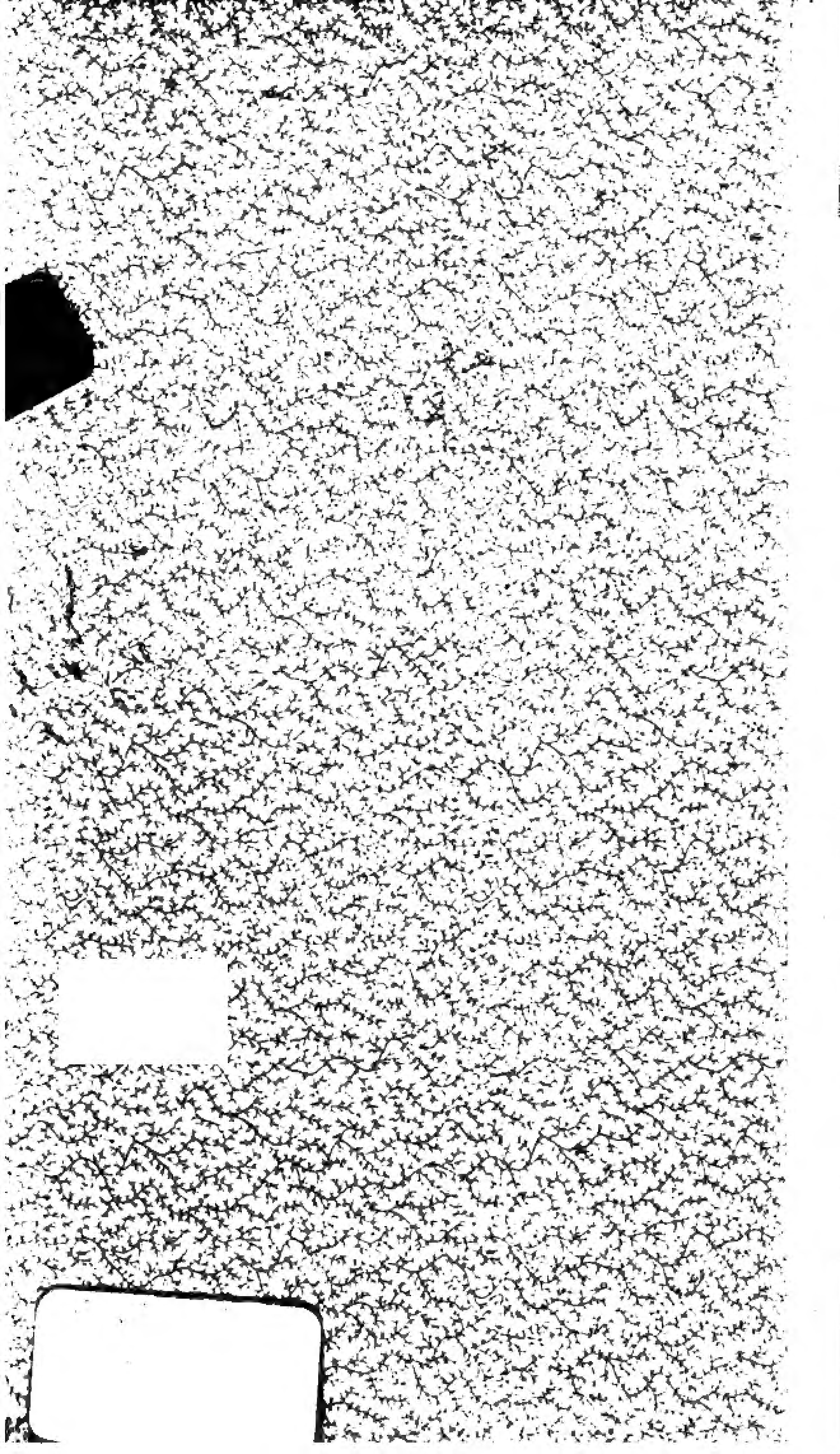
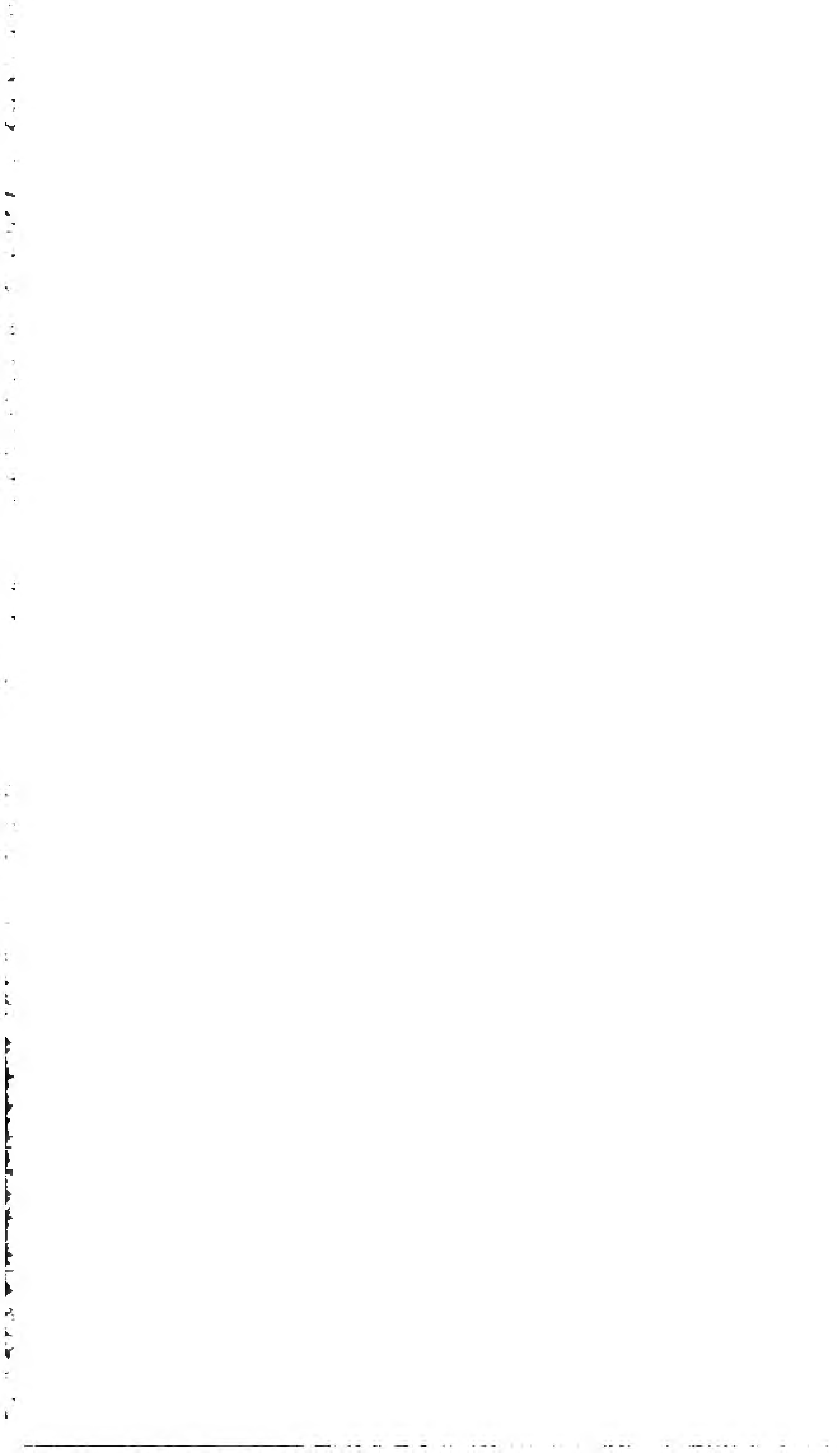

ATHENAEUS

EX RECENSIONE

GUILIELMI DINDORFII.

VOL. III.

LIPSIAE 1827

LIBRARIA WEIDMANNIA

G. REIMER.

ΙΓ

555 Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδιοποιός, ἑταῖρε Τιμόκρατες, ὡς ἀνεγίνωσκέ τινα τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ τῶν ἑαυτοῦ κωμῳδιῶν, ὁ δὲ δῆλος ἦν οὐ πάνυ τι ἀποδεχόμενος, Δεῖ γάρ, ἔφησεν, ὦ βασιλεῦ, τὸν ταῦτ' ἀποδεχόμενον ἀπὸ συμβόλων τε πολλάκις δεδειπνηκέναι καὶ περὶ ἑταίρας πλεονάκις καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πληγάς, ὥς φησι Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τοῖς περὶ κωμῳδίας. ἡμεῖς οὖν τὸν περὶ ἐρω-
b τικῶν λόγον ἐνταῦθα μέλλοντες κατατάττειν, ἐγένοντο γὰρ καὶ περὶ γαμετῶν καὶ ἑταιρῶν πολλάκις λόγοι, εἰδόσιν ἐκτιθέμενοι τὴν ἱστορίαν, τῶν Μουσῶν τὴν Ἐρατὼ ἐπικαλεσάμενοι, εἰς μνήμην ἡμῖν ἰέναι τὸν ἐρωτικὸν ἐκεῖνον κατάλογον, ἐντεῦθεν τὴν καταρχὴν ποιησόμεθα·

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατώ, πάρ θ' ἵστασο καί μοι ἔνισπε

τίνες λόγοι περὶ αὐτοῦ τοῦ ἔρωτος καὶ τῶν ἐρωτικῶν ἐλέχθησαν.

2. Καὶ γὰρ τὰς γαμετὰς ὁ καλὸς ἡμῶν ἑστιάτωρ ἐπαι-
c νῶν Ἕρμιππον ἔφη ἐν τῷ περὶ νομοθετῶν ἱστορεῖν ὅτι ἐν Λακεδαίμονι εἰς οἴκημά τι σκοτεινὸν πᾶσαι συνεκλείοντο αἱ κόραι, συγκλειομένων καὶ τῶν ἀγάμων νεανίσκων· καὶ ἕκαστος ἧς ἐπιλάβοιτο, ταύτην ἀπῆγεν ἄπροικον. διὸ καὶ Λύσανδρον ἐζημίωσαν, ὅτι καταλιπὼν τὴν προτέραν ἑτέραν ἐβουλεύετο περικαλλεστέραν ἀγαγέσθαι. Κλέαρχος δ', ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν „Ἐν Λακεδαίμονι (φησί) τοὺς ἀγάμους αἱ γυναῖκες ἐν ἑορτῇ τινι περὶ τὸν βωμὸν

---

555 a. κωμῳδιοποιὸς AC. κωμῳδοποιὸς PVL. περὶ ABCPL et Casauboniani. παρὰ VL.

555 b. κατάλογον] κατὰ λόγον A. Εἰ δ' ἄγε] Apollonius Rhod. Argon. III, 1. πάρ θ'] πάν θ' P. ἵστασο] ἵστατο B.

555 c. ἐν τῷ περὶ] ἐν τοῖς περὶ B. συνεκλείοντο] συνεκλέγοντο P. ἑτέραν] ἑταίραν AC. ἐβουλεύετο AC. ἐβούλετο PVL.

d ἕλκουσαι ῥαπίζουσιν, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ πράγματος ὕβριν φεύγοντες φιλοστοργῶσί τε καὶ ἐν ὥρᾳ προσίωσι τοῖς γάμοις. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μίαν ἑνὶ ἔζευξεν, ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων καὶ κοινογαμιῶν ὄντων. διὸ καὶ ἔδοξέ τισι διφυὴς νομισθῆναι, οὐκ εἰδότων τῶν πρότερον διὰ τὸ πλῆθος τὸν πατέρα." ἐκ τούτων οὖν τις ὁρμώμενος μέμψαιτ' ἂν τοὺς περιτιθέντας Σωκράτει δύο γαμετὰς γυναῖκας, Ξανθίππην καὶ τὴν Ἀριστείδου Μυρτώ, οὐ τοῦ δικαίου καλουμένου, οἱ χρόνοι γὰρ οὐ
556 συγχωροῦσιν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου ἀπ' ἐκείνου. εἰσὶ δὲ Καλλισθένης, Δημήτριος ὁ Φαληρεύς, Σάτυρος ὁ περιπατητικός, Ἀριστόξενος, οἷς τὸ ἐνδόσιμον Ἀριστοτέλης ἔδωκεν ἱστορῶν τοῦτο ἐν τῷ περὶ εὐγενείας. εἰ μὴ ἄρα συγκεχωρημένον κατὰ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο τότε διὰ σπάνιν ἀνθρώπων, ὥστ' ἐξεῖναι καὶ δύο ἔχειν γυναῖκας τὸν βουλόμενον. ὅθεν καὶ τοὺς τῆς κωμῳδίας ποιητὰς ἀποσιωπῆσαι τοῦτο, πολλάκις τοῦ Σωκράτους μνημονεύοντας. παρέθετο δὲ περὶ τῶν γυναικῶν ψήφισμα Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος·
b ὅπερ σοι διαπέμψομαι εὐπορήσας τοῦ βιβλίου. ἀντεῖπε δὲ τοῖς λέγουσι περὶ τῶν Σωκράτους γυναικῶν Παναίτιος ὁ Ῥόδιος.

3. Παρὰ δὲ Πέρσαις ἀνέχεται ἡ βασίλεια τοῦ πλήθους τῶν παλλακίδων, διὰ τὸ ὡς δεσπότην ἄρχειν τῆς γαμετῆς τὸν βασιλέα, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ τὴν βασιλίδα, ὥς φησι Δείνων ἐν τοῖς Περσικοῖς, ὑπὸ τῶν παλλακίδων θρησκεύεσθαι· προσκυνοῦσι γοῦν αὐτήν. καὶ ὁ Πρίαμος δὲ πολλαῖς χρῆται γυναιξὶ καὶ ἡ Ἑκάβη οὐ δυσχεραίνει. λέγει γοῦν ὁ Πρίαμος

e Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,

---

555 d. τῶν συνόδων] τῶν γυναικῶν C. γαμετὰς γυναῖκας] γυναῖκας om. B. καλουμένου om. B.

556 a. ἱστορῶν] ἱστορεῖν B. εὐγενείας ABL et Casauboniani. συγγενείας PV. τὸν βουλόμενον om. B. τῶν γυναικῶν] τῶν om. B.

556 b. βιβλίου] βυβλίου P. βασίλεια] βασιλεία P. τοῦ πλήθους — γαμετῆς τὸν βασιλέα om. P. ἔτι δὲ καὶ] δὲ om. P. Δείνων] Scribebatur Δίνων.

556 c. Ἐννεακαίδεκα] Iliad. ω, 496. ἰῆς] υἱεῖς BP.

τοὺς δ' ἄλλους μοὶ ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.

παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἀνέχεται ἡ τοῦ Φοίνικος μήτηρ τὴν τοῦ Ἀμύντορος παλλακίδα. Μήδεια δέ, καίπερ εἰδυῖα τὸ ἔθος ὅτι ἐστὶ βαρβαρικόν, οὐ φέρει οὐδὲ αὐτὴ τὸν Γλαύκης γάμον, ἤδη εἰς τὰ ἀμείνω καὶ Ἑλληνικὰ ἐκδεδιῃτημένη. καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα δὲ περιπαθὴς γενομένη τὴν Κασάνδραν σὺν αὐτῷ τῷ Ἀγαμέμνονι ἀποκτείνει, ἣν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κρείων ἐπηγάγετο, ἐν ἔθει γενόμενος βαρ-
d βαρικῶν γάμων. „Θαυμάσαι δ' ἄν τις (φησὶν Ἀριστοτέλης) ὅτι οὐδαμοῦ τῆς Ἰλιάδος Ὅμηρος ἐποίησε Μενελάῳ συγκοιμωμένην παλλακίδα, πᾶσι δοὺς γυναῖκας. κοιμῶνται γοῦν παρ' αὐτῷ καὶ οἱ γέροντες μετὰ γυναικῶν, Νέστωρ καὶ Φοῖνιξ. οὐ γὰρ ἦσαν οὗτοι ἐκλελυμένοι τοῖς σώμασιν ἐν τοῖς τῆς νεότητος χρόνοις ἢ διὰ μέθης ἢ δι' ἀφροδισίων, d
ἢ καὶ διὰ τὰς ἐν ταῖς ἀδηφαγίαις ἀπεψίας, ὥστε εἰκότως ἔρρωνται τῷ γήρᾳ. ἔοικεν οὖν ὁ Σπαρτιάτης αἰδεῖσθαι γαμετὴν οὖσαν τὴν Ἑλένην, ὑπὲρ ἧς καὶ τὴν στρατείαν
e ἤθροισε· διόπερ φυλάττεται τὴν πρὸς ἄλλην κοινωνίαν. ὁ δ' Ἀγαμέμνων ὡς πολυγύναιος ὑπὸ Θερσίτου λοιδορεῖται

Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν.

ἀλλ' οὐκ εἰκός, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, εἰς χρῆσιν εἶναι τὸ πλῆθος τῶν γυναικῶν, ἀλλ' εἰς γέρας· ἐπεὶ οὐδὲ τὸν πολὺν οἶνον εἰς τὸ μεθύειν παρεσκευάσατο."

4. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς πλείστας δόξας ἐσχηκέναι γυναῖ-
f κας, ἦν γὰρ φιλογύνης, ἀνὰ μέρος αὐτὰς εἶχεν, ὡς ἂν στρατευόμενος καὶ κατὰ διάφορα γιγνόμενος χωρία· ἐξ ὧν καὶ τὸ τῶν τέκνων αὐτῷ πλῆθος ἐγένετο. ἐν ἑπτὰ μέντοι

Κασάνδραν] κασσάνδραν B. τῷ ἀγαμέμνονι AB. τῷ om. PVL. Vid. Odyss. λ, 421.

556 d. πᾶσι om. P. γυναῖκας ABC. γυναῖκα PVL. Φοίνιξ] φοῖνιξ P. ἀδηφαγίαις A. ἀδδηφαγίαις CPVL. ἔρρωνται ABP. ἔρρωντο VL. ἔρρων C.

556 e. Πλεῖαι] Iliad. β, 226. ὁ Ἀριστοτέλης] ὁ om. B. παρεσκευάσατο ABCP et Eustathius p. 1361, 25. παρεσκευάζετο VL: quod primum habuit P.

γε ἡμέραις πεντήκοντα διεπαρθένευσε Θεσπίου κόρας, ὡς
Ἡρόδωρος ἱστορεῖ. πολυγύναιος δ' ἐγένετο καὶ Αἰγεύς.
πρώτην μὲν γὰρ ἔγημε τὴν Ὅπλητος θυγατέρα, μεθ' ἣν
τὴν Χαλκώδοντος μίαν, παραδοὺς δ' ἀμφοτέρας φίλοις
συνῆν πολλαῖς χωρὶς γάμων. ἔπειτα τὴν Πιτθέως ἔλαβεν
557 Αἴθραν, μεθ' ἣν Μήδειαν. Θησεὺς δὲ Ἑλένην ἁρπάσας
ἑξῆς καὶ Ἀριάδνην ἥρπασεν. Ἴστρος γοῦν ἐν τῇ τεσσαρεσκαι-
δεκάτῃ τῶν Ἀττικῶν καταλέγων τὰς τοῦ Θησέως γενομέ-
νας γυναῖκας φησὶ τὰς μὲν αὐτῶν ἐξ ἔρωτος γεγενῆσθαι,
τὰς δ' ἐξ ἁρπαγῆς, ἄλλας δ' ἐκ νομίμων γάμων· ἐξ ἁρ-
παγῆς μὲν Ἑλένην, Ἀριάδνην, Ἱππολύτην καὶ τὰς Κερ-
κύονος καὶ Σίνιδος θυγατέρας, νομίμως δ' αὐτὸν γῆμαι
Μελίβοιαν τὴν Αἴαντος μητέρα. Ἡσίοδος δέ φησι καὶ Ἵπ-
πην καὶ Αἴγλην, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδνην ὅρκους
b παρέβη, ὥς φησι Κέρκωψ. Φερεκύδης δὲ προστίθησι καὶ
Φερέβοιαν. πρὸ δὲ τῆς Ἑλένης καὶ ἐκ Τροίας ἥρπασεν Ἀνα-
ξώ, μετὰ δὲ τὴν Ἱππολύτην Φαίδραν ἔσχεν.

5. Φίλιππος δὲ ὁ Μακεδὼν οὐκ ἐπήγετο μὲν εἰς τοὺς
πολέμους γυναῖκας, ὥσπερ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου κα-
ταλυθείς· ὃς περὶ τῶν ὅλων πολεμῶν τριακοσίας πεντή-
κοντα περιήγετο παλλακάς, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος ἐν τρίτῳ
περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου „Ὁ δὲ Φίλιππος ἀεὶ κατὰ
πόλεμον ἐγάμει. ἐν ἔτεσι γοῦν εἴκοσι καὶ δυσὶν οἷς ἐβασί-
c λευσεν, ὥς φησι Σάτυρος ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ,
Αὐδάταν Ἰλλυρίδα γήμας, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρα Κύν-
ναν· ἔγημε δὲ καὶ Φίλαν, ἀδελφὴν Δέρδα καὶ Μαχάτα.
οἰκειώσασθαι δὲ θέλων καὶ τὸ τῶν Θετταλῶν ἔθνος ἐπαι-

---

556 f. πρώτην ABC. πρῶτον PVL. χαλκώδοντος VL et Eustathius p. 1345, 50. χαλκόδοντος ACP.

557 a. καὶ σίνιδος PVL. καιενιδος A. καὶ εἴνιδος B. Epitome haec non habet. μητέρα AB. μητέρα γυναῖκα PVL. Ἵππην] Immo Ἰόπην: vide annotationem.

557 b. προστίθησι] προτίθησι B. Τροίας] Troezenia est Anaxo in Plutarchi Theseo c. 29. p. 13. ed. Francof., unde Athenaeum corrigit Meursius in Theseo c. 22. Φαίδραν] Scribebatur Φαῖδραν. πεντήκοντα] ἑξήκοντα B. εἴκοσι καὶ δυσὶν Schweigh. εἴκοσι καὶ δύο A. κβ B. εἴκοσιν PVL.

557 c. δὲ θέλων A. δ' ἐθέλων PVL. θέλων C. τὸ τῶν Θετταλῶν] τὸ Θετταλὸν B.

δοποιήσατο, ἐκ δύο Θετταλίδων γυναικῶν, ὧν ἡ μὲν ἦν Φεραία Νικησίπολις, ἥτις αὐτῷ ἐγέννησε Θετταλονίκην, ἡ δὲ Λαρισσαία Φίλιννα, ἐξ ἧς Ἀριδαῖον ἐτέκνωσε. προσεκτήσατο δὲ καὶ τὴν Μολοττῶν βασιλείαν, γήμας
d Ὀλυμπιάδα, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἀλέξανδρον καὶ Κλεοπάτραν. καὶ τὴν Θρᾴκην δὲ ὅτε εἷλεν, ἧκε πρὸς αὐτὸν Κοθήλας ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεύς, ἄγων Μήδαν τὴν θυγατέρα καὶ δῶρα πολλά. γήμας δὲ καὶ ταύτην ἐπεισήγαγε τῇ Ὀλυμπιάδι. ἐπὶ πάσαις δὲ ἔγημε Κλεοπάτραν ἐρασθείς, τὴν Ἱπποστράτου μὲν ἀδελφήν, Ἀττάλου δὲ ἀδελφιδῆν· καὶ ταύτην ἐπεισάγων τῇ Ὀλυμπιάδι ἅπαντα τὸν βίον τὸν ἑαυτοῦ συνέχεεν. εὐθέως γὰρ ἐν αὐτοῖς τοῖς γάμοις ὁ μὲν Ἄτταλος, Νῦν μέντοι γνήσιοι, ἔφη, καὶ οὐ νόθοι βασιλεῖς γεννηθήσονται. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἀκούσας ἔβαλεν ᾗ μετὰ χεῖ-
e ρας εἶχε κύλικι τὸν Ἄτταλον, ἔπειτα κἀκεῖνος αὐτὸν τῷ ποτηρίῳ. καὶ μετὰ ταῦτα Ὀλυμπιὰς μὲν εἰς Μολοττοὺς ἔφυγεν, Ἀλέξανδρος δ' εἰς Ἰλλυριούς. καὶ ἡ Κλεοπάτρα δὲ ἐγέννησε τῷ Φιλίππῳ θυγατέρα τὴν κληθεῖσαν Εὐρώπην.“ φιλογύνης δ' ἦν καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής. Ἱερώνυμος γοῦν ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασί φησιν οὕτως „Εἰπόντος Σοφοκλεῖ τινος ὅτι μισογύνης ἐστὶν Εὐριπίδης, Ἔν γε ταῖς τραγῳδίαις, ἔφη ὁ Σοφοκλῆς· ἐπεὶ ἔν γε τῇ κλίνῃ φιλογύνης.“

6. Αἱ δὲ γαμεταὶ ἡμῶν γυναῖκες οὐκ εἰσὶ τοιαῦται, οἵας
f Εὔβουλός φησιν ἐν Στεφανοπώλισι·

Μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις,
οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους
κεχριμέναι. κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους,

Λαρισσαία] Scribebatur Λαρισαΐα. Emendate scriptum apud Eustathium p. 1345, 54. Φίλιννα] φίλινα P. Ἀριδαῖον] Ἀρριδαῖος dicitur ab Eustathio. βασιλείαν] βασίλειαν P.

557 d. κοθήλας A. κωθήλας PVL. συνέχεεν] συνέσχεν P. τοῖς γάμοις] τοῖς om. P. γεννηθήσονται L. γενηθήσονται PV.

557 e. ὑπομνήμασί φησιν οὕτως om. B. εἰπόντος φησὶ τινὸς σοφοκλεῖ ὅτι — B. φιλογύνης add. CL et epitome Hoeschelii. om. BPV.

557 f. οἵας AB. οἵας καὶ PVL. στεφανοπώλοισι B. V. 1. ψιμυθίοις ABP. ψιμμυθίοις VL. ψιμμυθίῳ C et Eustathius p. 976, 56. V. 3. κεχριμέναι] κεχρισμέναι C et Eustathius.

ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο
ῥέουσι μέλανος, ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἱδρὼς
ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ,
ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι
558 εἴξασι πολιαῖς, ἀνάπλεῳ ψιμυθίου.

Ἀναξίλας δὲ ἐν Νεοττίδι φησίν·

Ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε,
οὗ γένος τίς ἂν δύναιτο παρανομώτερον φράσαι;
τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος, ἢ χίμαιρα πυρπνόος,
ἢ χάρυβδις, ἢ τρίκρανος σκύλλα, ποντία κύων,
σφίγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα, πτηνά θ' ἁρπυιῶν γένη,
εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους;
b. οὐκ ἔνεσθ'· αὗται δ' ἁπάντων ὑπερέχουσι τῶν κακῶν.
ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα,
ἥτις ὥσπερ ἡ χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους.
εἷς μόνος δ' ἱππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο·
πάντα τὰ σκεύη γὰρ ἕλκων ᾤχετ' ἐκ τῆς οἰκίας.
οἱ Σινώπῃ δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνεισι νῦν;
γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα· πλησίον
ὡς τὰ πολλά γ' εἰσὶ ταύτης· ἐστὶ διπλάσιον κακόν.
ἡ δὲ Νάννιον τί νυνὶ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ;

V. 4. ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν AB. ἀπὸ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν C et Eustathius. ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν PVL. μὲν post ἀπὸ inserit margo P. ὑδρορρόαι] ὑδρορόαι B.

558 a. V. 8. ψιμυθίου ABPV. ψιμμυθίου C, Basil. L et Eustathius. Νεοττίδι Schweigh. νεόττιδι PVL. V. 2. οὗ Wyttenbachius ad Plutarch. vol. VI. p. 945. οὐ PVL et Eustathius p. 1714, 38. τίς om. C et epitome Hoeschelii et Eustathius. παρανομώτερον Grotius in Excerptis p. 859. Libri παρανομώτατον. V. 3. τίς Grotius. τί libri et Eustathius. ἄμικτος] ἄμυκτος P. πυρπνόος] πύρπνοος P. πύρπνοος Eustathius.

558 b. V. 9. Πλαγγόνα] πλάγονα C. V. 10. μόνος δ' (δὲ B) ABC. δὲ μόνος PVL. V. 12. σύνεισι] σύνεισιν PVL. V. 13. 14. om. C.

558 c. V. 15. νάννιον τί AB et epitome Hoeschelii. ναννὼ τί VL. ναννὼ . . . τί P. νυνὶ Iacobsius p. 295. νῦν PVL. om. B.

οὐ δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται
ἔτι λαβεῖν; ἀλλ' ἐξέπαισε πορθμὶς ἐλατίνῳ πλάτῃ.
ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ;
τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει.
ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη;
βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοψίχου.
d Σφίγγα Θηβαίαν δὲ πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν·
αἳ λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν
ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως.
εἶτα τετράπους μοι γένοιτο, φησί, τὴν πρὸς, ἢ θρόνος·
εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίσκη δίπους.
εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθὺς ὥσπερ Οἰδίπους,
e οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην, σῴζεται δ' ἄκων μόνος.
οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἠρμένοι,
καὶ φέρονθ' ὕψου πρὸς αἴθραν· συντεμόντι δ' οὐδὲ ἓν
ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρί' ἐξωλέστερον.

7. Τοιαῦτα πολλὰ τοῦ Λαρησίου λέγοντος ὁ Λεωνίδης ψέγων τὸ τῆς γαμετῆς ὄνομα τὰ ἐκ τῶν Μάντεων Ἀλέξιδος προηνέγκατο ταυτὶ τῶν ἐπῶν· d

Ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς * * πεπρακότες
τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφήν,

νὴν δὴ Grotius. δή· νῦν Porsonus. V. 16. ἀποπνίξασ'] ἀποπνίξασθ' B. V. 17. ἐξέπαισε Casaubonus. Libri ἐξέπεσε. ἐξέπλευσε Porsonus.

558 d. V. 23. λαλοῦσ' L. λαβοῦσ' ABPV. λαβοῦσαι C. ἀλλ' ἐν AC. ἐν om. BPVL. αἰνιγμοῖς BC, αἰνίγμασιν PVL. Versus 25. 26. in VL sic sunt depravati εἶτα φησὶ παιδίσκη δίπους τετράπους μοι γένοιτο σκίμπους ἢ θρόνος εἶτα δὲ τρίπους τίς, εἶτα παιδίσκη δίπους. In P εἶτα φησὶ παιδίσκη δίπους τετράπους μοι γένοιτο φησὶ τὴν πρὸς ἢ θρόνος εἶτα δὲ τρίπους τὶς εἶτα φησὶ παιδίσκη δίπους. Emendatum ex ABC, qui non nisi uno verbo inter se differunt. nam τὴν πρὸς scriptum in B, τήνπρος in A, σκίμπους in C: quae perinde corrupta. V. 27. εἶθ'] εἶτα B. ὥσπερ Οἰδίπους Grotius. Libri ὥσπερ χ' omisso Οἰδίπους.

558 e. V. 29. προσδοκῶντες ABC. προσδοκοῦντες PVL. V. 30. συντεμόντι] συντεμόντε B. Alexidis v. 1. ἡμεῖς ABCP et Casauboniana tertia. ἡμῖν L. om. V. Indicavi lacunam. μὲν οἱ addidit Grotius p. 579.

f γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων.
ἔπειτ' ἔχειν προῖκ', οὐχὶ τιμὴν πάσχομεν;
πικράν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς.
ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστι πρὸς ἐκείνην μέλι·
οἱ μέν γε συγγνώμην ἔχουσ' ἀδικούμενοι,
αὗται δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι·
ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν
ἀμελοῦσιν· ἐπιορκοῦσιν· οὐδὲ ἓν κακὸν
ἔχουσι, καὶ κάμνειν λέγουσ' ἑκάστοτε.

559 Ξέναρχος δ' ἐν Ὕπνῳ φησίν

Εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες,
ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι;

Φιλέταιρος Κορινθιαστῇ

Ὡς ταχερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει.
οὐκ ἐτὸς ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄμφις δ' ἐν Ἀθάμαντι

Εἶτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοϊκώτερον
γαμετῆς ἑταίρα; πολύ γε καὶ μάλ' εἰκότως.
b ἡ μὲν νόμῳ γὰρ καταφρονοῦσ' ἔνδον μένει,
ἡ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὠνητέος
ἄνθρωπός ἐστιν, ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον.

8. Εὔβουλος δ' ἐν Χρυσίλλᾳ

Κακὸς
κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερον
ἔγημε. τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς.
ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ,

---

558 f. V. 4. — 11. om. C. V. 4. πάσχομεν] φάσκομεν Nicolaus Sturio apud Casaubonum. V. 5. γε] τε B. V. 6. ἐστι om. B. ἐκείνην] Scribebatur κείνην. μέλι· οἱ μέν γε συγγνώμην] μὲν λλοιμεν συγγνώμην B. μὲν λιοιμεν συγγνώμην P. V. 7. ἔχουσ' L. ἔχουσιν BPV. V. 9. ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν] ὧν ἐχρῆν P. V. 11. λέγουσ'] Scribebatur λέγουσιν.

559 a. Xenarchi v. 1. Εἶτ' εἰσὶν] εἴτισιν B. εἴ τισιν P. Philetaeri v. 2. 3. ex Κυνηγίδι eiusdem poetae citantur p. 572 d.

559 b. Amphidis v. 3. νόμῳ ABCPV. νόμον L errore typothetae. Casaubonus νόμων scribi voluerat. καταφρονοῦσ'] κάφρονοῦσ' Jacobsius p. 296. Eubuli v. 1. κακὸς habent PL. om. V. V. 2. ἀπόλοιτο ABP. δεύτερον] δευτέραν C.

ὁ δ' οἷον ἦν γυνὴ κακὸν πεπεισμένος
καὶ προελθών φησιν·

Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', εἶτ' ἐγὼ κακῶς ποτε
c ἐρῶ γυναῖκας; νὴ Δί', ἀπολοίμην ἄρα,
πάντων ἄριστον κτημάτων. εἰ δ' ἐγένετο
κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπεια δὲ
μέγα πρᾶγμ'· ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή;
Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως
Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νὴ Δία
χρηστή τις ἦν μέντοι... τίς; οἴμοι δείλαιος.
ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον,
τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω.

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Καλλωνίδῃ·

d Κακὸς κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας δεύτερος
θνητῶν. ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἠδίκει·
οὔπω γὰρ εἰδὼς αὐτὸς οἷον ἦν κακὸν
ἐλάμβανεν γυναῖχ'· ὁ δ' ὕστερον λαβὼν
εἰς προῦπτον εἰδὼς αὑτὸν ἐνέβαλεν κακόν.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλοπάτορι·

Γεγάμηκε δήπου. Β. σὺ τί λέγεις; ἀληθινῶς
γεγάμηκεν, ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά τε
κατέλιπον;

Μένανδρος δ' ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Αὐλητρίδι·

e Οὐ γαμεῖς, ἂν νοῦν ἔχῃς.

V. 5. ἦν γυνὴ] ἦν ἡ γυνὴ B. πεπεισμένος Porsonus. Legebatur πεπεισμένοι. προελθὼν] προσελθὼν BP. V. 1. κακῶς ποτε Iacobsius p. 206. Libri ποτε κακῶς.

559 c. V. 3. ἐγένετο ABCP. ἐγίνετο VL. V. 4. Πηνελόπεια PVL. πηνελόπηα AC. πηνελόπη B. V. 5. πρᾶγμ'] πρᾶγμα B. V. 9. ταχέως μ' αἱ P. ἐπέλιπον] ἀπέλιπον B. δ' ἐν] δὲ B. καλλωνίδῃ AB. καλωνίδῃ PVL. Aristophontis versus om. C.

559 d. V. 1. Κακὸς κακῶς] κακῶς κακῶς P. δεύτερος AB. δεύτερον PVL. V. 2. ἠδίκει] ἠδίκη B. V. 5. εἰδὼς αὑτὸν A. εἰδὼς αὐτὸν B. αὐτὸν εἰδὼς PVL. καὶ Ἀντιφάνης ἐν] καὶ ὁ ἐν om. B. V. 2. γεγάμηκεν, ὃν, ut emendaverat Koppiersius Observatt. p. 57., ABC: γεγάμηκε νῦν PVL. τε additum ab Koppiersio. Μένανδρος] P. 26. δ' ἐν om. B.

559 e. V. 1. ἐὰν νοῦν PV. ἐάν γε νοῦν L. Scribendum erat ἂν νοῦν.

τοῦτον καταλιπεῖν τὸν βίον. γεγάμηκα γὰρ
αὐτός, διὰ τοῦτό σοι παραινῶ μὴ γαμεῖν.
Β. δεδογμένον τὸ πρᾶγμ᾽· ἀνερρίφθω κύβος.
Α. πέραινε· σωθείης δέ. νῦν ἀληθινὸν
εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς γὰρ πραγμάτων,
οὐ Λιβυκὸν, οὐδ᾽ Αἰγαῖον, * * *
οὗ τῶν τριάκοντ᾽ οὐκ ἀπόλλυται τρία
πλοιάρια· γήμας δ᾽ οὐδὲ εἷς σέσωσθ᾽ ὅλως.

ἐν δὲ Ἐμπιπραμένῃ

Ἐξώλης ἀπόλοιθ᾽ ὅστις ποτὲ
f ὁ πρῶτος ἦν γήμας, ἔπειθ᾽ ὁ δεύτερος,
εἶθ᾽ ὁ τρίτος, εἶθ᾽ ὁ τέταρτος, εἶθ᾽ ὁ μεταγενής.

Καρκίνος δ᾽ ὁ τραγικὸς ἐν Σεμέλῃ, ἧς ἀρχὴ „Ὦ νύκτες," φησί·

Ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν;
ἀρκοῦν ἂν εἴη, κἂν γυναῖκ᾽ εἴπῃς μόνον.

9. Οὐκ αἰσθάνονται δὲ οὐδ᾽ οἱ παρ᾽ ἡλικίαν νέας ἀγόμενοι γυναῖκας εἰς προῦπτον κακὸν αὐτοὺς ἐμβάλλοντες, καίτοι τοῦ Μεγαρικοῦ ποιητοῦ παραινέσαντος αὐτοῖς

560 Οὔ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ᾽ ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

καὶ Θεόφιλος δὲ ἐν Νεοπτολέμῳ ἔφη

V. 4. — 9. om. C. V. 4. ἀνεῤῥίφθω B. V. 5. πέραινε] πέραναι B. δέ] καὶ B. V. 6. αὐτὸν PV. αὑτὸν L. ἑαυτὸν B. ἐμβαλεῖς L ἐμβαλλεῖς (sic) V. ἐμβάλλεις A et Basil. ἐμβαλεῖς ἐμβάλλεις P deleto ἐμβαλεῖς. V. 7. οὐ λιβυκὸν οὐδ᾽ B. Indicavi lacunam. οὐδ᾽ Αἰγύπτιον supplebat Grotius in Excerptis p. 713. οὐδ᾽ Ἰόνιον Scaliger apud Casaubonum „nec male, modo Ἰωνικὸν scribas." Meinekius. V. 8. οὗ] οὐ P. ἐν δὲ Ἐμπιπραμένῃ] P. 57. ἐμπιπραμένῃ PVL. ἐμπιμπραμένῃ AB.

559 f. V. 2. ὁ πρῶτος ἦν Grotius p. 721. ὁ πρῶτος ἦν ὁ L. πρῶτος ἦν ὁ PV. V. 3. μεταγενὴς PV. μεταγένης L. Καρκίνος] Scribebatur Καρκῖνος. αὐτοὺς] αὐτοὺς BP. ἐμβάλλοντες] ἐμβάλλοντες B.

560 a. V. 1. Οὔ τοι] Theognidis v. 457. γέροντι] γεραιῷ C. V. 2. οὐ] οὐ B. ἄκατος] ἄκοτος B. V. 3. ἄγκυραι] Libri et Athenaei et Theognidis ἄγκυραν. Emendatum ab Wopkensio et aliis. καὶ et δὲ ἐν et ἔφη om. B. Theophili versus om. C

Οὐ συμφέρον νέα 'στὶ πρεσβύτῃ γυνή.
ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
ἑνὶ πηδαλίῳ, τὸ πεῖσμ' ἀπορρήξασα δὲ
ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη.

b 10. Οὐδένα δὲ ὑμῶν ἀγνοεῖν οἴομαι, ἄνδρες φίλοι, ὅτι καὶ οἱ μέγιστοι πόλεμοι διὰ γυναῖκας ἐγένοντο· ὁ Ἰλιακὸς δι' Ἑλένην, ὁ λοιμὸς διὰ Χρυσηίδα, Ἀχιλλέως μῆνις διὰ Βρισηίδα, καὶ ὁ ἱερὸς δὲ καλούμενος δι' ἑτέραν γαμετήν, φησὶ Δοῦρις ἐν δευτέρᾳ ἱστοριῶν, Θηβαίαν γένος, ὄνομα Θεανώ, ἁρπασθεῖσαν ὑπὸ Φωκέως τινός. δεκαετὴς δὲ καὶ οὗτος γενόμενος τῷ δεκάτῳ ἔτει Φιλίππου συμμαχήσαντος πέρας ἔσχε· τότε γὰρ εἷλον οἱ Θηβαῖοι τὴν Φωκίδα. καὶ ὁ Κρισαϊκὸς δὲ πόλεμος ὀνομαζό-
c μενος, ὥς φησι Καλλισθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου, ὅτε Κιρραῖοι πρὸς Φωκεῖς ἐπολέμησαν, δεκαετὴς ἦν, ἁρπασάντων Κιρραίων τὴν Πελάγοντος τοῦ Φωκέως θυγατέρα Μεγιστὼ καὶ τὰς Ἀργείων θυγατέρας ἐπανιούσας ἐκ τοῦ Πυθικοῦ ἱεροῦ. δεκάτῳ δὲ ἔτει ἑάλω καὶ ἡ Κίρρα. ἀνετράπησαν δὲ καὶ ὅλοι οἶκοι διὰ γυναῖκας· ὁ Φιλίππου τοῦ Ἀλεξάνδρου πατρὸς διὰ τὸν Κλεοπάτρας γάμον, ὁ Ἡρακλέους διὰ τὴν Ἰόλης ἐπιγαμίαν τῆς Εὐρύτου θυγατρός, ὁ Θησέως διὰ τὴν Φαίδρας τῆς Μί-
d νωος, ὁ Ἀθάμαντος διὰ τὸν Θεμιστοῦς τῆς Ὑψέως, ὁ Ἰάσονος διὰ τὸν Γλαύκης τῆς Κρέοντος, ὁ Ἀγαμέμνονος διὰ Κασάνδραν. καὶ ἡ ἐπ' Αἴγυπτον δὲ Καμβύσου στρατεία, ὥς φησι Κτησίας, διὰ γυναῖκα ἐγένετο. ὁ γὰρ Καμβύσης πυνθανόμενος τὰς Αἰγυπτίας γυναῖκας ἐν ταῖς συνουσίαις διαφέρειν τῶν ἄλλων ἔπεμψε πρὸς Ἄμασιν τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα, μίαν αἰτῶν πρὸς γάμον τῶν θυγατέρων. ὁ δὲ τῶν μὲν ἑαυτοῦ οὐκ ἔδωκεν, ὑπονοήσας μὴ

V. 1. νέα 'στὶ AP. νεᾶστι B, νέα ἐστὶ VL. V. 2. οὐδὲ] δὲ P. V. 3. τὸ πεῖσμ'] τόπισμ' B. δὲ om. BP.

560 b. δευτέρᾳ] βω B. ἱστοριῶν om. B. Κρισαϊκὸς] κρισσαϊκὸς C. ὀνομαζόμενος om. B.

560 c. τοῦ ἱεροῦ A. τοῦ om. PVL. δεκαετὴς] Scribebatur δεκαέτης. ὅλοι οἶκοι] ὅλοι οἱ οἶκοι P.

560 d. ὁ γὰρ Καμβύσης] Haec ante narrationem de bellis sacro et Crisaeo posuit C. ἄμασιν αἰγυπτίων B.

e γυναικὸς ἕξειν αὐτὴν τιμήν, ἀλλὰ παλλακίδος· ἔπεμψε δὲ τὴν Ἀπρίου θυγατέρα Νειτῆτιν. ὁ δὲ Ἀπρίας ἐκπεπτώκει τῆς Αἰγυπτίων βασιλείας διὰ τὴν γενομένην ἧτταν πρὸς Κυρηναίους καὶ ἀνῄρητο ὑπὸ Ἀμάσιδος. ἡσθεὶς οὖν ὁ Καμβύσης τῇ Νειτήτιδι καὶ σφόδρα ἐρεθισθεὶς ἐκμανθάνει παρ' αὐτῆς τὰ πάντα, καὶ δεηθείσης ἐκδικῆσαι τοῦ Ἀπρίου τὸν φόνον πείθει πολεμῆσαι Αἰγυπτίοις. Δείνων δ' ἐν τοῖς Περσικοῖς καὶ Λυκέας ὁ Ναυκρατίτης ἐν τρίτῃ
f Αἰγυπτιακῶν τὴν Νειτῆτιν Κύρῳ πεμφθῆναί φασιν ὑπὸ Ἀμάσιδος· ἐξ ἧς γεννηθῆναι τὸν Καμβύσην, ὃν ἐκδικοῦντα τῇ μητρὶ ἐπ' Αἴγυπτον ποιήσασθαι στρατείαν. Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος καὶ πρῶτον γενέσθαι πόλεμόν φησι δύο γυναικῶν, Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐρυδίκης· ἐν ᾧ τὴν μὲν βακχικώτερον μετὰ τυμπάνων προελθεῖν, τὴν δ' Εὐρυδίκην Μακεδονικῶς καθωπλισμένην, ἀσκηθεῖσαν τὰ πολεμικὰ καὶ παρὰ Κυννάνῃ τῇ Ἰλλυρίδι.

561 11. Ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἔδοξε τοῖς παροῦσι τῶν φιλοσόφων περὶ τοῦ ἔρωτος καὶ αὐτούς τι εἰπεῖν καὶ περὶ κάλλους. καὶ ἐλέχθησαν λόγοι φιλόσοφοι πάμπολλοι· ἐν οἷς τινες καὶ ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου Εὐριπίδου ᾀσμάτων, ὧν ἦν καὶ τάδε

Παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς
πλεῖστον ὑπάρχει, καὶ προσομιλεῖν
οὗτος ὁ δαίμων
πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς.
καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων
εἰς ἐλπίδ' ἄγει.
τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων

---

560 e. ἀνῄρητο A. ἀνήρετο PVL. ἐρεθισθεὶς] αἱρεθισθεὶς B. αἱρεθισθεὶς P. ἐκμάθει P. Δείνων C. Δίνων PVL. λυκέας B. Legebatur Λυγκέας. Vid. XIV. p. 616 d.

560 f. ἀσκηθεῖσαν] προησκημένην C. καὶ παρὰ — Ἰλλυρίδι om. C. κυννάνῃ A. κύννάνη B. κυνάνῃ PVL, ut in Photii excerptis Arrianeis p. 70. ed. Bekker. scriptum est, cuius locum Casaubonus indicavit.

561 a. καὶ αὐτούς τι AB. τι αὐτοὺς omisso καὶ PVL. πάμπολλοι] πάνυ πολλοὶ B. Euripidis versus om. C. V. 2. πλεῖστον] καὶ πλεῖστον P. ὑπάρχει Casaubonus, Valckenarius in Diatribe Euripid. p. 241. et Schweigh. editio. ὑπάρχειν PVL.

b μήτε συνείην χωρίς τ' ἀγρίων
ναίοιμι τρόπων.
τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν
μή ποτε φεύγειν,
χρῆσθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.

καὶ κατὰ τὸν Πίνδαρον δὲ ἄλλος τις ἔφη

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν.

ἕτερος δέ τις προσέθηκε τῶν Εὐριπίδου τάδε

Σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά,
ἢ τοῖς ἐρῶσιν ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ
c μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει.
καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσει,
μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν
ἀφαιρεθήσει χάριτας, αἷς τιμῶσί σε.

12. Ποντιανὸς δὲ Ζήνωνα ἔφη τὸν Κιτιέα ὑπολαμβάνειν τὸν Ἔρωτα θεὸν εἶναι φιλίας καὶ ἐλευθερίας, ἔτι δὲ καὶ ὁμονοίας παρασκευαστικόν, ἄλλου δ' οὐδενός. διὸ καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἔφη τὸν Ἔρωτα θεὸν εἶναι, συνεργὸν ὑπάρ-
d χοντα πρὸς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν. ὅτι δὲ καὶ οἱ τούτου πρεσβύτεροι κατὰ φιλοσοφίαν σεμνόν τινα τὸν Ἔρωτα καὶ παντὸς αἰσχροῦ κεχωρισμένον ᾔδεισαν δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ γυμνάσια αὐτὸν συνιδρῦσθαι Ἑρμῇ καὶ Ἡρακλεῖ, τῷ μὲν λόγου, τῷ δ' ἀλκῆς προεστῶτι· ὧν ἑνωθέντων φιλία τε καὶ ὁμόνοια γεννᾶται, δι' ὧν ἡ καλλίστη ἐλευ-

---

561 b. V. 8. συνείην VL. συνίην ABP. V. 9. ναίοιμι VL. νέοιμι ABP. V. 12. ὀρθῶς om. P. Πίνδαρον] Fragm. 236. p. 673. Conf. infra p. 601 c. Εὐριπίδου] Ex Andromeda: vide Lucian. de conscr. histor. c. 1. qui primum versum attulit. Euripidis versus om. C. V. 1. — 3. corrupte scripti apud Stobaeum LXIV. 6. vol. II. p. 474. V. 1. Σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως Lucianus: quae vera scriptura videtur. V. 2. φαίνεσθαι καλὰ add. A et habet Stobaeus. om. PVL. V. 3. εἶ] εἴη B.

561 c. V. 5. θεοῖς] θνητοῖς aut θνητῶν Dobraeus ad Aristoph. Vesp. 396. in Addendis p. (133). ἔσει] Scribebatur ἔσῃ et infra ἀφαιρεθήσῃ. Ζήνωνα] ζήνων' P. ἄλλου δ' οὐδενός] ἀλλ' οὐδενός P.

561 d. ὅτι δὲ καὶ Schweigh. Libri ἔτι δὲ καί. γεννᾶται ABC. γεννῶνται PVL. ἡ καλλίστη] καὶ καλλίστη P.

ϑερία τοῖς ταῦτα μετιοῦσι συναύξεται. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ συνουσίας τινὸς διαλαβεῖν προεστάναι
e τὸν Ἔρωτα ὥστε τῆς Ἀκαδημίας ἐκδήλως τῇ Ἀθηνᾷ καθιερωμένης αὐτόθι τὸν Ἔρωτα ἱδρυσάμενοι συνθύουσιν αὐτῷ. Θεσπιεῖς τε τὰ Ἐρωτίδια τιμῶσι, καθάπερ Ἀθήναια Ἀθηναῖοι καὶ Ὀλύμπια Ἠλεῖοι, Ῥόδιοί τε τὰ Ἅλεια. καὶ ἐν ταῖς δημοτελέσι δὲ σπονδαῖς ὡς ἐπίπαν ὁ Ἔρως τιμᾶται. Λακεδαιμόνιοι δὲ πρὸ τῶν παρατάξεων Ἔρωτι προθύονται, ὡς ἐν τῇ τῶν παραταττομένων φιλίᾳ κειμένης τῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης. καὶ Κρῆτες δ' ἐν ταῖς
f παρατάξεσι τοὺς καλλίστους τῶν πολιτῶν κοσμήσαντες, διὰ τούτων θύουσι τῷ Ἔρωτι, ὡς Σωσικράτης ἱστορεῖ. ὁ δὲ παρὰ Θηβαίοις ἱερὸς λόχος καλούμενος συνέστηκεν ἐξ ἐραστῶν καὶ ἐρωμένων, τὴν τοῦ θεοῦ σεμνότητα ἐμφαίνων, ἀσπαζομένων θάνατον ἔνδοξον ἀντ' αἰσχροῦ καὶ ἐπονειδίστου βίου. Σάμιοι δέ, ὥς φησιν Ἐρξίας ἐν Κολοφω-
562 νιακοῖς, γυμνάσιον ἀναθέντες τῷ Ἔρωτι τὴν διὰ τούτων ἀγομένην ἑορτὴν Ἐλευθέρια προσηγόρευσαν· δι' ὃν θεὸν καὶ Ἀθηναῖοι ἐλευθερίας ἔτυχον. καὶ οἱ Πεισιστρατίδαι ἐκπεσόντες ἐπιχείρησαν διαβάλλειν πρῶτοι τὰς περὶ τὸν θεὸν τοῦτον πράξεις.

13. Τούτων λεχθέντων ὁ Πλούταρχος ἀπεμνημόνευσε τῶν ἐκ Φαίδρου Ἀλέξιδος

Πορευομένῳ δ' ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν κακῶν
καὶ τῆς ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι.
b καί μοι δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι

μετιοῦσι B. μετιοῦσιν PVL et Schweigh. editio. συναύξεται AC. αὔξεται PVL. ἀπέσχον τοῦ AB, ἀπέχοντα PVL.

561 e. Θεσπιεῖς AC et margo P. Θεσπέσιοις PVL. τιμῶσι om. B. καθάπερ Ἀθήναια ABCP. καθὰ καὶ Παναθήναια VL. Ἅλεια AB: Ἅλια PVL.

561 f. Σωσικράτης] Σωκράτης P. Ἐρξίας] Epitome hunc locum omisit. Conf. ad VIII. p. 360 d.

562 a. τούτων] τοῦτον Schweigh. καὶ Ἀθηναῖοι L, καὶ om. PV. πρῶτοι AB. πρῶτον PVL. Alexidis v. 1. 2. 16. 10. om. C. V. 1. πορευομένῳ PVL. πορευομένῳ AB.

τὸν Ἔρωτα, συντομώτατον δ' εἰπεῖν, ὅσοι
τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας.
ἔστιν γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ' ἄρρην, πάλιν
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, οὔτ' ἀβέλτερος
οὔτ' αὖθις ἔμφρων, ἀλλὰ συνενηνεγμένος
πανταχόθεν, ἑνὶ τύπῳ τε πόλλ' εἴδη φέρων.
ἡ τόλμα μὲν γὰρ ἀνδρὸς, ἡ δὲ δειλία
γυναικὸς, ἡ δ' ἄνοια μανίας, ὁ δὲ λόγος
φρονοῦντος, ἡ σφοδρότης δὲ θηρὸς, ὁ δὲ πόνος
c ἀδάμαντος, ἡ φιλοτιμία δὲ δαίμονος.
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεοὺς
οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστὶν, ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι
τοιοῦτον, ἐγγύς τ' εἰμὶ τοὐνόματος.

Εὔβουλος δ' ἢ Ἀραρὼς ἐν Καμπυλίωνι

Τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα
ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωθ' ὑπόπτερον;
ὡς οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν,
ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ.
d ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος οὔτε ῥάδιος
ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον,
βαρὺς δὲ κομιδῆ. πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερὰ
τοιοῦτο πρᾶγμα; λῆρος, εἰ κἄφησέ τις.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῳ

---

562 b. V. 4. συντομώτατον] συντομώτερον C et Eustathius p. 988, 14. δ' εἰπεῖν ABCP et Eustathius. γ' εἰπεῖν VL. V. 6. οὔτ'] οὐδ' B. ἄρρην] ἄρσην libri et Eustathius. V. 8. συνενηνεγμένος Casaubonus. συνενηνεγμένος PVL. συνηνεγμένος C et epitome Hoeschelii et Eustathius. V. 9. ἑνὶ ABC et Eustathius. ἐν ἑνὶ PVL. τε addidit Schweigh. V. 11. ἡ δ' ἄνοια] δ' omisit typotheta in Basil. L.

562 c. V. 15. ὅ τι AB. ὅτ' PVL. V. 16. ἐγγύς τ' εἰμὶ B. ἔγγυστ' εἰ μὴ A. ἔγγυστ' εἰ μὴ P. ἔγγιστ' εἰ μὴ VL. τοὐνόματος] Scribebatur τοῦ ὀνόματος. Ἀραρὼς] ἄραρως B.

562 d. V. 8. λῆρος — τις om. C. εἰ κἄφησέ τις] εἰ (εἶ B) κἂν φήσειέ τις AB. ἢν κἂν φήσειέ τις PVL. Restitui crasin, quae corruptelas peperit. τοιοῦτο πρᾶγμα λῆρον ἂν φήσειέ τις Porsonus. δ' ἐν om. B. Ἀποκοπτομένῳ] Nisi Ἀποκοπτομένῃ scribendum. Conf. ad X. p. 431 e.

Λέγεται γὰρ λόγος
ὑπὸ τῶν σοφιστῶν, μὴ πέτεσθαι τὸν θεὸν
τὸν Ἔρωτα, τοὺς δ' ἐρῶντας· αἰτίαν δ' ἔχειν
ἐκεῖνον ἄλλως, ἠγνοηκότας δὲ τοὺς
γραφεῖς ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν.

14. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Ἐρωτικῷ Χαιρήμονά φησι τὸν τραγικὸν λέγειν ὡς τὸν οἶνον τῶν χρωμένων τοῖς τρόποις κεράννυσθαι, οὕτως καὶ τὸν Ἔρωτα· ὃς μετριάζων μέν ἐστιν εὔχαρις, ἐπιτεινόμενος δὲ καὶ διαταράττων χαλεπώτατος. διόπερ ὁ ποιητὴς οὗτος οὐ κακῶς αὐτοῦ τὰς δυνάμεις διαιρῶν φησι „Δίδυμά γὰρ τόξα αὐτὸν ἐντείνεσθαι χαρίτων, τὸ μὲν ἐπ' εὐαίωνι τύχᾳ, τὸ δ' ἐπὶ συγχύ-
f σει βιοτᾶς.“ ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητὴς καὶ περὶ τῶν ἐρώντων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τραυματίᾳ φησὶν οὕτως

Τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους;
ἔδει γε πρῶτον μὲν στρατευτικωτάτους
εἶναι, πονεῖν τε δυναμένους τοῖς σώμασι
μάλιστα, προσεδρεύειν τ' ἀρίστους τῷ πόθῳ,
ποιητικούς, ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους,
ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας, ἀθλιωτάτους.

563 Θεόφιλος δ' ἐν τῷ Φιλαύλῳ

Τίς φησὶ τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν;
ἤ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος.
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείπετ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.

---

562 e. Θεόφραστος] Vol. V. p. 198. τοῖς τρόποις κεράννυσθαι] τοῖς τρόποις in libris omissum supplevit Grotius in Excerptis p. 997. comparato Plutarcho Moral. p. 406 b. ὁ μὲν γὰρ οἶνος, ὡς ἔλεγε Χαιρήμων, τοῖς τρόποις κεράννυται τῶν πινόντων. διαταράττων] διαταραττόμενος C. ὁ ποιητὴς οὗτος] Immo Euripides Iphigen. Aulid. v. 549. ἐντείνεσθαι ABC. ἐκτείνεσθαι PVL. τύχᾳ] Apud Euripidem πότμῳ.

562 f. ἐπιγραφομένῳ om. B. φησὶν] φησὶ B. οὕτως om. B. Chaeremonis versus om. C. V. 2. ἔδει γε πρῶτον AB. ἔδει πρῶτον PV. οὓς δεῖ τὸ πρῶτον L. στρατικωτάτους B.

563 a. δ' ἐν τῷ om. B. Theophili versus 1. — 4. ex Antiphane affert Stobaeus LXIII. 12. vol. II. p. 456. V. 1. τίς ABC. ὅς VL. om. P. εἴ τις Stobaeus, ubi τις omittit codex Parisinus, si fides Brunckio. V. 4. ἄλλο πλὴν] ἕτερον ἢ Stobaeus.

ἐγὼ μὲν οὖν καὐτὸς κιθαριστρίας ἐρῶν,
παιδὸς κόρης, οὐ νοῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν;
κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνῃ σοφῆς·
ἣν ἐστ' ἰδεῖν ἥδιον ἢ τὸ θεωρικὸν
b ἔχουσιν ὑμῖν διανέμειν ἑκάστοτε.

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Πυθαγοριστῇ

Εἶτ' οὐ δικαίως ἐστ' ἀπεψηφισμένος
ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως Ἔρως;
ἐτάραττε κἀκείνους γάρ, ἐμβάλλων στάσεις,
ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν. ὡς δὲ λίαν ἦν θρασὺς
καὶ σοβαρός, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά,
ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν,
δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω,
τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε τῇ Νίκῃ φορεῖν
c ἔδοσαν, περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων.

περὶ δὲ τοῦ ἐρᾶν Ἄμφις ἐν Διθυράμβῳ φησὶ

Τί φῄς; σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ,
ὡς ἔστ' ἐραστὴς ὅστις ὡραίων φίλων
τρόπων ἐραστής ἐστι, τὴν ὄψιν παρείς;
ἄφρων γ' ἀληθῶς. οὔτε τοῦτο πείθομαι
οὔθ' ὡς πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις
τοῖς εὐποροῦσιν οὐ λαβεῖν τι βούλεται.

Ἄλεξις Ἑλένῃ

d Ὡς ὅστις αὐτῆς τῆς ἀκμῆς τῶν σωμάτων

V. 5. ἐρῶν Casaubonus. Libri ἐρῶ. V. 7. Eustathius p. 1558, 14. V. 8. 9. om. C. V. 8. ἣν ἐστ' ἰδεῖν ἥδιον Burneius apud Gaisfordum ad Euripidis Supplic. v. 1101. ἣν ἰδεῖν ἥδιον ἐστὶν ABPV. ἣν ἥδιον ἰδεῖν ἐστὶν L ex coniectura Gull. Canteri Nov. Lect. IV: 5. θεωρικὸν Canterus et L. θεωρητικὸν ABPV.

563 b. V. 9. ὑμῖν Grotius in Excerptis p. 707. Libri ἡμῖν. διανέμειν] διαμένειν Iacobsius p. 297. δ' ἐν om. B. V. 1. Εἶτ'] Ἴτ' B. V. 2. εἰκότως τ' Porsonus.

563 c. V. 1. προσδοκᾷ ὀπείσειν BP. V. 2. φίλων ABP. φίλον VL. ὡραῖον φιλῶν Iacobsius p. 297. V. 4. γ' Iacobsius. Legebatur τ'.

563 d. V. 1. ὅστις αὐτῆς τῆς ἀκμῆς Iacobsius p. 297. ὅστις αὐτῆς ἀκμῆς BP. ὅστις αὖ τῆς ἀκμῆς A. αὖθις ἀκμῆς C. ὅστις ἀκμῆς VL. τῶν σωμάτων ABCP. τῶν γε σωμάτων VL.

ἐρᾷ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γιγνώσκει λόγον,
τῆς ἡδονῆς ἔστ', οὐχὶ τῶν φίλων φίλος,
ἀδικεῖ τε τὸν Ἔρωτ' ἐμφανῶς θνητὸς θεόν,
ἄπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν.

15. Τούτων τῶν Ἀλέξιδος ἀπομνημονεύσας ὁ Μυρτίλος, κάτα ἀποβλέψας εἰς τοὺς τὰ τῆς στοᾶς αἱρουμένους, τὰ Ἑρμείου τοῦ Κουριέως ἐκ τῶν ἰάμβων προειπὼν

Ἀκούσατ', ὦ στοίακες, ἔμποροι λήρου,
λόγων ὑποκριτῆρες, οἳ μόνοι πάντα
τὰν τοῖς πίναξι, πρίν τι τῷ σοφῷ δοῦναι,
αὐτοὶ καταρροφεῖτε, κᾆθ' ἁλίσκεσθε
ἐναντία πράσσοντες οἷς τραγῳδεῖτε,

παιδοπῖπαι ὄντες καὶ τοῦτο μόνον ἐζηλωκότες τὸν ἀρχηγὸν ὑμῶν τῆς σοφίας Ζήνωνα τὸν Φοίνικα, ὃς οὐδέποτε γυναικὶ ἐχρήσατο, παιδικοῖς δ' ἀεὶ, ὡς Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ. θρυλεῖτε γὰρ ὅτι δεῖ μὴ τῶν σωμάτων, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ἐρᾶν· οἵτινες
f μέχρι ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν ἐτῶν δεῖν λέγοντες συνέχειν τοὺς ἐρωμένους. καί μοι δοκεῖ Ἀρίστων ὁ Κεῖος ὁ περιπατητικὸς οὐ κακῶς εἰρηκέναι ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν ἐρωτικῶν Ὁμοίων πρός τινα Ἀττικὸν, μέγαν τινὰ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἐπιδεικνύντα ὡς καλὸν, ᾧ Δῶρος ἦν ὄνομα, Τὴν πρὸς Δόλωνά μοι, φησὶ, δοκῶ παρ' Ὀδυσσέως ἀπάντησιν ἐπί σε μεταφέρειν

Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός.

V. 2. δ' add. P et Iacobsius. om. VL. γιγνώσκει] Scribebatur γινώσκει. λόγον] χρόνον B. τρόπον λόγον P deleto τρόπον. V. 4. 5. om. C. ἀπομνημονεύσας] ἀπομνημονεῦσαι B. προειπὼν] προσειπὼν B.

V. 1. στοίακες] Scribebatur στοάκες. Correctum ex C, in quo sic scriptum ὅτι ἑρμείας ὁ κουριεὺς τοὺς στωικοὺς στοάκας καλεῖ ἐμπόρους λήρου λόγων καὶ παιδοπίπας, καὶ τοῦτο μόνον ἐζηλωκότας τὸν τῆς σοφίας σφῶν ἀρχηγὸν ζήνωνα τὸν φοίνικα.

563 e. V. 2. ὑποκριτῆρες VL. ὑποκρητῆρες ABP. V. 3. πρίν τι Porsonus. πριvὴ PVL. V. 4. καταροφᾶτε B. θρυλεῖτε] Scribebatur θρυλλεῖτε. θρυλεῖται B. θρυλλεῖται P. μέχρι] μέχρις B.

κῖος
563 f. κεῖος VL. κεῖος C. κῖος AP. κιος B. Vid. ad H. p. 38 f. τῷ δευτέρῳ] τῷ om. B. ἐπί σε] ἔπεισι BP. Ἦ ῥά νυ] Iliad. κ, 401.

564 16. Ἡγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τῶν ἡδυσμάτων φησὶν ἐρᾶν πάντας, οὐ τῶν κρεῶν, οὐδὲ τῶν ἰχθύων· ἀπογενομένων γοῦν τούτων οὐδεὶς ἡδέως ἔτι προσφέρεται τὸ κρέας, οὐδὲ τὸν ἰχθύν, οὐδ' ἐπιθυμεῖ τῶν ὠμῶν καὶ τῶν ἀνηδύντων. καὶ γὰρ τὸ παλαιὸν παίδων ἤρων, ὡς καὶ Ἀριστοφῶν ἔφη, ὅθεν καὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐρωμένους συνέβη παιδικά. πρὸς ἀλήθειαν γάρ, καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν, Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι φησίν

b Οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ κόσμιον πεφύκει.
ἡ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἐπισπείρει.

καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δὲ ἔφη τοὺς ἐραστὰς εἰς οὐδὲν ἄλλο τοῦ σώματος τῶν ἐρωμένων ἀποβλέπειν ἢ τοὺς ὀφθαλμούς, ἐν οἷς τὴν αἰδῶ κατοικεῖν. Σοφοκλῆς δέ που περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος διαλεγομένην ποιήσας τὴν Ἱπποδάμειάν φησι

Τοιάνδ' ἐν ὄψει λύγγα θηρατηρίαν
c ἔρωτος, ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει·
ἐνθάλπεται μὲν αὐτές, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ,
ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν, ὥστε τέκτονος
παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών.

17. Λικύμνιος δ' ὁ Χῖος τὸν Ὕπνον φήσας ἐρᾶν τοῦ Ἐνδυμίωνος, οὐδὲ καθεύδοντος αὐτοῦ κατακαλύπτει τοὺς

---

564 a. δ' ἐν τοῖς] δ' et τοῖς om. B. τῶν ἡδυσμάτων] τῶν om. B. τῷ πρώτῳ τῶν] τῷ et τῶν om. B.

564 b. V. 2. οὔτε Porsonus ad Hecubam 154. Libri οὐδέ. V. 3. πεφύκει] πέφυκεν Schaeferus ad Dionysium de compos. verbor. p. 300. αἰδὼς] αἰδῶ AC. Σοφοκλῆς] Oenomai fr. 3. p. 641. V. 1. λύγγα ABV. λύγκα C. ἴυγγα PL.

564 c. V. 3. — 5. om. C. V. 3. εἰθ' ἅλλεται PVL. ἢ θ' ἅλλεται B. ἐνθάλπεται Ruhnkenius apud Valckenarium ad Euripidis Hippolyt. 468. p. 219. comparato Phrynicho in Προπαρασκευῇ σοφιστικῇ (p. 40, 20. ed. Bekker.): ἐνθάλπεσθαι (apud Bekkerum ἐνθάλπεσθαι) ἔρωτι: οἷον καίεσθαι ὑπὸ ἔρωτος. ἐξοπτᾷ VL. ἐξόπτει BP. δ' ἐμὲ Brunckius. δέ με PVL. V. 4. ἴσον] ἴσων B. μετρῶν Valckenarius. μέτρων PVL. μέτρον B. ὥστε A et Valckenarius. ὡς PVL. κατακαλύπτει ABC. κατακαλύπτειν VL.

ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἀναπεπταμένων τῶν βλεφάρων κοιμίζει τὸν ἐρώμενον, ὅπως διὰ παντὸς ἀπολαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς. λέγει δ' οὕτως·

d Ὕπνος δὲ χαίρων
ὀμμάτων αὐγαῖς ἀναπεπταμένοις
ὄσσοις ἐκοίμιζε κοῦρον.

καὶ ἡ Σαπφὼ δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζόμενον τὴν μορφὴν καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενόν φησι·

Στᾶθι κἄντα φίλος καὶ τὰν ἐπ' ὄσσοις
ἀμπέτασον χάριν.

ὁ δ' Ἀνακρέων τί φησίν;

Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων,
δίζημαί σε, σὺ δ' οὐ κλύεις
οὐκ εἰδὼς ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

ὁ δὲ μεγαλοφωνότατος Πίνδαρος

e Τὰς δὲ Θεοξένου (φησὶν) ἀκτῖνας ὄσσων μαρμαρι-
ζοίσας δρακεὶς
ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν ψυχάν.

ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ, ἐρῶν τῆς Γαλατείας καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν

καλύπτειν P. ἀλλ' — ἐρώμενον add. ABCL. om. PV. κοιμίζει ABC. κοιμίζειν L. λέγει δ' οὕτως om. B.

564 d. V. 1. Ὕπνος L. ὕπνόν PV. ὕμνον B. V. 3. ἐκοίμιζε VL. ἐκοίμιζεν ABP. Sapphonis verba in unum versum coniunxit Bentleius in epistola ad Hemsterhusium p. 104. posito ἐπ' ὄσσ'. Anacreontis v. 1. βλέπων] βλέπουσα C. V. 2. οὐ κλύεις Erfurdtius p. 447. et Buttmannus apud Boeckhium de metris Pindari p. 288. Libri οὐκ ἀΐεις. V. 3. οὐκ εἰδὼς] οὐ γὰρ οἶδας C. μεγαλοφωνάτος B. Πίνδαρος] Fr. 88. p. 612. Pindari fragmentum om. C. Auctius repetitur infra p. 601 d.

564 e. V. 1. ἀκτῖνας ὄσσων] ἀκτῖνας προσώπου 601. quod verum videtur: nam ὄσσων fieri potest ut Athenaei error sit, cui ὄσσοις ex Sapphonis fragmento obversaretur. ἀκτῖνάς τις ὄσσων Hermannus. μαρμαριζοίσας dedi ex 601. μαρμαριζούσας PVL. μαρμαρυζούσας A. V. 3. ἢ] ἠὲ 601. ψυχάν] Recte καρδίαν | ψυχρᾷ

τύφλωσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει λέγων ὧδε

Ὦ καλλιπρόσωπε,
χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
χαριτόφωνε κάλλος ἐρώτων.

f τυφλὸς ὁ ἔπαινος καὶ κατ' οὐδὲν ὅμοιος τῷ Ἰβυκείῳ ἐκείνῳ

Εὐρύαλε, γλαυκέων Χαρίτων θάλος
καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

Φρύνιχός τε ἐπὶ τοῦ Τρωίλου ἔφη

Λάμπειν ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος.

18. Ὑμεῖς δὲ ξυρομένους τὰ γένεια περιφέρετε τοὺς ἐρωμένους· τοῦ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' Ἀλέξανδρον
565 εὑρημένου, ὥς φησιν ὑμῶν ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς. οὐκ ἀκαίρως δέ, ὡς ἐμαυτὸν πείθω, μεμνήσομαι τῆς λέξεως· χαίρω γὰρ πάνυ τῷ ἀνδρὶ διά τε τὴν πολυμαθίαν καὶ τὴν τοῦ ἤθους ἐπιείκειαν. λέγει δὲ οὕτως ὁ φιλόσοφος „Τὸ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' Ἀλέξανδρον προῆκται, τῶν πρώτων οὐ χρωμένων αὐτῷ. καὶ γὰρ Τιμόθεος ὁ αὐλητὴς πώγωνα μέγαν ἔχων ηὔλει, καὶ ἐν Ἀθήναις διατηροῦσιν οὐ σφόδρα ἀρ-

---

φλογί 601. ἢ τῶν ὀφθαλμῶν ABC. ἢ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν PVL. λέγων ὧδε om. B. Philoxeni fragmentum attulit Eustathius p. 1558, 15. omisso Γαλάτεια. V. 2. χρυσεοβόστρυχε ABC et Eustathius. χρυσιοβόστρυχε PVL. V. 3. κάλλος libri et Eustathius. θάλλος Fiorillo p. 69. quod θάλος scribendum est.

564 f. ὁ ἔπαινος C et Eustathius. ὁ om. PVL. Ἰβυκείῳ C et Eustathius. ἰβυκίῳ PVL. V. 1. γλαυκέων libri et Eustathius. γλυκέων Iacobsius. θάλος ABC. θάλλος PVL. θάλαμος Eustathius. V. 2. μελέδημα] μελέδημ' Ἐρώτων Iacobsius. σὲ] σὺ P. V. 3. πειθοδωρέοισιν B. ἐν om. C et Eustathius.

Phrynichi versum repetit p. 604 a. attulit Eustathius p. 1558, 18. Λάμπειν] λάμπει δ' 604. λάμπεις Eustathius. πορφυρέαις 604. Libri et Eustathius πορφυραῖς. παρῇσι Porsonus. παρειῇσι PVL et Eustathius. παρίῃσι A. παρηισι BC. ξυρομένους B. ξυρουμένους PVL.

565 a. ἐν — ἡδονῆς] τῷ et τοῦ et τῆς om. B. λέγει δὲ οὕτως ὁ φιλόσοφος om. B, qui φησὶ post ξύρεσθαι addit. οὕτως] οὗτος A. καὶ γὰρ ABCPV. καὶ γὰρ ὁ L. ἔχων] ἔχειν B.

b χαῖον τὸν πρῶτον προσκειράμενον παρωνύμιον ἔχειν Κόρσην. διὸ καὶ Ἄλεξις ἔφη που

Πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον
ὁρᾷς * * τούτων ἔχει τι θάτερον·
ἢ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται
καὶ πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία,
ἢ πλουσιακὸν τοιοῦτο προσπίπτει κακόν.
τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς, πρὸς θεῶν;
δι' ἃς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται,
c εἰ μή τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς;

Διογένης δὲ ἰδών τινα οὕτως ἔχοντα τὸ γένειον ἔφησε, Μή τι ἔχεις ἐγκαλεῖν τῇ φύσει, ὅτι ἄνδρα σε ἐποίησε καὶ οὐ γυναῖκα; ἕτερον δέ τινα ἐπὶ ἵππου ἰδὼν παραπλησίως ἔχοντα καὶ μεμυρισμένον καὶ τούτοις ἀκολούθως ἠμφιεσμένον, πρότερον μὲν ἔφησε ζητεῖν τί ἐστιν ὁ ἱππόπορνος, νῦν δὲ εὑρηκέναι. ἐν Ῥόδῳ δὲ νόμου ὄντος μὴ ξύρεσθαι, οὐδὲ ὁ ἐπιληψόμενος οὐδείς ἐστι, διὰ τὸ πάντας ξύρεσθαι.
d ἐν Βυζαντίῳ δὲ ζημίας ἐπικειμένης τῷ ἔχοντι κουρεῖ ξυρὸν, οὐδὲν ἧττον πάντες χρῶνται αὐτῷ." καὶ ταῦτα μὲν ὁ θαυμάσιος εἴρηκε Χρύσιππος.

19. Ὁ δὲ σοφὸς ἐκεῖνος Ζήνων, ὥς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος, προμαντευόμενος ὑμῶν, ὡς τὸ εἰκὸς, περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς προσποιητοῦ ἐπιτηδεύσεως ἔφη ὡς οἱ παρακούσαντες αὐτοῦ τῶν λόγων καὶ μὴ συνέντες ἔσονται ῥυπαροὶ καὶ ἀνελεύθεροι, καθάπερ οἱ τῆς Ἀριστίππου παρενεχθέντες αἱρέσεως ἄσωτοι καὶ θρασεῖς. καὶ δὴ τοιοῦ-

---

προσκειράμενον VL. προκειράμενον C et Eustathius p. 1910, 4. κειράμενον P.

565 b. V. 1. εἰ in initio versus addit Iacobsius p. 298. V. 2. Indicavi lacunam. τούτων CPVL. τοῦτον ex A affertur Schweighaeuseri errore ut videtur. Pertinet haec varietas, nisi fallor, ad τούτῳ v. 5. V. 3. γὰρ στρατεύειν] μαστροπεύειν Iacobsius p. 299. V. 5. τοιοῦτο ex coniectura dedi. τοῦτον PV et, ut modo conieci, A. τούτῳ L. προσπίπτει ABC. προσπίπτων PVL. V. 6. 7. attulit Eustathius p. 1910, 3. V. 6. ἡμᾶς B et Eustathius. ὑμᾶς PVL.

565 c. V. 8. ὑπονοεῖς] ἐπινοεῖς Iacobsius. ἱππόπορνος] Haec quoque excerpsit Eustathius. δὲ ζημίας — χρῶνται αὐτῷ om. P.

565 d. συνέντες ABC. συνιέντες PVL.

e τοι ὑμῶν εἰσιν οἱ πλεῖστοι, συνεσπασμένοι καὶ κακοπινεῖς, οὐ μόνον τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ καὶ ἔξω. βουλόμενοι γὰρ ἐνδύεσθαι τὴν αὐτάρκειαν καὶ τὴν εὐτέλειαν εὑρίσκεσθε ἐπὶ ταῖς τῆς φιλαργυρίας θύραις, ῥυπαροὶ ζῶντες καὶ τριβωνάρια περιβαλλόμενοι μικρὰ καὶ τῶν ἥλων ἐμπιπλάντες τὰ καττύματα καὶ κιναίδους καλοῦντες τοὺς ἢ μύρου προσβάλλοντας ἢ μικρῷ μαλακωτέραν ἠμφιεσμένους ἐσθῆτα. οὐ δεῖ οὖν οὕτως ἐσταλμένους περὶ ἀργύριον ἐπτοῆσθαι
f καὶ ἐρωμένους περιάγεσθαι ξυρουμένους τὴν ὑπήνην καὶ τὸν ὄρρον, τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν νὴ Δία λεπτῶν, ἀσίτων, σκυτίνων, κατὰ τὸν Ἀντιφάνην.

20. Ἐπαινῶ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ κάλλος. καὶ γὰρ ἐν ταῖς εὐανδρίαις τοὺς καλλίστους ἐγκρίνουσι, καὶ τούτους πρωτοφορεῖν ἐπιτρέπουσιν. ἐν Ἤλιδι δὲ καὶ κρίσις γίνεται κάλλους, καὶ τῷ πρώτῳ τὰ τῆς θεοῦ φέρειν τεύχη δίδοται,
566 τῷ δὲ δευτέρῳ τὸν βοῦν ἄγειν, ὁ δὲ τρίτος τὰς θυηλὰς ἐπιτίθησιν. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Λέμβος ἱστορεῖ ὅτι κατὰ τὴν Σπάρτην θαυμάζεται μᾶλλον ὁ κάλλιστος καὶ γυνὴ ἡ καλλίστη, καλλίστας γεννώσης τῆς Σπάρτης τὰς γυναῖκας. διὸ καὶ φασὶν Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως, γυναικὸς αὐτῷ καλῆς φαινομένης, ἑτέρας δὲ αἰσχρᾶς καὶ πλουσίας, ὡς ἀπέκλινεν ἐπὶ τὴν πλουσίαν, ζημιῶσαι τοὺς ἐφόρους αὐτόν,
b ἐπιλέγοντας ὅτι βασιλίσκους ἀντὶ βασιλέων τοῖς Σπαρτιάταις γεννᾶν προαιρεῖται. Εὐριπίδης τε ἔφη

---

565 e. τὴν αὐτάρκειαν AB. αὐτὴν αὐτάρκειαν PVL, sed in P deletae litterae αὐ. εὑρίσκεσθε VL. εὑρίσκεσθαι BP. ἥλων A et libri Casauboniani. ἥλων B. ἤχων PVL. ἐμπιπλάντες Porsonus et Schweigh. ἐμπίπλανται VL. ἐμπίμπλανται BP. τὰ Porsonus et Schweigh. ὃ τὰ AP et Casauboniani. ὦτα VL. κιναίδους] κυναίδους B.

565 f. Λυκείῳ] λυκίῳ BP. σκυτίνων] συντείνων P. ὀνκίνων III. p. 98 f. ἐγκρίνουσι AB. ἐκκρίνουσι PVL. Epitome totum locum om. πρωτοφορεῖν] προσθοφορεῖν Valesius. τὰ τῆς θεοῦ B. τὰ τῆς τοῦ θεοῦ PVL.

566 a. ἡ καλλίστη] ἡ om. B. καλλίστας] καλλίστης B. φασὶν ἀρχιδάμου ABCP. φασὶ περὶ ἀρχιδάμου VL. ἑτέρας BCPV. ἑταίρας L. αὐτὸν L. αὐτῶν PV. βασιλίσκους L. βασιλικοὺς BPV.

566 b. τοῖς σπαρτιάταις PVL. ταῖς σπάρταις ABC. Εὐριπίδης]

Πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος.

καὶ οἱ παρ' Ὁμήρῳ δὲ δημογέροντες θαυμάζοντες τῆς Ἑλένης τὸ κάλλος φασίν,

Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.

ἐκπέπληκται γοῦν καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος ἐπὶ τῷ κάλλει τῆς
c γυναικός, καίτοι ἐν δεινοῖς ὑπάρχων, θαυμάζει γοῦν ἐπὶ κάλλει τὸν Ἀγαμέμνονα τοιαῦτ' ἐκφωνῶν·

Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι δὲ ἀνδρὶ ἔοικεν.

καθίστων δὲ καὶ πολλοὶ τοὺς καλλίστους βασιλέας, ὡς μέχρι νῦν οἱ Ἀθάνατοι καλούμενοι Αἰθίοπες, ὥς φησι Βίων ἐν Αἰθιοπικοῖς. ὡς ἔοικε γάρ, τὸ κάλλος βασιλείας οἰκεῖόν ἐστι. θεαὶ περὶ κάλλους ἤρισαν πρὸς ἀλλήλας, καὶ
d διὰ κάλλος οἱ θεοὶ ἀνηρείψαντο Διὶ οἰνοχόον τὸν Γανυμήδην

κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

αἱ θεαὶ δὲ τίνας ἁρπάζουσιν; οὐ τοὺς καλλίστους; οἷς καὶ σύνεισιν· Ἠὼς μὲν Κεφάλῳ καὶ Κλείτῳ καὶ Τιθωνῷ, Δημήτηρ Ἰασίωνι, Ἀφροδίτη Ἀγχίσῃ καὶ Ἀδώνιδι. διὰ κάλλος δὲ καὶ ὁ μέγιστος τῶν θεῶν διὰ κεράμων χρυσὸς ἔρχεται, ταῦρος γίνεται, ἀετὸς πτεροῦται πολλάκις, ὥσπερ καὶ ἐπ' Αἰγίνῃ. Σωκράτης δ' ὁ φιλόσοφος, ὁ τῶν πάν-
e των καταφρονῶν, τοῦ Ἀλκιβιάδου κάλλους οὐχ ἥττων ἐστίν; ὡς καὶ ὁ σεμνότατος Ἀριστοτέλης τοῦ Φασηλίτου μαθητοῦ, ἡμεῖς δὲ οὐχὶ καὶ τῶν ἀψύχων τὰ κάλλιστα προκρίνομεν; ἐπαινοῦντες τῶν Σπαρτιατῶν τὸ ἔθος τὸ γυμνοῦν

In Aeolo apud Stobaeum LXV. 1. vol. II. p. 493. ubi recte ἀξίους. Οὐ] Iliad. γ, 156. καὶ ἐϋκνήμιδας — ἔοικεν om. B.

566 c. Καλὸν] Iliad. γ, 170. ubi βασιλῆι γάρ. Βίων] δίων margo P. ἀνηρείψαντο] ἀνηρίψαντο BP.

566 d. γαννυμήδη PV. κάλλεος] Iliad. υ, 235. εἵνεκα APV. εἰνεκά B. ἕνεκα Basil. οὕνεκα L. οἷο] οἱ BP. ἁρπάζουσιν] ἀναρπάζουσιν B. Κλείτῳ] κλειτῷ P. Ἰασίωνι] ἰάσωνι B καὶ ἐπ'] κ' ἐπ' B. ἀετός· πετροῦται πολλάκις C. τῶν πάντων] τῶν om. B.

566 e. ἐπαινοῦντες τῶν] ἐπαινεῖται καὶ τῶν C.

τὰς παρθένους τοῖς ξένοις ἐν Χίῳ ἐν τῇ πόλει καὶ βαδίζειν ἥδιστόν ἐστιν ἐπὶ τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς δρόμους καὶ ὁρᾶν προσπαλαίοντας τοὺς νέους ταῖς κόραις.

21. Καὶ ὁ Κύνουλκος· Ταύτῃ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν, οὐ ῥοδοδάκτυλος οὖσα, κατὰ τὸν Κρατῖνον, ἀλλὰ βολίτινον ἔχων θάτερον σκέλος, ἐκείνου τοῦ ὁμωνύμου σοι ποιη-
f τοῦ τὴν κνήμην φορῶν, ὃς ἐν τοῖς καπηλείοις καὶ τοῖς πανδοκείοις ἀεὶ διαιτᾶται, καίτοι Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος ἐν τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ εἰρηκότος „Ἐν καπηλείῳ δὲ φαγεῖν ἢ πιεῖν οὐδεὶς οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐτόλμησε· σεμνύνεσθαι γὰρ ἐμελέτων, οὐ βωμολοχεύεσθαι.“ Ὑπερίδης δ' ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, τοὺς Ἀρεοπαγίτας φησὶν ἀριστήσαντά τινα ἐν καπηλείῳ κωλῦσαι ἀνιέναι εἰς Ἄρειον
a πάγον. σὺ δέ, ὦ σοφιστά, ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρῃ οὐ μεθ' ἑταίρων, ἀλλὰ μετὰ ἑταιρῶν, μαστροπευούσας περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγας ἔχων, καὶ περιφέρων ἀεὶ τοιαυτὶ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων. ὢ τῆς καλῆς σου πολυμαθίας. ὡς κατ' οὐδὲν ἐμιμήσω Θεόμανδρον τὸν Κυρηναῖον, ὅν φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐδαιμονίας περιιόντα ἐπαγγέλλεσθαι διδάσκειν εὐτυχίαν.
b ἐρωτοδιδάσκαλε, οὐδὲν ἄρα διαφέρεις Ἀμάσιος τοῦ Ἠλείου, ὃν Θεόφραστος ἐν τῷ Ἐρωτικῷ περὶ τοὺς ἔρωτας δεινὸν γεγονέναι λέγει. οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τις σε καὶ πορνογράφον καλῶν, ὡς Ἀριστείδην καὶ Παυσανίαν ἔτι δὲ Νικο-

---

Ταύτῃ] ταῦτα libri Casauboniani. Κρατῖνον L ex MSS. κρατίνον PV.

566 f. κνήμην A. μνήμην PVL. ἐν καπηλείοις καὶ πανδοκείοις B. διαιτᾶται] διαιτᾷ Schweigh. Ἀρεοπαγιτικῷ (sic Basil. L; ἀρεοπαγητικῷ BPV)] P. 149 d. ed. Steph. οὐδ' ἂν L. δ' ἂν BPV et Basil. οἰκέτης] ἐπιεικὴς ex Isocrate add. Basil. L. om. ABPV. ὑπερίδης CL. ὑπερείδης ABPV. δ' om. B.

567 a. τοῖς καπηλείοις] τοῖς om. B. καπηλίοις P. μεθ' B. μετὰ PVL. ἀεὶ] αἰεὶ A. βιβλία B. βυβλία PVL. καὶ Ἀμμωνίου om. B. Θεόμανδρον APV. τὸν Θεόμανδρον L. Θεόφραστος] Vol. V. p. 198. 199.

567 b. ἔτι δὲ] Legebatur ἔτι τε.

φύσει τοὺς ζωγράφους μνημονεύειν δὲ αὐτῶν ὡς τοῦτο καλῶς γραφόντων Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικυῶνι πινάκων. ὢ τῆς καλῆς πολυμαθίας, ἄνδρες φίλοι, τῆς τοῦ γραμματικοῦ τούτου, ὃς οὐδ' ἐγκαλύπτεται, ἀλλ' ἀναφανδὸν τὰ Εὐβούλου ἀεὶ ἐκ Κερκώπων λέγει·

c *Κόρινθον ἦλθον· ἡδέως ἐνταῦθά πως*
λάχανόν τι τρώγων ὤκιμον διεφθάρην
κἀνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα.

καλός γε ὁ τῶν Κορινθίων σοφιστής, ὁ τοῖς μαθηταῖς διηγούμενος ὅτι Ὤκιμον ἑταίρας ὄνομα. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ ὦ παιδὲς δράματα ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφάς, Θάλαττα Διοκλέους, Φερεκράτους Κοριαννώ, Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου Ἄντεια, Μενάνδρου δὲ Θαῒς καὶ Φάνιον, Ἀλέξιδος
d Ὀπώρα, Εὐβούλου Κλεψύδρα. οὕτω δ' ἐκλήθη αὕτη ἡ ἑταίρα, ἐπειδὴ πρὸς κλεψύδραν συνουσίαζεν, ἕως κενωθῇ, ὡς Ἀσκληπιάδης εἴρηκεν ὁ τοῦ Ἀρείου ἐν τῷ περὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως συγγράμματι, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα φάσκων εἶναι Μητίχην.

22. Ἔστω δ' ἑταίρα,
ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀγροίκῳ,

τῷ τρέφοντι συμφορά·
εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἴκοι μέγα.

διὸ καὶ Θρηνῶν τις αὐτὸν παράγεται ὑπὸ Τιμοκλέους ἐν
e Νεαίρᾳ·

Ἀλλ' ἔγωγ' ὁ δυστυχὴς
Φρύνης ἐρασθεὶς ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν
συνέλεγεν, οὔπω τ' εἶχεν ὅσα περ νῦν ἔχει,

ἐν τῷ om. B. ἀεὶ] αἰεὶ A. ἐκ κερκώπων ABPV. ἐκ om. L. Conf. ad X. p. 417 c.

567 c. ὀνόματα δ' ἑταιρῶν ἀφ' ὧν καὶ δράματα ἐπιγράφη ἄλλα τε καὶ τάδε, θάλαττα, κοριαννὼ — C. ὦ παιδὲς δράματα V. ωπαιδ' ἐσδράματα A. ὧν αἴδ' ἐς δράματα P. ὧν αἱ δε δράματα B. ὧν αιδ . . . . δράματα L. ἑταιρῶν PVL. ἑτέρων A. Ἄντεια] Conf. p. 586 e. φάνιον BP. φάννιον VL.

567 d. αὐτὸν VL. αὑτὸν A.

567 e. Νεαίρᾳ] νέαιραι B. Conf. p. 591 d. V. 2. ἔτι] ἀεὶ B V. 3. οὔπω τ' A. οὔποτ' PVL.

πάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἑκάστῳ, τῆς θύρας ἀποκλειόμενος.

καὶ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δ' Ὀρεσταυτοκλείδῃ ὁ αὐτὸς Τιμοκλῆς φησι

Περὶ δὲ τὸν πανάθλιον
εὕδουσι γρᾶες, Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα,
f Γνάθαινα, Φρύνη, Πυθιονίκη, Μυρρίνη,
Χρυσίς, Κοναλλίς, Ἱερόκλεια, Λοπάδιον.

τούτων τῶν ἑταιρῶν καὶ Ἄμφις μνημονεύει ἐν Κουρίδι λέγων

Τυφλὸς ὁ πλοῦτος εἶναί μοι δοκεῖ,
ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται,
παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ καὶ Ναννίῳ,
ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου
ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος, οὐδ' ἐξέρχεται.

a 23. Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἰσοστάσιον τὴν ἑταιρικὴν παρασκευὴν καὶ τὰς δι' ἐπιτεχνήσεως κομμώσεις τῶν ἑταιρῶν οὕτως ἐκτίθεται·

Πρῶτα μὲν γὰρ πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ συλᾶν τοὺς πέλας
πάντα τἄλλ' αὐταῖς πάρεργα γίγνεται· ῥάπτουσι δὲ πᾶσιν ἐπιβουλάς. ἐπειδὰν δ' εὐπορήσωσίν ποτε,

---

δ' Ὀρεσταυτοκλείδῃ Casaubonus. δορεσταυτοκλείδης A. δορὲς ταυτοκλείδης B. δορεὺς ταυτοκλείδης PVL. ὁ αὐτὸς Schweigh. Aberat ὁ. V. 2. πλαγγὼν P. Scribebatur πλάγγων.

567 f. V. 3. Μυρρίνη] μυρρήνη B. om. P. V. 4. χρυσοκόναλις BP. Κοναλλὶς] κόναλις A. Ἱερόκλεια] ἱεράκλεια B. Λοπάδιον] λεπάδιον B. Κουρίδι B. Scribebatur κούριδι. Conf. p. 591 d. λέγων om. B. V. 4. ἑτέραις PVL. ἑταίραις ABC. τοιαύταισι] τοιαυταισὶ B.

568 a. Ἄλεξις δ'] δ' om. B. κομμώσεις] κομμώσις B. κοσμώσεις P. Πρῶτον — γίνεται add. ABL et codex Farnesianus in libro Aegiano. om. PV. Ex codice nostro B ediderat Victorius Var. Lect. XV. 23. Alexidis fragmentum fere totum attulit Clemens Alex. Paedag. III. 2. p. 255. ed. Potter. V. 1. πρῶτα Clemens. Libri πρῶτον. γὰρ πρὸς add. AB et Farnesianus. om. L. γὰρ ἐς Clemens. V. 2. πάντα om. L: habent libri ceteri. πάρεργα AB et Clemens. παρέργα L. et Farnesianus. γίγνεται] Scribebatur γίνεται.

ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας, πρωτοπείρους τῆς τέχνης.
εὐθὺς ἀναπλάττουσι ταύτας, ὥστε μήτε τοὺς τρόπους
μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίας διατελεῖν οὔσας ἔτι.
b τυγχάνει μικρά τις οὖσα· φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν
ἐγκεκάττυται. μακρά τις· διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ,
τήν τε κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' ἐξέρχεται·
τοῦτο τοῦ μήκους ἀφεῖλεν. οὐκ ἔχει τις ἰσχία·
ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν· ὥστε τὴν εὐπυγίαν
ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας. κοιλίαν ἁδρὰν ἔχει·
στηθί' ἔστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί·
ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα γοῦν αὐτῶν τῆς κοιλίας,
c ὡσπερεὶ κοντοῖσι τούτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον.
τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τις· ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ.
συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν· κατέπλασε ψιμυθίῳ.
λευκόχρως λίαν τις ἐστί· παιδέρωτ' ἐντρίβεται.
καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι· τοῦτο γυμνὸν δείκνυται.
εὐφυεῖς ὀδόντας ἔσχεν· ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν,
ἵνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ', ὡς κομψὸν φορεῖ.
d ἂν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα, διατελεῖ τὴν ἡμέραν

V. 4. καινὰς] κενὰς B. πρωτοπείρους L. πρωτοπείρου BPV.
V. 6. ὁμοίας B. Legebatur ὁμοίως.

568 b. V. 7. βαυκίσιν ABC et epitome Hoeschelii. καυκίσιν PVL.
V. 9. ἐπὶ τὸν] ἐπί τ' P. τὸν ὦμον] τὸ νῶτον C.
καταβαλοῦσ' ABC. καταβάλλουσ' PVL. V. 11. ἐρραμμέν'] ἐρραμέν' P. V. 12. εἰσιδόντας] Libri ἰδόντας. εἰσιόντας Clementis editio Florentina: unde εἰσιδόντας Sylburgius et Grotius in Excerptis p. 571. κοιλίαν — ἀπήγαγον om. epitome. ἁδρὰν ex Clemente add. L. om. ABPV. ἔχει ABPV. ἔχει τις L ex Clemente, in quo τις ἔχει scriptum est. V. 13. στηθί' ἔστ' αὐταῖσι] στήθεις ταυταισὶ APV. στηθεις ταυτασὶ B. τιτθείαις ταυταισὶ L. τιτθίαις ταύταισιν Clemens. τιτθί' ἔστ' αὐταῖσι Iacobsius p. 301.
V. 14. προσθεῖσαι — εἰς τὸ om. P. προσθεῖσα Clemens. τοιαῦτα γοῦν αὐτῶν] οὐτοντίνδυτον Clemens. Ex quo Sylburgius τοὔνδυτον fecit. τοιαῦτα γοῦν fortasse in τοιαῦτ' οὖν mutandum.

568 c. V. 15. ἀπήγαγον] ἀπήγαγεν Clemens. V. 17. συμβέβηκεναι μέλαιναν B. ψιμυθίῳ BCP. ψιμμυθίῳ VL. V. 19. τοῦτο Clemens. τοῦτ' αὐτὸ BC. ταυτὸ PVL. δείκνυται] δεικνύει Clemens. V. 21. θεωρῶσ' Clemens. Libri θεωροῖεν.
568 d. V. 22. διατελεῖ Clemens. διὰ τέλους ABCP. διατελοῦσα

ἔνδον, ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ᾽ ἑκάστοτε,
ἡνίκ᾽ ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία, ξυλήφιον
μυρρίνης ἔχουσα λεπτὸν ὀρθὸν ἐν τοῖς χείλεσιν·
ὥστε τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἄν τε βούλητ᾽ ἄν τε μή.
ὄψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν.

24. Διὸ συμβουλεύω σοι, Θετταλὲ ποικιλόδιφρε, τὰς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀσπάζεσθαι καὶ μὴ καταναλίσκειν εἰς
e οὐδὲν δέον τὰ τῶν υἱῶν κέρματα. ὄντως γὰρ ἄριστα χωλὸς οἰφεῖς, τοῦ κρηπιδοποιοῦ πατρὸς οὐ πολλά σε σωφρονίσαντος καὶ διδάξαντος σκύτη βλέπειν. ἢ οὐκ οἶδας κατὰ τὴν Εὐβούλου Παννυχίδα τὰς φειδωλοὺς κερμάτων παλευτρίας, πώλους Κύπριδος ἐξησκημένας,

γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστώσας, οἵας
Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας·
παρ᾽ ὧν βεβαίως ἀσφαλῶς τ᾽ ἔξεστί σοι
f μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν.

καὶ ἐν Ναννίῳ, εἰ Εὐβούλου τὸ δρᾶμα καὶ μὴ Φιλίππου, φησίν

Basil. διατελοῦσι L. V. 23. ἔνδον — κρανία om. Clemens. V. 25. ἔχουσα Clemens. Libri ἔχουσι. V. 26. σέσηρεν Clemens. Libri σεσηρέναι. βούλητ᾽ Schweigh. βούλετ᾽ Clemens. βούλωντ᾽ PVL. βούλονται B. V. 27. Hunc trimetrum omisit epitome et Clemens, videndumque est ne non sit Alexidis. Θετταλὲ ποικιλόδιφρε] Pollux VII, 112. κάλλιστοι δὲ οἱ Θετταλικοὶ δίφροι· διὸ καὶ ἡ Πυθία ἔφη Θετταλὲ ποικιλόδιφρε. ubi Athenaei locum comparavit Kuehnius.

568 e. οἰφεῖς A. οἰφᾷς PVL. Totum huius capitis exordium omisit epitome. πατρὸς L. πρ̄ς P. πρὸς V. σωφρονίσαντος L., σωφρονήσαντος PV. πώλους] ὅλους (sic) P. V. 1. ἐπὶ κέρως V. ἐπικαίρως P, Basil. L et *omnes membranae meliores* Casauboni et epitome Hoeschelii. ἐπικαίρους C. V. 2. λεπτονήτοις PVL. λεπτοπήνοις C, altero superscripto. ὕφεσιν — ὅσας hic et in Eubuli fragmento Porsonus in Miscellan. p. 243. Libri ὑμέσιν — οἵας. V. 4. παρ᾽ ὧν C et Casaubonus. παρὼν PVL. ἀσφαλῶς τ᾽ BC. τ᾽ om. PVL.

568 f. Alterum Eubuli fragmentum om. C. Ναννίῳ] νανίῳ B. εἰ addidit Coraës. Φιλίππου B et Meinekius in praefat. ad Menandr. p. XI. Legebatur Φιλιππίδου. φησὶ post Φιλιππίδου add. BP. om. VL et Schweigh. editio.

Ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρα,
πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος;
ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον
γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστώσας, οἵας
Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας,
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονὴν
569 *καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων*
πασῶν, διώκειν, ὕβρεος, οὐ πόθου χάριν.
Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω,
ἣ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο.

ἐπιτιμᾷ δὲ καὶ Ξέναρχος ἐν Πεντάθλῳ τοῖς παραπλησίως σοι βιοῦσι καὶ ἐσπουδακόσι περὶ τὰς μεγαλομίσθους ἑταίρας καὶ τὰς ἐλευθέρας τῶν γυναικῶν ταυτὶ λέγων

Δεινὰ δεινὰ κοὐκ ἀνασχετὰ
ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι.
b *ὅπου γὰρ οὐσῶν μειράκων μάλ' εὐπρεπῶν*
ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν, ἃς ἔξεσθ' ὁρᾶν
εἱληθερούσας, στέρν' ἀπημφιεσμένας,
γυμνὰς, ἐφεξῆς τ' ἐπὶ κέρως τεταγμένας·
ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ᾗ τις ἥδεται,
λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ, μακρᾷ, ῥικνῇ,
νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ·
μὴ κλίμακ' αἰτησάμενον εἰσβῆναι λάθρᾳ,
μηδὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν ἐκδῦναι στέγης,

V. 4. *ἐπικέρως* P. V. 5. *λεπτοπήνοις* A. *λεπτοπήνοις* B. *λεπτοπηνοῖς* P. *λεπτονήτοις* VL. *ὕφεσιν*] Libri *ὑμέσιν*.

569 a. V. 8. *αἰσχίστην νόσων πασῶν* Casaubonus. *αἰσχίστην ὅσων πασῶν* PVL. *αἰσχίστην πασῶν* B. V. 9. *ὕβρεος* P. *ὕβρεως* VL. V. 10. Legebatur *ταλαιπώρου πέρι στένω.* Euripides Iphig. Aul. 370. *Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω.* ubi de Eubuli loco corrigendo monuit Porsonus. V. 11. *Κυδίαν*] *κυδία* B. *ταυτὶ λέγων* om. B. V. 1. *Δεινὰ* om. BP.

569 b. V. 3. *μειράκων*] *μειρακίων* C. V. 4. *πορνείοισιν ἃς* ABC. *πορνίοισι μάλ'* PVL. V. 5. *στέρν' ἀπημφιεσμένας* Tyrwhittus ad Toupium vol. IV. p. 419. Libri *στέρνια τ' ἠμφιεσμένας*. V. 6. *ἐπικέρως* V. *ἐπικαίρως* P. Basil. L. V. 10. *μὴ καὶ μακαιτησάμενον* P. V. 11. *ἐκδῦναι στέγης*] *ἐκδυνασταίης* C.

c μηδ' ἐν χύτραισιν εἰσενεχθῆναι τέχνῃ·
αὗται βιάζονται γὰρ εἰσέλκουσί τε,
τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι
πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους.
καὶ τῶνδ' ἑκάστην ἔστιν ἀδεῶς, εὐτελῶς,
μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν, πάντας τρόπους·
τὰς δ' οὔτ' ἰδεῖν ἔστ' οὔθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν σαφῶς,
ἀεὶ δὲ τετρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον,
ἐν χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα, δεδιότα·
ἃς πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
d βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων
ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκυνούμενοι;

25. Καὶ Φιλήμων δ' ἐν Ἀδελφαῖς προσιστορῶν ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος, καθὰ καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν, φάσκων αὐτὸν

---

569 c. V. 12. τέχνῃ AB. τέχναις PVL. om. C. V. 13. Eustathius p. 886, 34. τὸ μέντοι παρὰ τοῖς ὕστερον πατρίδιον φανερῶς ὑποκορίζει κωμικώτερον, οἷον, αὗται, ἤγουν αἱ ἑταιρίδες, βιάζονται εἰσελθοῦσαι (εἰσέλκουσαι C) τοὺς μὲν γέροντας ὄντας, ἐπικαλούμεναι πατρίδια, ὅπερ ἐστὶ πατέρων ὑποκορισμός· τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους. λέγει δὲ ἀπφάρια κατὰ μέν τινας τὰ ἀδέλφια, μάλιστα δὲ τὰ ὡς εἰπεῖν πατέρια. ἀπφὺς γὰρ Δωρικῶς ὁ πατήρ, ἀφ' οὗ δηλαδή τις ἔφυ.
V. 16—23. om. C. V. 16. ἑκάστην Dalecampius. Libri ἕκαστον. V. 18. τρόπους· τὰς δ' Iacobsius. τρόπους (τροπούς P) ἃς δ' PVL. τροπούς δ' B. ἔστ' οὔθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν om. B. V. 19. τετρεμαίνοντα VL. τετραμένον τε AB. τετράμενον τε P. V. 20. ἐν χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα, δεδιότα· ἃς πῶς] δεδιότα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα ἃς πῶς AB. δεδιότα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα πῶς VL. δεδιότα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχειν ὡς πῶς P. δεδιότα τ' ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχονθ' ex Valckenarii (ad Euripidis Hippolyt. 415. p. 208.) correctione Schweigh. Et sic iam Henr. Stephanus scripserat in Thesauro p. 10894. V. 21. Euripides l. l. αἳ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι —, ubi Xenarchi imitationem indicavit Valckenarius. κύπρι ABP. κύπρις VL.

569 d. V. 22. Δρακοντείων] δρακοντίων B. V. 23. προσκυνούμενοι Toupius ad schol. Theocrit. V, 116. προσκινούμενοι PVL. Φιλήμων] P. 357. δ' om. B. Ἀδελφοῖς Schweigh. Libri δελφοῖς. τρίτῳ] ἕκτῳ Harpocratio in πάνδημος.

καὶ πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ἱδρύσασθαι ἀφ' ὧν ἠργυρίσαντο αἱ προστᾶσαι τῶν οἰκημάτων. ἀλλ' ὅ γε Φιλήμων οὕτως φησί·

Σὺ δ' εἰς ἅπαντας εὗρες ἀνθρώπους, Σόλων·
σὲ γὰρ λέγουσι τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον βροτῶν,
δημοτικόν, ὦ Ζεῦ, πρᾶγμα καὶ σωτήριον·
καί μοι λέγειν τοῦτ' ἐστὶν ἁρμοστόν, Σόλων·
μεστὴν ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων,
τούτους τ' ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν,
ἁμαρτάνοντάς τ' εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν,
στῆσαι πριάμενόν τοι γυναῖκας κατὰ τόπους
κοινὰς ἅπασι καὶ κατεσκευασμένας.
ἑστᾶσι γυμναί, μὴ 'ξαπατηθῇς· πάνθ' ὅρα.
οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων· * *
* * ἔχεις πως· ἡ θύρα 'στ' ἀνεῳγμένη.
εἷς ὀβολός· εἰσπήδησον· οὐκ ἔστ' οὐδὲ εἷς
ἀκκισμός, οὐδὲ λῆρος, οὐδ' ὑφήρπασεν·
ἀλλ' εὐθὺς ὡς βούλει σὺ χὤν βούλει τρόπον.
ἐξῆλθες· οἰμώζειν λέγ', ἀλλοτρία 'στί σοι.

καὶ Ἀσπασία δὲ ἡ Σωκρατικὴ ἐνεπορεύετο πλήθη καλῶν γυναικῶν, καὶ ἐπλήθυνεν ἀπὸ τῶν ταύτης ἑταιρίδων ἡ Ἑλλάς, ὡς καὶ ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης παρασημαίνεται,
570 λέγων τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ὅτι Περικλῆς διὰ τὸν Ἀσπασίας ἔρωτα καὶ τὰς ἁρπασθείσας ἀπ' αὐτῆς θεραπαίνας ὑπὸ Μεγαρέων ἀνερρίπισε.

ἠργυρίσαντο] ἠργυρήσαντο B. Philemonis versus om. C.

569 e. V. 1. ἅπαντας] ἅπαντα B. V. 2. σὲ] δὲ B. βροτῶν addidit Casaubonus. V. 5. ὁρῶντα Grotius in Excerptis p. 765. ὁρῶντι VL. ὁρῶν δὴ P. V. 8. τοι ABPV. τι B[...] sil. L. V. 10. ἑστᾶσι] ἑστᾶσαι BP.

569 f. V. 11. 12. Indicavi lacunam. V. 12. θύρα 'σ[τ'] Bentleius. Libri θύρα ἔσται. V. 13. εἰσπήδησον] εἰσπήδασαν [...] V. 15. σὺ χὤν] Libri συχνὸν. Correxit Bentleius. V. 1[6] ἀλλοτρία 'στί σοι Grotius. Libri ἀλλοτρία τί σοι. πλήθη] πλ[ή]θει B. ἐπλήθυνεν] Nisi ἐπλήθυεν scripsit. χαρίεις] χαρίης [...] ὡς ἀριστοφάνης ὁ χαρίεις ἐν ἀχαρνεῦσι παραδηλοῖ C, qui proxima omnia usque ad Epicratis versus omisit. Ἀριστοφάνη[ς] Acharn. v. 524.

570 a. ἀνερρίπισε] ἀνερρίπησεν BP. Sequuntur in ABP verb[a]

Πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
κᾆθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνας δύο·
κἀκεῖθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
b Ἕλλησι πᾶσιν, ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.

26. Τῶν οὖν μεγαλομίσθων ἑταιρῶν ἀποτρέπω σε, γραμματικώτατε, διότι

Τὰς μὲν ἄλλας ἔστιν αὐλούσας ἰδεῖν
αὐλητρίδας πάσας Ἀπόλλωνος νόμον,
* * * * Διὸς νόμον·
αὗται δὲ μόνον αὐλοῦσιν Ἱέρακος νόμον·

Ἐπικράτης φησὶν ἐν Ἀντιλαΐδι. ἐν ᾧ δράματι καὶ περὶ τῆς πολυθρυλήτου Λαΐδος τάδε λέγει·

Αὕτη δὲ Λαῒς ἀργός ἐστι καὶ πότις,
τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν κἀσθίειν
μόνον, πεπονθέναι δὲ ταὐτά μοι δοκεῖ
c τοῖς ἀετοῖς· οὗτοι γὰρ ὅταν ὦσιν νέοι,
ἐκ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγώς,
μετέωρ' ἀναρπάζοντες ἀπὸ τῆς ἰσχύος·
ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη τότε * *
ἐπὶ τοὺς νεὼς ἵζουσι πεινῶντες κακῶς·
κἄπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας.

ὑπὸ μεγαρέων τὸ δεινὸν, in VL mutata in τὸ κατὰ μεγαρέων ψήφισμα τὸ δεινόν: quae delenda esse vidit Schweigh. V. 2. νεανίαι] νεανία B. V. 3. κᾆθ' B cum Aristophane. εἶθ' PVL. Μεγαρῆς A. μεγαρεῖς BPVL. V. 4. δύο PVL. δύω A. V. 5. κἀκεῖθεν ABPV. κἀντεῦθεν L ex Aristophane.

570 b. V. 6. Ἕλλησι πᾶσιν om. BP. αἱ μὲν ἄλλαι αὐλητρίδες Ἀπόλλωνος νόμον αὐλοῦσιν· αἱ δὲ μεγαλόμισθοι ἑταῖραι ἱέρακος νόμον C. V. 1. Τὰς μὲν γὰρ ἄλλας poetam scripsisse coniecit Schweigh. V. 3. Indicavi lacunam. διὸς νόμον add. AB, om. PVL. Versum 4. add. A. om. BPVL. πολυθρυλήτου] Scribebatur πολυθρυλλήτου. V. 1. Αὕτη] Αὑτὴ Schweigh. V. 3. ταὐτά Schweigh. ταῦτα PVL.

570 c. V. 4. ὅταν Basil. L. ὧταν PV. V. 6. ἀπὸ] ὑπὸ Porsonus ad Aristoph. Plut. 98. p. 11. V. 7. Indicavi lacunam. ἤδη ποτὲ, τότε Casaubonus. V. 8. πεινῶντες] πινῶντες B.

καὶ Λαῒς ὀρθῶς γοῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας.
αὕτη γὰρ ὁπότ' ἦν μὲν νεοττὸς καὶ νέα,
ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηγριωμένη,
εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θᾶττον ἄν·
d ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,
τὰς ἁρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος,
ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾷόν ἐστι καὶ πτύσαι·
ἐξέρχεταί τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη,
δέχεται δὲ καὶ στατῆρα καὶ τριώβολον,
προσίεται δὲ καὶ γέροντα καὶ νέον·
οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν ὥστ', ὦ φίλτατε,
τἀργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει.

μνημονεύει δὲ τῆς Λαΐδος καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ ἄλλας ἑταίρας αὐτῇ συγκαταλέγει διὰ τούτων·

e Τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ' οἶσθα; Β. πῶς γὰρ οὔ;
τὴν ἡμετέρειον. Α. ἦν ἐκείνῃ τις φίλη
Ἄντεια. Β. καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παίγνιον.
Α. νὴ τὸν Δί' ἤνθει τότε Λαγίσκη· * *
* * * * * ἦν δὲ τότε
καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή

V. 10. γοῦν om. B. V. 11. γὰρ ὁπότ' ἦν μὲν νεοττὸς Porsonus. ὁπότ' ἦν νεοττὸς PVL et Schweigh. editio. γὰρ οὖν ὁπότ' ἦν νεοττὸς B. γὰρ ὁπότ' ἔτ' ἦν Meinekius Quaest. Menandr. I. p. 30. V. 13. δ' add. ABPV. om. Basil. L. τ' Porsonus.

570 d. V. 20. τιθασὸς ABC. τιθασσὸς PVL. γέγονεν ABC. γέγον' PVL. φίλτατε PVL. φίλτατοι A. γεροντομανίᾳ P. ἄλλας ἑταίρας] ἄλλων ἑταίρων B. αὐτῇ συγκαταλέγει διὰ τούτων om. B.

570 e. Ex Anaxandridis versibus haec excerpsit C συνήκμαζον δὲ Λαΐδι Λαγίσκη Νεολύτη καὶ Ὤκιμον. V. 2. ἡμετέρειον Abreschius Dilucidat. Thucyd. p. 489. ἡμέρειον VL. ημεριον A. ἡμέριον B. ἡμερίον P. φίλη VL. φιάλη B. φιάλη P. V. 3. ἄντεια PVL. ἄντειαν B. ἄνθεια A: nisi hic Schweighaeuseri error est enotatam ex codice litteram θ ad Ἄντεια referentis, quum fortasse ad τοῦτ' debuerit. τοῦθ' V. ταῦθ' P. τοῦτ' Basil. L et Schweigh. editio. V. 4. λαγίσκη δ' ὤκιμον P mediis omissis.

V. 5. 7. 8. Indicavi lacunas. V. 5. ἦν δὲ τότε si in fine versus posita fuerunt, aut delendum δὲ aut aliquid addendum.

V. 6. Θεολύτη] νεολύτη C.

ὑπέφαιν' ἐσομένη * * * *
* * δ' Ὤκιμον λαμπρὸν πάνυ.

27. Ταῦτά σοι παραινεῖν ἔχω, ἑταῖρε Μυρτίλε. καὶ κατὰ τὴν Φιλεταίρου Κυνηγίδα

f Παῦσαι γέρων. ὢν τοὺς τρόπους. οὐκ οἶσθ' ὅτι
ἥδιστόν ἐστιν ἀποθανεῖν βινοῦνθ' ἅμα;
ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν Φορμίσιον.

ἢ ἥδιστόν ἐστί σοι, ὡς ἐν Μαραθωνίοις φησὶ Τιμοκλῆς,

Ὅσον τὸ μεταξὺ μετὰ κορίσκης ἢ μετὰ
χαμαιτύπης τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι. βαβαί.
ἡ στιφρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες.
τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα, δεῖν δέ τι
71 ἀγωνιᾶσαι, καὶ ῥαπισθῆναί τε καὶ
πληγὰς λαβεῖν ἁπαλαῖσι χερσίν· ἡδύ γε
νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον.

Ἔτι πολλὰ τοῦ Κυνούλκου θέλοντος λέγειν καὶ τοῦ Μάγνου ἐπιρραπίσαι βουληθέντος αὐτὸν εἰς τιμὴν τοῦ Μυρτίλου φθάσας ὁ Μυρτίλος, διήχθρευε γὰρ τῷ Σύρῳ, ἔφη

Οὐχ ὧδ' ἐμόγησαν
ἐλπίδες, ὥστ' ἐχθρῶν συμμαχίας καλέσαι·

φησὶν ὁ Καλλίμαχος. οὐ γὰρ αὐτάρκως ἡμεῖς ἀμύνασθαι, ὦ Κύνουλκε;

Ὡς σκαιὸς εἶ κἄγροικος, αἰσχροεπῶν· ἔα,
b ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς·

V. 7. ἐσομένη δ' ὤκιμον AB. ἐσομένη ἦν δ' ὤκιμον VL.

570 f. οὐκ ἔσθ' ἥδιστον ἀποθανεῖν, φησὶ φιλέταιρος, βινοῦνθ' ἅμα C. V. 2. ἥδιστόν ἐστιν Toupius in Addendis ad Theocriti XXI, 26. p. 403. Libri οὐκ ἐστὶν ἥδιστον. ἥδιστον] ἥδυστον B. βινοῦνθ' PL. βιοῦν θ' V. V. 3. Φορμίσιον Schweigh. φορμήσιον PVL. φορίμισι C. μαραθωνίοις B cum Suida in Τιμοκλῆς. Legebatur Μαραθωνίαις. Timoclis versus om. C. V. 1. Ὅσον Iacobsius. θεὸν ABPV. θεῶν L. τὸ add. ABPV. om. L. V. 4. δέ τι Porsonus. δ' ἔτι PVL.

571 a. V. 5. τε Iacobsius. γε PVL. ἐπιρραπίσαι] ἐπιραπίσαι BP. συμμαχίας καλέσαι] συμμαχίαν καλέσας B. Καλλίμαχος] Fr. 134. p. 495. Κύνουλκε L. κυνοῦλκε PV. Ephippi versus om. C. κἄγροικος] Scribebatur καὶ ἄγροικος.

571 b. ἔα, ἐπαρίστερ'] ἔ' ἀπαριστερᾶ B. ἐὰν ἀριστερὸς P. ἐπαρίστερα A. ἐπαρίστερος VL. γλῶτταν] γλῶσσαν B.

κατὰ τὴν Ἐφίππου Φιλύραν. δοκεῖς γάρ μοι ἐκείνων εἶς εἶναι

οὓς ἐδίδαξαν ἀριστερὰ γράμματα Μοῦσαι·

ὥς τις ἔφη τῶν παρῳδῶν.

28. *Ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες σύσσιτοι, οὐ κατὰ τὰς Μεταγένους Αὔρας ἢ τὸν Ἀρισταγόρου Μαμμάκυθον*

Ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας
ὡραίας πρότερον, νῦν δ᾽ οὐχ ὑμῖν ἀγορεύω
ἄρτι χνοαζούσας αὐλητρίδας, αἵ τε τάχιστα
ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ ἔλυσαν,

c *ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντως ἑταιρῶν τὸν λόγον πεποίημαι, τουτέστι τῶν φιλίαν ἄδολον συντηρεῖν δυναμένων· ἃς οὐ Κύνουλκος τολμᾷ λοιδορεῖν, μόνας τε τῶν ἄλλων γυναικῶν τῷ τῆς φιλίας ὀνόματι προσηγορευμένας, ἢ ἀπὸ τῆς παρ᾽ Ἀθηναίοις καλουμένης ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. περὶ ἧς φησιν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν οὕτως, ἑταίραν δὲ τὴν Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσαν· τοῦτο δ᾽ ἐστὶ φίλας. καλοῦσι γοῦν*
d *καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς ἡ Σαπφώ*

Τάδε νῦν ἑτάραις ταῖσιν ἐμαῖς τερπνὰ καλῶς ἀείσω.

καὶ ἔτι

Λατὼ καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταῖραι.

καλοῦσι δὲ καὶ τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας, καὶ τὸ ἐπὶ συνουσίαις μισθαρνεῖν ἑταιρεῖν, οὐκ ἔτι πρὸς τὸ ἔτυμον ἀναφέροντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημονέστερον, καθὸ καὶ Μένανδρος ἐν Παρακαταθήκῃ ἀπὸ τῶν ἑταιρῶν τοὺς ἑταίρους διαστέλλων φησὶ

γάρ μοι] γὰρ ἐμοὶ B. μαμμάκυθον AB. μαμήκουθον PVL. V. 4. γούνατα] γούνατος P.

571 c. τουτέστι add. AB. om. PVL. ἃς οὐ] ἃς ὁ B. μόνας] μόνος B. προσηγορευμένας] προσαγορευομένας B. ἀπὸ τῆς] τῆς om. P. παρ᾽ Ἀθηναίοις] παρὰ τοῖς ἀθηναίοις B. ὁ ἀθηναῖος AB. ὁ om. PVL. οὕτως om. B.

571 d ὡς ἡ] ὥς ἡ B. ἑτάραις ταῖσιν Blomfieldus ad fr. 19. Scribebatur ἑταίραις ταῖς. Λατὼ] κατὰ P. μάλα] μάλιστα B. καθὸ] καθὸ δὴ B. Μένανδρος] P. 184. Menandri fragmentum om. C.

e *Πεποίηκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων . . . .*
** * * ταὐτὰ δ' ὄντα γράμματα*
τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσημον ποιεῖ.

29. *Περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν Ἔφιππος ἐν Ἐμπολῇ τάδε φησὶν*

Ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως·
ἐφίλησεν, οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα,
ὥσπερ πολέμιον, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις
f *χαυνοῦσ' ὁμοίως· ᾖσε, παρεμυθήσατο,*
ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν, εὐθέως τ' ἀφεῖλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν, κἀπέδειξεν ἵλεων.

Εὔβουλος δ' ἐν Καμπυλίωνι κοσμίαν ἑταίραν παράγων φησὶν

Ὡς δ' ἐδείπνει κοσμίως
οὐχ ὥσπερ ἄλλαι, τῶν πράσων ποιούμεναι
τολύπας, ἔσαττον τὰς γνάθους καὶ τῶν κρεῶν
572 *ἀπέβρυχον αἰσχρῶς, ἀλλ' ἑκάστου μικρὸν ἂν*
ἀπεγεύεθ', ὥσπερ παρθένος Μιλησία.

Ἀντιφάνης Ὑδρίᾳ

Οὗτος δ' ὃν λέγω
ἐκ γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς,

---

571 e. V. 1. *οὐχ ἑταίρων γὰρ ταῦτα δ'* P. *οὐχ ἑτέρων γὰρ ταῦτα δ'* B. Lacunam explevit Casaubonus verbis *νὴ Δία· μᾶλλον δ' ἑταιρῶν.* V. 2. *ταὐτὰ* Casaubonus. Libri *ταῦτα.* V. 3. *εὔσημον*] *εὐσχήμον* Schweigh. *Ἔφιππος* Casaubonus ex VIII. p. 363 c. ubi hi versus allati sunt. Libri *εὔσχημος*, quo deceptus Suidas est in *Εὔσχημος.* *Ἐμπολῇ*] *ἐμπόλῃ* B. *ἐμπόλει* P. *τάδε φησὶν* om. B. Ephippi versus om. C. V. 1. *εἰσιόντ'* 363. *εἰσιόντα* ABP. *εἰσιόντα γ'* VL. V. 2. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* BP. *ἐκολάκευσεν — ἵλεων*] Horum loco B posuit *καὶ τὰ λοιπὰ ὡς πρόκειται.* V. 2. *κολάκευσεν* P. *ἡδέως· ἐφίλησεν* 363. Libri *ἢ κατεφίλησεν.* V. 4. *πολέμιον*] *πολέμιος* 363.

571 f. V. 5. Libri *ἧς, ἐπαρεμυθήσατο.* Correxit Turnebus. V. 6. *θ' ἱλαρὸν* 363. *τ' ἱλαρὸν* L. *τ' ἱλαρὸν* V. *τ' ἰατρὸν* P. *εὐθέως τ'* A. *τ'* om. PVL. V. 7. *λυποῦν* 363. Libri *λοιπὸν.* Eubuli v. 2. *ποιούμεναι τολύπας ἐνσάττον* B.

572 a. V. 4. *ἂν ἀπεγεύεθ'* Piersonus ad Moerin. p. 101. *ἀναπέτευε* ABP. *ἀναπέτευ'* VL. Antiphanis versus om. C. *Ὑδρίᾳ* Schweigh. Libri *ὕδρᾳ.* Conf. III. p. 104 b.

ἰδὼν ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο,
ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν,
ἦθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης,
ὄντως ἑταίρας. αἱ μὲν ἄλλαι τοὔνομα
βλάπτουσι τοῖς τρόποις γὰρ ὄντως ὂν καλόν.

b *Ἀναξίλας Νεοττίδι*

*Ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσα * **
τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν,
ἐκ τῆς ἑταιρίας ἑταίρα τοὔνομα
προσηγορεύθη. καὶ σὺ νῦν οὐχ, ὡς λέγεις,
πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις
ἐληλυθώς· ἆρ' ὡς ἀληθῶς ἐστι γοῦν
ἁπλῆ τις; B. ἀστεία μὲν οὖν, νὴ τὸν Δία.

30. *Ὁ δὲ ὑμέτερος φιλοσοφομειρακίσκος τοιοῦτος, οἷον Ἄλεξις ἢ Ἀντιφάνης ἐν Ὕπνῳ παράγει*

c *Διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων*
ἑκάστοτ' ἐπιδειπνεῖ μεθ' ἡμῶν· τοῦτο δ' ἦν,
ἵνα μή τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλῶν.

καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιούτων Ἔφιππος ἐν Σαπφοῖ φησιν

Ὅταν γὰρ ὢν νέος
ἀλλότριον ἐλθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθῃ,
ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ,
διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυκτὸς λόγον.

τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

V. 6. αἱ] ἃ BP. ἄλλαι VL. ἄλλαι ABP. V. 7. *τρόποις γὰρ ὄντως* BP et, ut opinor, A. *τρόποισιν ὄντως* VL et Schweigh. editio, ex correctione Musuri *γὰρ* particulae sede offensi.

572 b. V. 1. *μέτρια* VL. *μέτρια καὶ* BP. *λέγουσα*] *λέγουσι* C. Indicavi lacunam. V. 2. *δεομένοις*] *δυναμένοις* epitome Hoeschelii, non C. *τινῶν*] *τινὸς* B. V. 3. *ἑταίρα*] *ἑταῖρα* L et Schweigh. editio. *ἑταίρας* PV. V. 6. *ἆρ'* ὡς Schweigh. editio. *ἄρ'* ὡς VL. *ἄρα οὐκ* P, qui ὡς deleto *οὐκ* in margine habet. *ὑμέτερος* AB. *ἡμέτερος* PVL.

572 c. *Σαπφοῖ*] *σαπφῷ* P. *φησιν* om. B. V. 1. *ὢν νέος* AB. *νέος ὢν* PVL. *ὢν* om. C. V. 2. *ἀλλότριον*] *ἀλλότριος* epitome Hoeschelii, non C. *ἐλθὼν*] Legebatur *εἰσελθών*. V. 3. *ἀσύμβουλον* P. V. 4. *σὺ* BP, quod Schweigh. ex coniectura posuit. *σοι* VL. *ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου*] P. 11, 12. Steph.

d 31. Περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν καὶ Φιλέταιρος ἐν Κυνηγίδι τάδε φησίν·

Οὐκ ἐτὸς Ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

οἶδα δὲ καὶ ἑορτὴν τὴν Ἑταιρίδεια, ἀγομένην ἐν Μαγνησίᾳ, οὐ διὰ τὰς ἑταίρας, ἀλλὰ δι' ἑτέραν αἰτίαν, ἧς μνημονεύει Ἡγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι γράφων ὧδε „Τὴν τῶν Ἑταιριδείων ἑορτὴν συντελοῦσι Μάγνητες. ἱστοροῦσι δὲ πρῶτον Ἰάσονα τὸν Αἴσονος συναγαγόντα τοὺς Ἀργο-
e ναύτας ἑταιρείῳ Διὶ θῦσαι καὶ τὴν ἑορτὴν Ἑταιρίδεια προσαγορεῦσαι. θύουσι δὲ καὶ οἱ Μακεδόνων βασιλεῖς τὰ Ἑταιρίδεια." πόρνης δὲ Ἀφροδίτης ἱερόν ἐστι παρὰ Ἀβυδηνοῖς, ὥς φησι Πάμφιλος· κατεχομένης γὰρ τῆς πόλεως δουλείᾳ τοὺς φρουροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ ποτε θύσαντας, ὡς ἱστορεῖ Κλεάνθης ἐν τοῖς Μυθικοῖς, καὶ μεθυσθέντας ἑταίρας πλείονας προσλαβεῖν, ὧν μίαν, κατακοιμηθέντας αὐτοὺς ἰδοῦσαν ἀνελομένην τὰς κλεῖς καὶ τὸ τεῖχος ὑπερ-
f βᾶσαν ἀπαγγεῖλαι τοῖς Ἀβυδηνοῖς. τοὺς δ' αὐτίκα μεθ' ὅπλων ἀφικομένους ἀνελεῖν μὲν τοὺς φύλακας, κρατήσαντας δὲ τῶν τειχῶν καὶ γενομένους ἐγκρατεῖς τῆς ἐλευθερίας χαριστήρια τῇ πόρνῃ ἀποδιδόντας, Ἀφροδίτης πόρνης ναὸν ἱδρύσασθαι." Ἄλεξις δ' ὁ Σάμιος ἐν δευτέρῳ Ὥρων Σαμιακῶν „Τὴν ἐν Σάμῳ Ἀφροδίτην, ἣν οἱ μὲν ἐν Καλάμοις καλοῦσιν, οἱ δὲ ἐν Ἕλει, Ἀττικαί, φησίν, ἑταῖραι ἱδρύσαντο αἱ συνακολουθήσασαι Περικλεῖ, ὅτε

---

572 d. Φιλέταιρος] φιλέταιροι B. ἐν Κυνηγίδι] ἐν Κορινθιαστῇ supra p. 559 a. τάδε φησίν om. B. ἑταιρίδεια PL, ἑτεϱίδεια V. C in hac narratione bis habet festi nomen ἑταιρείδεια scriptum, superscripto altero in loco ἑταιρίδια. ἐν ὑπομνήμασι γράφων ὧδε om. B. ἑταιριδείων editio Casauboniana tertia. ἑταιριδίων L. ἑταιρίδων ABPV. ἑταιρείῳ] ἑταιρίῳ B.

572 e. ἑτερίδεια προσαγορεῦσαι V. τοὺς ἐν ABPV. τῆς ἐν Basil. L, quod in annotatione correxit Casaubonus. θύσαντας BP et Casaubonus. θύσαντες VL.

572 f. Ὥρων Schweigh. ὅρων VL. ὅρων P. Ἕλει, ἀττικαὶ A cum Valckenario in epistola ad Roeverum p. XXXVIII. ἐλεατικαῖς PVL.

573 ἐπολιόρκει τὴν Σάμον, ἐργασάμεναι ἱκανῶς ἀπὸ τῆς ὥρας. Εὐάλκης δὲ ἐν τοῖς Ἐφεσιακοῖς καὶ ἐν Ἐφέσῳ φησὶν ἱερὰ ἱδρῦσθαι ἑταίρᾳ Ἀφροδίτῃ. Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν „Γύγης (φησὶν) ὁ Λυδῶν βασιλεὺς οὐ μόνον περὶ ζῶσαν τὴν ἐρωμένην περιβόητος γέγονεν, ἐγχειρίσας αὑτόν τε καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκείνῃ πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τελευτησάσης συναγαγὼν τοὺς ἐκ τῆς χώρας Λυδοὺς πάντας ἔχωσε μὲν Λυδίας τὸ νῦν ἔτι καλούμενον τῆς ἑταίρας μνῆμα, εἰς ὕψος ἄρας, ὥστε περιοδεύοντος b αὐτοῦ τὴν ἐντὸς τοῦ Τμώλου χώραν, οὗ ἂν ἐπιστραφεὶς τύχοι, καθορᾶν τὸ μνῆμα, καὶ πᾶσι τοῖς τὴν Λυδίαν οἰκοῦσιν ἄποπτον εἶναι." Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἴρηκε, φησὶ „Τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν παλλακείας, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πιστὴν ἔχειν."

32. Καταλέξω δέ σοι, Κύνουλκε, Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν, ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου, περὶ ἑταιρῶν, ἀρξάμενος c ἀπὸ τῆς καλῆς Κορίνθου, ἐπειδή μοι τὴν αὐτόθι σοφιστείαν ὠνείδισας. νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ, καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ d Τίμαιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ, αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι ηὔξαντο ὑπὲρ

---

573 a. Εὐάλκης] εὐαλκὴς B. ἱερὰ] ἱερὸν C et epitome Hoeschelii. ἱδρῦσθαι AB. ἱδρύσασθαι PVL, ἵδρυται in recta oratione epitome. ἐγχειρίσας ABC. ἐγχειρήσας PVL. μὲν Λυδίας om. C. Λυδίας] λυδιὰς P. λυδαιὶς B.

573 b. ἄποπτον ABC. ἔποπτον PVL. Δημοσθένης] P. 1386 Reisk. λόγῳ om. B. παλλακείας ex Athenaeo Eustathius p. 1758, 9. Apud Demosthenem est θεραπείας τοῦ σώματος. γυναῖκας δὲ B. Αἰσχύλου] Αἰσχύλον Schweigh.

573 c. παρεῖναι] παρῆναι B. δὴ add. ABC, om. PVL. ἐν τῇ ἑβδόμῃ] ἐν ζ^ω B.

573 d. ηὔξαντο VL. εὔξαντο ACP. Simonidis epigramma

τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι νεών. διὸ καὶ Σιμωνίδης ἀνατεθέντων τῶν Κορινθίων πίνακα τῇ θεῷ τὸν ἔτι καὶ νῦν διαμένοντα καὶ τὰς ἑταίρας ἰδίᾳ γραψάντων τὰς τότε ποιησαμένας τὴν ἱκετείαν καὶ ὕστερον παρούσας συνέθηκε τόδε τὸ ἐπίγραμμα

Αἵδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιητᾶν
ἕσταθεν εὔχεσθαι Κύπριδι δαιμονίᾳ.
e οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
Πέρσαις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

καὶ οἱ ἰδιῶται δὲ κατεύχονται τῇ θεῷ, τελεσθέντων περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τὴν δέησιν, ἀπάξειν αὐτῇ τακτὰς ἑταίρας.

33. Ὑπάρχοντος οὖν τοῦ τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτὸς ἀπάξειν ἑταίρας ηὔξατο τῇ θεῷ νικήσας.
f Πίνδαρός τε τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον οὗ ἡ ἀρχὴ

Τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων οἶκον.

ὕστερον δὲ καὶ σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ᾀσθέν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθέως πεποίηται πρὸς τὰς ἑταίρας, αἳ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν. διόπερ ἔφη

Ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος φορβάδων

---

in epitome omissum, est fragm. 33. p. 370., apud Iacobsium in Antholog. Palat. vol. II. p. 783. Attulerunt Plutarchus Moral. p. 871 b. et scholiastes Pindari Olymp. XIII, 32. p. 273. V. 1. Ἑλλάνων Plutarchus et schol. Pindari. Libri ἑλλήνων. εὐθυμάχων] εὐθυμάχων τε B. ἰθυμάχων P. ἰθυμάχων Plutarchus. ἀγχεμάχων schol. Pindari. ἰθυμαχᾶν Dobraeus in appendice ad Aristophan. p. (129). πολιητᾶν] πολιν ταν A. πολιητᾶν ἕσταθεν] πόλιν τυνεστάθεν B. τυνέσταθεν P. V. 2. ἕσταθεν] ἑστασάν schol. Pindari. εὔχεσθαι] εὔχεσθε B. εὐξάμεναι Plutarchus. εὐχόμεναι schol. Pindari.

573 e. V. 3. ἐμήσατο] ἐμήδετο Plutarchus. ἐβούλετο schol. Pindari. Ἀφροδίτα] ἀφροδίτη B. V. 4. Πέρσαις] Μήδοις Plutarchus et schol. Pindari. τακτὰς ἑταίρας VL. καὶ τὰς ἑταίρας ABP. καὶ ταῖς ἑταίραις C. τοῦ τοιούτου] τοῦ om. B.

573 f. ηὔξατο] Scribebatur εὔξατο. Πίνδαρός τε] πίνδαρος δὲ B. οὗ ἡ ἀρχὴ] Est Olymp. XIII. ἐπαινέων] ἐπαινέω P. σκόλιον] Scribebatur σκολιόν. διόπερ ἔφη] Fr. 87. p. 609. Pindari fragmenta om. C.

574 κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελείαις
ἐπήγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς.
ἤρξατο δ' οὕτως τοῦ μέλους
Πολύξεινοι νεάνιδες, ἀμφίπολοι Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ
Κορίνθῳ,
αἵτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶτε,
πολλάκις ματέρας ἐρώτων
οὐρανίαν πτάμεναι νοήματι ποττὰν Ἀφροδίταν,
ὑμῖν ἄνωθεν ἀπαγορίας
ἔπορεν, ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς
μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.
σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν.
ἀρξάμενός θ' οὕτως ἑξῆς φησιν
b Ἀλλὰ θαυμάζω τί με λεξοῦντι ὁμοῦ δεσπόται
τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου,
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξί.
δῆλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἠγωνία ποῖόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα. πιστεύων δέ, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς αὑτῷ πεποίηκεν εὐθέως
Ἐδιδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ.

---

574 a. V. 2. κορᾶν VL. κόραν AP. κουρᾶν Boeckhius. ἑκατόγγυιον] Scribebatur ἑκατόνγυιον. τελείαις] τελέαις Boeckhius. Idem ἐπάγαγ'. μέλους Casaubonus. βέλους B. τέλους PVL.
V. 1. Πολύξεναι Boeckhius. Πειθοῦς Schneiderus. πειθοῦσ' PVL. ἀφνειῷ] ἀφνειᾷ Hermannus. V. 2. αἵτε — θυμιᾶτε Tittmannus ad Zonaram p. 1307. ubi καὶ Πίνδαρος (λίβανον θηλυκῶς) αἵτε τὰν χλωρὰν λίβανον ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶται (θυμιᾶτε Favorinus). Legebatur διά τε τὰς χεῖρας λιβάνου ξανθὰ δάκρυά τε ἡμῖν.
V. 3. πολλάκι ματέρ' ἐρώτων Boeckhius. V. 4. πτάμεναι Hermannus. ἱπτάμεναι PVL. νοήματι] νόημα Hermannus. ποττὰν] ποτὶ τὰν B. V. 5. ὑμῖν] ὔμμιν αὐτ' Boeckhius. V. 6. ἐν addidit Boeckhius. V. 7. μαλθακώρας libri corrupte. μαλθακὸν ὥρας Schneiderus. μαλθακᾶς ὥρας Boeckhius. V. 8. ἀνάγκᾳ Casaubonus. ἀνάγκαι PVL. πᾶν καλόν Boeckhius. Scribebatur πάγκαλον.

574 b. V. 1. λεξοῦντι A. λέξαντι PVL. λέξοντι Casaubonus. ὁμοῦ] Ἰσθμοῦ Casaubonus. V. 2. τοιάνδε Schweigh. editio. τοιόνδε PVL. εὑρόμενον PVL. εὑράμενον Schweigh. editio. σκολίου] Scribebatur σκολιοῦ. Ἐδιδάξαμεν] ἐδιδάξαμεν Hermannus.

ὅτι δὲ καὶ Ἀφροδίσια ἴδια ἄγουσιν αὐτόθι αἱ ἑταῖραι Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ φησίν·

Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἑταίραις ἡ πόλις,
c ἕτερα δὲ χωρίς ἐστι ταῖς ἐλευθέραις.
ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος
ἐστὶν νόμος τε τὰς ἑταίρας ἐνθάδε
* * μεθ' ἡμῶν.

34. Ἐν δὲ Λακεδαίμονι, ὥς φησι Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι ἀναθημάτων, εἰκών ἐστι τῆς διαβοήτου ἑταίρας Κοττίνας, ἥν φησι καὶ βοῦν ἀναθεῖναι χαλκῆν, γράφων οὕτως „Καὶ τὸ Κοττίνας δὲ τῆς ἑταίρας εἰκόνιον, ἧς διὰ τὴν ἐπιφάνειαν οἴκημά τι
d λέγεται καὶ νῦν, ἐγγυτάτω τῆς Κολώνης ἵνα τὸ Διονύσιόν ἐστιν, ἐπιφανὲς καὶ πολλοῖς ἐγνωσμένον τῶν ἐν τῇ πόλει· ἀνάθημα δ' αὐτῆς ἐστιν ὑπὲρ τὸ τῆς Χαλκιοίκου, βοΐδιόν τι χαλκοῦν, καὶ τὸ προειρημένον εἰκόνιον." Ἀλκιβιάδης δ' ὁ καλός, ἐφ' οὗ τις τῶν κωμικῶν ἔφη,

Ἀλκιβιάδην τὸν ἁβρόν, ὦ γῆ καὶ θεοί,
ὃν ἡ Λακεδαίμων μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν·

ὑπὸ τῆς Ἄγιδος ἀγαπώμενος γυναικὸς ἐπὶ τὰς τῶν ἑται-
e ρίδων θύρας ἐκώμαζεν, ἀπολιπὼν τὰς Λακαίνας καὶ τὰς Ἀττικάς. Μεδοντίδος γοῦν [τῆς Ἀβυδηνῆς ἐξ ἀκοῆς ἐρασθεὶς ἔσπερξε καὶ πλεύσας εἰς Ἑλλήσποντον σὺν Ἀξιόχῳ, ὃς ἦν αὐτοῦ τῆς ὥρας ἐραστής, ὥς φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ λόγῳ, καὶ ταύτης ἐκοινώνησεν αὐτῷ. καὶ ἑτέρας δὲ δύο ἑταίρας ἐπήγετο ἀεὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, Δαμασάνδραν τῆς Λαΐδος τῆς νεωτέρας μητέρα καὶ Θεοδότην.

καθαρῷ Casaubonus. κιθάρᾳ PVL. κιθάρῃ B. φησὶν om. B.

574 c. V. 5. Indicavi lacunam. μεθύειν addit Porsonus. χαλκῆν] χαλκὸν B. δὲ τῆς] δὲ φησὶ τῆς B, quem praecedentia γράφων οὕτως omittere suspicor.

574 d. Polemonis verba om. C. χαλκοῦν καὶ τὸ AB. καὶ om. PVL. 'Αλλ' 'Αλκιβιάδην Porsonus. ἁβρὸν ABC. καλὸν PVL. γυναικὸς om. B.

574 e. Μεδοντίδος] Μεδοντιὰς ex Lysia dicitur XII. p. 534 f. καὶ ταύτης] καὶ an delendum sit dubitat Schweigh.

ἑτέρας] ἑτέρας B, qui proximum ἑταίρας omisit.

ὑφ' ἧς καὶ ἀποθανὼν ἐκηδεύθη ἐν Μελίσσῃ κώμῃ τῆς
f Φρυγίας, ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου. εἴδομεν δὲ καὶ ἡμεῖς τὸ ἐν Μελίσσῃ τοῦ Ἀλκιβιάδου μνῆμα ἐκ Συνάδων εἰς Μητρόπολιν ἀφικόμενοι· ἐν ᾧ καὶ κατ' ἔτος θύεται βοῦς, διακελευσαμένου τοῦτο τοῦ πάντ' ἀρίστου Ἀδριανοῦ βασιλέως· ὃς καὶ ἀνέστησεν ἐπὶ τῷ μνήματι Παρίου λίθου εἰκόνα τὸν Ἀλκιβιάδην.

575 35. Οὐ χρὴ δὲ θαυμάζειν εἰ ἐξ ἀκοῆς τινες ἠράσθησάν τινων, ὁπότε Χάρης ὁ Μυτιληναῖος ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν ἱστοριῶν τῶν περὶ Ἀλέξανδρόν φησιν ὀνείρατι θεασαμένους τινὰς οὓς μὴ πρότερον εἶδον ἐρασθῆναι αὐτῶν· γράφει δὲ οὕτως „Ὑστάσπῃ νεώτερος ἦν ἀδελφὸς Ζαριάδρης, περὶ ὧν λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι ὅτι ἐξ Ἀφροδίτης καὶ Ἀδώνιδος ἐγεννήθησαν. ἐκυρίευσε δὲ ὁ μὲν Ὑστάσπης Μηδίας καὶ τῆς ὑποκάτω χώρας, ὁ δὲ Ζαριάδρης τῶν
b ὑπεράνω Κασπίων πυλῶν μέχρι τοῦ Τανάιδος. τῶν δὲ ἐπέκεινα τοῦ Τανάιδος Ὁμάρτῃ βασιλεῖ Μαραθῶν θυγάτηρ ἦν ὄνομα Ὀδάτις· περὶ ἧς ἐν ταῖς ἱστορίαις γέγραπται ὡς ἄρα κατὰ τὸν ὕπνον ἰδοῦσα τὸν Ζαριάδρην ἐρασθείη, τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο κἀκείνῳ πάθος συμπεσεῖν πρὸς αὐτήν. διετέλουν γοῦν ἀλλήλων ἐπιθυμοῦντες διὰ τὴν κατὰ τὸν ὕπνον φαντασίαν. ἦν δὲ ἡ Ὀδάτις καλλίστη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν γυναικῶν, καὶ ὁ Ζαριάδρης δὲ ἦν καλός. πέμποντος οὖν τοῦ Ζαριάδρου πρὸς τὸν Ὁμάρτην

μελίσσῃ VL. μελίσσης P. μελίσσαις B.

574 f. Συνάδων] Συννάδων Schweigh. καὶ κατ' BPV. καὶ om. L et Schweigh. editio. πάντ'] πάντα PVL. ἀδριανοῦ PV. Ἀδριανοῦ L et Schweigh. editio.

575 a. ἠράσθησαν] Scribebatur ἐράσθησαν. τῷ δεκάτῳ τῶν] τῷ et τῶν om. B. ἀλέξανδρον ABPV. Ἀλεξάνδρου L. γράφει δὲ οὕτως om. B, qui φησὶ post ἀδελφὸς interponit. ἦν ἀδελφὸς — Ἀδώνιδος om. P. ἄμφω καλοὶ inter Ζαριάδρης et περὶ add. VL. om. A. Quae ex epitome sunt, ubi ita scriptum, ἄμφω καλοί· ἀφροδίτης οὖν καὶ ἀδώνιδος αὐτούς φασιν οἱ ἐπιχώριοι. Μηδίας] μηδείας B. ὑπεράνω] Hic quoque ὑποκάτω praebet C.

575 b. Ὁμάρτῃ] Spiritu leni constanter C, aspero PVL. Μαραθῶν] Μαιωτῶν aut Σαρματῶν Holstenius ad Stephan. Byzant. p. 196. ὡς ἄρα AB. ὡς καὶ ἄρα PVL.

c καὶ φιλοτιμουμένου γῆμαι τὴν ἄνθρωπον, οὐ συνετίθετο
ὁ Ὁμάρτης διὰ τὸ εἶναι ἀρρένων παίδων ἔρημος· ἤθελε
γὰρ αὐτὴν δοῦναι ἑνὶ τῶν περὶ αὐτὸν οἰκείων. καὶ μετ'
οὐ πολὺν χρόνον ὁ Ὁμάρτης συναγαγὼν τοὺς ἐκ τῆς βα-
σιλείας δυνάστας καὶ φίλους καὶ συγγενεῖς ἐποιεῖτο τοὺς
γάμους οὐ προειπὼν ὅτῳ μέλλοι διδόναι τὴν θυγατέρα.
ἀκμαζούσης οὖν τῆς μέθης εἰσκαλέσας τὴν Ὀδάτιν ὁ πα-
τὴρ εἰς τὸ συμπόσιον εἶπεν ἀκουόντων τῶν συνδείπνων
„Ἡμεῖς, ὦ θύγατερ Ὑδάτι, νῦν ποιούμεθα τοὺς σοὺς
d γάμους. περιβλέψασα οὖν καὶ θεωρήσασα πάντας λαβοῦσα
χρυσῆν φιάλην καὶ πληρώσασα δὸς ᾧ θέλεις γαμηθῆναι·
τούτου γὰρ κεκλήσῃ γυνή." κἀκείνη περιβλέψασα πάντας
ἀπῄει δακρύουσα, ποθοῦσα τὸν Ζαριάδρην ἰδεῖν· ἐπεστάλ-
κει γὰρ αὐτῷ ὅτι μέλλουσιν οἱ γάμοι συντελεῖσθαι. ὁ δὲ
στρατοπεδεύων ἐπὶ τοῦ Ταναΐδος καὶ διαλαθὼν τὴν στρα-
τοπεδείαν διέβη μετὰ μόνου τοῦ ἁρματηλάτου, καὶ νυκτὸς
ὁρμήσας ἐπὶ τοῦ ἅρματος διῆλθε διὰ τῆς πόλεως, διώξας
e περὶ τοὺς ὀκτακοσίους σταδίους. πλησίον δὲ τῆς κώμης γε-
νόμενος ἐν ᾗ τοὺς γάμους συνετέλουν, καὶ καταλιπὼν ἔν
τινι τόπῳ αὐτῷ ἅρματι τὸν ἁρματηλάτην, προῆγεν ἐνδε-
δυκὼς στολὴν Σκυθικήν. καὶ παρελθὼν εἰς τὴν αὐλήν,
καὶ ἰδὼν τὴν Ὑδάτιν ἑστηκυῖαν πρὸ τοῦ κυλικείου καὶ δα-
κρύουσαν κιρνῶσάν τε βραδέως τὴν φιάλην, εἶπε πλησίον
στὰς παρ' αὐτὴν „Ὦ Ὑδάτι, πάρειμι δή σοι, καθάπερ
ἠξίωσας, ἐγὼ Ζαριάδρης." ἡ δὲ κατανοήσασα ξένον ἄνδρα
καὶ καλὸν καὶ ὅμοιον τῷ κατὰ τὸν ὕπνον ἑωραμένῳ περι-
f χαρὴς γενομένη δίδωσιν αὐτῷ τὴν φιάλην· καὶ ὃς ἁρπά-
σας αὐτὴν ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸ ἅρμα καὶ ἔφυγεν ἔχων τὴν
Ὀδάτιν. οἱ δὲ παῖδες καὶ αἱ θεράπαιναι συνειδυῖαι τὸν
ἔρωτα κατεσιώπησαν, καὶ κελεύοντος τοῦ πατρὸς καλεῖν,
οὐκ ἔφασαν εἰδέναι ὅπου πεπόρευται. μνημονεύεται δὲ ὁ

---

575 c. φιλοτιμουμένου] φιλοτίμου B. ἐποιεῖτο L. ἐποίει PV. ὀδάτι ABP. ὑδάτις VL.

575 d. οὖν] γοῦν B. πάντας om. B. ἀπῄει BL. ἐπίει P. ποίει V. ἐπεστάλκει] ἐπίσταλκε P.

575 e. κυλικείου CVL. κυλικίου AP. κιρνῶσαν] κιρνᾶσαν BP.

575 f. ἔφασαν B. ἔφησαν PVL.

ἔρως οὗτος παρὰ τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσι βαρβάροις, καὶ περισσῶς ἐστι ζηλωτός, καὶ τὸν μῦθον τοῦτον ζωγραφοῦσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς βασιλείοις, ἔτι δὲ ταῖς ἰδιωτικαῖς οἰκίαις· καὶ ταῖς ἑαυτῶν θυγατράσιν οἱ πολλοὶ τῶν δυναστῶν ὄνομα τίθενται Ὀδάτιν."

576 36. Τὸ ὅμοιον ἱστορεῖ γενέσθαι καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν Πολιτείᾳ γράφων οὕτως „Φωκαεῖς οἱ ἐν Ἰωνίᾳ ἐμπορίᾳ χρώμενοι ἔκτισαν Μασσαλίαν. Εὔξενος δ' ὁ Φωκαεὺς Νάνῳ τῷ βασιλεῖ, τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ ὄνομα, ἦν ξένος. οὗτος ὁ Νάνος ἐπιτελῶν γάμους τῆς θυγατρὸς κατὰ τύχην παραγενόμενον τὸν Εὔξενον παρακέκληκεν ἐπὶ τὴν θοίνην. ὁ δὲ γάμος ἐγίγνετο τόνδε τὸν τρόπον. ἔδει μετὰ τὸ δεῖπνον εἰσελθοῦσαν τὴν παῖδα φιάλην κεκερασμένην ᾧ βούλοιτο δοῦναι τῶν παρόντων μνηστήρων· ᾧ δὲ
b δοίη, τοῦτον εἶναι νυμφίον. ἡ δὲ παῖς εἰσελθοῦσα δίδωσιν εἴτε ἀπὸ τύχης εἴτε καὶ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν τῷ Εὐξένῳ· ὄνομα δ' ἦν τῇ παιδὶ Πέττα. τούτου δὲ συμπεσόντος καὶ τοῦ πατρὸς ἀξιοῦντος, ὡς κατὰ θεὸν γενομένης τῆς δόσεως, ἔχειν αὐτήν, ἔλαβεν ὁ Εὔξενος γυναῖκα καὶ συνῴκει μεταθέμενος τοὔνομα Ἀριστοξένην. καὶ ἔστι γένος ἐν Μασσαλίᾳ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου μέχρι νῦν Πρωτιάδαι καλούμενον· Πρῶτος γὰρ ἐγένετο υἱὸς Εὐξένου καὶ τῆς Ἀριστοξένης."

c 37. Θεμιστοκλῆς τε, ὥς φησιν Ἰδομενεύς, οὐχ ἅρμα ζευξάμενος ἑταιρῶν πληθούσης ἀγορᾶς εἰσήλασεν εἰς τὸ ἄστυ; ἦσαν δὲ αὗται Λάμια καὶ Σκιώνη καὶ Σατύρα καὶ

ταῖς ἱεροῖς] τοῖς om. B. τοῖς βασιλείοις A. τοῖς om. BPVL.

576 a. γράφων οὕτως om. B. Φωκαεῖς] φωκεῖς φησὶν B. ἐμπορίᾳ PVL. ἐμπορείᾳ AB. Φωκαεὺς] φωκεὺς B. Νάνῳ] νάνῳ B. νάννῳ C, qui breviter νάννῳ τῷ βασιλεῖ — κατὰ τὸν ἄνω ῥηθέντα τρόπον γάμους ποιοῦντι. Νάνος] νάνος B. ἐγίγνετο A. ἐγίγετο PVL. τὸν τρόπον] τὸν om. B. τὴν παῖδα] μὲν παῖδα L typothetae errore. κεκερασμένην AB. κεκρασμένην P. κεκραμένην VL.

576 b. νυμφίον PVL. νῦν A. τῇ παιδὶ B. Aberat τῇ. γενομένης] γινομένης B. τῆς ἀριστοξένης AB. τῆς om. PVL.

576 c. Θεμιστοκλῆς δὲ Schweigh. Λάμια] Scribebatur Λάμία.

Νάννιον. οὐ καὶ αὐτὸς Θεμιστοκλῆς ἐξ ἑταίρας ἦν γεγενημένος, ὄνομα Ἀβροτόνου; ὡς Ἀμφικράτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν συγγράμματι.

Ἀβρότονον Θρῇσσα γυνὴ γένος· ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἕλλησίν φασι Θεμιστοκλέα.

d Νεάνθης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν Εὐτέρπης αὐτὸν εἶναί φησιν υἱόν. Κῦρος δὲ ὁ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐπιστρατεύσας οὐχὶ ἑταίραν οὖσαν τὴν Φωκαΐδα, τὴν σοφωτάτην καὶ καλλίστην γενομένην, εἶχε συστρατευομένην; ἣν Ζηνοφάνης φησὶ πρότερον Μιλτὼ καλουμένην Ἀσπασίαν μετονομασθῆναι. συνηκολούθει δὲ αὐτῷ καὶ ἡ Μιλησία παλλακίς. ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος οὐ Θαΐδα εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν Ἀττικὴν ἑταίραν;
e περὶ ἧς φησι Κλείταρχος ὡς αἰτίας γενομένης τοῦ ἐμπρησθῆναι τὰ ἐν Περσεπόλει βασίλεια. αὕτη δὲ ἡ Θαῒς καὶ μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον καὶ Πτολεμαίῳ ἐγαμήθη τῷ πρώτῳ βασιλεύσαντι Αἰγύπτου, καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τέκνον Λεοντίσκον καὶ Λάγον, θυγατέρα δὲ Εἰρήνην, ἣν ἔγημεν Εὔνοστος, ὁ Σόλων τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλεύς. καὶ ὁ δεύτερος δὲ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύς, Φιλάδελφος δ' ἐπίκλην, ὡς ἱστορεῖ ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὑπομνημάτων, πλείστας ἔσχεν ἐρωμένας· Διδύμην μέν, μίαν
f τῶν ἐπιχωρίων γυναικῶν, μάλ' εὐπρεπεστάτην τὴν ὄψιν, καὶ Βιλιστίχην, ἔτι δὲ Ἀγαθόκλειαν καὶ Στρατονίκην, ἧς τὸ μέγα μνημεῖον ὑπῆρχεν ἐπὶ τῇ πρὸς Ἐλευσῖνι θαλάσσῃ, καὶ Μύρτιον καὶ ἄλλας δὲ πλείστας, ἐπιρρεπέστερος ὢν

Νάννιον] νάνιον B. γεγενημένος] γεγεννημένος B. Ἀβροτόνου] ἁβροτόνου A. Ἀμφικράτης] ἀμφικτύων C. συγγράμματι om. B. Epigramma in Abrotonum exstat in Plutarchi vita Themistoclis c. 1. et Antholog. Palat. vol. I. p. 395. γένος] πέλον Anthologia. φασὶ] φημὶ Plutarchus et Anthologia.

576 d. ἱστοριῶν om. B. αὐτὸν εἶναί φησιν VL. αὐτὸν φησὶν εἶναι B. φησὶν εἶναι αὐτὸν P. καὶ καλλίστην L. καὶ om. ABPV. μεθ' ἑαυτοῦ] μετὰ ἑαυτοῦ B. φησι Κλείταρχος] κλείταρχος φησὶ B.

576 e. Περσεπόλει] περσοπόλει B. βασιλεύσαντι Αἰγύπτου om. B. τέκνον om. B. ὁ Εὐεργέτης] ὁ om. BP. τῷ τρίτῳ τῶν] γ' B.

576 f. Βιλιστίχην] βελεστίχην C.

ἔρως οὗτος παρὰ τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσι βαρβάροις, καὶ περισσῶς ἐστι ζηλωτός, καὶ τὸν μῦθον τοῦτον ζωγραφοῦσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς βασιλείοις, ἔτι δὲ ταῖς ἰδιωτικαῖς οἰκίαις· καὶ ταῖς ἑαυτῶν θυγατράσιν οἱ πολλοὶ τῶν δυναστῶν ὄνομα τίθενται Ὀδάτιν."

576 36. Τὸ ὅμοιον ἱστορεῖ γενέσθαι καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν Πολιτείᾳ γράφων οὕτως „Φωκαεῖς οἱ ἐν Ἰωνίᾳ ἐμπορίᾳ χρώμενοι ἔκτισαν Μασσαλίαν. Εὔξενος δ' ὁ Φωκαεὺς Νάνῳ τῷ βασιλεῖ, τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ ὄνομα, ἦν ξένος. οὗτος ὁ Νάνος ἐπιτελῶν γάμους τῆς θυγατρὸς κατὰ τύχην παραγενόμενον τὸν Εὔξενον παρακέκληκεν ἐπὶ τὴν θοίνην. ὁ δὲ γάμος ἐγίγνετο τόνδε τὸν τρόπον. ἔδει μετὰ τὸ δεῖπνον εἰσελθοῦσαν τὴν παῖδα φιάλην κεκερασμέ-
b νην ᾧ βούλαιτο δοῦναι τῶν παρόντων μνηστήρων· ᾧ δὲ δοίη, τοῦτον εἶναι νυμφίον. ἡ δὲ παῖς εἰσελθοῦσα δίδωσιν εἴτε ἀπὸ τύχης εἴτε καὶ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν τῷ Εὐξένῳ· ὄνομα δ' ἦν τῇ παιδὶ Πέττα. τούτου δὲ συμπεσόντος καὶ τοῦ πατρὸς ἀξιοῦντος, ὡς κατὰ θεὸν γενομένης τῆς δόσεως, ἔχειν αὐτήν, ἔλαβεν ὁ Εὔξενος γυναῖκα καὶ συνῴκει μεταθέμενος τοὔνομα Ἀριστοξένην. καὶ ἔστι γένος ἐν Μασσαλίᾳ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου μέχρι νῦν Πρωτιάδαι καλούμενον· Πρῶτις γὰρ ἐγένετο υἱὸς Εὐξένου καὶ τῆς Ἀριστοξένης."

c 37. Θεμιστοκλῆς τε, ὥς φησιν Ἰδομενεύς, οὐχ ἅρμα ζευξάμενος ἑταιρῶν πληθούσης ἀγορᾶς εἰσήλασεν εἰς τὸ ἄστυ; ἦσαν δὲ αὗται Λάμια καὶ Σκιώνη καὶ Σατύρα καὶ

ταῖς ἱεροῖς] τοῖς om. B. τοῖς βασιλείοις A. τοῖς om. BPVL.

576 a. γράφων οὕτως om. B. Φωκαεῖς] φωκεῖς φησὶν B. ἐμπορίᾳ PVL. ἐμπορείᾳ AB. Φωκαεὺς] φωκεὺς B. Νάνῳ] νάνῳ B. νάννῳ C, qui breviter νάννῳ τῷ βασιλεῖ — κατὰ τὸν ἄνω ῥηθέντα τρόπον γάμους ποιοῦντι. Νάνος] νάνος B. ἐγίνετο A. ἐγίγνετο PVL. τὸν τρόπον] τὸν om. B. τὴν παῖδα] μὲν παῖδα L typothetae errore. κεκερασμένην AB. κεχρυσμένην P. κεκραμένην VL.

576 b. νυμφίον PVL. νῦν A. τῇ παιδὶ B. Aberat τῇ. γενομένης] γινομένης B. τῆς ἀριστοξένης AB. τῆς om. PVL.

576 c. Θεμιστοκλῆς δὲ Schweigh. Λάμια] Scribebatur Λαμία.

Νάννιον. οὐ καὶ αὐτὸς Θεμιστοκλῆς ἐξ ἑταίρας ἦν γεγενημένος, ὄνομα Ἀβροτόνου; ὡς Ἀμφικράτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν συγγράμματι.

Ἀβρότονον Θρήισσα γυνὴ γένος· ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἕλλησιν φασὶ Θεμιστοκλέα.

d Νεάνθης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν Εὐτέρπης αὐτὸν εἶναί φησιν υἱόν. Κῦρος δὲ ὁ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐπιστρατεύσας οὐχὶ ἑταίραν οὖσαν τὴν Φωκαΐδα, τὴν σοφωτάτην καὶ καλλίστην γενομένην, εἶχε συστρατευομένην; ἣν Ζηνοφάνης φησὶ πρότερον Μιλτὼ καλουμένην Ἀσπασίαν μετονομασθῆναι. συνηκολούθει δὲ αὐτῷ καὶ ἡ Μιλησία παλλακίς. ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος οὐ Θαΐδα εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν Ἀττικὴν ἑταίραν;
e περὶ ἧς φησι Κλείταρχος ὡς αἰτίας γενομένης τοῦ ἐμπρησθῆναι τὰ ἐν Περσεπόλει βασίλεια. αὕτη δὲ ἡ Θαῒς καὶ μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον καὶ Πτολεμαίῳ ἐγαμήθη τῷ πρώτῳ βασιλεύσαντι Αἰγύπτου, καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τέκνον Λεοντίσκον καὶ Λάγον, θυγατέρα δὲ Εἰρήνην, ἣν ἔγημεν Εὔνοστος, ὁ Σόλων τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλεύς. καὶ ὁ δεύτερος δὲ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύς, Φιλάδελφος δ' ἐπίκλην, ὡς ἱστορεῖ ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὑπομνημάτων, πλείστας ἔσχεν ἐρωμένας· Διδύμην μὲν, μίαν τῶν ἐπιχωρίων γυναικῶν, μάλ' εὐπρεπεστάτην τὴν ὄψιν, καὶ Βιλιστίχην, ἔτι δὲ Ἀγαθόκλειαν καὶ Στρατονίκην, ἧς τὸ μέγα μνημεῖον ὑπῆρχεν ἐπὶ τῇ πρὸς Ἐλευσῖνι θαλάσσῃ, καὶ Μύρτιον καὶ ἄλλας δὲ πλείστας, ἐπιρρεπέστερος ὢν

Νάννιον] νάνιον B. γεγενημένος] γεγεννημένος B. Ἀβροτόνου] ἀβροτόννου A. Ἀμφικράτης] ἀμφικτύων C. συγγράμματι om. B. Epigramma in Abrotonum exstat in Plutarchi vita Themistoclis c. 1. et Antholog. Palat. vol. I. p. 305. γένος] πέλον Anthologia. φασὶ] φημὶ Plutarchus et Anthologia.

576 d. ἱστοριῶν om. B. αὐτὸν εἶναί φησιν VL. αὐτὸν φησὶν εἶναι B. φησὶν εἶναι αὐτὸν P. καὶ καλλίστην L. καὶ om. ABPV. μεθ' ἑαυτοῦ] μετὰ ἑαυτοῦ B. φησι Κλείταρχος] κλείταρχος φησὶ B.

576 e. Περσεπόλει] περσοπόλει B. βασιλεύσαντι Αἰγύπτου om. B. τέκνον om. B. ὁ Εὐεργέτης] ὁ om. BP. τῷ τρίτῳ τῶν] γ' B.

576 f. Βιλιστίχην] βιλιστίχην C.

πρὸς ἀφροδίσια. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν Κλεινοῦς φησι τῆς οἰνοχοούσης αὐτῷ εἰκόνας πολλὰς ἀνακεῖσθαι κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, μονοχίτωνας καὶ ῥυτὸν ἐχούσας ἐν ταῖς χερσίν. αἱ δὲ κάλλισται τῶν οἰκιῶν, φησίν, οὐ Μυρτίου καὶ Μνησίδος καὶ Ποθεινῆς προσαγορεύονται; καίτοι Μνησὶς μὲν ἦν αὐλητρὶς καὶ Ποθεινή, Μύρτιον δὲ μία τῶν ἀποδεδειγμένων καὶ κοινῶν δεικτηριάδων. τοῦ δὲ Φιλοπάτορος βασιλέως Πτολεμαίου
577 οὐκ Ἀγαθόκλεια ἡ ἑταίρα ἐκράτει, ἡ καὶ πᾶσαν ἀνατρέψασα τὴν βασιλείαν; Εὔμαχος δ' ὁ Νεαπολίτης ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ Ἀννίβαν ἱστοριῶν Ἱερώνυμόν φησι τὸν τυραννήσαντα Συρακοσίων ἀγαγέσθαι γυναῖκα τῶν ἐπ' οἰκήματος προεστηκυιῶν, Πειθὼ ὄνομα, καὶ ἀποδεῖξαι βασιλίδα.

38. Τιμόθεος δ' ὁ στρατηγήσας Ἀθηναίων ἐπιφανοῦς ἑταίρας ἦν υἱὸς Θρᾴττης τὸ γένος, σεμνῆς δ' ἄλλως τοὺς τρόπους. μεταβάλλουσαι γὰρ αἱ τοιαῦται εἰς τὸ σῶφρον
b τῶν ἐπὶ τούτῳ σεμνυνομένων εἰσὶ βελτίους. ὁ δὲ Τιμόθεος καὶ σκωπτόμενός ποτε ὅτι τοιαύτης εἴη μητρὸς, Καὶ χάριν γε αὐτῇ, φησὶν, οἶδα, ὅτι δι' αὐτὴν Κόνωνός εἰμι υἱός. Φιλέταιρον δὲ τὸν Περγάμου καὶ τῆς Καινῆς ταύτης λεγομένης βασιλεύσαντα χώρας Βόας αὐλητρίδος ἑταίρας, τὸ γένος ἀπὸ Παφλαγονίας, υἱόν φησι γενέσθαι Καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν. Ἀριστοφῶν δὲ ὁ ῥήτωρ ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν

Πολύβιος] Vol. III. p. 487. δ' et τῇ et τῶν ἱστοριῶν om. B. Κλεινοῦς] Conf. ad X. p. 425 e. μνησίδος VL. μνήσιδος P. καίτοι om. B. μνησὶς A. μνῆσις VL. μνήσις BP. Μύρτιον — δεικτηριάδων om. C. δεικτηριάδων PL. δικτηριάδων A. δηκτηριάδων B et codex Romanus Ursini. δεικταριάδων V. βασιλέως om. B.

577 a. ἡ ἑταίρα] ἡ om. B. ἀνατρέψασα] ἀναστρέψασα B. τὴν βασιλείαν] τὴν om. B. τῇ δευτέρᾳ] β^ω B. Ἱερώνυμον] Ἱέρων δὲ τυραννήσας συρακουσίους ἠγάγετο γυναῖκα — C. Συρακοσίων] Scribebatur Συρακουσίων.

577 b. Περγάμου] περὶ γάμου B. ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν om. B.

e μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη ὑπὸ Καλλιάδου τοῦ κωμικοῦ ἐκ Χορηγίδος τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Καρύστιος ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων. Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητὴς οὐ δαιμονίως ἤρα Λαμίας τῆς αὐλητρίδος, ἐξ ἧς ἔσχε καὶ θυγατέρα Φίλαν; τὴν δὲ Λάμιαν Πολέμων φησὶν ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν Σικυῶνι ποικίλης στοᾶς θυγατέρα μὲν εἶναι Κλεάνορος Ἀθηναίου, κατασκευάσαι δὲ Σικυωνίοις τὴν προειρημένην d στοάν. ἤρα δὲ καὶ Λεαίνης, καὶ αὐτῆς ἑταίρας Ἀττικῆς, ὁ Δημήτριος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων.

39. Μάχων δὲ ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Χρείαις φησὶν οὕτως

Ὑπερβολῇ δὲ τῆς Λεαίνης σχῆμά τι
περαινομένης εὖ, παρά τε τῷ Δημητρίῳ
εὐημερούσης, φασὶ καὶ τὴν Λάμιαν
τὸν βασιλέ' εὐμελῶς κελητίσαι
ὑπερεπαινεθῆναί θ'. ἡ δὲ τοῦτ' ἀπεκρίθη,
Πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλει, κράτει.

ἦν δὲ ἡ Λάμια σφόδρα εὔθικτος καὶ ἀστικὴ πρὸς τὰς e ἀποκρίσεις, καθάπερ καὶ Γνάθαινα, περὶ ἧς ἐροῦμεν. πάλιν δὲ περὶ τῆς Λαμίας ὁ Μάχων οὕτω γράφει

---

577 c. χορηγίδος ABC. χορίδος V. Χωρίδος L. τῆς ἑταίρας] τῆς om. B. ὁ αὐτὸς AB. ὁ om. PVL. ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων om. B. Λάμιαν] Scribebatur Λαμίαν.

577 d. κωμῳδιοποιὸς AB. κωμῳδοποιὸς PVL. ταῖς ἐπιγραφομέναις om. B. οὕτως om. B. Machonis versuum maior pars abest ab epitome. V. 1. ὑπερβολῇ A. ὑπερβολὴ BP. ὑπερβαλῇ VL. Λεαίνης σχῆμά τι Iacobsius p. 308. Scribebatur λεαίνης σχήματι. V. 2. περονομένης P. V. 3. φασὶ Schweigh. φησὶ PVL. Λάμιαν] Scribebatur Λαμίαν. Videtur autem Athenaeus Λάμιαν, quod producta syllaba prima dici non potuit, per errorem posuisse pro Μανίαν, quod Meinekius restitui voluit. V. 4. βασιλέ'] βασιλέα BP. κελητίσαι — ἀπεκρίθη] Poetae verba negligenter reddidisse videtur Athenaeus. Meinekius p. 66. corrigebat εὐμελῶς ὑπερκελητίσαι, ἐπαινεθῆναί θ' —. V. 5. θ'] τε BP.

V. 6. Est Euripidis ex Medea versus 1355. Pors. ubi κάλει legitur. Λάμια] λέαιναι λέαινα P deleto λέαιναι. ἀστικὴ Schweigh. Libri ἀττική.

577 e. οὕτω γράφει om. B.

Δημήτριός ποθ' ὁ βασιλεὺς γένη μύρων
Λαμίᾳ παρὰ πότον παντοδαπῶν ἐπεδείκνυτο.
ἡ Λάμια δ' ἦν αὐλητρίς, ἧς σφόδρ' ἡδέως
ἔχειν φασὶ κνισθῆναί τε τὸν Δημήτριον.
ἀποδοκιμαζούσης δὲ πάντα καὶ πάνυ
κατεγχλιδώσης τῷ βασιλεῖ, νάρδον τινὰ
διένευσ' ἐνεγκεῖν εὐχερῆ, τῇ χειρί τε
τἀδοῖον ἀποτρίψας θιγὼν τοῖς δακτύλοις,
Τουτί γε Λάμια, φησίν, ὀσφράνθητι, καὶ
εἴσει παρὰ τἆλλα διαφορὰν ὅσην ἔχει.
κείνη δὲ γελάσασ', Ἀλλὰ τοῦτ', ἔφη, τάλαν,
ὄζειν δοκεῖ μοι σαπρότατον πάντων πολύ.
Δημήτριος δ' εἶπ', Ἀλλὰ μήν, νὴ τοὺς θεούς,
ἀπὸ βαλάνου τοῦτ' ἔστι, Λάμια, βασιλικῆς.

40. Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν ταῖς περὶ
578 τὸν Φιλοπάτορα ἱστορίαις βασιλέων ἐρωμένας ἀναγράφων φησὶ „Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος αὐξήσαντος Φίλινναν τὴν ὀρχηστρίδα, ἐξ ἧς καὶ γεννῆσαι Ἀριδαῖον τὸν μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντα· Δημητρίου δὲ τοῦ Πολιορκητοῦ μετὰ τὰς προειρημένας Μανίαν, Ἀντιγόνου δὲ Δημώ, ἐξ

V. 3. 4. om. C. V. 3. 9. Λάμια] Scribebatur Λαμία. ἧς Lennepius ad Phalarin p. 332. comparato p. 581 c. Libri ἧ. ἡδέως ABP. ἀδέως VL. V. 4. φασὶ AB. φησὶ PVL. Haec quoque mutasse videtur Athenaeus pariterque v. 21. 30. 31. et infra p. 583 c. v. 59. 60. σχεῖν φασι Schweigh. Transposuit etiam Porsonus Miscellan. p. 245. κνισθῆναι] κνησθῆναι AB. κνισθῆναι P. V. 5. δὲ C τε PVL.

577 f. V. 7. διένευσ' L. διένευσεν BPV. εὐχερῆ AB. εὐχερῶ P. om. CVL. χειρί τε AB. χειρί τ' CPVL. V. 8. τἀδοῖον] τ' αἰδοῖον A. αἰδοῖον CPVL. θιγὼν] Legebatur καὶ θιγών. καὶ recte delevit Iacobsius, sed male τοῖς in τε mutavit. V. 10. εἴσει AP. εἴσῃ CVL. παρὰ] περὶ B. V. 11. κείνη VL. ἐκείνη ABCP. V. 12. ὄζειν δοκεῖ Lennepius ad Phalarin p. 332. νομίζειν δοκεῖ ABPV. δοκεῖ νομίζειν L. δοκεῖ omisso νομίζειν C. V. 13. εἶπ' Schweigh. Libri εἶπεν. V. 14. λαμία P. τοῦ Ἀγησάρχου] τοῦ om. B.

578 a. ἐρωμένας γράφων. φιλίππου φησὶ τοῦ B. Φίλινναν] Scribebatur Φιλίνναν. φιλίναν P. ἀριδαῖον PVL. ἀρριδαῖον ABC.

ἧς Ἀλκυονέα γεννηθῆναι, Σελεύκου δὲ τοῦ νεωτέρου Μύσταν καὶ Νῦσαν." Ἡρακλείδης δὲ ὁ Λέμβος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν Δημώ φησιν ἐρωμένην γε-
b νέσθαι τοῦ Δημητρίου· ᾗ ἐπιμανῆναι καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀντίγονον, καὶ ἀποκτεῖναι Ὀξύθεμιν, ὡς καὶ πολλὰ συνεξαμαρτάνοντα τῷ Δημητρίῳ, καὶ ὅτι ἀπέκτεινε τὰς τῆς Δημοῦς θεραπαινίδας στρεβλῶν.

41. Περὶ δὲ τοῦ εἰρημένου τῆς Μανίας ὀνόματος ὁ Μάχων τάδε φησίν·

Ἴσως δ' ἂν ἀπορήσαι τις εὐλόγως θ' ἅμα,
τῶν νῦν ἀκροατῶν, εἴ τις Ἀττικὴ γυνὴ
προσηγορεύετ' ἢ 'νομίσθη Μανία.
αἰσχρὸν γὰρ ὄνομα Φρυγιακὸν γυναιξὶν ἔχειν,
c καὶ ταῦθ' ἑταίραν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος,
ἢ τὴν Ἀθηναίων τί κωλῦσαι πόλιν,
ὑφ' ἧς ἅπαντές εἰσιν ἐπηνωρθωμένοι.
τὸ μὲν οὖν ὑπάρχον εὐθέως ἐκ παιδίου
αὐτῇ Μέλιττ' ἦν ὄνομα. τῷ μεγέθει μὲν ἦν
τῶν τότε γυναικῶν βραχύ τι καταδεεστέρα·
φωνῇ δ' ὁμιλίᾳ τε κεχορηγημένη,
πάνυ δ' εὐπρόσωπος οὖσα καὶ καταπληκτική,
πολλοὺς ἐραστὰς καὶ πολίτας καὶ ξένους
d ἔχουσ', ὅπουπερ περὶ γυναικός τις λόγος
γένοιτο, μανίαν τὴν Μέλιτταν ὡς καλὴν
ἔφασκον εἶναι. καὶ προσεξειργάζετο
αὐτῇ τὸ πλεῖον. ἡνίκα σκώψειε γάρ,

γεννηθῆναι BPV. γενηθῆναι L. et Schweigh. editio. ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τριακοστῇ A. ἐν τῇ λς^η B. ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ VL. ἐν τῇ γ^η καὶ λ^η P. τῶν om. B.

578 b. καὶ τὸν πατέρα AB. καὶ om. PVL. ὁ Μάχων] ὁ om. B. τάδε φησίν om. B. V. 1. ἀπορήσαι] ἀπορήσῃ C. εὐπορήσαι B. V. 2. εἴ τις C. ἤ τις PVL. V. 3. Libri ἢ ἐνομίσθη.

578 c. V. 6. ἢ] ἡ P. κωλῦσαι] μὴ κωλῦσαι C. Vide annotationem. V. 7. ἐπηνορθωμένοι AP. V. 9. μεγέθει μὲν ἦν] Legebatur μὲν μεγέθει omisso ἦν. V. 11. κεχωρηγημένη PV.

578 d. V. 14. ὅπουπερ περὶ] Legebatur ὅπου περὶ. V. 17. αὐτῇ] αὐτὴ Schweigh. ἡνίκα Meinekius. Libri ἡνίκ' ἄν.

ῥημάτιον εὐθὺ τοῦτο· μανίαν ἀνέβλεπ'·
αὐτή θ' ὅτ' ἐπαινοίη τιν' ἢ ψέγοι πάλιν,
ἐπ' ἀμφοτέρων προσείχετο μανία τῶν λόγων.
διὸ τῆς μανίας ἐπίρρημ' ἐκτείνας δοκεῖ
καλέσαι τις αὐτὴν τῶν ἐραστῶν Μανίαν·
μᾶλλον τὸ πάρεργον ἐπεκράτησ' ἢ τοὔνομα.
δοκεῖ δὲ λιθιᾶν, ὡς ἔοιχ', ἡ Μανία·
Γνάθαινά τ' εἰς τὰ στρώμαθ' ὅτι προΐεται,
ἐνομοθετήθη τοῦτό πως ὑπὸ Διφίλου.
μετὰ ταῦτα δ' ἡ Γνάθαινα πρὸς τὴν Μανίαν
ἐλοιδορεῖτο, καὶ λέγει, Τί τοῦτο, παῖ,
εἰ δὲ λίθον εἶχες; ὑπολαβοῦσ' ἡ Μανία,
Ἔδωκ' ἄν, ἵν' ἔχῃς, φήσ', ἀποψᾶσθαι, τάλαν.

42. Ὅτι δ' ἦν καὶ ἀστεία τις ἀποκρίνασθαι τάδε περὶ αὐτῆς Μάχων ἀναγράφει

Τῆς Μανίας ἤρα Λεοντίσκος ποτὲ
ὁ παγκρατιαστὴς καὶ συνεῖχ' αὐτὴν μόνος
γαμετῆς τρόπον γυναικός. ὑπὸ δ' Ἀντήνορος
μοιχευομένην αἰσθόμενος αὐτὴν ὕστερον,
σφόδρ' ἠγανάκτησ'. ἡ δέ, Μηδέν, φησί, σοί,
ψυχή, μελέτω· μαθεῖν γὰρ αἰσθέσθαι θ' ἅμα
Ὀλυμπιονικῶν νυκτὸς ἀθλητῶν δυοῖν
579 πληγὴν * * τί δύναταί ποτ', ἤθελον.

V. 18. φηματικὸν P. V. 21. Vide ad v. 4.

578 e. V. 23. ἐπεκράτησ'] ἐπεκράτησεν B. V. 24. δοκεῖ] ἐδόκει B. ἔοιχ'] ἔοικεν B. Μανία] μανία B. V. 25. εἰς τὰ στρώμαθ' ὅτι προΐεται] Scholibn in C τοῦτ' ἔστι καὶ ἃ ἀλλαχοῦ (p. 584 c) φησι προπετεστέραν ἔχειν κοιλίαν. V. 26. omisit C. ἐνομοθετήθη AB. ἐνομοθέτητο VL. ἐνομοθέτη P. ἐνομοθετήθη Lobeckius ad Phrynichum p. 512. τοῦτό πως Schweigh. τοῦτ' ὅπως A. τοῦτ' VL. τοῦθ' P. τοῦτο B.

578 f. Μάχων ἀναγράφει] ὁ μάχων ἀναγράφῃ B. V. 1. ἤρα] ἤρα τις B. V. 3. γυναικὸς om. B. V. 4. αἰσθόμενος C. αἰσθανόμενος PVL. V. 5. ἠγανάκτησ' Schweigh. Libri ἠγανάκτησεν. μηδὲν VL. μηθὲν AP. μή σοι omisso φησὶ C. V. 7. δυοῖν PVL. δυεῖν ABC.

579 a. V. 8. Indicavi lacunam. πληγὴν περὶ πληγὴν Dobraeus.

Αἰσχυνομένην λέγουσι τὴν πυγήν ποτε
ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μανίαν Δημητρίου
ἀνταξιῶσαι δωρεὰν αὐτόν τινα.
δόντος δ' ἐπιστρέψασα μετὰ μικρὸν] λέγει,
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι.
Εἶναι δοκῶν αὐτόμολος ἄνθρωπος ξένος
καὶ παρεπιδημήσας Ἀθήνησίν ποτε
τὴν Μανίαν μετεπέμψαθ', ὅσον ᾔτησε δούς.
b εἰς τὸν δὲ πότον ἦν συμπαρειληφώς τινας
ἐκ τῆς πόλεως τῶν ἐπιγελᾶν εἰθισμένων
ἅπαντα τοῖς τρέφουσιν ἀεὶ πρὸς χάριν·
βουλόμενος εἶναι γλαφυρὸς ἀστεῖός θ' ἅμα,
τῆς Μανίας ἄριστα παιζούσης σφόδρα
ἀνισταμένης τε πολλάκις εἰς δασύποδα
αὐτὴν ἐπικροῦσαι βουλόμενος, Πρὸς τῶν θεῶν,
μειράκιον, τί δοκεῖ τῶν ἀγρίων ὑμῖν ποτε
c ἐν τοῖς ὄρεσι τάχιστα θηρίον τρέχειν;
ἡ Μανία δ', Αὐτόμολος, ὦ βέλτιστ', ἔφη.
μετὰ ταῦτα δ' ὡς εἰσῆλθε πάλιν ἡ Μανία,
τὸν αὐτόμολον ἔσκωπτε, ῥίψασπίν τ' ἔφη
αὐτὸν γεγονέναι προσβολῆς οὔσης ποτέ.
ὁ δὲ στρατιώτης ὑπό τι σκυθρωπάσας
ἀπέπεμψε ταύτην, διαλιποῦσα δ' ἡ ἑταίρα,
Μηδὲν παρὰ τοῦτο, φησί, λυποῦ, φίλτατε·
οὐ γὰρ σὺ φεύγων ἀπέβαλες τὴν ἀσπίδα

---

ad Aristophanis Nubes p. 48. πληγὴν ἑκατέρου Porsonus in Miscellan. p. 244. V. 9. ποτε L. καθ' PV. V. 12. δ' omisit typotheta in Basil. L. V. 13. Sophoclis Electrae initium. Post hunc versum PVL add. παρόντι λύσειν ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί. om. ABC. V. 15. καὶ ἐπιδημήσας ἀθήνησι B.

579 b. Versum 17. cum aliis versibus om. C. V. 17. τὸν δὲ Coraës. Libri τόνδε. πότον addidit Grotius in Excerptis p. 853. et Coraës. Lacuna indicatur in PVL, non indicatur in AB. V. 19. τοῖς τρέφουσιν Coraës. τοι στρέφουσιν PVL. ἀεὶ] αἰεὶ A. V. 22. ἀνισταμένην πολλάκις καὶ παίζουσαν ὡς δασύποδα ἐπικροῦσαι βουλόμενος C.

579 c. V. 25. θηρίον] θυρίον C: unde Schweigh. θηρίον edidit. V. 26. δ' add. C. om. PVL. V. 30. 31. Vide ad v. 4. V. 31. διαλιποῦσα L. διαλυποῦσα PV. V. 32. μὴ παρὰ τοῦτο λυποῦ ἔφη φίλτατε C. μηδὲν] Scribebatur μηθὲν.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ' ὁ σοὶ χρήσας τόκε.
Ἐν συμποσίῳ δ', ὥς φασι, παρὰ τῇ Μανίᾳ
παραδέξατ' αὐτὴν τῶν πονηρῶν τις πάνυ.
κᾆθ' ὡς ἐπηρώτησε, Πότερ' ἄνω θέλεις
ἐλθοῦσ' ἅμα βαλεῖν, ἢ κάτω; γελάσασ', Ἄνω,
βέλτιστε, φησίν. ὑπό τι γὰρ δέδοικά σε,
μή μου προπεσούσης τοὐμπλόκιον ὑπεκτράγῃς.

43. Καὶ ἄλλων δὲ ἑταιρῶν ἀπομνημονεύματα ὁ Μάχων συνήγαγεν, ὧν οὐκ ἄκαιρόν ἐστι κατὰ τὸ ἑξῆς μνημονεῦσαι. Γναθαίνης μὲν οὕτως·

Παρὰ Γναθαίνῃ Δίφιλος πίνων ποτὲ
Ψυχρόν γ' ἔφη, τἀγγεῖον ὦ Γνάθαιν' ἔχεις.
Τῶν σῶν γάρ, εἶπεν, ἐπιμελῶς ὦ Δίφιλε
εἰς αὐτό γ' ἀεὶ δραμάτων ἐμβάλλομεν.
Πρὸς τὴν Γνάθαιναν Δίφιλος κληθείς ποτε
ἐπὶ δεῖπνον, ὡς λέγουσι, τοῖς Ἀφροδισίοις,
τιμώμενος μάλιστα τῶν ἐρωμένων,
λήθῃ θ' ὑπ' αὐτῆς ἐκτενῶς ἀγαπώμενος,
παρῆν ἔχων δύο Χῖα, Θάσια τέτταρα,
μύρον, στεφάνους, τραγήματ', ἔριφον, ταινίας,
ὄψον, μάγειρον, τὰ μετὰ ταῦτ', αὐλητρίδα.
καὶ τῶν ἐραστῶν Συριακοῦ τινος ξένου
πέμψαντος αὐτῇ χιόνα σαπέρδην θ' ἕνα,
αἰσχυνομένη τὰ δῶρα μή τις καταμάθῃ,
φυλαττομένη τε πολὺ μάλιστα Δίφιλον,
μὴ δῷ δίκην μετὰ ταῦτα κωμῳδουμένη,

---

579 d. V. 35. — 40. om. C. V. 35. φασι] φησὶ B. V. 37. κᾆθ' ὡς Coraës. Libri καθώς. V. 38. γελάσασα ἄνω ABP, γελάσασα δὲ ἄνω VL. V. 39. βέλτιστε A, μέν τις τε BP. μὲν οὖν γε VL. V. 40. προπεσούσης PVL, προσπεσούσης AB. τὸ ἐμπλόκιον AB. τὰ ἐκπλεόκιον P. τὸ ἐκπλιόκιον V. τὸ τ' συμπλόκιον L. τοὐμπλόκιον Iacobsius p. 311. ὑπεκτράγῃς Iacobsius. Libri ἐκτράγῃς.

579 e. V. 1. — 4. Narratio ex v. 24. — 27. inepte detorta. Hinc inepta γε particula v. 4. V. 2. — 5. add. AC. om. PVL. V. 4. ἀεὶ] Scribebatur αἰεί. V. 8. omisit C. λήθῃ θ' Schweigh. λήθῃ ὑπ' AB. λήθῃ δ' ὑπ' PVL. V. 9. Θάσια] Scribebatur Θασία.

τὸ μὲν τάριχος εἶπε ταχέως τ' ἀποφέρειν
πρὸς τοὺς σπατίζων ὁμολογουμένους ἁλῶν,
τὴν χιόνα δ' εἰς τὸν ἄκρατον ἐνσεῖσαι λάθρᾳ·
580 τῷ παιδί τ' ἐπέταξ' ἐγχέανθ' ὅσον δέκα
κυάθους προσενεγκεῖν Διφίλῳ ποτήριον.
ὑπερηδέως δὲ τὴν κύλικ' ἐκπιὼν ἄφνω
καὶ τὸ παράδοξον καταπλαγεὶς ὁ Δίφιλος
Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεοὺς ψυχρόν γ', ἔφη,
Γνάθαιν' ἔχεις τὸν λάκκον ὁμολογουμένως.
ἡ δ' εἶπε, Τῶν σῶν δραμάτων γὰρ ἐπιμελῶς
εἰς αὐτὸν ἀεὶ τοὺς προλόγους ἐμβάλλομεν.

Μαστιγίας μώλωπας ὑψηλοὺς ἔχων
μετὰ τῆς Γναθαίνης ἀπὸ τύχης ἀνεπαύετο.
b περιλαμβάνουσα δ' αὐτόν, ὡς ἀνώμαλον
τὸ νῶτον εἶχε παντελῶς, Τάλαν τάλαν
ἄνερ, πόθεν ἔχεις ταῦτ' ἔφη, τὰ τραύματα;
κἀκεῖνος αὐτῇ συντόμως ἀπεκρίνατο
ὅτι παῖς ἔτ' ὢν ἐνήλατ' εἰς πυράν ποτε
παίζων μετά τινων ἡλικιωτῶν ἐνέπεσεν.
Ναὶ τὴν φίλην Δήμητρα, δικαίως τε γάρ,
ἄνθρωπε, φησίν, ἐξεδάρης ἀκόλαστος ὤν.

Παρὰ Δεξιθέᾳ δειπνοῦσα θήταιρα ποτὲ
Γνάθαινα τοὔψον ἀποτιθείσης πᾶν σχεδὸν
c τῆς Δεξιθέας τῇ μητρί, Νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
εἰ, φησίν, ᾔδειν, ἡ Γνάθαινα, τοῦτ' ἐγώ,
τῇ μητρὶ συνεδείπνουν ἄν, οὐχὶ σοί, γύναι.

---

579 f. V. 17. ταχέως τ' PVL. τ' om. C. V. 18. ὁμολογουμένως αὐλῶν B.

580 a. V. 20. omisit C. ἐπέταξ' Casaubonus. Libri ἐπέταξεν. ἐγχέανθ' AB. ἐγχέονθ' PVL. V. 21. κυάθους L. κύαθον PV. V. 22. κύλικ' ἐκπιὼν L. κύλικα πιὼν PV. V. 24. — 27. Vide ad v. 1. V. 25. ὁμολογουμένως L. ὡμολογουμένως PV. V. 27. ἀεὶ] αἰεὶ AP. V. 28. — 37. om. C.

580 b. V. 31. τὸ νῶτον AP. τὸν νῶτον VL. V. 34. ἐτ' Meinekius Quaestion. Menandr. I. p. 30. ποτε AB. ποτ' PVL. V. 36. τοιγαροῦν] Legebatur τε γάρ. τοι γὰρ R. V. 38. θήταιρα] Libri τῇ ἑταίρᾳ.

580 c. V. 41. ᾔδειν ABCP. ᾔδει VL.

Ἐπεὶ προέβη τοῖς ἔτεσιν ἡ Γνάθαινα καὶ
ἤδη τελέως ἦν ὁμολογουμένως σορός,
εἰς τὴν ἀγορὰν λέγουσιν αὐτὴν ἐξιέναι
καὶ τοὔψον ἐφορᾶν καὶ πολυπραγμονεῖν πόσου
πωλεῖθ' ἕκαστον. εἶτ' ἰδοῦσα κατὰ τύχην
ἑστῶτα κρεοπώλην τιν' ἀστεῖον πάνυ
d τῇ θ' ἡλικίᾳ σφόδρα νέον, Ὦ πρὸς τῶν θεῶν,
μειράκιον, ὁ καλός, φησί, πῶς ἵστης; φράσον.
ὁ δὲ μειδιάσας, Κύβδ', ἔφη, τριωβόλου.
Τίς δ' οὐπιτρέψων ἐστί σοι, φησίν, τάλαν,
ὄντα γ' ἐν Ἀθήναις Καρικοῖς χρῆσθαι σταθμοῖς;
Στρατοκλῆς δ' ἐρίφους προῖκ' ἐδίδου τοῖς γνωρίμοις
λοπάδας συνάλμους τ', εὖ συναρτύειν δεῖν,
καὶ δίψαν ὑπολειπόμενοι εἰς τὴν αὔριον
e τοῖς ἐπισυνάπτειν βουλομένοις τὸν ἑωθινόν,
μακρὰς δὲ πράττειν εἰς τὰ λοιπὰ ξυμβολάς.
Γνάθαινα δ' αὐτῆς εἶπε πρὸς ἐραστήν τινα,
στραγγευόμενον ὁρῶσα περὶ τὰς συμβολάς,
Στρατοκλῆς ἐπ' ἐρίφοις, φησί, χειμῶνας ποιεῖ.
Ἰδοῦσ' ἔφηβον ἡ Γνάθαιν' ἰσχνὸν πάνυ
καὶ μέλανα λεπτόν θ', ὡς ἔοιχ', ὑπερβολῇ.

V. 43. τοῖς ἔτεσι γνάθαινα B. V. 45. ἐξιέναι PVL. ἐξιέναι AB. ἐξῄει posuit epitome omisso λέγουσιν. V. 47. — 53. εἶτ' — σταθμοῖς om. C. V. 48. κρεοπώλην P. Scribebatur κρεωπώλην.

580 d. V. 52. οὐπιτρέψων] Libri ὁ ἐπιτρέψων. V. 54. στρατοκλέους δ' ἐρίφους διδόντος τοῖς γνωρίμοις λοπάδας τε συνάλμους, ἀφ' ὧν συνέβαινε διψᾶν τε καὶ μακρὰς πράττειν εἰς τὰ λοιπὰ ξυμβολάς, γνάθαινα ἔφη, στρατοκλῆς ἐπὶ ἐρίφοις χειμῶνα ποιεῖ. C. V. 54. δ'] Videtur ποτ' scripsisse. ποτε post ἐρίφους addi voluit Iacobsius p. 312. ἐρίφους] ἐρίφια et infra ὑπολειπόμεν' ἂν εἰς Porsonus in Miscellan. p. 244. V. 55. συνάλμους] συνάλλους P. τ' εὖ Iacobsius p. 312. Legebatur τε. συναρτύειν AB. ξυναρτύειν PVL. V. 56. δίψαν PVL. διψῆν A. ὑπολειπόμενοι ABP. ὑπολειπόμενοι δ' VL.

580 e. V. 57. τοῖς addidi ex B. ἐπισυνάπτειν AB. ἐπιξυνάπτειν PVL. V. 59. αὐτῆς] Scribebatur αὐτῆς. V. 60. στραγγευόμενον Casaubonus. Libri στρατευόμενον. V. 63. ἔοιχ'] Scribebatur ἔοικεν. V. 62. — 75. om. C.

καὶ λευκότερον, ἐπὶ δὲ τῶν ἐφήβων βραχύτερον,
ἔπεισαν εἰς Ἀθήνας. ἀναγώγως δέ πως
τοῦ μειρακίσκου καὶ τυραννικώτερον
αὐτῇ συναντήσαντος ἐμβλέψασα τῇ
θυγατρὶ μετ' αὐτῆς συμπορευομένῃ λέγει,
Δικαιότερον ἦν, ὦ τέκνον, νὴ τὼ θεώ.
Λέγουσι Ποντικόν τι μειρακύλλιον
ἐναναπαυόμενον μετὰ τῆς Γναθαίνης ἀξιοῦν
πρωὶ γενόμενον, ὥστε τὴν πυγὴν ἅπαξ
αὐτῷ παρασχεῖν· τὴν δὲ τοῦτ' εἰπεῖν, Τάλαν,
ἔπειτα τὴν πυγήν με νῦν αἰτεῖς, ὅτε
τὰς ὗς ἐπὶ νομὴν καιρός ἐστιν ἐξάγειν;

44. Καὶ Γναθαινίου δέ γε τῆς θυγατριδῆς αὐτῆς τάδε ἀναγράφει·

Εἰς τὰς Ἀθήνας παρεπιδημήσας ξένος
σατράπης πάνυ γέρων ὡς ἐνενήκοντ' ὢν ἐτῶν,
Κρονίοις ἀπιοῦσαν εἶδε τὴν Γναθαίνιον
μετὰ τῆς Γναθαίνης ἐξ Ἀφροδισίου τινός.
τό τ' εἶδος αὐτῆς τοὺς ῥυθμούς τε καταμαθὼν
ἐπυνθάνετο μίσθωμα πράττεται πόσον
τῆς νυκτός. ἡ Γνάθαινα δ' εἰς τὴν πορφύραν
καὶ τὰ δόρατ' ἀποβλέψασα δραχμὰς χιλίας

---

580 f. V. 68. μετ' αὐτῆς Schweigh. Libri μετὰ ταύτης. μεθ' αὐτῆς Casaubonus. V. 69. νὴ τὼ θεώ A. Post hunc versum vereor ne quid exciderit. V. 71. τῆς om. B. V. 72 γενόμενον] γινόμενος B. V. 73. τὴν δὲ] Scribebatur τήνδε.

581 a. καὶ γναθαίνιον δὲ φησὶ μάχων ἡ θυγατριδῆ γναθαίνης σατράπην πάνυ γέροντα ἰδόντ' αὐτῆς τό τ' εἶδος καὶ τοὺς ῥυθμοὺς, καὶ πυθομένῳ πόσον μίσθωμα πράττεται, δραχμὰς χιλίας εἰπεῖν. εἶτα πάντα ἐπράξατο. καὶ πολλὰ τοιαῦτα ληρεῖ περί τε τῆς γναθαινίου καὶ ἑτέρων. ἀνάγωγος ὤν φησὶ καὶ βάναυσος. ὅτι ἡ γναθαίνιον φησὶ μάχων εἰς πορφυρᾶ ποτε — C. δέ γε BPV et, nisi fallor, A. τῆς δέ γε L. θυγατριδῆς AB. θυγατριδοῦς PVL. V. 2. γέρων ὡς ἐνενήκοντ' ὢν ἐτῶν] γέρων ἐνενήκοντα (ἐνενήκοντ' V) ἐτῶν BPV. γέρων ὡς ἐνενήκοντ' ἐτῶν L, ad quam scripturam ex A nihil enotatum praeter plene scriptum ἐνενήκοντα. γέρων ὢν ἐνενήκονθ' ὡς ἐτῶν corrigebat Toupius Emend. vol. I. p. 106. V. 3. εἶδε] ἴδε P. εἶναι B. V. 6. πράττεται C. Scribebatur πράσσεται. πράσσετε B.

581 b. V. 9. κωρίμῳ VL. κορίμῳ B. κορίμῳ AP.

ἔταξ'. ὁ δ' ἄφνω καιρίμην πληγεὶς, Παπαῖ,
ζωγρεῖς, γύναι, φήσ', ἕνεκα τοῦ στρατιωτικοῦ.
μνᾶς πραξαμένη δὲ πέντε τὰς σπονδὰς ποιοῦ,
καὶ στρῶσον ἡμῖν ἔνδον. ἡ δ' ἐπιδέξιον
βουλόμενον εἶναι τὸν σατράπην ἀπεδέξατο,
c εἶπεν δὲ, * * Δὸς ὅσον ἐπιθυμεῖς, πάτερ·
οἶδα γὰρ ἀκριβῶς καὶ πέποιθα τοῦθ' ὅτι
εἰς νύκτ' ἀποδώσεις τῷ θυγατρίῳ μου διπλοῦν.
Ἐν ταῖς Ἀθήναις χαλκοτύπος σφόδρ' εὐφυὴς,
καταλελυκυίας τῆς Γναθαινίου σχεδὸν
οὐκ ἔτι θ' ἑταιρεῖν ὑπομενούσης, διὰ τό πως
τὸν Ἀνδρόνικον ἡδέως αὐτῆς ἔχειν
τὸν ὑποκριτήν· τότε δ' ὄντος ἐν ἀποδημίᾳ,
d ἐξ οὗ γεγονὸς ἦν ἄρρεν αὐτῷ παιδίον·
οὐχ ὑπομένουσαν τὴν Γναθαίνιον λαβεῖν
μίσθωμα, λιπαρῶν δὲ καὶ προσκείμενος,
πολὺ δαπανήσας ἔσχεν αὐτὴν χρυσίον.
ἀνάγωγος ὢν δὲ καὶ βάναυσος παντελῶς
ἐν σκυτοτομίῳ μετὰ τινῶν καθήμενος
κατεσχόλαζε τῆς Γναθαινίου λέγων,
ἑτέρῳ τρόπῳ μὲν συγγενέσθαι μηδενὶ,
ἑξῆς καθιππάσθαι δ' ὑπ' αὐτῆς πεντάκις.
e μετὰ ταῦτ' ἀκούσας Ἀνδρόνικος τὸ γεγονὸς
ἐκ τῆς Κορίνθου προσφάτως ἀφιγμένος,
* * * πικρῶς δὲ λοιδορούμενος

Παπαῖ] Scribebatur παπαί. V. 10. γύναι, φήσ'] Scribebatur γύναι, φησίν. φησὶ γύναι B. V. 11. ποιοῦ] ποιοῦ P.

581 c. V. 14. εἶπε δὲ B. Indicavi lacunam. Μισθὸν δὸς Iacobsius p. 313. V. 15. πέποιθα τοῦθ' ὅτι A. πέποιθ' ὅτι BP. πέπειθ' ὅτι VL. V. 17. χαλκοτύπος τις σφόδρ' ἀφυὴς Porsonus in Miscellan. p. 244. V. 19. τό πως] Scribebatur τὸ πῶς

581 d. V. 23. Γναθαίνιον] γνάθαιναν B. V. 26. ἀνάγωγος ὢν δὲ Iacobsius p. 313. ἀνάγωγος δ' ὢν δὴ AB. ἀνάγωγος ὢν δὴ PVL. V. 27. σκυτοτομίῳ Porsonus. σκυτοτομίῳ τινὶ PVL. σκυτοτομίοις B. V. 29. μὲν] μὲν μὴ A. συγγενέσθαι] συγγεγενῆσθαι B. V. 30. ἑξῆς] ἑξῆν P. καθιππάσθαι Porsonus in Miscellan. p. 244. et sic tacite emendaverat Berglerus ad Aristoph. Vesp. 500. καθιπτάσθαι B. καθιππάσαι PVL.

581 e. Versum 33. initio truncatum solus servavit A.

παρὰ τὸν πότον ταῦτ' ἔλεγε τῇ Γναθαινίῳ,
αὐτὸν μὲν ἀξιοῦντα μὴ τετευχέναι
τούτου παρ' αὐτῆς μηδέποτε τοῦ σχήματος,
ἐν τῷδε δ' ἑτέρους ἐντρυφᾶν μαστιγίας.
ἔπειτεν εἰπεῖν φασι την Γναθαίνιον,
Περιλαμβάνειν γὰρ οὐκ ἐδοκίμαζον τάλαν
f ἄνθρωπον ἄχρι τοῦ στόματος ἠσβολωμένον·
διὰ τοῦθ' ὑπέμεινα πολὺ λαβοῦσα χρυσίον,
ἐφιλοσόφησά θ', ἵν' ἄκρον ὡς μάλιστα καὶ
ἐλάχιστον αὐτοῦ περιλάβω τοῦ σώματος.
Ἔπειτα, φασὶ, τῆς Γναθαινίου ποτε
τὸν Ἀνδρόνικον οὐ θελούσης παρὰ πότον
a φιλεῖν, καθάπερ ταῖς πρότερον ἡμέραις ἀεὶ,
ὀργιζομένης δὲ διὰ τὸ μηδὲν λαμβάνειν,
Ἔπειτα πῶς γὰρ οὐχ ὁρᾷς Γνάθαιν', ἔφη,
ὑπερηφάνως μοι τὴν θυγατέρα χρωμένην;
ἡ γραῦς δ' ἀγανακτήσασα, Τάλαν, ἔφη, τέκνον·
περίλαβε, φησὶ, καὶ φίλησον, εἰ θέλεις.
ἡ δ' εἶπε, Μῆτερ, πῶς ἔφη, μέλλω φιλεῖν
τὸν μηδὲν ὠφέλημα, τὸν ὑπὸ τὰς στέγας,
τὸ κοινὸν Ἄργος δωρεὰν θέλοντ' ἔχειν.
b Πανηγύρεως οὔσης ποθ' ἡ Γναθαίνιον
εἰς Πειραιᾶ κατέβαινε πρὸς ξένον τινὰ
ἔμπορον ἐραστὴν εὐτελῶς ἐπ' ἀστραβης,
τὰ πάντ' ἔχουσ' ὀνάρια μεθ' ἑαυτῆς τρία,
καὶ τρεῖς θεραπαίνας καὶ νέαν τιτθὴν μίαν.

V. 37. ἐν τῷ δ' ἑταίρους P. V. 38. ἔπειτεν εἰπεῖν Porsonus in Miscellan. p. 244. Legebatur ἔπειτ' ἐνειπεῖν. V. 39. ἐδοκίμαζον Porsonus. Libri ἐδόκει μαζὸν.

581 f. V. 40. ἄχρι] μέχρι B.

582 a. V. 48. Ἔπειτα A et Casaubonus. Ἐπειθε PVL: quod fortasse est Ἔπειτε. γὰρ addidit Iacobsius p. 313. οὐχ PVL. οὐχὶ AB. V. 49. ὑπερηφάνως P. V. 50. τάλαν AB. τάλαιν' PVL. V. 52. θέλεις ABP. θέλει VL. V. 53. μηδὲν] scribebatur μηθὲν. τὸν ὑπὸ A: quod coniecerat Casaubonus. τῶν ὑπὸ PVL.

582 b. V. 58. μεθ' ἑαυτῆς Meinekius ad Menandr. p. 181. μετ' αὐτῆς PVL. V. 59. τιτθὴν Meinekius ibidem p. 190. Legebatur τηθὴν. τηθὸν P.

ἔπειτεν αὐταῖς ἐπί τινος στενῆς ὁδοῦ
κακὸς παλαιστὴς ἐνέτυχέν τις τῶν ἀεὶ
ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐπιμελῶς ἡττημένων,
ὃς οὐ δυνάμενος τότε παρελθεῖν ῥᾳδίως,
ἀλλὰ στενοχωρῶν εἶπεν, Ὦ τρισάθλια
e ὀνηλάτ', εἰ μὴ θᾶττον ἐκστήσει ποτὲ
ἐκ τῆς ὁδοῦ, τὰ γύναια ταυτὶ καταβαλῶ
σὺν τοῖς ὀναρίοις, φησί, καὶ ταῖς ἀστράβαις.
Γναθαίνιον δ' εἶπ', Ὦ τάλαν, μὴ δῆτ', ἄνερ·
οὐδέποτε γὰρ τοῦτ' ἐστί σοι πεπραγμένον.

45. Ἑξῆς δὲ καὶ ταῦτ' ἀναγράφει·
Λαΐδα λέγουσι τὴν Κορινθίαν ποτὲ
Εὐριπίδην ἰδοῦσαν ἐν κήπῳ τινὶ
πινακίδα καὶ γραφεῖον ἐξηρτημένον
ἔχοντ', Ἀπόκριναι, φησίν, ὦ ποιητά μοι,
d τί βουλόμενος ἔγραψας ἐν τραγῳδίᾳ·
Ἔρρ' αἰσχροποιέ; καταπλαγεὶς δ' Εὐριπίδης
τὴν τόλμαν αὐτῆς, Σὺ γάρ, ἔφη, τίς εἶ γύναι;
οὐκ αἰσχροποιός; ἡ δὲ γελάσασ' ἀπεκρίθη,
Τί δ' αἰσχρόν, εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ;
Ἡ Γλυκέριον λαβοῦσα παρ' ἐραστοῦ τινος
Κορίνθιον παράπηχυ καινὸν λῄδιον,
ἔδωκεν εἰς γναφεῖον· εἶτ' ἐπεὶ τέλος
ἔδοξ' ἔχειν, πέμψασα τὴν θεραπαινίδα
τὸ μισθάριον ἔχουσαν ἐκέλευ' ἀποφέρειν

V. 60. ἔπειτεν αὐταῖς] ἔπειτ' ἐν αὐταῖς P. ἐπεί τ' ἐν αὐταῖς VL. V. 62. ἡττημένων PV. ἡττωμένων L et Schweigh. editio.

582 c. V. 65. ὀνηλάτα ABP. ἐκστήσει] Scribebatur ἐκστήσῃ. V. 68. 69. Eustathius p. 1349, 20.

582 d. V. 5. ἐν τραγῳδίᾳ] Medea v. 1343. Porson. V. 6. Ἔρρ'] αἴρρ' BP. δ' ὁ εὐριπίδης AC. V. 7. Σὺ γάρ, ἔφη, τίς εἶ γύναι; οὐκ αἰσχροποιός; Elmsleius ad Medeam p. 282. σὺ γὰρ ἔφη τις εἶναι αἰσχροποιὸς A. σὺ γάρ τις ἔφη αἰσχροποιὸς P. σὺ γὰρ εἶναί τις ἔφη δοκεῖς αἰσχροποιὸς VL, ad quam scripturam ex B nihil enotatum est nisi abesse δοκεῖς: quod non dubium est quin Musurus addiderit. σὺ γὰρ ἔφη τίς εἶ αἰσχροποιός C. V. 9. Euripidis ex Aeolo versus. V. 10. ἐραστοῦ τινος] ἑκάστου τίνον (sic) B. V. 11. παράπηχυ L. τετράπηχυν PV.

θοἰμάτιον. ὁ γνωριμὸς δ' εἶπεν, Ἄν γ' ἀλλάδιον
ταρτημόριά μοι, φησὶ, προσενέγκῃς τρία,
κόμισαι. τὸ κάλῳον γάρ ἐστι τοῦτό με.
ἡ δ' ὡς ἀπήγγειλεν, Τάλαιν', εἶπεν, κακῶν,
ἡ Γλυκέριον· μέλλει γὰρ ὥσπερ μαινίδας
ἀποτηγανίζειν φησί μου τὸ λῄδιον.
Ὁ τοῦ Σοφοκλέους Δημοφῶν ἐρώμενος
τὴν Αἶγα Νικὼ, πρεσβυτέραν οὖσαν, ποτὲ
νέος ὢν ἔτ' αὐτὸς εἶχεν. ἐπεκαλεῖτο δ' Αἴξ,
ὅτι τὸν μέγαν ποτ' ὄντ' ἐραστὴν κατέφαγε
Θαλλόν· παρεγενήθη γὰρ εἰς τὴν Ἀττικὴν
ὠνησόμενος χελιδονείας ἰσχάδας
Ὑμήττιόν τε φορτιούμενος μέλι.
λέγεται δ' ἐκείνην τὴν γυναῖκ' ἐσχηκέναι
πυγὴν πάνυ καλὴν, ἣν ποτ' ἠξίου λαβεῖν
ὁ Δημοφῶν. ἡ δ' εἶπε γελάσασ', Εὖ γ', ἵνα
583 Σοφοκλεῖ λαβὼν δῷς, φησὶ, παρ' ἐμοῦ, φίλτατε.
Καλλιστέος δὲ τῆς Ὑὸς καλουμένης
πρὸς τὴν ἑαυτῆς λοιδορουμένης ποτὲ

---

582 e. V. 15. Ἄν γ'] ἀντ' B. αὖ τ' P. Scribendum videtur εἶπ', Ἐὰν —. V. 16. ταρτημόρια Porsonus in Miscellan. p. 244. Scribebatur τεταρτημόρια. V. 17. κόμισαι. ὡς δ' ἀπήγγειλε C mediis omissis. τοῦτό με. ἡ δ' ὡς] τοῦτο μὲν δὲ ὡς ABP. τοῦτό γε. ἡ δ' VL omisso ὡς. V. 18. ἀπήγγειλεν om. B. κακῶν AC. κακὸν BPVL. V. 19. μαινίδας L. μαινίδης PV. V. 20. μου ABC. μοι PVL. V. 23. ἔτ'] ἐτ' B.

582 f. V. 24. ποτ' ὄντ' ἐραστὴν κατέφαγε Porsonus in Miscellan. p. 245. κατέφαγ' ἐραστὴν ποτε PVL. In C scriptum ὅτι τὸν μέγαν ἐραστὴν ποτε κατέφαγε Θαλλὸν τὸν κάπηλον: quorum postrema ex p. 587 a. ducta sunt. V. 26. 27. om. C. V. 26. ὠνησόμενος μέλι. λέγεται δ' ἐκείνην ἐσχηκέναι τὴν γυναῖκα (haec λέγεται — γυναῖκα deleta in P) χελιδονίους ἰσχάδας ὑμήττιόν τε φορτιούμενος μέλι. λέγεται δὲ (δ' P) ἐκείνην ἐσχηκέναι τὴν γυναῖκα πυγὴν — BP. V. 26. ὠνησόμενος χελιδονίας (χελιδονείας correxit Schweigh.) ἰσχάδας A. ὠνησόμενος μέλι χελιδονίας τ' ἰσχάδας VL. V. 30. γ' addidit Meinekius Quaest. Menandr. 1. p. 25.

583 a. V. 31. Legebatur Σοφοκλεῖ δῷς φησὶ παρ' ἐμοῦ λαβὼν φίλτατε. Transposuit Erfurdtius p. 468. In epitome est ἵνα Σοφοκλεῖ δῷς παρ' ἐμοῦ λαβὼν φίλτατε. V. 32. — 37. om. C. V. 32. Καλλιστέος Casaubonus. Libri καλλιστοῦς. V. 33. πρὸς —

μητέρα, Κορώνη δ' ἐπεκαλεῖτο τοὔνομα,
διέλυεν ἡ Γνάθαιν'. ἐρωτηθεῖσα δὲ
τί διαφέρονται, Τί γάρ, ἔφησεν, ἄλλο πλὴν
ἄλλ' ἡ κορώνη, θἄτερ' ἐκείνη μέμφεται.
"Ιππην λέγουσι τὴν ἑταίραν Θεόδοτον
ἔχειν ἐραστήν, τὸν ἐπὶ τοῦ χόρτου ποτὲ
γενόμενον. αὕτη δ' ὀψὲ τῆς ὥρας ποτὲ
b εἰσῆλθεν ἐπὶ κώθωνα πρὸς τὸν βασιλέα
Πτολεμαῖον· εἰώθει δὲ συμπίνειν ἀεὶ
αὐτῷ. λέγει δ' οὖν ὑστεροῦσα παρὰ πολύ,
Πτολεμαΐε, διψῶ, φησί, παππία, σφόδρα·
ἀλλ' ἐγχεέτω μοι τέτταρας κοτύλας ἔπειτ'
εἰς τὴν μεγάλην. ἔπειτεν ὁ βασιλεὺς λέγει,
Εἰς τὴν λεκάνην μὲν οὖν. δοκεῖς γάρ μοι πολύν,
"Ιππη, πάνυ χόρτον, φησί, καταβεβρωκέναι.
Φρύνην ἐπείρα Μοίριχος τὴν Θεσπικήν·
c κἄπειτεν αἰτήσασαν αὐτὸν μνᾶν μίαν,
ὁ Μοίριχος, Μέγ', εἶπεν. οὐ πρώην δύο
χρυσοῦς λαβοῦσα παρεγένου ξένῳ τινί;
Περίμενε τοίνυν καὶ σύ, φησίν, ἕως ἂν οὗ
βινητιάσω· καὶ τοσοῦτον λήψομαι.
Νικὼ λέγεται τὴν Αἶγα, Πύθωνός τινος
αὐτήν ποτ' ἀπολιπόντος, Εὔαρδιν δὲ τὴν
παχεῖαν ἀναλαβόντος, εἶτεν ὕστερον

λοιδορουμένης om. P. V. 37. ἀλλ' ἡ Iacobsius p. 316. ἄλλη PVL. θἄτερ' Iacobsius. θ' ἑταίρ' BP. θ' ἑτέρ' VL. V. 38.—48. Eustathius p. 1224, 49.

583 b. V. 44. παππία Schweigh. Libri παπία. V. 45. ἐγχεέτω AC et Eustathius. ἐγχέτω BVL. ἐγχείτω P. μοι τέτταρας ABP. μοί τις τέτταρας VL. μοι τις τέσσαρας C. τίς μοι κοτύλας τέσσαρας Eustathius. ἔπειτ' CVL. ἔπειτα AP. εἶτα Eustathius. ὁ παῖς Iacobsius p. 316. V. 46. ἔπειτεν] Libri ἔπειθ'. V. 49. ἐπείρα] ἐπήρα B.

583 c. V. 50. κἄπειτεν] Legebatur κἄπειτα. κἄπειτ' P. αἰτήσασαν ACPV. αἰτήσασα L. V. 53. σύ] συν A. οὐ C. σὲ PVL. V. 54. βινητιάσω BP. V. 55. Νικὼ] τὴν νικῶ B. τὴν νικὼ P. V. 56. Εὔαρδιν Schweigh. editio. εὐάρδιν VL. εὐάρδην P. V. 57. εἶτ' ἐν AB. Hoc est quod dedi εἶτεν. εἶτ' ἐς PVL. εἶθ' C.

μεταπεμπομένου ποθ', ὡς ἔοικ', αὐτὴν, λέγειν
πρὸς τὸν μετιόντα παῖδα, Πύθων, φησὶ,
d ἐπειδὴ τῶν ὑῶν ἐγένετο διάμεστος,
ἐπ' αἶγας οἷός ἐστιν ἀνακάμπτειν πάλιν;

46. Μέχρι μὲν τούτων μνημονεύω τῶν ὑπὸ τοῦ Μάγωνος εἰρημένων. αἱ γὰρ καλαὶ ἡμῶν Ἀθῆναι τοσοῦτον πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν, περὶ ὧν ἐπεξελεύσομαι ὅσον γε δύναμαι, ὅσον ὄχλον εὐανδροῦσα πόλις οὐκ ἔσχεν. ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους, ὁ Γοργίας δὲ πλέονας, παραλειφθῆναι φάσκοντες ὑπὸ τοῦ Ἀριστοφάνους
e μετὰ ἑταιρῶν πλειόνων καὶ τάσδε, τὴν Πάροινον ἐπικληθεῖσαν, καὶ Λαμπυρίδα, καὶ Εὐφροσύνην· αὕτη δὲ ἦν γναφέως θυγάτηρ. ἄγραφοι δ' εἰσὶν αὐτῷ Μεγίστη, Ἀγαλλὶς, Θαυμάριον, Θεόκλεια· αὕτη δ' ἐπεκαλεῖτο Κορώνη· Ληναιτόκυστος, Ἄστρα, Γνάθαινα, καὶ ταύτης θυγατριδῆ Γναθαίνιον· καὶ Σιγὴ, καὶ Συνωρὶς ἡ Λύχνος ἐπικαλουμένη, καὶ Εὔκλεια, καὶ Γρυμαία, καὶ Θρυαλλὶς, ἔτι Χίμαιρα καὶ Λαμπάς. τῆς δὲ Γναθαίνης ἤρα δεινῶς, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται, Δίφιλος ὁ κωμῳδιοποιὸς, ὡς καὶ
f Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν ἱστορεῖ. ἐν ἀγῶνι οὖν ποτε αὐτὸν ἀσχημονήσαντα σφόδρα ἀρθῆναι ἐκ τοῦ θεάτρου συνέβη καὶ οὐδὲν ἧττον ἐλθεῖν πρὸς τὴν

V. 58. ἔοικ'] ἔοικεν B. ἔοικε P. V. 59. πύθων, ἔφη, ἐπεὶ ἤδη τῶν ὑῶν ἐγένετο διάμεστος, ἐπὶ τὴν αἰγ' οἷος ἐστὶν ἀνακάμπτειν πάλιν C. V. 59. πύθων ABP. νῦν πύθων VL. φησὶ B. „φη A mutila voce, si recte accepi." Schweigh. ἔφη PVL. Vide ad p. 577 e. v. 4.

583 d. V. 60. ἐπειδὴ ἤδη τῶν ABP. ἐπεί γε τῶν VL. ἐγένετο διάμεστος ABP. διάμεστος ἐγένετο VL. V. 61. ἐπ' αἶγας οἷος] ἐπειδὴ γιαιοῖος AP. ἐπειδὴ γιὰς οἷος B. ἐπὶ τὴν αἰγ' οἷος VL. οἷος ἐπὶ τὴν αἰγ' Porsonus Miscellan. p. 245. μὲν τούτων A μὲν οὖν τούτων PVL. ἀνέγραψε L. ἀνέγραφε BPV. Ἀπολλόδωρος δὲ πλείους καὶ ἄλλοι C. δὲ πλέονας] δ' ἔτι πλέονας Schweigh.

583 e. θυγατριδῆ] θυγατριδαὶ B. Γρυμαία] γρυμαῖα A. γρυμαία BP. γραμμαῖα VL. om. C. Θρυαλλὶς] Θρυαλλὶς C. Χίμαιρα] χείμαιρα B. καὶ πρότερον om. B. ὁ κωμῳδιοποιὸς A. ὁ κωμῳδοποιὸς PVL. om. C.

583 f. ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν om. B. εὐσχημονήσαντα P.

Γνάθαιναν. κελεύσαντος οὖν τοῦ Διφίλου ὑπονίψαι τοὺς πόδας αὐτοῦ τὴν Γνάθαιναν, ἡ δὲ „Τί γάρ, εἶπεν, οὐκ ἠρμένος ἥκεις;“ σφόδρα δ' ἦν εὔθικτος πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἡ Γνάθαινα. καὶ ἄλλαι δὲ ἑταῖραι μέγα ἐφρόνουν ἐφ' αὑταῖς, παιδείας ἀντεχόμεναι καὶ τοῖς μαθήμασι χρόνον ἀπομερίζουσαι· διόπερ καὶ εὔθικτοι πρὸς τὰς ἀπαν-
584 τήσεις ἦσαν. κατηγοροῦντος γοῦν ποτε Στίλπωνος Γλυκέρας παρὰ πότον ὡς διαφθειρούσης τοὺς νέους, ὥς φησι Σάτυρος ἐν τοῖς βίοις, ὑποτυχοῦσα ἡ Γλυκέρα „Τὴν αὐτήν, ἔφη, ἔχομεν αἰτίαν, ὦ Στίλπων. σέ τε γὰρ λέγουσι διαφθείρειν τοὺς ἐντυγχάνοντάς σοι, ἀνωφελῆ καὶ ἐριστικὰ σοφίσματα διδάσκοντα, ἐμέ τε ὡσαύτως. μηδὲν οὖν διαφέρειν ἐπιτριβομένοις καὶ κακῶς πάσχουσιν ἢ μετὰ φιλοσόφου ζῆν ἢ ἑταίρας.“ κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα

Γυνὴ τὸ σῶμα * * * δι' ἀργίαν
b ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.

47. Γναθαίνης δὲ πολλὰς ἀποκρίσεις ἀνέγραψεν ὁ Λυγκεύς. παρασίτου γάρ τινος ὑπὸ γραὸς τρεφομένου καὶ τὸ σῶμα εὖ ἔχοντος „Χαριέντως γ', ἔφη, ὦ νεανίσκε, τὸ σωμάτιον διάκεισαι.“ — „Τί οὖν οἴει, εἰ μὴ ἐδευτεροκοίτουν;“ — „Τῷ λιμῷ ἄν, ἔφη, ἀπέθανες.“ Παυσανίου δὲ τοῦ Λάκκου ὀρχουμένου καὶ εἰς κάδον τινὰ ἐμπεσόντος, „Ὁ Λάκκος, ἔφη, εἰς τὸν κάδον ἐμπέπτωκεν.“ ἐπιδόντος δέ τινος οἶνον ἐν ψυκτηριδίῳ μικρὸν καὶ εἰπόντος ὅτι ἑκ-
c καιδεκαέτης, „Μικρός γε, ἔφη, ὡς τοσούτων ἐτῶν.“ νεανίσκων δέ τινων παρὰ πότον ὑπὲρ αὐτῆς τυπτόντων ἑαυτούς ἔφη πρὸς τὸν ἡττώμενον, „Θάρρει παιδίον· οὐ γὰρ στεφανίτης ὁ ἀγών ἐστιν, ἀλλ' ἀργυρίτης.“ ὡς δ' ὁ τὴν μνᾶν

οὖν] γοῦν B. ἐφ' αὐταῖς A. ἐφ' ἑαυταῖς PVL. ἀπαντήσεις ABCL et membranae Casauboni. ἀποκρίσεις PV.

584 a. τοῖς βίοις] τοῖς om. B. ὡς μηδὲν διαφέρειν C. μηδὲν] μηθὲν A. Agathonis versus om. C. V. 1. Indicavi lacunam. γυνὴ δὲ σώματος Grotius in Excerptis p. 437. γυνή τοι σώματος Porsonus ad Aristoph. Nubes 53. p. 3.

584 b. Χαριέντως γ' Schweigh. χαριέντως τ' A. Particulam om. CPVL. οἴει] οἴῃ BP. ὀρχουμένου] ὀρ..ομένου BP.

584 c. ὡς L. ὃς PV. ἡττώμενον] κτώμενον P. μνᾶν] μνὰν A ut solet.

τῇ θυγατρὶ δοὺς αὐτῆς οὐδὲν ἔτι ἔφερεν· ἀλλ' ἐφοίτα μόνον, „Παιδίον, ἔφη, ὥσπερ πρὸς Ἱππόμαχον τὸν παιδοτρίβην μνᾶν δούς, οἴει ἀεὶ φοιτήσειν;" Φρύνης δὲ πικρότερον εἰπούσης αὐτῇ, „Εἰ δὲ λίθον εἶχες;" ἔφη „Ἀπεψήσασθαι ἄν σοι ἔδωκα." ἐτύγχανε δὲ ἡ μὲν αἰτίαν ἔχουσα λιθιᾶν, ἡ δὲ κοιλίαν προπετεστέραν ἔχειν. τῶν δὲ πινόντων παρ' αὐτῇ βαλλομένων εἰς βολβοφακῆν, καὶ τῆς παιδίσκης ἐν τῷ καθαίρειν εἰς τὸν κόλπον ἐμβαλλομένης τῶν φακῶν, ἡ Γνάθαινα ἔφη „Καλποφακῆν διανοεῖται ποιεῖν." Ἀνδρονίκου δὲ τοῦ τραγῳδοῦ ἀπ' ἀγῶνός τινος, ἐν ᾧ τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερήκει, πίνειν μέλλοντος παρ' αὐτῇ καὶ τοῦ παιδὸς κελεύοντος τὴν Γνάθαιναν προσαυλῶσαι,

'Ολύμπιε παίδων (ἔφη) ποῖον εἴρηκας λόγον;

πρὸς δὲ ἀδολέσχην τινὰ διηγούμενον ὅτι παραγέγονεν ἀφ' Ἑλλησπόντου, „Πῶς οὖν, φησίν, εἰς τὴν πρώτην πόλιν οὐχ ἧκες τῶν ἐκεῖ;" τοῦ δ' εἰπόντος „Εἰς ποίαν;" „Εἰς Σίγειον" εἶπεν. εἰσελθόντος δέ τινος ὡς αὐτὴν καὶ ἰδόντος ἐπί τινος ἀγγείου ᾠά, εἰπόντος τε „Ὠμὰ ταῦτα Γνάθαινα, ἢ ἑφθά;" — „Ἔγχαλκα, ἔφη, παιδίον." Χαιρεφῶντος δὲ ἀκλήτου ἐπὶ δεῖπνον ἐλθόντος προπιοῦσα ποτήριον αὐτῷ ἡ Γνάθαινα, „Λαβέ, ἔφησεν, ὑπερήφανε." καὶ ὅς, „Ἐγὼ ὑπερήφανος;" — „Τίς δὲ μᾶλλον, εἶπεν ἡ Γνάθαινα, ὃς οὐδὲ καλούμενος ἔρχῃ;" — Νικὼ δὲ ἡ Αἲξ ἐπικαλουμένη, φησὶν ὁ Λυγκεύς, παρασίτου τινὸς ἀπαντήσαντος λεπτοῦ ἐξ ἀρρωστίας „Ὡς ἰσχνός" ἔφη. — „Τί γὰρ οἴει με ἐν τρισὶν ἡμέραις καταβεβρωκέναι;" — „Ἤτοι τὴν λήκυθον, ἔφη, ἢ τὰ ὑποδήματα."

48. Μετάνειρα δὲ ἡ ἑταίρα, Δημοκλέους τοῦ παρασί-

παιδοτρίβην] παιδοτρίβην B. εἶχες; ἔφη Schweigh. Libri ἔφη εἶχες.

584 d. Scribebatur βολβοφάκην et καλποφάκην. Vide ad IV. p. 158 b. 'Ολύμπιε] Versum ad Sophoclis Epigonos retulit Brunckius p. 613.

584 e. Σίγειον] σιγειδ B. ὡς αὐτὴν AB. ἐς αὐτὴν PVL. αὐτῷ ἡ Γνάθαινα] ἡ Γνάθαινα om. B. εἶπεν ἡ Γνάθαινα] ἡ Γνάθαινα om. B. ἡ αἲξ ὡς ὁ λυγκεύς B.

584 f. ὑποδήματα L. ὑπήματα ABPV. In C haec omissa. μετάνειρα δὲ ABC. δὲ om. PVL.

του, Λαγυνίωνος ἐπίκλην, καταπεσόντος ἔν τινι κονιάματι,
„Καὶ γὰρ σύ, φησί, σαυτὸν ἔδωκας οὗ ψῆφοι εἰσίν.“
διαπηδῶντος δ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πλησίον κλίνην, „Πρόσεχε,
585 φησί, μὴ ἀνατραπῇς.“ τοῦτο ἱστορεῖ Ἡγήσανδρος. Ἀριστό-
δημος δ' ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμάτων, Γνά-
θαιναν, φησί, δύο ἐμισθώσαντο, στρατιώτης καὶ μαστιγίας·
ἀναγωγότερον οὖν τοῦ στρατιώτου λάκκον αὐτὴν εἰπόντος
„Πῶς, ἔφησεν, ἢ ὅτι δύο ποταμοὶ ἐμβάλλετέ μοι, Λύκος
καὶ Ἐλεύθερος;“ ἐπὶ δὲ τὴν θυγατέρα τῆς Γναθαίνης
πτωχῶν ἐραστῶν κωμαζόντων καὶ ἀπειλούντων κατασκά-
ψειν τὴν οἰκίαν, ἐνηνοχέναι γὰρ δικέλλας καὶ ἅμας, „Εἰ
ταῦτ' εἴχεθ' ὑμεῖς, εἶπεν ἡ Γνάθαινα, ἐνέχυρα θέντες τὸ
b μίσθωμα ἂν ἀπεστείλατε.“ ἐμμελὴς δὲ ἦν πάνυ ἡ Γνά-
θαινα καὶ οὐκ ἀνάστειος φθέγξασθαι· ἥτις καὶ νόμον
συσσιτικὸν συνέγραψε, καθ' ὃν δεῖ τοὺς ἐραστὰς ὡς αὐ-
τὴν καὶ τὴν θυγατέρα εἰσιέναι, κατὰ ζῆλον τῶν τὰ τοι-
αῦτα συνταξαμένων φιλοσόφων. ἀνέγραψε δ' αὐτὸν Καλ-
λίμαχος ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι τῶν νόμων καὶ ἀρχὴν αὐτοῦ
τήνδε παρέθετο „Ὅδε ὁ νόμος ἴσος ἐγράφη καὶ ὅμοιος,
στίχων τριακοσίων εἴκοσι τριῶν.“

49. Καλλίστιον δέ, τὴν ἐπικληθεῖσαν Πτωχελένην,
c μαστιγίας ἐμισθώσατο. θέρους δὲ ὄντος, ἐπεὶ γυμνὸς κατε-
κειτο, τοὺς τύπους τῶν πληγῶν ἰδοῦσα „Πόθεν οὗτοι,
τάλαν;“ εἶπε. καὶ ὅς „Παιδὸς ὄντος μου ζωμὸς κατεχύ-
θη.“ ἡ δὲ „Δηλαδὴ μόσχειος.“ Μενάνδρῳ τῷ ποιητῇ
δυσημερήσαντι καὶ εἰσελθόντι εἰς τὴν οἰκίαν Γλυκέρα προσ-

διαπηδῶντος δ' αὐτοῦ ABPV. διαπηδῶντος τοῦ αὐτοῦ L.

585 a. ἀπομνημονευμάτων om. B. οὖν] γοῦν B. ἢ ὅτι δύο ποταμοὶ (ποταμὼ C) ἐμβάλλετόν μοι ὁ λύκος καὶ ὁ μαστιγίας C et Eustathius p. 1349, 15. ἐμβάλλετε] ἔμβαλλε B. λύκος BPL, λύκκος V. δικέλλας καὶ ἅμας Schweigh. δικέλλας ἅμας ABC. δικέλλας ἅμας libri Casauboniani. δικέλλας, ἀλλὰ PV. δικέλλας ἅμας. τί ἀλλὰ L. εἴχεθ' ABCL. ἔχεθ' PV. ἐνέχυρα θέντες ABC. ἐνεχυραθέντες V. ἐνεχυρασθέντες Basil. L.

585 b. ἀνάστειος] ἀνάστιος B. ἀνάξιος P. τὴν θυγατέρα AB. τὴν om. PVL. Καλλίμαχος] P. 472. καὶ ὅμοιος om. P. εἴκοσι τριῶν] εἴκοσι καὶ τριῶν B.

585 c. μόσχειος CVL. μόσχιος ABP. εἰς τὴν οἰκίαν om. B. Γλυκέρα] γλυκέρας BP.

ἐνέγκασα γάλα παρεκάλει ῥοφῆσαι· ὁ δὲ „Οὐ θέλω" εἶπεν. ἦν γὰρ ἐφεστηκυῖα γραῦς αὐτῷ. ἡ δὲ „Ἀποφύσα καὶ τῷ κάτω χρῶ." Θαΐς, ἐραστοῦ τινος αὐτῆς ἀλαζόνος
d παρὰ πολλῶν ποτήρια χρησαμένου, καὶ λέγοντος θέλειν ταῦτα συγκόψαι, ἄλλα δὲ κατασκευάσαι „Ἀπολεῖς, ἔφη, ἑκάστου τὸ ἴδιον." Λεόντιον κατακειμένη μετ' ἐραστοῦ, ἐπεισελθούσης εἰς τὸ συμπόσιον Γλυκέρας καὶ τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς ταύτῃ μᾶλλον προσέχοντος, κατάστυγνος ἦν. ὡς δ' ἐπιστρέψας ὁ γνώριμος αὐτὴν ἠρώτησε τί λυπεῖται, „Ἡ ὑστέρα με λυπεῖ" ἔφη. πρὸς Λαΐδα τὴν Κορινθίαν ἐραστὴς ἀποσφράγισμα πέμψας ἐκέλευε παραγίνεσθαι. ἡ δ'
e „Οὐ δύναμαι, εἶπε· πηλός ἐστι." Θαῒς πρὸς γράσωνα πορευομένη ἐραστὴν, ἐπεί τις αὐτὴν ἠρώτα, ποῦ πορεύεται, εἶπεν

Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος.

Φρύνη συνδειπνοῦσά ποτε γράσωνι ἄρασα φορίνην „Λαβὲ, εἶπε, καὶ κατάτραγε." πέμψαντος δέ τινος αὐτῇ τῶν γνωρίμων οἶνον χρηστὸν μὲν, ὀλίγον δὲ, καὶ λέγοντος ὅτι δεκαέτης ἐστὶ, „Μικρὸς, ὡς πολλῶν ἐτῶν" ἔφη. ζητουμένου δὲ ἔν τινι συμποσίῳ διὰ τίνα αἰτίαν οἱ στέφανοι κρήμνανται, εἶπεν „Ὅτι ψυχαγωγοῦσι." μαστιγίου δέ τινος
f μειρακιευομένου πρὸς αὐτὴν καὶ φαμένου πολλαῖς συμπεπλέχθαι, καθ' ὑπόκρισιν ἐσκυθρώπασεν. ἐπερωτήσαντος δὲ τὴν αἰτίαν, „Ὀργίζομαί σοι, εἶπεν, ὅτι πολλὰς ἔχεις." φιλάργυρος δέ τις ἐραστὴς ὑποκοριζόμενος αὐτὴν εἶπεν „Ἀφροδίσιον εἶ Πραξιτέλους." ἡ δὲ „Σὺ δ' Ἔρως Φειδίου."

50. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτικῶν οἶδά τινας μνημονεύοντας αὐτῶν, ἢ κατηγοροῦντας, ἢ ἀπολογουμένους, μνησθήσομαι καὶ τούτων. Δημοσθένης μὲν γὰρ ἐν τῷ κατὰ

Ἀποφύσα καὶ τῷ] ἀποφυσήσασα εἶπε τῷ B. Θαΐς] Λαΐς C.

585 d. γράσωνα et γράσωνι Schweigh. Γράσωνα nomen proprium faciunt CVL et Eustathius p. 1634, 22. Θράσωνα P, qui in margine γράσωνα.

585 e. ποῦ ABC. πῆ VL. τοῦ P, quo deleto in margine scriptum πῆ. Αἰγεῖ] Euripidis Medeae v. 1382. Pors. (1352. Elmsl.) καὶ κατάτραγε] καὶ delet Schweigh. καὶ λέγοντος] καὶ om. P. αἰτίαν om. P. κρήμνανται] κρήμανται B.

585 f. Δημοσθένης] P. 610. μὲν γὰρ om. B.

Ἀνδροτίωνος Σινώπης μέμνηται καὶ Φανοστράτης. καὶ
586 περὶ μὲν τῆς Σινώπης Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν ἕκτῳ
Κωμῳδουμένων φησὶν ὅτι Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς
εἶναι. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ ἐν
Κηπουρῷ, ἐν Ἀκεστρίᾳ, ἐν Ἁλιευομένῃ, ἐν Νεοττίδι, καὶ
Ἄλεξις ἐν Κλεοβουλίνῃ καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίωνι. περὶ
δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν
Ἀθήνησιν ἑταιρίδων ὅτι Φθειροπύλη ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδή-
περ ἐπὶ τῆς θύρας ἑστῶσα ἐφθειρίζετο. Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ
κατὰ Ἀρισταγόρας φησὶ „Καὶ πάλιν τὰς ἀφύας καλου-
b μένας τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκαλέσατε.“ ἑταιρῶν ἐπωνυμία αἱ
ἀφύαι, περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρός φησι „Στα-
γόνιον καὶ Ἄνθις ἀδελφαί. αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι
καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους
εἶχον.“ Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν Νικοστρατίδα
φησὶν Ἀφύην κληθῆναι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ὁ δ' αὐτὸς
Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου αἰκίας περὶ Γλυκέρας
τάδε λέγει „Ἄγων Γλυκέραν τε τὴν Θαλασσίδος, ζεῦγος
c ἔχων.“ ἄδηλον εἰ αὕτη ἐστὶν ἡ Ἁρπάλῳ συνοῦσα· περὶ ἧς
φησι Θεόπομπος ἐν τοῖς περὶ τῆς Χίας ἐπιστολῆς ὅτι
μετὰ τὸν τῆς Πυθιονίκης θάνατον ὁ Ἅρπαλος μετεπέμ-
ψατο τὴν Γλυκέραν Ἀθήνηθεν· ἣν καὶ ἐλθοῦσαν οἰκεῖν
ἐν τοῖς βασιλείοις τοῖς ἐν Ταρσῷ, καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ
τοῦ πλήθους, βασίλισσαν προσαγορευομένην· ἀπειρῆσθαί
τε ἐπὶ πᾶσι μὴ στεφανοῦν Ἅρπαλον, ἐὰν μὴ καὶ Γλυκέραν

---

586 a. Κρατήτειος] Scribebatur Κρατήτιος. ἐν add. AB. om. PVL. ἕκτῳ] ς B. γ' Harpocratio in Σινώπη. Ἄβυδος] ἄβυδης B. ἐλέγετο ABC et Harpocratio. ἐκαλεῖτο PVL. αὐτῆς καὶ ἀντιφάνης ἀρκάδι καὶ κηπουρῷ καὶ ἀκεστρίᾳ καὶ ἁλιευομένῃ καὶ νεόττιδι καὶ — B. ἐν Ἀρκάδι] Ἀρκαδίᾳ haec fabula dicitur X. p. 444 b. ἐν Ἁλιευομένῃ] VIII. p. 338 f. v. 12. Νεοττίδι L. νεόττιδι BP. accentu caret V. ἐν τῷ κατὰ] ἐν τῷ καὶ B.

586 b. Σταγόνιον] στραγόνιον P. καὶ λευκαὶ] καὶ om. B. ἀφύην B. Scribebatur Ἀφύαν. αἰκίας AB. αἰτίας PVL. τάδε om. B. ἄδηλον εἰ PL. εἰ om. V.

586 c. ἡ ἁρπάλῳ B. Legebatur ἡ παρ' Ἁρπάλῳ. συνοῦσα AB. συναικοῦσα PVL. In C haec omissa. ἐπὶ πᾶσι] ἐπὶ om. C. ἐὰν μὴ] ἐὰν δὲ μὴ Pv

στεφανῶσιν. ἐν Ῥωσσῷ δὲ καὶ εἰκόνα χαλκῆν αὐτῆς ἱστάναι τολμῆσαι παρὰ τὴν ἑαυτοῦ. τὰ ὅμοια δὲ εἴρηκε καὶ
d Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαις. ὁ δὲ γράψας τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον, εἴτε Πύθων ἐστὶν ὁ Καταναῖος, ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, φησὶ

Καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον
αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάττονας
σίτου παραπέμψαι καὶ πολίτην γεγονέναι.
B. Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν· ἔσται δ' ἴσως
αὐτοῖς ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών.

e 51. Λυσίας δ' ἐν τῷ πρὸς Λαΐδα, εἴ γε γνήσιος ὁ λόγος, τούτων μνημονεύει „ Φιλύρα γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη ἔτι νέα οὖσα καὶ Σκιώνη καὶ Ἱππάφεσις καὶ Θεόκλεια καὶ Ψαμάθη καὶ Λαγίσκα καὶ Ἄνθεια." μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ἀνθείας Ἄντειαν. οὐ γὰρ εὑρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ἄνθειαν ἀναγεγραμμένην ἑταίραν, ἀπὸ δὲ Ἀντείας καὶ ὅλον δρᾶμα ἐπιγραφόμενον, ὡς προεῖπον, Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου, Ἄντεια ἐστί. καὶ ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆς. ἐν δὲ τῷ
f κατὰ Φιλωνίδου βιαίων ὁ Λυσίας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, καὶ Ναΐδος τῆς ἑταίρας μέμνηται· κἀν τῷ πρὸς Μέδοντα ψευδομαρτυριῶν Ἀντικύρας. ἐπώνυμον δέ ἐστι τοῦτο ἑταίρας·

Ῥωσσῷ] ῥωσῷ C. ῥώσσῳ P. ἱστάναι Casaubonus. ἱστάναι PVL. στῆσαι ἐτόλμησε est in epitome. παρὰ τὴν B cum Casaubono. παρ' αὐτὴν PVL.

586 d. Ἀγῆνα Schweigh. ἄγηνα PVL. In epitome totus locus omissus. Pythonis versus repetit p. 596 a. V. 2. τῶν AB et 596. τόνων PVL. ἐλάττονας] Libri ἐλάττονος. Correxit Casaubonus ex 596. ubi ἐλάσσονας. V. 3. παραπέμψαι] διαπέμψαι 596. V. 4. ἔσται] ἐστὶν 596. V. 5. αὐτοῖς] αὐταῖσιν 596. κοὐχ] καὶ οὐχ B.

586 e. Λυσίας] Fragm. p. 23. ed. Reisk. Repetitur p. 592 e. Ἱππάφεσις] ἱππάφεσσις B. λαγίσκα AB et 592. λαγνίσκα PVL. Ἄντειαν] ἄντιαν AB. Ἀντείας] ἀντίας AB. Φιλυλλίου] φιλίου B. ἄντεια] ἄντια B. κατὰ Νεαίρας] P. 1351.

586 f. Λυσίας] Fragm. p. 33. Conf. infra p. 592 c. κἀν τῷ AB. καὶ ἐν τῷ PVL. ψευδομαρτυριῶν PL. ψευδομαρτυρῶν V. Ἀντικύρας addiderunt Schweigh. et Dutheilius. Non animadvertit defectum epitomes auctor, qui ita scripsit, ὅτι παιδί τῃ

τὸ γὰρ κύριον ἦν Οἴα, ὡς Ἀντιφάνης εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν, Ἀντίκυραν αὐτὴν φάσκων κληθῆναι, ἤτοι ὅτι συνέπινε παρακινοῦσι καὶ μεμηνόσιν ἢ ὅτι αὐτὴν ἀναλαβὼν ὁ ἰατρὸς Νικόστρατος καὶ ἀποθνήσκων κατέλιπεν αὐτῇ πολὺν ἐλλέβορον, ἄλλο δὲ οὐδέν. καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους Εἰρηνίδος ἑταίρας μέμνηται ὡς ἑταιρού-
587 σης τῷ Λεωκράτει. Ναννίου δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. αὕτη δὲ ὅτι Αἲξ ἐπεκαλεῖτο προείπομεν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξαναλῶσαι. ὅτι δὲ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ᾽ εἰς ἀκρόπολιν ἄνεισι τὸ ζῶον, οὐδ᾽ ὅλως Ἀθηνᾷ θύεται διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος. ἀλλὰ ὅ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν ὅτι θαλλοφαγεῖ τὸ ζῶον φησὶν οὕτως

Ἑωθινὸς γὰρ πρίν τιν᾽ αὐλητῶν ὁρᾶν,
θαλλὸν χιμαίρᾳ προσφέρων νεοσπάδα,
b εἶδον στρατὸν στείχοντα παρ᾽ ἁλίαν ἄκραν.

μνημονεύει τῆς Ναννίου καὶ Ἄλεξις ἐν Ταραντίνοις οὕτως

Νάννιον δὲ μαίνεται
ἐπὶ τῷ Διονύσῳ.

κωμῳδῶν αὐτὴν ὡς μέθυσον. Μένανδρος δ᾽ ἐν Ψευδηρακλεῖ φησιν

Οὐκ ἐπεῖρα Νάννιον;

Ἀντιφάνης δ᾽ ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν „Προσκήνιον (φησὶν

ἑταίρᾳ ὁ ἰατρὸς νικόστρατος, ὃ ταύτην ἀναλαβὼν, ἀποθνήσκων κατέλιπε πολὺν ἐλλέβορον, ἄλλο δ᾽ οὐδέν. Οἴα] Scribebatur οἶα. οἴα P. Ἀντιφάνης] ἀριστοφάνης BP. Conf. p. 567 a. et ad 588 b. καὶ ἀποθνήσκων] καὶ fortasse delendum. ἐλλέβορον] Scribebatur ἐλλέβορον. ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους] P. 150, 1. HSt.

587 a. ναννίου AB. (νάνιον scribitur in C) consentiente Harpocratione in Νάννιον. νικοῦς VL. ναννίου punctis subnotatum etiam P, cuius margo νικοῦς praebet. Vide annotationem. μνημονεύει om. B. αἱ αἶγες] αἱ om. B. ἐν Ποιμέσιν] Fr. 3. p. 644 Attulit etiam Harpocratio l. l. Totum locum omisit epitome. V. 1. γὰρ om. B. V. 2. χιμαίρᾳ] χειμαίρα B. νεοσπάδα Casaubonus. νεὸς παῖδα AP. νέος παῖδα B. νεὸς πόδα VL.

587 b. V. 3. εἶδον VL. ἴδον ABP. παρ᾽ ἁλίαν PVL. παραλίαν B. παραλίαν Brunckius. μνημονεύει τῆς PVL. μνημονεύει AB. οὕτως om. B. μέθυσον PVL. μέθυσσαν A. μέθυσσαν B. Omisit haec epitome. Μένανδρος] P. 183. δ᾽ ἐν om. B. ἐπεῖρα] ἐπήρα B. Ἀντιφάνης punctis subductum in P, cuius in margine ἀριστοφάνης scriptum est. δ᾽ ἐν] δ᾽ om. B.

ἐκαλεῖτο ἡ Νάννιον, ὅτι πρόσωπόν τε ἀστεῖον εἶχε καὶ ἐχρῆτο χρυσίοις καὶ ἱματίοις πολυτελέσι, ἐκδῦσα δὲ ἦν αἰσχροτάτη. ἦν δὲ Κορώνη τῆς Ναννίου θυγάτηρ, τὸ τῆς Τήθης ἀναφέρουσα ἐκ τριπορνείας ὄνομα.“ καὶ Νεμεάδος

c δὲ τῆς αὐλητρίδος Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν, πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι οὕτω προσαγορευομένην τὴν πόρνην, πανηγύρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχρημένην· κεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα οὐ μόνον ταῖς ἑταιρούσαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δούλαις, ὥς φησι Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως.

52. Καὶ Ὠκίμου δὲ τῆς ἐμῆς, ὡς σὺ φῂς Κύνουλκε, καὶ Ὑπερίδης μέμνηται ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας δευτέρῳ

d λέγων οὕτως „Ὥστε Λαῒς μὲν ἡ δοκοῦσα τῶν πώποτε διενηνοχέναι τὴν ὄψιν καὶ Ὤκιμον καὶ Μετάνειραν.“ Νικόστρατος δέ, ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητής, ἐν Πανδρόσῳ οὑτωσὶ λέγων

Ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ πρὸς Ἀερόπην
ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματ' αὐτὴν αὐτίκα
κέλευε καὶ παρ' Ὤκιμον χαλκώματα.

Μένανδρος δ' ἐν Κόλακι τάσδε καταλέγει ἑταίρας

e Χρυσίδα, Κορώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα,
καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα.

Φιλέταιρος ἐν Κυναγίδι

Οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγον' ἔτη τρισχίλια,
ἡ δὲ Διοπείθους ἀειδὴς Τέλεσις ἕτερα μυρία;

χρυσίοις Meinekius Commentatt. miscellan. I. p. 44. Legebatur χρυσέοις. καὶ ἱματίοις] καὶ om. C. κορώνη PVL. κορώνης AB. Ναννίου] ἀννίου B. Τήθης] τηθῆς AP.

587 c. Νεμεάδος] νεμετάδος B. αὐλητρίδος] αὐλητρίας B. ὑπερίδης AC. ὑπερείδης PVL. οὕτω] οὕτως BP. ὑπερίδης AB. ὑπερείδης PVL. Hyperidis, Nicostrati, Menandri testimonia om. B. Ἀρισταγόρας δευτέρῳ] ἀρισταγόραν β' B. Conf. ad p. 588 c.

587 d. οὕτως om. B. Μετάνειραν] μετάνειρα Schweigh. οὑτωσὶ om. B. λέγων] λέγει B. V. 1. Ἔπειτα] ἐπὶ τὰ B. V. 2. αὐτὴν αὐτίκα κέλευε καὶ Iacobsius. Libri αὐτὴν κέλευ' ἔφη καί. Μένανδρος] P. 102. δ' ἐν om. B. τάσδε καταλέγει ἑταίρας om. B.

587 e. ναννάριον AB. νάννιον PVL. ἐν om. B. κυναγίδι B, κυναιγίδι PVL. Κυνηγίδι Schweigh. editio. V. 1. γέγον'

Θεολύτην δ' οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο.
οὐχὶ Λαῒς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη;
Ἰσθμιὰς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα.
f Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω·
περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ, γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει.

Θεόφιλος Φιλαύλῳ·

Τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα
φερόμενον, ἢ Μηκωνίδ', ἢ Σισύμβριον,
ἢ Βάραθρον, ἢ Θάλλουσαν, ἢ τούτων τινὰ
ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί,
ἢ Ναννάριον, ἢ Μαλθάκην.

53. Τοσαῦτ' εἰπὼν μετά τινος τροχιλίας ὁ Μυρτίλος,
588 Μή τι τοιοῦτον ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, οἱ καὶ πρὸ τῶν Ἡδονικῶν καλουμένων αὐτοὶ τὸν τῆς ἡδονῆς τοῖχον ὑποσκάπτοντες, ὥς που ὁ Ἐρατοσθένης φησί. κἀμοὶ μὲν τὰ καλὰ τῶν ἑταιρῶν ἀποφθέγματα πεπεράνθω μέχρι τούτων· ἐπ' ἄλλο δ' εἶδος μεταβήσομαι λόγων. καὶ πρῶτόν γε μνησθήσομαι τοῦ φιλαληθεστάτου Ἐπικούρου· ὅστις ἐγκυκλίου παιδείας ἀμύητος ὢν ἐμακάριζε καὶ τοὺς ὁμοίως αὐτῷ ἐπὶ φιλοσοφίαν παρερχομένους, τοιαύτας φωνὰς προϊέμενος „Μακαρίζω σε, ὦ οὗτος, ὅτι καθαρὸς πάσης αἰτίας
b ἐπὶ φιλοσοφίαν ὥρμησας.“ ὅθεν αὐτὸν καὶ ὁ Τίμων φησὶ
Γραμμαδιδασκαλίδην ἀναγωγότατον ζωόντων.

Piersonus ad Moerin p. 112. γέγονεν C. γεγόνει PVL. V. 3. οὐκ addidit Iacobsius. V. 5. 6. Ἰσθμιὰς — Κοσσύφας δὲ accesserunt ex AB et codice Farnesiano in schedis Casauboni. om. PVL. Quinque priora verba etiam C servavit. ἰσθμιὰς δὲ νέμεα κατασέσηκε codex Farnesianus. Φίλα. Κοσσύφας δὲ Schweigh. φίλαμος. σύφας δὲ A. φύλαμος, σύφας δὲ B. φύλακος συφὰς δ' codex Farnesianus.

587 f. V. 6. καὶ Γαλήνας — οὐκ ἔχει om. C. γαλήνας PV. γαλείνας AB. γαλήνας Basil. L. Γαλήνη apud Hesychium scribitur. V. 4. λίνοις Schweigh. Libri λίθοις. V. 5. Ναννάριον Meinekius ad Menandrum p. 102. νάννιον PVL. ναύνιον AB. μαλθάκην BPVL. μαλαθάκην A.

588 a. τὸν τῆς ἡδονῆς τοῖχον ὑποσκάπτοντες, ἐρατοσθένης ἔφη C. ἐρατοσθένης ABC. ἐρασθένης PVL. αἰτίας] παιδείας Schweigh.

588 b. Timonis versum omisit epitome. Attulit Diogenes Laertius X, 8. ubi γραμμοδιδασκαλίδην scriptum.

οὗτος οὐχ ὁ Ἐπίκουρος οὐ Λεόντιον εἶχεν ἐρωμένην, τὴν ἐφ' ἑταιρείᾳ διαβόητον γενομένην; ἡ δὲ οὐχ, ὅτε φιλοσοφεῖν ἤρξατο, ἐπαύσατο ἑταιροῦσα, πᾶσί τε τοῖς Ἐπικουρείοις συνῆν ἐν τοῖς κήποις, Ἐπικούρῳ δὲ καὶ ἀναφανδόν· ὥστ' ἐκεῖνον πολλὴν φροντίδα ποιούμενον αὐτῆς τοῦτ' ἐμφανίζειν διὰ τῶν πρὸς Ἕρμαρχον ἐπιστολῶν.

54. Λαΐδος τε τῆς ἐξ Ὑκκάρων (πόλις δ' αὕτη Σικελική, ἀφ' ἧς αἰχμάλωτος γενομένη ἧκεν εἰς Κόρινθον, ὡς ἱστορεῖ Πολέμων ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον· ἧς καὶ Ἀρίστιππος ἤρα καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ Διογένης τε ὁ κύων· ἣ καὶ Ἀφροδίτη ἡ ἐν Κορίνθῳ ἡ Μελαινὶς καλουμένη, νυκτὸς ἐπιφαινομένη ἐμήνυεν ἐραστῶν ἔφοδον πολυταλάντων) οὐχ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας δευτέρῳ; Ἀπελλῆς δὲ ὁ ζωγράφος ἔτι παρθένον οὖσαν τὴν Λαΐδα θεασάμενος ἀπὸ τῆς Πειρήνης ὑδροφοροῦσαν, καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος ἤγαγέ ποτε αὐτὴν εἰς φίλων συμπόσιον. χλευασάντων δ' αὐτὸν τῶν ἑταίρων ὅτι ἀνθ' ἑταίρας παρθένον εἰς τὸ συμπόσιον ἀγάγοι „Μὴ θαυμάσητε, εἶπεν, ἐγὼ γὰρ αὐτὴν εἰς μέλλουσαν ἀπόλαυσιν μετ' οὐδ' ὅλην τριετίαν καλὴν δείξω.“ τὸ δ' αὐτὸ καὶ Σωκράτης ἐμαντεύσατο περὶ Θεοδότης τῆς Ἀθηναίας, ὥς φησι Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν „Ὅτι δὲ καλλίστη εἴη καὶ στέρνα κρείττω λόγου παντὸς ἔχοι ἔλεγέ τις. ἰτέον

οὐχ] γοῦν B. ὁ Ἐπίκουρος B. Aberat ὁ. ἐφ' B. Scribebatur ἐπί. ὅτε] ὅτι B. Ἐπικουρείοις] ἐπικουρίοις B. ἀναφανδὸν] ἀνφανδὸν B. Ἕρμαρχον Villoisonus in Anecdotis vol. II. p. 159. Libri ἕρμαχον.

ὅτι λαῒς ἐξ ὑκκάρων, πόλεως σικελικῆς, αἰχμάλωτος γενόμενος (corr. γενομένη), ἧκεν εἰς κόρινθον, φησὶ πολέμων. ἧς καὶ ἀρίστιππος ἤρα, καὶ δημοσθένης ὁ ῥήτωρ, διογένης τε ὁ κύων. ἣ καὶ ἀφροδίτη — ἐμήνυεν ἐραστῶν ἔφοδον πολυταλάντων. ἀπελλῆς δὲ ὁ ζωγράφος — C.

588 c. ἐν τῷ ἕκτῳ] ἐν ϛῳ B. μελαινὶς ABC. μελανὶς PVL. οὐχ AB. οὐ PVL. Ὑπερίδης] Vide p. 587 d. Ἀρισταγόρας δευτέρῳ] ἀρισταγόραν βῳ B. ἔτι] ὅτι PVL. Correctum ex epitome, quae παρθένον ἔτι οὖσαν.

588 d. χλευασάντων — συμπόσιον om. P. εἰς τὸ συμπόσιον ἀγάγοι] ἀγάγοι εἰς τὸ συμπόσιον B. ξενοφῶν ἐν AB. ἐν om. PVL. ἐν Ἀπομνημονεύμασιν] III, 11. Xenophontis testimonio caret epitome. ἔλεγέ τις Schweigh. ἔλεγεν τε AB. ἔλεγε τε P. ἔλεγέ VL. Apud Xenophontem est μνησθέντος αὐτῆς τῶν παρόντων τινός καὶ

ἡμῖν, ἔφη, θεασομένοις τὴν γυναῖκα· οὐ γὰρ δὴ ἀκούσασιν ἔστι κρῖναι τὸ κάλλος." οὕτω δ' ἦν ἡ Λαῒς καλὴ ὡς καὶ
e τοὺς ζωγράφους ἐρχομένους πρὸς αὐτὴν ἀπομιμεῖσθαι τῆς γυναικὸς τοὺς μαστοὺς καὶ τὰ στέρνα. διαζηλοτυπουμένη δέ ποτε ἡ Λαῒς Φρύνῃ, πολὺν ἐραστῶν ἔσχηκεν ὅμιλον, οὐ διακρίνουσα πλούσιον ἢ πένητα, οὐδ' ὑβριστικῶς αὐτοῖς χρωμένη.

55. Ἀρίστιππος δὲ κατ' ἔτος συνδιημέρευεν αὐτῇ ἐν Αἰγίνῃ τοῖς Ποσειδωνίοις· καὶ ὀνειδιζόμενος ὑπὸ οἰκέτου ὅτι „Σὺ μὲν αὐτῇ τοσοῦτον ἀργύριον δίδως, ἡ δὲ προῖκα Διογένει τῷ κυνὶ συγκυλίεται·" ἀπεκρίνατο „Ἐγὼ Λαΐδι χορηγῶ πολλά, ἵνα αὐτὸς αὐτῆς ἀπολαύω, οὐχ ἵνα μὴ
f ἄλλος." τοῦ δὲ Διογένους εἰπόντος αὐτῷ „Ὦ Ἀρίστιππε, κοινῇ συνοικεῖς πόρνῃ· ἢ κύνιζε οὖν ὡς ἐγώ, ἢ πέπαυσο." καὶ ὁ Ἀρίστιππος „Ἆρά γε μή τί σοι ἄτοπον δοκεῖ εἶναι, Διόγενες, οἰκίαν οἰκεῖν ἐν ᾗ πρότερον ᾤκησαν ἄλλοι;" — „Οὐ γάρ." — „Τί δαί; ναῦν ἐν ᾗ πολλοὶ πεπλεύκασιν;" — „Οὐδὲ τοῦτο" ἔφη. — „Οὕτως οὖν οὐδὲ γυναικὶ συνεῖναι ἄτοπόν ἐστιν ᾗ πολλοὶ κέχρηνται." Νυμφόδωρος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ
589 θαυμαζομένων ἐξ Ὑκκάρου φησὶ Σικελικοῦ φρουρίου εἶναι τὴν Λαΐδα. Στράττις δ' ἐν Μακεδόσιν ἢ Παυσανίᾳ Κορινθίαν αὐτὴν εἶναί φησι διὰ τούτων

Εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὗται καὶ τίνες;

εἰπόντος ὅτι κρεῖττον εἴη λόγου τὸ κάλλος τῆς γυναικὸς —. ἀκούσασιν ex Xenophonte restituerunt Basil. L. ἀκούσιον ABPV.

588 e. δέ ποτε ἡ λαῒς φρύνῃ AB. δὲ ἡ λαῒς ποτε φρύνῃ PVL. δέ ποτε τῇ φρύνῃ ἡ λαῒς C. ἔσχηκεν ABC. ἔσχεν PVL. αὐτοῖς χρωμένη AB. αὐτοῖς χρωμένοις P. αὐτῇ χρωμένους VL. Omisit haec verba epitome. ἡ δὲ] οἱ δὲ B. αὐτὸς αὐτῆς] αὐτὸς αὐτῇ ἄυτῇ B.

588 f. Ὦ om. B. οὖν PVL. γοῦν C. γε οὖν A. δαί A δέ PVL. γυναικὶ] γυναῖκα BP. ᾗ] ἡ B. συρακόσιος AB συρακούσιος PVL.

589 a. Ὑκκάρου] ὑκάρου P. ὑκάρρου B. δ' ἐν om. B. διὰ τούτων om. B. Epitome omissis Strattidis versibus haec habet Στράττις δὲ οὐ Σικελήν, ἀλλὰ Κορινθίαν εἶναι φησιν αὐτήν. V. 1. εἰσὶν δὲ Schweigh. εἰσὶ δὲ BP. εἰσὶ δ' VL. πόθεν Schweigh. et Porsonus ad Aristoph. Avium v. 521. p. 175. Libri ὅθεν.

B. νυνὶ μὲν ἤκουσαν Μεγαρόθεν; εἰσὶ δὲ
Κορίνθιαι· Λαῒς μὲν ἤδη μέγα κλέος.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, ἐξ Ὑκκάρων· καθὰ καὶ Πολέμων εἴρηκεν, ἀναιρεθῆναι φάσκων αὐτὴν ὑπό τινων γυναικῶν ἐν Θετταλίᾳ, ἐρασθεῖσάν τινος Παυσανίου Θετταλοῦ, κατὰ φθόνον καὶ δυσζηλίαν ταῖς
b ξυλίναις χελώναις τυπτομένην ἐν Ἀφροδίτης ἱερῷ. διὸ καὶ τὸ τέμενος κληθῆναι ἀνοσίας Ἀφροδίτης. δείκνυσθαι δ' αὐτῆς τάφον παρὰ τῷ Πηνειῷ, σημεῖον ἔχοντα ὑδρίαν λιθίνην καὶ ἐπίγραμμα τόδε

Τῆσδέ ποθ' ἡ μεγάλαυχος ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν
Ἑλλὰς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου,
Λαΐδος· ἣν ἐτέκνωσεν Ἔρως, θρέψεν δὲ Κόρινθος·
κεῖται δ' ἐν κλεινοῖς Θετταλικοῖς πεδίοις.

αὐτοσχεδιάζουσιν οὖν οἱ λέγοντες αὐτὴν ἐν Κορίνθῳ τε-
c θάφθαι πρὸς τῷ Κρανείῳ.

56. Ἀριστοτέλης δ' ὁ Σταγειρίτης οὐκ ἐξ Ἑρπυλλίδος τῆς ἑταίρας ἐπαιδοποίησε Νικόμαχον καὶ συνῆν ταύτῃ μέχρι θανάτου; ὥς φησιν Ἕρμιππος ἐν τῷ περὶ Ἀριστοτέλους πρώτῳ, ἐπιμελείας φάσκων τῆς δεούσης τετυχηκέναι ἐν ταῖς τοῦ φιλοσόφου διαθήκαις. ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Ἀρχεάνασσαν τὴν Κολοφωνίαν ἑταίραν ἠγάπα; ὡς καὶ ᾄδειν εἰς αὐτὴν τάδε

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,

V. 2. νυνὶ Porsonus. Libri νῦν. V. 3. ἤδη μέγα κλέος] ἢ μέγα κλέος ἴδε B et fortasse A, ex quo Schweigh. ἢ μέγα κλέος ἰδὲ attulit. ἢ μέγα κλέος ἴδε P. ἡ μέγα κλέος VL. ἦδε Μεγακλέους Porsonus. In Μεγακλέους etiam Meinekius incidit p. 70. τρισκαιδεκάτῃ] ιγ' B. τῶν ἱστοριῶν om. B. Ὑκκάρων] ὑκάρων P. εἴρηκεν om. B.

589 b. ἀνοσίας ABC. ἀνοσίῃς PVL. σημεῖον add. ABC. om. PVL. Epigramma in Antholog. Palat. vol. II. p. 865. V. 3. ἐτέκνωσεν ABC. τέκνωσεν PVL. κρανείῳ B. κρανίῳ ACRV. κραννίῳ L. σταγειρίτης PVL. σταγιρίτης ABC. ἀρχεάνασσαν VL. ἀρχαιάνασσαν ABP. ἀρχιάνασσαν C. τάδε om. B. Epigramma Platonis attulit Diogenes Laertius III, 31. Asclepiadi tribuitur in Antholog. Palat. vol. I. p. 369. V. 1. ἀρχεάνασσαν

ποτάμιος ἵππος, τοῖχος, ὁ Σελεύκου τίγρις·
ἔχων δὲ καὶ ἄλλα μαρτύρια ἀνατίθεμαι τὰ νῦν, ἕως ἂν
c ἀπομνημονεύσω τὸν περὶ τῶν καλῶν γυναικῶν κατάλογον.

58. Κλέαρχος γὰρ περὶ Ἐπαμινώνδου φησὶν οὕτως· „Ἐπαμινώνδας ὁ Θηβαῖος σεμνότερον μὲν τούτων, οὐκ εὐσχημόνως δὲ περὶ τὰς ὁμιλίας ἐσφάλλετο τὴν γνώμην, εἴ τις θεωροίη τὰ πραχθέντα αὐτῷ περὶ τὴν Λάκωνος γυναῖκα.“ Ὑπερίδης δ᾽ ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας τὸν υἱὸν ἀποβαλὼν Γλαύκιππον Μυρρίνην τὴν πολυτελεστάτην ἑταίραν ἀνέλαβε, καὶ ταύτην μὲν ἐν ἄστει εἶχεν,
d ἐν Πειραιεῖ δὲ Ἀρισταγόραν, Φίλαν δ᾽ ἐν Ἐλευσῖνι, ἣν πολλῶν ὠνησάμενος χρημάτων εἶχεν ἐλευθερώσας, ὕστερον δὲ καὶ οἰκουρὸν αὐτὴν ἐποιήσατο, ὡς Ἰδομενεὺς ἱστορεῖ. ἐν δὲ τῷ ὑπὲρ Φρύνης λόγῳ Ὑπερίδης ὁμολογῶν ἐρᾶν τῆς γυναικὸς, καὶ οὐδέπω τοῦ ἔρωτος ἀπηλλαγμένος τὴν προειρημένην Μυρρίνην εἰς τὴν οἰκίαν εἰσήγαγεν.

59. Ἦν δὲ ἡ Φρύνη ἐκ Θεσπιῶν. κρινομένη δὲ ὑπὸ Εὐθίου τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπέφυγε· διόπερ ὀργισθεὶς ὁ Εὐθίας οὐκ ἔτι εἶπεν ἄλλην δίκην, ὥς φησιν Ἕρμιππος. ὁ
e δὲ Ὑπερίδης συναγορεύων τῇ Φρύνῃ, ὡς οὐδὲν ἤνυε λέγων, ἐπίδοξοί τε ἦσαν οἱ δικασταὶ καταψηφιούμενοι, παραγαγὼν αὐτὴν εἰς τοὐμφανὲς, καὶ περιρρήξας τοὺς χιτωνίσκους, γυμνά τε τὰ στέρνα ποιήσας, τοὺς ἐπιλογικοὺς οἴκτους ἐκ τῆς ὄψεως αὐτῆς ἐπερρητόρευσε, δεισιδαιμονῆσαί τ᾽ ἐποίησε τοὺς δικαστὰς, τὴν ὑποφῆτιν καὶ ζάκορον

V. 3. ἵππος om. P. τοῖχος] τίγρις P. ἀνατίθεμαι] παρατίθεμαι P.

590 c. τὸν περὶ] τὸν om. B. οὕτως om. B. Clearchi locum om. C. Λάκωνος] λάκκωνος B. ὑπερίδης ABC. ὑπερείδης PVL. μυρρίνης B et Schweigh. μυρίνην PVL. μυρίννην A. μύριννας C.

590 d. αὐτὴν] αὐτῆς B. ὑπερίδης AB. ὑπερείδης PVL. τὴν om. P. μυρρίνην AB. μυρίνην PVL. Θεσπιῶν PVL. Θεσπειῶν A. Θεσπιεαιῶν B. Θεσπιέων C et Eustathius p. 1259, 6. ὑπερίδης AB. ὑπερείδης PVL.

590 e. καταψηφιούμενοι AC. καταψηφισάμενοι BPV. καταψηφισόμενοι L. Attulit hunc locum Eustathius p. 1259, 1. περιρρήξας] περιρήξας AB. τὴν] ὥστε τὴν Coraës. ὑποφῆτιν L et Eustathius. ὑποφήτην PV. ζάκορον L et Eustathius. ζάκορρον PV.

Ἀφροδίτης, ἐλέῳ χαρισαμένους μὴ ἀποκτεῖναι. καὶ ἀφεθείσης ἐγράφη μετὰ ταῦτα ψήφισμα, μηδένα οἰκτίζεσθαι τῶν λεγόντων ὑπέρ τινος, μηδὲ βλεπόμενον τὸν κατηγο-
f ρούμενον ἢ τὴν κατηγορουμένην κρίνεσθαι. ἦν δὲ ὄντως μᾶλλον ἡ Φρύνη καλὴ ἐν τοῖς μὴ βλεπομένοις. διόπερ οὐδὲ ῥᾳδίως ἦν αὐτὴν ἰδεῖν γυμνήν· ἐχίσαρχον γὰρ χιτώνιον ἠμπείχετο καὶ τοῖς δημοσίοις οὐκ ἐχρῆτο βαλανείοις. τῇ δὲ τῶν Ἐλευσινίων πανηγύρει καὶ τῇ τῶν Ποσειδωνίων ἐν ὄψει τῶν Πανελλήνων πάντων ἀποτιθεμένη θαἰμάτια καὶ λύσασα τὰς κόμας ἐνέβαινε τῇ θαλάττῃ· καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς Ἀπελλῆς τὴν Ἀναδυομένην Ἀφροδίτην
a ἀνεγράψατο. καὶ Πραξιτέλης δὲ ὁ ἀγαλματοποιὸς ἐρῶν αὐτῆς τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην ἀπ᾽ αὐτῆς ἐπλάσατο, καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἔρωτος βάσει τῇ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου ἐπέγραψε

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν ἔρωτα,
  ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ βάλλω
  οὐκ ἔτ᾽ ὀϊστεύων, ἀλλ᾽ ἀτενιζόμενος.

b ἐκλογήν τε αὐτῇ τῶν ἀγαλμάτων ἔδωκεν, εἴτε τὸν Ἔρωτα θέλοι λαβεῖν, εἴτε τὸν ἐπὶ Τριπόδων σάτυρον. ἡ δὲ ἑλομένη τὸν Ἔρωτα ἀνέθηκεν αὐτὸν ἐν Θεσπιαῖς. αὐτῆς δὲ

ἐλέῳ ABPVL. ἐλαίῳ Basil. χαρισαμένους ABC. χαρισάμενος P. χρισάμενος V. χρισαμένους Basil. χρησαμένους L. τὸν κατηγορούμενον] τὸν κατήγορον Eustathius p. 1259, 5. ἢ τὴν] καὶ τὴν Eustathius.

590 f. καλὴ om. P. βλεπομένης P. ῥᾳδίως ABC. ῥᾴδιον PVL. ἠμπείχετο ABP. ἠμπείχετο (sic) C. ἀμπείχετο VL. θαἰμάτια Schweigh. θ᾽ οἱμάτια A. θοιμάτια PVL. θοιμάτιον C.

591 a. Ἀφροδίτην add. L. om. PV. ἀνεγράψατο ABC. ἀπεγράψατο P. ἀπεγράψατο VL. ἐπλίσατο L. ἐπλάσσετο PV. ἔπλασεν C. τῇ ὑπὸ] τὴν ὑπὸ B. τοῦ ὑπὸ Schweigh. In epitome est ἐν τῇ τοῦ Ἔρωτος βάσει, ὃν αὐτὸς ἔπλασεν ἐπέγραψε. Epigramma Simonidi tribuitur in Anthologia Planudea apud Iacobsium vol. II. p. 687. V. 1. διηκρίβωσεν] διηκρίβω τὸν P. V. 3. ἐμεῖο C. ἐμοῖο PVL. βάλλω] τίκτω Anthologia. V. 4. οὐκέτι τοξεύων Anthologia.

591 b. ἐπὶ om. P. Θεσπιαῖς] θεσπεσιαῖς B.

τῆς Φρύνης οἱ περικτίονες ἀνδριάντα ποιήσαντες ἀνέθηκαν ἐν Δελφοῖς χρύσεον ἐπὶ κίονος Πεντελικοῦ· κατεσκεύασε δ' αὐτὸν Πραξιτέλης. ὃν καὶ θεασάμενος Κράτης ὁ κυνικὸς ἔφη τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνάθημα. ἕστηκε δὲ καὶ ἡ εἰκὼν αὕτη μέση τῆς Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμο-
c νίων βασιλέως καὶ τῆς Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ἔχουσα ἐπιγραφήν, ΦΡΥΝΗ ΕΠΙΚΛΕΟΥΣ ΘΕΣΠΙΚΗ, ὥς φησιν Ἀλκέτας ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων.

60. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι, ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι Κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ Σαπέρδιον. Ἡρόδικος δὲ ἐν ἕκτῳ Κωμῳδουμένων τὴν μὲν παρὰ τοῖς ῥήτορσί φησιν ὀνομαζομένην Σηστὸν καλεῖσθαι, διὰ τὸ ἀποσήθειν καὶ ἀποδύειν
d τοὺς συνόντας αὐτῇ, τὴν δὲ Θεσπικήν. ἐπλούτει δὲ σφόδρα ἡ Φρύνη καὶ ὑπισχνεῖτο τειχιεῖν τὰς Θήβας, ἐὰν ἐπιγράψωσι Θηβαῖοι, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΝ ΚΑΤΕΣΚΑΨΕΝ, ΑΝΕΣΤΗΣΕ ΔΕ ΦΡΥΝΗ Η ΕΤΑΙΡΑ, ὡς ἱστορεῖ Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν. εἴρηκε δὲ περὶ τοῦ πλούτου αὐτῆς Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Νεαίρᾳ — πρόκειται τὸ μαρτύριον — καὶ Ἄμφις ἐν Κουρίδι. παρεσίτει δὲ τῇ Φρύνῃ Γρυλλίων, εἷς ὢν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ὡς
e καὶ Σάτυρος ὁ Ὀλύνθιος ὑποκριτὴς Παμφίλῃ. Ἀριστογείτων δ' ἐν τῷ κατὰ Φρύνης τὸ κύριον αὐτῆς φησιν εἶναι ὄνομα Μνησαρέτην. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι τὸν ἐπιγραφόμενον κατ' αὐτῆς Εὐθίου λόγον Διόδωρος ὁ περιηγητὴς Ἀναξιμένους φησὶν εἶναι. Ποσείδιππος δ' ὁ κωμικὸς ἐν Ἐφεσίᾳ τάδε φησὶ περὶ αὐτῆς

---

591 c. ΦΡΥΝΗ om. P. δ' ἐν τῷ B. Legebatur δὲ ἐν τῇ. Ἡρόδικος δὲ] δὲ om. B. τὴν μὲν] μὲν om. B. τὴν μὲν φησὶ καλεῖσθαι σηστὸν, διὰ τὸ ἀποσήθειν C. Σηστὸν] γῆστον P. καλεῖσθαι διὰ ABPV. καλεῖσθαι δὲ διὰ Basil. L.

591 d. τειχιεῖν] τοιχιεῖν P. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ] ὅτι ἀλέξανδρος B. πρόκειται] P. 567 e. Κουρίδι] Scribebatur Κούριδι. Conf. p. 567 f. γρυλλίων ABC. γυλλίων PVL. Ἀρεοπαγιτῶν] ἀρεοπαγειτῶν A.

591 e. Μνησαρέτην] μνησαρέτη B. Ποσείδιππος L. ποσίδιππος ABPV. Posidippi testimonium om. C. τάδε φησὶ περὶ αὐτῆς om. B.

Φρύνη πρὸ ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη
πολὺ τῶν ἑταιρῶν. καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα
τῶν τότε χρόνων εἶ, τόν γ' ἀγῶν' ἀκήκοας.
βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μείζους βλάβας
f τὴν Ἡλιαίαν εἷλε περὶ τοῦ σώματος,
καὶ τῶν δικαστῶν καθ' ἕνα δεξιουμένη
μετὰ δακρύων διέσωσε τὴν ψυχὴν μόλις.

51. Ἴστε δὲ ὅτι καὶ Δημάδης ὁ ῥήτωρ ἐξ αὐλητρίδος ἑταίρας ἐπαιδοποιήσατο Δημέαν· ὃν φρυαττόμενόν ποτε ἐπὶ τοῦ βήματος ἐπεστόμισεν Ὑπερίδης εἰπὼν „Οὐ σιωπήσει, μειράκιον, μεῖζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα;“ καὶ Βίων δ' ὁ Βορυσθενίτης φιλόσοφος ἑταίρας ἦν υἱὸς
592 Ὀλυμπίας Λακαίνης, ὥς φησι Νικίας ὁ Νικαεὺς ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διαδοχαῖς. Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγῳδιοποιὸς ἤδη γέρων ὢν ἠράσθη Θεωρίδος τῆς ἑταίρας. ἱκετεύων οὖν τὴν Ἀφροδίτην φησὶ

Κλῦθί μευ εὐχομένου, κουροτρόφε· δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων μὲν ἀναίνεσθαι φιλότητα καὶ εὐνήν,
ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὧν ἰσχὺς μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

V. 3. εἶ, τόν γ' Casaubonus. Libri ἦν, τόν γε.

591 f. V. 5. Ἡλιαίαν] ἡλιακίαν BP. V. 6. 7. καὶ τῶν — μετὰ δακρύων add. ABL. om. PV. V. 6. δεξιομένη B. V. 7. μόλις ad sequentia referunt PV. ὑπερίδης AB. ὑπερείδης PVL. σιωπήσει] Scribebatur σιωπήσῃ.

592 a. τραγῳδιοποιὸς A. τραγῳδοποιὸς PVL. Versus Homerici sunt in Herodoti qui dicitur Vita Homeri cap. 30. p. 757. ed. Wessel. V. 1. Κλῦθί μοι εὐχομένῳ Vita Homeri. κλῦθι μευ V. κλῦθι μου L. κλῦε μευ BP. κλῦε μευ AC. V. 2. ἀναίνεσθαι] ἐνήρασθαι Vita Homeri. V. 3. ἡ δ' PV et Vita Homeri. ἦδ' C. ἥδ' L. πολιοκροτάφοισιν P, omisso γέρουσιν. V. 4. om. C. ὧν add. ABP et Vita Homeri. om. VL. ἰσχὺς] ὥρη Vita Homeri. μὲν add. AB et Vita Homeri. om. PVL. ἀπήμβλυνται] ἀπήμβλυται P. ἀπήμβληται B. Post ἀπήμβλυται lacunam litterarum sex capacem habet P. θυμὸς repositum ex Vita Homeri. θεῖος ABP. τῶν νοῦς θεῖος VL: quod Musuri inventum est. Eustathius p. 1968, 41. δηλοῖ δ' αὐτὸ καὶ ὁ εἰπὼν ὡς τῶν γερόντων ὀργαὶ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ταῦτα μέν ἐστιν ἐκ τῶν εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένων. τῆς
b δὲ Θεωρίδος μνημονεύει λέγων ἔν τινι στασίμῳ οὕτως

Φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς.

ἐπὶ δὲ δυσμαῖς ὢν τοῦ βίου, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος,
Ἀρχίππην ἠγάπησε τὴν ἑταίραν, καὶ τοῦ βίου κληρονόμον
κατέλιπεν. ὅτε δὲ γηραιῷ ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ συνῆν ἡ Ἀρ-
χίππη, ὁ πρότερος αὐτῆς ἐραστὴς Σμικρίνης, ἐρωτώμενος
ὑπό τινος τί πράττει Ἀρχίππη, χαριέντως ἔφη „Ὥσπερ
αἱ γλαῦκες ἐπὶ τάφων κάθηται."

62. Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰσοκράτης, ὁ τῶν ῥητόρων αἰδη-
μονέστατος, Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ καλὴν, ὡς Λυ-
σίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ
c κατὰ Νεαίρας τὴν Μετάνειραν τοῦ Λυσίου φησὶν ἐρωμέ-
νην εἶναι. ἥττητο δὲ καὶ ὁ Λυσίας Λαγίδος τῆς ἑταίρας,
ἧς ἔγραψεν ἐγκώμιον Κέφαλος ὁ ῥήτωρ· καθάπερ καὶ Ἀλ-
κιδάμας ὁ Ἐλαΐτης, ὁ Γοργίου μαθητὴς, ἔγραψε καὶ αὐ-
τὸς ἐγκώμιον Ναΐδος τῆς ἑταίρας. τὴν δὲ Ναΐδα ταύτην
Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλωνίδου βιαίων, εἰ γνήσιος ὁ λό-
γος, ἐρωμένην φησὶ γενέσθαι Φιλωνίδου, γράφων ὧδε
„Ἔστιν οὖν γυνὴ ἑταίρα Ναΐς ὄνομα, ἧς Ἀρχίας κύριος
ἐστίν· ὁ δ' ὑμέναιος ἐπιτήδειος. ὁ Φιλωνίδης δ' ἐρᾶν
φησί." μνημονεύει αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυ-
d τάδῃ. μήποτε δὲ κἀν τῷ Πλούτῳ, ἐν ᾧ λέγει

---

592 b. σταςίμῳ οὕτως Casaubonus. στασίμως οὕτως A. στάσιμος οὗτος PVL. ὅτε δὲ L. ὅτι δὲ BPV. τάφων ABL (quae τά-φρων typothetae errore), τάφον CPV. αἰδημονέστατος Schweigh. αἰδημονέστερος VL. ἀδημονέστερος ABP. Post ἐρωμένην pergit C τὴν αὐτὴν δὲ καὶ λυσίας ὥς φησι δημοσθένης. καλὴν AP et in quo λ ex correctione est B. καλλὴν VL, quod typothetae peccatum esse videtur. Sic V καλλῶν p. 590 e. Similiter καλλὴν B praebet XI. p. 463 e. Δημοσθένης] P. 1351.

592 c. ἐλαΐτης AB. λαΐτης PVL. om. C. Λυσίας] Vide supra p. 586 f. βιαίων — γενέσθαι φιλωνίδου accesserunt ex A. Habuit epitomes auctor, qui ita scripsit, ἥττητο δὲ ὁ λυσίας καὶ λαγίδος· ἧς ἔγραψεν ἐγκώμιον ὁ ῥήτωρ κέφαλος, καθὰ καὶ ἀλκιδάμας ὁ γοργίου μαθητὴς ναΐδος. ταύτης δὲ καὶ φιλωνίδης ἤρα. μήποτε οὖν καὶ ἐν τῷ ἀριστοφάνους πλούτῳ —. γράφων] γράφει B. Φιλωνί-δης δ'] δ' om. P. ἐν τῷ om. B.

592 d. κἀν τῷ Πλούτῳ] V. 179. Athenaei coniecturam memo-

Ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

γραπτέον Ναῒς, καὶ οὐ Λαΐς. Ἕρμιππος δ' ἐν τῷ περὶ Ἰσοκράτους προβαίνοντά φησι τῇ ἡλικίᾳ τὸν Ἰσοκράτη ἀναλαβεῖν Λαγίσκαν τὴν ἑταίραν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐξ ἧς καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγάτριον. μνημονεύει δ' αὐτῆς Στράττις ἐν τούτοις

Καὶ τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν
ἰδεῖν με συκάζουσαν εὐναίαν ἔτι,
τόν τ' αὐλοτρύπην αὐτόν.

καὶ Λυσίας δὲ ἐν τῷ κατὰ Λαΐδος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, μνημονεύει αὐτῆς, καταλέγων καὶ ἄλλας ἑταίρας, ἐν τούτοις „Φιλύρα γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη καὶ ἔτι νέα οὖσα καὶ Σκιώνη καὶ Ἱππάφεσις καὶ Θεόκλεια καὶ Ψαμάθη καὶ Λαγίσκα καὶ Ἄνθεια καὶ Ἀριστόκλεια."

63. Δημοσθένη δὲ τὸν ῥήτορα καὶ τεκνοποιήσασθαι ἐξ ἑταίρας ἔχει λόγος. αὐτὸς γοῦν ἐν τῷ περὶ Χρυσίου λόγῳ προσαγήοχε τὰ τέκνα ἐπὶ τὸ δικαστήριον, ὡς δι' ἐκείνων ἔλεον ἕξων, χωρὶς τῆς μητρὸς, καίτοι ἔθος ἐχόντων τῶν κρινομένων τὰς γυναῖκας ἐπάγεσθαι· ἀλλ' αἰδοῖ τοῦτ' ἐποίησε, φεύγων τὴν διαβολήν. ἀκόλαστος δ' ἦν ὁ ῥήτωρ περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὥς φησιν Ἰδομενεύς. Ἀριστάρχου γοῦν τινος ἐρασθεὶς μειρακίου, καὶ δι' αὐτὸ παροινήσας εἰς Νικόδημον, ἐξέκοψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. παραδέδοται

---

rat Harpocratio in Ναΐς. τὴν ἑταίραν AC. τὴν om. PVL. τὴν οἰκίαν] τὴν om. B. ἐν τούτοις om. B. Strattidis versus attulerunt Harpocratio in Λαγίσκα et scriptor Vitae Isocratis ab Mustoxyde editae, cuius haec sunt verba p. X. ed. meae, σκώπτουσι δὲ αὐτὸν οἱ κωμικοὶ ἐπὶ τῇ Λαγίσκῃ· ὧν εἷς ἐστι καὶ Στράττις, λέγων ταῦτα ἐν Ἀταλάντῃ· καὶ Λαγίσκην τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν εὑρεῖν μὲν συκάζουσαν, εἶθ' ἥκειν ταχὺ τὸν αὐλότρυπον αὐτόν. V. 2. εὐναίαν] εὔνοιαν B.

592 e. Λυσίας] Lysiae verba attulit p. 586 f. δὲ om. B. καταλέγων — τούτοις om. B. φίλυρα γέ τοι ἐπαύσατο καὶ τὰ λοιπά. δημοσθένη — B. καὶ (καὶ om. 586.) ἔτι νέα οὖσα add. A et codex Farnesianus in schedis Casauboni. om. PVL. καὶ Σκιώνη om. P. δημοσθένη δὲ ABC. δὲ om. PVL. χρυσίου B cum Schweigh. χρυσείου PVL. χρυσοῦ C. προσαγήοχε] προσαγείοχε BP. μητρὸς ACP. μητέρος Basil. L. μητρίς (sic) V.

δὲ καὶ περὶ ὄψα καὶ περὶ νέους καὶ περὶ γυναῖκας πολυτελής. τοιγαροῦν καὶ ὁ γραμματεύς ποτ᾽ αὐτοῦ εἶπε „Τί
593 δ᾽ ἄν τις περὶ Δημοσθένους λέγειν δύναιτο; τὰ γὰρ ἐνιαυτῷ μελετηθέντα ἐκείνῳ μία γυνὴ μιᾷ νυκτὶ συνέχεεν.“ ἀναλαβεῖν γοῦν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν λέγεταί τινα Κνωσίωνα μειρακίσκον, καίτοι γυναῖκα ἔχων· ὡς καὶ αὐτὴν ἀγανακτήσασαν συγκοιμᾶσθαι τῷ Κνωσίωνι.

64. Μυρρίνην δὲ τὴν Σαμίαν ἑταίραν Δημήτριος εἶχεν ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς διαδοχῆς τελευταῖος, καὶ ἔξω τοῦ διαδήματος κοινωνὸν εἶχε τῆς βασιλείας, ὥς φησι Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός. Πτολεμαῖός τε ὁ τὴν ἐν Ἐφέσῳ διέπων φρουράν, υἱὸς ὢν τοῦ Φιλαδέλφου βασιλέως, Εἰρή-
b νην εἶχε τὴν ἑταίραν, ἥτις ὑπὸ Θρᾳκῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπιβουλευομένου τοῦ Πτολεμαίου καὶ καταφυγόντος εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν συγκατέφυγε· καὶ ἀποκτεινάντων αὐτὸν ἐκείνων ἡ Εἰρήνη ἐχομένη τῶν ῥόπτρων τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ ἔρραινε τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς, ἕως καὶ αὐτὴν κατέσφαξαν. Δανάην δὲ τὴν Λεοντίου τῆς Ἐπικουρείου θυγατέρα, ἑταιριζομένην καὶ αὐτήν, Σώφρων εἶχεν ὁ ἐπὶ τῆς Ἐφέσου· δι᾽ ἣν αὐτὸς ἐσώθη ἐπιβουλευόμενος ὑπὸ Λαοδίκης, ἡ δὲ κατεκρημνίσθη, ὡς γράφει Φύλαρχος διὰ
c τῆς δωδεκάτης τάδε „Ἡ πάρεδρος τῆς Λαοδίκης Δανάη, πιστευομένη ὑπ᾽ αὐτῆς τὰ πάντα, Λεοντίου δὲ οὖσα τῆς μετ᾽ Ἐπικούρου τοῦ φυσικοῦ σχολασάσης θυγάτηρ, Σώφρονος δὲ γεγονυῖα πρότερον ἐρωμένη, παρακολουθοῦσα διότι ἀποκτεῖναι βούλεται τὸν Σώφρονα ἡ Λαοδίκη, διανεύει τῷ Σώφρονι μηνύουσα τὴν ἐπιβουλήν. ὁ δὲ συλλαβὼν καὶ προσποιηθεὶς συγχωρεῖν περὶ ὧν λέγει δύ᾽ ἡμέρας παρῃτήσατο εἰς σκέψιν· καὶ συγχωρησάσης, νυκτὸς ἔφυγεν εἰς Ἔφεσον. μαθοῦσα δὲ ἡ Λαοδίκη τὸ ποιηθὲν

---

592 f. πολυτελής] πολυτελῆς AB. αὐτοῦ C. αὐτοὺς ABP. αὐτὰς VL.

593 a. μυρρίνην AB. μυρίνην PVL. Πτολεμαῖός τε] τε om. P.

593 b. εἶχε τὴν om. P. δανάην PVL. δάναιν AB. Totam narrationem om. C. τῆς Ἐπικουρείου] τὴν ἐπικουρίου B.

593 c. τάδε om. B. Δανάη] δανάη B. δύ᾽ ἡμέρας A cum Casaubono. δι᾽ ἡμέρας PVL.

d ὑπὸ τῆς Δανάης κατεκρήμνισε τὴν ἄνθρωπον, οὐδὲν τῶν προγεγενημένων φιλανθρώπων ἐπισυμβαλλομένη. τὴν δὲ Δανάην φασὶν, ὡς ᾔσθετο τὸν ἐπηρτημένον αὐτῇ κίνδυνον, ἀνακρινομένην ὑπὸ τῆς Λαοδίκης οὐδ᾽ ἀποκρίσεως αὐτὴν ἀξιῶσαι· ἀπαγομένην τε ἐπὶ τὸν κρημνὸν εἰπεῖν ὡς δικαίως οἱ πολλοὶ καταφρονοῦσι τοῦ θείου, ὅτε ἐγὼ μὲν τὸν γενόμενόν μοι ἄνδρα σώσασα τοιαύτην χάριτα παρὰ τοῦ δαιμονίου λαμβάνω, Λαοδίκη δὲ τὸν ἴδιον ἀποκτείνασα τηλικαύτης τιμῆς ἀξιοῦται.“ ὁ δ᾽ αὐτὸς Φύλαρχος καὶ e περὶ Μύστας ἱστορεῖ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ οὕτως „Μύστα Σελεύκου τοῦ βασιλέως ἐρωμένη ἦν· ἥτις ὑπὸ Γαλατῶν Σελεύκου νικηθέντος καὶ μόλις ἐκ τῆς φυγῆς διασωθέντος αὐτὴ μεταμφιεσαμένη τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ ἀναλαβοῦσα θεραπαινίδος τῆς τυχούσης, συλληφθεῖσα ἀνήχθη μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων, καὶ πραθεῖσα ὁμοίως ταῖς ἑαυτῆς θεραπαινίσιν ἦλθεν εἰς Ῥόδον· ἔνθα ἐκφήνασα ἑαυτὴν ἥτις ἦν περισπουδάστως ὑπὸ τῶν Ῥοδίων τῷ Σελεύκῳ διεπέμφθη.“

65. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς, Λαμπιτοῦς τῆς Σαf μίας ἑταίρας ἐρασθεὶς, ἡδέως δι᾽ αὐτὴν καὶ Λαμπιτὼ προσηγορεύετο, ὥς φησι Δίυλλος, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Χαριτοβλέφαρος. Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταίρα ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα. ἦσαν δὲ αὗται δοῦλαι Κασίου τοῦ Ἠλείου μετὰ καὶ ἄλλων ἑταιρῶν, Ἀντείας, Στρατόλας, Ἀριστοκλείας, Φίλας, Ἰσθμιάδος, Νεαίρας. ἡ δὲ Νέαιρα ἦν Στρατοκλείδου ἐρωμένη

---

593 d. ἀπαγομένην τε A. ἀπαγομένην δὲ PVL. ἐγὼ μὲν τὸν AB. ἐγὼ τὸν PVL.

593 e. οὕτως om. B. μεταμφιεσαμένη AP. μεταμφιεσσαμένη B. μεταμφιασαμένη CVL. ὅτι λαμπιτὼ ἡ δημητρίου τοῦ φαληρέως ἑταίρα χαριτοβλέφαρος ἐκαλεῖτο C, qui post haec continuo ad Plangonem progreditur p. 594 b. Λαμπιτοῦς] Λαμπετὼ dicitur apud Diogenem Laertium V, 76. et Hesychium Milesium p. 16, ed. Orell.

593 f. ἑταίρας om. B. δι᾽ αὐτὴν Iacobsius p. 318. δὲ αὐτὴν PVL. δ᾽ αὐτὴν A. προσηγορεύετο Iacobsius. προσηγόρευτο A. προσηγορεύσατο PVL. Δίυλλος] Δίδυμος ἐν Συμποσιακοῖς Diogenes. Κασίου] Χαρισίου Demosthenes adversus Neaeram p. 1351. ἠλείου PL. ἠλίου V.

καὶ Ξενοκλείδου τοῦ ποιητοῦ καὶ Ἱππάρχου τοῦ ὑποκρι-
τοῦ καὶ Φρυνίωνος τοῦ Παιανιέως, ὃς ἦν Δήμωνος μὲν
υἱός, Δημοχάρους δὲ ἀδελφιδοῦς. τὴν δὲ Νέαιραν εἶχον
ἡμέραν παρ' ἡμέραν, διαιτητῶν γενομένων φίλων, Φρυ-
594 νίων καὶ Στέφανος ὁ ῥήτωρ· ὃς καὶ τὴν τῆς Νεαίρας
θυγατέρα Στρυβήλην, τὴν ὕστερον Φανὼ κληθεῖσαν, ὡς
ἰδίαν θυγατέρα ἐξέδοτο Φράστορι τῷ Αἰγιαλεῖ, ὥς φησι
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ὃς καὶ περὶ Σινώπης
τῆς ἑταίρας τάδε λέγει „Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην ἐξελεγ-
χθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὡς ἀσεβοῦντα καὶ θύοντα παρὰ
τὰ πάτρια τὰς θυσίας ἐκολάσατε· καὶ ἄλλα τε κατηγο-
ρήθη αὐτοῦ καὶ ὅτι Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ Ἁλῴοις ἐπὶ τῆς
b ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι προσαγούσῃ ἱερεῖον θύ-
σειε, νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἱερεῖα μὴ θύειν,
οὐδὲ ἐκείνου οὔσης τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῆς ἱερείας."

66. Διαβόητος δ' ἑταίρα γέγονε καὶ ἡ Μιλησία Πλαγ-
γών· ἧς περικαλλεστάτης οὔσης ἠράσθη τις νεανίσκος Κο-
λοφώνιος, Βακχίδα ἔχων ἐρωμένην τὴν Σαμίαν. λόγους
οὖν προσενέγκαντος τοῦ νεανίσκου πρὸς αὐτὴν ἡ Πλαγγὼν
ἀκούσασα τῆς Βακχίδος τὸ κάλλος καὶ ἀποτρέψαι θέ-
λουσα τὸν νεανίσκον τοῦ πρὸς αὐτὴν ἔρωτος, ὡς ἀδύνατον
ἦν, ᾔτησε τῆς συνουσίας μισθὸν τὸν Βακχίδος ὅρμον,
c διαβόητον ὄντα. ὁ δὲ σφοδρῶς ἐρῶν ἠξίωσε τὴν Βακχίδα
μὴ περιιδεῖν αὐτὸν ἀπολλύμενον. καὶ ἡ Βακχὶς τὴν ὁρμὴν
κατιδοῦσα τοῦ νεανίσκου ἔδωκε. Πλαγγὼν τε τὸ ἄζηλον
συνιδοῦσα τῆς Βακχίδος τὸν μὲν ἀπέπεμψεν ἐκείνῃ, τῷ

καὶ Ξενοκλείδου] καὶ om. B. ἀδελφιδοῦς] ἀδελφὸς Demosthenes p. 1358.

594 a. τὴν τῆς νεαίρας ABP. τὴν om. VL. Στρυβήλην dedi ex Demosthene p. 1361. 1386. στρυμβήλην AB. στροβύλην PVL. Φράστορι] Libri φάστορι. Correxit Schweigh. ex Demosthene p. 1362. τῆς ἑταίρας om. B. τάδε λέγει] P. 1384. ἄλλα τε L. τε om. PV. Ἁλῴοις] Scribebatur ἀλώοις. τῇ αὐλῇ] τῇ om. P.

594 b. προσαγούσῃ Schweigh. ex Demosthene. Libri προσαγούσης. ἱερεῖον AB cum Demosthene. ἱερὸν PVL. ἐκείνου] Vitiose Demosthenis codices ἐκείνης. Πλαγγὼν] πλαγγνὼν B. πλανὼν C. νεανίσκος Κολοφώνιος] κολοφώνιος νεανίσκος B. λόγους AB. λόγον PVL. ἀκούσασα] ἀκούουσα B.

δὲ ὡμίλησε. καὶ τοῦ λοιποῦ φίλαι ἐγένοντο, κοινῶς περιέπουσαι τὸν ἐραστήν. ἐφ᾽ οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὥς φησι Μενέτωρ ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων, Πασιφίλαν ἐκάλεσαν τὴν Πλαγγόνα. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος περὶ αὐτῆς ἐν
d τούτοις

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

ὅτι δὲ καὶ Μένανδρος ὁ ποιητὴς ἤρα Γλυκέρας κοινόν. ἐνεμεσήθη δέ. Φιλήμονος γὰρ ἑταίρας ἐρασθέντος καὶ χρηστὴν ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράματος, ἀντέγραψε Μένανδρος ὡς οὐδεμιᾶς οὔσης χρηστῆς.

67. Ἅρπαλος δὲ ὁ Μακεδὼν, ὁ τῶν Ἀλεξάνδρου πολλὰ
e χρημάτων συλήσας καὶ καταφυγὼν εἰς Ἀθήνας, ἐρασθεὶς Πυθιονίκης, πολλὰ εἰς αὐτὴν κατανάλωσεν ἑταίραν οὖσαν· καὶ ἀποθανούσῃ πολυτάλαντον μνημεῖον κατεσκεύασεν· ἐκφέρων τε αὐτὴν ἐπὶ τὰς ταφὰς, ὥς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, τεχνιτῶν τῶν ἐπισημοτάτων χορῷ μεγάλῳ καὶ παντοίοις ὀργάνοις καὶ εὐφωνίαις παρέπεμπε τὸ σῶμα. Δικαίαρχος δ᾽ ἐν τοῖς περὶ τῆς εἰς Τροφωνίου καταβάσεώς φησι „Ταὐτὸ δὲ πά-
f θοι τις ἂν ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀφικνούμενος κατὰ τὴν ἀπ᾽ Ἐλευσῖνος τὴν ἱερὰν ὁδὸν καλουμένην. καὶ γὰρ ἐνταῦθα καταστὰς, οὗ ἂν ᾖ τὸ πρῶτον εἰς Ἀθήνας ἀφορώμενος νεὼς καὶ τὸ πόλισμα, ὄψεται παρὰ τὴν ὁδὸν αὐτὴν ᾠκοδομημένον μνῆμα, οἷον οὐχ ἕτερον οὐδὲ σύνεγγυς

---

594 c. ὡμίλησε AP. ὁμίλησε VL. πασιφίλαν ABCP. παμφίλαν VL, quod P in margine habet. Ἀρχίλοχος] Fr. 44. p. 310. ἐν τούτοις om. B.

594 d. φιλήμονος δὲ ἑταίρας ἐρασθέντος C, omissa Menandri mentione. χρηστὴν ταύτην ABC. ταύτην om. PVL. διὰ τοῦ] διά του Schweigh. δράματος AB. γράμματος PVL. ἐν γράμματι dedit epitome.

594 e. οὖσαν L. οὔσην P. οὖσα V. Ποσειδώνιος] ποσιδώνιος A. ἐν βῳ καὶ κῳ B. τῶν ἱστοριῶν om. B. τεχνιτῶν] τεχνητῶν B. εὐφωνίαις APV. συμφωνίαις L. Τροφωνίου] τροφωνείου AB. φησι om. B. Breviter epitome, πολυτάλαντον μνῆμα κατεσκεύασε, περὶ οὗ Δικαίαρχός φησιν ὡς ἰδών τις Μιλτιάδου φήσειεν ἢ Περικλέους ἢ Κίμωνος εἶναι.

594 f. κατὰ τὴν Iacobsius p. 319. Legebatur καὶ ταύτην.

οὐδέν ἐστι τῷ μεγέθει. τοῦτο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὅπερ εἰκός, ἢ Μιλτιάδου φήσειε σαφῶς, ἢ Περικλέους, ἢ Κίμω-
595 νος, ἢ τινος ἑτέρου τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εἶναι· μάλιστα μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως δημοσίᾳ κατεσκευασμένον· εἰ δὲ μή, δεδογμένον κατασκευάσασθαι. πάλιν δ' ὅταν ἐξετάσῃ Πυθιονίκης τῆς ἑταίρας, ἥντινα χρὴ προσδοκίαν λαβεῖν αὐτόν." Θεόπομπος δ' ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ τὴν Ἁρπάλου διαβάλλων ἀκολασίαν φησὶν „Ἐπίσκεψαι δὲ καὶ διάκουσον σαφῶς παρὰ τῶν ἐκ Βαβυλῶνος, ὃν τρόπον Πυθιονίκην περιέστειλε τελευτήσασαν. ἣ Βακχίδος μὲν ἦν δούλη τῆς αὐλητρίδος, ἐκείνη δὲ Σινώπης τῆς Θράττης, τῆς ἐξ Αἰ-
b γίνης Ἀθήναζε μετενεγκαμένης τὴν πορνείαν· ὥστε γίνεσθαι μὴ μόνον τρίδουλον, ἀλλὰ καὶ τρίπορνον αὐτήν. ἀπὸ πλειόνων δὲ ταλάντων ἢ διακοσίων δύο μνήματα κατεσκεύασεν αὐτῆς· ὃ καὶ πάντες ἐθαύμαζον, ὅτι τῶν μὲν ἐν Κιλικίᾳ τελευτησάντων ὑπὲρ τῆς σῆς βασιλείας καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας οὐδέπω νῦν οὔτ' ἐκεῖνος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν ἐπιστατῶν κεκόσμηκε τὸν τάφον, Πυθιονίκης δὲ τῆς ἑταίρας φανήσεται τὸ μὲν Ἀθήνησι, τὸ δ' ἐν Βαβυλῶνι μνῆμα πολὺν ἤδη χρόνον ἐπιτετελε-
c σμένον. ἣν γὰρ πάντες ᾔδεσαν κοινῆς δαπάνης κοινὴν τοῖς βουλομένοις γιγνομένην, ταύτης ἐτόλμησεν ὁ φίλος εἶναι σοῦ φάσκων ἱερὸν καὶ τέμενος ἱδρύσασθαι, καὶ προσαγορεῦσαι τὸν ναὸν καὶ τὸν βωμὸν Πυθιονίκης Ἀφροδίτης, ἅμα τῆς τε παρὰ θεῶν τιμωρίας καταφρονῶν καὶ τὰς σὰς τιμὰς προπηλακίζειν ἐπιχειρῶν." μνημονεύει τούτων καὶ Φιλήμων ἐν Βαβυλωνίῳ

Βασίλισσ' ἔσει Βαβυλῶνος, ἂν οὕτω τύχῃ.
τὴν Πυθιονίκην οἶσθα καὶ τὸν Ἅρπαλον.

d μνημονεύει δ' αὐτῆς καὶ Ἄλεξις ἐν Λυκίσκῳ.

δὲ τὸ μὲν πρῶτον — Περικλέους add. ABL et codex Farnesianus. om. PV. φήσειε σαφῶς AB et Farnesianus. φήσειέ τις σαφῶς L.
595 a. ἥντινα] ἥν τινα B.
595 b. τῆς σῆς] σῆς om. P.
595 c. κοινῆς δαπάνης delebat Casaubonus. Φιλήμων] P. 262. V. 1. Βασίλισσ' ἔσῃ Bentleius. βασιλίσσαις ἢ ABP. βασιλίσσης ἢ VL.
595 d. μνημονεύει δ' αὐτῆς om. B.

68. Μετὰ δὲ τὴν Πυθιονίκης τελευτὴν ὁ Ἅρπαλος Γλυκέραν μετεπέμψατο, καὶ ταύτην ἑταίραν, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ, φάσκων ἀπειρηκέναι τὸν Ἅρπαλον μὴ στεφανοῦν ἑαυτόν, εἰ μή τις στεφανώσειε καὶ τὴν πόρνην. „Ἔστησέ τε εἰκόνα χαλκῆν τῆς Γλυκέρας ἐν Ῥωσσῷ τῆς Συρίας, οὗπερ καὶ σὲ καὶ αὐτὸν ἀνατιθέναι μέλλει. παρέδωκέ τε αὐτῇ κατοικεῖν ἐν τοῖς βασιλείοις τοῖς ἐν Ταρσῷ, καὶ ὁρᾷ ὑπὸ τοῦ λαοῦ προσκυνουμένην καὶ βασίλισσαν
e προσαγορευομένην καὶ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς τιμωμένην, αἷς πρέπον ἦν τὴν σὴν μητέρα καὶ τὴν σοὶ συνοικοῦσαν.“ συνεπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον γεγραφώς, ὅπερ ἐδίδαξε Διονυσίων ὄντων ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου τοῦ ποταμοῦ, εἴτε Πύθων ἦν ὁ Καταναῖος ἢ ὁ Βυζάντιος, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. ἐδιδάχθη δὲ τὸ δρᾶμα ἤδη φυγόντος τοῦ Ἁρπάλου ἐπὶ θάλατταν καὶ ἀποστάντος. καὶ τῆς μὲν Πυθιονίκης ὡς τεθνηκυίας μέμνηται, τῆς δὲ Γλυκέρας ὡς οὔσης παρ' αὐτῷ καὶ τοῖς
f Ἀθηναίοις αἰτίας γινομένης τοῦ δωρεὰς λαμβάνειν παρὰ Ἁρπάλου, λέγων ὧδε.

Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε,
ἐφέτωμ' ἄορνον. οὑξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
πόρνης ὁ κλεινὸς ναός, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν.
ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι,
ὁρῶντες αὐτὸν παγκάκως διακείμενον,
ἔπεισαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω
596 τὴν Πυθιονίκης.

ὁ Θεόπομπος L. ὁ om. PV. Ῥωσσῷ Casaubonus ex p. 586 c. ἱρασσῷ A. ἀρασσῷ P. ταρασσῷ (sic) V. Ταρσῷ L. μέλλει Casaubonus. μέλλειν PVL.

595 e. σοὶ συνοικοῦσαν] σοὶ om. B. ἐπὶ θάλατταν AB. ἐπὶ θαλάττης PVL.

595 f. Versus ex Agene omisit epitome. Eos ad Electrae Sophocleae exordii imitationem compositos esse vidit Schweigh. V. 1. πέφυχ' ὅδε] Libri πέφυκεν ὁ δ'. V. 2. Libri ἐφέτωμα ὄρνον. φέτωμ' ἄορνον Fiorillo p. 9. οὑξ A. ὀὺξ B. ἐξ PVL. V. 3. ναὸς Casaubonus. Libri λαὸς. V. 4. αὑτοῦ V. αὐτοῦ PL. V. 5. δὴ Iacobsius. δὲ PVL. V. 6. παγκάκως Iacobsius. παγκάλως PVL. V. 7. ἄξουσι Casaubonus. ἀξιοῦσι PVL.

Παλλίδην δ' ἐνταῦθα ἐκάλεσε τὸν Ἅρπαλον. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς τῷ κυρίῳ καλέσας αὐτόν φησιν

Ἐκμαθεῖν δέ σου ποθῶ,
μακρὰν ἀποικῶν κεῖθεν, Ἀτθίδα χθόνα
τίνες τύχαι κατέχουσιν, ἢ πράττουσί τι.
Α. ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον,
ἱκανὸν ἐδείπνουν· νῦν δὲ τὸν χέδροπα μόνον
καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα.
Β. καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον
b *αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάσσονας*
σίτου διαπέμψαι καὶ πολίτην γεγονέναι.
Α. Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν· ἔστιν δ' ἴσως
αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών.

69. *Ἐνδόξους δὲ ἑταίρας καὶ ἐπὶ κάλλει διαφερούσας ἤνεγκε καὶ ἡ Ναύκρατις· Δωρίχαν τε, ἣν ἡ καλὴ Σαπφώ, ἐρωμένην γενομένην Χαράξου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, κατ' ἐμπορίαν εἰς τὴν Ναύκρατιν ἀπαίροντος, διὰ τῆς ποιήσεως*
c *διαβάλλει ὡς πολλὰ τοῦ Χαράξου νοσφισαμένην. Ἡρόδοτος δ' αὐτὴν Ῥοδῶπιν καλεῖ, ἀγνοῶν ὅτι ἑτέρα τῆς Δωρίχης ἐστὶν αὕτη· ἡ καὶ τοὺς περιβοήτους ὀβελίσκους ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς, ὧν μέμνηται Κρατῖνος διὰ τούτων* * * * *εἰς δὲ τὴν Δωρίχαν τόδ' ἐποίησε τοὐπίγραμμα Ποσείδιπ-*

---

596 a. *ἐν δὲ τοῖς* Schweigh. *ἐν τοῖς* PVL· *φησιν* add. ABPV. om. L. V. 1. *ποθῶ, μακρὰν ἀποικῶν* Iacobsius. Libri *ποθῶν ἄκραν ἀπ' οἴκων* (*ἐποίκων* P). V. 3. Legebatur *καλοῦσιν. κατέχουσιν* Schweigh. V. 5. *χέδροπα μόνον* Porsonus et Iacobsius p. 320. *χεδρώπαν* (*χηδρώπαν* B) *ὠμὸν* AB. *χεδρώπαν ἐμὸν* PV. *χεδρόπαν ἐμὸν* L. V. 6. *μάραθον*]. *μάραθων* (sic) A. V. 7. — 11. attulit p. 586 d.

596 b. V. 8. *ἐλάσσονας*] *ἐλάττονος* vitiose 586. V. 9. *διαπέμψαι*] *παραπέμψαι* 586. V. 10. *ἐστὶν*] *ἔσται* 586. V. 11. *αὐτοῖσιν*] *αὐτοῖς* 586. *κοὐχ*] *καὶ οὐχ* B. *δωρίχαν* A. *δωρίκαν* PVL. *Δωρίχα* etiam in epitome scribitur.

596 c. *Ἡρόδοτος*] II, 134. *ἑτέρα*] *ἑταίρα* B. *δωρίχης* A. *δωρίκης* PVL. Exciderunt Cratini verba. Lacunam indicant Basil. L. non indicant ABPV. *δωρίχαν* A. *δωρίχαν* P. *δωρίαχαν* V. *Δωρίκαν* L. *τοὐπίγραμμα* A. *τὸ ἐπίγραμμα* PVL. *ποσείδιππος* VL. *ποσίδιππος* ABP.

πος, καίτοι ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ πολλάκις αὐτῆς μνημονεύσας. ἔστι δὲ τόδε

Δωρίχα, ὀστέα μὲν σὰ πάλαι κοιμήσατο, δεσμῶν
χαίτης, ἥ τε μύρων ἔκπνοος ἀμπεχόνη,
d ᾗ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον,
σύγχρους ὀρθρινῶν ἥψαο κισσυβίων.
Σαπφῷαι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν
ᾠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες.
οὔνομα σὸν μακαριστὸν, ὃ Ναύκρατις ὧδε φυλάξει
ἔστ' ἂν ἴῃ Νείλου ναῦς ἔφαλος τενάγη.

καὶ Ἀρχεδίκη δ' ἦν ἐκ τῆς Ναυκράτεως καὶ αὐτὴ ἑταίρα καλή. φιλεῖ γάρ πως ἡ Ναύκρατις, ὡς ὁ Ἡρόδοτός φη-
e σιν, ἐπαφροδίτους ἔχειν τὰς ἑταίρας.

70. Καὶ ἡ ἐξ Ἐρέσου δὲ τῆς ἑτέρας * * Σαπφὼ τοῦ καλοῦ Φάωνος ἐρασθεῖσα περιβόητος ἦν, ὥς φησι Νύμφις ἐν Περίπλῳ Ἀσίας. Νικαρέτη δὲ ἡ Μεγαρὶς οὐκ ἀγεννὴς ἦν ἑταίρα, ἀλλὰ καὶ γονέων καὶ κατὰ παιδείαν ἐπέραστος ἦν, ἠκροᾶτο δὲ Στίλπωνος τοῦ φιλοσόφου. Βιλιστίχη δ' ἡ Ἀργεία, ἑταίρα καὶ αὐτὴ ἔνδοξος, τὸ γένος ἀπὸ τῶν Ἀτρειδῶν σώζουσα, ὡς οἱ τὰ Ἀργολικὰ
f γράψαντες ἱστοροῦσιν. ἔνδοξος δέ ἐστι καὶ Λέαινα ἡ ἑταίρα, Ἁρμοδίου ἐρωμένη τοῦ τυραννοκτονήσαντος· ἥτις καὶ αἰκιζομένη ὑπὸ τῶν περὶ Ἱππίαν τὸν τύραννον οὐδὲν ἐξειποῦσα ἐναπέθανε ταῖς βασάνοις. Στρατοκλῆς δ' ὁ ῥήτωρ

ἔστι δὲ PVL. δὲ om. AB. Posidippi epigramma in Antholog. Palat. vol. II. p. 780. recepit Iacobsius. Totum omisit C. V. 1. δωρίχα A. δωρίκα PVL. σὰ πάλαι Casaubonus. σ' ἁπαλὰ PL. σ' ἀπαλὰ V. κοιμήσατο AB. κοσμήσατο PVL. V. 2. ἔκπνοος AB. ἔμπνοος VL. ἔμπνοος P.

596 d. V. 5. Σαπφῷαι Toupius. Libri σαπφὼ αἱ. V. 7. μακαριστὸν] μακάριστον A. ὃ A. ὁ PVL. V. 8. ἴῃ] Libri εἴη. Iacobsius ἔχῃ. τενάγη Iacobsius. Legebatur γεγάνῃ. δ' ἦν] δι' ἦν A.

596 e. Ἡρόδοτος] II, 135. ἐρέσου AP. ἐρεσσοῦ V. Ἐρεσοῦ L. τῆς ἑτέρας VL. τῆς ἑταίρας BP. τῆς ἑτέρας ὁμώνυμος Casaubonus. Indicavi lacunam. ἀγεννὴς] ἀγενὴς P. γονέων] εὐγενῶν add. Schweigh., ἕνεκα Coraës.

596 f. ἡ ἑταίρα om. B. ταῖς βασάνοις A. τοῖς βασάνοις PVL.

ἐρωμένην εἶχε τὴν ἐπικληθεῖσαν Λήμην ἑταίραν, τὴν καλουμένην Παρόραμα· διὰ τὸ καὶ δύο δραχμῶν φοιτᾶν πρὸς τὸν βουλόμενον, ὥς φησι Γοργίας ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Μυρτίλος μέλλων σιωπᾶν, Ἀλλὰ μικροῦ, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, ἐξελαθόμην ὑμῖν εἰπεῖν τήν τε
597 Ἀντιμάχου Λυδὴν, προσέτι δὲ καὶ τὴν ὁμώνυμον ταύτης ἑταίραν Λυδὴν, ἣν ἠγάπα Λαμύνθιος ὁ Μιλήσιος. ἑκάτερος γὰρ τούτων τῶν ποιητῶν, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τοῖς Ἐρωτικοῖς, τῆς βαρβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστὰς ἐποίησεν ὁ μὲν ἐν ἐλεγείοις, ὁ δ' ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδήν. παρέλιπον δὲ καὶ τὴν Μιμνέρμου αὐλητρίδα Ναννὼ καὶ τὴν Ἑρμησιάνακτος τοῦ Κολοφωνίου Λεόντιον· ἀπὸ γὰρ ταύτης, ἐρωμένης αὐτῷ γενομένης, ἔγραψεν ἐλεγειακὰ τρία βιβλία, ὧν ἐν τῷ τρίτῳ κατάλο-
b γον ποιεῖται ἐρωτικῶν, οὑτωσί πως λέγων

71\. Οἵην μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν Οἰάγροιο
Ἀγριόπην Θρῇσσαν στειλάμενος κιθάρην
Ἀιδόθεν. ἔπλευσεν δὲ κακὸν καὶ ἀπειθέα χῶρον,
ἔνθα Χάρων κοινὴν ἕλκεται εἰς ἄκατον
ψυχὰς οἰχομένων, λίμνης δ' ἐπὶ μακρὸν ἀϋτεῖ

ἑταίρα δέ τις ἐπεκαλεῖτο λήμη καὶ παρόραμα, διὰ τὸ καὶ δύο δραχμῶν φοιτᾶν πρὸς τὸν βούλομενον φησὶ γοργίας C. λήμην ABPV. λίμην Basil. Δήμην L. Veram scripturam ex epitome Hoeschelii memorat Casaubonus. παρόραμα ABP et quidam codices Casauboni. παρόραμον VL.

597 a. ἑταίραν AB. ἑτέραν PVL. Totum hunc de Lyda locum et Hermesianactis versus om C. τὴν μνέρμου αὐλητρίδαυναν νῦ καὶ τὴν ἑρμησιάνακτος B.

597 b. ὧν Schweigh. ὡς A. ὅς PVL. τῷ et οὑτωσί πως λέγων om. B. Hermesianactis carmen emendare et explicare conati sunt Ruhnkenius in appendice ad epistolam criticam alteram et Westonus in libro quem Hermesianactis nomine inscriptum edidit. V. 1. οιαγροις B. V. 2. Θρῇσσαν] θρῆσσαν B. κιθάρην A. κιθάρῃ PVL. V. 3. ἔπλευσεν A apud Ruhnkenium, qui excerptis ab Blessingio lectionibus usus est. Scribebatur ἔπλευσε. V. 4. κοινὴν Lennepius Animadversion. ad Coluthum p. 162. Libri ἀκοὴν. V. 5. λίμνης Ruhnkenius. λίμνης A. λίμνη PVL. μακρὸν ἀϋτεῖ] μακρὸν φυτεῖ B.

ῥεῦμα διὰ μεγάλων ῥυομένης δονάκων.
c ἀλλ' ἔτλη παρὰ κῦμα μονόζωστος κιθαρίζων
'Ορφεὺς, παντοίους δ' ἐξανέπεισε θεούς·
Κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ἐπ' ὀφρύσι μειδήσαντα
ἠδὲ καὶ αἰνοτάτου βλέμμ' ὑπέμεινε κυνὸς,
ἐν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθοωμένου, ἐν πυρὶ δ' ὄμμα
σκληρὸν τριστοίχοις δεῖμα φέρον κεφαλαῖς.
ἔνθεν ἀοιδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἄνακτας
'Αγριόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου.
οὐ μὴν οὐδ' υἱὸς Μήνης ἀγέραστον ἔθηκε
d Μουσαῖος, Χαρίτων ἤρανος, 'Αντιόπην·
ἥ τε πολυμνήστησιν 'Ελευσῖνος παρὰ πέζαν
εὐασμὸν κρυφίων ἐξεφόρει λογίων,
'Ράριον ὀργειῶν ἀνέμω διαποιπνύουσα
Δήμητρα· γνωστὴ δ' ἐστὶ καὶ εἰν 'Αΐδῃ.
φημὶ δὲ καὶ Βοιωτὸν ἀποπρολιπόντα μέλαθρα
'Ησίοδον, πάσης ἤρανον ἱστορίης,
'Ασκραίων ἐσικέσθαι ἔχονθ' 'Ελικωνίδα κώμην·
ἔνθεν ὅ γ' 'Ηοίην μνώμενος 'Ασκραϊκὴν

V. 6. ῥεῦμα] χεῦμα Ruhnkenius. διὰ] Scribebatur δι' ἐκ. ῥυομένης Ruhnkenius. ῥυομένη PVL.

597 c. V. 7. μονόζωστος Ruhnkenius. Legebatur μονόζωστον. κιθαρίζων om. P lacuna indicata. V. 9. ἀθέμιστον] ἀπέθεστον Ruhnkenius. ἐπ'] ὑπ' Ruhnkenius. μηδείσαντα B. V. 10. κυνὸς] κυρὸς B. V. 11. φωνὴν Lennepius. φωνῇ VL. φωνὴ P. V. 12. φέρον Ruhnkenius. φέρων PVL. V. 13. ἀοιδιάων VL. λυδιάων BP et A apud Ruhnkenium.

597 d. V. 16. ἤρανος VL. ἦραν ὃς BP. V. 17. ἥ τε A. η τε B. . . τε P. ὅς τε VL. πολυμνης τησιν B. πολυμνήτοιο Vossius ad Hymnum in Cererem p. 130. V. 18. εὐασμὸν A apud Ruhnkenium. ἐυασμον B. εὔοσμον PVL. V. 19. ὀργιῶν Schweigh. ὀργίων PVL. 'Ρυριάδ' ὀργειῶν Vossius. ἀνέμω διαποιπνυουσα (διαποιπνύεισα apud Ruhnkenium) A. ἀνέμω διαποιπνώουσα B. ἀνέμω διαποσπνύουσα VL. ἀνέμῳ ἴσα ποιπνύουσα Vossius. ἀνεμώλια ποιπνύουσα Schweigh. praeeunte Lennepio, qui relicuis aliter constitutis ἀνεμώλια ποιπνύουσαν dederat. V. 21. μέλαθρα Schweigh. μέλαθρων AB. μέλαθρον P, Basil. L. μέλαθρων (sic) V. V. 22. ἤρανον PVL. ἱστορίας B. V. 23. ἀσκραίων A. ἀσκραῖον PVL. ἔχονθ' L. ἔχων ABPV. ἔχειν θ' Lennepius. ἱκόνθ' Dalecampius. V. 24. 'Ασκραϊκὴν] ἀκραιρὴν B.

e πόλλ' ἔπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βίβλους
ὕμνων ἐκ πρώτης παιδὸς ἀνερχόμενος.
αὐτὸς δ' οὗτος ἀοιδὸς, ὃν ἐκ Διὸς αἶσα φυλάσσει
ἥδιστον πάντων δαίμονα μουσοπόλον,
λεπτὴν εἰς Ἰθάκην ἀνετείνετο θεῖος Ὅμηρος
ᾠδῇσιν πινυτῆς εἵνεκα Πηνελόπης·
ἣν διὰ πολλὰ παθὼν ὀλίγην ἐσενάσσατο νῆσον
f πολλὸν ἀπ' εὐρείης λειπόμενος πατρίδος·
ἔκλαιεν δ' Ἰκάρου τε γένος καὶ δῆμον Ἀμύκλου
καὶ Σπάρτην, ἰδίων ἁπτόμενος παθέων.
Μίμνερμος δὲ τὸν ἡδὺν ὃς εὕρετο πολλὸν ἀνατλὰς
598 ἦχον καὶ μαλακοῦ πνεῦμ' ἀπὸ πενταμέτρου,
καίετο μὲν Ναννοῦς· πολιῷ δ' ἐπὶ πολλάκι λωτῷ
κνημωθεὶς κώμους εἶχε συνεξαμύη.
ἤχθει δ' Ἑρμόβιον τὸν ἀεὶ βαρὺν ἠδὲ Φερέκλην
ἐχθρὸν μισήσας τοιάδ' ἔπεμψεν ἔπη.
Λυδῆς δ' Ἀντίμαχος Λυσηΐδος ἐκ μὲν ἔρωτος
πληγεὶς Πακτωλοῦ ῥεῦμ' ἐπέβη ποταμοῦ·
b δαρδάνη δὲ θανοῦσαν ὑπὸ ξηρὴν θέτο γαῖαν
κλαίων, αἰάζων δ' ἦλθεν ἀποπρολιπὼν

---

597 e. V. 26. ἀναρχόμενος G. Canterus Var. Lect. IV, 3. V. 28. μουσοπόλον AP. μουσοπόλων VL. V. 29. λεπτὴν δ' BP et A apud Ruhnkenium. λεπτήν γ' VL. Delevi particulam. V. 31. εἰσενάσσατο BP.

597 f. V. 33. ἔκλαιεν] ἔκλαε B.

598 a. V. 37. πολιῷ VL. πολίῳ P. πολλιῷ A. πολλάκι λώτῳ (sic Ruhnkenius exhibet: λωτῷ Schweigh.) A. πολλάκι μώτω P. πολλὰ κιμώτω VL. πολλάκι κώλῳ Ruhnkenius. σῖχε συνεξαμύη A. corrupte. σιχε συνεξαμύη, ἡ B. σίχα συνδραμίη PVL. Vide annotationem. V. 39. ἠδ' ἤχθει A apud Ruhnkenium. ἠδὲ Casaubonus. Libri οὐδὲ. Φερέκλην] Φέρεκλον Casaubonus. V. 40. τοιάδ' PVL. τοῖανδ' B. τ' οιαν A apud Ruhnkenium, τοίαν apud Schweigh. V. 41. λυσηΐδος AB. χρυσηΐδος PVL. Λυδηΐδος dubitanter Ruhnkenius.

598 b. V. 43. δαρφάνη AB. δαρδάνην VL. περδάνη P. λάρνακι νιν Ruhnkenius. V. 44. κλαίων, αἰάζων Ilgenius in Opusc. philol. vol. I. 6. κυλλιωναῖζαον A. καλλιωναίζαον B. καλλίον' ἴζαον PVL. καλλίον' ἴξαον editio Casauboniana secunda. Ruhnkenius ex codice Veneto attulit καλλίονα ἴξαον διῆλθεν, calami lapsu ;vitium typotheticum Casaubonianae secundae καλλίον' ἴξαον, quod ei ob oculos versabatur, pro codicis scriptura ponens. δ' ἦλθεν Casau-

ἄκραν ἐς Κολοφῶνα· γόων δ' ἐνεπλήσατο βίβλους
ἱράς, ἐκ παντὸς παυσάμενος καμάτου.
Λέσβιος Ἀλκαῖος δὲ πόσους ἀνεδέξατο κώμους,
Σαπφοῦς φορμίζων ἱμερόεντα πόθον,
γιγνώσκεις. ὁ δ' ἀοιδὸς ἀηδόνος ἠράσαθ', ὕμνων
c Τήιον ἀλγύνων ἄνδρα πολυφραδίῃ.
καὶ γὰρ τὴν ὁ μελιχρὸς ἐφωμίλησ' Ἀνακρείων
στελλομένην πολλαῖς ἅμμιγα Λεσβιάσι·
φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν λείπων Σάμον, ἄλλοτε δ' αὐτὴν
οἰνηρὴν δοῦριν κεκλιμένην πατρίδα,
Λέσβον ἐς εὔοινον· τὸ δὲ δὴ ῥίον εἴσιδε Λέκτον
πολλάκις Αἰολικοῦ κύματος ἀντιπέρας.
Ἀτθὶς δ' οἷα μέλισσα πολυπρήωνα κολώνην
λείπουσ' ἐν τραγικαῖς ἦδε χοροστασίαις
d Βάκχον καὶ τὸν Ἔρωτ' αγειραυθειαρειδος
* * * Ζεὺς ἔπορεν Σοφοκλεῖ.
φημὶ δὲ κἀκεῖνον τὸν ἀεὶ πεφυλαγμένον ἄνδρα
καὶ πάντων μῖσος κτώμενον ἐκ συνοχῶν
πάσας ἀμφὶ γυναῖκας, ὑπὸ σκολιοῖο τυπέντα
τόξου, νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ' ὀδύνας,
ἀλλὰ Μακηδονίης πάσας κατενίσατο λαύρας,
Αἰγείων μέθεπεν δ' Ἀρχέλεω ταμίην,

---

bonus. διῆλθεν AB. δῆθεν PVL. V. 45. ἄκραν PVL. ἄκρον AB. ἐνεπλήσατο AB. ἀνεπλήσατο PVL. V. 46. ἱράς VL. ἱερὰς AP. ἱερᾶς B. V. 49. γιγνώσκεις PVL. γινώσκεις AB. ὕμνων PVL. ὑμνῶν A.

598 c. V. 51. Ἀνακρείων VL. ἀνάκρέων ABP. V. 52. ἅμμιγα Λεσβιάσιν] ἅμμιγυλαις βιασιν A. V. 53. λείπων σάμον A. λιπὼν σάμον B. λίπων δάμον P. προλιπὼν δάμον VL. V. 54. οἰνηρὴν] οἰναρὴν B. δοῦριν corrupte VL. δοῦχιν P. δουρὶ Casaubonus. V. 55. ἐς] εἰς B. δὴ ῥίον Casaubonus. Libri μυρίον. εἴσιδε L. εἶσιδε PV. Λέκτον Casaubonus. Libri λέκτρον. V. 57. Ἀτθὶς Ruhnkenius. Libri αὖθις. πολυπρήωνα κολώνην Ruhnkenius. Libri πολυπρίωνα κοδώνην. πολυπρήωνα Κολωνὸν Lennepius. V. 58. λειποῦσ' (sic) PL. λιποῦσ' V.

598 d. V. 59. αγειραυθειαρειδος AB: quae reliquiae esse videntur verborum inter voces Ἔρωτα et Ζεὺς deperditorum, male in unam vocem coniunctae. ἐγείραυθ αρειδὸς (ἀρειδὸς L) PVL. V. 63. σκολιοῖο ABP. σκολίοιο L. σκολιοῖς V. V. 65. Μακηδονίης] μακηδονίης P. V. 66. Ἀρχέλεω] ἀρχελάω BP.

e εἰσόκε δαίμων Εὐριπίδῃ εὗρετ' ὄλεθρον,
ἀμφὶ βίου στυγνῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.
ἄνδρα δὲ, τὸν Κυθέρηθεν ἀνετρέψαντο τιθῆναι,
Βάκχου καὶ λωτοῦ πιστότατον ταμίην,
Μοῦσαι παιδευθέντα Φιλόξενον, οἷα τιναχθεὶς
ὀρυγῇ ταύτης ἦλθε διὰ πτόλεως,
γιγνώσκεις, ἀΐουσα μέγαν πόθον, ὃν Γαλατείης
αὐτοῖς μηλείοις θήκαθ' ὑπὸ προγόνοις.
οἶσθα δὲ καὶ τὸν ἀοιδὸν, ὃν Εὐρυπύλου πολιῆται
f Κῷοι χάλκειον θῆκαν ὑπὸ πλατάνῳ
Βιττίδα μολπάζοντα θοὴν, περὶ πάντα Φιλητᾶν
ῥήματα καὶ πᾶσαν ῥυόμενον λαλιήν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ὁπόσοι σκληρὸν βίον ἐστήσαντο
ἀνθρώπων, σκολιὴν μαιόμενοι σοφίην,
οὓς αὐτὴ περὶ πικρὰ λόγοις ἐσφίγξατο μῆτις
καὶ δεινὴ μύθων κῦδος ἔχουσ' ἀρετὴ,
οὐδ' οἵδ' αἰνὸν ἔρωτος ἀπεστρέψαντο κυδοιμὸν
599 φαινόμενον, δεινὸν δ' ἦλθον ὑφ' ἡνίοχον.
οἵη μὲν Σάμιον μανίη κατέδησε Θεανοῦς
Πυθαγόρην, ἑλίκων κομψὰ γεωμετρίης

---

598 e. V. 67. Incertum utrum ante an post δαίμων aliquid exciderit. εἰσόκε δαίμων ABP. εἰσόκε τοι δαίμων VL: quo retento Porsonus in Miscellan. p. 245. Εὐριπίδη casu vocativo scribebat. εὗρετ' AB. εὗρεν PVL. V. 68. ἀντιάσαντι VL. ἀντιάσαντα BP. V. 69. δὲ] τε B. V. 73. γιγνώσκεις Dalecampius. γιγνώσκει APVL. γινώσκει B. ἀΐουσα μέγαν Ruhnkenius. καὶ οὖσαν μέγαν ABP. καὶ οὖσαμέγαν V. καίουσα μέγαν L. V. 74. μηλείοις Heringa Observatt. p. 248. Libri μηλίοις. V. 75. ὃν L. τὸν BPV.

598 f. V. 77. Φιλητᾶν VL. φιλήταν P. φιλίταν AB. V. 78. ῥήματα] πήματα vitium typotheticum Basil. L. λαλιήν] χαλιήν P. V. 79. οὐδὲ μὲν] οὐ μὴν Blomfieldus in Diario classico Londinensi fasc. VII. p. 239. ἐστήσαντο] ἐκτήσαντο Porsonus. V. 81. αὐτὴ] αὐτοὶ B. αὐθ' ἡ Schweigh. πικρὰ] πυκνὰ Porsonus in Miscellan. p. 245. λόγοις PL. λόγοι V. λόγων Schweigh. ἐσφήγξατο P. V. 82. κῦδος PVL. κῆδος A. V. 83. οὐδ' αἰνὸν Westonus. οἶδεν ὃν AB. οἱ δὲ τὸν P. οἱ δεινὸν V. ἀπεστρέψαντο AB. ἀπετρέψαντο PVL.

εὑρόμενον, καὶ κύκλον, ὅσον περιβάλλεται αἰθὴρ,
βαιῇ ἐνὶ σφαίρῃ πάντ' ἀποτασσόμενον.
ἴσῳ δ' ἐχλίηνεν ὃν ἔξοχον ἔχρη 'Απόλλων
ἀνθρώπων εἶναι Σωκράτη ἐν σοφίῃ
Κύπρις μηνίουσα πυρὸς μένει. ἐκ δὲ βαθείης
b ψυχῆς κουφοτέρας ἐξεπόνησ' ἀνίας,
οἰκί' ἐς 'Ασπασίης πωλεύμενος· οὐδέ τι τέκμαρ
εὗρε, λόγων πολλὰς εὑρόμενος διόδους.
ἄνδρα Κυρηναῖον δ' εἴσω πόθος ἔσπασεν 'Ισθμοῦ
δεινὸν, ὅ τ' 'Απιδανῆς Λαΐδος ἠράσατο
ὀξὺς 'Αρίστιππος, πάσας δ' ἠνήνατο λέσχας
φεύγων, οὐδαμένων ἐξεφόρησε βίῳ.

c 72. 'Εν τούτοις ὁ 'Ερμησιάναξ σφάλλεται συγχρονεῖν οἰόμενος Σαπφὼ καὶ 'Ανακρέοντα, τὸν μὲν κατὰ Κῦρον καὶ Πολυκράτην γενόμενον, τὴν δὲ κατ' 'Αλυάττην τὸν Κροίσου πατέρα. Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς καὶ λέγειν τινάς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπὸ 'Ανακρέοντος τάδε

Σφαίρῃ δεῦτέ με πορφυρέῃ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ

---

599 a. V. 87. εὑρόμενον ABPV. εὑράμενον L. V. 88. βαιῇ ἐνὶ] βιῆς ἐν ABP. βαιῇ τ' ἐν VL. ἀποτασσόμενον] ἀπομασσόμενον Hemsterhusius apud Ruhnkenium. V. 89. ἐχλίηνεν ὃν Heringa. Libri ἐχλειημένον. ἔχρη 'Απόλλων ἀνθρώπων εἶναι Porsonus in Miscellaneis p. 41. Wyttenbachii coniectura εἶναι 'Απόλλων ἔχρησ'. ἀνθρώπων adiutus. ἐχρῆν πολλῶν δ' ἀνθρώπων εἶναι AB. ἐχρῆν (sequitur lacunae indicium) εἶναι πολλῶν δ' ἀνθρώπων PVL. V. 90. Σωκράτη] σωκράτει P. σοφίῃ] σοφῇ B.

599 b. V. 92. κουφοτέρας AB. κουροτέρας PVL. ἐξεπόνησ'] ἐξεπόνησαν B. ἐξεφόρησ' Ruhnkenius. V. 94. λόγων Heringa. Libri λόγῳ. εὑρόμενος] Legebatur εὑράμενος. V. 95. δ' add. VL. om. ABP. V. 96. δεινὸν] δεινὸς Ruhnkenius. V. 97. φνήνατο AB. ἠνήσατο PVL. V. 98. ἐξ 'Εφύρης ἔβη Porsonus in Miscellan. p. 246.

599 c. 'Αλυάττην] ἀλυάτην B. Χαμαιλέων δ'] δ' om. B. Anacreontis versus om. C. V. 1. Σφαίρῃ δεῦτέ με L. σφερ' αἰρη με V. σφεραίρη με P. πορφυρέῃ βάλλων Pauwius. Libri πορφύρ' ἐπιβάλλων. V. 3. νήνι] νηνι sine accentu A. νυνὶ

συμπαίζειν προκαλεῖται.
ἡ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
d πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.

καὶ τὴν Σαπφὼ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτά φησιν εἰπεῖν

Κεῖνον, ὦ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
ὕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
Τήιος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγαυός.

ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφοῦς τοῦτο τὸ ᾆσμα παντί που δῆλον. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι παίζειν τὸν Ἑρμησιάνακτα περὶ τούτου τοῦ ἔρωτος. καὶ γὰρ Δίφιλος ὁ κωμῳδιοποιὸς πεποίηκεν ἐν Σαπφοῖ δράματι Σαπφοῦς ἐραστὰς Ἀρχίλοχον καὶ Ἱππώνακτα.

e Ταῦθ' ὑμῖν, ὦ ἑταῖροι, οὐκ ἀμερίμνως δοκῶ τὸν ἐρωτικὸν τοῦτον πεποιῆσθαι κατάλογον, οὐκ ὢν οὕτως ἐρωτομανὴς ὡς διαβάλλων με εἴρηκεν ὁ Κύνουλκος· ἀλλ' ἐρωτικὸς μὲν εἶναι ὁμολογῶ, ἐρωτομανὴς δὲ οὔ.

Τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν,
ἐξὸν σιωπᾶν κἂν σκότῳ κρύπτειν τάδε;

Αἰσχύλος ἔφη ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν Ἀμφιτρύωνι. οὗτος δ' ἐστὶν Αἰσχύλος ὁ καὶ τὰ Μεσσηνιακὰ ἔπη συνθείς, ἀνὴρ εὐπαίδευτος.

f 73. Ὑπολαμβάνων οὖν μέγαν εἶναι δαίμονα καὶ δυνατώτατον τὸν Ἔρωτα, προσέτι δὲ καὶ τὴν Ἀφροδίτην τὴν χρυσῆν, τὰ Εὐριπίδου ἐπὶ νοῦν λαμβάνων λέγω

PVL. ποικιλοσαμβάλῳ] Legebatur ποικίλος λαμβάνῳ. V. 5. ἐστὶν] Scribebatur ἐστί. εὐκτίτου Barnesius. Libri εὐκτικοῦ.

599 d. V. 8. ἄλλην] ἄλλον expressit Dalecampius. Σαπφὼ δὲ] δὲ om. Schweigh. editio. V. 1. Κεῖνον Barnesius et alii. Libri κεῖνων. ἔνισπες Barnesius. εἴνισπες A. εἴνιασπες PVL. V. 3. Τήιος et ὃν Barnesius. Libri ὁ τήιος et ὅσ'. V. 4. ἀγαυός Barnesius. Libri ἀγλαός. κωμῳδιοποιὸς A. κωμῳδοποιὸς PVL.

599 e. ταῦθ' B ταῦτα PVL. Τίς δ' ἔστ'] τί δ' ἔσται B.

599 f. προσέτι δὲ] Legebatur προσέτι τε. Euripidis ex Oedipo fragmentum etiam alii scriptores attulerunt, de quibus vide

Τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός;
ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν
ὅση πέφυκε κἀφ' ὅσον διέρχεται.
αὕτη τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς.
τεκμήριον δὲ μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς,
600 ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ.
ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖ', ὅταν ξηρὸν πέδον
ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ·
ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο.
ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς ταυτὸν δύο,
φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα
δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος.

καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν, παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν

b Ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔκυσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
τέλειός ἐστι. τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

74. Ἐν Ἱππολύτῳ Εὐριπιδείῳ πάλιν ἡ Ἀφροδίτη φησὶν

c Ὅσοι τε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν
ναίουσιν εἴσω, φῶς ὁρῶντες ἡλίου,
τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη,

Valckenarium in Diatribe Euripidea p. 51. V. 1. Τὴν Ἀφροδίτην add. L. om. PV. V. 3. κἀφ'] Scribebatur καὶ ἐφ'. καὶ ἐν P, qui ὅσῳ pro ὅσον. V. 5. μάθῃς] μάθοις P.

600 a. V. 7. γαῖ' VL. γαῖα ABP. ὅταν Schweigh. ex Stobaeo. Libri ὅτι. V. 8. ἔχῃ A. ἔχει PVL et Stobaeus. V. 12. καὶ τρέφουσ'] κἀκτρέφουσ' Stobaeus Eclog. physic. I. 12. ταῖς Δαναΐσιν] ταῖς om. B.

600 b. V. 3. εὐνάεντος] εὐνάοντος C. V. 6. 7. om. C. V. 6. δενδρῶτις Hermannus. δένδρων τις AB. δένδρων δέ τις PVL. ὥρα δ' AB. δ' om. PVL. Ἐν Ἱππολύτῳ] V. 3. Εὐριπιδείῳ] εὐριπιδίῳ B.

600 c. V. 1. τερμόνου ταλαντικῶν B. V. 3. τἀμὰ] τε ἅμα B.

σφάλλω δ᾽ ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.

νεανίσκῳ γὰρ τὴν πᾶσαν ἀρετὴν ἔχοντι τοῦτο μόνον τὸ ἁμάρτημα προσὸν, ὅτι οὐκ ἐτίμα τὴν Ἀφροδίτην, αἴτιον ἐγένετο τοῦ ὀλέθρου· καὶ οὔτε ἡ Ἄρτεμις ἡ περισσῶς ἀγαπήσασα οὔτε τῶν ἄλλων θεῶν τις ἢ δαιμόνων ἐβοήθησεν αὐτῷ. κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν ποιητὴν

d Ὅστις Ἔρωτα μὴ μόνον κρίνει θεὸν,
ἢ σκαιός ἐστιν, ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

ὃν ὁ σοφὸς ὑμνῶν ἀεί ποτε Ἀνακρέων πᾶσίν ἐστι διὰ στόματος. λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος Κριτίας τάδε

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντα πότ᾽ ᾠδὰς
ἡδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ᾽ ἀνῆγε,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
e αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἡδὺν, ἄλυπον.
οὔ ποτέ σου φιλότης γηράσεται, οὐδὲ θανεῖται,
ἔς τ᾽ ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσι
παῖς διαπομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας θ᾽ ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσι,
πλάστιγξ θ᾽ ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ᾽ ἄκραισι καθίζῃ
κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.

V. 4. *μέγα*] *μετὰ* B. *αἴτιον*] *ἀπιὸν* B.

600 d. Euripidis ex Auge versus attulit Stobaeus Florileg. LXIII, 11. vol. II. p. 456. Vide Valckenarii Diatriben p. 157. V. 1. *Ὅστις Ἔρωτα*] Recte apud Stobaeum *Ἔρωτα δ᾽ ὅστις*. Idem *μὴ θεὸν κρίνει μέγαν καὶ τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον, ἢ σκαιός ἐστιν —*. *ὑμνῶν ἀεί ποτε* AB. *ποτε ὑμνῶν* omisso *ἀεί* PVL. Critiae v. 3. *ὑπερόπευμα* P.

600 e. V. 4. *φιλοβάρβιτον*] *φιλοβάρβυτον* P. *φιλοβάρετον* B. V. 7. *διαπομπεύῃ* ABC. *διαπομπεύσῃ* PVL. *προπόσεις* PVL. *προπόσις* A. *πρόποσις* B. *πρόποσιν* C. *ἐπιδέξια νωμῶν* AC et epitome Hoeschelii. *ἐπὶ δεξιὰν ὦμον* B. *ἐπὶ δεξιὸν ὦμον* PVL. V. 8. *θ᾽* om. P. V. 9. *πλάστιγξ* CL. *πλάστιξ* APV. *θ᾽* PVL. *τε* A. *δ᾽* C. *ἄκραισι* ABC et libri Casauboniani. *ἄκροισι* PVL. *καθίζῃ* B. *καθίζει* AC. *καθίξει* ex suis libris affert Casaubonus, fortasse typothetae errore pro *καθίζει*. *καθίζοι* PVL. V. 10. *ψακάδεσσιν* AC. *ψακάδεσιν* B. *ψεκάδεσσιν* PVL.

f 75. *Ἀρχύτας δὲ ὁ ἁρμονικός, ὥς φησι Χαμαιλέων, Ἀλκμᾶνα γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα, καὶ ἐκδοῦναι πρῶτον μέλος ἀκόλαστον ὄντα καὶ περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν τοιαύτην μοῦσαν εἰς τὰς διατριβάς. διὸ καὶ λέγειν ἔν τινι τῶν μελῶν*

Ἔρος με δεῦτε Κύπριδος ἕκατι
γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει.

λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοστράτης συμμέτρως ἐρασθείς, ποιητρίας μὲν οὔσης, δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμιλίαν
601 *τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι. λέγει δ᾽ οὕτως περὶ αὐτῆς „Τοῦθ᾽ ἁδεῖαν μοῦσαν ἔδειξε δῶρον μάκαιρα παρθένων ἁ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.“ καὶ Στησίχορος δ᾽ οὐ μετρίως ἐρωτικὸς γενόμενος συνέστησε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ᾀσμάτων· ἃ δὴ καὶ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο παιδιὰ καὶ παιδικά. οὕτω δ᾽ ἐναγώνιος ἦν ἡ περὶ τὰ ἐρωτικὰ πραγματεία καὶ οὐδεὶς ἡγεῖτο φορτικοὺς τοὺς ἐρωτικούς, ὥστε καὶ Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγῳδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλ-*
b *λέως πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ᾽ ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων· διὸ καὶ παιδεραστίαν τινὲς καλοῦσι τὴν τραγῳδίαν· καὶ ἐδέχοντο τὰ τοιαῦτα ᾄσματα οἱ θεαταί.*

76. *Καὶ ὁ Ῥηγῖνος δὲ Ἴβυκος βοᾷ καὶ κέκραγεν*

---

600 f. *Ἀρχύτας*] *ἀρχίτης* B. *ἁρμονικὸς* A. *ἁρμονιακὸς* PVL. *μελῶν*] *μιλῶν* B. *ἡγεμὼν δὲ μελῶν ἐρωτικῶν ἀλκμὰν γέγονε· καὶ ἐξέδωκε πρῶτος μέλος ἀκόλαστον. ὃς καὶ φησί που τῶν μελῶν, ἔρως δ᾽ αὖ με κύπριδος* — C. Alcmanis v. 1. *δεῦτε* Buttmannus in Lexilogo II. p. 233. Legebatur *δ᾽ αὖτε*. Eadem emendatio adhibenda videtur Sapphus fragmento apud Hephaestionem p. 42. ed. Gaisford.

Ἔρος δ᾽ αὖτέ μ᾽ ὁ λυσιμελὴς δονεῖ
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.

ἁδεῖαν μοῦσαν] *ἀδειῶν Μουσῶν* H. Stephanus. *μάκαιρα*] *μάκαιρᾳ* (sic) PVL. *μάκερα* B. *παρθένων* AB. *παρθένῳ* PVL. *τοὺς ἐρωτικοὺς* ABCP. *τοὺς* om. VL. *τοὺς ἔρωτας*] *ἀρσενικοὺς ἔρωτας* Schweigh. cui correctionis auctor fuit C, in quo ita scriptum, *οὕτω δ᾽ ἐναγώνιος ἦν ἡ περὶ τὰ ἐρωτικὰ πραγματεία, ὥστε καὶ αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς αρτικοὺς διὰ τῶν τραγῳδιῶν ἦγεν ἐς τὰ θέατρα ἔρωτας καὶ ἐδέχοντο οἱ θεαταί.*

601 b. *παιδεραστάν* PVL. *παιδεραστὴν* B. *παιδεράστριαν* Schweigh. *ἐδέχοντο* C. *ἐκδέχοντο* BP. *ἐκδέχονται* VL. Ibyci versus di-

Ἦρι μὲν αἵ τε Κυδώνιαι
μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων
κῆπος ἀκήρατος, αἵ τ' οἰνανθίδες
αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἕρνεσιν
οἰναρέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν, ἅθ' ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
c Θρηίκιος βορέας, ἀΐσσων παρὰ Κύπριδος
ἀζαλέαις μανίαισιν ἐρεμνὸς ἀθάμβησε κραταιῶς
παιδόθεν φυλάσσει
ἡμετέρας φρένας.

καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικός φησιν

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν·
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ,
πρᾶξιν.

διόπερ καὶ ὁ Τίμων ἐν τοῖς σίλλοις ἔφη

Ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι·

καὶ μὴ ἀναμένειν, ἕς τ' ἂν ἐκεῖνό τις φθέγξηται κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον φιλόσοφον

d Ἡνίκ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.

μνησθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὃς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησί;

---

gessit Hermannus in diariis Lipsiensibus a. 1817. vol. II. p. 2233. V. 2. μηλίδες] μολίδες A. ῥοᾶν VL. ῥοὰν AP. V. 4. οἰνανθίδες] οἰνανθίδος B. V. 5. ὑφ' ἕρνεσιν] ὑπ' ἕρνεσιν H. Stephanus. V. 6. θαλέθοισιν AB. θαλέθουσιν PVL. ἔρος A. ἔρως PVL. V. 7. κατάκοιτος VL. κατάκητος ABP. ἅθ' Hermannus. Libri τε. V. 8. Θρηίκιος Fiorillo p. 65. θρηίκοις AB. θρηϊκίοις PVL.

601 c. V. 9. μανίαισιν B. μανίαις PVL. ἀθάμβησε A. ἀθάμβησεν BP. Hermannus ἐρυμνὸς ἀθαμβείῃσι. κραταιῶς AP. κραταιὸς VL. V. 10. φυλάσσει] φυλάξου P. V. 11. novae strophae initium statuit Hermannus. Πίνδαρος] Fragm. 236. p. 673. Conf. supra p. 561 b. V. 1. κατὰ C et 561. καὶ κατὰ PVL. V. 2. 3. om. C. ἐν τοῖς] τοῖς om. B. σίλλοις] Scribebatur σιλλοῖς. Timonis versus attulit VII. p. 281 e.

601 d. Πίνδαρος] Fragm. 88. p. 611. Pindari versus omisit epitome.

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμὲ, σὺν ἁλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακεὶς
ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢὲ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν
ψυχρᾷ φλογὶ, πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου,
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως, ἢ γυναικείῳ θράσει
e ψυχὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
ἀλλ' ἐγὼ * δ' ἕκατι τᾶς * * κηρὸς ὣς
δαχθεὶς ἑλεηρᾶν μελισσᾶν
τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τε ναίει
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

77. Ὅλως δὲ τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας τῶν ἐπὶ ταῖς θηλείαις προκρίνουσι πολλοί. παρὰ γὰρ ταῖς ἄλλαις ταῖς εὐνομουμέναις πόλεσιν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος σπουδασθῆναι τόδε τὸ ἔθος. Κρῆτες γοῦν, ὡς ἔφην, καὶ οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς περὶ τὰ παιδικὰ δαιμονίως ἐπτόηνται. Ἐχεμένης γοῦν ἐν τοῖς Κρητικοῖς οὐ τὸν Δία φησὶν ἁρπάσαι τὸν
f Γανυμήδην, ἀλλὰ Μίνωα. οἱ δὲ προειρημένοι Χαλκιδεῖς παρ' αὐτοῖς φασιν ἁρπασθῆναι τὸν Γανυμήδην ὑπὸ τοῦ

V. 1. μὲν Heynius. Libri μι. ἁλικίᾳ Boeckhius. Libri ἡλικίᾳ. V. 2. 3. 4. minus emendate scripti supra p. 564 d. V. 2. προσώπου] Vide quae ad 564. dixi. δρακεὶς L. δράκης PV. δράκις B. δρακὼν C. V. 4. ἢὲ] ἢ 564. quod verum videtur. V. 5. Antistrophae initium. Ἀφροδίτας] ἀφροδίτης B. ἀτιμασθεὶς AB. ἀτιμαθεὶς PVL.

601 e. V. 7. ψυχὰν Schneiderus. ψυχρὰν PVL. om. C. φορεῖται] φορεῖτε B. V. 8. Indicavi lacunas. δ' ἕκατι APV. δὲ κατι B. γ' ἕκατι L. τᾶς κηρὸς] τὰς κηρος B. V. 9.—12. Epodus. V. 9. ἑλεηρὰν AP et, ni fallor, B. ἑλεκρὰν VL. ἑλαιηρᾶν Boeckhius. ἑλεηρᾶν Hermannus. μελισσᾶν Hermannus et Boeckhius. Libri μέλισσαν. V. 10. τάκομαι et ἥβαν Boeckhius. τήκομαι et ἥβην PVL. νεόγυιον] νεόγυον B. V. 11. καὶ τὸν ι δω πείθω τε ναιεν B. τε ναίει Schneiderus. Legebatur τ' ἔναιεν. V. 12. Ἀγησίλα strophae initium habet Boeckhius. ὡς ἔφην] P. 561 f.

601 f. προειρημένοι om. B.

Διός, καὶ τὸν τόπον δεικνύντες Ἀρπάγιον καλοῦσιν, ἐν ᾧ καὶ μυρρίναι διάφοροι πεφύκασιν. καὶ τὴν πρὸς Ἀθηναίους δ' ἔχθραν διελύσατο Μίνως, καίπερ ἐπὶ θανάτῳ παιδὸς συστᾶσαν, Θησέως ἐρασθείς, καὶ τὴν θυγατέρα τούτῳ γυναῖκα ἔδωκε Φαίδραν, ὡς Ζηνὶς ἢ Ζηνεύς φησιν ὁ Χῖος ἐν τῷ περὶ τῆς πατρίδος συγγράμματι.

602 78. Ἱερώνυμος δὲ ὁ περιπατητικὸς περισπουδάστους
φησὶ γενέσθαι τοὺς τῶν παίδων ἔρωτας, ὅτι πολλάκις ἡ
τῶν νέων ἀκμὴ καὶ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἑταιρικὸν συμφρο-
νῆσαν πολλὰς τυραννίδας καθεῖλε. παίδων γὰρ παρόντων
ἐραστὴς πᾶν ὁτιοῦν ἕλοιτ' ἂν παθεῖν ἢ δειλοῦ δόξαν ἀπε-
νέγκασθαι παρὰ τοῖς παιδικοῖς. ἔργῳ γοῦν τοῦτο ἔδειξεν
ὁ συνταχθεὶς Θήβησιν ὑπὸ Ἐπαμινώνδου ἱερὸς λόχος, καὶ
ὁ κατὰ τῶν Πεισιστρατιδῶν θάνατος ὑπὸ Ἁρμοδίου καὶ
Ἀριστογείτονος γενόμενος· περὶ Σικελίαν δ' ἐν Ἀκράγαντι
b ὁ Χαρίτωνος καὶ Μελανίππου. Μελάνιππος δ' ἦν τὰ παι-
δικά, ὥς φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἐρω-
τικῶν. οὗτοι φανέντες ἐπιβουλεύοντες Φαλάριδι καὶ βασα-
νιζόμενοι ἀναγκαζόμενοί τε λέγειν τοὺς συνειδότας, οὐ μό-
νον οὐ κατεῖπον, ἀλλὰ καὶ τὸν Φάλαριν αὐτὸν εἰς ἔλεον
τῶν βασάνων ἤγαγον, ὡς ἀπολῦσαι αὐτοὺς πολλὰ ἐπαι-
νέσαντα. διὸ καὶ ὁ Ἀπόλλων ἡσθεὶς ἐπὶ τούτοις ἀναβολὴν
τοῦ θανάτου τῷ Φαλάριδι ἐχαρίσατο, τοῦτο ἐμφήνας τοῖς
πυνθανομένοις τῆς Πυθίας ὅπως αὐτῷ ἐπιθῶνται· ἔχρησέ
c τε καὶ περὶ τῶν ἀμφὶ τὸν Χαρίτωνα, προτάξας τοῦ ἑξα-
μέτρου τὸ πεντάμετρον, καθάπερ ὕστερον καὶ Διονύσιος
ὁ Ἀθηναῖος ἐποίησε ὁ ἐπικληθεὶς Χαλκοῦς ἐν τοῖς ἐλε-
γείοις. ἐστὶ δὲ ὁ χρησμὸς ὅδε

αὐτοῖς] Scribebatur αὐτοῖς. φασιν] φησὶν A. τὸν τόπον B. Aberat τόν. μυρρίναι ABC. μυρσίναι PVL. τῆς πατρίδος] τῆς om. B.

602 a. τῶν παίδων] τῶν παιδικῶν Luzac. Lectt. Attic. p. 218. παίδων γὰρ] παιδικῶν γὰρ Schweigh.

602 b. Μελανίππου] „Immo Μελανίππου ἔρως." Schweigh. Vereor ne vulgata scriptura non librariorum, sed ipsius Athenaei negligentiae tribuenda sit. ἔλεον] ἔλαιον C. ἀπολῦσαι PVL. ἀπολαῦσαι AB. ἐπὶ τούτοις L. ἐπὶ τούτων PV.

602 c. περὶ τῶν] περὶ τὸν P. ὁ ἀθηναῖος B. Aberat ὁ. Χαλκοῦς] χαλκεὺς B. Oraculi versus invertit Aelianus V. H. II, 4.

Εὐδαίμων Χαρίτων καὶ Μελάνιππος ἔφυ,
θείας ἀγητῆρες ἐφαμερίοις φιλότατος.

διαβόητα δ' ἐστὶ καὶ τὰ ἐπὶ Κρατίνῳ τῷ Ἀθηναίῳ γενόμενα· ὃς μειράκιον ὢν εὔμορφον, Ἐπιμενίδου καθαίροντος τὴν Ἀττικὴν ἀνθρωπείῳ αἵματι διά τινα μύση παλαιά, ὡς ἱστορεῖ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τελε-
d τῶν, ἑκὼν αὑτὸν ἐπέδωκεν ὁ Κρατῖνος ὑπὲρ τῆς θρεψαμένης· ᾧ καὶ ἐπαπέθανεν ὁ ἐραστὴς Ἀριστόδημος, λύσιν τ' ἔλαβε τὸ δεινόν. διὰ τοὺς τοιούτους οὖν ἔρωτας οἱ τύραννοι, πολέμιοι γὰρ αὐτοῖς αὗται αἱ φιλίαι, τὸ παράπαν ἐκώλυον τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας, πανταχόθεν αὐτοὺς ἐκκόπτοντες. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τὰς παλαίστρας ὥσπερ ἀντιτειχίσματα ταῖς ἰδίαις ἀκροπόλεσιν ἐνεπίμπρασάν τε καὶ κατέσκαψαν· ὡς ἐποίησε Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος.

79. Παρὰ δὲ Σπαρτιάταις, ὡς Ἅγνων φησὶν ὁ Ἀκα-
e δημαϊκός, πρὸ τῶν γάμων ταῖς παρθένοις ὡς παιδικοῖς νόμος ἐστὶν ὁμιλεῖν. καὶ γὰρ ὁ νομοθέτης Σόλων ἔφη

Μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

Αἰσχύλος τε καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν· ὁ μὲν Μυρμιδόσι

Σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπηδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

ὁ δ' ἐν Κολχίσι περὶ Γανυμήδους τινὰ λόγον ποιούμενος

ἀγητῆρες] ἡγητῆρες Aelianus. ἀγατῆρες Eusebius Demonstrat. Evangel. V, 35. in parodia oraculi. μειράκιον ὢν Schweigh. Aberat ὢν. μύση Ruhnkenius ad Timaeum p. 13. μίση PVL.

602 d. αὑτὸν A. αὐτὸν PVL. In epitome desunt haec omnia usque ad p. 603 a. ἐπέδωκεν] ἀπέδωκεν P. ἐνεπίμπρασαν AB. ἐνεπίμπρησαν PVL. Σαμίων] σάμιος B. Ἅγνων] Scribebatur Ἄγνων.

602 e. Σόλων] Fr. 4. p. 331. Gaisford. Solonis versum attulit Plutarchus Moral. p. 751 c. praemisso hexametro ἐς θ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ. ἱμείρων excidit in P. Idem accidit in Plutarchi editionibus vetustis. ἐν μυρμιδόσιν P. Aberat ἐν. Aeschyli versus apposuit Plutarchus l. l. V. 1. ἁγνὸν tacito ter dedit Th. Canterus Var. Lect. II, 9. Libri ἅγιον, om. Plutarchus. οὐκ ἐπηδέσω L. οὐκ ἐπιδίσω P. οὐκ ἐπιδώσεσω (sic) V. οὐ κατῃδέσω Plutarchus. V. 2. πυκνῶν] πικρῶν Plutarchus, correctus ab Cantero ex p. 61 a. ἐν Κολχίσι] Fr. 2. p. 625.

Μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα.

οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι τὰ περὶ Κρατίνου καὶ Ἀριστοδήμου
f πεπλάσθαι φησὶ Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν ταῖς πρὸς τὸν Νεάνθην Ἀντιγραφαῖς. ὑμεῖς δὲ, ὦ Κύνουλκε, τὰς διηγήσεις ταύτας, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, ἀληθεῖς εἶναι πιστεύετε· καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ποιημάτων, ἃ περὶ τοὺς παιδικούς ἐστιν ἔρωτας, ἡδέως μελετᾶτε· τοῦ παιδεραστεῖν παρὰ πρώτων Κρητῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας παρελθόντος, ὡς ἱστορεῖ Τίμαιος. ἄλλοι δέ φασι τῶν τοιούτων ἐρώτων κατάρξασθαι Λάϊον ξενωθέντα παρὰ Πέλοπι καὶ ἐρασθέντα
603 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Χρυσίππου, ὃν καὶ ἁρπάσαντα καὶ ἀναθέμενον εἰς ἅρμα εἰς Θήβας φυγεῖν. Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διός φησιν ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον. καὶ Κελτοὶ δὲ, τῶν βαρβάρων καίτοι καλλίστας ἔχοντες γυναῖκας, παιδικοῖς μᾶλλον χαίρουσιν· ὡς πολλάκις ἐνίους ἐπὶ ταῖς δοραῖς μετὰ δύο ἐρωμένων ἀναπαύεσθαι. Πέρσας δὲ παρ' Ἑλλήνων φησὶν Ἡρόδοτος μαθεῖν τὸ παισὶ χρῆσθαι.

80. Φιλόπαις δ' ἦν ἐκμανῶς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεύς. Δικαίαρχος γοῦν ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν Ἰλίῳ θυσίας
b Βαγώου τοῦ εὐνούχου οὕτως αὐτόν φησιν ἡττᾶσθαι ὡς ἐν ὄψει θεάτρου ὅλου καταφιλεῖν αὐτὸν ἀνακλάσαντα, καὶ τῶν θεατῶν ἐπιφωνησάντων μετὰ κρότου οὐκ ἀπειθήσας πάλιν ἀνακλάσας ἐφίλησεν. Καρύστιος δ' ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι „Χάρωνι (φησὶ) τῷ Χαλκιδεῖ παῖς καλὸς ἦν καὶ εἶχεν εὖ πρὸς αὐτόν. ὡς δ' Ἀλέξανδρος παρὰ Κρατερῷ αὐτὸν ἐπήνεσε γενομένου ποτὲ πότου, ὁ Κρατερὸς ἐκέλευσε τὸν παῖδα καταφιλῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ ὅς, Μηδαμῶς, εἶπεν, οὐ γὰρ οὕτως ἐμὲ εὐφρανεῖ, ὡς σὲ λυ-

---

ὅτι τὸ περὶ κρατῖνον καὶ ἀριστόδημον B.

602 f. ὑμεῖς δὲ Schweigh. Legebatur ὑμεῖς τε.

603 a. Ἡρόδοτος] I, 135.

603 b. ἡττᾶσθαι A. ἠρᾶσθαι PVL. Illud legit epitomes auctor, qui οὕτως ἥττητο posuit. καρύστιος δὲ χάρωνι mediis omissis B. Χαλκιδεῖ] χαλκοειδεῖ P. εὖ om. P. ὡς] ὁ P. ὁ Κρατερὸς] ὁ Χάρων Dutheilius.

c πήσει. ὥσπερ γὰρ ἦν ἐρωτικὸς ὁ βασιλεὺς οὗτος, οὕτως καὶ πρὸς τὸ καθῆκον ἐγκρατὴς καὶ πρὸς τὸ πρεπωδέστατον. αἰχμαλώτους γοῦν λαβὼν τὰς Δαρείου θυγατέρας καὶ τὴν γυναῖκα κάλλει διαπρεπεστάτην οὖσαν, οὐ μόνον ἀπέσχετο, ἀλλ' οὐδ' ἐκείνας μαθεῖν ἐποίησεν ὅτι εἰσὶν αἰχμάλωτοι, ἀλλ' ὡς ἔτι Δαρείου ἐν τῇ βασιλείᾳ ὄντος πάντα αὐταῖς χορηγεῖσθαι ἐκέλευσε. διόπερ καὶ Δαρεῖος τοῦτο μαθὼν ηὔξατο τῷ Ἡλίῳ τὰς χεῖρας ἀνατείνας, ἢ
d αὐτὸν βασιλεύειν ἢ Ἀλέξανδρον." Ῥαδαμάνθυος δὲ τοῦ δικαίου Ἴβυκος ἐραστήν φησι γενέσθαι Τάλων. Διότιμος δ' ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ Εὐρυσθέα φησὶν Ἡρακλέους γενέσθαι παιδικά, διόπερ καὶ τοὺς ἄθλους ὑπομεῖναι. Ἀγαμέμνονά τε Ἀργύννου ἐρασθῆναι λόγος, ἰδόντα ἐπὶ τῷ Κηφισῷ νηχόμενον· ἐν ᾧ καὶ τελευτήσαντα αὐτόν, συνεχῶς γὰρ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ ἀπελούετο, θάψας εἵσατο καὶ ἱερὸν αὐτόθι Ἀφροδίτης Ἀργυννίδος. Λικύμνιος δὲ ὁ Χῖος ἐν διθυράμβοις Ἀργύννου φησὶν ἐρώμενον Ὑμέναιον γενέσθαι. Ἀντιγόνου δὲ τοῦ βασιλέως ἐρώμενος ἦν Ἀριστοκλῆς
e ὁ κιθαρῳδός, περὶ οὗ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ γράφει οὕτως „Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς ἐπεκώμαζε τῷ Ζήνωνι. καί ποτε καὶ μεθ' ἡμέραν ἐλθὼν ἔκ τινος πότου, καὶ ἀναπηδήσας πρὸς τὸν Ζήνωνα, ἔπεισεν αὐτὸν συγκωμάσαι αὐτῷ πρὸς Ἀριστοκλέα τὸν κιθαρῳδόν, οὗ σφόδρα ἤρα ὁ βασιλεύς."

81. Φιλομεῖραξ δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς, ὡς Εὐριπίδης φιλογύνης. Ἴων γοῦν ὁ ποιητὴς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Ἐπιδημίαις γράφει οὕτως „Σοφοκλεῖ τῷ ποιητῇ ἐν Χίῳ συν-
f ήντησα, ὅτε ἔπλει εἰς Λέσβον στρατηγός, ἀνδρὶ παιδιώδει παρ' οἶνον καὶ δεξιῷ. Ἑρμησίλεω δέ, ξένου οἱ ἐόντος καὶ προξένου Ἀθηναίων, ἑστιῶντος αὐτόν, ἐπεὶ παρὰ τὸ πῦρ

603 c. πρὸς τὸ καθῆκον] περὶ τὸ καθῆκον C. καθῆκον ἐγκρατὴς καὶ πρὸς τὸ om. P. διόπερ καὶ L. διὸ καὶ PV.

603 d. ἀργύννου PL. ἀργύνου V. κηφισῷ ABP. κηφισσῷ VL. εἵσατο] Libri εἰς αὐτό. Correxit Casaubonus. Λικύμνιος Reinesius et Schweigh. Libri λιχύμνιος.

603 e. οὕτως om. B. γοῦν B. Legebatur οὖν. ἐπιγραφομέναις] γραφομέναις P. γράφει οὕτως om. B. Σοφοκλεῖ] φησὶ add. B.

603 f. συνήντησα] συνήντα P. εἰς λέσβον B. Scribebatur ἐς Λέσβον. οἱ ἐόντος καὶ προξένου om. P. οἱ ἐόντος] οἱ ἐόντες B.

ἐστιῶς ὁ τὸν οἶνον ἐγχέων παῖς * * ἐὼν δῆλος ἦν, εἰπέ τε, Βούλει με ἡδέως πίνειν; φάντος δ' αὐτοῦ, Βραδέως τοίνυν καὶ πρόσφερέ μοι καὶ ἀπόφερε τὴν κύλικα. ἔτι πολὺ μᾶλλον ἐρυθριάσαντος τοῦ παιδὸς εἶπε πρὸς τὸν συγκατακείμενον, Ὡς καλῶς Φρύνιχος ἐποίησεν εἴπας

604 Λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος.

καὶ πρὸς τόδε ἠμείφθη ὁ Ἐρετριεὺς ἢ Ἐρυθραῖος γραμμάτων ἐὼν διδάσκαλος „Σοφὸς μὲν δὴ σύ γε εἶ, ὦ Σοφόκλεες, ἐν ποιήσει· ὅμως μέντοι γε οὐκ εὖ εἴρηκε Φρύνιχος πορφυρέας εἰπὼν τὰς γνάθους τοῦ καλοῦ. εἰ γὰρ ὁ ζωγράφος χρώματι πορφυρέῳ ἐναλείψειε τουδὶ τοῦ παιδὸς τὰς γνάθους, οὐκ ἂν ἔτι καλὸς φαίνοιτο. οὐ κάρτα δεῖ τὸ καλὸν τῷ μὴ καλῷ φαινομένῳ εἰκάζειν.“ ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ Ἐρετριεῖ Σοφοκλῆς „Οὐδὲ τόδε σοι ἀρέσκει ἄρα,
b ὦ ξένε, τὸ Σιμωνίδειον, κάρτα δοκέον τοῖς Ἕλλησιν εὖ εἰρῆσθαι

Πορφυρέου ἀπὸ στόματος ἱεῖσα φωνὰν παρθένος;

οὐδ' ὁ ποιητής, ἔφη, λέγων χρυσοκόμαν Ἀπόλλωνα; χρυσέας γὰρ εἰ ἐποίησεν ὁ ζωγράφος τὰς τοῦ θεοῦ κόμας καὶ μὴ μελαίνας, χεῖρον ἂν ἦν τὸ ζωγράφημα. οὐδὲ ὁ φὰς ῥοδοδάκτυλον; εἰ γάρ τις εἰς ῥόδεον χρῶμα βάψειε τοὺς δακτύλους, πορφυροβάφου χεῖρας, καὶ οὐ γυναικὸς καλῆς, ποιήσειε.“ γελασάντων δὲ ὁ μὲν Ἐρετριεὺς ἐνωπήθη τῇ

ἐστιῶς A. ἑσταὼς B. ἑστὼς PVL. Lacunam indicavit Schweigh. 604 a. Phrynichi versum attulit p. 564 f. Λάμπει δ'] Λάμπειν 564. πορφυρέαις] πορφυρέοι B. παρῇσι Porsonus. παρῃίσι PVL. παρειαῖσι C. ἢ Ἐρυθραῖος om. P. τουδὶ] τοῦδε B. οὐ κάρτα AB. οὐκ ἄρα PVL. οὐ γὰρ C. δεῖ CPV. δὴ BL. εἰκάζειν ἀναγελάσας Coraës. Libri εἰκάζειν ἄν. γελάσας. ἂν et sequentia om. C. οὐδὲ τόδε σοι L. οὐδέ σοι PV.

604 b. Σιμωνίδειον (σιμωνίδιον B)] Fr. 119. p. 393. εὖ add. L. om. PV. εἰρῆσθαι L. εἰρῖσθαι PV. ἀπὸ delet Boeckhius de metris Pindari p. 175. ἱεῖσα Schweigh. ἱεῖσα PVL. παρθένος VL. παρθέμενος BP. χρυσοκόμαν Ἀπόλλωνα] Pindarus Olymp. VI, 71. VII, 58. ab Schweighaeusero indicatus. γὰρ εἰ ἐποίησεν — ῥοδοδάκτυλον; εἰ om. P. ὁ φὰς] Homerus. ῥοδοδάκτυλον] ῥοδοδάκτυλος B. πορφυροβάφου ABC. πορφυροβάφους PV. πορφυροβαφοῦς L. ποιήσειε] ποιήσειεν P. Requiro aut ποιήσει aut ποιήσειεν ἄν cum Iacobsio p. 323.

c ἐπιραπίζει, ὁ δὲ πάλιν τοῦ παιδὸς τῷ λόγῳ εἴχετο. εἴρετο
γάρ μιν, ἀπὸ τῆς κύλικος κάρφος τῷ μικρῷ δακτύλῳ
ἀφαιρετέοντα, εἰ καθορᾷ τὸ κάρφος. φάντος δὲ καθορᾶν,
Ἄπο τοίνυν φύσησον αὐτό, ἵνα μὴ πλύνοιτο ὁ δάκτυλος
εὖ. προσαγαγόντος δ' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν κύλικα,
ἐγγυτέρω τὴν κύλικα τοῦ ἑαυτοῦ στόματος ἦγεν, ἵνα δὴ
ἡ κεφαλὴ τῇ κεφαλῇ ἀσσοτέρα γένηται. ὡς δ' ἦν οἱ κάρτα
πλησίον, προσλαβὼν τῇ χειρὶ ἐφίλησεν. ἐπικροτησάντων
δὲ πάντων σὺν γέλωτι καὶ βοῇ ὡς εὖ ὑπηγάγετο τὸν
d παῖδα, Μελετῶ, εἶπε, στρατηγεῖν, ὦ ἄνδρες· ἐπειδήπερ
Περικλῆς ποιεῖν με ἔφη, στρατηγεῖν δ' οὐκ ἐπίστασθαι.
ἆρ' οὖν οὐ κατ' ὀρθόν μοι πέπτωκε τὸ στρατήγημα;
τοιαῦτα πολλὰ δεξιῶς ἔλεγέ τε καὶ ἔπρησσεν, ὅτε πίνοι
ἢ πράσσοι. τὰ μέντοι πολιτικὰ οὔτε σοφὸς οὔτε ῥεκτήριος
ἦν, ἀλλ' ὡς ἄν τις εἷς τῶν χρηστῶν Ἀθηναίων.“

82. Καὶ Ἱερώνυμος δ' ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς ἱστορικοῖς
ὑπομνήμασί φησιν ὅτι Σοφοκλῆς εὐπρεπῆ παῖδα ἔξω τεί-
χους ἀπήγαγε χρησόμενος αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παῖς τὸ ἴδιον
e ἱμάτιον ἐπὶ τῇ πόᾳ ὑπέστρωσε, τὴν δὲ τοῦ Σοφοκλέους
χλανίδα περιεβάλοντο. μετ' οὖν τὴν ὁμιλίαν ὁ παῖς ἁρ-
πάσας τὸ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδιον ᾤχετο, καταλιπὼν
τῷ Σοφοκλεῖ τὸ ἑαυτοῦ παιδικὸν ἱμάτιον. οἷα δὲ εἰκὸς
διαλαληθέντος τοῦ συμβεβηκότος, Εὐριπίδης πυθόμενος
καὶ ἐπιτωθάζων τὸ γεγονός, καὶ αὐτός ποτε ἔφη τούτῳ
κεχρῆσθαι τῷ παιδί, ἀλλὰ μηδὲν προσθεῖναι, τὸν δὲ Σο-
φοκλέα διὰ τὴν ἀκολασίαν καταφρονηθῆναι. καὶ ὁ Σο-
f φοκλῆς ἀκούσας ἐποίησεν εἰς αὐτὸν τοιοῦτον ἐπίγραμμα,

ἐπιραπίζει AB. ἐπιρραπίζει PVL.

604 c. εἴρετο AB. εἴρετο PV. εἴρητο Basil. L. ἀφαιρετέοντα AB. ἀφαιρέοντα PVL. ἄπο PV. ἀπὸ Basil. L. ὁ δάκτυλος εὖ] ὁ δάκτυλος εὖ ABV. ὁ δάκτυλος καὶ εὖ P. ὁ δάκτυλός σου L. ὁ δάκτυλός σεο (quidni σευ?) Schweigh. οἱ κάρτα] ἡ κάρτα B.

604 d. Μελετῶ] μελέτω ABP. ποιεῖν] πιεῖν P. ποιεῖν με B. Legebatur ποιεῖν μέν. ἔφη ABP. Legebatur ἔφη με. ὅτε πίνοι] ὅτι πίνοι B. πράσσοι] παίζοι Toupius Emend. vol. II. p. 542. οὔτε ῥεκτήριος] οὔτ' ἐρεκτήριος B. οὔτε ῥεκτὴρ P. ἔξω τείχους AB. ἔξω τοῦ τείχους PVL.

604 e. περιεβάλοντο AB. περιεβάλλοντο PVL. τὴν ὁμιλίαν AB. τὴν om. PVL. ἑαυτοῦ om. B.

χρησάμενος τῷ περὶ τοῦ Ἡλίου καὶ Βορέου λόγῳ, καὶ τὸ πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ παραινιττόμενος

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
Βορρᾶς ὡμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα,
ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

83. Θεόπομπος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν συληθέντων ἐκ
605 Δελφῶν χρημάτων Ἀσώπιχόν φησι τὸν Ἐπαμινώνδου ἐρώμενον τὸ Λευκτρικὸν τρόπαιον ἐντετυπωμένον ἔχειν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, καὶ θαυμαστῶς αὐτὸν κινδυνεύειν· ἀνακεῖσθαι δὲ τὴν ἀσπίδα ταύτην ἐν Δελφοῖς ἐν τῇ στοᾷ. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ συγγράμματι Θεόπομπος φιλογύναιον μέν φησι γεγονέναι Φάϋλλον τὸν Φωκέων τύραννον, φιλόπαιδα δὲ Ὀνόμαρχον· καὶ ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ χαρίσασθαι τοῦτον εἰς Δελφοὺς παραγενομένῳ τῷ Πυθοδώρου τοῦ Σικυωνίου υἱῷ,
b ἀποκειρομένῳ τὴν κόμην, ὄντι καλῷ συγγενόμενον, τὰ Συβαριτῶν ἀναθήματα, στλεγγίδια χρυσᾶ τέσσαρα. τῇ Δεινιάδου δὲ αὐλητρίδι Βρομιαδίᾳ Φάϋλλος καρχήσιον ἀργυροῦν Φωκαέων καὶ στέφανον χρυσοῦν κιττοῦ Πεπαρηθίων. αὐτὴ δέ, φησί, καὶ ἔμελλε τὰ Πύθια αὐλεῖν, εἰ μὴ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐκωλύθη. τῷ δὲ Λυκόλᾳ τῷ τοῦ Τριχολέου υἱῷ Φυσκίδᾳ ὄντι καλῷ Ὀνόμαρχος ἔδωκε, φησί, στέφανον δάφνης, Ἐφεσίων ἀνάθημα. οὗτος ὁ παῖς πρὸς Φίλιππον ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κἀκεῖ προαγωγευόμενος

---

604 f. καὶ τὸ B. Legebatur καίτοι. μοιχείαν] μοιχίαν P. Sophoclis epigramma in Antholog. Palat. vol. II. p. 788. V. 2. φιλοῦνθ' ἑτέραν] φιλοῦντι ἑτέραν P. φιλοῦντι ἑταίραν B. V. 3. Βορρᾶς] βορᾶς B.

605 a. συγγράμματι Θεόπομπος om. B. Φάϋλλον] φύλλον AB. om. P. τὸν Φωκέων] τῶν φωκέων B. ἐκ τῶν τοῦ] ἐκ τούτου τοῦ P. τοῦτον L. τούτῳ PV. τῷ Πυθοδώρου — ἀποκειρομένῳ add. ABL. om. PV.

605 b. Δεινιάδου] δειμάδου B. βρομιαδια φαυλλος A. βρομία διαφαυλλος B. βρομίᾳ φάυλλος PVL. Βρομιαδίᾳ vitiosum videtur. Nomen tibicinae fuit, credo, aut Βρομίᾳ aut Βρομιάδι. καὶ στέφανον Casaubonus in schedis MSS. Libri καιο . . . . νον. ὑπὸ τοῦ] ἐπὶ τοῦ B. προαγωγευόμενος] προαγορευόμενος P.

c οὐδὲν λαβὼν ἀπεστάλη. τῷ Ἐπιλύκου τοῦ Ἀμφιπολίτου
υἱῷ ὄντι καλῷ Δαμίππῳ Πλεισθένους ἀνάθημα Ὀνόμαρ-
χος ἔδωκε. Φαρσαλίᾳ τῇ Θεσσαλίδι ὀρχηστρίδι δάφνης
στέφανον χρυσοῦν Φιλόμηλος ἔδωκε, Λαμψακηνῶν ἀνά-
θημα. αὕτη ἡ Φαρσαλία ἐν Μεταποντίῳ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ
ἀγορᾷ μάντεων, γενομένης φωνῆς ἐκ τῆς δάφνης τῆς χαλ-
κῆς, ἣν ἔστησαν Μεταποντῖνοι κατὰ τὴν Ἀριστέα τοῦ
Προκοννησίου ἐπιδημίαν, ὅτε ἔφησεν ἐξ Ὑπερβορέων πα-
ραγεγονέναι, ὡς τάχιστα ὤφθη εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβαλοῦσα,
d ἐμμανῶν γενομένων τῶν μάντεων, διεσπάσθη ὑπ' αὐτῶν.
καὶ τῶν ἀνθρώπων ὕστερον ἀναζητούντων τὴν αἰτίαν εὑ-
ρέθη διὰ τὸν τοῦ θεοῦ στέφανον ἀνῃρημένη."

84. Ὁρᾶτε οὖν καὶ ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι οἱ παρὰ φύσιν
τῇ Ἀφροδίτῃ χρώμενοι καὶ ἀσεβοῦντες εἰς τὴν θεὸν μὴ
τὸν αὐτὸν διαφθαρῆτε τρόπον. τότε γὰρ καὶ οἱ παῖδές
εἰσι καλοί, ὡς Γλυκέρα ἔφασκεν ἡ ἑταίρα, ὅσον ἐοίκασι
γυναικὶ χρόνον, καθάπερ ἱστορεῖ Κλέαρχος. ἐμοὶ μὲν γὰρ
καὶ κατὰ φύσιν δοκεῖ πεποιηκέναι Κλεώνυμος ὁ Σπαρτιά-
e της, πρῶτος ἀνθρώπων εἰς ὁμηρείαν λαβὼν παρὰ Μετα-
ποντίνων γυναῖκας, παρθένους τὰς ἐνδοξοτάτας καὶ καλλί-
στας διακοσίας, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ὁ Σάμιος ἐν τῇ τρίτῃ
τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα ἱστοριῶν. κἀγὼ δὲ κατὰ τὴν Ἐπι-
κράτους Ἀντιλαΐδα

Τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς
Σαπφοῦς, Μελήτου, Κλεομένους, Λαμυνθίου.

ὑμεῖς δέ, ὦ φιλόσοφοι, κἂν ἐρασθέντες ποτὲ γυναικῶν ἐν
ἐννοίᾳ λάβητε ὡς ἀδύνατόν ἐστι τὸ τυχεῖν μάθετε * * *

---

605 c. τῷ Ἐπιλύκου] τῷ ἐπιλύκῳ B. Λαμψακηνῶν] Κνιδίων Plutarchus Moral. p. 397 f. ab Schweigh. indicatum. μεταποντίῳ AB. μεταπόντῳ PVL. Προκοννησίου] προκονησίου A.

605 d. διὰ τὸν AB. διὰ τὸ τὸν PVL.

605 e. ὁμηρείαν] Scribebatur ὁμηρίαν. παρθένους] καὶ παρθένους B. τῇ τρίτῃ] τῇ om. B. ἱστοριῶν om. B. V. 1. Τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα Dobraeus in Appendice ad Aristophan. p. (125). Legebatur ἐρωτικὰ μεμάθηκα. V. 2. Μελήτου Dobraeus. μέλη τοῦ AB. μέλη ἢ τοῦ PVL. λαμυνθίου AP. ληκυνθίου B. λαμυνθίου VL. ὦ φιλόσοφοι APV. οἱ φιλόσοφοι L. Lacunam post μάθετε indicavit Schweigh.

παύονται οἱ ἔρωτες, ὥς φησι Κλέαρχος. τῇ τε γὰρ περὶ
τὴν Πειρήνην χαλκῇ βοῒ βοῦς ἐπανέβη· καὶ γεγραμμένῃ
f κυνὶ καὶ περιστερᾷ καὶ χηνὶ τῇ μὲν κύων, τῇ δὲ περιστερά,
τῇ δὲ χὴν προσῆλθον καὶ ἐπεπήδησαν· φανέντων δὲ πᾶσι
τούτοις ἀδυνάτων ἀπέστησαν, καθάπερ Κλείσοφος ὁ Ση-
λυμβριανός. οὗτος γὰρ τοῦ ἐν Σάμῳ Παρίου ἀγάλματος
ἐρασθεὶς κατέκλεισεν αὑτὸν ἐν τῷ ναῷ, ὡς πλησιάσαι
δυνησόμενος· καὶ ὡς ἠδυνάτει διά τε τὴν ψυχρότητα καὶ
τὸ ἀντίτυπον τοῦ λίθου, τηνικαῦτα τῆς ἐπιθυμίας ἀπέστη,
καὶ προβαλλόμενος τὸ σαρκίον ἐπλησίασε. τῆς πράξεως
ταύτης μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγρα-
φομένῳ δράματι Γραφὴ λέγων ὧδε

606 Γεγένηται δ', ὡς λέγουσι, κἂν Σάμῳ
τοιοῦθ' ἕτερον. λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης
ἄνθρωπος, ἐγκατέκλεισέ θ' αὑτὸν τῷ νεῷ.

καὶ Φιλήμων τοῦ αὐτοῦ μνημονεύων φησίν·

Ἀλλ' ἐν Σάμῳ μὲν τοῦ λιθίνου ζῴου ποτὲ
ἄνθρωπος ἠράσθη τις· εἶτ' εἰς τὸν νεὼν
κατέκλεισεν αὑτόν.

Κτησικλέους δέ ἐστιν ἔργον τὸ ἄγαλμα, ὥς φησιν Ἀδαῖος
ὁ Μυτιληναῖος ἐν τῷ περὶ ἀγαλματοποιῶν. Πολέμων δὲ ἢ
ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλαδικόν „Ἐν Δελφοῖς
b (φησὶν) ἐν τῷ πινάκων θησαυρῷ παῖδές εἰσι λίθινοι δύο,
ὧν τοῦ ἑτέρου Δελφοί φασι τῶν θεωρῶν ἐπιθυμήσαντά
τινα συγκατακλεισθῆναι, καὶ τῆς ὁμιλίας καταλιπεῖν στέ-
φανον. φωραθέντος δ' αὐτοῦ τὸν θεὸν χρωμένοις τοῖς

πειρήνην ABC. πυρήνην PVL. ἐπανέβη] ἐπανέστη C.

605 f. καθάπερ] καθάπερ καὶ Schweigh. αὑτὸν] αὐτὸν CP. διά τε τὴν L. διὰ τὴν PV. καὶ Ἄλεξις AB. καὶ om. PVL. ὁ ποιητὴς ἐν γραφῇ. γεγένηται B.

606 a. V. 3. ἐγκατέκλεισε L. ἐγκατέκλεισεν PV. θ' L. τε PV. αὑτὸν PVL. ἑαυτὸν A. Φιλήμων] P. 409. τοῦ αὐτοῦ μνημονεύων φησὶ om. B. V. 1. μὲν] μὲν φησὶ B. V. 3. αὑτὸν] αὐτὸν P. Μυτιληναῖος] μυτυληναῖος A. μιτυληναῖος B. μυτηληναῖος PVL.

606 b. ἐν τῷ Dalecampius. Libri ἢ ἐν τῷ. πινάκων] πινάκῳ B. ἐπιθυμήσαντα] ἐπιθύμησαν B.

Δελφοῖς συντάξαι ἀφεῖναι τὸν ἄνθρωπον· δεδωκέναι γὰρ αὐτῷ μισθόν."

85. Καὶ ἄλογα δὲ ζῷα ἀνθρώπων ἠράσθη. Σεκούνδου μέν τινος βασιλικοῦ οἰνοχόου ἀλεκτρυών· ἐκαλεῖτο δὲ ὁ μὲν ἀλεκτρυὼν Κένταυρος, ὁ δὲ Σεκοῦνδος ἦν οἰκέτης Νικομήδους τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ὡς ἱστορεῖ Νίκανδρος ἐν ἕκτῳ Περιπετειῶν. ἐν Αἰγίῳ δὲ παιδὸς ἠράσθη χήν, ὡς Κλέαρχος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν. τὸν δὲ παῖδα τοῦτον Θεόφραστος ἐν τῷ Ἐρωτικῷ Ἀμφίλοχον καλεῖσθαί φησι καὶ τὸ γένος Ὠλένιον εἶναι. Ἑρμείας δὲ ὁ τοῦ Ἑρμοδώρου, Σάμιος δὲ γένος, ἐρασθῆναι χῆνα Λακύδους τοῦ φιλοσόφου. ἐν δὲ Λευκαδίᾳ φησὶ Κλέαρχος οὕτως ἐρασθῆναι ταὼν παρθένου ὥς καὶ τὸν βίον ἐκλιπούσῃ συναποθανεῖν. δελφῖνα δ' ἐν Ἰασῷ παιδὸς ἐρασθῆναι λόγος, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ἐν τῇ ἐνάτῃ. ὁ δὲ λόγος ἐστὶν αὐτῷ ὁ περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ λέγει οὕτως „Μετεπέμψατο δὲ καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἰασοῦ παῖδα. περὶ γὰρ τὴν πόλιν ταύτην Διονύσιός τις ἦν παῖς, ὃς μετὰ τῶν ἄλλων ἐκ παλαίστρας παραγενόμενος ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκολύμβα. δελφὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ πελάγους ἀπήντα καὶ ἀναλαμβάνων ἐπὶ τὰ νῶτα ἔφερεν ἐπὶ πλεῖστον νηχόμενος, καὶ πάλιν ἀποκαθίστα εἰς τὴν γῆν." φιλανθρωπότατον δέ ἐστι καὶ συνετώτατον τὸ ζῷον ὁ δελφὶς χάριν τε ἀποδιδόναι ἐπιστάμενον. Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ δωδεκάτῃ „Κοίρανος (φησὶν) ὁ Μιλήσιος ἰδὼν ἁλιέας τῷ δικτύῳ λαβόντας δελφῖνα καὶ μέλλοντας κατακόπτειν ἀργύριον δοὺς καὶ παραστησάμενος ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος. καὶ μετὰ ταῦτα ναυα-

---

αὐτῷ] Scribebatur αὐτῷ. αὐτὸν B. Νικομήδους add. ABCL. om. PV.

606 c. Περιπετειῶν] περὶ πετειῶν P. Αἰγίῳ Schweigh. Libri ἐγίῳ. Αἰγείῳ Aelianus N. A. V, 29. τὸν δὲ παῖδα] δὲ om. B. Θεόφραστος] Vol. V, p. 199. χῆνα addidit Schweigh. Post φιλοσόφου sex circiter litterarum lacuna est in P. ἐν δὲ] ἐν om. P. ἐν τῇ] τῇ om. B. ὁ περὶ A. Aberat ὁ.

606 d. καὶ λέγει οὕτως om. B, qui φησὶ inserit post μετεπέμψατο δέ. τὸ ζῷον] τὸ om. B. Φύλαρχος] φίλαρχος C. ἐν τῇ δωδεκάτῃ A. ἐν τῇ δυοκαιδεκάτῃ VL. ἐν τῇ ιβ΄ P. ἐν ιβ΄ B.

606 e. ναυαγίᾳ AC. ναυαγίῳ PVL.

γίᾳ χρησάμενος περὶ Μύκονον καὶ πάντων ἀπολομένων μόνος ὑπὸ δελφῖνος ἐσώθη ὁ Κοίρανος. τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ γηραιοῦ ἐν τῇ πατρίδι καὶ τῆς ἐκφορᾶς παρὰ τὴν θάλατταν γιγνομένης κατὰ τύχην ἐν τῇ Μιλήτῳ, ἐν τῷ λιμένι πλῆθος δελφίνων ἐφάνη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, μικρὸν
f ἀπωτέρω τῶν συνεκκομιζόντων τὸν Κοίρανον, ὡσεὶ συνεκφερόντων καὶ συγκηδευόντων τὸν ἄνθρωπον.“ ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ Φύλαρχος διὰ τῆς εἰκοστῆς ὅσην ἐλέφας τὸ ζῶον φιλοστοργίαν ἔσχεν εἰς παιδίον. γράφει δ' οὕτως „Τούτῳ δὲ τῷ ἐλέφαντι συνετρέφετο θήλεια ἐλέφας, ἣν Νίκαιαν ἐκάλουν· ᾧ τελευτῶσα ἡ τοῦ Ἰνδοῦ γυνὴ παιδίον αὐτῆς τριακοσταῖον παρακατέθετο. ἀποθανούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου δεινή τις φιλοστοργία γέγονε τοῦ θηρίου πρὸς τὸ παιδίον. οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χωριζόμενον τὸ βρέφος ὑπέμενεν· ὁ δέ, εἰ μὴ βλέποι τὸ παιδίον, ἤσχαλλεν. ὅτ' οὖν ἡ τροφὸς ἐμπλήσειεν αὐτὸ τοῦ γάλακτος, ἀνὰ μέσον τῶν
607 ποδῶν τοῦ θηρίου ἐτίθει αὐτὸ ἐν σκάφῃ. εἰ δὲ μὴ τοῦτο πεποιήκοι, τροφὴν οὐκ ἐλάμβανεν ἡ ἐλέφας. καὶ μετὰ ταῦτα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς καλάμους λαμβάνων, καὶ τῶν παρατιθεμένων χορτοσμάτων, καθεύδοντος τοῦ βρέφους, τὰς μυίας ἀπεσόβει· ὅτε δὲ κλαίοι, τῇ προβοσκίδι τὴν σκάφην ἐκίνει καὶ κατεκοίμιζεν αὐτό. τὸ δ' αὐτὸ ἐποίει καὶ ὁ ἄρρην ἐλέφας πολλάκις.“

86. Ὑμεῖς δέ, ὦ φιλόσοφοι, καὶ τῶν δελφίνων καὶ τῶν ἐλεφάντων ἐστὲ κατὰ τὴν γνώμην ἀγριώτεροι, ἔτι δὲ ἀνημερώτεροι, καίτοι Περσαίου τοῦ Κιτιέως ἐν τοῖς συμ-
b ποτικοῖς ὑπομνήμασι βοῶντος καὶ λέγοντος „Περὶ ἀφροδισίων ἁρμοστὸν εἶναι ἐν τῷ οἴνῳ μνείαν ποιεῖσθαι· καὶ

ἀπολομένων L. ἀπωλομένων PV. ὁ Κοίρανος om. B. τὸν Κοίρανον om. B.

606 f. Φύλαρχος et τῆς om. B. εἰκοστῆς] κ^ῆς B. τὸ ζῶον add. L. om. BPV. γράφει δ' οὕτως om. B. Τούτῳ] τούτω (sic) B. δὲ τῷ] δὲ φησὶ τῷ B. αὐτῆς] Scribebatur αὐτῆς. παρακατέθετο] παρέθετο C. αὐτὸ τοῦ] αὐτὸν τοῦ B. σκάφῃ CVL et Aelianus N. A. XI, 14. σκάφει AP.

607 a. πεποιήκοι C. πεποιήκει PVL. κατεκοίμιζεν ABC. κατεκοίμισεν PVL. καὶ ὁ ἄρρην] καὶ ἄρρεν B. ἔτι δὲ B. Legebatur ἔτι τε. τοῦ] οὐ B. κιτιέως BPV. κιττιέως L. et Schweigh. editio.

γὰρ πρὸς ταῦτα ἡμᾶς, ὅταν ὑποπίωμεν, ἐπιρρεπεῖς εἶναι. καὶ ἐνταῦθα τοὺς μὲν ἡμέρως τε καὶ μετρίως αὐτοῖς χρωμένους ἐπαινεῖν δεῖ, τοὺς δὲ θηριωδῶς καὶ ἀπλήστως ψέγειν. καὶ εἰ διαλεκτικοὶ συνελθόντες εἰς πότον περὶ συλλογισμῶν διαλέγοιντο, ἀλλοτρίως ἂν αὐτοὺς ὑπολάβοι τις ποιεῖν τοῦ παρόντος καιροῦ. καὶ ὁ καλὸς κἀγαθὸς ἀνὴρ μεθυσθείη ἄν. οἱ δὲ βουλόμενοι σωφρονικοὶ εἶναι σφόδρα
c μέχρι τινὸς διατηροῦσιν ἐν τοῖς πότοις τὸ τοιοῦτον· εἶθ' ὅταν παραδύῃ τὸ οἰνάριον, τὴν πᾶσαν ἀσχημοσύνην ἐπιδείκνυνται. ὃ καὶ πρώην ἐγένετο ἐπὶ τῶν ἐξ Ἀρκαδίας θεωρῶν πρὸς Ἀντίγονον παραγενομένων. ἐκεῖνοι γὰρ ἠρίστων σφόδρα σκυθρωπῶς καὶ εὐσχημόνως, ὡς ᾤοντο, οὐχ ὅτι ἡμῶν τινα προσβλέποντες, ἀλλ' οὐδὲ ἀλλήλους. ὡς δὲ ὁ πότος προέβαινε καὶ εἰσῆλθεν ἄλλα τε ἀκροάματα καὶ αἱ Θετταλαὶ αὗται ὀρχηστρίδες, καθάπερ αὐταῖς ἔθος ἐστίν, ἐν ταῖς διαζώστραις γυμναὶ ὠρχοῦντο, οὐκ ἔτι κα-
d τεῖχον αὐτοὺς οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ ἐκ τῶν κλινῶν ἀνώρμων καὶ ἐβόων, ὡς θαυμαστόν τι θέαμα θεώμενοι· καὶ μακάριον τὸν βασιλέα ἀπεκάλουν, ὅτι ἔξεστιν αὐτῷ τούτων ἀπολαύειν· καὶ ἕτερα τούτοις παραπλήσια πάνυ πολλὰ τῶν φορτικῶν ἐποίουν. τῶν φιλοσόφων δέ τις συμπίνων ἡμῖν εἰσελθούσης αὐλητρίδος, καὶ οὔσης εὐρυχωρίας παρ' αὐτῷ, βουλομένης τῆς παιδίσκης παρακαθίσαι, οὐκ ἐπέτρεψεν, ἀλλὰ σκληρὸν αὐτὸν εἰσῆγεν. εἶθ' ὕστερον πωλουμένης τῆς αὐλητρίδος,
e καθάπερ ἔθος ἐστὶν ἐν τοῖς πότοις γίνεσθαι, ἐν τῷ ἀγοράζειν πάνυ νεανίσκος ἦν· καὶ τῷ πωλοῦντι ἄλλῳ τινὶ θᾶττον προσθέντι ἠμφισβήτει, καὶ οὐκ ἔφη αὐτὸν πεπρακέναι· καὶ τέλος εἰς πυγμὰς ἦλθεν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος φιλόσοφος καὶ ἐν ἀρχῇ οὐδ' ἂν παρακαθίσαι ἐπιτρέπων τῇ αὐλητρίδι.“ μήποτε αὐτός ἐστιν ὁ Περσαῖος ὁ περὶ τῆς αὐλητρίδος διαπυκτεύσας. φησὶ γὰρ Ἀντίγονος ὁ Καρύ-

---

607 c. παραδύῃ VL, παραδυῇ AP. ἐκεῖνοι γὰρ PVL, ἐκεῖνοί τε γὰρ A. ἀκροάματα PL. ἀκροάσματα V. διαζώστραις A. διαζώσαις PVL. αὐτοὺς] Scribebatur αὑτούς.

607 d. ἀνώρμων AB. ἀνόρμων P. ἀφώρμων VL. αὑτὸν VL. αὐτὸν AP. τῆς αὐλητρίδος om. B.

607 e. προσθέντι Casaubonus. Libri προσθέντος.

στῖος ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος γράφων ὧδε „Ζήνων ὁ Κιτιεὺς, Περσαίου παρὰ πότον αὐλητρίδιον πριαμένου, διοκνοῦντος εἰσαγαγεῖν πρὸς αὑτὸν διὰ τὸ τὴν αὐτὴν οἰκεῖν οἰκίαν,
f συναισθόμενος συνείλκυσε τὴν παιδίσκην καὶ συγκατέκλεισε τῷ Περσαίῳ." οἶδα δὲ καὶ Πολύστρατον τὸν Ἀθηναῖον, μαθητὴν δὲ Θεοφράστου, τὸν ἐπικαλούμενον Τυρρηνὸν, ὅτι τῶν αὐλητρίδων τὰ ἱμάτια περιέδυεν.

87. Ἐσπουδάκεσαν δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς περὶ τὰς μουσουργοὺς, ὡς δῆλον ποιεῖ Παρμενίων ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ, ἣν ἐπέστειλεν αὐτῷ μετὰ τὸ Δαμασκὸν ἑλεῖν καὶ τῆς ἀποσκευῆς τῆς Δαρείου ἐγκρατὴς γενέσθαι. καταριθμησάμενος οὖν τὰ αἰχμάλωτα γράφει καὶ ταῦτα
608 „Παλλακίδας εὗρον μουσουργοὺς τοῦ βασιλέως τριακοσίας εἴκοσιν ἐννέα, ἄνδρας στεφανοπλόκους ἓξ καὶ τεσσαράκοντα, ὀψοποιοὺς διακοσίους ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, χυτρεψοὺς εἴκοσιν ἐννέα, γαλακτουργοὺς τρεῖς καὶ δέκα, ποτηματοποιοὺς ἑπτακαίδεκα, οἰνοηθητὰς ἑβδομήκοντα, μυροποιοὺς τεσσαράκοντα." καὶ ὑμῖν δὲ, ὦ ἑταῖροι, λέγω ὅτι οὐδέν ἐστιν ὀφθαλμῶν οὕτως εὐφραντικὸν ὡς γυναικὸς κάλλος. ὁ γοῦν τοῦ τραγικοῦ Χαιρήμονος Οἰνεὺς περὶ παρθένων τινῶν διηγούμενος ὧν ἐθεᾶτό φησιν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι

b Ἔκειτο γὰρ ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως
φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος·
τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα τὴν ἀριστερὰν
ἔλυσε· γυμνὴς δ' αἰθέρος θεάμασιν
ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε· χρῶμα δ' ὄμμασι
λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀντηύγει σκιᾶς.

γράφων ὧδε om. B. διοκνοῦντος] καὶ διοικοῦντος B.

607 f. συναισθόμενος] συναισθόμενον B. τὸν ἀθηναῖον B. Aberat τόν. μαθητὴν δὲ A. δὲ om. PVL. Caput 87. totum om. C. τῆς δαρείου A. τοῦ δαρείου PVL.

608 a. ποτηματοποιοὺς AB: ποτιματοποιοὺς PVL. οἰνοηθητὰς οἰνοθητὰς P. ὑμῖν δὲ] δὲ om. B. ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι ἐν οἰνεῖ B.

608 b. V. 1. γὰρ] δ' scripserat Chaeremon, ut monuit Iacobsius Exercitatt. criticar. vol. I. p. 23. σεληνόφως AB et libri Casauboniani. σεληνάφως PVL. V. 3. χορεία Casaubonus. χορεία AB. χορίας PVL. γυμνῆς AB. γυμνοῖς PVL. V. 6. ἀντηύγ

ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλίχειρας ὠλένας,
ἄλλη προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα,
ἡ δ' ἐκραγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτύχας
c ἔφαινε μηρὸν, κἀξεπεσφραγίζετο
ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως.
ὑπνωμέναι δ' ἔπιπτον ἑλενίων ἔπι,
ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερὰ
κρόκον θ', ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα
πέπλων οἰκίας εἴδωλον εἰσομόργνυται.
Πέρσης δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος
λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινεν αὐχένας.

d 88. Ἐπικατάφορος δὲ ὢν ὁ ποιητὴς οὗτος καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθη ἐν Ἀλφεσιβοίᾳ φησὶ

Καὶ σώματος μὲν ὄψεις κατειργάζετο
στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ·
αἰδὼς δ' ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατον
ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι·
κόμαι δὲ κηροχρῶτες ὡς ἀγάλματος
αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένοι
ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐντρύφων φορούμενοι.

ἐν δὲ τῇ Ἰοῖ ἔαρος τέκνα προσηγόρευε τὰ ἄνθη

Schweigh. ὑνταύγει VL. ἀνταυγεῖ P. V. 8. ἄλλη PVL. ἄλλης A. V. 9. ἡ δ' ἐκραγέντων Casaubonus. ἡ δὲ κλαγέντων PVL. ἡ δ' ἴκλαγε τῶν B. χλανιδίων AB. χλανίδων PVL.

608 c. V. 12. ὑπνωμέναι Lobeckius ad Phrynich. p. 682. ὑπτώμεναι VL. ὑπτωμέναι P. ἑλενίων] Scribebatur ἐλεΐων. V. 13. συγκλῶσαι] συγκῶσαι P. V. 14. θ'] τε AP. V. 15. Corruptum οἰκίας in σκιᾶς mutabat Casaubonus. V. 16. ἐκτραφεὶς] ἐκτρεφεὶς P. V. 17. μαλακοῖς Grotius in Excerptis p. 847. Libri μαλθακοῖσιν. ἐξέτεινεν Scaliger apud Grotium p. 997. Libri ἐξέτεινον. In P est ἐξέτεινον . . . αὐχένας.

608 d. Ἀλφεσιβοίᾳ Casaubonus, auctore Suida, qui hanc Chaeremonis fabulam memorat in Χαιρήμων. ἀλεσιβοῷ A. ἀλεσιβοῷ B. ἀλευσιβοῷ P. ἀλευσιβόᾳ VL. V. 1. In verbis corruptis ὄψεις κατειργάζετο Hermannus ad Euripidis Hecubam p. 130. corrigebat κατηυγάζετο. V. 2. λευκοχρώματ' εἴδει διαπρεπῆ Hermannus. V. 3. ἠπιώτατον L. ἠπιώτατον PV. V. 4. χρώματι] χρώματα B.

ὅτι Χαιρήμων ἔαρος τέκνα προσαγορεύει τὰ ἄνθη. τὸν δὲ κισσὸν χορῶν ἐραστὴν καὶ ἐνιαυτοῦ παῖδα. τὰ ῥόδα δὲ ἔαρος τιθήνημα. καὶ ἀλλαχοῦ ῥόδα ἀξυφεγγῆ C.

Ἀνθηροῦ τέκνα
ἔαρος πέριξ στρώσαντες.

ἐν δὲ Κενταύρῳ, ὅπερ δρᾶμα πολύμετρόν ἐστι, λειμῶνος τέκνα

Ἔνθεν μὲν αὐτῶν εἰς ἀπείρονα στρατὸν
ἀνθέων ἀλόγχων ἐστράτευσαν, ἡδοναῖς
θηρωμένων * * τὰ λειμώνων τέκνα.

ἐν δὲ Διονύσῳ

Χορῶν ἐραστὴς κισσὸς, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς.

περὶ δὲ ῥόδων ἐν Ὀδυσσεῖ φησιν οὕτως

Κόμαισιν ὡρῶν σώματ' εὐανθῆ ῥόδα
εἶχον, τιθήνημ' ἔαρος ἐκπρεπέστατον.

f καὶ ἐν Θυέστῃ

Ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ.

ἐν δὲ Μινύαις

Πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν,
ἄκραισι περκάζουσαν οἰνάνθαις χρόνου.

89. Ἐπὶ κάλλει δὲ — ἔτι γὰρ γέρων ἀοιδὸς κελαδεῖ Μναμοσύναν, κατὰ τὸν Εὐριπίδην — διαβόητοι γεγόνασι γυναῖκες, Θαργηλία ἡ Μιλησία, ἥτις καὶ τεσσαρεσκαίδεκα
609 ἀνδράσιν ἐγαμήθη, οὖσα καὶ τὸ εἶδος πάνυ καλὴ καὶ σοφὴ, ὥς φησιν Ἱππίας ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συναγωγῇ. Δείνων δ' ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Περσικῶν τῆς πρώτης συντάξεως φησιν ὅτι ἡ Βαγάζου γυνὴ, ἥτις ἦν ὁμοπάτριος Ξέρξου ἀδελφὴ, ὄνομα Ἀνοῦτις, καλλίστη ἦν

608 e. V. 2. ἔαρος L. ἀέρος APV. Centauri v. 1. ἀπείρονα] ἄπειρον καὶ P. V. 2. ἀλόγχων Hermannus ad Aristotelis art. poet. p. 98. Legebatur ἀλόχων. V. 3. Indicavi lacunam. πάμμικτα λειμώνων Hermannus. τὰ om. P. φησὶν οὕτως om. B. σώματ'] σήματ' expressit Dalecampius, σκήμματ' vel σχήματ' Iacobsius p. 326. ζώματ' Ferdinandus Steinackerus apud Erfurdtium p. 469.

608 f. ὀξυφεγγῆ] ὀξυφεγγεῖς P. κρίνεσιν AB. κρίνοισιν PVL. ἐν δὲ Μινύαις add. ABL. om. PV. Μινύας Chaeremonis memorat Suidas. οἰνάνθαις] οἰνάνθαι P. Μναμοσύναν] μναμοσύνην B. διαβόητοι] διαβόητος B.

609 a. τῷ ἐπιγραφομένῳ om. B. Συναγωγῇ] συναγωγῇ B. Δείνων] Scribebatur Δίνων. τῇ πέμπτῃ] τῇ om. B. ξέρξου A. ξέρξῃ PVL. ἀνοῦτις AB. ἀνούτις VL.

τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γυναικῶν καὶ ἀκολαστοτάτη. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ Τιμῶσάν φησι τὴν Ὀξυάρτου παλλακίδα πάσας γυναῖκας ὑπερβεβληκέναι κάλλει. ταύτην
b δ' ἀπεστάλκει δῶρον ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς Στατείρᾳ τῇ βασιλέως γυναικί. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ πεντηκοστῇ τῶν ἱστοριῶν Ξενοπείθειαν τὴν Λυσανδρίδου μητέρα πασῶν τῶν κατὰ Πελοπόννησον γυναικῶν γεγονέναι καλλίονα. ἀπέκτειναν δὲ αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Χρύσην, ὅτε καὶ τὸν Λυσανδρίδαν, ἐχθρὸν ὄντα, Ἀγησίλαος ὁ βασιλεὺς καταστασιάσας φυγαδευθῆναι ἐποίησεν ὑπὸ Λακεδαιμονίων. καλλίστη δ' ἦν καὶ Παντίκα ἡ Κυπρία, περὶ ἧς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστο-
c ριῶν ὅτι παρ' Ὀλυμπιάδι οὖσαν τῇ Ἀλεξάνδρου μητρὶ ᾔτει πρὸς γάμον Μόνιμος ὁ Πυθίωνος. καὶ ἐπεὶ ἦν ἀκόλαστος ἡ γυνή, ἔφη ἡ Ὀλυμπιάς „Ὦ πόνηρε, τοῖς ὀφθαλμοῖς γαμεῖς, καὶ οὐ τῷ νῷ." καὶ τὴν κατάγουσαν δὲ Πεισίστρατον ἐπὶ τὴν τυραννίδα ὡς Ἀθηνᾶς πεῖραν εἶδος ἔχουσαν καλήν φησι γεγονέναι, ἥτις καὶ τῇ θεῷ εἴκαστο τὴν μορφήν. στεφανόπωλις δὲ ἦν· καὶ αὐτὴν ἐξέδωκε πρὸς γάμου κοινωνίαν ὁ Πεισίστρατος Ἱππάρχῳ τῷ υἱῷ, ὡς Κλείδημος ἱστορεῖ ἐν ὀγδόῳ Νόστων. ἐξέδωκε δὲ καὶ Ἱπ-
d πάρχῳ τῷ υἱεῖ τὴν παραιβατήσασαν αὐτῷ γυναῖκα Φύην, τὴν Σωκράτους θυγατέρα. καὶ Χάρμου τοῦ πολεμαρχήσαντος θυγατέρα ἔλαβεν Ἱππίᾳ, περικαλλεστάτην οὖσαν, τῷ μετ' αὐτὸν τυραννεύσαντι. συνέβη δέ, ὥς φησι, τὸν Χάρμον ἐραστὴν τοῦ Ἱππίου γενέσθαι καὶ τὸν πρὸς Ἀκαδημίᾳ Ἔρωτα ἱδρύσασθαι πρῶτον, ἐφ' οὗ ἐπιγέγραπται·

δ' ἐν τῇ] τῇ om. B.

609 b. καὶ κ ξενοπείθειαν B. Ξενοπείθειαν] ξονοπείθειαν A. χρύσην A. χρυσὴν P. χρυσῆν VL. ὑπὸ Λακεδαιμονίων om. B. παντοίκα ἡ κυπρία. περὶ ἧς φύλαρχος ἐν ι̅ φησὶ ὅτι B.

609 c. καλὴ δὲ ἐγένετο καὶ ἡ παραιβατήσασα πεισιστράτῳ ἐπὶ τὴν τυραννίδα, ὡς ἀθηνᾶ δῆθεν, ἡ στεφανόπωλις· ἣν καὶ ἐξέδωκε πεισίστρατος ἱππάρχῳ τῷ υἱῷ C. Ἀθηνᾶς] ἀθηνῷ P. πεῖραν] πεῖρων (sic, non, quod Casaubonus dixit, πειρῶν) P. Σωκείρας Valckenarius ad Herodoti I, 60. καλήν φησι] καλήν φασι Schweigh. ἐξέδωκε δὲ] δὲ om. P.

609 d. ἱππίᾳ AB. ἱππίας PVL. ὥς φησι] ὥς φασι Schweigh.

Ποικιλομήχαν' Ἔρως, σοὶ τόνδ' ἱδρύσατο βωμὸν
Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίου.

e Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἴπεν. εὐπρεπεῖς γὰρ αὐτόθι γίνονται γυναῖκες, ὡς καὶ Θεόφραστος εἴρηκε. καὶ Νυμφόδωρος δ' ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ καλλίονάς φησι γίνεσθαι γυναῖκας τῶν πανταχοῦ γυναικῶν ἐν Τενέδῳ τῇ Τρωικῇ νήσῳ.

90. Οἶδα δὲ καὶ περὶ κάλλους γυναικῶν ἀγῶνά ποτε διατεθέντα· περὶ οὗ ἱστορῶν Νικίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς διαθεῖναί φησιν αὐτὸν Κύψελον, πόλιν κτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τὸν Ἀλφειόν· εἰς ἣν κατοικίσαντα Παρρασίων f τινὰς τέμενος καὶ βωμὸν ἀναστῆσαι Δήμητρι Ἐλευσινίᾳ, ἧς ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ τὸν τοῦ κάλλους ἀγῶνα ἐπιτελέσαι· καὶ νικῆσαι πρώτην αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Ἡροδίκην. ἐπιτελεῖται δὲ καὶ μέχρι νῦν ὁ ἀγὼν οὗτος· καὶ αἱ ἀγωνιζόμεναι γυναῖκες χρυσοφόροι ὀνομάζονται. Θεόφραστος δὲ ἀγῶνα κάλλους φησὶ γενέσθαι παρὰ Ἠλείοις, καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεῖσθαι μετὰ σπουδῆς, λαμβάνειν τε τοὺς νικήσαντας ἆθλα ὅπλα· ἅπερ ἀνατίθεσθαί φησι Διονύσιος ὁ Λευκτρι-
610 κὸς τῇ Ἀθηνᾷ, τὸν δὲ νικήσαντα ταινιούμενον ὑπὸ τῶν φίλων καὶ πομπεύοντα ἕως τοῦ ἱεροῦ παραγίγνεσθαι. τὸν στέφανον δ' αὐτοῖς δίδοσθαι μυρρίνης ἱστορεῖ Μυρσίλος ἐν ἱστορικοῖς παραδόξοις. ἐνιαχοῦ δέ φησιν ὁ αὐτὸς Θεόφραστος καὶ κρίσεις γυναικῶν περὶ σωφροσύνης γίγνεσθαι καὶ οἰκονομίας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις· ἑτέρωθι δὲ κάλλους, ὡς δέον καὶ τοῦτο τιμᾶσθαι, καθάπερ καὶ παρὰ Τενεδίοις καὶ Λεσβίοις· ταύτην δὲ τύχης ἢ φύσεως εἶναι,

---

γυμνασίου. Ἡσίοδος δ'] γυμνασίου δὲ ἡσίοδος B.
609 e. πανταχοῦ PVL: πανταχόσε B. ἱστορῶν AB. ἱστορεῖ PVL. τοῖς Ἀρκαδικοῖς] τοῖς om. B. αὐτὸν] αὐτὴν P. διετέθη δὲ καὶ περὶ κάλλους γυναικῶν ἀγὼν ἐν τῷ περὶ ἀλφειὸν πεδίῳ παρὰ κυψέλλῳ. καὶ ἐνίκησεν ἡ αὐτοῦ γυνὴ ἡροδίκη C.
609 f. κατοικίσαντα Schweigh. κατοικίσαντας L. κατοικήσαντας BPV. αἱ ἀγωνιζόμεναι ABCP. αἱ om. VL.
610 a. παραγίγνεσθαι B. παραγίνεσθαι PVL. τὸν στέφανον δ' AC. τὸν δὲ στέφανον VL. τὸν στέφανον omissa particula BP. μυρρίνης ABC. μυρίνην PVL. κρίσεις CPVL. κρίσις A. γίγνεσθαι PVL. γίνεσθαι AC.

τιμὴν δὲ δέον προκεῖσθαι σωφροσύνης. τὸ κάλλος γὰρ οὔ-
b τως καλόν· εἰ δὲ μή, κίνδυνον ἔσχεν ἐπ' ἀκολασίαν.

91. Τοσαῦτα τοῦ Μυρτίλου ἑξῆς καταλέξαντος καὶ πάντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θαυμασάντων ὁ Κύνουλκος ἔφη

Πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν,

Ἵππων ἔφη ὁ ἄθεος. ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος ὁ θεῖός φησι „Πουλυμαθίη νόον ἔχειν οὐ διδάσκει.“ καὶ ὁ Τίμων δὲ ἔφη

Ἐν δὲ πλατυσμὸς
πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον ἄλλο.

c τί γὰρ ὄφελος τῶν τοσούτων ὀνομάτων, ὦ γραμματικέ, πάντας ἐπιτρῖψαι μᾶλλον ἢ σωφρονίσαι δυναμένων τοὺς ἀκούοντας. καὶ ἐὰν μέν τίς σου πύθηται τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούριον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἑνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα· καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου, σχολῇ γάρ, ἀλλ' ἐκ τῆς Σακάδα τοῦ Ἀργείου Ἰλίου πέρσιδος· οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων ἔχοις ἂν οὕτως εὐρύθμως
d καταλέξαι τὰς προσηγορίας, καὶ τίνες οἱ ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος αὐτῶν καταβρωθέντες, ἢ ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, καὶ εἰ ὄντως κατεβρώθησαν· ὅστις οὖν οὐδὲ τοῦτ' οἶδας, καίτοι συνεχῶς Φυλάρχου μνήμην ποιούμενος, ὅτι ἐν ταῖς Κείων πόλεσιν οὔτε ἑταίρας οὔτε αὐλητρίδας ἰδεῖν ἔστι.

τιμὴν δὲ δέον P et Schweigh. τιμὴν δὲ νέον AB. τιμὴν δέον VL. Epitome haec omnia omisit.

610 b. ἔσχεν] ἔσχον B. οὐ κενεώτερον] οὐ κε, νεώτερον A. Πολυμαθίη (immo Πουλυμαθίη) Schweigh. πολυμαθῆ VL. πουλυμαθῆ P. διδάσκει APV. διδάσκειν L. οὐ κενεώτερον] οὐ κε, νεώτερον A.

610 c. πάντας] πάντων B. σωφρονίσαι L. σωφρονῆσαι PV. δούριον AB. δούρειον PVL. σχολῇ Casaubonus. σχολὴ PVL. Σακάδα τοῦ Ἀργείου Casaubonus. σακάτου ἀργείου A. ἀκάτου ἀργείου PVL. Ἰλίου πέρσιδος Schweigh. ἰλίου περσίδος AB. ἰλιοπερσίδος VL. ἰλιοπερσίδος P.

610 d. ὄντως] ὄντων B. καίτοι συνεχῶς B cum Schweigh. Legebatur καὶ συνεχῶς. Κείων Bröndsted in Itinerario Graeco vol. I. p. 66. Legebatur Κίων.

92. Καὶ ὁ Μυρτίλος, Τοῦτο δὲ ποῦ εἴρηκεν ὁ Φύλαρχος; καταγέγνων γὰρ αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν. εἰπόντος δὲ, Ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ, ὁ Μυρτίλος ἔφη, Εἶτ' οὐκ ἐγὼ δικαίως πάντας ὑμᾶς τοὺς φιλοσόφους μισῶ, μισοφι-
e λολόγους ὄντας; οὓς οὐ μόνον Λυσίμαχος ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀπελαύνων, ὡς ὁ Καρύστιός φησιν ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι. Ἄλεξις γοῦν ἐν Ἵππῳ φησὶ

Τοῦτ' ἔστιν Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης;
πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ
καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι τοὺς τὰς τῶν λόγων,
ὥς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις
ἐς κόρακας ἔρρειν φασὶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

καὶ Σοφοκλῆς δέ τις ψηφίσματι ἐξήλασε πάντας φιλοσό-
f φους τῆς Ἀττικῆς, καθ' οὗ λόγον ἔγραψε Φίλων, ὁ Ἀριστοτέλους γνώριμος, ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ Σοφοκλέους Δημοχάρους πεποιηκότος, τοῦ Δημοσθένους ἀνεψιοῦ. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ οἱ πάντ' ἄριστοι ἐξέβαλον τοὺς σοφιστὰς τῆς Ῥώμης, ὡς διαφθείροντας τοὺς νέους· ἔπειτ' οὐκ οἶδ' ὅπως κατεδέξαντο. ἐμφανίζει δ' ὑμῶν καὶ τὸ ἀνόητον Ἀνάξιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Κεραυνουμένῳ λέγων οὕτως

Οἴμοι, φιλοσοφεῖς. ἀλλὰ τούς γε φιλοσόφους
611 ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὑρίσκω μόνον,
ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὁρῶ.

εἰκότως οὖν πολλαὶ τῶν πόλεων, καὶ μάλιστα ἡ Λακεδαιμονίων, ὡς Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου, οὐ προσίενται οὔτε ῥητορικὴν οὔτε φιλοσοφίαν διὰ τὰς ἐν τοῖς

εἴρηκεν ὁ Φύλαρχος] εἴρηκε φύλαρχος B. οὐκ ἐγὼ] οὐκ ἔγωγε B. ὑμᾶς add. A. om. PVL.

610 e. ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν om. B. Ἵππῳ] Ἱππεῖ aut Ἱππίσκῳ Schweigh. V. 1. Ἀκαδήμεια] Scribebatur Ἀκαδημία. V. 5. ἔρρειν AB. αἴρειν PVL.

610 f. φιλοσόφους τῆς] φιλοσόφους ἐκ τῆς B. ὁ ἀριστοτέλους B. Aberat ὁ. Ῥωμαῖοι] οἱ ῥωμαῖοι B. πάντ'] Scribebatur πάντα. ἐξέβαλον om. P. τὸ ἀνόητον] τότ' ἀνόητον B. κωμῳδιοποιὸς A. κωμῳδοποιὸς PVL. λέγων οὕτως om. B. V. 1. γε, Grotius in Excerptis p. 863. Libri τε.

611 a. οὔτε ῥητορικὴν] τὴν ῥητορικὴν C. οὔτε φιλοσοφίαν add. PVL. om. ABC.

λόγοις ὑμῶν φιλοτιμίας καὶ ἔριδας καὶ τοὺς ἀκαίρους ἐλέγχους· δι' οὓς Σωκράτης μὲν ἀπέθανεν, ὁ πρὸς τοὺς εἰς τὰ δικαστήρια διακληρουμένους διαλεγόμενος περὶ τοῦ δικαίου, κλεπτίστάτους ὄντας· ἀπέθανε δὲ διὰ ταῦτα καὶ
b Θεόδωρος ὁ Ἄθεος, καὶ Διαγόρας ἐφυγαδεύθη· ὅτε καὶ πλέων ναυαγίᾳ ἐχρήσατο· Θεότιμος δ' ὁ γράψας τὰ κατ' Ἐπικούρου βιβλία ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ Ἐπικουρείου ἐξαιτηθεὶς ἀνῃρέθη, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Ὁμωνύμοις.

93. Συνελόντι δὲ εἰπεῖν, κατὰ τὸν Σολέα Κλέαρχον, οὐ καρτερικὸν βίον ἀσκεῖτε, κυνικὸν δὲ τῷ ὄντι ζῆτε· καίτοι τοῦ ζώου τούτου ἐν τέτταρσι τὴν φύσιν περιττὴν ἔχοντος, ὥνπερ ὑμεῖς τὰ χείρω μερισάμενοι τηρεῖτε. αἰσθήσει τε γὰρ τῇ πρὸς ὄσφρανσιν καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ ἀλλότριον
c θαυμαστὸν, τό τε συνανθρωπίζον καὶ οἰκουρὸν εἶναι καὶ φυλακτικὸν τοῦ τῶν εὖ δρώντων βίου πάντων περιττότατον· ὧν οὐδέτερον πρόσεστιν ὑμῖν τοῖς τὸν κυνικὸν βίον μιμουμένοις. οὔτε γὰρ συνανθρωπίζετε, οὔτε διαγινώσκετε οὐδένα τῶν ὁμιλούντων, αἰσθήσει τε πολλῶν ὑστεροῦντες ἀργῶς καὶ ἀφυλάκτως ζῆτε. λοιδόρου δὲ καὶ παμφάγου τοῦ ζώου πεφυκότος, ἔτι δὲ ταλαιπώρου καὶ γυμνοῦ τὸν βίον, ἄμφω ταῦτα μελετᾶτε, κακολόγοι καὶ βοροὶ, πρός τε τούτοις ἄνοικοι καὶ ἀνέστιοι βιοῦντες· ἐξ ὧν ἁπάντων

καὶ Θεόδωρος AB. καὶ om. PVL.

611 b. πλέων] πλέον L vitio typothetico. ναυηγίᾳ C. ναυαγίῳ PVL. Θεότιμος] Διότιμος Ionsius de scriptoribus histor. philos. II. 15, 4. p. 234. et Menagius ad Diogenem Laert. X, 3. p. 446. Ἐπικουρείου] ἐπικουρίου B. ὥνπερ] ὥσπερ BP. ὑμεῖς] ἡμεῖς B. ὄσφρανσιν AC. ὄσφρασιν B. ὄσφρησιν PVL.

611 c. Post θαυμαστὸν ABP repetunt οἰκεῖον. In C his verbis haec traduntur, ὅτι τοῦ κυνὸς τὴν φύσιν περιττὴν ἔχοντος αἰσθήσει τε τῇ πρὸς ὄσφρανσιν καὶ προς τὸ οἰκεῖον καὶ ἀλλότριον, καὶ τῷ συνανθρωπίζον καὶ οἰκουρὸν εἶναι ζῶον καὶ φυλακτικὸν τοῦ τῶν εὖ δρώντων βίου, οὐδὲν τούτων πρόσεστι τοῖς κυνικοῖς. καὶ οἰκουρὸν] καὶ om. ABP. πολλῶν] πολλῷ Casaubonus. πολλῶν etiam C habet. κακολόγοι καὶ AC. καὶ κακολόγοι καὶ PVL. ἐξ ὧν A. ἔξω PVL. Omisit haec epitome, quae post βιοῦντες ita pergit, partim inepte, διὰ τὸν βρένθον ὑμῶν τὸν πολύν. ὅτι διάλογοί τινες φέρονται λυσίου θαυμαζόμενοι μὲν, ὑποπτευόμενοι δὲ σωκράτους εἶναι —.

d ἀλλότριοι μὲν ἀρετῆς, μάταιοι δὲ εἰς τὸ τοῦ βίου χρήσιμον. οὐδὲν γάρ ἐστι τῶν καλουμένων φιλοσόφων ἀφιλοσοφώτερον. τίς γὰρ ἤλπισεν Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν τοιοῦτον γεγενῆσθαι τοὺς τρόπους ὁποῖόν φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς τῶν συμβολαίων λόγοις; ὃν ἐκ τῶν φερομένων ὡς αὐτοῦ διαλόγων θαυμάζομεν ὡς ἐπιεικῆ καὶ μέτριον, πλὴν εἰ μὴ ὡς ἀληθῶς τοῦ σοφοῦ Σωκράτους ἐστὶ συγγράμματα, ἐχαρίσθη δὲ αὐτῷ ὑπὸ Ξανθίππης τῆς Σωκράτους
e γυναικὸς μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον, ὡς οἱ ἀμφὶ τὸν Ἰδομενέα φασίν.

94. Ἀλλ' ὅ γε Λυσίας ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ λόγῳ οὑτωσὶ „Πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν χρέως" — ἀπομνημονεύσω δ' ἐγώ, εἰ καὶ πολλά ἐστι τὰ λεχθέντα, διὰ τὸν βρένθον ὑμῶν τὸν πολύν, ὦ φιλόσοφοι — ἄρχεται δ' οὕτως ὁ ῥήτωρ „Οὐκ ἂν ποτ' ᾠήθην, ἄνδρες δικασταί, Αἰσχίνης τολμῆσαι οὕτως αἰσχρὰν δίκην δικάσασθαι, νομίζων οὐκ ἂν ῥᾳδίως αὐτὸν ἑτέραν ταύτης συκοφαντω-
f δεστέραν ἐξευρεῖν. οὗτος γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὀφείλων ἀργύριον ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς Σωσινόμῳ τῷ τραπεζίτῃ καὶ Ἀριστογείτονι, προσελθὼν πρὸς ἐμὲ ἐδεῖτο μὴ περιιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. κατασκευάζομαι δ', ἔφη, τέχνην μυρεψικήν· ἀφορμῆς δὲ δέομαι, καὶ οἴσω δέ σοι ἐννέ' ὀβολοὺς τῆς μνᾶς τόκους."
612 καλόν γε τὸ τέλος τῆς εὐδαιμονίας τῷ φιλοσόφῳ ἡ μυρεψικὴ τέχνη, ἀκόλουθός τε τῇ Σωκράτους φιλοσοφίᾳ, ἀνδρὸς τοῦ καὶ τὴν τοιαύτην χρῆσιν τῶν μύρων ἀποδοκιμάσαντος· Σόλωνος δὲ τοῦ νομοθέτου οὐδ' ἐπιτρέποντος ἀνδρὶ τοιαύτης προΐστασθαι τέχνης. διὸ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἰπνῷ ἢ Παννυχίδι φησὶ

---

611 d. ἀφιλοσοφώτερον VL. φιλοσοφώτερον ABP.

611 e. Λυσίας] Inter fragmenta p. 3. — 6. ed. Reisk. (p. 483. Bekker.) χρέως ABP. χρέους VL. ἀπομνημονεύσω] ἀπομνημονεύω B. Ex toto capite C non nisi haec habet ὅτι σόλων οὐκ ἐπέτρεπεν ἀνδρὶ μυρεψικῆς τέχνης προΐστασθαι.

611 f. σωσινόμῳ A. σωσίμῳ PVL. ἀριστογείτονι A. ἀριστογείτωνι PVL. κατασκευάζομαι AB. κατασκευάσομαι PVL. ἐννέ' AB. ἐννέα PVL.

612 a. τῆς εὐδαιμονίας] τῆς om. B. Ἰπνῷ Casaubonus. ἴπνῳ

Κἆτα μυροπωλεῖν τί μαθόντ' ἄνδρ' ἐχρῆν καθήμενον
ὑψηλῶς ὑπὸ σκιαδείῳ, κατεσκευασμένον
συνέδριον, τοῖς μειρακίοις ἵν' ἐλάλει δι' ἡμέρας;

εἶθ' ἑξῆς φησιν·

Αὐτίκ' οὐδεὶς οὔτε μαγείραιναν εἶδε πώποτε
b οὔτε μὴν οὐδ' ἰχθυοπώλαιναν.

ἑκάστῳ γὰρ γένει ἁρμόζοντα δεῖν εἶναι καὶ τὰ τῆς τέχνης. ἑξῆς δὲ τούτοις ὁ ῥήτωρ τάδε λέγει „Πεισθεὶς δ' ὑπ' αὐτοῦ τοιαῦτα λέγοντος, καὶ ἅμα οἰόμενος τοῦτον Αἰσχίνην Σωκράτους γεγονέναι μαθητὴν, καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους, οὐκ ἄν ποτε ἐπιχειρῆσαι οὐδὲ τολμῆσαι ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι πράττειν.“

95. Καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν καταδρομὴν αὐτοῦ ποιη-
c σάμενος ὡς ἐδανείσατο, ὡς οὔτε τόκους οὔτε τἀρχαῖον ἀπεδίδου, καὶ ὅτι ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμῃ δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεὶς, καὶ ὡς ἠνεχυράσθη οἰκέτης αὐτοῦ στιγματίας, καὶ πολλὰ ἄλλα κατειπὼν αὐτοῦ, ἐπιλέγει ταῦτα „Ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ εἰς ἐμὲ μόνον τοιοῦτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς αὐτῷ κεχρημένους. οὐχ οἱ μὲν κάπηλοι οἱ ἐγγὺς οἰκοῦντες, παρ' ὧν προπόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δικάζονται αὐτῷ συγκλείσαντες τὰ καπηλεῖα; οἱ δὲ γείτονες οὕτως ὑπ'
d αὐτοῦ δεινὰ πάσχουσιν ὥστ' ἐκλιπόντες τὰς αὑτῶν οἰκίας ἑτέρας πόρρω μισθοῦνται. ὅσους δ' ἐράνους συνείλεχεν, τὰς μὲν ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθησιν, ἀλλὰ περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ στήλην διαφθείρονται. τοσοῦτοι δὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἀπαιτήσοντες τὰ

A. ὕπνῳ PVL. V. 1. Κἆτα μυροπωλεῖν Casaubonus. Libri κατα-μυροπωλεῖν. μαθόντ' ἄνδρ' ἐχρῆν Erfurdtius p. 444. μαθόντ' ἂν δὲ χρῆν A. μαθὼν τάνδε χρῆν PVL. καθήμενον] καθήμενος B. V. 2. σκιαδείῳ Erfurdtius. Scribebatur σκιαδίῳ. V. 3. τοῖς μειρακίοις ἵν' Hermannus in Elem. doctr. metr. p. 580. Legebatur οὐ τοῖς μειρακίοις.

612 b. οὔτε μὴν] Legebatur οὐ μήν.

612 c. τ' ἀρχαῖον A. ἀρχαῖον L. ἀρχεῖον PV. ἠνεχυράσθη A. ἠνεχυράθη PVL. ἐνεχειράσθη B. παρ' ὧν] παριὼν P. προπόσεις VL. προδόσεις AP. παροδόσεις B.

612 d. ὥστ'] ὡς B. αὑτῶν A. αὐτῶν PVL.

ὀφειλόμενα ἔρχονται ὥστε οἴεσθαι τοὺς παριόντας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἥκειν τούτου τεθνεῶτος. οὕτω δ' οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ διάκεινται ὥστε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι δο-
e κεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν ἢ τούτῳ συμβάλλειν. πολὺ γὰρ μᾶλλον ἃ ἂν δανείσηται αὐτοῦ νομίζει εἶναι ἢ ἃ ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν. ἀλλὰ γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν κέκτηται Ἑρμαίου τοῦ μυροπώλου, τὴν γυναῖκα διαφθείρας ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονυῖαν; ἧς ἐρᾶν προσποιησάμενος οὕτω διέθηκεν ὥστε τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησεν, αὐτὸν δὲ ἀντὶ καπήλου μυροπώλην ἀπέδειξεν· οὕτως ἐρωτικῶς τὸ κόριον μετεχειρίζετο, τῆς ἡλικίας αὐτῆς
f ἀπολαύων, ἧς ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι [ὅσου ἐλάττους ἦσαν] ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ὁ μὲν οὖν βίος τοῦ σοφιστοῦ τοιοῦτος."

Ὁ μὲν οὖν Λυσίας, ὦ Κύνουλκε, οὕτως. ἐγὼ δέ, κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον τὸν τραγικὸν ποιητήν,

Τάδ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος,

καταπαύσω τὸν πρὸς σὲ καὶ τοὺς ἄλλους κύνας ἐνταῦθα λόγον.

τοὺς παριόντας] τοὺς om. B. τούτου] τοῦ B. τεθνεῶτος ABC. τεθνηῶτος P. τεθνειῶτος VL. Ἀδρίαν L. ἀδρίαν PV. ἀνδρίαν B.

612 e. αὐτοῦ L. αὑτοῦ PV.

612 f. ὅσου (ὅσους B) ἐλάττους ἦσαν (ἐλαττούσης ὢν BP), quae etiam in epitome adduntur, delet Casaubonus omissa ab Demetrio de elocutione sect. 128. qui ex Lysia attulit ἧς ῥᾷον ἄν τις ἀριθμήσειε τοὺς ὀδόντας ἢ τοὺς δακτύλους. Suidas, Ῥᾷόν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους: ἐπὶ γερόντων. Ἀρίσταρχον] Alii aliis tribuunt: vide annotationem.

ΙΑ

3 Τὸν Διόνυσον, ἑταῖρε Τιμόκρατες, μαινόμενον οἱ πολλοὶ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ τοὺς πλείονος ἀκράτου σπῶντας θορυβώδεις γίνεσθαι.

Οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅστε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
ὤλεσ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
b μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμοις ἐνὶ Πειριθόοιο.

κατιόντος γοῦν τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ἐπαναπλέει κακὰ ἔπεα καὶ μαινόμενα. Κλέαρχος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Κορινθίοις φησὶν

Εἰ τοῖς μεθυσκομένοις ἑκάστης ἡμέρας
ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν
τὸν ἄκρατον, ἡμῶν οὐδὲ εἷς ἔπινεν ἄν.
νυνὶ δὲ πρότερον τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν
προλαμβάνοντες ὑστεροῦμεν τἀγαθοῦ.

c Ξενοφῶν δὲ, τὸν Ἀγησίλαον, ὃς μέθης μὲν ἀπέχεσθαι ὁμοίως ᾤετο χρῆναι καὶ μανίας, σίτων δὲ ὑπερκαίρων ὁμοίως καὶ ἀργίας. ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς γε οὔτε τῶν πλεῖον

---

613 a. πλείονος] πλείονας BP. Οἶνος] Odyss. φ, 293. V. 4. ὤλεσ'] ἄασ' Homerus. ἐνὶ] ἐνὶμ A.

613 b. V. 6. δόμοις ἐνὶ] δόμον κάτα Homerus. ἐς τὸ ABC. εἰς τὸ PVL. Ἡρόδοτος] I, 212. κλέαρχος δ' B. Legebatur κλέαρχός τε. κωμῳδιοποιὸς A. κωμῳδοποιὸς PVL. V. 4. νυνὶ Porsonus Adversar. p. 50. Legebatur νῦν. πρότερον τοῦ Porsonus. Legebatur πρότερόν γε τοῦ.

613 c. ξενοφῶν φησὶ μέθης ἀπέχεσθαι ὁμοίως χρῆναι καὶ μανίας σίτων τε ὑπερκαίρων — C. ξενοφῶν VL. ξενοφῶντος ABP. Xenophontis locus est in Agesilao cap. 5, 1. ὃς μέθης dedi ex Xenophonte. Aberat ὃς, quod in scriptura librorum ξενοφῶντος latet alienum in locum translatum. ὑπερκαίρων] ὑπὲρ καιρὸν Xenophon. ἀργίας ABPV. ἀργείας C. λαιμαργίας I. ex Xenophontis editionibus. ἡμεῖς γε PVL. ἡμεῖς τε AB. οὔτε τῶν ἐξοίνων

πινόντων ὄντες οὔτε τῶν ἐξοίνων γινομένων πληθούσης ἀγορᾶς ἐπὶ τὰ μουσικὰ ταῦτα ἐρχόμεθα συμπόσια. καὶ γὰρ ὁ φιλεπιτιμητὴς Οὐλπιανὸς πάλιν τινὸς ἐπείληπτο εἰπόντος, Ἔξοινος οὐκ εἰμί· λέγων, ὁ δ' ἔξοινος ποῦ; καὶ ὅς, παρ' Ἀλέξιδι ἐν Εἰσοικιζομένῳ Ἔξοινος ἐποίει ταῦτ', ἔφη.

2. *Ἐπεὶ δὲ ἑκάστης ἡμέρας μετὰ τοὺς παρ' ἡμῶν*
d *καινοὺς ἀεὶ λεγομένους λόγους καὶ ἀκροάματα ἑκάστοτε διάφορα ἐπεισάγει ὁ λαμπρὸς ἡμῶν ἑστιάτωρ Λαρήνσιος, ἔτι δὲ καὶ γελωτοποιούς, φέρε λέγωμέν τι καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων. καίτοι γε οἶδα καὶ Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην ἐν συμποσίῳ γελωτοποιῶν εἰσαχθέντων ἀγέλαστον διαμείναντα, πιθήκου δ' ἐπεισαχθέντος γελάσαντα φάναι ὡς οὗτος μὲν φύσει γελοῖός ἐστιν, ὁ δ' ἄνθρωπος ἐπιτηδεύσει. καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν τῇ δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἔφη*

Ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὕνεκα
ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους. ἐγὼ δέ πως
μισῶ γελοίους, οἵτινες μὲν ἐπὶ σοφῶν
614 *ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα· κεἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ*
τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς·
οἰκοῦσι δ' οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
ἔσω δόμων σώζουσι.

Παρμενίσκος δὲ ὁ Μεταποντῖνος, ὥς φησι Σῆμος ἐν πέμπτῳ Δηλιάδος καὶ γένει καὶ πλούτῳ πρωτεύων, εἰς Τροφωνίου καταβὰς καὶ ἀνελθὼν οὐκ ἔτι γελᾶν ἐδύνατο. καὶ χρηστηριαζομένῳ περὶ τούτου ἡ Πυθία ἔφη

Εἴρῃ μ' ἀμφὶ γέλωτος ἀμείλιχε μειλιχίοιο·
b *δώσει σοι μήτηρ οἴκῳ, τὴν ἔξοχα τῖε.*

ἐλπίζων δ', ἂν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα, γελάσειν· ὡς οὐδὲν ἦν πλέον, οἰόμενος ἐξηπατῆσθαι, ἔρχεταί ποτε κατὰ τύχην εἰς Δῆλον· καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν

Casaubonus. Aberat οὔτε. παρ' Ἀλέξιδι] Vide XV. p. 685 f. ταῦτ'] ταῦτα B.

613 d. ἔτι δὲ καὶ B. ἔτι τε καὶ PVL. ἐπιτηδεύσει PVL. ἐπιτηδεύει ABC. τῇ δεσμώτιδι] τῇ om. B. V. 3. μὲν ἐπὶ σοφῶν VL. τι εἴ τι σοφῶν AB, in quo aliud quid latet. τι ἔτι σοφῶν P. om. C. σοφῶν ἔπι Musgravius.

614 a. V. 4. κεἰς PVL. καὶ εἰς ABC. V. 7. σώζουσι] κομίζουσι C superscripto σώζουσι. μειλιχίοιο] μὲν P.

νῆσον θαυμάζων ἦλθε καὶ εἰς τὸ Λητῷον, νομίζων τῆς Ἀπόλλωνος μητρὸς ἄγαλμά τι θεωρήσειν ἀξιόλογον· ἰδὼν δ' αὐτὸ ξύλινον ἄμορφον παραδόξως ἐγέλασεν. καὶ τὸν τοῦ θεοῦ χρησμὸν ξυμβάλλων καὶ τῆς ἀρρωστίας ἀπαλλαγεὶς μεγαλωστὶ τὴν θεὸν ἐτίμησεν.

c 3. Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ εὑρετὰς τῶν γελοίων φησὶ γενέσθαι Ῥαδάμανθυν καὶ Παλαμήδην, λέγων οὕτως·

Καίτοι πολύ γε πονοῦμεν.
τὸν ἀσύμβολον εὗρε γελοῖα λέγειν Ῥαδάμανθυς καὶ
Παλαμήδης.

γελωτοποιῶν δὲ μέμνηται Ξενοφῶν ἐν τῷ Συμποσίῳ Φιλίππου μέν, περὶ οὗ καὶ οὑτωσὶ λέγει „Φίλιππος δ' ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι ὅστις τε εἴη καὶ διότι κατάγεσθαι βούλεται· συνεσκευασμένος δὲ ἔφη παρεῖναι πάντα τἀπιτήδεια, ὥστε
d δειπνεῖν τἀλλότρια. καὶ τὸν παῖδα δὲ ἔφη πάνυ πιέζεσθαι διά τε τὸ φέρειν μηδὲν καὶ διὰ τὸ ἀνάριστον εἶναι." Ἱππόλοχος δὲ ὁ Μακεδὼν ἐν τῇ πρὸς Λυγκέα ἐπιστολῇ γελωτοποιῶν μέμνηται Μανδρογένους καὶ Στράτωνος τοῦ Ἀττικοῦ. πλῆθος δ' ἦν Ἀθήνησι τῆς σοφίας ταύτης. ἐν γοῦν τῷ Διομείων Ἡρακλείῳ συνελέγοντο ἑξήκοντα ὄντες τὸν ἀριθμόν, καὶ ἐν τῇ πόλει δὲ ὠνομάζοντο, ὡς „Οἱ ἑξήκοντα τοῦτ' εἶπον." καὶ „Ἀπὸ τῶν ἑξήκοντα ἔρχομαι." ἐν
e δὲ τούτοις ἦσαν Καλλιμέδων τε ὁ Κάραβος καὶ Δεινίας, ἔτι δὲ Μνασιγείτων καὶ Μέναιχμος, ὥς φησι Τηλεφάνης

---

614 b. νῆσον θαυμάζων] νῆσον ζ θαυμάζων B. ξυμβάλλων] συμβάλλων B. Ἀναξανδρίδης] Conf. Aristotelis Rhetor. III, 12, ubi Athenaei locum attulit Buhlius vol. IV. p. 533.

614 c. λέγων οὕτως om. B, qui φησὶ infert post καίτοι. γελωτοποιοῦ δὲ ξενοφῶν μέμνηται φιλίππου, λέγων ἐν τῷ συμποσίῳ — C. γελωτόποιῶν ABP. γελωτοποιοῦν (sic) V. γελωτοποιοῦ Basil. L. ἐν τῷ (τῷ om. B) Συμποσίῳ] Cap. I, 11.

614 d. ὥστε δειπνεῖν ABC. ὥστε καὶ δειπνεῖν PVL. σοφίας] σοφιστείας C. διομίων ABC. διωμίων P. διομείῳ VL. ἡρακλείῳ ABC. ἡ ἡρακλείῳ VL. ἡ κλείῳ P. καὶ ἐν τῇ πόλει δὲ ἐλέγετο ὡς ἑξήκοντα τοῦτ' εἶπον C.

614 e. δεινίας CPVL. δινίας AB. ἔτι δὲ] Legebatur ἔτι τε. μνασιγείτων AC. μασιγείτων PVL. Μέναιχμος] μαίνεχμος B.

ἐν τῷ περὶ τοῦ ἄστεος. τοσαύτη δ' αὐτῶν δόξα τῆς ῥᾳθυμίας ἐγένετο ὡς καὶ Φίλιππον ἀκούσαντα τὸν Μακεδόνα πέμψαι αὐτοῖς τάλαντον, ἵν' ἐγγραφόμενοι τὰ γελοῖα πέμπωσιν αὐτῷ· ὅτι δὲ ἦν περὶ τὰ γελοῖα ἐσπουδακὼς ὁ βασιλεὺς οὗτος μαρτυρεῖ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. φιλόγελως δ' ἦν καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, ὥς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν· ὅς γε καὶ τὴν Λυσιμάχου αὐλὴν κωμικῆς σκηνῆς οὐδὲν
f διαφέρειν ἔλεγεν· ἐξιέναι γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δισυλλάβους (τόν τε Βίθυν χλευάζων καὶ τὸν Πάριν, μεγίστους ὄντας παρὰ τῷ Λυσιμάχῳ, καί τινας ἑτέρους τῶν φίλων) παρὰ δ' αὐτοῦ Πευκέστας καὶ Μενελάους, ἔτι δὲ Ὀξυθέμιδας. ταῦτα δ' ἀκούων ὁ Λυσίμαχος, Ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, πόρνην ἐκ τραγικῆς σκηνῆς οὐχ ἑόρακα ἐξιοῦσαν· τὴν
615 αὐλητρίδα Λάμιαν λέγων. ἀπαγγελθέντος δὲ καὶ τούτου, πάλιν ὑπολαβὼν ὁ Δημήτριος ἔφη, Ἀλλ' ἡ παρ' ἐμοῦ πόρνη σωφρονέστερον τῆς παρ' ἐκείνῳ Πηνελόπης ζῇ.

4. Ὅτι δὲ καὶ Σύλλας, ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, φιλόγελως ἦν προείρηται. Λεύκιος δὲ Ἀνίκιος, καὶ αὐτὸς Ῥωμαίων στρατηγήσας, Ἰλλυριοὺς καταπολεμήσας καὶ αἰχμάλωτον ἀγαγὼν Γένθιον, τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα, σὺν τοῖς τέκνοις, ἀγῶνας ἐπιτελῶν τοὺς ἐπινικίους ἐν τῇ Ῥώμῃ, παντὸς γέλωτος ἄξια πράγματα ἐποίησεν, ὡς Πο-
b λύβιος ἱστορεῖ ἐν τῇ τριακοστῇ. μεταπεμψάμενος γὰρ τοὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπιφανεστάτους τεχνίτας καὶ σκηνὴν κα-

---

Δημοσθένης] P. 23. τοῖς Φιλιππικοῖς] τοῖς om. B. ἐν τῇ ἕκτῃ] ἐν ϛη B. ἐν τῇ δεκάτῃ VI. p. 261 c. τῶν ἱστοριῶν om. B. ὅς γε καὶ ABC. καὶ om. PVL. αὐλὴν ABC et codex Farnesianus in schedis Casauboni. ἀρχὴν PVL.

614 f. βίθυν BC. βίθην PVL. αὐτοῦ] Scribebatur αὐτοῦ. πευκέστας PL. πευκέτας V. ἔτι δὲ] ἔτι τε B. ἑόρακα] Scribebatur ἑώρακα. λάμιαν ACP. λαμίαν VL.

615 a. πάλιν add. ABL. om. PV. ἐμοῦ BP. ἐμὸν V. ἐμοὶ Basil. L et Schweigh. editio. ὁ ῥωμαίων AC. ὁ τῶν ῥωμαίων PVL. προείρηται] VI. p. 261 c. Ἀνίκιος L. ἀννίκιος C. ἀνίλιος V. ἀνίτιος Basil., quae in corrigendis ἀνίκιος habet. Γένθιον Schweigh. γένιον ABCPV. γένιτιον Basil. L. Πολύβιος] Vol. IV. p. 478. ἐν τῇ τριακοστῇ] ἐν λω B.

τασκευάσας μεγίστην ἐν τῷ κίρκῳ πρώτους εἰσῆγεν αὐλητὰς ἅμα πάντας. οὗτοι δ' ἦσαν Θεόδωρος ὁ Βοιώτιος, Θεόπομπος, Ἕρμιππος ὁ Λυσίμαχος, οἵτινες ἐπιφανέστατοι ἦσαν. τούτους δὲ στήσας ἐπὶ τὸ προσκήνιον μετὰ τοῦ χοροῦ αὐλεῖν ἐκέλευσεν ἅμα πάντας. τῶν δὲ διαπορευομένων τὰς κρούσεις μετὰ τῆς ἁρμοζούσης κινήσεως, προσπέμψας οὐκ ἔφη καλῶς αὐτοὺς αὐλεῖν, ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι
c μᾶλλον ἐκέλευσε. τῶν δὲ διαπορούντων ὑπέδειξέ τις τῶν ῥαβδούχων, ἐπιστρέψαντας ἀπαγαγεῖν ἐφ' αὐτοὺς καὶ ποιεῖν ὡσανεὶ μάχην. ταχὺ δὲ συννοήσαντες οἱ αὐληταὶ καὶ λαβόντες οἰκείαν [κίνησιν] ταῖς ἑαυτῶν ἀσελγείαις μεγάλην ἐποίησαν σύγχυσιν. συνεπιστρέψαντες δὲ τοὺς μέσους χοροὺς πρὸς τοὺς ἄκρους οἱ μὲν αὐληταὶ φυσῶντες ἀδιανόητα καὶ διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς ἀπῆγον ἀνὰ μέρος ἐπ' ἀλλήλους. ἅμα δὲ τούτοις ἐπικτυποῦντες οἱ χοροὶ καὶ
d συνεπισείοντες τὴν σκηνὴν ἐπεφέροντο τοῖς ἐναντίοις, καὶ πάλιν ἀνεχώρουν ἐκ μεταβολῆς. ὡς δὲ καὶ περιζωσάμενός τις τῶν χορευτῶν ἐκ τοῦ καιροῦ στραφεὶς ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον αὐλητήν, τότ' ἤδη κρότος ἐξαίσιος ἐγένετο καὶ κραυγὴ τῶν θεωμένων. ἔτι δὲ τούτων ἐκ παρατάξεως ἀγωνιζομένων ὀρχησταὶ δύο εἰσήγοντο μετὰ συμφωνίας εἰς τὴν ὀρχήστραν· καὶ πύκται τέσσαρες ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν μετὰ σαλπιγκτῶν καὶ βυκανιστῶν. ὁμοῦ δὲ τούτων πάντων ἀγωνιζομένων ἄλεκτον
e ἦν τὸ συμβαῖνον. περὶ δὲ τῶν τραγῳδῶν, φησὶν ὁ Πο-

---

615 b. ὁ Λυσίμαχος om. C. καὶ Λυσίμαχος Valesius in Excerptis p. 202. τούτους δὲ] τούτους οὖν B. μετὰ (sic ABPV: κατὰ L vitio typothetico) τῆς ἁρμοζούσης κινήσεως] τῇ ἁρμοζούσῃ κινήσει C. προσπέμψας] προσπέμψαι B.

615 c. ἐκέλευσε C. Legebatur ἐκέλευε. ἐφ' αὐτοὺς] ἐπ' αὐτοὺς PVL. ἑαυτοὺς C. οἱ αὐληταὶ ταῖς ἑαυτῶν C mediis omissis. οἰκείαν Casaubonus. Libri οἰκίαν. κίνησιν addiderunt Schweigh. et Coraës. συνεπιστρέψαντες L. συνστρέψαντες P. συστρέψαντες V. δὲ τοὺς μέσους — διαφέροντες om. P.

615 d. ἐκ τοῦ καιροῦ ABV. ἐκ τοῦ χοροῦ L. om. C. σαλπιγκτῶν] σαλπικτῶν P. βυκανιστῶν L et Schweigh. editio. κυβανητῶν PV, qui βυκανητῶν debebant.

λύβιος, ὅ τι ἂν ἐπιβάλωμαι λέγειν, δόξῃ τισὶ διαχλευάζειν.

5. Ταῦτα τοῦ Οὐλπιανοῦ διεξελθόντος καὶ πάντων ἀνακαχχασάντων ἐπὶ ταῖς ἀνικίοις ταύταις θέαις, ἐγένοντό τινες λόγοι καὶ περὶ τῶν καλουμένων πλάνων· καὶ ἐζητεῖτο εἰ μνήμη τις καὶ περὶ τούτων ἐγένετο παρὰ τοῖς παλαιοτέροις· περὶ γὰρ θαυματοποιῶν ἤδη προειρήκαμεν. καὶ ὁ Μάγνος ἔφη, Διονύσιος μὲν ὁ Σινωπεὺς ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὁμώνυμοι μνημονεύει Κηφισοδώρου τοῦ πλάνου διὰ τούτων

f Κηφισόδωρόν φασιν ἐπικαλούμενον
πλάνον τιν' ἐν Ἀθήναις γενέσθαι, τὴν σχολὴν
εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρώμενον.
τοῦτον ἐντυχόντα πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν,
ἢ συγκαθεῖναι τῇ 'πὶ τῇ βακτηρίᾳ.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νικόστρατος ἐν Σύρῳ

Κηφισόδωρον οὐ κακῶς μὰ τὸν Δία
τὸν πλάνον φασὶ στενωπὸν εἴς στενὸν στῆσαί τινας
ἀγκαλίδας ἔχοντας, ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα.

616 Πανταλέοντος δὲ μνημονεύει Θεόγνητος ἐν Φιλοδεσπότῳ

Ὁ Πανταλέων μὲν αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς ξένους
τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα, καὶ σχεδὸν
ἀπεκραιπάλα τὰ πλεῖστα, τοῦ γελάσαι χάριν
ἰδίαν τιν' αὐτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν.

---

615 e. ὅ τι ἂν] Legebatur ὅ τι ἐάν. ἀνακαχχασάντων A. ἀνακαγχασάντων PVL. ἀνικίοις AB. ἀνοικείαις PVL. ἀνηκόοις L. παρὰ τοῖς παλαιοτέροις om. B. προειρήκαμεν] Vide I. p. 20. Ὁμώνυμοι Schweigh. Libri ὁμωνύμῳ. Inverso ordine ὁμωνύμῳ ἐπιγραφομένῳ B. διὰ τούτων om. B.

615 f. De Dionysii versibus haec habet C, κηφισόδωρον οὖν τινα φασὶ εἰς τοῦτο τοῦ βίου καταχρώμενον. V. 1. φασιν] φασὶ C. φησὶν PVL. V. 2. τιν' A. τινα PVL. V. 4. τοῦτον Athenaeus omissis praecedentibus verbis quibusdam posuisse videtur. Metrum restitui potest si ὃν scribas. τὸ σιμὸν] τὸν σιμὸν P. V. 5. ἢ συγκαθεῖναι] ἥσυχα καθεῖναι Iacobsius p. 328. τῇ 'πὶ BP. τῇ ἐπὶ VL. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ om. B.

616 a. Theogneti v. 2. τούς τ' AB. τοὺς δ' PVL. V. 4. αὐτῷ] Scribebatur αὐτῷ.

καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς περὶ τοῦ Πανταλέοντος τάδε γράφει „Ὁ δὲ πλάνος Πανταλέων τελευτᾶν μέλλων ἑκάτερον τῶν
b υἱῶν κατ' ἰδίαν ἐξηπάτησε, φήσας μόνῳ αὐτῷ λέγειν ὅπου κατορωρύχοι τὸ χρυσίον· ὥστε μάτην ὕστερον κοινῇ σκάπτοντας αἰσθέσθαι ἐξηπατημένους."

6. Οὐκ ἠπόρει δ' ἡμῶν τὸ συμπόσιον οὐδὲ τῶν φιλοσκωπτούντων. περὶ δὲ τοιούτου τινὸς πάλιν ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ αὐτῷ γράφει „Φιλοσκώπτης μέλλων ὑπὸ τοῦ δημίου σφάττεσθαι εἶπε θέλειν ὥσπερ τὸ κύκνειον ᾄσας ἀποθανεῖν. ἐπιτρέψαντος δ' ἐκείνου ἔσκωψεν." ὑπὸ δὴ τῶν τοιού-
c των πολλάκις ὁ Μυρτίλος σκωφθεὶς καὶ ἀγανακτήσας εἶπε καλῶς Λυσίμαχον τὸν βασιλέα πεποιηκέναι. Τελεσφόρον γὰρ, ἕνα τῶν ὑπάρχων αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσκωψέ ποτε ἐν συμποσίῳ τὴν Ἀρσινόην, γυνὴ δὲ ἦν τοῦ Λυσιμάχου, ὡς ἐμετικὴν οὖσαν εἰπὼν

Κακῶν κατάρχεις τήνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων,

ὁ Λυσίμαχος ἀκούσας ἐμβληθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσεν εἰς γαλεάγραν, καὶ δίκην θηρίου περιφερόμενον καὶ τρεφόμενον, κολαζόμενον οὕτως ἐποίησεν ἀποθανεῖν. σὺ δὲ, ὦ Οὐλπιανὲ, εἰ τὴν γαλεάγραν ζητεῖς, ἔχεις παρ' Ὑπερίδῃ τῷ
d ῥήτορι· ὅπου δὲ, σὺ ζήτει. καὶ Ταχὼς δ' ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς Ἀγησίλαον σκώψας τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτ' ἦλθεν αὐτῷ συμμαχήσων, ἦν γὰρ βραχὺς τὸ σῶμα, ἰδιώτης ἐγένετο, ἀποστάντος ἐκείνου τῆς συμμαχίας. τὸ δὲ σκῶμμα τοῦτ' ἦν

τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς] τοῦ et τῆς om. B. περὶ τοῦ Πανταλέοντος τάδε γράφει om. B, qui φησὶ infert post ὁ δὲ πλάνος.

616 b. κατορωρύχοι] κατωρύχοι BP. ἡμῶν] ὑμῶν AB. γράφει om. B. ὑπὸ τοῦ δημίου] ὑπὸ τοῦ δημητρίου epitome Hoeschelii. ὑπὸ δημητρίου C. εἶπε θέλειν C. εἰπεῖν ἔφη θέλειν PVL. ὑπὸ δὴ] ὑπὸ δὲ B.

616 c. τὴν Ἀρσινόην] τὴν om. B. εἰπὼν add. BP. om. VL et Schweigh. editio. Κακῶν κατάρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων Euripidis ut videtur versus, de quo vide annotationem. κολαζόμενον add. ABCL. om. PV. εἰ τὴν] εἰς τὴν B.

616 d. ὑπερίδῃ AB. Ὑπερείδῃ PVL. ταχὼς VL. ταχμὼς A. τάχα ὡς P. τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα om. B. σκῶμμα] σκῶμα B.

ὬΩδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἐφοβεῖτο· τὸ δ' ἔτεκεν μῦν. ὅπερ ἀκούσας ὁ Ἀγησίλαος καὶ ὀργισθεὶς ἔφη, Φανήσομαί σοι ποτὲ καὶ λέων. ὕστερον γὰρ ἀφισταμένων τῶν Αἰγυπτίων, ὥς φησι Θεόπομπος καὶ Λυκέας ὁ Ναυκρατί-
e της ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς, οὐδὲν αὐτῷ συμπράξας ἐποίησεν ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς φυγεῖν εἰς Πέρσας.

7. Πολλῶν οὖν πολλάκις ὄντων τῶν ἀκροαμάτων καὶ τῶν αὐτῶν οὐκ ἀεί, ἐπειδὴ πολλοὶ περὶ αὐτῶν ἐγένοντο λόγοι, τὰ ὀνόματα τῶν εἰπόντων παραλιπὼν τῶν πραγμάτων μνησθήσομαι. περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μέν τις ἔφη τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρσύᾳ διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς

Ἁ μὲν Ἀθάνα
ὄργαν' ἔρριψέν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρὸς
εἶπέ τ', Ἔρρετ' αἴσχεα, σώματι λύμα,
f ἤ με τᾶδ' ἐγὼ κακότατι δίδωμι.

πρὸς ὃν ἀντιλέγων ἄλλος ἔφη, Ἀλλ' ὅ γε Σελινούντιος Τελέστης τῷ Μελανιππίδῃ ἀντικορυσσόμενος ἐν Ἀργοῖ ἔφη — ὁ δὲ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς —

Ὃν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόῳ
δρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον
δῖαν Ἀθάναν
δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκφοβηθεῖσαν,
αὖθις ἐκ χερῶν βαλεῖν,

ὕστερον γὰρ PL. ὕστερον καὶ V.

616 e. συμπράξας] συμπράξαι B. ἀεὶ] αἰεὶ A. ὅτι μελανιππίδης διασύρει τὴν αὐλητικὴν λέγων ὅτι ἀθάνα ὄργανα ἔρριψεν ἱερᾶς — δίδωμι C. V. 1. Ἁ Schweigh. α sine accentu A. τὰ PVL. ἀθάνα C. ἀθάνατα ABPV. Ἀθαναία L. V. 2. ἔρριψέν θ'] ἔρριψέ τε PVL.

616 f. V. 4. ἤ με τᾶδ' Hermannus apud Erfurdtium p. 469. Legebatur ἐμὲ δ'. κακότατι C. κακοτατι (η) A. κακότητι PVL. τελέστης hic et infra C. τελεστὴς PVL. ᾧ ἀντικορυσσόμενος οἷον ὁ σελινούντιος τελέστης φησὶ ψεῦδος εἶναι τὸ τὴν ἀθηνᾶν δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκφοβηθεῖσαν ἐκ χερῶν βαλεῖν, νυμφαγενεῖ χειροκτύπῳ φηρὶ μαρσύᾳ κλέος. οὐ γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλους ὀξὺς ἔρως ἤγειρεν· ὡς οὐκ ἐκ εὐλαβηθείσης — C. V. 1. λαβοῦσαν] λαβοῦσα B. V. 2. ὀρείοις L. ὀρείοις V. ἀρίοις AB. ὀρίοις P. V. 3. Ἀθάναν Schweigh. Scribebatur Ἀθανᾶν.

νυμφαγενεῖ χειροκτύπῳ φηρὶ Μαρσύᾳ κλέος·
17 τί γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος
ὀξὺς ἔρως ἔτειρεν,
ᾇ γὰρ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθώ;
ὡς οὐκ ἂν εὐλαβηθείσης τὴν αἰσχρότητα τοῦ εἴδους διὰ τὴν παρθενίαν. ἑξῆς τέ φησιν
'Αλλὰ μάταν ἀχόρευτος
ἅδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ'
Ἑλλάδα μουσοπόλων σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος.
μετὰ ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν
λεγε γαν ου μεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς δαίμονος ἀερθὲν
πνεῦμ' αἰολοπτερύγων σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι χειρῶν.
b κομψῶς δὲ κἂν τῷ Ἀσκληπιῷ ὁ Τελέστης ἐδήλωσε τὴν τῶν αὐλῶν χρείαν ἐν τούτοις
Ἢ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα
Λυδὸν ὃς ἥρμοσε πρῶτος
Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης ναμοαίολον ὀμφᾷ
πνεύματος εὔπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

V. 6. νυμφαγενεῖ] νύμφα γένει P.

617 a. V. 8. ἔτειρεν] ἤγειρεν C. V. 9. ᾇ Schweigh. αι A. αἱ PVL. ᾇ γὰρ] ᾇ γε Iacobsius p. 330. ἄγαμον Casaubonus. Libri ἄγανον. V. 1. ἀχόρευτος Grotefendus. Libri ἀναχόρευτος. (ἀναχορεύτοσα δε P). V. 2. φάμα Schweigh. φῆμα PVL. φῆμα (η) A. προσέπταθ' Boeckhius de metris Pindari p. 274. Libri προσέπτατο. V. 3. μουσοπόλων VL. μουσοπόλον P. μουσοπόλον BC. σοφᾶς BC. σοφὰς PVL. ἐπίφθονον] ἐπιφθόνον P. τέχνας] τέχνας (η) A. λεγε γαν ου (λέγε γανου B) μεριθοτάταν AB. λέλεγαν οἱ περιθοτάταν P. λέγει τὰν..οὖν περιθειοτάταν VL. λέγει· Τὰν οὖν ἐριθειοτάταν Schweigh. Totum locum omisit epitome. αἰολοπτερύγων AB. αἰλοπτερύγων P. ἀελλοπτερύγων VL. σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι Casaubonus. σὺν ἀγλαᾶνω κυτᾶτι VL. συν ἀγλααν ὠκυτάτη P. συναγαενω κυτάτι B.

617 b. κομψῶς Schweigh. Libri κόμψω. Hoc quoque fragmentum omisit epitome. V. 2. Λυδὸν ὃς Huschkius Epist. crit. p. 47. Libri αὔδονος. ἥρμοσε Grotefendus. ἦρσαι PVL. V. 3. ὀμφᾷ Schweigh. ὀμφὰν Huschkius. ὀρφναὶ PVL.

8. *Πρατίνας* δὲ ὁ Φλιάσιος, αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας, ἀγανακτεῖν τινας ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ
c ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συνᾴδειν τοῖς αὐληταῖς· ὃν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων ὁ *Πρατίνας* ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ ὑπορχήματος·

Τίς ὁ θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ *Διονυσιάδα* πολυπάταγα θυμέλαν;
ἐμὸς ἐμὸς ὁ *Βρόμιος*·
d ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ παταγεῖν
ἀν' ὄρεα θύμενον μετὰ *Ναϊάδων*,
οἷά τε κύκνον ἄγοντα
ποικιλόπτερον μέλος.
τὰν ἀοιδὰν κατέστας σὺ *Πιερὶς* βασίλει'· ὁ δ' αὐλὸς ὕστερον χορευέτω.
καὶ γάρ ἐσθ' ὑπηρέτας κώμων μόνον,
θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλει παρ' οἶνον
e ἔμμεναι στρατηλάτας.
παῖε τὸν *Φρυναίου* ποικίλου προανέχοντα;

---

617 c. ὃν οὖν εἶχε — ὁ *Πρατίνας* om. B. Pratinae v. 1. τί τάδε] τίνα τάδε H. Stephanus in Fragm. lyricor. p. 395.

617 d. V. 5. ἀν' ὄρεα σύμενον B et Fiorillo p. 112. ἀν' ὄρεα ἐσσύμενον PVL. ἀν' ὄρεα θύμενον AC. *Ναϊάδων* Fiorillo. Legebatur *Ναΐδων*. V. 8. τὰν ἀοιδᾶν — βασίλει' om. C. τᾶν ἀοιδᾶν H. Stephanus. τὰν ἀοιδὰν PVL. κατέστασε A. καταστὰς P. καθεστὰς B. κατεᾶς VL. σὺ *Πιερὶς* Heringa Observatt. p. 278. Libri ἐπιερεῦς (κατέστασεπιερεῦς A.) βασίλει'] Libri βασίλεια. ὁ δ' αὐλὸς C et epitome Hoeschelii. οὐδ' αὐλὸς PVL. V. 10. ὑπηρέτας A. ὑπηρέτης CPVL. κώμων CVL. κωμῶν AP. V. 11. θυραμάχοις τε A et qui primum πυραμάχοις τε habuit P. πυραμάχοις τε VL. θῆρσα μάχοις τε C. θηροσαμάχοισί τε epitome Hoeschelii. πυγμαχίαισι νέων θέλει παρ' οἶνον Dobraeus in Append. ad Aristophan. p. (98.) πυγμαχίαισιν ἔων (εων A. ἐων P) θέα (θεα A) εἰς (εἰ B) πάροινον BPVL. Ex epitome Hoeschelii Casaubonus attulit πυγμαχίαισι νέων θέα, ex C Schweighaeuserus πυγμαχίαι σινέων θέα.

617 e. V. 12. στρατηλάτας] στρατηλάτης B. V. 13. Inveniendi veri viam fortasse monstrabit Iacobsii coniectura p. 331.

φλέγε τὸν ὀλεσιαυλοκάλαμον,
λαλοβαρυπαραμελορυθμοβάταν
θυπατρυπάνοι δέμας πεπλασμένον.
f ἣν ἰδοὺ ἅδε σοι δεξιὰ
καὶ ποδὸς διαρριφά, θριαμβοδιθύραμβε
κισσόχαιτ' ἄναξ, ἄκουε
τὰν ἐμὰν Δώριον χορείαν.

9. Περὶ δὲ τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας, ἐπεὶ πολλάκις καὶ αὐτὴ ἡμᾶς ἡ συναυλία ἔθελγεν, Ἔφιππος ἐν Ἐμπολῇ φησι

618 Κοινωνεῖ γάρ, ὦ μειράκιον, ἡ
ἐν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ κἀν τῇ λύρᾳ
τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις. ὅταν γὰρ εὖ
συναρμόσωσι τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον,
τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται.

τὴν δὲ συναυλίαν τί ποτ' ἐστὶν ἐμφανίζει Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν πέμπτῳ Δηλιάδος γράφων οὕτως „Ἀγνοουμένης δὲ παρὰ πολλοῖς τῆς συναυλίας λεκτέον. ἦν τις ἀγὼν συμφωνίας ἀμοιβαῖος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ, χωρὶς λόγου τοῦ προσμελῳδοῦντος.“ ἀστείως δὲ αὐτὴν Ἀντιφάνης φανερὰν ποιεῖ
b ἐν τῷ Αὐλητῇ λέγων

καῦε τὸν Φρύγα τὸν ποικίλον θροῦν προχέοντα —. V. 14. ὀλεσιαυλοκάλαμον H. Stephanus et Casaubonus. ὁλοσίαλον κάλαμον A. ὀλοσιαλοκάλαμον (ὁλ — P) PVL. V. 15. λαλοβαρυπαρά — C. λαλοβαρυοπαρα — PVL. V. 16. Litteras θυπα om. C. Idem quae post δέμας sequuntur usque ad χορείαν omisit.

617 f. V. 17. ἠνιδοῦ (praestat ἣν ἰδοὺ) ἅδε σοι Schweigh. ἣν ἴδου α δε σοι A. ηνιδουαδεσοι B. νηνιδουαδέσοι P. νηνιδόνα δέ σοι VL. V. 18. καὶ ποδὸς censor Ienensis. Libri καὶ πόλος. διαρριφὰ] διάρεφα A. διάρριφα B. διάροφα PVL. V. 19. κισσόχαιτ' Schweigh. κισσοχαίτ' PVL. V. 20. δώριον A. δώρειον PVL. δῶρον B. ἡ συναυλία B. Aberat ἡ. Ἐμπολῇ Schweigh. ἐμπόλη PVL.

618 a. V. 1. μειράκιον, ἡ ἐν] Libri μειράκιον ἦν. μειράκιον | ἦν Casaubonus et Schweigh. V. 4. Paullo aliter C, περὶ δὲ τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας Ἔφιππος φησὶν ὡς ὅταν εὖ συναρμόσῃ τις, τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται. γράφων οὕτως om. B, qui φησὶ infert post ἀγνοουμένης δέ. συναυλίας ABC. ξυναυλίας PVL. ἀμοιβαῖος] ἄμοι καὶ δε BP.

618 b. λέγων om. B. Antiphanis versus corruptos et ha-

Ποίαν, φράσον γάρ, ᾖδε τὴν συναυλίαν
ταύτην; ἐπίσταται γάρ, ἀλλ' ηὔλουν ἔτι
μαθόντες ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ γε
αὐτῇ τελετῇ ψεθείθαμεν συντυγχάνεις
αὐλῶν πέραινε. δέξεται δὲ τἄλλα σοι
ἡδύ τι κοινόν ἐστιν οὐ χωρὶς πάλιν
συννεύματ' οὐ προβλήμαθ' οἷς σημαίνεται
ἕκαστα.

„Λίβυν δὲ τὸν αὐλὸν προσαγορεύουσιν οἱ ποιηταὶ (φησὶ Δοῦρις ἐν δευτέρῳ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα), ἐπειδὴ Σειρίτης,
c ὃς δοκεῖ πρῶτον εὑρεῖν τὴν αὐλητικήν, Λίβυς ἦν τῶν Νομάδων, ὃς καὶ κατηύλησε τὰ μητρῷα πρῶτος." αὐλήσεων δ' εἰσὶν ὀνομασίαι, ὥς φησι Τρύφων ἐν δευτέρῳ Ὀνομασιῶν, αἵδε „Κῶμος, βουκολιασμός, γίγγρας, τετράκωμος, ἐπίφαλλος, χορεῖος, καλλίνικος, πολεμικόν, ἡδύκωμος, σικιννοτύρβη, θυροκοπικόν, τὸ δ' αὐτὸ καὶ κρουσίθυρον, κνισμός, μόθων. ταῦτα δὲ πάντα μετ' ὀρχήσεως ηὐλεῖτο."

10. Καὶ ᾠδῆς δὲ ὀνομασίας καταλέγει ὁ Τρύφων
d τάσδε „Ἱμαῖος, ἡ ἐπιμύλιος καλουμένη, ἣν παρὰ τοὺς ἀλέτους ᾖδον· ἴσως ἀπὸ τῆς ἱμαλίδος. Ἱμαλὶς δ' ἐστὶ παρὰ Δωριεῦσιν ὁ Νόστος καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλέτων. ἡ δὲ τῶν ἱστουργούντων ᾠδὴ ἔλινος, ὡς Ἐπίχαρμος ἐν Ἀταλάνταις ἱστορεῖ. ἡ δὲ ταλασιουργῶν ἴουλος." Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ παιάνων φησὶ „Τὰ δράγματα τῶν κρι-

ceres om. C. V. 1. ᾖδε τὴν] ᾔδετην Petitus Miscellan. VII, 12. V. 4. Exitus versus fortasse fuit εἰθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις. V. 5. δέξεται] δέλεται P. V. 6. ᾠδύ τι κοινόν AB. (ἡδὺ fortasse ex ἤδη corruptum.) ἡδυτικόν PVL. ἐστιν οὐ BPVL. ἔστιν ου A. V. 7. προβλήμαθ' οἷς Casaubonus. προβλημάθοις PVL.

618 c. πρῶτον] πρῶτος C. ὀνομασίαι AC. ὀνόματα PVL. βουκολιασμὸς PVL. βουκολισμὸς BC. ἐπίφαλλος] ἐπίφαυλος epitome Hoeschelii, non C. σικυνοτύρβη P. τὸ δ' (δὲ B) αὐτὸ AB. Aberat δ'.

618 d. παρὰ] περὶ Eustathius p. 1164, 12. ἀλέτους] ἄλετου (sic) B. ἀλέτων] ἀλετῶν C. ἱστουργούντων CP, Basil. L. ἱστοργούντων V. ἱστορούντων AB. ἔλινος] αἴλινος C et epitome Hoeschelii cum Eustathio. παιάνων] παιόνων B.

θῶν αὐτὰ καθ' αὑτὰ προσηγόρευον ἀμάλλας· συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν μίαν γενόμενα δέσμην οὔλους καὶ ἰούλους· καὶ τὴν Δήμητρα ὁτὲ μὲν Χλόην, ὁτὲ δὲ
e Ἰουλώ. ἀπὸ τῶν οὖν τῆς Δήμητρος εὑρημάτων τούς τε καρποὺς καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὔλους καλοῦσι καὶ ἰούλους. δημητρούλοι καὶ καλλίουλοι. καὶ

Πλεῖστον οὖλον οὖλον ἵει, ἴουλον ἵει.

ἄλλοι δέ φασιν ἐριουργῶν εἶναι τὴν ᾠδήν. αἱ δὲ τῶν τιτθευουσῶν ᾠδαὶ καταβαυκαλήσεις ὀνομάζονται. ἦν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς ἑώραις τις ἐπ' Ἠριγόνῃ, ἣν καὶ ἀλῆτιν λέγουσιν ᾠδήν. Ἀριστοτέλης γοῦν ἐν τῇ Κολοφωνίων πολιτείᾳ φησὶν „Ἀπέθανε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Θεόδωρος ὕστερον βιαίῳ θα-
f νάτῳ. λέγεται δὲ γενέσθαι τρυφῶν τις, ὡς ἐκ τῆς ποιήσεως δῆλον ἐστίν. ἔτι γὰρ καὶ νῦν αἱ γυναῖκες ᾄδουσιν αὐ-
619 τοῦ μέλη περὶ τὰς ἑώρας.“ ἡ δὲ τῶν θεριστῶν ᾠδὴ Λιτυέρσης καλεῖται. καὶ τῶν μισθωτῶν δέ τις ἦν ᾠδὴ τῶν ἐς τοὺς ἀγροὺς φοιτώντων, ὡς Τηλεκλείδης φησὶν ἐν Ἀμφικτύοσι· καὶ βαλανείων ἄλλαι, ὡς Κράτης ἐν Τόλμαις· καὶ τῶν πτισσουσῶν ἄλλη τις, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θε-

---

πολλῶν] πολλοῦ B. Χλόην VL. χλόη BP. Ἰουλώ VL. ἰούλῳ ABP. Epitome his verbis caret.

618 e. ἀπὸ ABP. ὑπὸ VL. ἀπὸ — εὑρημάτων] Breviter epitome ὅθεν. ὅθεν καὶ ἴουλοι, εἰς τὴν Δήμητρα ὕμνοι, καὶ δημητρίουλοι καὶ καλλίουλοι C. Eustathius p. 1162, 39. ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἀθηναίου φέρεται. καὶ ὅτι τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὑτὰ ἐλέγετο ἀμάλλαι. ἀθροισθέντα δὲ εἰς δέσμην ἐκαλοῦντο ἴουλοι, πρὸς ὁμοιότητα ἴσως ἢ τοῦ κατὰ τὴν ἥβην ἰούλου ἐν τοῖς προσώποις, ἢ τοῦ πολύποδος ζωΰφίου, ἢ διὰ τὸ ἰέναι εἰς ὁλότητα. ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ δήμητρος ἴουλοι καὶ συνθέτως δημητρίουλοι] ὕμνοι εἰς Δήμητραν, οἳ καὶ καλλίουλοι. καὶ ἐπιφώνημα ἐμμελὲς τό, πλεῖστον οὖλον οὖλον ἵει, ἴουλον ἵει. καὶ post καλλίουλοι add. PL. om. V. οὖλον οὖλον B. οὖλον PV. ἵει (ἵει C.) bis AC. ἵει PVL. ἴουλον] οὖλον P. τιτθευουσῶν Schweigh. τιτθιουσῶν AB. τιθηνουσῶν PVL. τιτθῶν C. καταβαυκαλήσεις VL. καταβλιηκαλήσεις ABCP. ἑώραις] αἰώραις PVL hic et infra. ἀλῆτιν Leopardus Emendat. VI, 14. αὐλῆτιν VL. αὐλητὶν P. αὐλητὴν B. Epitome hunc locum omisit.

618 f. τρυφῶν Schweigh. Libri τρέφων.

619 a. λιτυέρσης C et editio Casauboni tertia. λυτιέρσης PVL. λιτυέρσης B.

σμοφοριαζούσαις καὶ Νικοχάρης ἐν Ἡρακλεῖ χορηγῷ. ἦν δὲ καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν βοσκημάτων ὁ βουκολιασμὸς καλούμενος. Δίομος δὲ ἦν ὁ βουκόλος Σικελιώτης ὁ πρῶ-
b τος εὑρὼν τὸ εἶδος· μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἀλκυόνι καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ ναυαγῷ. ἡ δ' ἐπὶ τοῖς θανάτοις καὶ λύπαις ᾠδὴ ὀλοφυρμὸς καλεῖται. αἱ δὲ ἴουλοι καλούμεναι ᾠδαὶ Δήμητρι καὶ Φερσεφόνῃ πρέπουσιν. ἡ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιληλιάς, ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν· Οὔπιγγοι δὲ αἱ εἰς Ἄρτεμιν. ᾔδοντο δὲ Ἀθήνησι καὶ οἱ Χαρώνδου νόμοι παρ' οἶνον, ὡς Ἕρμιππός φησιν ἐν ἕκτῳ περὶ νομοθετῶν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀττικαῖς φησι λέξεσιν „Ἱμαῖος, ᾠδὴ μυλωθρῶν· ἐν δὲ γάμοις ὑμέναιος·
c ἐν δὲ πένθεσιν ἰάλεμος. λίνος δὲ καὶ αἴλινος οὐ μόνον ἐν πένθεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ, κατὰ τὸν Εὐριπίδην."

11. Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν νόμιον καλεῖσθαί τινά φησιν ᾠδὴν ἀπ' Ἠριφανίδος, γράφων οὕτως „Ἠριφανὶς ἡ μελοποιὸς, Μενάλκου κυνηγετοῦντος ἐρασθεῖσα ἐθήρευε μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις. φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὀρείους ἐπεξῄει δρυμοὺς, ὡς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους Ἰοῦς δρόμους· ὥστε μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀστοργίᾳ διαφέροντας, ἀλλὰ καὶ
d τῶν θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους συνδακρῦσαι τῷ πάθει, λαβόντας αἴσθησιν ἐρωτικῆς ἐλπίδος. ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα περιῄει κατὰ τὴν ἐρημίαν, ὥς φασιν, ἀναβοῶσα καὶ ᾄδουσα τὸ καλούμενον νόμιον, ἐν ᾧ ἐστι „Μακραὶ δρύες, ὦ Μέναλκα." Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ μου-

---

βουκολιασμὸς] βουκολισμὸς C. δ' αὐτοῦ om. B.

619 b. ἐπίχαρμος ἀλκυόνι καὶ ὀδυσσεῖ B. καλούμεναι L. καλούμενοι PV. Φερσεφόνῃ] περσεφόνη B. φιληλιάς PVL. φιλελίας AB. omisit C. οὔπιγγοι οὔπιγγος B. αἱ εἰς ἄρτεμιν AC. αἱ om. PVL.

619 c. μολπᾷ A. μολπῶ PVL. μολπῇ C et Eustathius p. 1164, 8. Εὐριπίδην] Hercule furente v. 347. γράφων οὕτως om. B, qui φησὶ add. post μελοποιός. πάντας] πάντα B. ὀρείους CVL. ὀρίους ABP. ἐπεξῄει] ἐπεξίει P. Ἰοῦς Casaubonus. Libri ἰνοῦς. θηρῶν C. θηρίων PVL.

619 d. τὸ καλούμενον] τὸν καλούμενον B. Μέναλκα] μενάλκαι B.

σικῆς „ᾖδον (φησίν) αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην τινὰ ᾠδήν. Στησιχόρου δ' ἦν ποίημα, ἐν ᾧ Καλύκη τις ὄνομα, ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου, σωφρόνως εὔχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτήν. ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα. σωφρονικὸν δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ἦθος, οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ νεανίσκῳ· ἀλλ' εὐχομένης, εἰ δύναιτο, γυνὴ τοῦ Εὐάθλου γενέσθαι κουριδία, ἤ, εἰ τοῦτο μὴ δυνατόν, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου." ἐν δὲ τοῖς κατὰ βραχὺ ὑπομνήμασιν ὁ Ἀριστόξενος „Ἶφικλος (φησὶν) Ἁρπαλύκην ἐρασθεῖσαν ὑπερεῖδεν. ἡ δὲ ἀπέθανε, καὶ γίνεται ἐπ' αὐτῇ παρθένοις ᾠδῆς ἀγών, ἥτις Ἁρπαλύκη (φησὶ) καλεῖται."

f Νύμφις δ' ἐν πρώτῳ περὶ Ἡρακλείας περὶ Μαριανδυνῶν διηγούμενός φησιν „Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ᾠδῶν ἐνίας κατανοήσειεν ἄν τις, ἃς ἐκεῖνοι κατά τινα ἐπιχωριαζομένην παρ' αὐτοῖς συνήθειαν ᾄδοντες ἀνακαλοῦνταί τινα τῶν ἀρχαίων, προσαγορεύοντες Βῶρμον. τοῦτον δὲ λέγουσιν
620 υἱὸν γενέσθαι ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς καὶ πλουσίου, τῷ δὲ κάλλει καὶ τῇ κατὰ τὴν ἀκμὴν ὥρᾳ πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκεῖν· ὃν ἐφεστῶτα ἔργοις ἰδίοις καὶ βουλόμενον τοῖς θερίζουσι δοῦναι πιεῖν βαδίζοντα ἐφ' ὕδωρ ἀφανισθῆναι. ζητεῖν οὖν αὐτὸν τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας μετά τινος μεμελῳδημένου θρήνου καὶ ἀνακλήσεως, ᾧ καὶ νῦν ἔτι πάντες χρώμενοι διατελοῦσι. τοιοῦτος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρ' Αἰγυπτίοις καλούμενος Μάνερως."

12. Οὐκ ἀπελίποντο δὲ ἡμῶν τῶν συμποσίων οὐδὲ
b ῥαψῳδοί. ἔχαιρε γὰρ τοῖς Ὁμήρου ὁ Λαρήνσιος ὡς ἄλλος

σωφρόνως add. L. om. BP.

619 e. Ἁρπαλύκην] ἁρπαλύκην BP. ὑπερεῖδεν. ἡ δὲ] ὑπερεῖδε δὲ B. ᾠδῆς ἀγών] ἀγὼν ᾠδῆς B. Ἁρπαλύκη] ἁρπαλίκη B, non P.

619 f. μαριανδυνῶν B. Scribebatur Μαρυανδυνῶν. συνήθειαν om. BP. Βῶρμον Casaubonus. βωρβον sine accentu A. βῶρβον epitome Hoeschelii. βόρβον C. βῶρκον PVL.

620 a. μάνερως ABCP. μάνερος VL. ῥαψῳδοί] ῥαψῳδῶν B.

οὐδὲ εἷς, ὡς λῆρον ἀποφαίνειν Κάσσανδρον τὸν Μακεδονίας βασιλεύσαντα, περὶ οὗ φησι Καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν ὅτι οὕτως ἦν φιλόμηρος, ὡς διὰ στόματος ἔχειν τῶν ἐπῶν τὰ πολλά· καὶ Ἰλιὰς ἦν αὐτῷ καὶ Ὀδυσσεία ἰδίως γεγραμμέναι. ὅτι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ Ὁμηρισταὶ Ἀριστοκλῆς εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ χορῶν. τοὺς δὲ νῦν Ὁμηριστὰς ὀνομαζομένους πρῶτος εἰς τὰ θέατρα πα-
c ρήγαγε Δημήτριος ὁ Φαληρεύς. Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Στησιχόρου καὶ μελῳδηθῆναί φησιν οὐ μόνον τὰ Ὁμήρου, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἡσιόδου καὶ Ἀρχιλόχου, ἔτι δὲ Μιμνέρμου καὶ Φωκυλίδου. Κλέαρχος δ' ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων „Τὰ Ἀρχιλόχου (φησὶν) ὁ Σιμωνίδης ὁ Ζακύνθιος ἐν τοῖς θεάτροις ἐπὶ δίφρου καθήμενος ἐρραψῴδει.“ Λυσανίας δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἰαμβοποιῶν Μνασίωνα τὸν ῥαψῳδὸν λέγει ἐν ταῖς δείξεσι τῶν Σιμωνίδου τινὰς ἰάμβων
d ὑποκρίνεσθαι. τοὺς δ' Ἐμπεδοκλέους Καθαρμοὺς ἐρραψῴδησεν Ὀλυμπίασι Κλεομένης ὁ ῥαψῳδός, ὥς φησι Δικαίαρχος ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ. Ἰάσων δ' ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἱερῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ ὑποκρίνασθαι Ἡγησίαν τὸν κωμῳδὸν τὰ Ἡροδότου, Ἑρμόφαντον δὲ τὰ Ὁμήρου.

13. Καὶ οἱ καλούμενοι δὲ Ἱλαρῳδοὶ — οὓς νῦν τινες Σιμῳδοὺς καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοκλῆς φησιν ἐν πρώτῳ περὶ χορῶν, τῷ τὸν Μάγνητα Σῖμον διαπρέψαι μᾶλλον τῶν διὰ τοῦ ἱλαρῳδεῖν ποιητῶν — συνεχῶς ἡμῖν ἐπιφαινόν-

---

620 b. κάσανδρον PVL. κάσσανδρον AB. φησι καρύστιος] καρύστιος φησὶ B. ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν om. B. καὶ Ἰλιὰς] καὶ ἡ ἰλιὰς B.

620 c. ἡσιόδου καὶ ἀρχιλόχου, φησὶν σιμωνίδης ὁ ζακύνθιος P mediis omissis. κλέαρχος ἐν προτέρῳ B. περὶ γρίφων Casaubonus. περὶ γραφῶν AB. παραγράφων VL. Inscriptionem libri om. C. ἀρχιλόχου C et epitome Hoeschelii. ἀντιλόχου VL. ἐραψῴδει BP, iidem infra ἐραψῴδησεν. λυσανίας ἐν ᾱ περὶ B.

620 d. Ὀλυμπίασι] Scribebatur Ὀλυμπιάσι. τῷ Ὀλυμπικῷ] τῷ om. B. Ἑρμόφαντον] ὁρμόφαντον P. Σιμῳδούς] σημῳδοὺς C et Eustathius p. 1941, 53. μάγνητα (Μαγνῆτα L et Schweigh. editio) add. ABCL. om. PV. σῖμον PVL. σῆμον ABC et Eustathius.

e ται. κατάλέγει δὲ ὁ Ἀριστοκλῆς καὶ τούσδε ἐν τῷ περὶ
μουσικῆς γράφων ὧδε „Μαγῳδός· οὗτος δέ ἐστιν ὁ αὐτὸς
τῷ λυσιῳδῷ.“ Ἀριστόξενος δέ φησι τὸν μὲν ἀνδρεῖα καὶ
γυναικεῖα πρόσωπα ὑποκρινόμενον μαγῳδὸν καλεῖσθαι,
τὸν δὲ γυναικεῖα ἀνδρείοις λυσιῳδόν· τὰ αὐτὰ δὲ μέλη
ᾄδουσι καὶ τἆλλα πάντα δ᾽ ἐστὶν ὅμοια. ὁ δὲ Ἰωνικὸς
λόγος τὰ Σωτάδου καὶ τὰ πρὸ τούτου Ἰωνικὰ καλούμενα
ποιήματα, Ἀλεξάνδρου τε τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ Πύρητος τοῦ
Μιλησίου καὶ Ἀλέξου καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προ-
f φέρεται. καλεῖται δὲ οὗτος καὶ κιναιδολόγος. ἤκμασε δὲ ἐν
τῷ εἴδει τούτῳ Σωτάδης ὁ Μαρωνίτης, ὥς φησι Καρύ-
στιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ Σωτάδου συγγράμ-
ματι, καὶ ὁ τοῦ Σωτάδου υἱὸς Ἀπολλώνιος. ἔγραψε δὲ
καὶ οὗτος περὶ τῶν τοῦ πατρὸς ποιημάτων σύγγραμμα·
ἐξ οὗ ἔστι κατιδεῖν τὴν ἄκαιρον παρρησίαν τοῦ Σωτάδου,
κακῶς μὲν εἰπόντος Λυσίμαχον τὸν βασιλέα ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ, Πτολεμαῖον δὲ τὸν Φιλάδελφον παρὰ Λυσιμάχῳ,
καὶ ἄλλους τῶν βασιλέων ἐν ἄλλαις τῶν πόλεων. διόπερ
τῆς δεούσης ἔτυχε τιμωρίας. ἐκπλεύσαντα γὰρ αὐτὸν τῆς
21 Ἀλεξανδρείας, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι,
καὶ δοκοῦντα διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον· εἰρήκει γὰρ
εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον πολλὰ δεινά, ἀτὰρ καὶ τόδε,
ὅτε τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἐγεγαμήκει

Εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.

Πάτροκλος οὖν ὁ τοῦ Πτολεμαίου στρατηγὸς ἐν Καύνῳ
τῇ νήσῳ λαβὼν αὐτὸν καὶ εἰς μολυβῆν κεραμίδα ἐμβαλὼν
καὶ ἀναγαγὼν εἰς τὸ πέλαγος κατεπόντωσε. τοιαύτη δ᾽,

---

620 e. γράφων ὧδε om. B. Μαγῳδός] μάγωδος B. μαγῴδας P. ἐν δὲ τῷ ἰωνικῷ λόγῳ, τῷ καὶ κιναιδολόγῳ (corr. κιναιδολόγῳ) καλουμένῳ, ἤκμασε σωτάδης ὁ μαρωνείτης C. Πύρητος] Alibi Πύρρος dicitur: vide annotationem.

620 f. ὁ Περγαμηνὸς add. PL. om. V. αὐτοῦ om. B. καὶ ὁ τοῦ Σωτάδου] τοῦ om. B. κακῶς μὲν εἰπόντος AC. κακῶς με εἰπόντος B. κακῶς εἰπόντος PVL.

621 a. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι om. B. ὅτε τὴν CPVL. ὅτι τὴν AB. ὠθεῖς VL. ὤθει AB. ὤθεις P. ὠθεῖ C. μολυβῆν A. μολυβὴν PV. μολύβην L. μολιβῆν C. ἀναγαγὼν] ἀπαγαγὼν C.

ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ποίησις· Θεοδώρου τοῦ αὐλητοῦ Φιλῖνος
b ἦν πατήρ, εἰς ὃν ταῦτα ἔγραψεν

'Ο δ' ἀποστεγάσας τὸ τρῆμα τῆς ὄπισθε λαύρης,
διὰ δενδροφόρου φάραγγος ἐξέωσε βροντὴν
ἠλέματον, ὁκοίην ἀροτὴρ γέρων χαλᾷ βοῦς.

14. Σεμνότερος δὲ τῶν τοιούτων ἐστὶ ποιητῶν ὁ ἱλαρῳδὸς καλούμενος. οὐδὲ γὰρ σχινίζεται· χρῆται δ' ἐσθῆτι λευκῇ ἀνδρείᾳ καὶ στεφανοῦται χρυσοῦν στέφανον· καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ὑποδήμασιν ἐχρῆτο, ὥς φησιν ὁ Ἀριστοκλῆς, νῦν δὲ κρηπῖσι. ψάλλει δ' αὐτῷ ἄρρην ἢ θήλεια, ὡς καὶ τῷ αὐλῳδῷ. δίδοται δὲ ὁ στέφανος τῷ ἱλαρῳδῷ καὶ τῷ
c αὐλῳδῷ, οὐ τῷ ψάλτῃ οὐδὲ τῷ αὐλητῇ. ὁ δὲ μαγῳδὸς καλούμενος τύμπανα ἔχει καὶ κύμβαλα καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτὸν ἐνδύματα γυναικεῖα· σχινίζεταί τε καὶ πάντα ποιεῖ τὰ ἔξω κόσμου, ὑποκρινόμενος ποτὲ μὲν γυναῖκα καὶ μοιχοὺς καὶ μαστροπούς, ποτὲ δὲ ἄνδρα μεθύοντα καὶ ἐπὶ κῶμον παραγενόμενον πρὸς τὴν ἐρωμένην. φησὶ δὲ ὁ Ἀριστόξενος τὴν μὲν ἱλαρῳδίαν σεμνὴν οὖσαν παρὰ τὴν τρα-
d γῳδίαν εἶναι, τὴν δὲ μαγῳδίαν παρὰ τὴν κωμῳδίαν. πολλάκις δὲ οἱ μαγῳδοὶ καὶ κωμικὰς ὑποθέσεις λαβόντες ὑπεκρίθησαν κατὰ τὴν ἰδίαν ἀγωγὴν καὶ διάθεσιν. ἔσχε δὲ τοὔνομα ἡ μαγῳδία ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ μαγικὰ προφέρεσθαι καὶ φαρμάκων ἐμφανίζειν δυνάμεις.

15. Παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις κωμικῆς παιδιᾶς ἦν τις τρόπος παλαιός, ὥς φησι Σωσίβιος, οὐκ ἄγαν σπουδαῖος, ἅτε δὴ κἀν τούτοις τὸ λιτὸν τῆς Σπάρτης μεταδιωκούσης. ἐμιμεῖτο γάρ τις ἐν εὐτελεῖ τῇ λέξει κλέπτοντάς τινας ὀπώ-

---

αὐλητοῦ add. L. om. PV.

621 b. φιλῖνος C. φίληνος PVL. φίλινος B. V. 1. ὄπισθε] Libri ὄπισθεν. V. 2. διὰ AC. ἐκ PVL. δὲ τῶν τοιούτων] δὲ τούτων B. οὐδὲ γὰρ AC. οὐδὲν γὰρ PVL. στεφανοῦται] στεφανοῦνται B. ὁ Ἀριστοκλῆς] ὁ om. B.

621 c. γυναῖκα] γυναῖκας C. ἐπὶ κῶμον P. ἐπὶ κώμον (sic) VL et Schweigh. editio. ἐπίκωμον Toupius Emend. vol. IV. p. 309. πρὸς τὴν] εἰς τὴν C. ὁ Ἀριστόξενος] ὁ om. B. τραγῳδίαν εἶναι. τὴν δὲ τραγῳδίαν πολλάκις δὲ οἱ B.

621 d. μαγικὰ προφέρεσθαι] μαγικά τινα προσφέρεσθαι C.

e ραν, ἢ ξενικὸν ἰατρὸν τοιαυτὶ λέγοντα, ὡς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ διὰ τούτων παρίστησιν

Ἐὰν ἐπιχώριος
ἰατρὸς εἴπῃ, τρυβλίον τούτῳ δότε
πτισάνης ἕωθεν, καταφρονοῦμεν εὐθέως·
ἂν δὲ πτισάναν καὶ τρυβλίον, θαυμάζομεν.
καὶ πάλιν ἐὰν μὲν σευτλίον, παρείδομεν·
ἐὰν δὲ τευτλίον, ἀσμένως ἠκούσαμεν·
ὡς οὐ τὸ σεῦτλον ταυτὸν ὂν τῷ τευτλίῳ.

ἐκαλοῦντο δ' οἱ μετιόντες τὴν τοιαύτην παιδιὰν παρὰ τοῖς Λάκωσι δικηλισταί, ὡς ἄν τις σκευοποιοὺς εἴπῃ καὶ μιμη-
f τάς. τοῦ δὲ εἴδους τῶν δικηλιστῶν πολλαὶ κατὰ τόπους εἰσὶ προσηγορίαι. Σικυώνιοι μὲν γὰρ φαλλοφόρους αὐτοὺς καλοῦσιν, ἄλλοι δ' αὐτοκαβδάλους· οἱ δὲ φλύακας, ὡς Ἰταλοί· σοφιστὰς δὲ οἱ πολλοί· Θηβαῖοι δέ, τὰ πολλὰ ἰδίως ὀνομάζειν εἰωθότες, ἐθελοντάς. ὅτι δὲ καινουργοῦσι κατὰ τὰς φωνὰς οἱ Θηβαῖοι Στράττις ἐπιδείκνυσιν ἐν Φοινίσσαις διὰ τούτων

Ξυνίετ' οὐδέν, πᾶσα Θηβαίων πόλις,
22 οὐδέν ποτ' ἄλλ'· οἳ πρῶτα μὲν τὴν σηπίαν
ὀπιτθοτίλαν, ὡς λέγουσ', ὀνομάζετε·

τοιαυτὶ] τοιαῦτα C.

621 e. V. 4. ἐὰν δὲ πτισάνας θαυμάζομεν C. ἂν] Libri ἐάν. τρυβλίον] ? V. 6. ἀσμένως] ἡδέως B. Versum 7. add. ABL. om. PV. ταυτὸν τὸ τευτλίῳ B. τὴν τοιαύτην] τὴν om. B. δικηλισταί] δεικηλισταὶ C et Eustathius p. 884, 23. 1818, 1.

621 f. εἴπῃ] εἴπερ B. φαλλοφόρους] φαυλοφόροι scribuntur in epitome Hoeschelii, non in C. αὐτοκαβδάλους] αὐτοκαυδάλους Eustathius p. 884, 26. φλύακας] In C superscriptum φιλύακας, quomodo Eustathius legit. Ἰταλοί] ἰταλὸς B. „In C omissae sunt syllabae Ἰτα, vacuo spatio relicto; pro syllaba λοι vero λα scribitur." Schweigh. τὰ πολλὰ L. κατὰ πολλὰ BPV. τὰ πολλὰ — εἰωθότες om. C. Sed legisse videtur Eustathius, qui p. 884, 21. scribat Θηβαῖοι δὲ πολλὰ ἰδίως ὀνομάζοντες —. ἐθελοντάς ABCPV et Eustathius. ἐθελοντίας Basil. L. ἐπιδείκνυσιν et διὰ τούτων om. B.

622 a. Ex Strattidis versibus plura attulit Eustathius p. 1818, 2. V. 2. ἄλλ'] ἄλλο ABP. V. 3. λέγουσ'] Libri λέγουσιν.

τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὀρτάλιχον, τὸν ἰατρὸν δὲ
σάκταν, βλέφυραν δὲ τὴν γέφυραν, τῦκα δὲ
τὰ σῦκα, κωτιλάδας δὲ τὰς χελιδόνας,
τὴν ἔνθεσιν δ' ἄκολον, τὸ γελᾶν δὲ κριδδέμεν,
νεασπάτωτον δ', ἤν τι νεοκάττυτον ᾖ.

16. Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ παιάνων „Οἱ αὐ-
b τοκάβδαλοι (φησὶ) καλούμενοι ἐστεφανωμένοι κιττῷ σχέδην ἐπέραινον ῥήσεις. ὕστερον δὲ ἴαμβοι ὠνομάσθησαν αὐτοί τε καὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι (φησὶ) καλούμενοι προσωπεῖον μεθυόντων ἔχουσι καὶ ἐστεφάνωνται χειρῖδας ἀνθινὰς ἔχοντες· χιτῶσι δὲ χρῶνται μεσολεύκοις, καὶ περιέζωνται ταραντῖνον καλύπτον αὐτοὺς μέχρι τῶν σφυρῶν. σιγῇ δὲ διὰ τοῦ πυλῶνος εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες

c 'Ανάγετε, εὐρυχωρίαν
τῷ θεῷ ποιεῖτε.
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

οἱ δὲ φαλλοφόροι (φησὶ) προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσι, προπόλιον δὲ ἐξ ἑρπύλλου περιτιθέμενοι, καὶ παιδέρωτας

V. 4. τὸν ἰατρὸν δὲ Athenaeus memoriter scripsisse videtur. ἰατρόν γε μὴν Maltby ad Morelli lexicon prosod. p. 574. V. 5. σάκταν C et Eustathius. σακτὰν PVL. βλέφυραν ABC et Eustathius. φλέφυραν PVL. V. 7. ἄκολον] Huc usque C et Eustathius. δὲ κριδδέμεν Valckenarius in epistola ad Roeverum p. LXXVI. δὲ ἐκκριδδαίεμεν A. δ' ἐκκριδδαιωμεν B. (δὲ ἐκκριδδαιεμενεασπατωτον δηντινεοκαττυτόνη P). δ' ἐκκριδδέμεν VL. V. 8. νεοκάττυτον ᾖ Schweigh. νεοκαττυτόνη A. νεοκάττυτον omisso ᾖ VL. (δηντινεοκαττυτόνη B.) σῆμος δὲ φησὶ τοὺς αὐτοκαβδάλους ἐστεφανωμένους κιττῷ περαίνειν ῥήσεις C.

622 b. αὐτοκάβδαλοι Basil. L. αὐτοκαύδαλοι PV. αὐτοκάνδηλοι B. ἐστεφανωμένοι — (φησὶ) καλούμενοι om. P. ἐπέραινον Casaubonus. ἐπέρραινον VL. χιτῶσι δὲ] χιτῶσι τε B. ταραντῖνον ABCMP et epitome Hoeschelii. ταραντίνιον VL. πυλῶνος] πυχῶνος B.

622 c. V. 1. mancus est. Probabiliter Tyrwhittus ad Aristotelis art. poet. p. 130. 'Ανάγετ' ἀνάγετε κῶμον, εὐρυχωρίαν, qui probabilius etiam potuerat ἀνάγετε κῶμον, ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν. εὐρυχωρεῖαν B. V. 2. τῷ θεῷ ποιεῖτε Porsonus. Libri ποιεῖτε τῷ θεῷ. προπόλιον] προβόλιον Casaubonus. Vide annotationem.

ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται, στέφανόν τε δασὺν ἴων καὶ κιττοῦ· αὔνακάς τε περιβεβλημένοι παρέρχονται, οἱ μὲν ἐκ παρόδου, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς θύρας βαίνοντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες

Σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν,
ἁπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει,
d καινάν, ἀπαρθένευτον, οὔ τι ταῖς πάρος
κεχρημέναν ᾠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

εἶτα προστρέχοντες ἐτώθαζον οὓς ἂν προέλοιντο, στάδην δὲ ἔπραττον· ὁ δὲ φαλλοφόρος ἰθὺ βαδίζων, καταπλησθεὶς αἰθάλῳ."

17. Ἐπεὶ δὲ ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, οὐκ ἄξιον ἡγοῦμαι παραλιπεῖν τὰ περὶ Ἀμοιβέως, τοῦ καθ' ἡμᾶς κιθαρῳδοῦ, ἀνδρὸς τεχνίτου κατὰ νόμους τῆς μουσικῆς. οὗτός ποτε βράδιον ἥκων ἐπὶ τὸ συμπόσιον ἡμῶν, ὡς
e ἔμαθε παρά τινος τῶν οἰκετῶν ἀποδειπνήσαντας, ἐβουλεύετο τί χρὴ ποιεῖν, ἕως παρελθὼν ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος γεγωνότερον ἐφθέγγετο, ὡς πάντας ἀκούειν, τὰ ἐξ Αὔγης ἔπη Εὐβούλου

Τί, ὦ πονήρ', ἕστηκας ἐν πύλαις ἔτι,
ἀλλ' οὐ βαδίζεις; τοῖσδε γενναίως πάλαι
διεσπάρακται θερμὰ χηνίσκων μέλη,
διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα,

Post κιττοῦ pergit C καὶ πρῶτον μὲν ᾄδουσί τι ἐν ῥυθμῷ· εἶτα προτρέχοντες τωθάζουσι στάδην οὓς ἂν —. αὔνακας] καυνάκας Casaubonus. θύρας AB et codex Farnesianus in schedis Casauboni. χεῖρας PVL. Versus om. C. Pratinae esse suspicatur Porsonus. V. 1. Σοὶ] σὺ B.

622 d. V. 3. καινὰν Hemsterhusius in schedis et Porsonus. Legebatur καὶ μάν. V. 4. κεχρημέναν ᾠδαῖσιν Porsonus. κέχρημαι γενώδαισιν A. κέχρημαι κανώδησιν B. κέχρημεν κανώδαισιν P. κεχρήμεθα κανώδισιν VL. προστρέχοντες] προτρέχοντες C. στάδην — αἰθάλῳ om. C. προέλοιντο] προέλοντο P. αἰθάλῳ] αἰθήλῳ B.
ἀνδρὸς τεχνίτου κατὰ νόμους τῆς μουσικῆς] Trimeter. Vidit etiam Porsonus.

622 e. Libri γεγωνότερον δ' ἐφθέγγετο. δ' delevit Schweigh. ἔπη] εἶπεν B. V. 1. πύλαις ABC et epitome Hoeschelii. πάλαις VL. πύλαις πάλαις P deleto πάλαις.

κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος,
κατησίμωται πάντα τἀκροκώλια,
f. ἐνωγάλισται θεμνὸς ἀλλᾶντος τόμος,
παρεντέτρωκται τευθὶς ἐξωπτημένη,
παρεγκέκαπταί τ' ἀρνί' ἐννέ' ἢ δέκα.
ὥστ' εἴ τι βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν,
ἔπειγ', ἔπειγε, μή ποθ' ὡς λύκος χανὼν
καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν ὕστερον συχνὸν δράμῃς.
πάντ' ἐστὶν ἡμῖν·
κατὰ τὸν ἥδιστον Ἀντιφάνην, ὅς ἐν τῷ Φιλοθηβαίῳ φησὶν
Ἥ τε γὰρ συνώνυμος
τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς Βοιωτία
623 τμηθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης
χλιαίνετ', αἴρεθ', ἕψεται, παφλάζεται,
προσκάεθ'· ὥστε μηδ' ἂν εἰ χαλκοῦς ἔχων
μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν
εἰκῇ· τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν.
B. λέγεις μάγειρον ζῶντα. *A.* πλησίον δέ γε
ταύτης ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὅλην
κεστρεὺς, λεπισθεὶς, σπασθεὶς, στραφεὶς, χρωσθεὶς,

V. 5. κατηλόητκι VL. κατηλόηται C. κατηλόηταί AB. κατήλόσται P. V. 6. κατησίμωται] κατασίμωται B.

622 f. V. 7. ἐνωγάλισται] Eustathius p. 1163, 24. V. 9. παρεγκέκαπται Valckenarius Animadv. ad Ammon. p. 21. Libri παρεκκέκαπται. τ' ἀρνί' Casaubonus. στέρανι' A. στεράνι' B. στάρνι' PVL. στάμνι' Valckenarius. Totum versum om. C. V. 10. ὥστ' εἴ τι Valckenarius. Libri ὥστ' ἐκεῖ. V. 12. τῶνδ' ἁμαρτὼν] τῶν δι' ἁμαρτῶν B. καὶ τῶνδ'. ἁμάρτῃς posuit C relicuis verbis omissis. συχνὸν PVL. συχνῷ A. συχνῷ B. δράμῃς VL. δραχμῆς ABP. ἀντιφάνην ἐν φιλοθηβαίῳ. ἦτε γὰρ φησὶ συνώνυμος B. Antiphanis v. 1. — 4. attulit IV. p. 169 c.

623 a. V. 3. τμηθεῖσα] μιχθεῖσα 169. V. 4. emendatus ex 169. χλιαίνετ' αἱρεθέξεται παφλάζεται A. χλιαίνεται ἐξαίρεται παφλάζεται CL et epitome Hoeschelii. χλιαίν' ἔτ' αἶρε' θέξεται παφλάζεται V. χλίαιν' ἑταῖρε θέξεται παφλάζεται P. V. 5. προσκαθ' ὥς τέ μηδανεὶ P. χαλκοῦς Schweigh. χαλκεῦς C. χαλκεὺς PVL. V. 6. ἐξελθεῖν APV. ἐξέλθοι CL. V. 10. κεστρεὺς λεπισθεὶς ὁμοῦ τι P mediis omissis. σπασθεὶς AB. πασθεὶς C et epitome Hoeschelii. καὶ σπασθεὶς L. καὶ πασθεὶς V. κατακλυσθεὶς Casaubonus. στραφεὶς χρωσθεὶς ABC et epitome Hoeschelii. χρωσθεὶς στραφεὶς VL.

ὁμοῦ τι πρὸς τέλος μέρος δεξιοῦ κερῶν,
b σίζει κεκραγώς, παῖς δ' ἐφέστηκε ῥανῶν
ὄξει· λίθος τε καυλὸς ἐξηρασμένος
ἀκτῖσι θείως σιλφίου παραστατεῖ.
Β. εἶτ' οὐκ ἐπῳδούς φασιν ἰσχύειν τινές;
ἐγὼ γὰρ ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους,
σοῦ ταῦτα συστρέφοντος. Α. ἥ τε σύννομος
τῆς κυφονώτου σῶμ' ἔχουσα σηπίας,
ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη,
τευθίς, μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν
σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασι,
c ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται,
δείπνου προφήτην λιμὸν ἐκκαλουμένη.
ὥστε γ' εἴσιθι·
μὴ μέλλε, χώρει. δεῖ γὰρ ἠριστηκότας
πάσχειν, ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέῃ.

καὶ ὃς πάνυ ἐμμελέστατα ἀπαντήσας αὐτῷ ἀνεφώνησε τὰ ἐκ τοῦ Κλεάρχου Κιθαρῳδοῦ τάδε·

Γόγγρῳ τε λευκῷ πᾶσι τοῖς καλλώδεσι
βρόγχθιζε. τούτοις γὰρ τρέφεται τὸ πνεῦμα καὶ
τὸ φωνάριον ἡμῶν περίσαργον γίγνεται.

d κρότου δ' ἐπὶ τούτοις γενομένου καὶ πάντων ὁμοθυμαδὸν αὐτὸν καλεσάντων εἰσελθὼν καὶ πιὼν ἀναλαβών τε τὴν κιθάραν εἰς τοσοῦτον ἡμᾶς ἦσεν, ὡς πάντας θαυμάζειν τήν τε κιθάρισιν, μετὰ τῆς τέχνης ταχίστην οὖσαν, καὶ

V. 11. κερῶν, σίζει] προσήξει P.

623 b. V. 12. σίζει C. ἤξει VL. ἐφέστηκε] Scribebatur ἐφέστηκεν. ῥανῶν] ῥάνων PVL. ῥαίνων BC. V. 14. παραστατεῖ] παραστρατεῖ BP. V. 15. φασιν] φησιν C. V. 16. μασωμένους BC. μασσωμένους PVL. V. 17. σύννομος] σύνομος B. V. 18. κυφονώτου Toupius Emendat. vol. III. p. 121. Libri κυφονώτου. σῶμ'] σχῆμ' Koppiersius Observatt. p. 57. σηπίας C. σηπία PVL. V. 19. ξιφηφόροισι] ξιφιφόροισι C. V. 20. λευκαυγῆ L. λευκαγῆ PV. V. 21. πυρωτοῖς AC. πυρωθεὶς PVL.

623 c. V. 24. ὥστε γ' ABP. ὥστ' εἴσιθι CVL. V. 26. ἐάν τι B. Legebatur ἐὰν δή. Clearchi versus om. C. V. 1. γόγγρῳ τε λευκῷ ABPV. γόγγρον τε λευκὸν L. V. 3. γίγνεται] Scribebatur γίνεται.

τῆς φωνῆς τὴν ἐμμέλειαν. ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν ἔλαττον εἶναι νομίζεται τοῦ παλαιοῦ Ἀμοιβέως, ὅν φησιν Ἀριστέας ἐν τῷ περὶ κιθαρῳδῶν ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντα, καὶ πλησίον τοῦ θεάτρου οἰκοῦντα, εἰ ἐξέλθοι ᾀσόμενος, τάλαντον Ἀττικὸν τῆς ἡμέρας λαμβάνειν.

e 18. Περὶ δὲ μουσικῆς τῶν μὲν τάδε λεγόντων, ἄλλων δ' ἄλλα γ' ὁσημέραι, πάντων δ' ἐπαινούντων τὴν παιδιὰν ταύτην, Μασούριος ὁ πάντ' ἄριστος καὶ σοφὸς — καὶ γὰρ νόμων ἐξηγητὴς οὐδενὸς δεύτερος, καὶ περὶ μουσικὴν ἐνδιατρίβων ἀεί· ἅπτεται γὰρ καὶ τῶν ὀργάνων — ἔφη, ὁ μὲν κωμῳδιοποιὸς Εὔπολις, ἄνδρες φίλοι, φησὶ

Καὶ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ κάμπυλον

ἀεί τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις. διόπερ καὶ Ἀναξίλας ἐν Ὑακίνθῳ φησὶν

f Ἡ μουσικὴ δ' ὥσπερ Λιβύη πρὸς τῶν θεῶν
ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον
τίκτει.

μέγας γάρ, ὦ μακάριοι, κατὰ τὸν Θεόφιλον Κιθαρῳδόν, θησαυρός ἐστι καὶ βέβαιος ἡ μουσικὴ ἅπασι τοῖς μαθοῦσι παιδευθεῖσί τε. καὶ γὰρ τὰ ἤθη παιδεύει καὶ τοὺς θυμοειδεῖς καὶ τὰς γνώμας διαφόρους καταπραΰνει. Κλεινίας γοῦν ὁ Πυθαγόρειος, ὡς Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἱστορεῖ,

---

623 d. πλησίον] πλησίου B. εἰ ἐξέλθοι ABC. ὅτε ἐξέλθοι PVL.

623 e. δ' (δὲ P) ἄλλα γ' APV. δέ γ' ἄλλα L. Μασούριος] μανσούριος B. πάντ'] πάντα PVL. κωμῳδιοποιὸς A. κωμῳδοποιὸς PVL. Eupolidis et Anaxilae locos attulit Eustathius p. 1422, 53. qui quum scribat κατὰ τὸν Εὔπολιν εἰπόντα ὡς ἡ μουσικὴ — fortasse non καὶ μουσικὴ, sed ἡ μουσικὴ legit. Καὶ μουσικὴ — καμπύλον] Si haec unius trimetri verba sunt, vera fortasse scriptura est βαθύ τι καμπύλον, quod P casu potius quam consilio praebere videtur. τι delevit Grotius in Excerptis p. 507. ἀεί τε — δυναμένοις] Non difficulter in his verbis trimetrum agnoscas ἀεί τι καινὸν τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις. ἐξευρίσκει Athenaei est.

623 f. Anaxilae v. 2. ἀεί τι PVL. αἰεί τι A. ἀεὶ τὶ B. θηρίον τίκτει] Librorum scripturam τίκτει θηρίον correxerunt multi: nemo, quod sciam, prior Federico Morello ad Dionem Chrysost. vol. II. p. 572. ed. Reisk. Πυθαγόρειος] πυθαγόρειος A. πυθαγορικὸς B.

24 καὶ τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἤθεσι διαφορῶν, εἴ ποτε συνέβαινε χαλεπαίνειν αὐτὸν δι' ὀργήν, ἀναλαμβάνων τὴν λύραν ἐκιθάριζε. πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν αἰτίαν ἔλεγε „πραΰνομαι.“ καὶ ὁ Ὁμηρικὸς δὲ Ἀχιλλεὺς τῇ κιθάρᾳ κατεπραΰνετο, ἣν αὐτῷ ἐκ τῶν Ἠετίωνος λαφύρων μόνην Ὅμηρος χαρίζεται, καταστέλλειν τὸ πυρῶδες αὐτοῦ δυναμένην. μόνος γοῦν ἐν Ἰλιάδι ταύτῃ χρῆται τῇ μουσικῇ. ὅτι δὲ καὶ νόσους ἰᾶται μουσικὴ Θεόφραστος ἱστόρησεν ἐν τῷ περὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἰσχιακοὺς φάσκων ἀνόσους διατε-
b λεῖν, εἰ καταυλήσαι τις τοῦ τόπου τῇ Φρυγιστὶ ἁρμονίᾳ. ταύτην δὲ τὴν ἁρμονίαν Φρύγες πρῶτοι εὗρον καὶ μετεχειρίσαντο. διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν· οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Ἀλκμᾶνι Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος, παρὰ δὲ Ἱππώνακτι Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ χεῖρον αὐλούντων, Κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ. ὁ δ' Ἀριστόξενος τὴν εὕρεσιν αὐτῆς Ὑάγνιδι τῷ Φρυγὶ ἀνατίθησιν.

c 19. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ποντικὸς ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς οὐδ' ἁρμονίαν φησὶ δεῖν καλεῖσθαι τὴν Φρύγιον, καθάπερ οὐδὲ τὴν Λύδιον. ἁρμονίας γὰρ εἶναι τρεῖς. τρία γὰρ καὶ γενέσθαι Ἑλλήνων γένη, Δωριεῖς, Αἰολεῖς, Ἴωνας. οὐ μικρᾶς οὖν οὔσης διαφορᾶς ἐν τοῖς τούτων ἤθεσι, Λακεδαιμόνιοι μὲν μάλιστα τῶν ἄλλων Δωριέων τὰ πάτρια διαφυλάττουσι, Θεσσαλοὶ δέ, οὗτοι γάρ εἰσι τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους Αἰολεῦσι μεταδόντες, παραπλήσιον ἀεὶ
d ποιοῦνται τοῦ βίου τὴν ἀγωγήν· Ἰώνων δὲ τὸ πολὺ πλῆθος ἠλλοίωται, διὰ τὸ συμπεριφέρεσθαι τοῖς ἀεὶ δυναστεύουσιν αὐτοῖς τῶν βαρβάρων. τὴν οὖν ἀγωγὴν τῆς μελῳδίας ἣν οἱ Δωριεῖς ἐποιοῦντο Δώριον ἐκάλουν ἁρμονίαν·

---

624 a. τῷ βίῳ] τῇ γνώμῃ epitome. διαφορῶν] διαφέρων Casaubonus. Θεόφραστος] Vol. V. p. 199.

624 b. καταυλήσαι] καταυλήσοι BP. τὴν ἁρμονίαν om. B. τῶν ἀεὶ] τῶν αἰεὶ A. Κάκιον L. καὶ κάκιον C. καὶ κίων APV. καὶ κίων B. ἀνατίθησι] ἀνατίθεται B.

624 c. ἐν τρίτῳ] ἐν ς' B. λακεδαιμόνιοι μὲν AC. λακεδαιμόνιοι δὲ PVL.

624 d. μελῳδίας P in margine: in textu ἁρμονίας. ἐκάλουν

ἐκάλουν δὲ καὶ Αἰολίδα ἁρμονίαν τὴν Αἰολέων ἦθος· Ἰαστὶ δὲ τὴν τρίτην ἔφασκον, ἣν ἤκουον ᾀδόντων τῶν Ἰώνων. ἡ μὲν οὖν Δώριος ἁρμονία τὸ ἀνδρῶδες ἐμφαίνει καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ οὐ διακεχυμένον οὐδ' ἱλαρόν, ἀλλὰ σκυθρωπὸν καὶ σφοδρόν, οὔτε δὲ ποικίλον οὔτε πολύ-
e τροπον. τὸ δὲ τῶν Αἰολέων ἦθος ἔχει τὸ γαῦρον καὶ ὀγκῶδες, ἔτι δὲ ὑπόχαυνον· ὁμολογεῖ δὲ ταῦτα ταῖς ἱπποτροφίαις αὐτῶν καὶ ξενοδοχίαις· οὐ πανοῦργον δέ, ἀλλὰ ἐξηρμένον καὶ τεθαρρηκός. διὸ καὶ οἰκεῖόν ἐστ' αὐτοῖς ἡ φιλοποσία καὶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὴν δίαιταν ἄνεσις. διὸ καὶ περιέχουσι τὸ τῆς ὑποδωρίου καλουμένης ἁρμονίας ἦθος. αὕτη γάρ ἐστι, φησὶν ὁ Ἡρακλείδης, ἣν ἐκάλουν Αἰολίδα· ὡς καὶ Λᾶσος ὁ Ἑρμιονεὺς ἐν τῷ εἰς τὴν Ἑρμιόνι Δήμητρα ὕμνῳ λέγων οὕτως

Δάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοιο ἄλοχον Μελι-
βοίαν,
f ὕμνων ἀνάγων Αἰολίδ' ἅμα βαρύβρομον ἁρμονίαν.

ταῦτα δ' ᾄδουσι πάντες ὑποδώρια τὰ μέλη. ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώριον, εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν ὁ Λᾶσος. καὶ Πρατίνας δέ πού φησι

Μήτε σύντονον
δίωκε μήτε τὰν ἀνειμέναν

δὲ καὶ] καὶ ἐκάλουν B. Δώριος ἁρμονία] ἁρμονία om. B. οὔτε πολύτροπον B. οὐδὲ πολύτροπον PVL. Αἰολέων] αἰόλων B.

624 e. ἐξηρμένον Dalecampius. ἐξηρημένον PVL. περιέχουσι τὸ τῆς ὑποδωρίου ABCL et epitome Hoeschelii. περιέχουσιν ὑποδωρίου P. περιέχουσις (sic) τῆς ὑποδωρίου V. καλουμένης om. B. Λᾶσος] Scribebatur Λάσος hic et infra. ἑρμιόνι AB. ἑρμιόνη P. ἑρμιόνην VL. ἐν Ἑρμιόνῃ Schweigh. λέγων οὕτως om. B. Lasi versus om. C. Δάματρα — ἄλοχον attulit X. p. 455 d. μέλπω κόραν L et 455. μ' ἔπω κόραν APV. μ' εαποκόραν B.

624 f. ὕμνων Iacobsius ad Antholog. vol. IX. p. 265. Libri ὕμνον. ἀνάγων Casaubonus. ἀναγων' PV. ἀναγνῶν Basil. L. ἅμα βαρύβρομον editio Casauboni secunda. ἁμαβαρύβρομον PVL. ᾄδουσι A. αἴδουσι PV. ἀείδουσι Basil. L. ὑποδώριον, εἰκότως Casaubonus. ὑποδώριον τὰ μέλη εἰκότως ABP. ὑποδώριον καὶ τὰ μέλη VL.
V. 1. μήτε ABCP. μὴ PVL. V. 2. Indicavi lacunam. Δωρίδα supplet Iacobsius p. 385. μή τε τὰν ἀνειμέναν AC. μήτ'

Ἰαστὶ μοῦσαν, ἀλλὰ τὰν μέσσαν νεῶν
ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει.

ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς σαφέστερόν φησι „Πρέπει τοι πᾶσιν ἀοι-
625 δὰ λαβράκταις Αἰολὶς ἁρμονία.“ πρότερον μὲν οὖν, ὡς ἔφην, Αἰολίδα αὐτὴν ἐκάλουν, ὕστερον δὲ ὑποδώριον, ὥσπερ ἔνιοί φασιν, ἐν τοῖς αὐλοῖς τετάχθαι νομίσαντες αὐτὴν ὑπὸ τὴν Δώριον ἁρμονίαν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὁρῶντας αὐτοὺς τὸν ὄγκον καὶ τὸ προσποίημα τῆς καλοκαγαθίας ἐν τοῖς τῆς ἁρμονίας ἤθεσι Δώριον μὲν αὐτὴν οὐ νομίζειν, προσεμφερῆ δέ πως ἐκείνῃ· διόπερ ὑποδώριον ἐκάλεσαν, ὡς τὸ προσεμφερὲς τῷ λευκῷ ὑπόλευκον καὶ τὸ μὴ γλυκὺ μέν, ἐγγὺς δὲ τούτου, λέγομεν ὑπόγλυκυ· οὕτως καὶ ὑποδώριον τὸ μὴ πάνυ Δώριον.

b 20. Ἑξῆς ἐπισκεψώμεθα τὸ τῶν Μιλησίων ἦθος, ὃ διαφαίνουσιν οἱ Ἴωνες, ἐπὶ ταῖς τῶν σωμάτων εὐεξίαις βρενθυόμενοι καὶ θυμοῦ πλήρεις, δυσκατάλλακτοι, φιλόνεικοι, οὐδὲν φιλάνθρωπον οὐδὲ ἱλαρὸν ἐνδιδόντες, ἀστοργίαν καὶ σκληρότητα ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐμφανίζοντες. διόπερ οὐδὲ τὸ τῆς Ἰαστὶ γένος ἁρμονίας οὔτ' ἀνθηρὸν οὔτε ἱλαρόν ἐστιν, ἀλλὰ αὐστηρὸν καὶ σκληρόν, ὄγκον δὲ ἔχον οὐκ ἀγεννῆ· διὸ καὶ τῇ τραγῳδίᾳ προσφιλὴς ἡ ἁρμονία. τὰ δὲ τῶν νῦν Ἰώνων ἤθη τρυφερώτερα καὶ πολὺ παραλ-

---

ἀνειμέναν B. μήτ' ἀνειμένην PVL. V. 3. Ἰαστὶ μοῦσαν Toupius Emendat. vol. II. p. 479. ἰαστὶν οὖσαν ABP. ἰαστὶ οὖσαν CL. ἰαστὶ σοὖσαν V. μέσσαν A. μεσαν B. μέσαν PVL. νεῶν C et Porsonus ad Toupii Emendat. vol. IV. p. 488. νέων PVL. Proximum Pratinae locum om. C. φησὶν om. B. τοι πᾶσιν A. τοῖς παισὶν PVL. ἀοιδᾶ A. ἀοιδὰ B. ἀοιδὰν PVL.

625 a. ὡς ἔφην PVL. ὡς ἔφη A. om. C. Δώριον μὲν — διόπερ om. PV. habent ABL, codex Farnesianus in schedis Casauboni et epitome. αὐτὴν add. ABC. om. L. νομίζειν AB, quod ex coniectura restituebat Casaubonus. νομίζουσι L ex epitome, in qua oratio aliter est conformata. διόπερ AB et codex Farnesianus. διὸ C. διὸ καὶ L. ὑποδώριον τὸ] ὑποδώρειον τὸ B.

625 b. δυσκατάλλακτοι] δυσκατάλλακτος B. διὸ καὶ τῇ ABC. διόπερ καὶ τῇ PVL. τρυφερώτερα PL. τρυφερώτατα V.

c λαττον τὸ τῆς ἁρμονίας ἦθος· φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας αὐτοῦ τούτῳ ποιῆσαι σκαιὰ μέλη· καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν. οὗτός ἐστι Πύθερμος οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἢ Ἱππῶναξ ἐν τοῖς ἰάμβοις οὕτως

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος, ὡς οὐδὲν τἆλλα.

λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος

Οὐδὲν ἦν ἄρα τἆλλα πλὴν ὁ χρυσός.

οὐκοῦν καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πιθανόν ἐστι τὸν Πύθερμον ἐκεῖθεν ὄντα ποιήσασθαι τὴν ἀγωγὴν τῶν μελῶν
d ἁρμόττουσαν τοῖς ἤθεσι τῶν Ἰώνων. διόπερ ὑπολαμβάνω οὐχ ἁρμονίαν εἶναι τὴν Ἰαστί, τρόπον δέ τινα θαυμαστὸν σχήματος ἁρμονίας. καταφρονητέον οὖν τῶν τὰς μὲν κατ' εἶδος διαφορὰς οὐ δυναμένων θεωρεῖν, ἐπακολουθούντων δὲ τῇ τῶν φθόγγων ὀξύτητι καὶ βαρύτητι καὶ τιθεμένων ὑπερμιξολύδιον ἁρμονίαν, καὶ πάλιν ὑπὲρ ταύτης ἄλλην. οὐχ ὁρῶ γὰρ οὔτε τὴν ὑπερφρύγιαν ἴδιον ἔχουσαν ἦθος· καίτοι τινές φασιν ἄλλην ἐξευ-
e ρηκέναι καινὴν ἁρμονίαν ὑποφρύγιον· δεῖ δὲ τὴν ἁρμονίαν εἶδος ἔχειν ἤθους ἢ πάθους· καθάπερ ἡ Λοκριστί. ταύτῃ γὰρ ἔνιοι τῶν γενομένων κατὰ Σιμωνίδην καὶ Πίνδαρον ἐχρήσαντό ποτε καὶ πάλιν κατεφρονήθη.

21. Τρεῖς οὖν αὗται, καθάπερ ἐξ ἀρχῆς εἴπομεν εἶναι ἁρμονίας, ὅσα καὶ τὰ ἔθνη. τὴν δὲ Φρυγιστὶ καὶ τὴν Λυδιστὶ παρὰ τῶν βαρβάρων οὔσας γνωσθῆναι τοῖς Ἑλ-

---

625 c. φασὶ] φησὶ B. τῆς] τῶν L. vitio typothetico. αὐτοῦ om. C, in quo ita scriptum est, ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας τούτῳ ἁρμόττοντα τοῖς ἤθεσι τῶν Ἰώνων ποιῆσαι σκαιὰ μέλη —. σκαιὰ] σκολιὰ Casaubonus. καὶ διὰ] καὶ om. BP. οὗτός ἐστι et sequentia om. C. Ἀνάνιος ἢ Casaubonus. ἢ om. PVL. Ἱππῶναξ A. ἱππώναξ PVL. ἰάμβοις οὕτως VL. ἰάμβοις ἐν ἄλλῳ οὕτως BP. λέγει δ' ABPV. λέγει θ' Basil. L. Οὐδὲν Basil. L. οὐθὲν PV. οὐδὲν ἦν τἄλλα πάντα πλὴν χρυσὸς Diogenianus Proverb. VI. 94. p. 238. οὐδὲν ἦν παρά τ' ἄλλα πλὴν ὁ χρυσός Suidas. ἄρα Schweigh. editio. ἆρα PVL. ὁ χρυσὸς] Aberat articulus, quem ex Suida ascivi.

625 e. εἶδος ἔχειν ἤθους ἢ πάθους A. εἶδος ἔχειν ἢ πάθους ἢ ἤθους PVL. εἶδος ἔχειν ἤθους καὶ πάθους B. εἶδος ἔχειν εἴδους ἢ πάθους C. καὶ Πίνδαρον L. ἢ πίνδαρον PV. τρεῖς οὖν αὗται ἁρμονίαι, ὡς εἴπομεν ἐξ ἀρχῆς C. τὴν Λυδιστὶ] τὴν om. P.

λησιν ἀπὸ τῶν σὺν Πέλοπι κατελθόντων εἰς τὴν Πελοπόννησον Φρυγῶν καὶ Λυδῶν. Λυδοὶ μὲν γὰρ αὐτῷ συν-
f ηκολούθησαν, διὰ τὸ τὴν Σίπυλον εἶναι τῆς Λυδίας· Φρύγες δέ, οὐχ ὅτι ὁμοτέρμονες τοῖς Λυδοῖς εἰσιν, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ αὐτῶν ἦρχεν ὁ Τάνταλος. ἴδοις δ᾽ ἂν καὶ τῆς Πελοποννήσου πανταχοῦ, μάλιστα δ᾽ ἐν Λακεδαίμονι, χώματα μεγάλα, ἃ καλοῦσι τάφους τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν. μαθεῖν οὖν τὰς ἁρμονίας ταύτας τοὺς Ἕλληνας παρὰ τούτων. διὸ καὶ Τελέστης ὁ Σελινούντιός φησι

626 Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλήνων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος Ματρὸς ὀρείας Φρύγιον ἄεισαν νόμον·
τοὶ δ᾽ ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον
Λύδιον ὕμνον.

22. Οὐ παραληπτέον δὲ τὴν μουσικήν, φησὶ Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ὡς Ἔφορος ἱστορεῖ, ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις. οὐδὲ τοὺς παλαιοὺς Κρητῶν καὶ Λακεδαιμονίων αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς
b τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰκῇ νομιστέον εἰσαγαγεῖν· οὐδὲ τοὺς πρώτους Ἀρκάδων εἰς τὴν ὅλην πολιτείαν τὴν μουσικὴν παραλαβεῖν, ὥστε μὴ μόνον ἐν παισίν, ἀλλὰ καὶ ἐν νεανίσκοις γενομένοις, ὡς τριάκοντα ἐτῶν, κατ᾽ ἀνάγκην σύντροφον ποιεῖν αὐτήν, τἄλλα τοῖς βίοις ὄντας αὐστηροτάτους. παρὰ γοῦν μόνοις Ἀρκάσιν οἱ παῖδες ἐκ νηπίων ᾄδειν ἐθίζονται κατὰ νόμον τοὺς ὕμνους καὶ παιᾶνας, οἷς ἕκαστοι κατὰ τὰ πάτρια τοὺς ἐπιχωρίους ἥρωας καὶ θεοὺς ὑμνοῦσι. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς Τιμοθέου καὶ Φιλοξένου νόμους μανθάνοντες χορεύουσι κατ᾽ ἐνιαυτὸν τοῖς

πελοπόννησον BPV et Schweigh. editio. Πελοπόννησον L. Τελέστης Schweigh. editio. τελεστὴς PVL.

626 a. Telestis versus om. C. V. 1. Πρῶτοι] πρῶτος B. V. 3. τοὶ] τοῖς BP. πηκτίδων] πυκτίδων BP. ψαλμοῖς PVL. ψαλμοὶ AB. παραληπτέον ABC. παραλειπτέον PVL. οὐ γὰρ ἡγητέον Polybius. Πολύβιος] IV, 20. 21. vol. II. p. 53.

626 b. ἐν παισὶν PVL. ἐμπαισὶν A. ἐμπεσεῖν B. ὡς BPV. ἕως Basil. L et Schweigh. editio cum Polybio. παρ᾽ οἷς μόνοις οἱ παῖδες — C. μόνοις add. L cum Polybio. om. PV. Ἀρκάσιν ex Polybio restitutum. ἀρκάδων PVL.

c Διονυσιακοῖς αὐληταῖς ἐν τοῖς θεάτροις, οἱ μὲν οὖν παῖδες τοὺς παιδικοὺς ἀγῶνας, οἱ δὲ νεανίσκοι τοὺς τῶν ἀνδρῶν. καὶ παρ' ὅλον δὲ τὸν βίον ἐν ταῖς συνουσίαις ταῖς κοιναῖς οὐ διὰ τῶν ἐπεισάκτων ἀκροαμάτων, ὡς διὰ τῶν ἀνὰ μέρος ᾄδειν ἀλλήλοις προστάττοντες. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μαθημάτων ἀρνηθῆναί τι μὴ εἰδέναι οὐδὲν αὐτοῖς αἰσχρόν ἐστι· τὸ δὲ ᾄδειν ἀποτρίβεσθαι αἰσχρὸν παρ' αὐτοῖς νομίζεται. καὶ μὴν ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως ἀσκοῦντες, ἔτι δὲ ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες, μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις
d ἐπιδείκνυνται. ταῦτ' οὖν αὐτοὺς εἴθισαν οἱ παλαιοὶ οὐ τρυφῆς καὶ περιουσίας χάριν, ἀλλὰ θεωροῦντες τὴν ἑκάστου κατὰ τὸν βίον σκληρότητα καὶ τὴν τῶν ἠθῶν αὐστηρίαν, ἥτις αὐτοῖς παρέπεται διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ψυχρότητα καὶ στυγνότητα τὴν κατὰ πλεῖστον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν, οἷς καὶ συνεξομοιοῦσθαι πεφύκαμεν πάντες ἄνθρωποι· διὸ καὶ κατὰ τὰς ἐθνικὰς διαστάσεις πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρομεν ἤθει καὶ μορφαῖς καὶ χρώμασι. πρὸς δὲ τούτοις συνόδους κοινὰς καὶ θυσίας ἀνδράσι
e καὶ γυναιξὶ κατείθισαν; ἔτι δὲ χοροὺς παρθένων ὁμοῦ καὶ παίδων· σπεύδοντες τὸ τῆς φύσεως ἀτέραμνον διὰ τῆς τῶν ἐθισμῶν κατασκευῆς ἐξημεροῦν καὶ πραΰνειν. ὧν Κυναιθεῖς ὀλιγωρήσαντες εἰς τέλος, καίτοι σκληρότατον παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ὁμοῦ τῷ τόπῳ καὶ τὸν ἀέρα ἔχοντες, πρὸς μὲν αὐτὰς τὰς ἐν ἀλλήλοις παρατριβὰς καὶ φιλοτιμίας ὁρμήσαντες τέλος ἀπεθηριώθησαν οὕτως ὡς μέγιστα

---

626 c. τοῖς θεάτροις] τοῖς om. B. μὲν οὖν] οὖν, quo carent Polybii libri, librarius addidisse videtur. Apud Polybium est ὁμοίως γε μὴν καὶ παρ' ὅλον τὸν βίον τὰς ἀγωγὰς (διαγωγὰς Schweigh.) τὰς ἐν ταῖς συνουσίαις οὐχ οὕτω ποιοῦνται διὰ τῶν ἐπεισάκτων ἀκροαμάτων, ὡς δι' αὑτῶν (libri quidam διὰ τῶν), ἀνὰ μέρος ᾄδειν ἀλλήλοις προστάττοντες. Totum locum om. C. ὡς διὰ τῶν] ὡς om. B relicta lacuna. οὐδὲν αὐτοῖς PVL. οὐδὲν αὐτὸν AB.

626 d. ἐπιδείκνυνται] ἐπιδείκνυται B. διὰ τὴν τοῦ] τὴν om. B. στυγνότητα] πυκνότητα P. πλεῖστον] τὸ πλεῖστον Polybius. κοινὰς Basil. L cum Polybio. τινὰς PV.

626 e. ἀτέραμνον ABCP. ἀτέραμον VL. κυναιθεῖς ABC. κυναιθεῖς VL. σκληρότατον] σκληροτάτου B.

ἀσεβήματα παρὰ μόνοις αὐτοῖς γίνεσθαι. καθ' οὓς δὲ
f καιροὺς τὴν μεγάλην σφαγὴν ἐποιήσαντο, εἰς ἅς τε πόλεις Ἀρκαδικὰς κατὰ τὴν δίοδον εἰσῆλθον, οἱ μὲν ἄλλοι παραχρῆμα πάντες αὐτοὺς ἐξεκήρυξαν, Μαντινεῖς δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν καθαρμὸν τῆς πόλεως ἐποιήσαντο, σφάγια περιαγαγόντες κύκλῳ τῆς χώρας ἁπάσης.

23. Ἀγίας δ' ὁ μουσικὸς ἔφη τὸν στύρακα τὸν ἐν ταῖς ὀρχήστραις θυμιώμενον τοῖς Διονυσίοις Φρύγιον ποιεῖν ὀδμὴν τοῖς αἰσθανομένοις. τὸ δ' ἀρχαῖον ἡ μουσικὴ ἐπ'
27 ἀνδρείαν προτροπὴ ἦν. Ἀλκαῖος γοῦν ὁ ποιητής, εἴ τις καὶ ἄλλος μουσικώτατος γενόμενος, πρότερα τῶν κατὰ ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τίθεται, μᾶλλον τοῦ δέοντος πολεμικὸς γενόμενος. διὸ καὶ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις σεμνυνόμενός φησι

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῷ· πᾶσα δ' Ἄρει κεκόσμηται στέγη
λαμπραῖσιν κυνίαισι, καττᾶν λευκοὶ καθύπερθεν ἴππειοι λόφοι
b νεύουσιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν τἀγάλματα· χάλκεαι δ' αὖ πασσάλοις
κρυπτοῖσιν περικείμεναι λαμπραὶ κναμῖδες, ἄρκος ἰσχυρῶ βέλευς·

παρὰ μόνοις] παρὰ νόμους P.
626 f. εἰς ἅς τε πόλεις] εἰς ἃς πόλεις ποτὲ Polybius. παραχρῆμα πάντες AB. πάντες παραχρῆμα PVL. πάντες C omisso παραχρῆμα. αὐτοὺς C. ἑαυτοὺς PVL. Ἀγίας Schweigh. editio. ἁγίας PVL. προτροπὴ ἦν] προτροπὴν P.
627 a. εἴ τις καὶ] εἴ τι καὶ B. ἀλκαῖος — διασεμνυνόμενος φησί, μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῷ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. καίτοι ἥρμοττε ἴσως — C. V. 1. Ἄρει VL. ἄρη A, nisi in eo scriptum ἄρῃ, quod habent BP. V. 2. λαμπραῖσι κυνέαισιν (κυνίαισιν A. κυνίαισι B) VL. λαμπρᾶ σικυνίαισιν P. καττᾶν] κάτταν P. καθύπερθεν] καθάπερ B. ἴππειοι Iani. Libri ἵππιοι.
627 b. V. 3. τἀγάλματα Iani. Libri ἀγάλματα. χάλκεαι δ' αὖ Iani. χάλκειαι δὲ PVL. χάλκιαι δὲ B. V. 4. κναμίδες PL. κναμῖδες V. κναμίδες media syllaba correpta extulit. Simili libertate Pindarus fragm. 196. p. 658. κρηπῖδ' ἐλευθερίας dixisse mihi videtur. ἄρκος APV. ἕρκος L. ἰσχυρῶ βέλευς A. ἰσχυροβόλες PVL.

θώρακές τε νέω λίνω, * κοῖλαί τε κατ' ἀσπίδες
βεβλημέναι.
πὰρ δ' αὖ Χαλκιδικαὶ σπάθαι, πὰρ δὲ ζώματα πολλὰ
καὶ κυπάττιδες.
τῶν οὐκ ἔστι λαθέσθ', ἐπειδὴ πρώτισθ' ὑπὸ ἔργον
ἔσταμεν τόδε.

καίτοι μᾶλλον ἴσως ἥρμοττε τὴν οἰκίαν πλήρη εἶναι μουσικῶν ὀργάνων. ἀλλ' οἱ παλαιοὶ τὴν ἀνδρείαν ὑπελάμβα-
c νον εἶναι μεγίστην τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν, καὶ ταύτῃ τὰ πολλὰ προσνέμειν * * οὐ τοῖς ἄλλοις. Ἀρχίλοχος γοῦν, ἀγαθὸς ὢν ποιητής, πρῶτον ἐκαυχήσατο τὸ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων· δεύτερον δὲ ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ, λέγων

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος, τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικήν, οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσε
d μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν, ποιήσας

Ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

24. Διόπερ καὶ οἱ ἀνδρειότατοι Λακεδαιμόνιοι μετ' αὐλῶν στρατεύονται, Κρῆτες δὲ μετὰ λύρας, μετὰ δὲ συ-

---

V. 5. κοῖλαί τε] Deest syllaba ad integritatem versus. καὶ κοῖλαι δὲ Iani. Fortasse novo usus adiectivo Alcaeus scripsit κοιλαλαί τε. κάτ' ἀσπίδες Schweigh. κατασπίδες PVL. βεβλημέναι ABP et scripti quidam Casauboni. βεβλημένον VL. βεβλημέναι etiam H. Stephanus in lyricorum fragmentis dedit. V. 6. πὰρ δ' αὖ Iani. πὰρ δὲ VL. πὰρ δὴ P. κυπαττίδες Iani. κυπατίδες PVL. V. 7. λαθέσθ' Iani. λαθέσθαι PVL. πρώτισθ' A. πρώτιστα PVL.

627 c. τὰ πολλὰ] τὰ πολιτικὰ C et epitome Hoeschelii. Lacunam post προσνέμειν indicavit Schweigh. οὐ τοῖς ἄλλοις om. epitome. Ἀρχίλοχος] Fr. 2. p. 286. γοῦν Schweigh. οὖν CPVL. τοῦ AB. τὸ δύνασθαι] τὸ om. C. τῷ primum dare voluit P. Εἰμὶ δ' ἐγὼ] ἀμφότερον alii scriptores, quos Iacobsius indicavit. Μουσέων] μουσάων C. ἐπιστάμενος] ἐπιστάμενον B.

627 d. ἀνδρείαν] ἀνδρίαν C. Aeschyli versus om. C. Leguntur etiam in Vita Aeschyli aliis duobus ab initio aucti. βαθυχαιτήεις μῆδος ἐπιστάμενος VL cum Vita Aeschyli. βαθυχαίτης κεν (κὲν B) μῆδοι ἐπιστάμενοι AB. καὶ βαθυχαῖται μῆδοι ἐπιστάμενοι P.

ῥήγων καὶ αὐλῶν Λυδοί, ὥς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν βαρβάρων τὰς ἐπικηρυκείας ποιοῦνται μετ' αὐλῶν καὶ κιθάρας, καταπραΰνοντες τῶν ἀπαντώντων τὰς ψυχάς. Θεόπομπος δ' ἐν τεσσαρακοστῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν
e „Γέται (φησί) κιθάρας ἔχοντες καὶ κιθαρίζοντες τὰς ἐπικηρυκείας ποιοῦνται." ὅθεν ἔοικε καὶ Ὅμηρος διατηρῶν τὴν ἀρχαίαν τῶν Ἑλλήνων κατάστασιν λέγειν

Φόρμιγγός θ', ἣν δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην·

ὡς καὶ τοῖς εὐωχουμένοις χρησίμης οὔσης τῆς τέχνης. ἦν δ', ὡς ἔοικε, τοῦτο νενομισμένον, πρῶτον μέν, ὅπως ἕκαστος τῶν εἰς μέθην καὶ πλήρωσιν ὡρμημένων ἰατρὸν λαμβάνῃ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς ἀκοσμίας τὴν μουσικήν· εἶθ', ὅτι τὴν αὐθάδειαν πραΰνει. περιαιρουμένη γὰρ τὴν στυ-
f γνότητα ποιεῖ πρᾳότητα καὶ χαρὰν ἐλευθέριον. ὅθεν καὶ Ὅμηρος εἰσήγαγε τοὺς θεοὺς χρωμένους ἐν τοῖς πρώτοις τῆς Ἰλιάδος τῇ μουσικῇ μετὰ τὴν περὶ τὸν Ἀχιλλέα φιλοτιμίαν. διετέλουν γὰρ ἀκροώμενοι

Φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

παύσασθαι γὰρ ἔδει τὰ νείκη καὶ τὴν στάσιν, καθάπερ λέγομεν. ἐοίκασιν οὖν οἱ πολλοὶ τὴν ἐπιστήμην ἀποδιδόναι ταῖς συνουσίαις ἐπανορθώσεως χάριν καὶ ὠφελείας. ἀλλὰ μὴν οἱ ἀρχαῖοι καὶ περιέλαβον ἔθεσι καὶ νόμοις τοὺς τῶν
628 θεῶν ὕμνους ᾄδειν ἅπαντας ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν, ὅπως καὶ διὰ τούτων τηρῆται τὸ καλὸν καὶ σῶφρον ἡμῶν. ἐναρμονίων γὰρ ὄντων τῶν ᾀσμάτων, προσγινόμενος ὁ τῶν θεῶν λόγος ἀποσεμνύνει τὸν ἑκάστου τρόπον. Φιλόχορος

Ἡρόδοτος] I, 17. Θεόπομπος ἐν μϛ Γέται B.

627 e. τὰς ἐπικηρυκείας] τὰς om. B. Ὅμηρος] Odyss. ρ, 262. 271. λέγειν] λέγει B. θ' om. B. χρησίμης] χρησίμοις B. ὡρμημένων] Scribebatur ὁρμημένων. πραΰνει] παύει C.

627 f. μετὰ τὴν Basil. L. μετὰ δὲ τὴν ABPV. Φόρμιγγος] Iliad. α, 603. Μουσάων θ' ex Homero editum. θ' om. PVL. ὀπὶ] ὀπῇ B. λέγομεν] ἐλέγομεν Schweigh. ἐοίκασιν οὖν] ἐοίκασι γοῦν B.

628 a. διὰ τούτων] διὰ ταύτην B. ἑκάστου] ἕκαστον B. φησὶ δὲ φιλόχορος ὅτι οἱ παλαιοὶ σπένδοντες διόνυσον μὲν ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ διθυραμβοῦντες, ἀπόλλωνα δὲ μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες C.

δὲ φησιν ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες οὐκ ἀεὶ διθυραμβοῦσιν, ἀλλ' ὅταν σπένδωσι, τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ, τὸν δ' Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες. Ἀρχίλοχος γοῦν φησιν·

Ὡς Διωνύσοιο ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
b οἶδα διθύραμβον, οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Φιλοκτήτῃ ἔφη·

Οὐκ ἔστι διθύραμβος, ὅκχ' ὕδωρ πίῃς.

ὅτι μὲν οὖν οὐχ ἡδονῆς χάριν ἐπιπολαίου καὶ δημοτικῆς ἡ μουσικὴ προῆλθε κατ' ἀρχὰς εἰς τὰς ἑστιάσεις, ὥσπερ ἔνιοι νομίζουσι, φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημένων. Λακεδαιμόνιοι δ', εἰ μὲν ἐμάνθανον τὴν μουσικήν, οὐδὲν λέγουσιν· ὅτι δὲ κρίνειν δύνανται καλῶς τὴν τέχνην ὁμολογεῖται παρ' αὐτῶν, καί φασι τρὶς ἤδη σεσωκέναι διαφθειρομένην αὐτήν.

25. Καὶ πρὸς γυμνασίαν δὲ καὶ ὀξύτητα διανοίας
c συμβάλλεται ἡ μουσική. διὸ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἕκαστοι καὶ τῶν βαρβάρων οἱ γινωσκόμενοι τυγχάνουσι χρώμενοι. οὐ κακῶς δὲ λέγουσιν οἱ περὶ Δάμωνα τὸν Ἀθηναῖον ὅτι καὶ τὰς ᾠδὰς καὶ τὰς ὀρχήσεις ἀνάγκη γίνεσθαι κινουμένης πως τῆς ψυχῆς· καὶ αἱ μὲν ἐλευθέριοι καὶ καλαὶ ποιοῦσι τοιαύτας, αἱ δ' ἐναντίαι τὰς ἐναντίας. ὅθεν καὶ τὸ Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου τυράννου χάριεν καὶ σημεῖον διανοίας πεπαιδευμένης. ἰδὼν γάρ, ὥς φασι, φορτικῶς ὀρ-
d χησάμενον ἕνα τῶν τῆς θυγατρὸς μνηστήρων, Ἱπποκλείδης δ' ἦν ὁ Ἀθηναῖος, ἀπορχήσασθαι τὸν γάμον αὐτὸν ἔφησε, νομίζων, ὡς ἔοικε, καὶ τὴν ψυχὴν τἀνδρὸς εἶναι τοιαύτην. καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ πορείᾳ καλὸν μὲν εὐσχημοσύνη καὶ κόσμος, αἰσχρὸν δὲ ἀταξία καὶ τὸ φορτικόν.

σπένδοντες] σπεύδοντες P. ἀεὶ] αἰεὶ A. μέλποντες] μέλπουσιν Hermannus ad Aristotelis art. poet. p. 90. Ἀρχίλοχος] Fr. 36. p. 306. Διωνύσοιο] διονύσοιο PVL. Διωνύσου Hermannus de metris p. 118. et ad Orphica p. 722.

628 b. δ' ἐν om. B. ὅκχ' Casaubonus. οὐχ PVL. φανερὸν] φανερῶς B. γυμνασίαν δὲ] γυμνασίαν τε B.

628 c. κλεοσθένους ABCPV. κλισθένους Basil. κλεισθένους L. Σικυωνίου] κικυωνίου B. ὥς φασι] ὥς φησι B.

628 d. ἀπορχήσασθαι L. ἀπωρχήσασθαι ACPV. τὸ φορτικὸν AC. τὸ om. PVL.

διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐξ ἀρχῆς συνέταττον οἱ ποιηταὶ τοῖς ἐλευθέροις τὰς ὀρχήσεις, καὶ ἐχρῶντο τοῖς σχήμασι σημείοις μόνον τῶν ᾀδομένων, τηροῦντες ἀεὶ τὸ εὐγενὲς καὶ ἀνδρῶδες ἐπ' αὐτῶν, ὅθεν καὶ ὑπορχήματα τὰ τοιαῦτα προσηγόρευον. εἰ δέ τις ἀμέτρως διαθείη τὴν σχηματο-
e ποιίαν καὶ ταῖς ᾠδαῖς ἐπιτυγχάνων μηδὲν λέγοι κατὰ τὴν ὄρχησιν, οὗτος δ' ἦν ἀδόκιμος. διὸ καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Πλάτων ἐν ταῖς Σκευαῖς, ὡς Χαμαιλέων φησίν, εἴρηκεν οὕτως·

Ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ, θέαμ' ἦν· νῦν δὲ δρῶσιν οὐδέν,
ἀλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἑστῶτες ὠρύονται.

ἦν γὰρ τὸ τῆς ὀρχήσεως γένος τῆς ἐν τοῖς χοροῖς εὔσχημον τότε καὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ ὡσανεὶ τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἀπομιμούμενον. ὅθεν καὶ Σωκράτης ἐν τοῖς ποιή-
f μασι τοὺς κάλλιστα χορεύοντας ἀρίστους φησὶν εἶναι τὰ πολέμια λέγων οὕτως·

Οἳ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.

σχεδὸν γὰρ ὥσπερ ἐξοπλισία τις ἦν ἡ χορεία καὶ ἐπίδειξις οὐ μόνον τῆς λοιπῆς εὐταξίας, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιμελείας.

9 28. Ἀμφίων δὲ ὁ Θεσπιεὺς ἐν δευτέρῳ περὶ τοῦ ἐν Ἑλικῶνι μουσείου ἄγεσθαί φησιν ἐν Ἑλικῶνι παίδων ὀρχήσεις μετὰ σπουδῆς, παρατιθέμενος ἀρχαῖον ἐπίγραμμα τόδε·

Ἀμφότερ', ὠρχεύμαν τε καὶ ἐν Μώσαις ἐδίδασκον
ἄνδρας· ὁ δ' αὐλητὰς ἦν Ἀνάκος Φιαλεύς.

ἀεὶ] αἰεὶ A. τὰ τοιαῦτα ABCP. τὰ om. VL.
628 e. ἐπιτυγχάνων] ἐπιτύγχανον Schweigh. ἐν ταῖς] ταῖς om. B. σκευαῖς AB. σκηναῖς PVL. ὀρχοῖτ' VL. ὀρχοῖθ' ABP. εὖ, θέαμ' ἦν] εὐθέα μὴν B. οὐδὲν B. οὐθὲν PVL. στάδην] στάδη B. ἀπομιμούμενον CPVL. ἀπομιμουμένων A.
628 f. λέγων οὕτως om. B.
629 a. [ἄγεσθαι] ἄγεται P. ὀρχήσεις] ὀρχήσις P. τόδε om. B. Epigramma in Antholog. Palat. receptum vol. II. p. 797. V. 1. ὠρχεύμαν Schweigh. Libri ὠρχεύμην. Μώσαις] μούσαις B.

εἰμὶ δὲ Βακχυλίδας Σικυώνιος· ἦ ῥα θεοῖσι
τοῖς Σικυῶνι καλὸν τοῦτ' ἀπέκειτο γέρας.

οὐ κακῶς δὲ καὶ Καφησίας ὁ αὐλητής, ἐπιβαλλομένου τι-
b νὸς τῶν μαθητῶν αὐλεῖν μέγα καὶ τοῦτο μελετῶντος, πατάξας εἶπεν οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἶναι, ἀλλὰ ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα. ἔστι δὲ καὶ τὰ τῶν ἀρχαίων δημιουργῶν ἀγάλματα τῆς παλαιᾶς ὀρχήσεως λείψανα· διὸ καὶ συνέστη τὰ κατὰ τὴν χειρονομίαν ἐπιμελεστέρως διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. ἐζήτουν γὰρ κἀν ταύτῃ κινήσεις καλὰς καὶ ἐλευθερίους, ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα παραλαμβάνοντες· καὶ τὰ σχήματα μετέφερον ἐντεῦθεν εἰς τοὺς χορούς, ἐκ δὲ τῶν χορῶν εἰς τὰς παλαίστρας. καὶ γὰρ ἐν τῇ μουσικῇ
c κἀν τῇ τῶν σωμάτων ἐπιμελείᾳ περιεποιοῦντο τὴν ἀνδρείαν, καὶ πρὸς τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἐγυμνάζοντο μετὰ τῆς ᾠδῆς· ὅθεν ἐκινήθησαν αἱ καλούμεναι πυρρίχαι καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς ὀρχήσεως καὶ αἱ πολλαὶ παρονομασίαι αὐτῶν, ὡς παρὰ Κρησὶν ὀρσίτης καὶ ἐπικρήδιος. τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ἀμαζόσιν Ἀριστοφάνης τ' ἐν Κενταύρῳ καὶ ἄλλοι πλείονες, ὕστερον μακτρισμὸν ὠνόμασαν· ἣν καὶ πολλαὶ γυναῖκες ὠρχοῦντο,
d ἃς καὶ μαρκτυπίας ὀνομαζομένας οἶδα.

27. Τὰ δὲ στασιμώτερα καὶ ποικιλώτερα καὶ τὴν ὄρχησιν ἁπλουστέραν ἔχοντα καλεῖται δάκτυλοι, ἰαμβική, Μολοσσική, ἐμμέλεια, κόρδαξ, σίκιννις, Περσική, Φρύγιος νιβατισμός, Θρᾴκιος καλαβρισμός, τελεσιάς· Μακεδονικὴ δ'

V. 3. 4. om. C. V. 3. βακχυλίδας VL. βακχύδα BP. ἦ ῥα θεοῖσι Casaubonus. ἦρα θεοῖσι VL. ὃς κρατεοῖσι P. V. 4. τοῖς Σικυῶνι Porsonus. ταῖ σικυῶνι A. τῷ σικυῶνι VL. ταῖσι σικυῶνι P. Καφησίας] Scribendum videtur Καφισίας. Conf. ad XII. p. 538 f.

629 c. ὅθεν] ὅταν P. καὶ αἱ πολλαὶ Casaubonus. Aberat καὶ. παρονομασίαι] παραιονομασίαι B. ἧς L. ὡς ABPV. τ' ἐν om. B.

629 d. μαρκτυπίας ABP. μαρτυπίας V. μαρκυπίας L. μακτριστρίας Coraës. μακτροτυπίας Schweigh. Epitome hoc loco caret. ποικιλώτερα] ἀποικιλώτερα Coraës. Quod expresserat Dalecampius in quibus minus varietatis est. δάκτυλος AGPV, δάκτυλος L. ἰαμβική CL. ἰαμβικοὶ PV. ἐμμέλεια om. P. νιβατισμὸς A. νικατισμὸς PVL. νικτισμὸς G et epitome Hoeschelii. τελεσιὰς CVL. τελεσειὰς Schweigh. attulit ex A, in quo τελέσειας esse suspi-

ἐστὶν αὕτη ὄρχησις· ᾗ χρησάμενοι οἱ περὶ Πτολεμαῖον Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου ἀδελφὸν ἀνεῖλον, ὡς ἱστορεῖ Μαρσύας ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν. μανιώδεις δ' εἰσὶν ὀρχή-
e *σεις κερνοφόρος καὶ μόγγας καὶ θερμαστρίς. ἦν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ἡ καλουμένη ἄνθεμα. ταύτην δὲ ὠρχοῦντο μετὰ λέξεως τοιαύτης μιμούμενοι καὶ λέγοντες·*

Ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα, ποῦ μοι τὰ καλὰ σέλινα;

Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.

παρὰ δὲ Συρακοσίοις καὶ χιτωνέας Ἀρτέμιδος ὄρχησίς τις ἐστὶν ἴδιος καὶ αὔλησις. ἦν δέ τις καὶ Ἰωνικὴ ὄρχησις παροίνιος. καὶ τὴν ἀγγελικὴν δὲ παρ' οἶνον ἠκρίβουν ὄρχησιν. καλεῖται δέ τις καὶ ἄλλη ὄρχησις κόσμου ἐκπύρωσις, ἧς μνημονεύει Μένιππος ὁ κυνικὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ.
f *καὶ γελοῖαι δ' εἰσὶν ὀρχήσεις ἴγδις καὶ μακτρισμὸς ἀπόκινός τε καὶ σοβάς, ἔτι δὲ μορφασμὸς καὶ γλαὺξ καὶ λέων ἀλφίτων τε ἔκχυσις καὶ χρεῶν ἀποκοπὴ καὶ στοιχεῖα καὶ πυρρίχη. μετ' αὐλῶν δὲ ὠρχοῦντο τὴν τοῦ κελεύστου καὶ τὴν καλουμένην πινακίδα. σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός, καλαθισμός, καλλαβίδες, σκώψ, σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ σκὼψ τῶν ἀποσκοπούντων τὸ σχῆμα, ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. μνημονεύει Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς·*

---

cor ut est in BP. Post τελεσιάς in C et epitome Hoeschelii sequuntur ἀπὸ τελεσίου, πρώτου μετὰ ὅπλων ταύτην ὀρχησαμένου, quae in L. intulit Casaubonus, non animadverso petita illa esse ex p. 630 a. κερνοφόρος] κιρνοφόρος B.

629 e. μόγγας] μίγγας C et epitome Hoeschelii. θερμαστρίς] θέρμαστρις B. θερμαυστρὶς Basil. L. θέρμαυστρις CV. ἄνθεμα] ἄνθημα P. Versum alterum om. PVL. add. ABC et epitome Hoeschelii ita scriptum ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥόδα — σέλινα. In quibus illa ποῦ μοι delenda esse vidit censor Ienensis a. 1806, vol. IV. p. 155. συρακοσίοις B. Scribebatur Συρακουσίοις. παρ' οἶνον] Scribebatur πάροινον. τῷ Συμποσίῳ] τῷ om. B.

629 f. σοβάς C. σόβας PVL. καὶ λέων] ἐλαίων C.

κελεύστου] κελεστοῦ B. καλλαβίδες A. κάλλακίδες P. καλλαβίδες C. καλλακίδες VL. τὸ σχῆμα PL. τι σχῆμα V. Ad Aeschyli versum respexerunt Hesychius in σκωπευμάτων et Photius lex. p. 527, 6.

Καὶ μὴν παλαιῶν εὐηθέ σοι σκωμμάτων.

630 καλλαβίδων δ' Εὔπολις ἐν Κόλαξι·

Καλλαβίδας δὲ βαίνει,

σησαμίδας δὲ χέζει.

θερμαστρίς, ἑκατερίδες, σκοπός, χεὶρ καταπρηνής, χεὶρ σιμή, διποδισμός, ξύλου παράληψις, ἐπαγκωνισμός, καλαθίσκος, στρόβιλος. καὶ τελεσιὰς δ' ἐστὶν ὄρχησις καλουμένη, στρατιωτικὴ δ' ἐστὶν αὕτη ἀπό τινος ἀνδρὸς Τελεσίου λαβοῦσα τοὔνομα, μεθ' ὅπλων τὸ πρῶτον αὐτὴν ἐκείνου ὀρχησαμένου, ὥς φησιν Ἱππαγόρας ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς Καρχηδονίων πολιτείας.

b 28. Καλεῖται δ' ἡ μὲν σατυρικὴ ὄρχησις, ὥς φησιν Ἀριστοκλῆς ἐν ὀγδόῳ τῶν περὶ χορῶν, σίκιννις, καὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί, τινὲς δέ φασι Σίκιννόν τινα βάρβαρον εὑρετὴν αὐτῆς γενέσθαι, ἄλλοι δὲ Κρῆτα λέγουσι τὸ γένος εἶναι Σίκιννον. ὀρχησταὶ δ' οἱ Κρῆτες, ὥς φησιν Ἀριστόξενος. Σκάμων δ' ἐν πρώτῳ περὶ εὑρημάτων σίκιννιν αὐτὴν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ σείεσθαι· καὶ πρῶτον ὀρχήσασθαι τὴν σίκιννιν Θέρσιππον. πρώτη δὲ εὕρηται ἡ c περὶ τοὺς πόδας κίνησις τῆς διὰ τῶν χειρῶν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς πόδας μᾶλλον ἐγύμναζον ἔν τε τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς κυνηγεσίοις. οἱ δὲ Κρῆτες κυνηγετικοί, διὸ καὶ ποδώκεις. εἰσὶ δέ τινες οἳ καί φασι τὴν σίκιννιν ποιητικῶς ὠνομάσθαι ἀπὸ τῆς κινήσεως, ἣν καὶ οἱ σάτυροι ὀρχοῦν-

---

630 a. Eupolidis versus repetit p. 646 f. ἐν Κόλαξι] ἐν om. B. θερμαστρίς, ἑκατερίδες Casaubonus. θαυμαστρισεκατερίδες A, θαυμαστρεισεκατερίδες BP. θαυμαστρὶς, κατερίδες VL. Epitome his caret. χεὶρ σιμή, διποδισμὸς Meursius in Orchestra. χειρὶ μηδιποδισμὸς PVL. διποδισμὸς, praecedentibus omissis memoratur in epitome. καλαθίσκος AB. καλαθισμὸς PVL. αὐτὴν ἐκείνου ὀρχησαμένου P. τῷ πρώτῳ] τῷ om. B.

630 b. Ἀριστοκλῆς] ἰατροκλῆς P. ἐν ὀγδόῳ τῶν VL. ἐν η' τῶν P, ἐγγτωτω A. ἐν πρώτῳ τῶν probabiliter coniecit Schweigh. σίκιννις CVL. σικιννὶς AP. τινα] τι B. ἄλλος δὲ κρῆτα τὸ γένος εἶναι τον σίκιννον, ὀρχηστὰς δ' B. σίκιννιν αὐτὴν] σίκιννην (sic enotatum) αὐτὴν B. σικίννην αὐτὴν P. τὴν σίκιννιν] τὴν σικίννην P. τὴν σικιννην B.

630 c. οἳ καί φασι] οἵ φασι B. τὴν σίκιννιν] τὴν σικίννην B. τὴν σικιννὴν P.

εἶναι ἐγκατάστατον [illegible]· οὐ γὰρ ἔχει πάθος, αὕτη ἡ ὄρχησις· διὸ οὐδὲ βραδύνει. συνέστηκε δὲ καὶ σατυρικὴ πᾶσα ποίησις τὸ παλαιὸν ἐκ χορῶν, ὡς καὶ ἡ τότε τραγῳδία· διόπερ οὐδὲ ὑποκριτὰς εἶχον. τρεῖς δ' εἰσὶ τῆς σκηνικῆς ποιή-
d σεως ὀρχήσεις, τραγική, κωμική, σατυρική. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς λυρικῆς ποιήσεως τρεῖς, πυρρίχη, γυμνοπαιδική, ὑπορχηματική. καὶ ἔστιν ὁμοία ἡ μὲν πυρρίχη τῇ σατυρικῇ· ἀμφότεραι γὰρ διὰ τάχους. πολεμικὴ δὲ δοκεῖ εἶναι ἡ πυρρίχη· ἔνοπλοι γὰρ αὐτὴν παῖδες ὀρχοῦνται· τάχους δὲ δεῖ τῷ πολέμῳ εἰς τὸ διώκειν καὶ εἰς τὸ ἡττωμένους φεύγειν, μηδὲ μένειν, μηδ' αἰδεῖσθαι κακοὺς εἶναι. ἡ δὲ γυμνα-
e παιδικὴ παρεμφερής ἐστι τῇ τραγικῇ ὀρχήσει, ἥτις ἐμμέλεια καλεῖται· ἐν ἑκατέρᾳ δὲ ὁρᾶται τὸ βαρὺ καὶ σεμνόν. ἡ δ' ὑπορχηματικὴ τῇ κωμικῇ οἰκειοῦται, ἥτις καλεῖται κόρδαξ· παιγνιώδεις δ' εἰσὶν ἀμφότεραι.

29. Ἀριστόξενος δέ φησι τὴν πυρρίχην ἀπὸ Πυρρίχου, Λάκωνος τὸ γένος, τὴν προσηγορίαν λαβεῖν· Λακωνικὸν δ' εἶναι μέχρι καὶ νῦν ὄνομα τὸν Πύρριχον. ἐμφανίζει δ' ἡ ὄρχησις πολεμικὴ οὖσα ὡς Λακεδαιμονίου
f τὸ εὕρημα. πολεμικοὶ δ' εἰσὶν οἱ Λάκωνες, ὧν καὶ οἱ υἱοὶ τὰ ἐμβατήρια μέλη ἀναλαμβάνουσιν, ἅπερ καὶ ἐνόπλια καλεῖται. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ἐν τοῖς πολέμοις τὰ Τυρταίου ποιήματα ἀπομνημονεύοντες ἔρρυθμον κίνησιν ποιοῦνται. Φιλόχορος δέ φησι κρατήσαντας Λακεδαιμονίους Μεσσηνίων διὰ τὴν Τυρταίου στρατηγίαν ἐν ταῖς στρατείαις ἔθος ποιήσασθαι, ἂν δειπνοποιήσωνται καὶ παιωνίσωσιν, ᾄδειν καθ' ἕνα Τυρταίου· κρίνειν δὲ τὸν πολέμαρχον καὶ [illegible]

βραδύνει AC et epitome Hoeschelii. ἀναδύνει PVL.
630 d. δοκεῖ om. B. ἡττωμένους] ἡττημένους P. φεύγειν — εἶναι] Ex oraculo Delphico apud Herodotum I, 55, ubi κακὸς est. μηδ' αἰδεῖσθαι CVL. μηδὲ δεῖσθαι ABP.
630 e. τραγικῇ ὀρχήσει] ὀρχήσει om. B. λάκωνος ABCPV. τοῦ λάκωνος L. καὶ add. ABL, om. PV. ὡς λακεδαιμονίου ABPV, ὅτι λακεδαιμονίων CL et epitome Hoeschelii.
630 f. ὧν καὶ] ὡς B omisso καί. οἱ υἱοὶ BC. οἱ om. PVL. πολέμοις] πολεμίοις B. ἔρρυθμον] ἐνρυθμον PVL. εὔρυθμον C et Basil. ἔθος δειπνοποιουμένους καὶ παιανίζουσι C. παιωνίσωσιν A. παιονίσωσιν PV. παιανίσωσιν CL. παιανήσωσιν B.

631 ἆθλον διδόναι τῷ νικῶντι κρέας. ἡ δὲ πυρρίχη παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν οὐκ ἔτι παραμένει· ἐκλιπούσης δὲ αὐτῆς συμβέβηκε τοὺς πολέμους καταλυθῆναι. παρὰ μόνοις δὲ Λακεδαιμονίοις διαμένει, προγύμνασμα οὖσα τοῦ πολέμου· ἐκμανθάνουσί τε πάντες ἐν τῇ Σπάρτῃ ἀπὸ πέντε ἐτῶν πυρριχίζειν. ἡ δὲ καθ' ἡμᾶς πυρρίχη Διονυσιακή τις εἶναι δοκεῖ, ἐπιεικεστέρα οὖσα τῆς ἀρχαίας. ἔχουσι γὰρ οἱ ὀρχούμενοι θύρσους ἀντὶ δοράτων, προΐενται δ' ἐπ' ἀλλήλους καὶ νάρθηκας καὶ λαμπάδας φέρουσιν·
b ὀρχοῦνταί τε τὰ περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὰ περὶ τοὺς Ἰνδούς, ἔτι δὲ τὰ περὶ τὸν Πενθέα. ταττέον δ' ἐπὶ τῆς πυρρίχης τὰ κάλλιστα μέλη καὶ τοὺς ὀρθίους ῥυθμούς.

30. Ἔοικε δὲ ἡ γυμνοπαιδικὴ τῇ καλουμένῃ ἀναπάλῃ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. γυμνοὶ γὰρ ὀρχοῦνται οἱ παῖδες πάντες, ἐρρύθμους φοράς τινας ἀποτέμνοντες καὶ σχήματά τινα τῶν χειρῶν κατὰ τὸ ἀπαλόν· ὥστ' ἐμφαίνειν θεώρημά τι τῆς παλαίστρας καὶ τοῦ παγκρατίου, κινοῦντες ἐρρύθμως τοὺς πόδας. τρόποι δ' αὐτῆς οἵ τε ὠσχοφορικοὶ καὶ οἱ βακχικοί, ὥστε καὶ τὴν ὄρχησιν ταύτην εἰς τὸν
c Διόνυσον ἀναφέρεσθαι. Ἀριστόξενος δέ φησιν ὡς οἱ παλαιοὶ γυμναζόμενοι πρῶτον ἐν τῇ γυμνοπαιδικῇ εἰς τὴν πυρρίχην ἐχώρουν πρὸ τοῦ εἰσιέναι εἰς τὸ θέατρον. καλεῖται δ' ἡ πυρρίχη καὶ χειρονομία. ἡ δ' ὑπορχηματική ἐστιν ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται. φησὶ γοῦν ὁ Βακχυλίδης

Οὐχ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς.

καὶ Πίνδαρος δέ φησι

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λάκωνες· καὶ

---

631 a. παρὰ καὶ οἱ πόλεμοι κατελύθησαν C. ἐκλιπούσης AB. ἐκλειπούσης PVL. διαμένει L. παραμένει PV.

631 b. ἔτι δὲ] Legebatur ἔτι τε. ταττέον — ῥυθμούς om. C. ὀρθίους] ὀρθρίους A. ἐρρύθμους] ἐρρυθμοὺς AP, εὐρυθμοὺς CVL. ἀποτέμνοντες] ἀποτελοῦντες superscriptum in C. ἀπαλόν] ἅπαλον Schweigh. θεώρημά τι] θεωρήματά τινα B. ἐρρύθμως] Legebatur εὐρύθμως. „ἐνρύθμως videtur esse in C." Schweigh. οἵ τε add. L. om. PV. ὠσχοφορικοὶ C et epitome Hoeschelii. ὠσκοφορικοὶ A. ὡς χοφορικοὶ P. ὀσχοφορικοὶ L. οἰσχοφορικοὶ V.

631 c. καὶ Πίνδαρος] Fr. 78. p. 603. τῷ Πινδάρῳ] τῷ om. B.

ἐστιν ὑπορχηματικὴ ὄρχησις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. βέλ-
d τιστοι δ' εἰσὶ τῶν τρόπων οἵτινες καὶ ὀρχοῦνται. εἰσὶ δὲ οἵδε, προσοδιακοί, ἀποστολικοί, οὗτοι δὲ καὶ παρθένιοι καλοῦνται, καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι. τὸν γὰρ ὕμνον οἱ μὲν ὠρχοῦντο, οἱ δὲ οὐκ ὠρχοῦντο· ἢ τοὺς εἰς Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον, καὶ τὸν παιᾶνα δὲ, ὁτὲ μὲν, ὁτὲ δὲ οὔ. εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις, ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, σπουδαῖαι καὶ φαῦλαι ὀρχήσεις. ὁ μὲν κόρδαξ παρ' Ἕλλησι φορτικὸς, ἡ δ' ἐμμέλεια σπουδαία, καθάπερ καὶ ἡ παρὰ Ἀρκάσι κίδαρις, παρὰ Σικυωνίοις τε ὁ ἀλητήρ. οὕτως δὲ καὶ ἐν Ἰθάκῃ καλεῖται ἀλητὴρ, ὡς Ἀριστόξενος
e ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ συγκρίσεων. καὶ περὶ μὲν ὀρχήσεως τοσαῦτά μοι ἐπὶ τοῦ παρόντος λέλεκται.

31. Τὸ δὲ παλαιὸν ἐτηρεῖτο περὶ τὴν μουσικὴν τὸ καλὸν, καὶ πάντ' εἶχε κατὰ τὴν τέχνην τὸν οἰκεῖον αὐτοῖς κόσμον. διόπερ ἦσαν ἴδιοι καθ' ἑκάστην ἁρμονίαν αὐλοὶ καὶ ἑκάστοις αὐλητῶν ὑπῆρχον αὐλοὶ ἑκάστῃ ἁρμονίᾳ πρόσφοροι ἐν τοῖς ἀγῶσι. Πρόνομος δ' ὁ Θηβαῖος πρῶτος ηὔλησεν ἀπὸ τῶν αὐλῶν τὰς ἁρμονίας. νῦν δὲ εἰκῇ καὶ ἀλόγως ἅπτονται τῆς μουσικῆς. καὶ πάλαι μὲν τὸ παρὰ
f τοῖς ὄχλοις εὐδοκιμεῖν σημεῖον ἦν κακοτεχνίας. ὅθεν καὶ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος κροταλιζομένου ποτέ τινος τῶν αὐλητῶν διατρίβων αὐτὸς ἔτι ἐν τῷ ὑποσκηνίῳ „Τί τοῦτ'; (εἶπεν) δῆλον ὅτι μέγα κακὸν γέγονεν·" ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἐν τοῖς πολλοῖς εὐδοκιμήσαντος. οἶδα δέ τινας τοῦθ' ἱστορήσαντας ὡς Ἀντιγενίδου εἰπόντος. καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς δὲ τέλος ποιοῦνται τῆς τέχνης τὴν παρὰ τοῖς θεάτροις εὐη-

---

ὄρχησις om. B.

631 d. προσοδιακοί] Scribebatur προσῳδιακοί. ἀποστολικοὶ om. B. τὸν γὰρ ὕμνον — ἢ τοὺς add. ABL et codex Farnesianus in schedis Casauboni, om. PV. ἢ τοὺς AB et Farnesianus. καὶ τοὺς L. παιᾶνα δὲ A. Aberat δὲ. ὁτὲ bis Schweigh. editio. ὅτε PVL. τοῖς βαρβάροις] τοῖς om. B. παρὰ τοῖς Ἕλλησι] παρ' ἕλλησι B. Ἀριστόξενος ἱστορεῖ] ἱστορεῖ ἀριστόξενος B.

631 e. λέλεκται om. B. ἀπὸ τῶν αὐλῶν] ὑπὸ τῶν αὐλῶν C. ἀπὸ τῶν αὐτῶν αὐλῶν Casaubonus. Idem τὰς τρεῖς ἁρμονίας.

631 f. οἶδα δέ τινας om. B. Ἀντιγενίδου] Fortasse praestat Ἀντιγενείδου. Conf. ad IV, p. 131 b. ποιοῦνται] ποιοῦντες B.

632 μετρίαν. διόπερ Ἀριστόξενος ἐν τοῖς συμμίκτοις συμποτικοῖς „Ὅμοιον (φησὶ) ποιοῦμεν Ποσειδωνιάταις τοῖς ἐν τῷ Τυρσηνικῷ κόλπῳ κατοικοῦσιν. οἷς συνέβη τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς Ἕλλησιν οὖσιν ἐκβεβαρβαρῶσθαι, Τυρρηνοῖς ἢ Ῥωμαίοις γεγονόσι, καὶ τήν τε φωνὴν μεταβεβληκέναι τά τε λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἄγειν τε μίαν τινὰ αὐτοὺς τῶν ἑορτῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἔτι καὶ νῦν, ἐν ᾗ συνιόντες ἀναμιμνήσκονται τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ὀνομάτων τε καὶ νο-
b μίμων, καὶ ἀπολοφυράμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποδακρύσαντες ἀπέρχονται. οὕτω δὴ οὖν, φησὶ, καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ καὶ τὰ θέατρα ἐκβεβαρβάρωται καὶ εἰς μεγάλην διαφθορὰν προελήλυθεν ἡ πάνδημος αὕτη μουσική, καθ' αὑτοὺς γενόμενοι ὀλίγοι ἀναμιμνησκόμεθα οἵα ἦν ἡ μουσική.“ ταῦτα μὲν ὁ Ἀριστόξενος.

32. Κἀμοὶ δὲ διὰ τοῦτο φαίνεται φιλοσοφητέον εἶναι περὶ μουσικῆς. καὶ γὰρ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, τηλικαύτην δόξαν ἔχων ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, καταφανής ἐστιν ἐκ πολ-
c λῶν οὐ παρέργως ἁψάμενος μουσικῆς· ὅς γε καὶ τὴν τοῦ παντὸς οὐσίαν διὰ μουσικῆς ἀποφαίνει συγκειμένην. τὸ δὲ ὅλον ἔοικεν ἡ παλαιὰ τῶν Ἑλλήνων σοφία τῇ μουσικῇ μάλιστα εἶναι δεδομένη. καὶ διὰ τοῦτο τῶν μὲν θεῶν Ἀπόλλωνα, τῶν δὲ ἡμιθέων Ὀρφέα μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἔκρινον· καὶ πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος ἐποίησεν

Εἶτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν.

ὅτι δὲ πρὸς τὴν μουσικὴν οἰκειότατα διέκειντο οἱ ἀρχαῖοι
d δῆλον καὶ ἐξ Ὁμήρου· ὃς διὰ τὸ μεμελοποιηκέναι πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν ποίησιν ἀφροντιστὶ τοὺς πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ στίχους καὶ λαγαρούς, ἔτι δὲ μειούρους. Ξενοφάνης δὲ καὶ Σόλων καὶ Θέογνις καὶ Φωκυλίδης, ἔτι δὲ Πε-

---

632 a. Ποσειδωνιάταις] ποσιδωνιάταις B. Τυρσηνικῷ] Τυρρηνικῷ C. καὶ ἀπολοφυράμενοι ABC. ἀπολοφυράμενοι δὲ PVL.

632 b. οὕτω δὴ et sequentia om. C. φησὶ] φασὶ A. εἰς B. Scribebatur ἐς. διαφθορὰν Casaubonus. διαφορὰν PVL. ὀλίγοι] ὀλίγα B. ἀπημιμνησκώμεθα A.

632 c. εἶναι δεδομένη] δέδοσθαι C. οἰκειότατα] οἰκειότητα A. οἱ ἀρχαῖοι om. B.

632 d. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ B. καὶ] καὶν B.

ρίανδρος ὁ Κορίνθιος ἐλεγειοποιός, καὶ τῶν λοιπῶν οἱ μὴ προσάγοντες πρὸς τὰ ποιήματα μελῳδίαν, ἐκπονοῦσι τοὺς στίχους τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τῇ τάξει τῶν μέτρων, καὶ σκοποῦσιν ὅπως αὐτῶν μηδεὶς ἀκέφαλος ἔσται μήτε λαγαρὸς
e μήτε μείουρος. ἀκέφαλοι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχοντες·

Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
Ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς ἶφι κταμένοιο.

λαγαροὶ δὲ οἱ ἐν μέσῳ. οἷον

Αἶψα δ' ἄρ' Αἰνείαν υἱὸν φίλον Ἀγχίσαο.
Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες.

μείουροι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς. οἷον

f Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.
Καλὴ Κασσιέπεια θεοῖς δέμας ἐοικυῖα.
Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ᾖα.

33. Διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικήν, πλείστῃ αὐτῇ χρώμενοι· καὶ συχνοὶ παρ' αὐτοῖς ἐγένοντο μελῶν ποιηταί. τηροῦσι δὲ καὶ νῦν τὰς ἀρχαίας ᾠδὰς ἐπιμελῶς, πολυμαθεῖς τε εἰς ταύτας
13 εἰσὶ καὶ ἀκριβεῖς. ὅθεν καὶ Πρατίνας φησί

Λάκων ὁ τέττιξ, εὔτυχος εἰς χορόν.

διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ διετέλουν προσαγορεύοντες οὕτως τὰς ᾠδάς „Γλυκυτάτων πρύτανιν ὕμνων" καὶ „Μέλεα μελιπτέ-

---

μηδεὶς B. μηθεὶς PVL.

632 e. Ἐπειδὴ] Iliad. ψ, 2. Ἐπίτονος] Conflatus ex Odyss. μ, 423. (ἐπίτονος βέβλητο βοὸς ῥινοῖο τετευχώς) et Iliad. γ, 375. (ἣ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο). οἷον om. B. Ἀγχίσαο] ἀγχίσεω B. Τῶν αὖθ'] Iliad. β, 731. ἡγείσθην A. ἡγήσθην PVL. οἷον om. B.

632 f. Τρῶες] Iliad. μ, 208. Καλὴ] Similis est Homeri versus Iliad. θ, 305. καλὴ Καστιάνειρα δέμας εἰκυῖα θεῇσι. Τοῦ φέρον] Odyss. ι, 212. δὲ μάλιστα AB. δὲ καὶ μάλιστα PVL. πλείστῃ AC. πλεῖστοι BP. πλεῖστον VL. τηροῦσι δὲ] Legebatur τηροῦσί γε.

633 a. εὔτυκος AC et epitome Hoeschelii, εὔτυχος PVL. διὸ καὶ — Μουσᾶν om. C. Quae sequuntur fragmenta duo, sunt fortasse Pindari. ὕμνων add. L. ὑμῶν AB. om. PV. μελιπτέρωτα A. μελιπητέρωτα PVL. μέλι πτερωτὰ B. Scribendum videtur Μέλεα πτερωτὰ Μοισᾶν. Casaubonus legebat καὶ μέλεα, Μέλη

ρωτα Μουσῶν." ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ βίου σωφροσύνης καὶ αὐστηρίας μετέβαινον ἀσμένως ἐπὶ τὴν μουσικήν, ἐχούσης τὸ κηλητικὸν τῆς ἐπιστήμης· εἰκότως οὖν ἐγίνετο χαίρειν τοὺς ἀκροωμένους· ἐκάλουν δὲ καὶ χορηγούς, ὥς φη-
b σιν ὁ Βυζάντιος Δημήτριος ἐν τετάρτῳ περὶ ποιημάτων, οὐχ ὥσπερ νῦν τοὺς μισθουμένους τοὺς χορούς, ἀλλὰ τοὺς καθηγουμένους τοῦ χοροῦ, καθάπερ αὐτὸ τοὔνομα σημαίνει· καὶ τὸ χρηματομουσεῖν καὶ μὴ παραβαίνειν τοὺς ἀρχαίους τῆς μουσικῆς νόμους. συνέβαινε δὲ τὰ μὲν παλαιὸν φιλομουσεῖν τοὺς Ἕλληνας· μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης ἀταξίας, καταγηρασάντων σχεδὸν ἁπάντων τῶν ἀρχαίων νομίμων, ἥ τε προαίρεσις αὕτη κατελύθη καὶ τρόποι μουσικῆς φαῦλοι κατεδείχθησαν, οἷς ἕκαστος τῶν χρωμένων
c ἀντὶ μὲν πρᾳότητος περιεποιεῖτο μαλακίαν, ἀντὶ δὲ σωφροσύνης ἀκολασίαν καὶ ἄνεσιν. ἔσται δ' ἴσως τοῦτο μᾶλλον καὶ ἐπὶ πλέον προαχθήσεται, ἐὰν μή τις ἀγάγῃ πάλιν εἰς τὸ συμφανὲς τὴν πάτριον μουσικήν. τὸ παλαιὸν γὰρ καὶ τῶν ἡρώων τὰς πράξεις καὶ τῶν θεῶν τοὺς ὕμνους δι' ᾠδῆς ἐποιοῦντο. Ὅμηρος γοῦν φησιν ἐπ' Ἀχιλλέως „Ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν ἡρώων." καὶ τὸν Φήμιον δέ φησιν ὅτι

πολλὰ βροτῶν θελκτήρια οἶδεν,
ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί.

d τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐσώζετο, ὥς φησι Δείνων ἐν τοῖς Περσικοῖς. τὴν γοῦν Κύρου τοῦ πρώτου ἀνδρείαν καὶ τὸν μέλλοντα πόλεμον ἔσεσθαι πρὸς Ἀστυάγην προῄδοντο οἱ ᾠδοί. „Ὅτε γὰρ (φησὶν) ἡγήσατο τὴν εἰς Πέρσας ἀποδημίαν ὁ Κῦρος· ἐγεγόνει δ' αὐτοῦ πρότερον ἐπὶ τῶν ῥαβδοφόρων, εἶθ' ὕστερον ἐπὶ τῶν

πτερωτὰ Μουσῶν] Μουσῶν Casaubonus. μοῦσαν ABPVL. κηλητικὸν] κηλυτικὸν B.

633 b. ποιημάτων] Legebatur ποιήματος. μισθουμένους ABCP. μισθωμένους VL. Post τοὔνομα σημαίνει pergit C ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ χρηματομουσεῖν —. καταγηρασάντων L. καὶ γηρασάντων PV.

633 c. Ἄειδε] Iliad. ι, 189. δ' ἄρα κλέα] δ' ἡρακλέα P. ἡρώων — ἔργ' ἀνδρῶν om. P. Πολλὰ βροτῶν] Odyss. α, 337.

633 d. Δείνων] Scribebatur Δίνων. τοῖς Περσικοῖς] τοῖς om. B.

ὁπλοφόρων, καὶ ἀπῆλθεν· εὐωχουμένου οὖν τοῦ Ἀστυάγους μετὰ τῶν φίλων, τότε Ἀγγάρης ὄνομα, οὗτος δ' ἦν τῶν ᾠδῶν ὁ ἐνδοξότατος, ᾖδεν εἰσκληθεὶς τά τε ἄλλα τῶν
e εἰθισμένων καὶ τὸ ἔσχατον εἶπεν ὡς ἀφεῖται εἰς τὸ ἕλος θηρίον μέγα, θρασύτερον ὑὸς ἀγρίου· ὃ ἂν κυριεύσῃ τῶν καθ' αὑτὸν τόπων, πολλοὺς μετ' ὀλίγον ῥᾳδίως μαχεῖται. ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀστυάγους, ποῖον θηρίον; ἔφη Κῦρον τὸν Πέρσην. νομίσας οὖν ὀρθῶς αὐτὸν ὑποπτεύειν καὶ μεταπεμπόμενος οὐδὲν ὤνησεν."

34. Ἐγὼ δὲ ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν περὶ μουσικῆς, αὐλῶν ἀκούων βόμβον, καταπαύσω τὸ πολυλογεῖν, τὰ ἐκ Φιλαύλου Φιλεταίρου ἐπειπών·

Ὦ Ζεῦ, καλόν γ' ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον.
f τούτοις ἐν Ἅιδου γὰρ μόνοις ἐξουσία
ἀφροδισιάζειν ἐστίν, οἱ δὲ τοὺς τρόπους
ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρίᾳ
εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον."

μετὰ δὲ ταῦτα ζητήσεως γενομένης περὶ σαμβύκης, ἔφη ὁ Μασσούριος ὀξύφθογγον εἶναι μουσικὸν ὄργανον τὴν σαμβύκην, διειλέχθαι τε περὶ αὐτοῦ Εὐφορίωνα τὸν ἐποποιὸν ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων, χρῆσθαι φήσας αὐτῷ Πάρθους καὶ Τρωγλοδύτας, τετραχόρδῳ ὄντι. ἱστορεῖν δὲ
634 τοῦτο Πυθαγόραν ἐν τῷ περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. καλεῖται δέ τι καὶ τῶν πολιορκητικῶν ὀργάνων σαμβύκη, οὗ τό τε σχῆμα καὶ τὴν κατασκευὴν ἀποδείκνυσι Βίτων ἐν τῷ πρὸς Ἄτταλον περὶ ὀργάνων. καὶ Ἀνδρέας ὁ Πανορμίτης ἐν τῷ τριακοστῷ τρίτῳ τῶν Σικελικῶν τῶν κα-

---

633 e. τὸ ἕλος PVL. τὸ ἕλιος AB. τοὺς ἕλληνας C. ἀγρίου] ἄγριον B. ὀλίγον AC. ὀλίγων PVL. καὶ μεταπεμπόμενος om. C. οὐδὲν] ὅμως οὐδὲν C. ὤνησεν ABC. ἤνυσεν PVL. Philetaeri v. 1. ἔστ' Iacobsius p. 337. Scribebatur ἐστίν: quod qui probat γε delebit.

633 f. V. 5. πίθον] πύθον B. Μασσούριος] Scribebatur Μασσύριος. μανασουίριος B. τὸν ἐποποιὸν] Legebatur τὸν αὐτὸν ἐποποιόν. Euphorionis locum (p. 83. Meinek.) om. C. Ἰσθμίων PVL. ἴσμιων A. ἰαμῶν B.

634 a. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο πυθαγόρας B. σαμβύκη. — περὶ ὀργάνων om. P. Βίτων] Vide Bitonem in collectione Parisina

τὴν πόλιν, ὡς ἀπὸ δύο ὄνων προσάγοιτο τοῖς τῶν ἐναντίων τείχεσι καλεῖσθαί τε σαμβύκην, ἐπειδὴ ὅταν ἐξαρθῇ, γίνεται σχῆμα νεὼς καὶ κλίμακος ἑνοποιούμενον, ὅμοιόν
b τί ἐστι καὶ τὸ τῆς σαμβύκης. Μόσχος δ' ἐν πρώτῳ Μηχανικῶν Ῥωμαϊκὸν εἶναι λέγει τὸ μηχάνημα, καὶ Ἡρακλείδην τὸν Ταραντῖνον εὑρεῖν αὐτοῦ τὸ εἶδος. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν „Μάρκελλος (φησὶ) δυσχρηστούμενος ἐν τῇ Συρακουσῶν πολιορκίᾳ ὑπὸ τῶν Ἀρχιμήδους κατασκευασμάτων ἔλεγε ταῖς μὲν ναυσὶν αὐτοῦ κυαθίζειν ἐκ θαλάσσης Ἀρχιμήδην, τὰς δὲ σαμβύκας ῥαπιζομένας ὥσπερ ἐκ πότου μετ' αἰσχύνης ἐκπεπτωκέναι."

35. Εἰπόντος δ' ἐπὶ τούτοις Αἰμιλιανοῦ, Ἀλλὰ μήν,
c ὦ ἑταῖρε Μασσούριε, πολλάκις καὶ αὐτὸς ἐν ἐννοίᾳ γίνομαι, μουσικῆς ὢν ἐραστής, περὶ τῆς μαγάδιδος καλουμένης, πότερον αὐλῶν εἶδος ἢ κιθάρας ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἥδιστος Ἀνακρέων λέγει που

Ψάλλω δ' εἴκοσι
χορδαῖσιν μάγαδιν ἔχων,
ὦ Λευκάσπι· σὺ δ' ἡβᾷς.

Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν Ὀμφάλῃ ὡς περὶ αὐλῶν λέγει διὰ τούτων·

Λυδός τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς.

ὅπερ ἐξηγούμενος ἰαμβεῖον Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικός, ὃν μάντιν ἐκάλει Παναίτιος ὁ Ῥόδιος φιλόσοφος, διὰ τὸ ῥᾳ-
d δίως καταμαντεύεσθαι τῆς τῶν ποιημάτων διανοίας, γένος

Mathematicorum p. 110. ὄνων] νεῶν Lipsius. καλεῖσθαί τε] καλεῖσθαι δὲ B. ἐπειδὴ] ἐπεὶ C. ἑνοποιούμενον L. ἐν ποιουμένων PV. ἐνοποιουμένων C.

634 b. Πολύβιος] Vol. III. p. 21. τῇ et τῶν ἱστοριῶν om. B. αὐτοῦ] Scribebatur αὐτου. ὥσπερ add. PL. om. V. ἐκ πότου] ἐκσπόνδους Polybius.

634 c. Μασσούριε] Scribebatur Μασσούρια: μανσσούριε B. Anacreontis fragmentum repetit p. 635 c. χορδαῖσιν] Scribebatur χορδαῖσι. μάγαδιν] μάγαδιν ex Anacreonte memorat Pollux IV, 61. codicibus inter μάγαδιν, μαγάδιν, μαγάδην fluctuantibus, quorum postremum ab metro poscitur. σὺ δ' ἡβᾷς] σὺ δ' ἡβαῖς P. συ δηβαῖς B. διὰ τούτων om. B. βοῆς] βοαῖς B.

αὐλοῦ φησιν εἶναι τὴν μάγαδιν, οὔτε Ἀριστοξένου τοῦτ' εἰπόντος ἐν τοῖς περὶ αὐλητῶν ἢ ἐν τοῖς περὶ αὐλῶν καὶ ὀργάνων, ἀλλὰ μὴν οὐδ' Ἀρχεστράτου· πεποίηται γὰρ καὶ τούτῳ δύο βιβλία περὶ αὐλητῶν. οὐκ εἶπε δὲ τοῦτο οὐδὲ Πύρρανδρος ἐν τῷ περὶ αὐλητῶν· οὐδὲ Φίλλις ὁ Δήλιος· ξυνέγραψε γὰρ καὶ οὗτος περὶ αὐλητῶν καὶ Εὐφράνωρ. Τρύφων δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὀνομασιῶν λέγει οὕτως „Ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλός." καὶ πάλιν „Μάγαδις ἐν
e ταὐτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης ἐν Ὁπλομάχῳ φησὶ

Μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν."

τὴν ἀπορίαν οὖν μοι ταύτην οὐδεὶς ἄλλος δυνήσεται ἀπολύσασθαι, καλὲ Μασσούριε, ἢ σύ.

36. Καὶ ὃς ἔφη, Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς πρὸς Ἴωνα ἀντεξηγήσεσιν, ἑταῖρε Αἰμιλιανέ, μάγαδιν αὐλὸν ἀκούει τὸν κιθαριστήριον· οὗ μνημονεύειν Ἀριστόξενον ἐν πρώτῳ περὶ αὐλῶν τρήσεως, λέγοντα πέντε γένη
f εἶναι αὐλῶν, παρθενίους, παιδικούς, κιθαριστηρίους, τελείους, ὑπερτελείους. ἐλλείπειν οὖν δεῖ παρὰ τῷ Ἴωνι τὸν ΤΕ σύνδεσμον, ἵν' ᾖ μάγαδις αὐλὸς ὁ προσαυλούμενος τῇ μαγάδι. ἡ γὰρ μάγαδις ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν, ὡς Ἀνακρέων φησί, Λυδῶν τε εὕρημα. διὸ καὶ τὰς Λυδὰς ψαλτρίας φησὶν εἶναι ὁ Ἴων ἐν τῇ Ὀμφάλῃ διὰ τούτων

Ἀλλ' εἶα, Λυδαὶ ψάλτριαι, παλαιθετῶν

---

634 d. τὸν μάγαδιν] τὸν μάγῳδιν B. βιβλία B et Casauboniana secunda. βυβλία PVL. οὐκ εἶπε δὲ — ἐν τῷ περὶ αὐλητῶν add. ABL. om. PV. πύρρανδρος A. Πύρανδρος L. λέγει οὕτως om. B. ὁ δὲ μάγαδις AB. ὁ δὲ μάγαδος PVL.

634 e. Ἀναξανδρίδης Meursius. ἀλεξανδρίδης PVL. Anaxandridis versum attulit IV. p. 182 d. ubi idem vitium correctum. οὖν μοι] οὖν μου B. Μασσούριε] Scribebatur Μασσούριε μανσούρι B. ἐν ταῖς] ἐν τοῖς B. μνημονεύειν ἀριστόξενον AB. μνημονεύει ἀριστόξενος PVL. λέγοντα ABPV. λέγων L.

634 f. ὑπερτελείους add. AC. om. PVL. ἐλλείπειν Mahnius de Aristoxeno p. 136. Libri ἢ ἐλλείπειν. Omisit hunc locum epitome. τὸν ΤΕ] τὸ τε P. ἡ γὰρ μάγαδις] ἡ γὰρ μαγὰς C. Λυδῶν] αὐδῶν AB. Λυδὰς] αὐδὰς AB. διὰ τούτων om. B. Ionis et Theophili versus om. C. V. 1. Ἀλλ' εἶα Bentleius in epistola ad Millium p. 50. ἄλλεια A. ἄλλιαι B. ἀλλ' αἱ PVL. παλαιθετῶν] παλαιθέτων Schweigh.

ὕμνων ἀοιδοὶ τὸν ξένον κοσμήσατε.

635 Θεόφιλος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Νεοπτολέμῳ καὶ τὸ τῇ μαγάδι διαψάλλειν μαγαδίζειν λέγει ἐν τούτοις·

Πονηρὸν υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα
ἔστι μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταυτὸν ᾄσεται μέλος.

Εὐφορίων δ' ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων παλαιὸν μέν φησι τὸ ὄργανον εἶναι τὴν μάγαδιν, μετασκευασθῆναι δ' ὀψέ ποτε καὶ σαμβύκην μετονομασθῆναι. πλεῖστον δ' εἶναι τοῦτο τὸ ὄργανον ἐν Μυτιλήνῃ, ὡς καὶ μίαν τῶν Μουσῶν ἔχου-
b σαν αὐτὸ ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ποιηθῆναι ἀρχαίου ἀγαλματοποιοῦ. Μέναιχμος δ' ἐν τοῖς περὶ τεχνιτῶν τὴν πηκτίδα, ἣν τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ μαγάδι, Σαπφώ φησιν εὑρεῖν. Ἀριστόξενος δὲ τὴν μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς πλήκτρου διὰ ψαλμοῦ παρέχεσθαι τὴν χρείαν. διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἱέρωνα σκολίῳ τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον, διὰ τὸ δύο γενῶν ἅμα καὶ διὰ πασῶν ἔχειν τὴν συνῳδίαν ἀνδρῶν τε καὶ
c παίδων. καὶ Φρύνιχος δ' ἐν Φοινίσσαις εἴρηκε

Ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' ἀείδοντες μέλη.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μυσοῖς

Πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος, ἀντίσπαστά τε
Λυδῆς ἐφύμνει πηκτίδος συγχορδία.

---

635 a. κωμῳδιοποιὸς Schweigh. Legebatur κωμῳδικός. νεοπτολέμῳ PVL. νεοπτολέμου AB. ἐν τούτοις om. B. V. 1. πατέρα καὶ μητέρα ἔστι ABL. πατέρ' ἔστι PV. V. 3. ἡμῶν Basil. L. ὑμῶν PV. Εὐφορίων] P. 82. Conf. IV. p. 182 f. τὸ (τὸν P) ὄργανον εἶναι APV. εἶναι τὸ ὄργανον L. τὴν μάγαδιν] τὴν μάγαδον B. μετασκευασθῆναι] κατασκευασθῆναι P.

635 b. τεχνιτῶν] τεχνητῶν B. τῇ μαγάδι] τῇ μάγιδι BP. Πίνδαρον] Conf. p. 635 d. σκολίῳ P. Scribebatur σκολιῷ. δύο γενῶν] διὰ δύο γενῶν B. ἀνδρῶν τε καὶ παίδων] ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν C.

635 c. εἴρηκε om. B. ἐν (ἐν om. B) Μυσοῖς] Fr. 4. p. 633. Attulit IV. p. 183 e. V. 1. ἀντίσπαστά τε repositum ex 183. ἀντίσπαστά γε VL. ἀντίσπαστα omissa particula ABP. V. 2. Λυδῆς] Libri λυδῆς. Correctum ex 183. ἐφύμνει] ἐφυμνεῖ 183.

37. Διαποροῦσι δὲ ἔνιοι ὅπως τῆς μαγάδιδος οὐκ οὔσης κατὰ Ἀνακρέοντα, ὀψὲ γάρ ποτε τὰ πολύχορδα ὀφθῆναι, μνημονεύων αὐτῆς ὁ Ἀνακρέων λέγει

Ψάλλω δ' εἴκοσι
χορδαῖσιν μάγαδιν ἔχων,
ὦ Λεύκασπι.

καὶ ὁ μὲν Ποσειδώνιός φησι τριῶν μελῳδιῶν αὐτὸν μνη-
d μονεύειν, Φρυγίου τε καὶ Δωρίου καὶ Λυδίου· ταύταις γὰρ μόναις τὸν Ἀνακρέοντα κεχρῆσθαι· ὧν ἑπτὰ χορδαῖς ἑκάστης περαινομένης εἰκότως φάναι ψάλλειν αὐτὸν εἴκοσι χορδαῖς, τῷ ἀρτίῳ χρησάμενον ἀριθμῷ τὴν μίαν ἀφελόντα. ἀγνοεῖ δὲ ὁ Ποσειδώνιος ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρε
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν
e ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

πηκτὶς δὲ καὶ μάγαδις ταυτόν, καθά φησιν ὁ Ἀριστόξενος καὶ Μέναιχμος ὁ Σικυώνιος ἐν τοῖς περὶ τεχνιτῶν. καὶ τὴν Σαπφὼ δέ φησιν οὗτος, ἥτις ἐστὶν Ἀνακρέοντος πρεσβυτέρα, πρώτην χρήσασθαι τῇ πηκτίδι. ὅτι δὲ καὶ Τέρπανδρος ἀρχαιότερος Ἀνακρέοντος δῆλον ἐκ τούτων· τὰ Κάρνεια πρῶτος πάντων Τέρπανδρος νικᾷ, ὡς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἔν τε τοῖς ἐμμέτροις Καρνεονίκαις κὰν τοῖς καταλογάδην. ἐγένετο δὲ ἡ θέσις τῶν Καρνείων κατὰ τὴν
f ἕκτην καὶ εἰκοστὴν ὀλυμπιάδα, ὡς Σωσίβιός φησιν ἐν

μαγάδιδος] μαγαδίδος P. μεγαδίδος B. οὐκ οὔσης L. οὐκ om. BPV. Anacreontis versus attulit p. 634 c. χορδαῖσιν] Scribebatur χορδαῖσι. Ποσειδώνιος] ποσιδώνιος B.

635 d. καὶ δωρίου add. PVL. om. AB, neque habuit epitomes auctor, qui ita scribit ὅτι κρέων (corr. ἀνακρέων) φρυγίῳ τε καὶ λυδίῳ ἁρμονίᾳ ἐκέχρητο C. παραινομένης B. Ποσειδώνιος] ποσιδώνιος A. Πινδάρου] Fr. 91. p. 617. βάρβιτον] βάρβυτον P. V. 2. Λυδῶν Schneiderus. Libri λύδιον. V. 3. ἀντίφθογγον AB. ἀντίφθογγος PVL.

635 e. τεχνιτῶν] τεχνητῶν P. Κάρνεια] Scribebatur Καρνεῖα.

635 f. σωσίβιος A. σώσιμος PVL.

τῷ περὶ χρόνων. Ἱερώνυμος δ' ἐν τῷ περὶ κιθαρῳδῶν, ὅπερ ἐστὶ πέμπτον περὶ ποιητῶν, κατὰ Λυκοῦργον τὸν νομοθέτην τὸν Τέρπανδρόν φησι γενέσθαι, ὃς ὑπὸ πάντων συμφώνως ἱστορεῖται μετὰ τοῦ Ἰφίτου τοῦ Ἠλείου τὴν πρώτην ἀριθμηθεῖσαν τῶν Ὀλυμπίων θέσιν διαθεῖναι. Εὐφορίων τε ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων τὰ πολύχορδά φησι τῶν ὀργάνων ὀνόμασι μόνον παρηλλάχθαι· παμπάλαιον δ' αὐτῶν εἶναι τὴν χρῆσιν.

636 38. Διογένης δὲ ὁ τραγικὸς διαφέρειν πηκτίδα μαγάδιδος λέγων οὕτως ἐν τῇ Σεμέλῃ

Καίτοι κλύω μὲν Ἀσιάδος μιτρηφόρους
Κυβέλας γυναῖκας, παῖδας ὀλβίων Φρυγῶν,
τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι καὶ χαλκοκτύπων
βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων
σοφὴν θεῶν ὑμνῳδὸν ἰατρόν θ' ἅμα.
κλύω δὲ Λυδὰς Βακτρίας τε παρθένους,
ποταμῷ παροίκους Ἅλυϊ, Τμωλίαν θεὸν
δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν
b ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις
ὁλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν, ἔνθα Περσικῷ
νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς.

καὶ Φίλλις δ' ὁ Δήλιος ἐν δευτέρῳ περὶ μουσικῆς διαφέρειν φησὶ πηκτίδα μαγάδιδος, λέγων οὕτως „Φοίνικες, πηκτίδες, μαγάδιδες, σαμβῦκαι, ἰαμβῦκαι, τρίγωνα, κλε-

---

τοῦ Ἰφίτου] τοῦ om. B.

636 a. Diogenis v. 1.—8. om. C. V. 1. κλύω μὲν Schweigh. κλύωμεν PVL. Ἀσιάδος] Ἀσιάδας Dalecampius. V. 3. τυπάνοισι Casaubonus. Libri τυμπάνοισι. ῥόμβοισι Piersonus Verisimil. p. 204. Libri βομβοῖσι. χαλκοκτύπων] χαλκοτύπων B. V. 4. ἀντίχερσι Casaubonus. Libri ἀντὶ χερσί. V. 5. θ' ἅμα] τε ἅμα ἢ λυδὸν ἰατρόν τε ἅμα BP. V. 6. κλύω δὲ L et Guil. Canterus Var. Lect. IV, 5. ἢ λύω δὲ V. ἤλυωδε BP. V. 7. παροίκους Ἅλυϊ, Τμωλίαν L, et Canterus. παροικοῦσα λυιτμωλίαν V. παροικοῦσα λυιτμωλίαν P. V. 8. ἄλσος] ἔλσος B.

636 b. V. 9. πηκτίδων ἀντιζύγοις ABC. πηκτίδων περσικῶν ἀντιζύγοις P. πηκτίδων τε περσικῶν ἀντιζύγοις VL. V. 10. κρεκούσας Casaubonus. κρεκούσης PVL. κρεμούσαις B. κεκρούση C. V. 11. ξενωθεὶς CPL. ξυνωθεὶς V. μαγάδιδες] μαγαδίδες C. ἰαμβῦκαι Casaubonus. ἴαμβοι καὶ PVL. ἴαμβοι omisso καὶ C.

ψίαμβοι, σκινδαψοί, ἐννεάχορδα. ἐν οἷς γὰρ (φησὶ) τοὺς ἰάμβους ᾖδον, ἰαμβύκας ἐκάλουν· ἐν οἷς δὲ παρελογίζοντο
c τὰ ἐν τοῖς μέτροις, κλεψιάμβους. μαγάδιδας δὲ τὰ διὰ πασῶν καὶ πρὸς ἴσα τὰ μέρη τῶν ᾀδόντων ἡρμοσμένα. καὶ ἄλλα δ' ἦν παρὰ ταῦτα· καὶ γὰρ βάρβιτος ἢ βάρμος· καὶ ἄλλα πλείονα, τὰ μὲν ἔγχορδα, τὰ δὲ ἔνηχα, κατεσκεύαζον."

39. Ἦν γάρ δή τινα καὶ χωρὶς τῶν ἐμφυσωμένων καὶ χορδαῖς διειλημμένων ἕτερα ψόφου μόνον παρασκευαστικά, καθάπερ τὰ κρέμβαλα. περὶ ὧν φησι Δικαίαρχος ἐν τοῖς περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου, ἐπιχωριάσαι φάσκων ποτὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰς τὸ προσορχεῖσθαί τε καὶ προσᾴ-
d δειν ταῖς γυναιξὶν ὄργανά τινα ποιά, ὧν ὅτε τις ἅπτοιτο τοῖς δακτύλοις, ποιεῖν λιγυρὸν ψόφον· δηλοῦσθαι δ' ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ᾄσματι, οὗ ἐστιν ἀρχὴ „Ἄρτεμι σοί με τι φρὴν ἐφίμερον ὕμνον υεναι τε ὅθεν ᾀδέ τις ἄλλα χρυσοφανία κρέμβαλα χαλκοπάραα χερσίν." Ἕρμιππος δ' ἐν Θεοῖς τὸ τούτοις κρούειν κρεμβαλίζειν εἴρηκεν ἐν τούτοις

Λεπάδας δὲ πετρῶν ἀποκόπτοντες κρεμβαλίζουσι.

Δίδυμος δέ φησιν εἰωθέναι τινὰς ἀντὶ τῆς λύρας κογχύλια
e καὶ ὄστρακα συγκρούοντας ἔρρυθμον ἦχόν τινα ἀποτελεῖν

σκινδαψοὶ AC. σκίνδαψοι B. σκιδαψοὶ PV. Excidit in L. ἰαμβύκας] ἰάμβους P. παρελογίζοντο] παρακατελογίζοντο Hermannus Elem. doctr. metr. p. 811.

636 c. μαγάδιδας L. μαγαδίδας ACPV. καὶ ἄλλα] καὶ τ' ἄλλα B. βάρβιτος ἢ] βάρβιτος ἢ B. βάρμος] βάρωμον dicit IV. p. 182 f.

636 d. Fragmentum hymni in Dianam om. C. Eius emendandi conatus in annotatione exponentur. ἐφίμερον AB. ἐφ' ἥμερον PVL. ὕμνον L. ὕπνον PV. υεναι A. ὑέναι B. ἱέναι PVL. ὅθεν BVL. ὅθι P. ᾀδέ τις] ἀδέ τὶς P. χαλκοπάραα PVL. χαλκοπάρηα A. εἴρηκεν] εἴρηκε B, omisso ἐν τούτοις. Λεπάδας] λεπαΐδας B. κρεμβαλίζουσι] κραμβαλίζουσι B. Metrum poscit κρεμβαλιάζουσι, quam formam agnoscunt Hesychius et Photius.

636 e. ἔρρυθμον] ἔνρυθμον AP, εὔρυθμον C, Basil. L. εὐρύθμως scholiastes Aristophanis Ranar. 1340. in editione Aldina, qui

τοῖς ὀρχουμένοις, καθάπερ καὶ Ἀριστοφάνη ἐν Βατράχοις φάναι.

40. Ἀρτέμων δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Διονυσιακοῦ συστήματος Τιμόθεόν φησι τὸν Μιλήσιον παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαι πολυχορδοτέρῳ συστήματι χρήσασθαι τῇ μαγάδι· διὸ καὶ παρὰ τοῖς Λάκωσιν εὐθυνόμενον, ὡς παραφθείροι τὴν ἀρχαίαν μουσικήν, καὶ μέλλοντός τινος ἐκτέμνειν αὐτοῦ τὰς περιττὰς τῶν χορδῶν, δεῖξαι παρ' αὐτοῖς
f ὑπάρχοντα Ἀπολλωνίσκον πρὸς τὴν αὐτοῦ σύνταξιν ἰσόχορδον λύραν ἔχοντα, καὶ ἀφεθῆναι. Δοῦρις δ' ἐν τῷ περὶ τραγῳδίας ὠνομάσθαι φησὶ τὴν μάγαδιν ἀπὸ Μάγδιος, Θρᾳκὸς γένος. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν ἀντιγραφῇ „ὃ νῦν, φησίν, ἡμεῖς λέγομεν ψαλτήριον, τοῦτ' εἶναι μάγαδιν, ὁ δὲ κλεψίαμβος κληθείς, ἔτι δὲ ὁ τρίγωνος καὶ ὁ ἔλυμος καὶ τὸ ἐννεάχορδον ἀμαυρότερα τῇ χρείᾳ καθέστηκε.“ καὶ Ἀλκμὰν δέ
637 φησι „Μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι.“ Σοφοκλῆς δ' ἐν Θαμύρᾳ

Πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες
τά τ' ἐν Ἕλλησι ξόαν' ἡδυμελῆ.

Τελέστης δ' ἐν Ὑμεναίῳ διθυράμβῳ πεντάχορδόν φησιν αὐτὴν εἶναι διὰ τούτων

Ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἱεὶς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν, ἐν

---

eodem Didymi loco usus est. Ἀριστοφάνη] ἀριστοφάνην P. ἀριστοφάνης B. ἐν Βατράχοις] V. 1305. Br. τῷ πρώτῳ] τῷ om. B. συστήματος Coraës. Libri ἐπιστήματος. In epitome haec desunt. μαγάδι AC. μάγαδι B. μαγάδιδι PVL.

636 f. τὴν αὐτοῦ] τὴν αὐτοῦ ABP. τὴν αὐτὴν CVL. Μάγδιος] μάγδου C. ἔτι δὲ CL. ἐστι δὲ PV. ἔστι δὲ B. ὁ τρίγωνος] ὁ om. B. ἔλυμος Schweigh. editio. ἔλυμος PVL. Μάγαδιν δ'] δ' om. P.

637 a. δ' ἐν om. B. Θαμύρᾳ] Fr. 2. p. 617. Πηκταὶ] πυκταὶ BP. ξόαν'] ξόα L vitio typothetico. Τελέστης Schweigh. τελεστὴς PVL. τελεστὰς B. αὐτὴν] Libri αὐτὸν. Correxit Schweigh. praeeunte epitome, in quâ est τὴν μάγαδιν. V. 2. μάγαδιν] μάγαδον B. Aut ἐν delendum, aut μαγάδ' ἐν scribendum videtur.

πενταρράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

οἶδα δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον, ᾧ τῶν Θρᾳκῶν οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς δείπνοις χρῶνται, ὥς φησι Νικομήδης ἐν τῷ περὶ
b Ὀρφέως. φοίνικα δὲ τὸ ὄργανον Ἔφορος καὶ Σκάμων ἐν τοῖς περὶ εὑρημάτων ὑπὸ Φοινίκων εὑρεθέντα ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας· Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν πρώτῳ Δηλιάδος διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐν Δήλῳ φοίνικος τοὺς ἀγκῶνας αὐτοῦ ἐξεργάσασθαι. τῇ σαμβύκῃ πρώτην φησὶ χρήσασθαι Σίβυλλαν Σκάμων ὁ προειρημένος· ὀνομασθῆναι δ' αὐτὴν εὑρεθεῖσαν ὑπὸ Σάμβυκος τινός.

41. Καὶ περὶ τοῦ τρίποδος δὲ καλουμένου, ὄργανον δὲ καὶ τοῦτο μουσικὸν, ὁ προειρημένος Ἀρτέμων γράφει οὕτως „Ὅθεν πολλὰ τῶν ὀργάνων οὐδ' εἰ γέγονέ ποτε γι-
c νώσκεται· καθάπερ ὁ Πυθαγόρου τοῦ Ζακυνθίου τρίπους. ὀλιγοχρόνιον γὰρ τὴν ἀκμὴν σχὼν, καὶ διὰ τὸ δοκεῖν ἐργώδης εἶναι κατὰ τὴν χειροθεσίαν ἢ δι' ἣν δή ποτ' οὖν αἰτίαν συντόμως καταλυθεὶς διαλέληθε τοὺς πολλούς. ἦν δὲ παραπλήσιος μὲν Δελφικῷ τρίποδι καὶ τοὔνομ' ἐντεῦθεν ἔσχε, τὴν δὲ χρῆσιν τριπλῆς κιθάρας παρείχετο. τῶν γὰρ ποδῶν ἑστώτων ἐπί τινος βάσεως εὐστρόφου, καθάπερ αἱ τῶν περιάκτων δίφρων κατασκευά-
d ζονται θέσεις, τὰς μέσας τρεῖς χώρας τὰς ἀπὸ ποδὸς ἐπὶ πόδα διεστώσας ἐνέτεινε χορδαῖς, ὑπερθεὶς ἑκάστῃ πῆχυν καὶ κάτω προσαρμόσας χορδοτόνια, καὶ τὸν ἐπάνω κόσμον κοινὸν τοῦ λέβητος καὶ τῶν παρηρτημένων ἐνίων ἀποδούς· ἐξ ὧν καὶ τὴν φαντασίαν εἶχεν ἀστείαν καὶ τὸν

V. 3. πενταρράβδῳ VL. πενταράβδῳ ABP. πενταράβῳ C. χορδᾶν Porsonus. χορδὰν PVL. V. 4. καμψιδίαυλον] κάμψει δίαυλον BP. ἀναστρωφῶν Eustathius p. 1108, 1. qui haec attulit ἐν χορδαῖς χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος. ἀναστροφῶν PVL. Θρᾳκῶν] Θρῃκῶν B.

637 b. Σκάμων Schweigh. σκάμνων PVL. ἐν τῷ πρώτῳ PVL. τῷ om. AB. Δηλιάδος] δηλιάδι B. ἐξεργάσασθαι] ἐξειργάσθαι Schweigh. τῇ σαμβύκῃ] τῇ δὲ σαμβύκῃ Schweigh. Σίβυλλαν Σκάμων] σίβυλλαν ἧς σκάμων AB. σίβυλλαν ὡς σκάμνων PVL. γράφει οὕτως „Ὅθεν] ὅθεν φησὶ B.

637 c. τὴν ἀκμὴν] τὴν ὁρμὴν B.

637 d. χορδοτόνια Schweigh. χορδοτονία PV. χορδοτονίᾳ L.

ἦχον προσέβαλλεν ἁδρότερον. διένειμε δ' ἑκάστῃ χώρᾳ τὰς τρεῖς ἁρμονίας, τήν τε Δωριστὶ καὶ Λυδιστὶ καὶ Φρυγιστί. καὶ καθεζόμενος αὐτὸς ἐπί τινος δίφρου περὶ ταυτὸν συμμέτρως ἔχοντα τῇ συστάσει, διείρας δὲ τὴν εὐώνυμον χεῖρα
e πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, καὶ τῇ ἑτέρᾳ χρησόμενος τῷ πλήκτρῳ, καθ' ὁποίαν ἂν πρώτην ᾕρεῖτο τῶν ἁρμονιῶν, μετέστρεφε τῷ ποδὶ τὴν βάσιν εὔτροχον οὖσαν, καὶ πρὸς ἑτέραν πλευρὰν πάλιν ἐπιβάλλων ἐχρῆτο καὶ πάλιν ἑτέραν. οὕτω δ' ὀξέως ὑπὸ τὴν χεῖρα προσῆγεν αὐτῷ τὰ συστήματα ἡ τῆς βάσεως εὐκινησία τῷ ποδὶ ψαυομένη, καὶ τὴν χειροθεσίαν ἐπὶ τοσοῦτον εἰθίσθη κατοξύνειν, ὥστ', εἴ τις μὴ ξυνορῴη τὸ γινόμενον, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀκοῆς μόνον
f κρίνοι, νομίζειν τριῶν κιθαριστῶν ἀκούειν διαφόρως ἡρμοσμένων. καὶ τοῦτο τὸ ὄργανον θαυμασθὲν ἰσχυρῶς μετὰ τὴν ἐκείνου βίον ἐξέλιπεν εὐθέως."

42. Τὴν δὲ ψιλὴν κιθάρισιν πρῶτόν φησι Μέναιχμος εἰσαγαγεῖν Ἀριστόνικον τὸν Ἀργεῖον, τῇ ἡλικίᾳ γενόμενον κατὰ Ἀρχίλοχον, κατοικήσαντα ἐν Κορκύρᾳ. Φιλόχορος δ' ἐν τρίτῃ Ἀτθίδος „Λύσανδρος (φησὶν) ὁ Σικυώνιος κιθαριστὴς πρῶτος μετέστησε τὴν ψιλοκιθαριστικὴν, μακροὺς τοὺς τόνους ἐντείνας, καὶ τὴν φωνὴν εὔογκον ποιήσας, καὶ τὴν ἔναυλον κιθάρισιν, ᾗ πρῶτοι οἱ περὶ Ἐπί-
638 γονον ἐχρήσαντο. καὶ περιελὼν τὴν συντομίαν τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τοῖς ψιλοῖς κιθαρισταῖς, χρώματά τε εὔχροα

προσέβαλλεν B. Legebatur προσέβαλεν. ἑκάστῃ χώρᾳ τὰς τρεῖς ἁρμονίας C. ἑκάστης χώρας ταῖς τρισὶν ἁρμονίαις PVL. τήν τε] τὴν δὲ P. καὶ φρυγιστὶ καὶ λυδιστὶ B. Post δίφρου aliquid excidisse videtur. Omisit haec epitome. ἔχοντα] ἔχοντος Schweigh. συστάσει AB. στάσει PVL.

637 e. ᾑρεῖτο] ηρειτο A. εἴρητο PVL. εὔτροχον VL. εὔτροχον δ' ABP. πλευρὰν — πάλιν ἑτέραν add. ABL. om. PV. εἰθίσθη Schweigh. editio. ἠθίσθη PVL. συνορώη τὸ γινόμενον B.

637 f. θαυμασθὲν] θαυμασθὸν (sic enotatum) B. ἐξέλιπεν CVL. ἐξέλειπεν AP. μέναιχμος A. μεναίχαρμος BP. μενέχαρμος VL. κατὰ] καὶ B. ἀρχίλοχον A. ἀντίλοχον BP. ἀντίοχον VL. πρῶτος ABC. πρῶτον PVL.

638 a. συντομίαν AC. συντονίαν PVL.

πρῶτος ἐκιθάρισε καὶ ἰάμβους καὶ μάγαδιν, τὸν καλούμενον συριγμόν· καὶ ὄργανον μετέλαβε μόνος τῶν πρὸ αὐτοῦ. καὶ τὸ πρᾶγμα αὐξήσας χορὸν περιεστήσατο πρῶτος. Δίωνα δὲ τὸν Χῖον τὸ τοῦ Διονύσου σπονδεῖον πρῶτον κιθαρίσαι Μέναιχμος. Τιμόμαχος δ' ἐν τοῖς Κυπριακοῖς Στήσανδρον λέγει τὸν Σάμιον ἐπὶ πλεῖον αὐξῆσαι τὴν τέχνην, καὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς κιθαρῳδῆσαι τὰς
b καθ' Ὅμηρον μάχας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσείας. ἄλλοι δὲ πρῶτόν φασι παρ' Ἐλευθερναίοις κιθαρίσαι τὰς ἐρωτικὰς ᾠδὰς Ἀμίτωνα τὸν Ἐλευθερναῖον, οὗ καὶ τοὺς ἀπογόνους Ἀμίτορας καλεῖσθαι. Ἀριστόξενος δέ φησιν, ὥσπερ τῶν ἑξαμέτρων τινὲς ἐπὶ τὸ γελοῖον παρῳδὰς εὗρον, οὕτω καὶ τῆς κιθαρῳδίας πρῶτος Οἰνώπας· ὃν ἐζήλωσαν Πολύευκτός τε ὁ Ἀχαιὸς καὶ Διοκλῆς ὁ Κυναιθεύς. καὶ μοχθηρῶν δὲ ᾀσμάτων γεγόνασι ποιηταί, περὶ ὧν φησι Φανίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς πρὸς τοὺς σοφιστάς, γρά-
c φων οὕτως „Τελένικος ὁ Βυζάντιος, ἔτι δὲ Ἀργᾶς, ποιηταὶ μοχθηρῶν ὄντες νόμων, πρὸς μὲν τὸν ἴδιον χαρακτῆρα τῆς ποιήσεως εὐπόρουν, τῶν δὲ Τερπάνδρου καὶ Φρύνιδος νόμων οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἠδύναντο ἐπιψαῦσαι.“ τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Ἀποβάτῃ οὕτως

Χορόνικος ὁ ποιητὴς ὁδί.
Β. τίνων ποιητὴς ᾀσμάτων; Α. σεμνῶν πάνυ.
Β. τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; Α. ἡμέρας δρόμῳ
κρείττων.

καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἡρακλεῖ

d Ὁ μὲν γὰρ εὐφυής τις εἶναι φαίνεται,
ὡς δ' εὔρυθμος λαβὼν τὸ μελετητήριον,

---

638 b. ᾠδὰς ἀμίτωνα A. ὡς δασαμίτωνα B. ᾠδὰς ἀμήτορα PVL. ἀμίτορας AB. ἀμήτορας PVL. Epitome hunc locum omisit. οἰνώπας] οἰνώτας C. ὁ Ἀχαιὸς] καὶ ὁ ἀχαιὸς B. φανίας PVL. φαινίας AB. Ἐρέσιος] αἰρέσιος AB. ἐρέσσιος PVL.

638 c. γράφων οὕτως om. B. τοῦ ἀργᾶ: ... ἄλεξις ἀποβάτῃ. χορόνικος B. V. 1. ὁ ποιητὴς BPVL. ὁ om. A. ὁδὶ A. ὁ δὴ PVL. V. 3. δρόμῳ] δρόμων B.

638 d. Anaxandridis v. 4. Lacunam indicavit Schweigh.

εἶτ' ἐσχεδίασα δριμέως ἐν * * παπαῖ.
μεστὸς γενόμενος πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι
κωδωνίσας πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον,
ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς, ὦ φίλε.

43. Ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους ποιήσας Πτωχοὺς Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνιαγράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης, λέγων οὕτως

Ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος οὐδ' ὁ Κλεομένης
ἐν ἐννέ' ἂν χορδαῖς κατεγλυκάνατο.

καὶ ὁ τοὺς Εἵλωτας δὲ πεποιηκώς φησι

Τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε
ἀρχαῖον ἀειδέν. ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστ' ἀκούειν,
ὃς νυκτερίν' εὗρε μυχοῖς ἀείσματ' ἐκκαλεῖσθαι
γυναῖκας ἔχοντας ἰαμβύκην τε καὶ τρίγωνον.

Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς

Τίς ἄρ' ἔρωτά μ' οἶδεν, ὦ Γνήσιππ'; ἐγὼ πολλῇ χολῇ.
οἴομαι γὰρ μηδὲν οὕτως μωρὸν εἶναι καὶ κενόν.

* * σκώπτει δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ποιήματα καὶ ἐν Βουκόλοις

f Ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορόν,
τῷ Κλεομάχῳ δ', ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγὼ
ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς Ἀδώνια.

παπαῖ] Scribebatur παπαί. V. 5. ἀγωνιούμενον] ἀγωνιούμενος B. Χιωνίδην] χιονίδην VL. χιονίδη AP. χιωνίδη B. παιγνιαγράφου ACPV. παιγνιογράφου L. λέγων οὕτως om. B.

638 e. ἐννέ' ἂν Porsonus. Libri ἐννέα. χορδαῖς Porsonus. χορδαῖσι L. om. PV. Εἵλωτας] ἱλεώτας PVL. ἱλεώτας A. Emendavit Casaubonus. καὶ γνήσιππος δὲ παιγνιαγράφος ἦν τῆς ἱλαρᾶς μούσης, περὶ οὗ τις φησί· γνήσιππος ἀκούειν νυκτερινὰ εὗρε μοιχοῖς ἀείσματ' ἐκκαλεῖσθαι γυναῖκας ἰαμβύκην καὶ τρίγωνα C. V. 1. τὰ A. κὸν PVL. Σιμωνίδου τε] σιμωνί τ' B. τε] τ' A. V. 2. ἀειδέν] Scribebatur ἀείδειν. ἔστ' Hermannus. Libri ἐστίν. V. 3. ὃς νυκτερίν' εὗρε μυχοῖς Hermannus. Libri κεῖνος νυκτερινὰ εὗρε μοιχοῖς. Κρατῖνος ἐν] ἐν om. B. Μαλθακοῖς] μαιθακοῖς B. ἔρωτα] ἐρῶντα Dalecampius. οἴομαι γὰρ Grotius in Excerptis. Aberat γάρ. Lacunam ante σκώπτει indicavit Casaubonus.

638 f. V. 1. Σοφοκλέει Meinekius p. 70. Libri σοφοκλεῖ. V. 3. Ἀδώνια] ἀδώνεια B.

ἐν δὲ ταῖς Ὥραις

Ἴτω δὲ καὶ τραγῳδίας
ὁ Κλεόμαχος διδάσκαλος, παρατιλτριῶν
ἔχων χορὸν Λυδιστὶ τιλλουσῶν μέλη
πονηρά.

639 Τηλεκλείδης δ' ἐν τοῖς Στερροῖς καὶ περὶ μοιχείας ἀναστρέφεσθαί φησιν αὐτόν. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ Ἐρωτικῶν τὰ ἐρωτικά φησιν ᾄσματα καὶ τὰ Λοκρικὰ καλούμενα οὐδὲν τῶν Σαπφοῦς καὶ Ἀνακρέοντος διαφέρειν. ἔτι δὲ τὰ Ἀρχιλόχου καὶ τῶν Ὁμήρου Ἐπικιχλίδων τὰ πολλὰ διὰ τῆς ἐμμέτρου ποιήσεως τούτων ἔχεταί τινος τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἀσωποδώρου περὶ τὸν Ἔρωτα καὶ πᾶν τὸ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιστολῶν γένος ἐρωτικῆς τινος διὰ λόγου ποιήσεώς ἐστιν.

b 44. Τοσαῦτα τοῦ Μασουρίου διεξελθόντος περιηνέχθησαν ἡμῖν καὶ αἱ δεύτεραι καλούμεναι τράπεζαι, πολλάκις ἡμῖν διδόμεναι οὐ μόνον ταῖς τῶν Κρονίων ἡμέραις, ἐν αἷς Ῥωμαίων παισὶν ἔθος ἐστὶν ἑστιᾶν τοὺς οἰκέτας, αὐτοὺς τὰς τῶν οἰκετῶν ἀναδεχομένους λειτουργίας. Ἑλληνικὸν δὲ τοῦτο τὸ ἔθος. ἐν Κρήτῃ γοῦν τῇ τῶν Ἑρμαίων ἑορτῇ τὸ ὅμοιον γίνεται, ὥς φησι Καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν. εὐωχουμένων γὰρ τῶν οἰκετῶν οἱ δεσπόται ὑπηρετοῦσι πρὸς τὰς διακονίας. καὶ ἐν Τροιζῆνι δὲ μηνὶ
c Γεραιστίῳ· πανήγυρις δὲ τότε γίνεται πολυήμερος, ἧς ἐν μιᾷ οἱ δοῦλοι μετὰ τῶν πολιτῶν κοινῇ τε ἀστραγαλίζουσι

V. 2. ὁ Κλεόμαχος Schweigh. Legebatur ὁ Κλεομάχου. παρατιλτριῶν] Libri μετὰ τῶν παρατιλτριῶν. μετὰ τῶν delevit Toupius Emendat. vol. I. p. 212.

639 a. μοιχείας AB. μοιχίας PVL. διαφέρειν PVL. διαφθείρειν A. ἔτι δὲ A. ἐν δὲ PVL. Ἐπικιχλίδων Casaubonus. ἐπικιχλιδῶν PV. ἐπικιχλιδῶν L. Accentu caret A. ἐρωτικῆς τινος] τινος om. P. διὰ λόγου L. διαλόγου APV.

639 b. Μασουρίου] Scribebatur Μασσουρίου. μανσουρίου B. ὅτι ῥωμαίων παισὶν ἔθος ἐν ταῖς τῶν κρονίων ἡμέραις — C. ἔθος ἐστὶν add. VL. om ABP. ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν om. B. τροιζῆνι] τροιζήνη B. δὲ om. B. γεραιστίῳ AC. γεραιστίων B. γεραιστίωνι PVL. Γεραστίῳ Schweigh.

καὶ οἱ κύριοι τοὺς δούλους ἑστιῶσιν, ὡς ὁ αὐτός φησι Καρύστιος. Βήρωσὸς δ' ἐν πρώτῳ Βαβυλωνιακῶν τῷ Λώῳ φησὶ μηνὶ ἑκκαιδεκάτῃ ἄγεσθαι ἑορτὴν Σακέαν προσαγορευομένην ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ἡμέρας πέντε, ἐν αἷς ἔθος εἶναι ἄρχεσθαι τοὺς δεσπότας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, ἀφηγεῖσθαί τε τῆς οἰκίας ἕνα αὐτῶν ἐνδεδυκότα στολὴν ὁμοίαν τῇ βασιλικῇ, ὃν καὶ καλεῖσθαι ζωγάνην. μνημονεύει τῆς ἑορτῆς
d καὶ Κτησίας ἐν δευτέρῳ Περσικῶν. Κῷοι δὲ τοὐναντίον δρῶσιν, ὡς ἱστορεῖ Μακαρεὺς ἐν τρίτῳ Κωακῶν. ὅταν γὰρ τῇ Ἥρᾳ θύωσι, δοῦλοι οὐ παραγίνονται ἐπὶ τὴν εὐωχίαν. διὸ καὶ Φύλαρχον εἰρηκέναι

σουριηι μοῦνοι μὲν ἐλεύθεροι ἱεροεργοὶ
ἀνδράσι πρὸς κείνοισιν, ἐλεύθερον ἆμαρ ἔχοντες·
δούλων δ' οὔτις πάμπαν ἐσέρχεται οὐδ' ἠβαιόν.

45. Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ περὶ Θεσ-
e σαλίας καὶ Αἱμονίας σαφῶς ἐμφανίζει τὴν τῶν Σατουρναλίων ἑορτὴν Ἑλληνικωτάτην, φάσκων αὐτὴν παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς Πελώρια καλεῖσθαι, γράφων οὕτως „Θυσίας κοινῆς τοῖς Πελασγοῖς γινομένης ἀναγγεῖλαί τινα τῷ Πελασγῷ ἄνδρα, ᾧ ὄνομα ἦν Πέλωρος, διότι ἐν τῇ Αἱμονίᾳ σεισμῶν μεγάλων γενομένων ῥαγείη τὰ Τέμπη ὄρη ὀνομαζόμενα, καὶ διότι διὰ τοῦ διαστήματος ὁρμῆσαν τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ ἐμβάλλοι εἰς τὸ τοῦ Πηνειοῦ ῥεῖθρον, καὶ τὴν πρότερον λιμνάζουσαν χώραν ἅπασαν γεγυμνῶσθαι,
f καὶ ἀναξηραινομένων τῶν ὑδάτων πεδία θαυμαστὰ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει ἀναφαίνεσθαι. ἀκούσαντα οὖν τὸν

---

639 c. ὁ αὐτός A. ὁ om. PVL. Σακέαν L. σακέας PV. σακέα ἑορτὴ ex hoc loco commemorata ab Eustathio p. 1098, 56. Vide annotationem. ζωγάνην PVL. „ζογάνην scribunt quidam msti." Casaubonus. ὃς καλεῖται ζογάνης C.

639 d. V. 1. σουρίηι A. σούρῖη B. σούριοι P. σούριοι οἱ VL. Νισύριοι Dalecampius. ἐλεύθεροι ἱεροεργοὶ AB. ἐλεύθεροι ἱερουργοὶ P. ἐλεύθεροι εἴσ' ἱερουργοὶ VL. V. 2. ἐλεύθερον ἆμαρ] ἔλευρον ἆμαρ B. V. 3. εἰσέρχεται P. οὐ δὴ βαιὸν B.

639 e. Θεσσαλοῖς L et Schweigh. editio. Θετταλοῖς PV. γράφων οὕτως om. B. γενομένων B. γινομένων PVL. ὁρμῆσαν τὸ] ὁρμήσαντος B. om. P. ἐμβάλλοι] ἐμβάλλει B.

Πελασγὸν τὴν τράπεζαν ἀφθόνως αὐτῷ κεκοσμημένην τῷ Πελώρῳ παραθεῖναι. καὶ τοὺς ἄλλους δὲ φιλοφρονουμένους ἕκαστον φέρειν ὅ τι ἔχοι παρ' αὑτῷ βέλτιστον, καὶ παρατιθέναι ἐπὶ τὴν τράπεζαν τῷ ἀπαγγείλαντι, καὶ αὐτὸν τὸν Πελασγὸν προθύμως διακονεῖν, καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐν ἀξιώματι ὄντας ὑπηρετεῖν, καθότι ἑκάστῳ ὁ καιρὸς παρέπιπτε. διόπερ φασίν, ἐπεὶ τὴν χώραν κατέσχον, ἀπομίμημα τῆς τότε γενομένης ἑορτῆς, θύοντας Διὶ Πε-
640 λώρῳ, τραπέζας τε λαμπρῶς κοσμοῦντας προτιθέναι, καὶ οὕτως φιλάνθρωπον τὴν πανήγυριν συντελεῖν ὥστε καὶ τοὺς ξένους ἅπαντας ἐπὶ τὴν θοίνην παραλαμβάνειν καὶ τοὺς δεσμώτας λύειν καὶ τοὺς οἰκέτας κατακλίναντας μετὰ πάσης παρρησίας ἑστιᾶν, διακονούντων αὐτοῖς τῶν δεσποτῶν· καὶ τὸ σύνολον ἔτι καὶ νῦν Θεσσαλοὺς μεγίστην ἑορτὴν ἄγοντας προσαγορεύειν Πελώρια."

46. Πολλάκις οὖν, ὡς ἔφην, τῶν τοιούτων ἡμῖν παρατιθεμένων ἐπιδορπισμάτων ἔφη τις τῶν παρόντων

b Αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
μόσχων τε σὰρξ τέρεινα χηνεία τε δαίς,
καὶ πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου
πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα·

φησὶν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις. καὶ ὡς ὁ Εὔβουλος δ' ἐν Ὀλβίᾳ ἔφη

Ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται
ἐν ταῖς Ἀθήναις· σῦκα, κλητῆρες, βότρυς,

---

639 f. αὐτῷ bis dedi pro αὑτῷ. ἐπεὶ τὴν L. ἐπὶ τὴν PV. μίμημα τῆς τότε ἑορτῆς θύουσι διὶ — C. θύοντας Schweigh. Legebatur καὶ θύοντας.

640 a. Πελώρῳ Eustathius p. 1101, 22. πελώριοι (sic) C. Legebatur Πέλωρι. φιλανθρωπεῖν τε τὴν BP et, ut suspicor, A, ex quo Schweigh. τε φιλάνθρωπον τὴν attulit. τε om. CVL et Eustathius.

640 b. V. 2. τόδ' οὐ βρύθεται P. V. 4. τε σὰρξ τέρεινα Porsonus in Miscellan. p. 246. τέρειναι σάρκες VL. τέριναι σάρκες B. τε ῥῖναι σάρκες P. χηνεία] χηνία BP. V. 5. κροτητὰ] κρότητα P. ἔφη om. B. Eubuli versus om. C. V. 2. σῦκα, κλητῆρες Piersonus ad Moerin p. 368. Libri οὐκ ἀκλητῆρες.

c γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα, μάρτυρες, ῥόδα,
μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες, ἐρέβινθοι, δίκαι,
πῦος, πυριάτη, μύρτα, κληρωτήρια,
ὑάκινθος, ἄρνες, κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί.

μέλλοντος οὖν τοῦ Ποντιανοῦ λέγειν περὶ ἑκάστου τῶν παρακειμένων, Οὐ πρότερόν γε, ἔφη ὁ Οὐλπιανὸς, ἀκουσόμεθα περὶ τούτων, ἕως ἂν περὶ τῶν ἐπιδορπισμάτων εἴπῃ. καὶ ὁ Ποντιανὸς, Τραγήματα Κράτης φησὶ Φιλιππίδην λέγειν ἐν Φιλαργύρῳ οὕτως

d Πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ', ᾠὰ, σήσαμα.
ὅλην λέγοντ' ἄν μ' ἐπιλίποι τὴν ἡμέραν.

καὶ Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ

Τράγημα, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμυγδάλαι·
ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι.

Σώφιλος ἐν Παρακαταθήκῃ

Ἡδύ γε μετ' ἀνδρῶν ἐστιν Ἑλλήνων ἀεὶ
συνάγειν· τὸ πρᾶγμα χάριεν. οὐχὶ * δύο
κυάθους ἀνεβόησέν τις ὑπόχει· κωμάσαι
πρὸς τὴν Ταναγρικὴν δεῖ γὰρ, ἵν' ἐκεῖ κατακλιθεὶς
ἐπιδορπίσηται τὰς ὀνείας ματτύας.

e Πλάτων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ μεταδόρπια αὐτὰ καλεῖ ἐν τούτοις „Πάντα τ' εὐώδη ἔφερε τοῖς κατοικοῦσιν ἡ γῆ, καὶ τὸν ἥμερον δὲ καρπὸν πλεῖστον ἔφερε, καὶ ἀκροδρύων πλῆ-
f θος, καὶ ὅσα παραμύθια ἡδονῆς μεταδόρπια."

---

640 c. V. 4. χόρια ABV. χοίρια P. χώρια L. V. 5. πυὸς L. πυος sine accentu. πυριάτη AB. πυρια τε P. πυρεία τε VL. ἀκουσόμεθα περὶ τούτων om. B. εἴπῃ] εἴπῃς Schweigh. οὕτως om. B.

640 d. λέγοντ' ἄν Iacobsius p. 339. Legebatur λέγοντα. ἐπιλίποι VL. ἐπιλείποι ABP. καὶ Δίφιλος] καὶ om. B. ἀμυγδάλαι] ἀμυγδαλαῖ A. ἀμυγδαλαὶ PVL. In C uterque accentus est. Σώφιλος ἐν] ἐν om. B. V. 2. χάριεν] χαρίεν P. Post οὐχὶ indicavi syllabae defectum. οὐχὶ γὰρ Schweigh. V. 4. ἵν'] εἶν' BP. κατακλιθεὶς] κατακλησθεὶς B.

640 e. ἐν τῷ om. B. Ἀτλαντικῷ] Sive Critia p. 115 a. Omisit epitome. ἐν τούτοις om. B. τ' B. τε PVL. εὐώδη AB. εὐώδης PVL. ἔφερε] ἐφέρετο A. ἐφαίνετο BPVL. ἔφερε τότε Schweigh. Aliter apud Platonem. ἥμερον VL. ἡμέτερον BP. ἡδονῆς] πλησμονῆς Plato.

47. Τρύφων δέ φησι τὸ παλαιόν, πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἑκάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλά τε καὶ ποικίλα ἐπεισφέρεσθαι· διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι. Φιλύλλιος δ' ἐν Φρεωρύχῳ
f φησὶ περὶ τῶν δευτέρων τραπεζῶν λέγων „Ἀμύγδαλα, κάρυα, ἐπιφορήματα.“ καὶ Ἄρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ καὶ Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ. καὶ ἐπιδορπίσασθαι δ' ἔλεγον τὸ ἐντραγεῖν καὶ ἐπιδειπνῆσαι. ἅπερ Ἄρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι ἐπιφορήματα καλεῖ διὰ τούτων „Ἰτρίοις ἐπιφορήμασί τ' ἄλλοις γέμουσα.“ καὶ Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ
41 „Σιτίοις δὲ ὀλίγοισι χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖς.“ τὸ μέντοι κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον „Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα“ τέλος τί ἐστι καὶ ἐλλιμένιον, ὡς Ἀριστείδης φησὶν ἐν τρίτῳ περὶ παροιμιῶν. Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνος „Τὸ μὲν παλαιόν, πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἑκάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ ποικίλα ἐπιφέρεσθαι. διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι.“ Φιλύλλιος δ' ἐν Φρεωρύχῳ τὰ ἐπιφερόμενα μετὰ
b τὸ δειπνῆσαι, λέγων ὧδε „Ἀμύγδαλα, καρύδι', ἐπιφορήματα.“ Πλάτων δ' ἐν Μενέλεῳ ἐπιτραπεζώματα αὐτὰ καλεῖ, οἷον τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα, λέγων οὕτως

Εἰπέ μοι,
ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων.
Β. ὁ γὰρ θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ κατέφαγεν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὰ τραγήματά φησι

φιλύλλιος δὲ φρεωνύχῳ B. λέγων φησὶν ἀμύγδαλα, κάρια — B.
640 f. Ἀμύγδαλα in fine trimetri fuit. κάρυα] καρύδι' 641 b. ἐν Ἡρακλεῖ] ἐν om. B. ἐν πρώτῃ] Cap. 133. καλεῖ] καλεῖς B. διὰ τούτων om. B. Ἡρόδοτος δ'] δ' om. B. τῇ πρώτῃ] τῇ om. B. Σιτίοις] σίτοισι Herodotus et Athenaeus IV. p. 144 a.
641 a. ἐλλιμένιον Casaubonus. ἐναιμένιον PVL. Hoc est ἐνλιμένιον. περὶ om. B. τρύφωνος προκείμενον. πλάτων δ' ἐν μενέλεῳ B mediis omnibus omissis. πολλὰ καὶ ποικίλα Schweigh.
641 b. καρύδι' A. καρύδια PVL. κάρυ' 640 f. λέγων οὕτως om. B. Platonis v. 1. εἰπέ BPV. εἶπε L. V. 2. attulit IV. p. 170 f. Ἀριστοτέλης δ'] δ' om. B.

λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια, ὡσεὶ γὰρ ἐπιδορπισμὸν εἶναι. Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπὼν

c Δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον,
καίπερ πέδ' ἄφθονον βοράν.

ὄντως γὰρ κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἀποβλέψαντα ἔστιν εἰς τὰ παρακείμενα εἰπεῖν

Ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος.

48. Ὅτι γὰρ ἦσαν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις αἱ δεύτεραι τράπεζαι πολυτελῶς μεμεριμνημέναι παρίστησι Πίνδαρος ἐν Ὀλυμπιονίκαις περὶ τῆς Πέλοπος κρεουργίας διηγούμενος

Τραπέζαισι δ' ἀμφίδευρα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.
d ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν.

οἱ δὲ παλαιότεροι ἁπλῶς τραπέζας ἔλεγον, ὡς Ἀχαιὸς ἐν Ἡφαίστῳ σατυρικῷ

Θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν. πάρεστι δέ.
B. τὸ δεύτερον δὲ τῷ με κηλήσεις τρόπῳ;
A. μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας.
B. ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως;

ὑπὸ τῶν ἀρχαίων] ὑπ' ἀρχαίων B. τρωγάλια, ὡσεὶ γὰρ Schweigh. τρωγαλιλωσει (—ώσει B) γὰρ AB. τρωγάλια γὰρ PVL. Πίνδαρος] Fr. 94. p. 618.

641 c. λήγοντος AC et Eustathius p. 1401, 49. λέγοντος PVL. γλυκὺ L et Eustathius. γλυκὺν PV. Pindari versum alterum om. C et Eustathius. καίπερ Boeckhius. Libri καὶ περὶ. πέδ' Schneiderus. Libri παῖδ'. (παῖδα φθόνον P.) Εὐριπίδην] In fragmento apud Stobaeum Florileg. LI, 14. vol. II. p. 371. ἐν Ὀλυμπιονίκαις] I, 80. V. 1. ἀμφίδευρα corrupte BP. ἀμφι δευρα A. ἀμφὶ δεύτατα VL. Vide annotationem.

641 d. V. 3. ἄπορα γαστρίμαργον] Legebatur ἄπορον γαστρίμαργον: quae etiam Pindari codicum et optimorum et plurimorum scriptura est. ἄπορον ἀγαστρίμαργον BP (et, ut suspicor, A), quod est ἄπορον γαστρίμαργον (α superscr.). μακάρων τιν'] μακρῶτιν' B. μακρῶ τιν' P. Achaei versus om. C. V. 1. Θοίνῃ σε Casaubonus. Libri Θοίνην δὲ. V. 2. δὲ addidit Iacobsius p. 340. με κηλήσεις A. με κλήσεις P. μηκηλήσεις L. μὴ κηλήσεις L. V. 4. νίψαι]

Α. ναί· καὶ τράπεζά γ' ἐκποδὼν ἀπαίρεται.

Ἀριστοφάνης Σφηξὶν

Ὕδωρ κατὰ χειρός, τὰς τραπέζας εἰσφέρειν.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ μέθης παραπλησίως ἡμῖν δευ-
e τέρας τραπέζας ἀπαγορεύει διὰ τούτων „Τὸ μὲν οὖν ὅλον διαφέρειν τράγημα βρώματος νομιστέον ὅσον ἔδεσμα τρωγαλίου. τοῦτο γὰρ πάτριον τοὔνομα τοῖς Ἕλλησιν, ἐπεὶ ἐν τραγήμασι τὰ βρώματα παρατίθενται. διόπερ οὐ κακῶς ἔοικεν εἰπεῖν ὁ πρῶτος δευτέραν προσαγορεύσας τράπεζαν· ὄντως γὰρ ἐπιδορπισμός τις ὁ τραγηματισμός ἐστι, καὶ δεῖπνον ἕτερον παρατίθεται τραγήματα.“ Δικαίαρχος δ' ἐν πρώτῳ τῆς εἰς Τροφωνίου καταβάσεώς φησιν οὕτως
f „Ἥ γε τὴν πολλὴν δαπάνην ἐν τοῖς δείπνοις παρέχουσα δευτέρα τράπεζα προσεγένετο καὶ στέφανοι καὶ μύρα καὶ θυμιάματα καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα.“

49. Ἐδίδοτο δὲ καὶ ᾠὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ τραπέζῃ, ὥσπερ καὶ λαγῷα καὶ κίχλαι κοινῇ μετὰ τῶν μελιπήκτων εἰσεφέρετο, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Λεπτινίσκῳ φησὶν οὕτως

Οἶνον Θάσιον πίνοις ἄν; Β. εἴ τις ἐγχέαι.
Α. πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; Β. εἰρηνικῶς.

νέρας B. V. 5. *καὶ* addidit Casaubonus. *τράπεζά γ' ἐκποδὼν*] *τράπεζ' ἐκποδῶν* B. *τράπεζά γ' ἐκ ποδῶν* P. *ἀπαίρεται* AB. *ἐπαίρεται* PL. *ἐπαίρεται* V. *Σφηξὶν* (*σφιγξὶν* B)] V. 1216. *ἀριστοτέλης ἐν περὶ μέθης τὸ μὲν οὖν ὅλον φησὶ διαφέρειν* B. *ἀπαγορεύει* A. *ἐπαγορεύει* PVL.

641 e. *ἔδεσμα τρωγαλίου*] *ἐδέσματος τρωγάλιον* Schweigh. *τρωγαλίου* L. *τραγαλίου* PV. *κακῶς* L. *καλῶς* PV. *ὄντως* AB, epitome et Eustathius p. 1401, 50. *οὕτως* PVL. Epitome omisso Aristotelis nomine haec excerpsit *δευτέρας δὲ τραπέζας ἐκάλουν τὰς τῶν τραγημάτων. ὄντως γὰρ ὁ τραγηματισμὸς ἐπιδορπισμός τις ἐστὶ καὶ δεῖπνον ἕτερον.* *τις ὁ τραγηματισμός*] *τραγηματισμός τις* PVL. Correxit Schweigh. ex epitome et Eustathio. *εἰς τροφωνίου* AB. Aberat *εἰς*.

641 f. *φησιν οὕτως* om. B. *ἥ γε* L. *ἥγε* BPV. Fortasse *ἥ τε* scribendum. *παρέχουσα* L, *παρέχουσαν* PV. *στέφανοι*] *στέφανος* B. *ἐν αἷς λαγῷα καὶ κίχλαι καὶ μελίπηκτα καὶ ᾠὰ προσεφέρετο* (*προσεφέροντο* Eustathius p. 1401, 52.) C. *εἰσεφέρετο*] *εἰσφέρετο* BP. *οὕτως* om. B. Antiphanis versus attulit Eustathius p. 1401, 53. V. 2. *ἀμυγδάλας*] *ἀμυγδαλῆς* Eustathius.

μαλακὰς σφόδρα, δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν βία.
Α. μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι; Β. τρώγοιμι καὶ
642 ᾠὸν δὲ καταπίνοιμ' ἂν ἄλλου δή τινος.

ἐν δὲ Ὁμοίοις

Εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν
καὶ παρέθηκε γέμουσαν πέμμασι παντοδαποῖς.

Ἄμφις δ' ἐν Γυναικομανίᾳ

Ἤδη ποτ' ἤκουσας βίον ἀληλεσμένον;
* * * αι τοῦτ' ἐκεῖν' ἔστιν σαφῶς·
ἄμητες, οἶνος ἡδύς, ᾠά, σησαμαῖ,
μύρον, στέφανος, αὐλητρίς. Β. ὦ Διοσκόρω,
b ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελήλυθας.

Ἀναξανδρίδης Ἀγροίκοις

Ὡς δ' ἐστεφανώθην, ἡ τράπεζ' ἐπήγετο,
τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ' ὅσα μὰ τοὺς θεοὺς
καὶ τὰς θεὰς οὐδ' ἔνδον ὄντ' ᾔδειν ἐγώ,
οὕτω παρέζων χρηστὸς οὐκ ἔζων τότε.

Κλέαρχος Πανδρόσῳ

Λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. Β. μηδαμῶς. καλῶς ἔχει.
c Α. λάβ', ὠγάθ'. οὐδὲν χεῖρον. ὦ παῖ, σὺ δὲ τίθει

Post hunc versum aliqua excidisse videntur. V. 3. μαλακὰς] μᾶλλον omisso σφόδρα C et Eustathius. δι' ἃς] διας P. βία] δεῖαν in compendio codicis C agnoscere sibi videbatur Schweigh. δέδοται Eustathius. V. 4. προσφέροι AB. προσφέρει PVL. τρώγοιμι καὶ ABP. τρώγοιμ' ἂν καὶ VL. τρώγοιμ' ἂν omisso καὶ C et Eustathius.

642 a. V. 5. ἄλλου (ἄλλους P) δή τινος om. C et Eustathius.

Versus ex Ὁμοίοις om. C. Ὁμοίαις Dalecampius. V. 1. ἐπεισῆγεν χορείαν] ἐπεισῆγ' εὐχορίαν P. V. 2. Hunc versum ex Philoxeni Δείπνῳ sumpsisse videtur Antiphanes. Conf. ad XI. p. 471 c. δ' ἐν om. B. V. 1. ἀληλεσμένον Casaubonus. ἀληλεμένον CPVL. V. 2. Lacunam indicavit Schweigh. αἱ τοῦτ τεκειν A. αἱ τοῦ τεκεῖν B. αἱ τοῦ τυχεῖν P. αἰτοῦ τυχεῖν VL. τοῦτ' ἐκεῖν C. ἐστιν A. ἐστι BCPVL. V. 3. ᾠὰ CL. ὠὰ AV. ὥσα BP. σησαμαῖ Schweigh. σησαμαὶ ABPVL. σήσαμα C. V. 4. αὐλητρίσω διασκόρῳ B.

642 b. Anaxandridis versus om. C. V. 3. ἔνδον ABPV. εἶδον L. ὄντ' ABP. οὔτ' VL. ᾔδειν] ἴδειν P. V. 4. οὕτω] οὕτως A. χρηστὸς Villebrunius. Libri χρηστῶς.

642 c. Clearchi v. 2. ὦ παῖ σὺ δὲ τίθει Meinekius p. 70. Le-

ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρυα καὶ τραγήματα.
Εὔβουλος Καμπυλίωνι

Τραγημάτων δ' ἔσθ' ἡ τράπεζά σοι πλέα.
Β. οὐ φιλοτραγήμων εἰμὶ πως ἑκάστοτε.

Ἄλεξις Πολυκλείᾳ· ἑταίρας δ' ὄνομα Πολύκλεια·

Ὁ πρῶτος εὑρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα.
τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεῦρέ πως,
κἀργοὺς ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας.

d καὶ ἐν Ὁμοίᾳ· τὸ δ' αὐτὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀντιδότου φέρεται·

Οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι, μὰ τὸν Ἀσκληπιὸν,
τραγήμασιν χαίρω δὲ μᾶλλον. Β. εὖ πάνυ.
Α. τραγήματ' αἰσθάνομαι γὰρ ὅτι νομίζεται
τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι. Β. τὴν νύμφην λέγεις.
Α. παρέχειν ἄμητας καὶ λαγῷα καὶ κίχλας.
τούτοισι χαίρω, τοῖς δὲ κεκαρυκευμένοις
ὄψοισι καὶ ζωμοῖσιν ἥδομ', ὦ θεοί.

e Ἀπίων δὲ καὶ Διόδωρος, ὥς φησι Πάμφιλος, ἐπαίκλειά φασι καλεῖσθαι τὰ μετὰ τὸ δεῖπνον τραγήματα.

50. Ἔφιππος Ἐφήβοις

Χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε, μύρον Αἰγύπτιον·
Φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεώγνυτο,

---

gebatur παῖς ἐπετίθει. Eubuli v. 2. οὐ C. οὐχὶ PVL. Alexidis v. 2. πως om. B. V. 3. μηδέποτε B cum Casaubono. μηδεπώποτε PVL.

642 d. Alexidis versus om. C. V. 2. χαίρω δὲ Erfurdtius p. 456. δὲ χαίρω PVL. V. 6. κεκαρυκευμένοις ABP. κεκκαρυκευμένοις VL. V. 7. ζωμοῖσιν ἥδομ' ὦ] ζωμοῖσιν ηδ' ομω A. ζωμοῖς ἀνήδομ' ὦ Meinekius Quaest. Menandr. I. p. 26.

642 e. ἀπίων δὲ BC. ἀπίων δὴ PVL. Διόδωρος] „Melius in nonnullis scriptum Ἡρόδωρος." Casaubonus. Diodorum om. C. ἐπαίκλεια AB. ἐπαίκλια C superscripto ἐπαίκλεια. ἐπέκλεια PVL et epitome Hoeschelii. φασι] φησὶ B. Ἔφιππος δὲ τραγήματα ἐπαριθμούμενός φησι epitome, omisso priore Ephippi fragmento. V. 1. μετὰ ταῦτ' Iacobsius p. 341. Legebatur μετά τ'. εἰσῆλθε B. εἰσῆλθεν PVL. V. 2. attulit I. p. 29 d. unde Φοινικίνου repositum. Libri φοινίκου. Φοινικικοῦ Casaubonus. βῖκός

ἴτρια τραγήμαθ᾽ ἧκε, πυραμοῦς, ἄμης,
ᾠῶν ἑκατόμβη. πάντα ταῦτ᾽ ἐχναύομεν,
ἐμασώμεθ᾽ οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ᾽ εἴχομεν·
καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν.

καὶ ἐν Κύδωνι

Καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος * *
ἐρέβινθος, * * κύαμος,
χόνδρος, τυρός,
μέλι, σησαμίδες, βράχος, βρυγμός,
f μνοῦς, πυραμίδες, μῆλον, κάρυον,
γάλα, καννάβιδες, κόγχαι, χυλός,
Διὸς ἐγκέφαλος.

Ἄλεξις Φιλίσκῳ

Ἀρτέον
τράπεζαν, ἀπονίψαι δοτέον, προσοιστέος
στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός, ἐσχαρίς,
τράγημα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἁπτέον.

ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος ἐν τῷ Δείπνῳ δευτέρων
643 τραπεζῶν μνημονεύων πολλὰ καὶ τῶν ἡμῖν παρακειμένων
ὠνόμασε, φέρε καὶ τούτων ἀπομνημονεύσωμεν „Τὰς δὲ δὴ
πρόσθεν μολούσας λιπαραυγεῖς πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν
πάλιν εἰσέφερον γεμούσας· τὰς ἐφημέριοι καλέοντι νῦν
τραπέζας, ἀθάνατοι δέ τ᾽ Ἀμαλθείας κέρας. ταῖσι δ᾽ ἐν

τις] βίκος τις PVL. V. 3. 4. attulit II. p. 58 a. V. 3. ἴτρια 58. εἶτ᾽ ἴτρια A. εἶτ᾽ τρία BP. εἶτ᾽ ἠτρία VL. τραγήμαθ᾽ ἧκε Porsonus in Miscellan. p. 246. τραγήματα θῆκε PVL. τραγήματα omisso θῆκε 58. τραγήματα θ᾽ ἧκε Coraës. πυρὰ μοῦσα μησάων ἑκατόμβην ἄντα P. V. 4. ᾠῶν A et 58. ᾠὸν VL. πάντα L. νάντα V. ταῦτ᾽ ἐχναύομεν L et 58. ταῦτα ἐτεχνάομεν PV. V. 5. ἐμασώμεθ᾽ Schweigh. Libri ἐμασώμεθ᾽. V. 6. παραμασύντας Casaubonus. Libri παραμασύλτας. V. 1. μετὰ δεῖπνον Meinekius p. 72. Legebatur μετὰ τὸ δεῖπνον. Indicavi lacunas. V. 4. σησαμίδες] Vide p. 646 f. βράχος om. C. βρίγχος Meinekius deleto βρυγμός.

642 f. Alexidis versus om. C. V. 2. ἀπονίψαι Porsonus. Libri ἀπονίψασθαι. V. 3. ἐσχαρίς] Scribebatur ἰσχαρίς. V. 4. τράγημα Porsonus. Legebatur τραγήματα.

643 a. De Philoxeni versibus vide annotationem. Epitome non nisi primos versus habet. καλέοντι] καλέοντο B.

μέσσαις ἐγκαθιδρύθη μέγα χάρμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς γλυκερὸς, λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὕπο, μὴ κατίδῃς μολογενὲς πῶϋ λιπὼν
b ταῖς ἀνάγκαις ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀρισταίου παλιρρύτοισι παγαῖς. τὸ δ' ὄνομ' ἧς ἄμυλλος. χερσὶν δ' ἐπίθεντο στόμιον μαλεραῖς τὰν δεξαμέναν ὅ τι κα διδῷ τις. ἃ Ζανὸς καλέοντι τρώγματ'. ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐν κατὰ κνακομιγὲς πεφρυγμένον πυροβρομολευκερεβινθοακανθουμικριτοαδυβρωματοπανταναμικτον ἀμπυρικηροιδήστιχας. παρεγίνετο τούτοις ταῖτιν ὁ χολχομανὴς τοξαισελαιοξανθεπίπαν καπυρὸς,
c χοιρινισάδεα δὲ κυχλωτὰ ὁμοφλωκτὰ ἀνάριθμα, καὶ μελίπηκτα τετυγμένα ἄφθονα σασαμόφλωκτα. τυρακίνας τε γάλακτι καὶ μέλιτι συγκατάφυρτος ἧς ἄμυλος, πλατάνισ σασαμορυτοπάγη δὲ καὶ ζεσελαιοπάγη πλάτυντο σασαμόπαστα πέμματα καὶ τερεβινθοκνακοσυμμιγεῖς ἁπαλαῖς

ἐναλιγκίοισι APV. ἐναλίγκιος L. Ex B enotatum ἀλιγκίοισι. συγκαλύπτων L. συγκαλύπτον APV. κατίδῃς PVL. κατίδῃ τις B. μολογενὲς] μηλογενὲς B.

643 b. παγαῖς VL. πάγαις AP. τὸ δ' ὄνομ' ἧς ἄμυλλος A. τὸ δ' ὀνομησαμυλος B. τὸ δ' ὀνόμησα μυλὸς P. τὸ δ' ὄνομαῦσαν μυλὸς VL. χερσὶν PVL. χερσὶ B. ἐπίθεντο ABP. ἐπέθεντο VL.

κα διδῷ] Legebatur καὶ δίδῳ. ἃ Ζανὸς Schweigh. ἆζανὸς PVL. καλέοντι] καλεοντο B. τρώγματ' AB. τρώγματα PVL.

ἔπειτ' Schweigh. ἐπεὶ τ' (sic) PVL. Libri ἐν κατάκνα κομιγὲς. κνακομιγὲς restituit Fiorillo. Litterae ἐν κατὰ delendae videntur. πυροβρομολευκερεβινθοακανθουμικριτοαδυβρωματοπανταναμικτον A. πυροβομυλευκε ρεβινθοακάνθου μικτριτο αδυβρωματο πάντ' ἀνάμικτον B. πυροβρομολ' ἐρέβινθο (ο deletum) ακάνθους μικτριτυαδυβρώματος παντ' ἀναμικτον P. πυροβρομολερεβινθα ἀκάνθους μεκτριτυαδυβρώματος πάντ' ἀνάμικτον V. πυροβρομολέβινθα ἀκάνθους. Μεκτριτηαδυβρώματος πάντ' ἀνάμικτον L. ἄμπυκι κηρος δήστιχας B. χολχομανὴς] κογχομανὴς B. ἐλαιο A. ἐλεο PVL. κυχλωτὰ] κύκλωτα P.

643 c. ἄφθονα σασαμόφλωκτα Schweigh. ἀφθόνας ἀσαμόφλωκτα PVL. συγκατάφυρτος ἧς Schweigh. συγκαταφυρτόσης PVL. πλατάνισ σασαμορυτοπάγη] πλατάνισσα σαμορυτοπάγη PVL. πλατάνισσα σαμόρυτο πηγὴ B. πλάτυντο σασαμόπαστα Schweigh. πλάτυντος ἀσαμόπαστα PVL. τερεβινθο — AB. θερεβινθο — PVL. — κνακοσυμμιγεῖσ' ἁπαλαῖς B. — κνακοσυμμιγεῖσα παλαῖς A. — κνακοσυμ-

θάλλοντες ὥραις ᾠά τ' ἀμυγδαλίδες τὰν μαλακόφλοια ὧν τε τετρωκτατε παισὶν ἀδυΐδη κάρυα· ἄλλα τε ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν ὀλβιόπλουτον. πόσις δ' ἐπεραίνετο κότταβοί τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς· ἔνθα τι κηνὸν ἐλέχθη
d κομψὸν ἀθυρμάτιον καὶ ἐθαύμασαν αὐτό, ἔπειτ' ᾔνησαν." ταῦτα καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος. ὃν ἐπαινῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τριταγωνιστῇ φησι·

Πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος
ὁ Φιλόξενος. τὰ πρῶτα μὲν γὰρ ὀνόμασιν
ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ.
ἔπειτα τὰ μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν
ὡς εὖ κέκραται. θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν
e ἐκεῖνος, εἰδὼς τὴν ἀληθῶς μουσικήν.
οἱ νῦν δὲ κισσόπληκτα καὶ κρηναῖα καὶ
ἀνθεσιπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασι
ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη.

51. Πλακούντων δὲ ὀνόματα πολλῶν καταλεξάντων, ὅσων μέμνημαι, τούτων σοι καὶ μεταδώσω. οἶδα δὲ καὶ Καλλίμαχον ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν συγγραμμάτων πίνακι ἀναγράψαντα πλακουντοποιικὰ συγγράμματα Αἰγιμίου καὶ
f Ἡγησίππου καὶ Μητροβίου, ἔτι δὲ Φαίτου. ἡμεῖς δὲ ἃ μετεγράψαμεν ὀνόματα πλακούντων, τούτων σοι καὶ μετα-

---

μιγεῖσα παλλαῖς PVL. ᾠά τε post ὥραις add. BPV. om. L et Schweigh. editio. τὰν] τὴν B. ὧν τε τετρωκτατε A. ὧν τετρώκασι PV. ὧν τετρώκατε L. τ' ἐπὶ κοινᾶς Schweigh. τ' ἐπικοινας A. τε πικοινας B. τέ πυκινὰς VL. κηνὸν] καινὸν Dalecampius.
643 d. ἔπειτ' A. ἔπειτα PVL. ταῦτα καὶ] καὶ om. B. ἐν τῷ] τῷ om. B. V. 2. τὰ addidit Casaubonus. ὀνόμασιν] ὀνόμασεν B. V. 3. ἰδίοισι καὶ καινοῖσι Grotius in Excerptis p. 629. Libri ἰδίοις καὶ κοινοῖσι. V. 4. τὰ addidit Casaubonus.
V. 5. In epitome est εὖ κεχρωσμένον alia orationis constructione.
643 e. V. 6. om. C. εἰδὼς om. B. τὴν ἀληθῶς Grotius. τἀληθῶς PVL. V. 7. κισσόπληκτα A. V. 8. ἀνθεσιπότατα Elmsleius ad Aristophanis Acharnenses 1151. p. 106. ἀνθεσιπότατά τε A. ἄνθεσι ποτάτε B. ἀνθεσίποτα omisso τε C. ἄνθεσιποτάτε P. ἀνθεσιπωτατά τε V. ἄνθεσι πότατά τε L. ὅσων Coraës. ὅσον PVL. Καλλίμαχον] P. 471. In epitome haec desunt. ἀναγράψαντα] ἀναγράψοντα B. Αἰγιμίου] αἰγημίου A.
643 f. δὲ ἃ] δὲ καὶ ἃ B. τούτων Abreschius Dilucidat.

δώσομεν, οὐχ ὡς τοῦ ὑπ' Ἀλκιβιάδου πεμφθέντος Σωκράτει· ὃν Ξανθίππης καταγελασάσης ὁ Σωκράτης, Οὐκοῦν, ἔφη, οὐδὲ σὺ μεθέξεις τούτου. τοῦτο δὲ ἱστόρησεν
44 Ἀντίπατρος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὀργῆς. ἐγὼ δὲ φιλοπλάκουντος ὢν οὐκ ἂν περιεῖδον τὸν θεῖον ἐκεῖνον ἐξυβριζόμενον πλακοῦντα. μνημονεύων οὖν ὁ κωμικὸς Πλάτων εἴρηκεν ἐν τῷ Ποιητῇ οὕτως·

Μόνος δ' ἄγευστος,
ἄσπλαγχνος ἐνιαυτίζομ᾽ ἀπλάκουντος, ἀλιβάνωτος.

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῆς κώμης ἀμνήμων εἰμί, ἣν Πλακοῦντά φησι καλεῖσθαι Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δωδεκάτῳ Τρωικοῦ διακόσμου, τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν φάσκων αὐτὴν
b ἀπέχειν σταδίους ἕξ. περισπαστέον δὲ λέγοντας πλακοῦς τὴν ὀνομαστικήν· συνῄρηται γὰρ ἐκ τοῦ πλακόεις, ὡς τυρόεις τυροῦς, σησαμόεις σησαμοῦς. εἴρηται δὲ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἄρτος. ὅτι δὲ καλοὺς πλακοῦντας ἐν Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου φαγεῖν ἔστιν οἱ ἐπιδημήσαντες μαρτυρήσουσιν. Ἄλεξις γὰρ πεπλάνηται λέγων τοὺς ἐκ Πάρου. λέγει δὲ οὕτως ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρχιλόχῳ

Ὦ τὴν εὐτείχη ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ,
ἣ κάλλιστα φέρει χώρα δύο τῶν συναπασῶν,
c κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας.

ὅτι δὲ καὶ οἱ Σάμιοι διαφέροντές εἰσι πλακοῦντες Σώπατρος ὁ φλυακογράφος φησὶν ἐν Βακχίδος μνηστῆρσι

Πλακουντοποιὸν ὠνομασμένην Σάμον.

52. Ἐγχύτων δὲ πλακούντων μνημονεύει Μένανδρος μὲν ἐν Ψευδηρακλεῖ

Thucyd. p. 246. Libri ὧν. ὑπ' addidit Casaubonus. καταγελασάσης] καταπατησάσης γελάσας Perizonius ad Aeliani V. H. XI, 12. ὁ Σωκράτης add. L. om. PV. τῷ πρώτῳ] τῷ om. B.

644 a. οὕτως om. B. Μόνος δ' et ἐνιαυτίζομαι om. C. V. 1. δ'] δὲ B. V. 2. ἐνιαυτίζομ' Gaisfordus ad Hephaestionem p. 222. ἐνιαυτίζομαι Casaubonus. ἐνιαυγίζομαι PVL. ἀπλάκουντος L. ἀβλάκουντος V. ἀβλακοῦντος BP.

644 b. ἐκ πάρου ἐν ἀρχιλόχῳ οὕτως ὦ τὴν B. V. 1. εὐτείχη] Libri εὐτυχῆ. ὄλβιε πρέσβυ ἢ VL. ὄλβια ἐπρεσβυ ἢ A. ὄλβια ἐπρεσβύη BP.

644 c. Πλακουντοποιόν] πλακοῦντος ποιὸν B. Μένανδρος δὲ φησὶ τινὰς εὐχύτους πλακοῦντας ὀπτούς C. Μένανδρος] P. 178. μὲν ἐν om. B. Menandri versus attulit IV. p. 172 b.

Οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν οὐδ' οἷα σὺ
εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν, μέλι,
d σεμίδαλιν, ᾠά· πάντα γὰρ τἀναντία
νῦν ἐστιν· ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ
πλακοῦντας ὀπτούς, χόνδρον ἕψει καὶ φέρει
μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θρῖον καὶ βότρυς·
ἡ δημιουργὸς δ' ἀντιπαρατεταγμένη
κρεάδι' ὀπτᾷ καὶ κίχλας.

Εὐάγγελος δ' ἐν Ἀνακαλυπτομένῃ·

Τέτταρας τραπέζας τῶν γυναικῶν εἰπά σοι,
ἓξ δὲ τῶν ἀνδρῶν· τὸ δεῖπνον δ' ἐντελὲς καὶ μηδενὶ
e ἐλλιπές. λαμπροὺς γενέσθαι βουλόμεσθα τοὺς γάμους.
B. οὐ παρ' ἑτέρου δεῖ πυθέσθαι· πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ·
τῶν μὲν ἐλαῶν ἄφελε πάνθ' ὅσ' ἂν βούλῃ γένη·
εἰς δὲ τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες, δέλφακας, χοίρους, λαγῶς.
A. ὡς ἀλαζὼν ὁ κατάρατος. B. θρῖα, τυρόν, ἐγχύτους.
A. παῖ Δρόμων. B. κάνδυλον, ᾠά τ', ἀμύλιον.

V. 1. οἷα dedi ex 172. ἅσα BP. ἅσσα VL.

644 d. V. 3. μέλι, σεμίδαλιν, ᾠά· πάντα 172. μελίσιν μιδαλίνῳ ἅπαντα A. μέλι σεμιδαλίνῳ ἅπαντα BP. Fortasse igitur scribendum ᾠ'· ἅπαντα. V. 5. ὀπτοὺς] ὀπτῷ 172. ἕψει] Scribebatur ἑψεῖ. V. 6. θρῖον L et 172. θηρίον PV. V. 8. κρεάδι' ὀπτᾷ 172. κρέα δίοπται P. κρεαδιοπτᾷ V. κρέα διοπτᾷ L. Εὐάγγελος] εὐάγγελλος B. Ἀνακαλυπτομένῃ Dalecampius. ἀκαλυπτομένῃ PVL. Ἀνακαλυπτόμενος haec fabula dicitur ab Suida in Εὐάγγελος. Euangeli versus om. C. V. 1. εἰπά σοι Schweigh. εἶπας οἱ AB. εἶπας PVL. V. 2. τὸ δεῖπνον δ'] Legebatur τὸ δὲ δεῖπνον. μηδενὶ Fiorillo p. 105. Libri μηδέν.

644 e. V. 3. ἐλλιπές] ἐλλειπές P. γενέσθαι] Legebatur γίνεσθαι. βουλόμεσθα τοὺς A. βρυλόμεθα τοὺς BPV. βουλόμεθα γὰρ τοὺς L. V. 4. πάντα τ' αὐτόπτας ἐρωτῶν μὲν B. πάντα δ' αὐτόπτης ἐρωτῶν μὲν P. V. 5. Fortasse τῶν ἐλαῶν μὲν γὰρ ἄφελε. ὅσ' ἂν βούλῃ] Libri ὅσα βούλει. Alius fortasse malet ὁπόσα βούλει. V. 6. δέλφακας B. δέλφακα PVL. λαγῶς Schweigh. λαγωούς PVL. Versum 8. non integrum Athenaeus posuisse videtur. κάνδυλον] καύδυλον P, qui pariter καυδύλους p. 644 a.

τὸ πέρας, ὕψος τῆς τραπέζης πήχεών ἐστιν τριῶν,
f ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βούληται λαβεῖν.

Ἄμης, πλακοῦντος γένος. Ἀντιφάνης „Ἄμητες, ἄμυλοι." Μένανδρος ἐν Ὑποβολιμαίῳ

Τὸν ἄμητα, Χαίριππ', οὐκ ἐᾷς πέττειν τινά.

Ἴωνες δέ, ὥς φησι Σιληνὸς ἐν ταῖς Γλώσσαις, ἄμην αὐτὸν καλοῦσι καὶ τοὺς μικροὺς ἀμητίσκους. Τηλεκλείδης „Αὐτόμαται δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ' εἰσεπέτοντο."

53. Διακόνιον. Φερεκράτης

Ὑπὸ τῆς ἀπληστίας
διακόνιον ἔμπροσθεν, ἀμφιφῶντ' ἔχων.

Ἀμφιφῶν, πλακοῦς Ἀρτέμιδι ἀνακείμενος, ἔχει δ' ἐν κύκλῳ καόμενα δᾴδια. Φιλήμων ἐν Πτωχῇ ἢ Ῥοδίᾳ

Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω,
ὦ πότνι', ἀμφιφῶντα καὶ σπονδήσιμα.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δίφιλος ἐν Ἑκάτῃ. Φιλόχορος δὲ ἀμφιφῶντα αὐτὸν κληθῆναι καὶ εἰς τὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὰ φέρεσθαι, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰς τριόδους, ἐπεὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαταλαμβάνεται ἡ σελήνη ἐπὶ ταῖς δυσμαῖς
b ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς καὶ ὁ οὐρανὸς ἀμφιφῶς γίνεται.

Βασυνίας. Σῆμος ἐν δευτέρῳ Δηλιάδος „Ἐν τῇ τῆς Ἑκάτης (φησὶ) νήσῳ τῇ Ἴριδι θύουσι Δήλιοι τοὺς βασυνίας καλουμένους. ἔστι δὲ ἑφθὸν πύρινον σταῖς σὺν μέλιτι, καὶ τὰ καλούμενα κόκκωρα, ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία."

V. 9. ἐστιν] Scribebatur ἐστι.

644 f. Μένανδρος] P. 171. Omisit versum C. ἐν add. L. om. PV. Χαίριππ' οὐκ ἐᾷς πέττειν Porsonus. χαιρίππου κέαι ἐς πέττιν A. χαιρίσπου καὶι ἐς πέττιν PVL. σειληνὸς VL. σιληνὸς AP. ταῖς Γλώσσαις] ταῖς om. B. Τηλεκλείδης] Vide II. p. 64 f. VI. p. 268 c. φάρυγ'] Libri φάρυγγ'.

645 a. δᾴδια L. δαίδια V. δαιδία B. δαΐδια P. Φιλήμων] P. 377. Πτωχῇ Casaubonus. πτωχῷ PVL. ἢ Ῥοδίᾳ L. ἠρόδια PV. σπονδήσιμα] σπονδὰς ἅμα Coraës in Schneideri Supplemento lexici p. 178.

645 b. βασυνίας ἑφθὸν πύρινον σταῖς σὺν μέλιτι ἰσχάσι καὶ καρύοις C. Σῆμος ἐν L. σῆμος δ' ἐν PV.

Στρεπτοὶ καὶ νεήλατα. τούτων μνημονεύει Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τοῦ στεφάνου.

Ἐπιχύτων Νικοφῶν ἐν Χειρογάστορσιν

c Ἐγὼ μὲν ἄρτους, μᾶζαν, ἀθάρην, ἄλφιτα,
κόλλικας, ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους,
πτισάνην, πλακοῦντας, δενδαλίδας, ταγηνίας.

Πάμφιλος δὲ τὸν ἀττανίτην καλούμενον ἐπίχυτόν φησι καλεῖσθαι. τοῦ δὲ ἀττανίτου Ἱππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει

Οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγοὺς καταβρύκων,
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

d Κρῆιον, πλακοῦς ἄρτος, ὃν Ἀργεῖοι παρὰ τῆς νύμφης πρὸς τὸν νυμφίον φέρουσιν. ὀπτᾶται δ' ἐν ἄνθραξι, καὶ καλοῦνται ἐπ' αὐτὸν οἱ φίλοι, παρατίθεται δὲ μετὰ μέλιτος· ὥς φησι Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις.

Γλυκίνας· ὁ διὰ γλυκέος καὶ ἐλαίου πλακοῦς παρὰ Κρησὶν, ὥς φησι Σέλευκος ἐν Γλώσσαις.

Ἐμπέπτας. ὁ αὐτός φησι, πύρινος ἄρτος κοῖλος καὶ σύμμετρος, ὅμοιος ταῖς λεγομέναις κρηπῖσιν, εἰς ἃς ἐντίθεται τὰ διὰ τοῦ τυροῦ σκευαζόμενα πλακούντια.

e 54. Ἐγκρίδες. πεμμάτιον ἑψόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ

νεήλατα] νεήλαται B. Δημοσθένης] P. 314. ὁ ῥήτωρ et περὶ τοῦ στεφάνου om. B. Ἐπιχύτων Schweigh. Libri ἐπίχυτον. ἐνχειραγάστορσιν B. Νικοφῶν] Legebatur Νικοχάρης. Emendatum ex Etymologico M. p. 367, 32. ubi secundus versus affertur. —

645 c. V. 1. Ἐγὼ] Ἔχω Porsonus. V. 2. ὀβελίαν καὶ PVL. καὶ om. AB et Etymolog. μελιτοῦτταν Etymolog. μελιττοῦταν BPVL. ἐπιχύτους] ἐπιχύτας Etymolog. V. 3. πτισσάνην P. ἀττανίστης, ὃν ἀργεῖοι παρὰ τῆς νύμφης — epitome. ἀττανίτην et ἀτιανίτου L. ἀτγανίτην et ἀτγανίτου PV. Ἱππῶναξ] Scribebatur Ἱππώναξ. ἐν τούτοις μνημονεύει om. B. V. 1. οὐ κάττας τε B. οὐ καττασιε P. οὐκαττάς τε V. οὐ καττάς τε L. Emendatum ex IX. p. 388 b. ubi οὐδ' ἀτταγάς τε. καταβρύκων] διατρώγων 388. V. 2. τηγανίτας Casaubonus. τηγανίας PVL.

645 d. Φιλητᾶς] φιλήτας PVL. φιλίτας AB. ἐμπέπτας PVL. ἐμπέμπτας A. ἐμπεμπτάς C in textu, ἐμπεπτάς in margine. ἐντίθεται B. Legebatur ἐντίθενται. τυροῦ AB. πυροῦ PVL. κηροῦ C et epitome Hoeschelii.

τὸ πέρας, ὕψος τῆς τραπέζης πήχεών ἐστιν τριῶν,
f ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βούληται λαβεῖν.

Ἄμης, πλακοῦντος γένος. Ἀντιφάνης „Ἄμητες, ἄμυλοι.“ Μένανδρος ἐν Ὑποβολιμαίῳ

Τὸν ἄμητα, Χαίριππ', οὐκ ἐᾷς πέττειν τινά.

Ἴωνες δέ, ὥς φησι Σειληνὸς ἐν ταῖς Γλώσσαις, ἄμην αὐτὸν καλοῦσι καὶ τοὺς μικροὺς ἀμητίσκους. Τηλεκλείδης „Αὐτόμαται δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ' εἰσεπέτοντο.“

53. Διακόνιον. Φερεκράτης

Ὑπὸ τῆς ἀπληστίας
διακόνιον ἔμπροσθεν, ἀμφιφῶντ' ἔχων.

Ἀμφιφῶν, πλακοῦς Ἀρτέμιδι ἀνακείμενος, ἔχει δ' ἐν κύκλῳ καόμενα δᾳδία. Φιλήμων ἐν Πτωχῇ ἢ Ῥοδίᾳ

Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω,
ὦ πότνι', ἀμφιφῶντα καὶ σπονδήσιμα.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δίφιλος ἐν Ἑκάτῃ. Φιλόχορος δὲ ἀμφιφῶντα αὐτὸν κληθῆναι καὶ εἰς τὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὰ φέρεσθαι, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰς τριόδους, ἐπεὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαταλαμβάνεται ἡ σελήνη ἐπὶ ταῖς δυσμαῖς
b ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς καὶ ὁ οὐρανὸς ἀμφιφῶς γίνεται.

Βασυνίας. Σῆμος ἐν δευτέρῳ Δηλιάδος „Ἐν τῇ τῆς Ἑκάτης (φησὶ) νήσῳ τῇ Ἴριδι θύουσι Δήλιοι τοὺς βασυνίας καλουμένους. ἔστι δὲ ἑφθὸν πύρινον σταῖς σὺν μέλιτι, καὶ τὰ καλούμενα κόκκωρα, ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία.“

V. 9. ἐστιν] Scribebatur ἐστι.

644 f. Μένανδρος] P. 171. Omisit versum C. ἐν add. L. om. PV. Χαίριππ' οὐκ ἐᾷς πέττειν Porsonus. χαιρίππου κέαι ἐς πέττω A. χαιρίσπου καῖι ἐς πέττιν PVL. σειληνὸς VL. σιληνὸς AP. ταῖς Γλώσσαις] ταῖς om. B. Τηλεκλείδης] Vide II. p. 64 f. VI. p. 268 e. φάρυγ'] Libri φάρυγγ'.

645 a. δᾴδια L. δαίδια V. δαιδία B. δαίδια P. Φιλήμων] P. 377. Πτωχῇ Casaubonus. πτωχῷ PVL. ἢ Ῥοδίᾳ L. ἠρόδια PV. σπονδήσιμα] σπονδὰς ἅμα Coraës in Schneideri Supplemento lexici p. 178.

645 b. βασυνίας ἑφθὸν πύρινον σταῖς σὺν μέλιτι ἰσχάσι καὶ καρίοις C. Σῆμος ἐν L. σῆμος δ' ἐν PV.

χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λάκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἑστιάσεις, περιφέρειν τε αὐτοὺς ὅταν μέλλωσιν ᾄδειν τὸ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς παρθένου αἱ ἐν τῷ χορῷ ἀκόλουθοι.

Κριμνίτης πλακοῦς ποιὸς διὰ κρίμνων γινόμενος, ὡς Ἰατροκλῆς ἐν τῷ περὶ πλακούντων ἀναγράφει.

b 55. Σταιτίτας, πλακοῦς ποιὸς, ἐκ σταιτὸς καὶ μέλιτος. μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ. σταῖς δ' ἐστὶν ὑγρὸν εἰς τήγανον ἐπιχεόμενον, μέλιτος ἐπιβαλλομένου καὶ σησάμης καὶ τυροῦ, ὡς Ἰατροκλῆς φησίν.

Χαρίσιος· τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν

Ἐγὼ δ' ἰὼν
πέμψω πλακοῦντ' εἰς ἑσπέραν χαρίσιον.

Εὔβουλος δ' ἐν Ἀγκυλίωνι ὡς περὶ ἄρτου αὐτοῦ ὄντος οὑτωσὶ λέγει·

Ἐξεπήδησ' ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον.

c Ἐπίδαιτρον, πλακουντῶδες μάζιον ἐπὶ τῷ δείπνῳ ἐσθιόμενον, ὥς φησι Φιλήμων ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων.

Νάνος ἄρτος πλακουντώδης διὰ τυροῦ καὶ ἐλαίου σκευαζόμενος.

A. τῷ σχηματοειδεῖς PV. τὸ σχηματοειδὲς Basil. L. Veram scripturam habuit epitome, in qua est γῦρος (sic C: γῦρος epitome Hoeschelii): οὗτος τῷ σχήματι μαστοειδής ἐστιν, ὥς φησιν Ἀλκμάν. ἀναγράφει om. B.

646 b. Σταιτίτας] σταιτίτης Eustathius p. 1407, 24. σταιτὸς AC et Eustathius. σταίατος B. στίατος PVL. μνημονεύει om. B. Ἐπίχαρμος] Vide III. p. 110 b. Ἰατροκλῆς Pearsonus. Libri ἱεροκλῆς. τούτου μνημονεύει om. B. Aristophanis verba om. C. δ' ἰὼν] Legebatur δὲ νῦν. δὲ νυν P. πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν Bentleius ad Callimachi fragmenta p. 513. πλακουντεσπερων A. πλακοῦνθ' ἑσπέραν PVL. δ' ἐν om. B. ἐν add. APV. om. L. ὡς περὶ B. ὡσπερὶ A. ὥσπερ PVL. ὡσπερὶ Schweigh. Ἐξεπήδησ'] Libri ἐξεπλήσας. Correctum ex XV. p. 668 d. ἀρτίως A. ἀρτίῳ PVL.

646 c. Ἐπίδαιτρον praeteriit epitome. πλακουντῶδες μάζιον Schweigh. πλακούντων δεσμάζιον AP. πλακούντων δ' ἐς μάζιον B. πλακούντων δεσμάτιον V. πλακούντων ἐδεσμάτων L. Rectius μαζίον scribi videtur. Νάνος] ναῦος P. σκευαζόμενος AC. κατασκευαζόμε-

Ψωθία τὰ ψαθύρια. Φερεκράτης Κραπατάλοις·

Λήψει δ' ἐν Ἅιδου κραπάταλον τριωβόλου
καὶ ψωθία.

Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος δ' ἐν Ἀττικαῖς Γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἀποψώμενα ψωθία καλεῖσθαι, ἅ τινας ὀνομάζειν ἀτταράγους.

d Ἴτριον πεμμάτιον λεπτὸν διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γινόμενον. μνημονεύει αὐτοῦ Ἀνακρέων οὕτως·

Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἔπιον κάδον.

Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια.

Σοφοκλῆς Ἔριδι·

Ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω.

Ἀμόραι. τὰ μελιτώματα Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις ἀμόρας φησὶ καλεῖσθαι. μελιτώματα δ' ἐστὶ πεπεμμένα.

e Ταγηνίτης, πλακοῦς ἐν ἐλαίῳ τετηγανισμένος. μνημονεύει Μάγνης ἢ ὁ ποιήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας κωμῳδίας ἐν Διονύσῳ δευτέρῳ·

Ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαροὺς

νον PVL. ψωθία] ψώθια Eustathius p. 1635, 30. 1817, 47. Κραπατάλοις] Scribebatur Κραπατάλλοις. κραπάταλον] Scribebatur κραπάταλλον. κραπάνταλον B. ψωθία] τὴν ψωθίαν ex hac fabula memorat Pollux IX, 83. Θεόδωρος δ' AB. Aberat δ'. ἀποψώμενα B cum H. Stephano Thesaur. vol. IV. p. 10847. Legebatur ἀποψαυόμενα consentiente Eustathio p. 1635, 30. ψωθία] ψωμὸς B. ἀτταράγους VL et Eustathius. ἀνταῤῥάγους A. ἀτταβύγους P.

646 d. γινόμενον. μνημονεύει αὐτοῦ et οὕτως om. B. γινόμενον AC. γενόμενον PVL. Anacreontis verba om. C. Eorum quae vera sit scriptura ad XI. p. 472 e. dictum. Ἠρίστησα μὲν L. ἠριστήσαμεν BPV. ἀποκλὰς] Scribebatur ἀπόκλας. Ἀριστοφάνης — σησαμοῦντες, ἴτρια add. ABL. om. PV. Ἀχαρνεῦσι] V. 1092. Ἔριδι AB. Ἴριδι (fr. 1. p. 622.) PVL. ἐγὼ δε πεινω σ' ἄγαν πρὸς B. ἀμόρα: τὰ μελιτώματα τὰ πεπεμμένα C. μελιτώματα bis. μελιττώματα PVL. Φιλητᾶς] φιλήτας PVL. φιλίτας AB. ἐν add. ABP. om. VL.

646 e. ταγηνίτης πλακοῦς ἐλαίῳ τετηγανισμένος, ὃ καὶ ταγηνίας C. Μάγνης] μάγης B. Cratetí hos versus tribuit Pollux VI, 79.

σίζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι; καὶ Κρατῖνος ἐν Νόμοις·

Καὶ δρόσον βάλλων ἕωθεν χλιαρὸς ταγηνίας.

Ἔλαφος πλακοῦς ὁ τοῖς Ἐλαφηβολίοις ἀναπλασσόμενος διὰ σταιτὸς καὶ μέλιτος καὶ σησάμου.

Ναστὸς πλακοῦντος εἶδος ἔχων ἔνδον καρυκείας.

56. Χόρια βρώματα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα.

f Ἀμορβίτης πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς. οἱ δὲ παισά, πλακούντια παρὰ Κώοις, ὥς φησιν Ἰατροκλῆς.

Σησαμίδες ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα. Εὔπολις Κόλαξιν·

Ὅς χαρίτων μὲν ὄζει,
καλλαβίδας δὲ βαίνει,
σησαμίδας δὲ χέζει,
μῆλα δὲ χρέμπτεται.

Ἀντιφάνης Δευκαλίωνι·

Σησαμίδας ἢ μελίπηκτα ἢ τοιοῦτό τι.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἔφιππος ἐν Κύδωνι· πρόκειται τὸ μαρτύριον.]

647 Μυλλοί. Ἡρακλείδης ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ περὶ θεσμῶν ἐν Συρακούσαις φησὶ τοῖς παντελείοις τῶν Θεσμοφορίων ἐκ σησάμου καὶ μέλιτος κατασκευάζεσθαι ἐφήβαια γυναικεῖα, ἃ καλεῖσθαι κατὰ πᾶσαν Σικελίαν μυλλοὺς καὶ περιφέρεσθαι ταῖς θεαῖς.

ἢ om. B. αὐτοῖσιν Pollux, Libri αὐτοῖς. καὶ Κρατῖνος ἐν] καὶ et ἐν om. B. Ἐλαφηβολίοις] ἐλαφηβολείοις B. καὶ μέλιτος add. L. om. PV. ἔχων] ἔχον P. καρυκείας L. καρυκκείας C. καρυκκίας BPV.

646 f. σησάμων ABC. σησάμου PVL. V. 1. 2. om. C. V. 1. μὲν ὄζει Porsonus in Miscellan. p. 247. με νομίζει AB. μενομίζει V. νενομίζει P. μὲν ὀμιχεῖ Basil. L. V. 2. 3. attulit p. 630 a. V. 2. καλλαβίδας ABPV et 630. κολλαβίδας L. V. 3. χέζει] ὄζει C et epitome Hoeschelii. μελίπηκτα] μελίπηκτον? μνημονεύει αὐτῶν καὶ om. B. πρόκειται] οὐ πρόκειται B. Vide p. 642 f.

647 a. Μυλλοί] Hanc sectionem om. C. συρακόσιος A. συρακούσιος PVL. κατασκευάζεσθαι A. κατασκευάσασθαι PVL.

Ἐχῖνος. Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ ἐκ παραλλήλου τιθεὶς τὰ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἐξαι-
b ρέτως γινόμενα τοῖς ἐν τῇ Ῥόδῳ γράφει οὕτως „Τῇ δὲ περὶ τὸν ἄμητα δόξῃ τὸν καινὸν ἀνταγωνιστὴν ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰσάγουσι τραπέζης ἐχῖνον. ὑπὲρ οὗ νῦν μὲν ἐπὶ κεφαλαίου· παραγενομένου δὲ σοῦ καὶ συντεθέντος κατὰ τοὺς ἐν Ῥόδῳ νόμους ἀναμασησάμενος πειράσομαι πλείω περιθεῖναι λόγον."

Κοτυλίσκοι. Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος πλακοῦντάς τινάς φησιν οὕτω καλεῖσθαι τοὺς ἐκ τρίτου μέρους τῆς χοίνικος γινομένους.

Χοιρίναι. τούτων μνημονεύει Ἰατροκλῆς ἐν τῷ περὶ
c πλακούντων καὶ τοῦ πυραμοῦντος καλουμένου, διαφέρειν λέγων τῆς πυραμίδος καλουμένης. γίνεσθαι γὰρ ταύτην ἐκ πυρῶν πεφωσμένων καὶ μέλιτι δεδευμένων. αὗται δὲ ἆθλα τίθενται ταῖς παννυχίσι τῷ διαγρυπνήσαντι.

57. Χρύσιππος δ' ὁ Τυανεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρτοκοπικῷ εἴδη πλακούντων καὶ γένη τάδε ἀναγράφει „Τερεντῖνον, Κρασσιανὸν, Τουτιανὸν, Σαβελλικὸν, κλοῦστρον, Ἰουλιανὸν, Ἀπικιανὸν, Κανωπικὰ, πελούκιδον, Καππαδο-

---

ἐχῖνος: ἀττικὸς καὶ οὗτος πλακοῦς C. ὁ Σάμιος om. B. ἐκ παραλλήλου] ἐκ παραλλήλους B. γινόμενα AB. γενόμενα PVL. οὕτως om. B.

647 b. Ἡρακλέων] ἡράκλεων B. οὕτω] οὕτως B. χοιρῖναι: αὗται ἆθλα τίθενται ταῖς παννυχίσι τῷ διαγρυπνήσαντι C. Quae repetit Eustathius p. 1753, 28. χοιρίναι BC. Eustathius et Schweigh. editio. χοίριναι PVL. χοιρῖναι. ἰατροκλῆς μνημονεύει τούτου καὶ τοῦ πυραμοῦντος B.

647 c. χρύσιππος δ' ὁ τυανεὺς μυρία εἴδη πλακούντων ἐν τῷ ἀρτοκοπικῷ καταλέγει, βάρβαρα τὰ πλείω. ἔστι δέ τις καὶ ὀρυζίτης πλακοῦς. ὁ δὲ φθοῖς οὕτω γίνεται· τυρὸν ἐκπιέσας — — εἶτ' ἐπίβαλε μέλι, καὶ σιλίγνεως ἡμίναν, καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν. φλαβιλλίοις, φησί, καινοῖς ἐν οἷς τὸ πῦρ ῥιπίζεται. ταῦτα τὴν αὐτὴν τῷ κοσκίνῳ, φησί, χρείαν ὅτε κόσκινον μὴ πάρεστιν ἐν τῇ τοῦ πυρουμένου κατασκευῇ. ὅτι χίδρον οἱ ἑφθοὶ πυροὶ παρὰ Ἀλκμᾶνι. C. ὁ τιανεὺς ἐν ἀρτοκοπικῷ B. τερεντῖνον A. ταραντῖνον PVL. κρασσιανὸν A. κρασιανὸν PVL. τουτιανὸν accessit ex A. Σαβελλικὸν Schweigh. σαβελλικὸν A. σαπλικὸν P. σικελικὸν VL. Ἰουλιανὸν — Καππαδοκικὸν add. ABL et codex Farnesianus. om. PV. κανωπικὰ AB et Farnesianus, nisi quod A accentu caret. κανωπικὸν L. πελούκιδον A. περλούκιδον B. πεπλουκίδιον Farnesianus. παρλουκίδιον L.

b 58. Ἁρποκρατίων δὲ ὁ Μενδήσιος ἐν τῷ περὶ πλακούντων τὴν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι καλουμένην παγκαρπίαν καλεῖ. ἴτρια δ' ἐστὶ ταῦτα συντεθρυμμένα μετὰ μέλιτος ἑψόμενα· καὶ μετὰ τὴν ἕψησιν σφαιρηδὸν συντεθέντα περιδεῖται βύβλῳ λεπτῇ ἕνεκα τοῦ συμμένειν. πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμὰν οὕτως

Ἤδη παρέξει πυάνιόν τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

ἐστὶ δὲ τὸ πυάνιον, ὥς φησι Σωσίβιος, πανσπερμία ἐν γλυκεῖ ἡψημένη· χίδρον δὲ οἱ ἑφθοὶ πυροί. κηρίναν δὲ ὀπώραν λέγει τὸ μέλι. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν
c Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ „Πόλτον ἕψειν ὄρθριον." καὶ τῶν καλουμένων δὲ μελικηρίδων μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις οὕτως

Ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας.

59. Λεχθέντων καὶ τούτων ὁ σοφὸς Οὐλπιανὸς ἔφη, Πόθεν ὑμῖν, ὦ πολυμαθέστατοι γραμματικοί, καὶ ἐκ ποίας βιβλιοθήκης ἀνεφάνησαν οἱ σεμνότατοι οὗτοι συγγραφεῖς, Χρύσιππος καὶ Ἁρποκρατίων, διαβάλλοντες καλῶν ὀνόματα φιλοσόφων τῇ ὁμωνυμίᾳ; τίς δὲ καὶ ἡμίναν Ἑλλήνων ὀνό-
d μασεν; ἢ τίς ἀμύλου μνημονεύει; ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ Λαρηνσίου καὶ εἰπόντος, Τὴν μὲν ἡμίναν οἱ τὰ εἰς Ἐπίχαρμον ἀναφερόμενα ποιήματα πεποιηκότες οἴδασι, κἀν τῷ Χείρωνι ἐπιγραφομένῳ οὕτω λέγεται

Καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρόν, ἡμίνας δύο.

---

648 b. παγκαρπίαν PVL. παγκάπραν A. πάνκαπραν B. Epitome hunc locum omisit. σύντεθρυμμένα L. συντεθριμμένα BPV. μετὰ ABPV. ἃ μετὰ L. συμμένειν] σημμένειν B. Ἀλκμὰν] ἀλκμᾶν BP. οὕτως om. B. V. 1. πυάνιον] πεάνιον B.

648 c. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει] καὶ et δὲ οὕτως λέγει om. B. γᾷ PVL. γῇ AB. Θαλάσσᾳ] Libri θαλάσσῃ. Πόλτον Dalecampius. πόντον PVL. ἐν et οὕτως om. B. μελικήρας Schweigh. μελικῆρας PVL. βιβλιοθήκης] βυβλιοθήκης P.

648 d. ἡμίναν] Antiatticista Bekkeri p. 99, 1. Ἡμίνα· ἐν τῇ ἀναφερομένῃ εἰς Ἐπίχαρμον Ὀψοποιΐᾳ. Χείρωνι] χείρονι BP. ἐπιγραφομένῳ om. B. οὕτω B. οὕτως PVL. Epicharmi versum attulit XI. p. 479 a. ἡμίνας δύο — εἶτα Λαρηνσίου om. P.

τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα ὅτι πεποιήκασιν ἄνδρες ἔνδοξοι, Χρυσόγονός τε ὁ αὐλητής, ὥς φησιν Ἀριστόξενος ἐν ὀγδόῳ πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην· Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν εἴτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυώνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας
e πεποιηκέναι φησίν. ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος. τοῦ δὲ ἀμύλου μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Στερροῖς οὑτωσὶ λέγων

Φιλῶ πλακοῦντα θερμόν, ἀχράδας οὐ φιλῶ,
χαίρω λαγῴοις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις.

60. Τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ κοπτήν τινα καλεῖτε, ὁρῶ δὲ ἑκάστῳ κειμένην ἐπὶ τῆς τραπέζης, λέγετε ἡμῖν, ὦ λίχνοι, τίς τοῦ ὀνόματος τούτου τῶν ἐνδόξων μνημονεύει. καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη, Τὸ μὲν θαλάσσιον πράσον κόπτην φησὶ καλεῖσθαι Διονύσιος ὁ
f Ἰτυκαῖος ἐν ἑβδόμῳ Γεωργικῶν. τοῦ δὲ ἡμῖν παρακειμένου μελιπήκτου μέμνηται Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ γρίφων οὑτωσὶ λέγων „Σκεύη κελεύοντα λέγειν ὅμοια εἰπεῖν

Τρίπους, χύτρα, λυχνεῖον, ἀκταία, βάθρον,
σπόγγος, λέβης, σκαφεῖον, ὅλμος, λήκυθος,
σπυρίς, μάχαιρα, τρυβλίον, κρατήρ, ῥαφίς.

καὶ πάλιν ὄψων οὕτως

Ἔτνος, φακῆ, τάριχος, ἰχθύς, γογγυλίς,

ψευδεπιχάρμεια Schweigh. ψευδεπιχάρμια AB. ψευδεπιχάρμαια V. Accentu caret L.: unde in Casauboniana secunda ψευδεπιχαρμαῖα positum est. ὅτι delevit Schweigh.

648 e. ἱστορεῖ om. B. Στερροῖς] στεῤῥοῖς BP. οὑτωσὶ λέγων om. B. V. 1. φιλοπλακοῦντα B. κοπτήν PV. κόπτην L. ἡμῖν] ὑμῖν B. λίχνοι BL. λύχνοι PV. πράσον] Scribebatur πράσσον. κόπτην L. κοπτὴν APV.

648 f. ἑβδόμῳ add. ABL. om. V lacuna relicta. ζῳ P. γρίφων Casaubonus. Libri γραφῶν. οὑτωσὶ λέγων om. B. Clearchi locum om. C. κελεύοντα] κελεύοντος Schweigh. V. 1. ἀκταία Schweigh. ἀκταῖα PVL. V. 2. ὅλμος] Scribebatur ὄλμος. V. 3. σπιρὶς B. καὶ πάλιν] ἢ πάλιν B. V. 1. γογγυλὶς] γογγολὶς B.

649 σκόροδον, κρέας, θύννειον, ἅλμη, κρόμμυον,
σκόλυμος, ἐλαία, κάππαρις, βολβὸς, μύκης.

ἐπί τε τῶν τραγημάτων ὁμοίως·

Ἄμης, πλακοῦς, ἔντιλτος, ἴτριον, ῥόα,
ᾠὸν, ἐρέβινθος, σησάμη, κοπτὴ, βότρυς,
ἰσχὰς, ἄπιος, πέρσεια, μῆλ', ἀμύγδαλα.

ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. ὁ δὲ φλυακογράφος Σώπατρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πύλαι δράματί φησι

Τίς δ' ἀναρίθμου μήκωνος εὗρε κοπτὰς;
ἢ κνηκοπύρους ἡδονὰς τραγημάτων ἔμιξεν;

ἀπέχεις, ὦ καλέ μου λογιστὰ Οὐλπιανὲ, τὴν κοπτήν· ἥς
b συμβουλεύω σοι ἀπεσθίειν. καὶ ὃς οὐδὲν μελλήσας ἀνελόμενος ἤσθιε. γελασάντων δὲ πάντων ἔφη ὁ Δημόκριτος, Ἀλλ' οὐκ ἐσθίειν σε προσέταξα, καλὲ ὀνοματοθήρα, ἀλλὰ μὴ ἐσθίειν. τὸ γὰρ ἀπεσθίειν οὕτως εἴρηκεν ἐν Φινεῖ ὁ κωμῳδιοποιὸς Θεόπομπος

Παῦσαι κυβεύων, μειράκιον, καὶ τοῖς βλίτοις
διαχρῶ τὸ λοιπόν. κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις·
τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων ἀπέσθιε.
ἡ τρὺξ ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν.
ταῦτ' ἢν ποιῇς, ῥᾴων ἔσει τὴν οὐσίαν.

c χρῶνται δὲ τῷ ἀπεσθίειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος ἐσθίειν, ὡς Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις

Οἴμοι τάλας, δάκνει, δάκνει,
ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν.

---

649 a. V. 2. θύννειον Schweigh. θυννίον PVL. θυνίον B. ἅλμη PVL. αλλη A. ἄλλη B. κρόμμυον] κρόμυον B. ὁμοίως — ἐρέβινθος om. B. V. 1. ῥόα, ᾠὸν] Libri ῥοδῶον. ῥοαὶ, ᾠὸν Casaubonus. ῥοὰ, ᾠὸν Salmasius. V. 3. πέρσεια Salmasius. περσία VL. πέρσια P. μῆλ' Schneiderus ad Theophrastum vol. V. p. 476. Libri μηλέα. τῷ ἐπιγραφομένῳ et φησι om. B.

649 b. μελλήσας L. μελήσας BPV. σε προσέταξα] σοι προσέταξα B. κωμῳδιοποιὸς A. κωμῳδοποιὸς PVL. V. 1. κυβεύων] κυβεύων B. V. 4. εὐβουλίαν] „Mutat Casaubonus in εὐκοιλίαν." Grotius in Excerptis p. 971. Videtur Scaligerum nominare voluisse. V. 5. ταῦτ' ἢν ποιῇς Scaliger apud Grotium. ταύτην πόης (ποης A) ABV. ταύτην πίῃς L. ταύτην ποη ῥᾷον (sic) ἔση P. ῥᾴων ἔσει A. ῥᾷον ἔσει B. καὶ ῥῷον ἔση VL.

649 c. ἐν Στρατιώταις] ἐν om. B. V. 2. ἀπεσθίει] ἐπεσθίει B.

61. Ἐπὶ τούτῳ ἐλεγχθεὶς ὁ Σύρος καὶ δηχθεὶς σφόδρα, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη, παράκειται ἡμῖν ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ψιττάκια· ἅπερ ἢν εἴπῃς παρὰ τίνι κεῖται, δώσω σοι οὐ χρυσέους δέκα στατῆρας κατὰ τὸν Ποντικὸν λεσχηνευτήν, ἀλλὰ τουτὶ τὸ ἔκπωμα. σιωπήσαντος δὲ τοῦ Δημοκρίτου, Ἀλλ' ἐπεὶ ἀπορεῖς, ἔφη, ἐγώ σε διδάξω. Νίκανδρος μὲν ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς Θηριακοῖς μνημονεύων
d αὐτῶν φησι

Φιττάκι' ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδαλέοισιν ὅμοια.

γράφεται δὲ καὶ

Βιστάκια — — ἀμυγδαλόεντα πέφανται.

καὶ Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν γράφει οὕτως „Φέρει δὲ καὶ τὸ πέρσειον ἡ Ἀραβία καὶ ἡ Συρία καὶ τὸ καλούμενον βιστάκιον· ὃ δὴ καὶ βοτρυώδη τὸν καρπὸν ἀφίησι, λευκόφλοιον ὄντα καὶ μακρὸν, παρεμφερῆ τοῖς δακρύοις, ἃ δὴ ῥαγῶν τρόπον ἀλλήλοις ἐπιβάλλει· τὰ δ' ἔνδον ἔγχλωρον, καὶ τοῦ κωνίου τῶν στροβίλων ἧττον μὲν εὔχυμον, εὐώδη δὲ μᾶλλον.“ οἱ δὲ τὰ Γεωργικὰ
e συγγράψαντες ἀδελφοὶ ἐν τῷ τρίτῳ γράφουσιν οὕτως „Καὶ τὴν μελίαν καὶ τὴν τέρμινθον, ἃ δὴ νῦν πιστάκια οἱ Σύροι καλοῦσιν.“ καὶ οὗτοι μὲν διὰ τοῦ π πιστάκια ταῦτα ὠνόμασαν, ὁ δὲ Νίκανδρος δασέως φιττάκια· Ποσειδώνιος δὲ βιστάκια.

δὲ τοῦ add. PL. om. V. Ἀλλ' L. καὶ PV. ἐν τοῖς] τοῖς om. B. Θηριακοῖς] V. 891.

649 d. μνημονεύων αὐτῶν om. B. ψιττάκι'] φιττάκι' C. Βιστάκια] πιστάκια A. ἀστάκια PVL. Correctum ex C, in quo est γρ. δὲ καὶ βιστάκια relicuis verbis omissis. Apud Nicandrum editum πιστάκι' ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδαλόεντα πέφανται. ἀμυγδαλόεντα ex Nicandro repositum. Libri ἀμύγδαλα ὄντα. τῇ τρίτῃ A. Aberat τῇ. τῶν ἱστοριῶν γράφει οὕτως om. B. Φέρει δὲ] φησὶ add. B. πέρσειον Salmasius. πέρσιον CP. περσίον VL. ὃ δὴ] ὁ δὲ P. Proximum καὶ om. B. λευκόφλοιον PVL. λευκόφαιον A. λευκοφύοιον B. λευκοφαῆ C et epitome Hoeschelii. λευκόφαιον Schweigh. τρόπον] τρόπῳ B. ἔγχλωρον] ἔνχλωρον A. Epitome dedit ἔστι χλωρόν. κωνίου ABC. κωνείου PVL. εὐώδη] ἐνώδη P.

649 e. οὕτως] οὕτω B. Καὶ τὴν — βιστάκια] Eustathius p. 1210, 40. πιστάκια ταῦτα om. B. φιττάκια ABC et Eustathius. φιτάκια PV. φιστάκια L.

62. *Περιβλέψας οὖν ἐν τούτοις τοὺς παρόντας καὶ τυχὼν ἐπαίνου, Ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν παρακειμένων λελέξεταί μοι, ἵνα με τῆς πολυμαθίας ἀγασθῆτε· ἐρῶ δὲ πρότερον περὶ τῶν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι*
f *καλουμένων κοννάρων καὶ παλιούρων. μνημονεύει δὲ αὐτῶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Κυζικηνὸς ἐν τρίτῃ τῶν περὶ τῆς πατρίδος λέγων οὕτως „Κεραυνοῦ δὲ σκήψαντος εἰς τὸν τάφον ἀνεβλάστησεν ἐκ τοῦ σήματος δενδρίον, ὃ ἐκεῖνοι κόνναρον ἐπονομάζουσιν. ἔστι δὲ τὸ δενδρίον τῷ μεγέθει μὲν πτελέης καὶ πεύκης οὐδέν τι μεῖον. ἀκρέμονας δ' ἔχει θαμέας καὶ δολιχοὺς καὶ ἐπ' ὀλίγον ἀκανθώδεας, τὸ δὲ φύλλον τέρεν καὶ χλωρὸν, τῇ φυῇ περιφερές. καρποφορεῖ*
650 *δὲ δὶς τοῦ ἔτεος, ἦρός τε καὶ φθινοπώρου. γλυκὺς δὲ πάνυ ὁ καρπὸς, μέγεθος κατὰ φαυλίην ἐλαίην, καὶ τὴν σάρκα καὶ τὸ ὀστέον ταύτῃ προσείκελον, διαλλάσσον δὲ τῇ τοῦ χυμοῦ ἡδονῇ. καὶ τρώγεται ἔτι χλωρὸς ὁ καρπός· καὶ ἐπὴν αὐανθῇ, ποιοῦσιν ἐξ αὐτοῦ ἄλευρα, καὶ πατέονται ταῦτα, οὐ μάξαντες, οὐδ' ὕδατι δεύοντες, ἀλλὰ φαύλως ὁκοῖά περ πέφυκεν." καὶ Εὐριπίδης ἐν Κύκλωπι φησι „Παλιούρου κλάδῳ." Θεόπομπος δ' ἐν εἰκοστῇ πρώτῃ Φι-*
b *λιππικῶν μνημονεύει αὐτῶν, καὶ Δίφιλος ὁ Σίφνιος ἰατρὸς ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς ὑγιαίνουσι καὶ τοῖς νοσοῦσι. τούτων δὲ πρῶτον ἐμνήσθην, ἄνδρες φίλοι, οὐχ ὅτι ἡμῖν παράκειται νῦν, ἀλλ' ὅτι πολλάκις ἐν τῇ καλῇ*

πάντων τῶν παρακειμένων] *πάντων παρακειμένων πάθων* P. *λελέξεται*] *λέξεται* BP. *κοννάρων*] *κινάρων* B.

649 f. *ἐν γ'* *περὶ τῆς πατρίδος. κεραυνοῦ δὲ* B. *κόνναρον*] *κόναρον* P. *πεύκης*] *πλεύκης* L errore typothetae. *οὐδέν*] Scribebatur *οὐθέν*. *θαμίας* L. *θαμεὰς* PV.

650 a. *φαυλίην ἐλαίην* A. *φαυλίην ἐλάην* B. *φαυλίην καὶ ἐλαίην* PVL. *φαυλίαν ἐλάαν* C et epitome Hoeschelii. *διαλλάσσον* AC. *διαλάσσον* B. *διαλλάσσει* PVL. *τῇ τοῦ χυμοῦ* ABCPV. *τῇ* om. Basil. L. *ἐπὴν* L et Schweigh. editio. *ἐπεὶ* P. *ἐπεὶν* V. *πατέονται* Wesselingius in dissertatione Herodotea p. 97. *πατέον* ABP. *πατέοντι* VL. *προσφέρονται* C. *ἐν* om. B. *Κύκλωπι* (*κύκλοπι* B)] V. 393. *φησι* om. B. *κλάδῳ* AB. *κλάδον* PVL. *Θεόπομπος τε ἐν καὶ* B.

650 b. *τοῖς νοσοῦσι*] *τοῖς* om. B. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* B.

Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῶν δευτέρων τραπεζῶν παρακείμενα ἔλαβον, καὶ ζητηθέντος ἐκεῖ τοῦ ὀνόματος ἐνθάδε τῷ βιβλίῳ ἐντυχὼν ἀνελεξάμην.

63. Ἑξῆς οὖν λέξω περὶ τῶν παρακειμένων ἀπίων· ἐπεὶ ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ ἡ Πελοπόννησος Ἀπία ἐκλήθη, διὰ
c τὸ ἐπιδαψιλεύειν ἐν αὐτῇ τὸ φυτὸν, φησὶν Ἴστρος ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς. ὅτι δὲ τὰς ἀπίους ἐν ὕδατι εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια Ἄλεξις ἐν Βρεττίᾳ παρίστησι διὰ τούτων

Εἶδές ποτε
πεινῶσιν ἀνθρώποις ἀπίους παρακειμένας
ἐν ὕδατι πολλῷ; Β. πολλάκις δήπου. τί οὖν;
Α. οὐκοῦν ἕκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει
τῶν ἐπινεουσῶν τὴν πεπαιτάτην ἀεί;
Β. δηλονότι.

αἱ δ᾽ ἀμαμηλίδες οὐκ εἰσὶν ἄπιοι, ὥς τινες οἴονται, ἀλλ᾽
d ἕτερόν τι καὶ ἥδιον καὶ ἀπύρηνον. Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ φησὶν

Ὁ Χῖος οὐκ οἶσθ᾽ ὡς ἀμαμηλίδας ποιεῖ;

ὅτι δ᾽ ἐστὶν ἕτερον τῆς ἀπίου καὶ ἥδιον Αἰσχυλίδης παρίστησιν ἐν τρίτῳ Γεωργικῶν. περὶ Κέω γοῦν τῆς νήσου λέγων γράφει οὕτως „Ἀπίους ἡ νῆσος φέρει κρατίστας, κατὰ τὰς ἐν Ἰωνίᾳ καλουμένας ἀμαμηλίδας· εἰσὶ γὰρ ἀπύρηνοί τε καὶ ἡδεῖαι καὶ γλυκεῖαι.“ Ἀέθλιος δ᾽ ἐν πέμπτῳ Ὥρων Σαμίων, εἰ γνήσια τὰ συγγράμματα, ὁμομηλίδας
e αὐτὰς καλεῖ. Πάμφιλος δ᾽ ἐν τοῖς περὶ γλωσσῶν καὶ ὀνομάτων „Ἐπιμηλὶς (φησὶν) ἀπίου γένος.“ Ἀντιφῶν δ᾽ ἐν τῷ περὶ γεωργικῶν φωκίδας φησὶν εἶδος ἀπίων εἶναι.

τῶν δευτέρων] τῶν δύο B. βιβλίῳ L. βυβλίῳ PV.

650 c. τὰς ἀπίους L. τοὺς ἀπίους PV. Βρεττίᾳ] Alexidis Βρεττία memoratur ab Stobaeo Florileg. CV, 4. vol. III. p. 353. διὰ τούτων om. B. V. 2. πεινῶσιν L. πεινοῦσιν ABPV. ἀμαμηλίδες A. ἀμαμαλίδες B. αἱμαμαλίδες P. αἱμαμαλλίδες V. ἀμαμαλλίδες L.

650 d. ἥδιον] ἴδιον BP. Χῖος] Κεῖος Schweigh. ἀμαμηλίδας C. ἀμαμηλίδας A. ἀμαμαλίδας BP. ἀμαμαλλίδας VL. καὶ ἥδιον] καὶ ἴδιον P. γράφει οὕτως om. B. Ἀπίους] φησὶν add. B. ἀμαμηλίδας C. ἀμαμηλίδας B. ἀμαμαλίδας P. ἀμαμαλλίδας L. Ἀέθλιος] Vide p. 653 f. ὥρων A. ὅρων PVL.

650 e. Pamphili locum attulit III. p. 82 d. Γλωσσῶν Schweigh. γλώσσης PVL. ἀπίου — φωκίδας φησὶν om. B.

64. * * * ῥοῶν δὲ σκληροκόκκων. τῶν γὰρ ἀπυρήνων Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει. καὶ ἐν Ἀναγύρῳ „Πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας.“ καὶ ἐν Γηρυτάδῃ. Ἕρμιππος δ' ἐν Κέρκωψί φησιν

Ἤδη τεθέασαι κόκκον ἐν χιόνι ῥόας;

ῥοίδιον μέντοι, ὡς βοίδιον, τὸ ὑποκοριστικόν. Ἀντιφάνης ἐν Βοιωτίᾳ

Ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν ῥοῶν
τῶν σκληροκόκκων.

Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ „Μῆλα καὶ ῥόας λέγεις.“ Ἄλεξις Μνηστῆρσι

Ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

f σίδας δὲ ὅτι τὰς ῥοιὰς καλοῦσι Βοιωτοὶ Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τῶν Εὐρωπιακῶν οὕτως γράφει „Ἀμφισβητούντων Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς περὶ τῆς χώρας, ἣν καλοῦσι Σίδας, Ἐπαμινώνδας δικαιολογούμενος ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἀριστερᾶς μεταλαβὼν κεκρυμμένην ῥόαν καὶ δείξας ἤρετο αὐτοὺς τί καλοῦσι τοῦτο. τῶν δ' εἰπόν-

---

εἰσὶ δὲ καὶ φωκῖδες εἶδος ἀπίων. λέγονται δέ τινες ῥόαι ἀπύρηνοι, καὶ ἕτεραι σκληρόκοκκοι. ὧν τὸ ὑποκοριστικὸν ῥοΐδιον, ὡς βοΐδιον. σίδας δὲ τὰς ῥοιὰς καλοῦσι βοιωτοί. φησὶ γοῦν ἀγαθαρχίδης — C. Lacunam indicavit Casaubonus, qui verba ῥοῶν δὲ σκληροκόκκων transferri voluit post ὑποκοριστικόν. Ei obsecutus est Schweigh., qui initium capitis hoc modo resarcivit Ῥοαί. ῥοῶν δὲ λέγονται αἱ μὲν ἀπύρηνοι εἶναι, ἕτεραι δὲ σκληρόκοκκοι. τῶν γὰρ ἀπυρήνων —. ἀπυρήνων] ἀπυρίνων B. ἀναγύρῳ A. ἀγύρῳ B. ἀγήρῳ PVL. ῥόας PVL. ῥοᾶς Schweigh. editio, praeeunte Brunckio, opinor. καὶ ἐν Γηρυτάδῃ — ἐν χιόνι ῥόας add. A. om. PVL. ῥοᾶς Schweigh. contra codicis fidem edidisse videtur. ῥοίδιον et βοίδιον V. ῥοΐδιον et βοΐδιον PL et Schweigh. editio. ἐν Βοιωτίᾳ] ἐν om. B. ῥοῶν Schweigh. ῥοιῶν PVL. Ἐπίλυκος] Photius lexic. p. 490, 25. Ῥοιάς: Ἴωνες· ἄνευ δὲ τοῦ ι ῥοάς· οὕτως Ἐπίλυκος. Κωραλίσκῳ Schweigh. Libri φωραλίσκῳ. ῥόας ῥόαν PVL. ῥοὰς ῥοὰν Schweigh. editio.

650 f. τῶν om. B. εὐρωπιακῶν B. εὐρωπικῶν PVL. οὕτως γράφει om. B. ῥόαν P. Scribebatur ῥοάν. καὶ δείξας add. ABL. om. PV. ἤρετο ABL. ἀνήρετο PV. αὐτοὺς om. B. τί καλοῦσι τοῦτο ABL. πῶς ἐκεῖνοι καλοῦσιν PV. τῶν δ' εἰπόντων ABL. εἰπόντων δὲ ἐκείνων PV. ῥόαν P. Scribebatur ῥοάν.

a των ῥόαν, ἀλλ' ἡμεῖς, εἶπε, σίδαν. ὁ δὲ τόπος τοῦτ' ἔχει τὸ φυτὸν ἐν αὐτῷ πλεῖστον, ἀφ' οὗ τὴν ἐξ ἀρχῆς εἴληφε προσηγορίαν, καὶ ἐνίκησε." Μένανδρος δ' ἐν Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ ῥοίδια αὐτὰς ὠνόμασε διὰ τούτων

Μετ' ἄριστον γὰρ ὡς ἀμυγδάλας ἐγὼ
παρέθηκα καὶ τῶν ῥοιδίων ἐτρώγομεν.

λέγεται δέ τι καὶ φυτὸν σίδη ὅμοιον ῥοιᾷ, γινόμενον ἐν τῇ περὶ Ὀρχομενὸν λίμνῃ ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι, οὗ τὰ μὲν φύλλα τὰ πρόβατα ἐσθίει, τὸν δὲ βλαστὸν αἱ ὕες, ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τετάρτῳ περὶ φυτῶν, γίνεσθαι
b λέγων κἀν τῷ Νείλῳ ὁμώνυμόν τι αὐτῇ ἄνευ ῥιζῶν.

65. Φοίνικες. Ξενοφῶν μὲν ἐν δευτέρῳ Ἀναβάσεώς φησιν „Ἐν δὲ σῖτος πολὺς καὶ οἶνος φοινίκων καὶ ὄψον καὶ ἑψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. αὗται δὲ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων οἵας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο· αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι ἦσαν ἀπόλεκτοι, θαυμάσιοι τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, ἡ δὲ ὄψις ἠλέκτρου οὐδὲν διέφερε· τὰς δέ τινας ξηραίνοντες τραγήματα παρετίθεντο. καὶ ἦν παρὰ πότον ἡδὺ μὲν, κεφα-
c λαλγὲς δέ." Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ περὶ Βαβυλῶνος λέγων φησὶν „Εἰσὶ δὲ αὐτόθι φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδίον, οἱ πλεῦνες αὐτῶν καρποφόροι· ἐκ τῶν καὶ σι-

---

651 a. αὐτῷ] Scribebatur αὐτῷ. Μένανδρος] P. 55. δ' ἐν om. B. ἑαυτὸν B. Scribebatur αὐτόν. ῥοίδια et ῥοιδίων P. Scribebatur ῥοΐδια et ῥοϊδίων. διὰ τούτων om. B. V. 1. ἐγὼ delet Bentleius. Recte, nisi ἄριστον corruptum est. δέ τι CPVL. δ' ἔτι A. φυτὸν ABC. φυτὸν ἐν αὐτῷ PVL. σίδη ABCP. σίδη VL. ὀρχομενὸν P et Schweigh. editio. ὀρχόμενον VL. ἐν τετάρτῳ περὶ φυτῶν] IV. 10, 6. p. 154. Vide annotationem.

651 b. ἐν δευτέρῳ Ἀναβάσεως] Cap. 3, 14. ἐν δὲ ABPV. ἐνῆν δὲ Basil. L ex Xenophonte. ὄψον καὶ ἑψητὸν ABPV. ὄξος ἑψητὸν Basil. L. αὗται] αὐταὶ Schweigh. φοινίκων Basil. L. φοινικίων AB. φοινικείων PV. τὰς δέ τινας ABPV. τὰς δέ τινες Basil. L. Ἡρόδοτος] I, 193. δ' et τῇ om. B. πρώτῃ Basil. L. δευτέρᾳ V. $β^{α}$ P et haud dubie A. $β^{ω}$ B. Etiam C Ἡρόδοτος ἐν τῷ δευτέρῳ. „Membranae omnes et epitome stant ab Aldina lectione." Casaubonus.

651 c. λέγων φησὶν om. B. πεδίον] παιδίον P.

τία καὶ οἶνον καὶ μέλι ποιέονται· τοὺς συκέων τρόπον θεραπεύουσι. τῶν γὰρ φοινίκων οὓς ἔρσενας καλέουσι, τοῦτον τὸν καρπὸν περιδέουσι τῇσι βαλανηφόροισι τῶν φοινίκων, ἵνα τε πεπαίνῃ σφιν ὁ ψὴν τὴν βάλανον ἐνδύνων καὶ μὴ ἀπορρέῃ ὁ καρπὸς τοῦ φοίνικος. ψῆνας γὰρ δὴ φορέουσιν ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, καθάπερ οἱ ὄλον-
d θοι.“ τὰ παραπλήσια τοῖς περὶ τὸν Ἡρόδοτον ἱστορεῖ περὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ καλουμένου λωτοῦ αὐτόπτης γενόμενος ὁ Μεγαλοπολίτης Πολύβιος ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγων οὕτως „Ἔστι δὲ τὸ δένδρον ὁ λωτὸς οὐ μέγα, τραχὺ δὲ καὶ ἀκανθῶδες, ἔχει δὲ φύλλον χλωρὸν παραπλήσιον τῇ ῥάμνῳ, μικρὸν βαθύτερον καὶ πλατύτερον. ὁ δὲ καρπὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ὅμοιός ἐστι καὶ τῇ χρόᾳ καὶ τῷ μεγέθει ταῖς λευκαῖς μυρτίσι ταῖς τετελειωμέναις· αὐξανόμενος δὲ τῷ μὲν χρώματι γίνεται φοινικοῦς, τῷ δὲ μεγέθει ταῖς γογγύλαις ἐλαίαις παραπλήσιος, πυρῆνα δὲ ἔχει
e τελέως μικρόν. ἐπὰν δὲ πεπανθῇ, συνάγουσι· καὶ τὸν μὲν τοῖς οἰκέταις μετὰ χόνδρου κόψαντες σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα· τὸν δὲ τοῖς ἐλευθέροις, ἐξελόντες τὸν πυρῆνα, συντιθέασιν ὡσαύτως, καὶ σιτεύονται τοῦτον. ἔστι δὲ τὸ βρῶμα παραπλήσιον σύκῳ καὶ φοινικοβαλάνῳ, τῇ δὲ εὐωδίᾳ βέλτιον. γίνεται δὲ καὶ οἶνος ἐξ αὐτοῦ βρεχομένου καὶ τριβομένου δι᾽ ὕδατος κατὰ μὲν τὴν γεῦσιν ἡδὺς καὶ ἀπολαυστικὸς, οἰνομέλιτι χρηστῷ παραπλήσιος, ᾧ χρῶνται χωρὶς ὕδατος· οὐ δύναται δὲ πλέον δέκα μένειν ἡμερῶν,
f διὸ καὶ ποιοῦσι κατὰ βραχὺ πρὸς τὴν χρείαν. ποιοῦσι δὲ καὶ ὄξος ἐξ αὐτῶν.“

συκέων PVL. συκεῶν A. ἔρσενας ABP. ἄρσενας VL. τοῦτον] τοῦτο P. ἵνα τε πεπαίνῃσφιν B. ἵνα τε πεπένῃ σφιν A. ἵνα πεπαίνῃ σφιν PV. ἵνα πεπαίνηταί σφι Basil. L. ὁ ψὴν] ὄψην B. ὀψὴν P. ἐνδύνων ABPV. ἐσδύνων Basil. L. ἔρσενες ABP. ἄρσενες VL. ὄλονθοι AB. ὄλυνθοι PVL.

651 d. πολύβιος ἐν ιβ΄. ἐστὶ δὲ φησὶ τὸ δένδρον B. Πολύβιος] Vol. III. p. 384. Excerpsit hunc locum Eustathius p. 1616, 53. μικρὸν] μικρῷ Reiskius. τελειωμέναις BP. γογγύλαις ABC et margo P et Eustathius. στρογγύλαις PVL.

651 e. σάττουσιν] τάττουσιν P. σιτεύονται PVL. σιτεῦνται A. βρῶμα] χρῶμα C.

66. *Μελανιππίδης δ' ὁ Μήλιος ἐν ταῖς Δαναΐσι φοίνικας τὸν καρπὸν οὕτως ὀνομάζει, τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν „Τῶν γὰρ ἀΐδων οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρευν μορφὰν ἐνεῖδος· οὐδὲ τὰν αὐτὰν γυναικείαν ἔχον· ἀλλ' ἐν ἁρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντο ἄνευη λιασδέα πολλάκι θῆρες φρένα τερπόμεναι, ἱερόδακρυ λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε πατεῦσαι τέρενα Συρίας τέρματα.“ καὶ*
652 *Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ φυτῶν οὕτως „Φοινίκων ἀνόρχων, οὕς τινες εὐνούχους καλοῦσιν, οἱ δὲ ἀπυρήνους.“ φοίνικα δὲ τὸν καρπὸν καὶ Ἑλλάνικος κέκληκεν ἐν τῇ εἰς Ἄμμωνος Ἀναβάσει, εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα, καὶ Φόρμος ὁ κωμικὸς ἐν Ἀταλάνταις. περὶ δὲ τῶν νικολάων καλουμένων φοινίκων τοσοῦτον ὑμῖν εἰπεῖν ἔχω, τῶν ἀπὸ τῆς Συρίας καταγομένων, ὅτι ταύτης τῆς προσηγορίας ἠξιώθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ αὐτοκράτορος σφόδρα χαίροντος τῷ βρώματι, Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἑταίρου*
b *ὄντος αὐτῷ, καὶ πέμποντος φοίνικας συνεχῶς. τῶν ἀπὸ τοῦ περιπάτου δ' ὢν ὁ Νικόλαος καὶ ἱστορίαν συνέγραψε πολλήν.*

67. *Ἰσχάδες. σφόδρα τῶν ἰσχάδων ἐθαυμάζοντο αἱ Ἀττικαί. Δείνων γοῦν ἐν τοῖς Περσικοῖς φησι „Παρετίθεντο δ' ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς βασιλέως ὅσα ἡ γῆ βρώματα φέρει ἧς ἄρχει βασιλεύς, ἀφ' ἑκάστου ὅσον ἀπαρχήν. ξενικῷ δὲ οὐδενὶ οὔτε βρώματι οὔτε ποτῷ ᾤετο δεῖν ὁ Ξέρξης τοὺς βασιλεῖς χρῆσθαι· ὅθεν καὶ νόμος τις ὕστερον ἐγένετο. εἰσενέγκαντος γάρ ποτε τῶν εὐνού-*

---

651 f. *μελανιππίδης δ'* (*δὲ* P) BP. Aberat *δ'* *μήλιος* AB. *μιλήσιος* PVL. Melanippidis fragmentum om. C. De eo vide annotationem. *ἀΐδων*] *ἀΐδων* A. *αὐτὰν*] *αὐδὰν* Casaubonus. *γυναικείαν* Casaubonus. *γυναικίαν* PVL. *θῆρες*] *θήρας* Porsonus Adversar. p. 39. et Iacobsius p. 343. *πατεῦσαι* AB: *κατεῦσαι* PVL.

652 a. *οὕτως* om. B. *Φοινίκων*] *φησὶ* add. B. *ἀνόρχων* Casaubonus. *ἐνόρχων* ABPV. *ἐνόρκων* L typothetae culpa. *καλουμένων* om. B. *τῷ βρώματι*] *τῶν βρωμάτων* B.

652 b. *δείνων* C. Scribebatur *Δίνων*. Ad Dinonis locum spectat schol. Theocriti I, 147. ubi librorum scripturam *Δίων* correxit Meursius. *τοῖς Περσικοῖς*] *τοῖς* om. B. *Ξέρξης* Ruhnkenius apud Valckenarium ad Theocriti l. l. Libri *ἐξ ἀρχῆς*. Epitome hunc locum omisit.

c χων τινὸς ἐν τοῖς λοιποῖς τραγήμασιν ἰσχάδας Ἀττικάς, ἐρωτῆσαι ποδαπαὶ εἶεν. ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο ἐξ Ἀθηνῶν, τοῖς ἀγορασταῖς ἐκέλευεν ὠνεῖσθαι, ἕως ἂν ἐξουσία γένηται αὐτῷ λαμβάνειν ὅταν ἐθέλῃ καὶ μὴ ἀγοράζειν. λέγεται δὲ τὸν εὐνοῦχον ἐπίτηδες τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα αὐτὸν ὑπομνήσῃ τῆς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείας.“ Ἄλεξις δ' ἐν Κυβερνήτῃ φησίν,

Εἰσέβαινον ἰσχάδες,
τὸ παράσημον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ θύμου δέσμαι τινές.

Λυγκεὺς δ' ἐν τῇ πρὸς τὸν κωμικὸν Ποσειδιππον ἐπι-
d στολῇ „Ἐν τοῖς τραγικοῖς (φησὶ) πάθεσιν Εὐριπίδην νομίζω Σοφοκλέους οὐδὲν διαφέρειν· ἐν δὲ ταῖς ἰσχάσι τὰς Ἀττικὰς τῶν ἄλλων πολὺ προέχειν.“ κἀν τῇ πρὸς Διαγόραν δὲ ἐπιστολῇ γράφει οὕτως „Ἡ δὲ γῆ ταῖς μὲν χελιδονείαις ἰσχάσιν ἀντιπαρατιθεῖσα τὰς Βριγινδαρίδας καλουμένας, τῷ μὲν ὀνόματι βαρβαριζούσας, ταῖς δὲ ἡδοναῖς οὐδὲν ἧττον ἐκείνων ἀττικιζούσας.“ Φοινικίδης δ' ἐν Μισουμένῃ φησὶ

Μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια,
e καὶ τῶν προπυλαίων καὶ τέταρτον ἰσχάδων.
τούτων ἐγευσάμην, καταπλεύσας εὐθέως,
καὶ τῶν προπυλαίων· κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως
πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων.

ἐν τούτοις τηρητέον καὶ τὴν τοῦ ἀτταγῆνος μνήμην. Φιλήμων δ' ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων Αἰγιλίδας φησὶν εἶναι τὰς καλλίστας ἰσχάδας· Αἴγιλα δ' εἶναι δῆμον τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Αἰγίλου τινὸς ἥρωος ὠνομασμένον, χε-

---

652 c. ἰσχάδας Ἀττικὰς] ἰσχάδα ἀττικὴν B. ποδαπαὶ editiones Casauboni secunda et tertia. ποταπαὶ PVL. εἶεν] ἦεν B. ἐκέλευεν] ἐκέλευσεν P. ἕως PVL. ὡς ABC. αὐτῷ] αὐτῷ VL. αὐτῶν ABCP. δ' ἐν et φησὶν om. B. Ἀθηνῶν] ἀττικῶν C. Ποσειδιππον] ποσίδιππον ABP.

652 d. γράφει οὕτως om. B. χελιδονείαις] χελιδονίαις C. χελιδονίοις PVL. Φοινικίδης δ'] δ' om. B. φησὶ om. B. Phoenicidis versus om. C.

652 e. V. 2. 4. προπυλαίων PVL. προσπυλαίων AB. V. 4. κοὐδὲν] καὶ οὐδὲν B. V. 5. πρὸς B. πρὸς τὴν PVL. ἀτταγῆνα B. ἀταγῆνα PVL. συμβαλεῖν VL. συμβάλλειν BP. ἀτταγῆνος B. ἀταγῆνος PVL. τῶν Ἀττικῶν] τῶν om. B.

f λιδονίας τε καλεῖσθαι τὰς ἐρυθρομελαίνας ἰσχάδας.“ Θεόπομπος δ᾽ Εἰρήνῃ τὰς Τιθρασίας ἐπαινῶν ἰσχάδας φησὶν οὕτως

Μᾶζαι, πλακοῦντες, ἰσχάδες Τιθράσιαι.

οὕτω δὲ ἦσαν περισπούδαστοι πᾶσιν ἀνθρώποις αἱ ἰσχάδες — ὄντως γὰρ κατὰ τὸν Ἀριστοφάνην

Οὐδὲν γὰρ ὄντως γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων· —

ὡς καὶ Ἀμιτροχάτην τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα γράψαι Ἀντιόχῳ, ἀξιοῦντα (φησὶν Ἡγήσανδρος) πέμψαι αὐτῷ γλυ-
653 κὺν καὶ ἰσχάδας καὶ σοφιστὴν ἀγοράσαντα. καὶ τὸν Ἀντίοχον ἀντιγράψαι „Ἰσχάδας μὲν καὶ γλυκὺν ἀποστελοῦμέν σοι, σοφιστὴν δ᾽ ἐν Ἕλλησιν οὐ νόμιμον πωλεῖσθαι.“ ὅτι δὲ καὶ πεφωσμένας ἰσχάδας ἤσθιον Φερεκράτης δείκνυσιν ἐν Κοριαννοῖ λέγων οὕτως

Ἀλλ᾽ ἰσχάδας μοι πρόελε τῶν πεφωσμένων.

καὶ μετ᾽ ὀλίγα δὲ

Οὐκ ἰσχάδας οἴσεις τῶν μελαινῶν; μανθάνεις;
ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἐκείνοις βαρβάροις
χύτρας καλοῦσι τὰς μελαίνας ἰσχάδας.

b οἶδα δὲ καὶ Πάμφιλον εἰρηκότα προκνίδας γένος ἰσχάδων.

68. Βότρυς δὲ ὅτι μὲν κοινὸν δῆλον. σταφυλῆς δὲ μέμνηται, καίτοι δοκοῦντος τοῦ ὀνόματος Ἀσιαγενοῦς εἶναι, Κράτης ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου, ἐν τοῖς ὕμνοις τοῖς ἀρχαίοις φάσκων ἀντὶ τοῦ βότρυος τὴν σταφυλὴν κεῖσθαι, διὰ τούτων

Αὐτῇσι σταφυλῇσι μελαίνῃσιν κομόωντες.

---

652 f. ἐπαινῶν] ἐπαινεῖ B. ἰσχάδας φησὶν οὕτως om. B. οὕτω AC. οὕτως PVL. Aristophanis locum om. C. οὐδὲν γὰρ ὄντως P cum Porsono et Schweigh. οὐδὲν γὰρ οὕτως VL.

653 a. πεφωσμένας] „Lege πεφωγμένας. Mox enim ita Etymologus in MS. Dorvill. Φωγῦναι τὸ φρύγειν· Ἀλλ᾽ ἰσχάδας μοι προελέτω πεφυγμένων. i. e. πρόελε τῶν πεφωγμένων.“ Porson. λέγων οὕτως om. B. βαρβάροις χύτρας] βαρβαχύτρας B.

653 b. προκνίδας Casaubonus. προσκνίδας PVL. Epitome haec omisit. Ὅτι ἀσιαγενὲς ὄνομα ἡ σταφυλή· γενναῖα σῦκα πλάτων ἐν ὀγδόῳ νόμων τὰ εὐγενῆ φησίν, ἢ τὰ ἐπιγεγεννημένα, οἷον τὰ ἐπεμβεβλημένα. ὁ γὰρ ἀριστοτέλης καὶ ἐπεμβολάδας ἀπίους ὀνομάζει τὰς ἐγκεκεντρισμένας. τοιαύτη δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ αὐτῷ γενναία σταφυλή, ζημιοῖ δὲ

ὅτι δὲ καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶ παντὶ δῆλον. Πλάτων δ' ἐν ὀγδόῳ Νόμων καὶ βότρυς καὶ σταφυλὰς ὀνομάζει διὰ τού-
c των „Ὃς ἂν ἀγροίκου ὀπώρας γεύσηται, βοτρύων εἴτε καὶ σύκων, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν ἀρκτούρῳ σύνδρομον, εἴτ' ἐν τοῖς αὑτοῦ χωρίοις εἴτε καὶ ἐν ἄλλων, ἱερὰς μὲν πεντήκοντα ὀφειλέτω τῷ Διονύσῳ δραχμάς, ἐὰν ἐκ τῶν αὑτοῦ δρέπῃ, ἐὰν δ' ἐκ τῶν γειτόνων, μνᾶν, ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλων, δύο μέρη τῆς μνᾶς. ὃς δ' ἂν τὴν γενναίαν νῦν λεγομένην σταφυλὴν ἢ τὰ γενναῖα σῦκα ἐπονομαζόμενα ὀπωρίζειν βούληται, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν οἰκείων λαμβάνῃ, ὅπως ἂν ἐθέλῃ καὶ ὁπόταν βούληται καρπούσθω.
d ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλων μὴ πείσας, ἑπόμενος τῷ νόμῳ τῷ Μὴ κινεῖν ὅ τι μὴ κατέθετο, ἐκεῖνος ἀεὶ ζημιούσθω." ταῦτα μὲν ὁ θεῖος Πλάτων· ἐγὼ δὲ πάλιν ζητῶ τίς ἡ γενναία σταφυλὴ καὶ τίνα τὰ γενναῖα σῦκα. ὥρα οὖν ζητεῖν ὑμῖν, ἕως ἐγὼ περὶ τῶν ἑξῆς παρακειμένων διεξέλθω. καὶ ὁ Μασούριος ἔφη

Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔνηφι.

γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος

Πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

ἢ τὰ ἐπιγεγεννημένα, οἷον τὰ ἐπεμβεβλημένα. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης καὶ ἐπεμβολάδας ἀπίους ὀνομάζει τὰς ἐγκε-
e κεντρισμένας. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος „Σῦκα

ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ πλάτων τὸν βοτρύων ἢ σύκων γευσάμενον πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τοῦ τρυγᾶν ἀρκτούρῳ σύνδρομον. ὅτι ἐν ἀθήναις διηνεκεῖς ἦσαν αἱ ὀπῶραι — C. μελαίνῃσι PVL. Πλάτων δ'] δ' om. B. ἐν ὀγδόῳ Νόμων] P. 844 d. διὰ τούτων om. B.

653 c. αὑτοῦ bis dedi pro αὐτοῦ. ἱερὰς Basil. L. ἱερεὺς PV. πεντήκοντα add. Basil. L. om. ABPV. δραχμάς, ἐὰν P, Basil. L. δραχμὰς ε̄ ἂν V. ἐὰν δ' ἐκ] ἐὰν δὲ ἐκ Basil. L. ἐὰν δὲ καὶ BP. σταφυλὴν ἢ Basil. L. ἢ om. ABPV.

653 d. ζητεῖν ὑμῖν] ὑμῖν ζητεῖν B. Μασούριος] μανσούριος B. Μηδ'] Hesiodi versus Ἔργ. 408. ἐς αὔριον B. ἔνηφι] ἔνηφι AB. Ἀρχίλοχος] Fr. 54. p. 312. ἐπιγεγεννημένα C et Eustathius p. 545. extr. ἐπιγεγενημένα PVL. οἷον τὰ ἐπεμβεβλημένα accesserunt ex A. Eustathius posuit τὰ ἐπιγεγεννημένα ἐξ ἐπεμβεβλημένων συκεῶν.

653 e. ἐγκεκεντρισμένας L et Eustathius. ἐγκεντρισμένας BPV. Δημοσθένης] P. 314. ὑπὲρ] περὶ B.

καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων." Ξενοφῶν ἐν Οἰκονο-
μικῷ „Ὑπὸ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεσθαι τὰς σταφυλάς." οἴδασι
δὲ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ τοὺς ἐν οἴνῳ συντιθεμένους βότρυς.
Εὔβουλος γοῦν ἐν Κατακολλωμένῳ φησὶν

Ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνάς,
καὶ βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνου συχνούς.

ὁ δὲ τὸν Χείρωνα πεποιηκὼς τὸν εἰς Φερεκράτην ἀναφε-
f ρόμενόν φησιν

Ἀμυγδάλας καὶ μῆλα καὶ μιμαίκυλα
καὶ μύρτα καὶ σέλινα κἀξ οἴνου βότρυς
καὶ μυελόν.

ὅτι δὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις διηνεκεῖς ἦσαν αἱ ὀπῶραι πᾶσαι
μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις. τί οὖν παράδοξον ἱστο-
ρεῖν δοκεῖ Αἴθλιος ὁ Σάμιος ἐν πέμπτῳ Σαμίων Ὥρων,
λέγων „Σῦκον καὶ σταφυλὴ καὶ ὁμομηλὶς καὶ μῆλα καὶ
654 ῥόδα δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐγένετο." Λυγκεὺς δ' ἐν τῇ πρὸς
Διαγόραν ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὸν κατὰ τὴν Ἀττικὴν γινό-
μενον Νικοστράτειον βότρυν καὶ ἀντιτιθεὶς αὐτῷ τοὺς
Ῥοδιακούς φησι „Τῷ δ' ἐκεῖ καλουμένῳ βότρυϊ Νικο-
στρατείῳ τὸν Ἱππώνιον ἀντεκτρέφουσι βότρυν, ὃς ἀπὸ
Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς ὥσπερ ἀγαθὸς οἰκέτης διαμένει τὴν
αὐτὴν ἔχων εὔνοιαν."

69. Ἐπεὶ δὲ πολλάκις ὑμῖν εἴρηται περί τε κρεῶν καὶ ὀρνίθων καὶ περιστεριδίων, ἔρχομαι κἀγὼ λέξων ὅσα ἐκ πολυαναγνωσίας εὑρεῖν ἠδυνήθην παρὰ τὰ προειρημένα.

ἐν Οἰκονομικῷ] XIX, 19. δὲ οἱ A. δὲ καὶ οἱ PVL. γοῦν om. B. Χείρωνα L. χείρονα PV.

653 f. φησιν om. B. ἐν Ὥραις] ἐν εἰρήνῃ C. Temere. Vide IX. p. 372 b. Ὥρων Schweigh. ὡρῶν L. ὅρων P. ὡραίων V.

654 a. Λυγκεὺς] λυγγεὺς B. πρὸς διαγόραν ἐπιστολῇ AB. ἐπιστολῇ πρὸς διαγόραν PVL. γινόμενον B. Legebatur γενόμενον. νικοστράτειον VL. νικοστράτιον ABP. ἀντιτιθεὶς A. ἀντιθεὶς PVL. βότρυϊ] βότρυς B. νικοστρατείῳ CVL. νικοστρα-ει-τίῳ ABP. Ἱππώνιον] ἱππώνιον C. ἀντεκτρέφουσι] ἀντεκφέρουσι C. Ἐπεὶ δὲ] ἐπεὶ καὶ B. ἡ πολυαναγνωσία φησίν. ὅτι τὸ περιστέριον παρὰ πολλοῖς τῶν ἀρχαίων κεῖται C, omissis poetarum testimoniis.

ὅτι δὲ καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶ παντὶ δῆλον. Πλάτων δ' ἐν ὀγδόῳ Νόμων καὶ βότρυς καὶ σταφυλὰς ὀνομάζει διὰ τού-
c των „Ὃς ἂν ἀγροίκου ὀπώρας γεύσηται, βοτρύων εἴτε καὶ σύκων, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν ἀρκτούρῳ σύνδρομον, εἴτ' ἐν τοῖς αὑτοῦ χωρίοις εἴτε καὶ ἐν ἄλλων, ἱερὰς μὲν πεντήκοντα ὀφειλέτω τῷ Διονύσῳ δραχμὰς, ἐὰν ἐκ τῶν αὑτοῦ δρέπῃ, ἐὰν δ' ἐκ τῶν γειτόνων, μνᾶν, ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλων, δύο μέρη τῆς μνᾶς. ὃς δ' ἂν τὴν γενναίαν νῦν λεγομένην σταφυλὴν ἢ τὰ γενναῖα σῦκα ἐπονομαζόμενα ὀπωρίζειν βούληται, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν οἰκείων λαμβάνῃ, ὅπως ἂν ἐθέλῃ καὶ ὁπόταν βούληται καρπούσθω.
d ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλων μὴ πείσας, ἑπόμενος τῷ νόμῳ τῷ Μὴ κινεῖν ὅ τι μὴ κατέθετο, ἐκεῖνος ἀεὶ ζημιούσθω.“ ταῦτα μὲν ὁ θεῖος Πλάτων· ἐγὼ δὲ πάλιν ζητῶ τίς ἡ γενναία σταφυλὴ καὶ τίνα τὰ γενναῖα σῦκα. ὥρα οὖν ζητεῖν ὑμῖν, ἕως ἐγὼ περὶ τῶν ἑξῆς παρακειμένων διεξέλθω. καὶ ὁ Μασούριος ἔφη

Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφι.

γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος

Πάρελθε, γενναῖος γάρ εἰς.

ἢ τὰ ἐπιγεγεννημένα, οἷον τὰ ἐπεμβεβλημένα. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης καὶ ἐπεμβολάδας ἀπίους ὀνομάζει τὰς ἐγκε-
e κεντρισμένας. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος „Σῦκα

ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ πλάτων τὸν βοτρύων ἢ σύκων γευσάμενον πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τοῦ τρυγᾶν ἀρκτούρῳ σύνδρομον. ὅτι ἐν ἀθήναις διηνεκεῖς ἦσαν αἱ ὀπῶραι — C. μιαίνῃσι PVL. Πλάτων δ'] δ' om. B. ἐν ὀγδόῳ Νόμων] P. 844 d. διὰ τούτων om. B.

653 c. αὑτοῦ bis dedi pro αὐτοῦ. ἱερὰς Basil. L. ἱερεὺς PV. πεντήκοντα add. Basil. L. om. ABPV. δραχμὰς, ἐὰν P, Basil. L. δραχμὰς ε̄ ἂν V. ἐὰν δ' ἐκ] ἐὰν δὲ ἐκ Basil. L. ἐὰν δὲ καὶ BP. σταφυλὴν ἢ Basil. L. ἢ om. ABPV.

653 d. ζητεῖν ὑμῖν] ὑμῖν ζητεῖν B. Μασούριος] μανσούριος B. Μηδ'] Hesiodi versus Ἔργ. 408. ἐς αὔριον B. ἔννηφι] ἔνηφι AB. Ἀρχίλοχος] Fr. 54. p. 312. ἐπιγεγεννημένα C et Eustathius p. 545. extr. ἐπιγεγενημένα PVL. οἷον τὰ ἐπεμβεβλημένα accesserunt ex A. Eustathius posuit τὰ ἐπογεγεννημένα ἐξ ἐπεμβεβλημένων συκεῶν.

653 e. ἐγκεκεντρισμένας L et Eustathius. ἐγκεντρισμένας BPV. Δημοσθένης] P. 314. ὑπὲρ] περὶ B.

καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων.“ Ξενοφῶν ἐν Οἰκονομικῷ „Ὑπὸ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεσθαι τὰς σταφυλάς.“ οἴδασι δὲ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ τοὺς ἐν οἴνῳ συντιθεμένους βότρυς. Εὔβουλος γοῦν ἐν Κατακολλωμένῳ φησὶν

Ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνάς,
καὶ βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνου συχνούς.

ὁ δὲ τὸν Χείρωνα πεποιηκὼς τὸν εἰς Φερεκράτην ἀναφε-
f ρόμενόν φησιν

Ἀμυγδάλας καὶ μῆλα καὶ μιμαίκυλα
καὶ μύρτα καὶ σέλινα κἀξ οἴνου βότρυς
καὶ μυελόν.

ὅτι δὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις διηνεκεῖς ἦσαν αἱ ὀπῶραι πᾶσαι μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις. τί οὖν παράδοξον ἱστορεῖν δοκεῖ Αἴθλιος ὁ Σάμιος ἐν πέμπτῳ Σαμίων Ὥρων λέγων „Σῦκον καὶ σταφυλὴ καὶ ὁμομηλὶς καὶ μῆλα καὶ
654 ῥόδα δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐγένετο.“ Λυγκεὺς δ' ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὸν κατὰ τὴν Ἀττικὴν γινόμενον Νικοστράτειον βότρυν καὶ ἀντιτιθεὶς αὐτῷ τοὺς Ῥοδιακούς φησι „Τῷ δ' ἐκεῖ καλουμένῳ βότρυϊ Νικοστρατείῳ τὸν Ἱππώνιον ἀντεκτρέφουσι βότρυν, ὃς ἀπὸ Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς ὥσπερ ἀγαθὸς οἰκέτης διαμένει τὴν αὐτὴν ἔχων εὔνοιαν.“

69. Ἐπεὶ δὲ πολλάκις ὑμῖν εἴρηται περί τε κρεῶν καὶ ὀρνίθων καὶ περιστεριδίων, ἔρχομαι κἀγὼ λέξων ὅσα ἐκ πολυαναγνωσίας εὑρεῖν ἠδυνήθην παρὰ τὰ προειρημένα.

ἐν Οἰκονομικῷ] XIX, 19. δὲ οἱ A. δὲ καὶ οἱ PVL. γοῦν om. B. Χείρωνα L. χείρονα PV.

653 f. φησιν om. B. ἐν Ὥραις] ἐν εἰρήνῃ C. Temere. Vide IX. p. 372 b. Ὥρων Schweigh. ὡρῶν L. ὅρων P. ὡραίων V.

654 a. Λυγκεὺς] λυγγεὺς B. πρὸς διαγόραν ἐπιστολῇ AB. ἐπιστολῇ πρὸς διαγόραν PVL. γινόμενον B. Legebatur γενόμενον. νικοστράτειον VL. νικοστράτιον ABP. ἀντιτιθεὶς A. ἀντιθεὶς PVL. βότρυϊ] βότρυς B. νικοστρατείῳ CVL. νικοστρα^{ει}τίῳ ABP. Ἱππώνιον] ἱππώνιον C. ἀντεκτρέφουσι] ἀντεκφέρουσι C. Ἐπεὶ δὲ] ἐπεὶ καὶ B. ἡ πολυαναγνωσία φησίν. ὅτι τὸ περιστέριον παρὰ πολλοῖς τῶν ἀρχαίων κεῖται C, omissis poetarum testimoniis.

b περιστέριον οὕτως ἔστιν εὑρεῖν εἰρημένον παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Παλλακῇ

Μικρὸν ἐπιμείνας προστρέχει,
ἠγόρακά σοι περιστέρια, λέγων.

ὁμοίως Νικόστρατος Ἅβρᾳ

Ταῦτ' ἀξιῶ·
εἴτ' ὀρνιθάριον, τὸ περιστέριον, τὸ γάστριον.

Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀντέρωντι

Περιστέρια γὰρ εἰσάγουσι καὶ στρουθία.

Φρύνιχος Τραγῳδοῖς

Περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου.

Φασιανικός. Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δυοκαιδεκάτῳ c τῶν ὑπομνημάτων περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βασιλείων λέγων καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ζώων τρεφομένων φησὶ „Τά τε τῶν φασιανῶν, οὓς τετάρους ὀνομάζουσιν, οὓς οὐ μόνον ἐκ Μηδίας μετεπέμποντο, ἀλλὰ καὶ νομάδας ὄρνιθας ὑποβαλὼν, ἐποίησε πλῆθος, ὥστε καὶ σιτεῖσθαι, τὸ γὰρ βρῶμα πολυτελὲς ἀποφαίνουσιν.“ αὕτη τοῦ λαμπροτάτου βασιλέως φωνή, ὃς οὐδὲ φασιανικοῦ ὄρνιθός ποτε γεύσασθαι ὡμολόγησεν, ἀλλ' ὥσπερ τι κειμήλιον ἀνακείμενον εἶχε τούσδε τοὺς ὄρνιθας. εἰ δὲ ἑοράκει ὡς ἡμῶν ἑκάστῳ εἷς ἐστι παρακείμενος χωρὶς τῶν ἤδη d κατηναλωμένων, προσανεπεπληρώκει ἂν ταῖς πολυθρυλήτοις ἱστορίαις τῶν ὑπομνημάτων τούτων τῶν εἰκοσιτεσσάρων καὶ ἄλλην μίαν. Ἀριστοτέλης δὲ ἢ Θεόφραστος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι „Τῶν φασιανῶν (φησὶν) οὐ κατὰ λόγον ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀρρένων, ἀλλὰ πολλῷ μείζων.“

654 b. Μενάνδρῳ] P. 133. ἐπιμείνας Clericus. Libri ἐπέμεινας. ἀξιῶ· εἴτ' ὀρνιθάριον] ἀξιοῖ· τοὐρνιθάριον? ἐν om. B. Ante Φρύνιχος add. libri περιστέριον δὲ, quae delevit Schweigh. δ' — λαβὲ] δὲ — λάβε PVL. ἐν ιβῳ ὑπομνημάτων B. Ex secundo libro haec afferuntur IX. p. 387 e. Epitome hunc locum omisit.

654 c. τετάρους A. τεττάρους BP. τετράονας VL et margo P. μηδίας B. Scribebatur Μηδείας. μετεπέμποντο] μετεπόμποντο A. ὥστε A. ὡς PVL. ἀλλ' ὥσπερ — τοὺς ὄρνιθας] Horum loco epitome posuit ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ αὐτοῖς ὡς ἀγάλμασιν; repetita ab Eustathio p. 1257, 28. εἰ δὲ] οὐδὲ B. ἑοράκει] Scribebatur ἑωράκει. κατηναλωμένων] καταναλωμένων B.

654 d. προσανεπεπληρώκει A. προσανεπληρώκει PVL. πολυθρυλήτοις B. πολυθρυλλήτοις PVL.

70. Εἰ δ' ὁ προειρημένος βασιλεὺς καὶ τὸ τῶν ταώνων πλῆθος ἑοράκει τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην, κατεπεφεύγει ἂν ἐπὶ τὴν ἱερὰν σύγκλητον, ὡς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ πάλιν τῆς βασιλείας ἐξεληλαμένος. τοσοῦτον γάρ ἐστι τὸ πλῆθος
e τούτων τῶν ὀρνίθων ἐν τῇ Ῥώμῃ ὡς δοκεῖν προμεμαντευμένον τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀντιφάνην ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι εἰρηκέναι τάδε·

Τῶν ταῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον,
σπάνιον ὂν τὸ χρῆμ', πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων.
χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἐάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ,
ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας.

f Ἄλεξις δ' ἐν Λαμπάδι·

Καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον. οὐδ' εἰ γάλα λαγοῦ
εἶχον μὰ τὴν γῆν καὶ ταὼς, κατήσθιον.

ὅτι δὲ καὶ τιθασοὺς εἶχον αὐτοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις Στράττις παρίστησιν ἐν Πανσανίᾳ διὰ τούτων·

Πολλῶν φλυάρων καὶ ταῶν ἀντάξια,
οὓς βόσκεθ' ὑμεῖς ἕνεκα τῶν ἀκυπτέρων.

Ἀναξανδρίδης ἐν Μελιλώτῳ·

655 Οὐ μανικόν ἐστιν ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταὼς,
ἐξὸν τοιουτουσὶ δι' ἀγάλματ' ἀγοράσαι.

Ἀναξίλας Ὀρνιθοκόμοις·

ἑοράκει] Scribebatur ἑωράκει. κατεπεφεύγει L. καταπεφεύγει BP.

654 e. ἐστὶ τούτων τὸ πλῆθος ἐν ῥώμῃ B. κωμῳδοποιὸν A. κωμῳδοποιὸν PVL. τάδε om. B. Antiphanis v. 1. 2. attulit IX. p. 397 a. V. 1. Τῶν ταῶν 397. τὸν ταὼν PV. τὸν τάων L. ἤγαγεν] ἤγαγε B. V. 2. πλείους BCPV. πλείους δ' L et 397. V. 3. δ' ἐάν A. δὲ ἂν BP. δέ γ' ἂν VL. ἴδῃ CVL. εἴδῃ AP.

654 f. δ' ἐν om. B. V. 2. εἰ AB. ἦν PVL. λαγοῦ εἶχον] Libri εἶχον λαγοῦ. λαγῷ εἶχον Schweigh. V. 3. ταῶς AP. τάως VL. Eaedem editiones infra spiritum posuerunt constanter. τιθασοὺς VL. τιθάσους AP. Omisit haec epitome. Πανσανίᾳ AB. πανσαμίᾳ PVL. ἐν om. B.

655 a. V. 1. Οὐ] Libri οὐχί. οἰκίᾳ VL. οἰκίδι AP. V. 2. τοιουτουσὶ δι' Dobraeus ad Aristoph. Plut. 361. p. 43. τοιούτους ἴδυο A. τουτουσὶ δύ' C. τοιούτους δύο P. τοιούτους δύ' V. τοιούτους ἢ δύ' L. ἀναξίλας B. Legebatur Ἀναξίλαος.

Καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις τιθασὸς οἰμώζων ταώς.

Μηνόδοτος δὲ ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς Σαμίας Ἥρας φησὶν „Οἱ ταοὶ ἱεροί εἰσι τῆς Ἥρας· καὶ μήποτε πρώτιστοι καὶ ἐγένοντο καὶ ἐτράφησαν ἐν Σάμῳ καὶ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν, ὡς καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες ἐν τῇ Περσίδι, καὶ αἱ καλούμεναι μελεαγρίδες ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ.“ διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν τοῖς Ὁμοπατρίοις
b φησὶν

Ἐν Ἡλίου μέν φασι γίγνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας. ἡ Κύπρος
ἔχει πελειάς διαφόρους· ἡ δ' ἐν Σάμῳ
Ἥρα τὸ χρυσοῦν, φασίν, ὀρνίθων γένος,
τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταώς.

διόπερ καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταὼς ἐστίν.

71. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν μελεαγρίδων Μηνόδοτος ἐμνήσθη, λέξομέν τι καὶ ἡμεῖς περὶ αὐτῶν. Κλύτος ὁ Μιλήσιος, Ἀριστοτέλους δὲ μαθητής, ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Μιλήτου
c γράφει περὶ αὐτῶν οὕτως „Περὶ δὲ τὸ ἱερὸν τῆς παρθένου ἐν Λέρῳ εἰσὶν οἱ καλούμενοι ὄρνιθες μελεαγρίδες. ὁ δὲ τόπος ἐστὶν ἑλώδης ἐν ᾧ τρέφονται. ἔστι δὲ ἄστοργον πρὸς τὰ ἔκγονα τὸ ὄρνεον καὶ ὀλιγωρεῖ τῶν νεωτέρων, ὥστε ἀνάγκη τοῖς ἱερεῦσιν ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν. ἔχει δὲ τὸ μὲν μέγεθος ὄρνιθος γενναίου, τὴν δὲ κεφαλὴν μικρὰν πρὸς τὸ σῶμα, καὶ ταύτην ψιλήν, ἐπ' αὐτῆς δὲ λόφον σάρκινον, σκληρόν, στρογγύλον, ἐξέχοντα τῆς κεφαλῆς
d ὥσπερ πάτταλον, καὶ τὸ χρῶμα ξυλοειδῆ. πρὸς δὲ ταῖς γνάθοις ἀπὸ τοῦ στόματος ἀρξαμένην ἀντὶ πώγωνος μα-

---

a τιθασὸς VL. τίθασος AP.

655 b. φησὶν om. B. V. 1. Ἡλίου] ἁλίειν C. γίγνεσθαι] γίνεσθαι ABC. γενέσθαι PVL. V. 3. ἔχει ABC. δ' ἔχει PVL. διαφόρους PVL. διφόρους AC. περὶ αὐτῶν om. B. ἐν ά περὶ μιλήτου. περὶ δὲ φησὶ τὸ ἱερὸν B.

655 c. ἐν Λέρῳ L cum Dalecampio. ἐν ἀέρῳ APV. ἐναίρῳ B. Epitome totum locum omisit.

655 d. χρῶμα ABCL et Casauboniani. σῶμα PV. ξυλοειδῆ Schweigh. ξυλοειδὲς PVL. ξυλοει C. στόματος C. σώματος PVL.

κρὰν σάρκα καὶ ἐρυθροτέραν τῶν ὀρνίθων. τὴν δὲ τοῖς ὄρνισιν ἐπὶ τῷ ῥύγχει γινομένην, ἣν ἔνιοι πώγωνα καλοῦσιν, οὐκ ἔχει· διὸ καὶ ταύτῃ κολοβόν ἐστι. ῥύγχος δὲ ὀξύτερον καὶ μεῖζον ἢ ὄρνις ἔχει. τράχηλος μέλας, παχύτερος καὶ βραχύτερος τῶν ὀρνίθων. τὸ δὲ σῶμα ἅπαν ποικίλον, μέλανος ὄντος τοῦ χρώματος ὅλου, πτίλοις λευκοῖς καὶ πυκνοῖς διειλημμένου μείζοσι φακῶν. οὗτοι δ'
e εἰσὶν ἐν ῥόμβοις οἱ κυκλίσκοι μέλασι τοῦ ὅλου χρώματος· διὸ καὶ ποικιλίαν τινὰ οἱ ῥόμβοι παρέχονται, τοῦ μὲν μέλανος ἔχοντος λευκότερον τὸ χρῶμα, τοῦ δὲ λευκοῦ πολὺ μελάντερον. τὸ δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας αὐταῖς πεποίκιλται λευκῷ πριονώδεσι σχήμασι πυρώδεσι καὶ παρ' ἄλληλα κειμένοις. σκέλη δὲ ἄκεντρα, ὅμοια τοῖς ὀρνιθείοις. παραπλήσιαι δ' εἰσὶν αἱ θήλειαι τοῖς ἄρρεσι· διὸ καὶ δυσδιάκριτόν ἐστι τὸ τῶν μελεαγρίδων γένος." τοσαῦτα καὶ ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος περὶ τῶν μελεαγρίδων ἱστόρησεν.

f 72. Ὀπτῶν δελφάκων δὲ μνημονεύει Ἐπικράτης ἐν Ἐμπόρῳ

Ἐπὶ τοῖσδ' ἐγὼ
μάγειρος, οὔτε Σικελία καυχήσεται
τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων,
οὐκ Ἦλις, ἔνθα δελφάκων ἐγὼ κρέα
κάλλιστ' ὄπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα.

ἐρυθροτέραν] ἐρυθροτέραν A. γινομένην] κειμένην C. πτίλοις] σπίλοις Conr. Gesnerus et alii. διειλημμένου BC. διειλημμένων A. διειλημμένον PVL. μείζοσι] οὐ μείζοσι Schweigh.

655 e. μέλασι] μελαντέροις C. τὸ δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας] τα δὲ πτέρυγας C. τὰς δὲ πτέρυγας ex epitome Hoeschelii affert Casaubonus. αὐταῖς et λευκῷ πριονώδεσι om. epitome. πυρώδεσι PL. πυρωάδεσι V. πορώδεσι C. Delet Schweigh. καὶ om. epitome. παρ' ἄλληλα] Scribebatur παράλληλα. πρὸς ἄλληλα epitome. κειμένοις] κεχραμένοις ex epitome memorat Casaubonus.

C consentit in κειμένοις. ὀρνιθείοις C. Scribebatur ὀρνιθίοις. μελεαγρίδων γένος — περὶ τῶν om. P. τοσαῦτα καὶ] καὶ om. B. περὶ τῶν μελεαγρίδων ἱστόρησεν om. B.

655 f. μνημονεύει] μέμνηται B. V. 1. Ἐπὶ τοῖσδ'] ἐπί τοι δ' B. V. 2. μάγειρος ABP. μάγειρον VL. V. 4. οὐκ Ἦλις] οὐ κῆλις' PL. οὐχήλισ' AV. Emendavit Casaubonus, qui οὔτ' Ἦλις scribebat. V. 5. ἀκμαῖς] ἀκμῆς B.

Ἄλεξις δ' ἐν Πονήρᾳ·

Τριωβόλου κρεῖσκον ἀστεῖον πάνυ
ὕειον ὀπτὸν, θερμὸν, εὔχυλον, τέρεν,
656 ὅταν ᾖ τι, προσφέρων.

Ἀθηναῖοι δ', ὥς φησι Φιλόχορος, ταῖς Ὥραις θύοντες οὐκ ὀπτῶσιν, ἀλλ' ἕψουσι τὰ κρέα, παραιτούμενοι τὰς θεὰς ἀπείργειν τὰ περισκελῆ καύματα καὶ τοὺς αὐχμοὺς, μετὰ δὲ τῆς συμμέτρου θερμασίας καὶ ὑδάτων ὡραίων ἐκτελεῖν τὰ φυόμενα. τὴν μὲν γὰρ ὄπτησιν ἐλάττους παρέχεσθαι ὠφελείας, τὴν δὲ ἕψησιν οὐ μόνον τὴν ὠμότητα περιαιρεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ σκληρὰ μαλάττειν δύνασθαι καὶ τὰ λοιπὰ πεπαίνειν. ἔτι δὲ εὐμενέστερον καὶ ἀκινδυνότερον

b πεπαίνει τὴν τροφήν. διόπερ ἑφθὸν ἐποπτᾶν οὔ φασι δεῖν οὐδ' ἐφέψειν. τὸ μὲν γὰρ ἀνάλυσιν ἔχειν δοκεῖ τοῦ βελτίονος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. τὰ δὲ ὀπτὰ τῶν ἑφθῶν ὠμότερα καὶ ξηρότερα." τὰ δὲ ὀπτὰ κρέα καλεῖται φλογίδες. Στράττις γοῦν ἐν Καλλιππίδῃ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους φησὶν

Αὐτίκα δ' ἥρπασε τεμάχη
θερμάς τε κάπρου φλογίδας, ἔβρυχέ τε πάνθ' ἅμα.

καὶ Ἄρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι

Τὰ δ' ἄλλα χοίρων ἀκροκώλια μικρῶν,
ταύρου τ' αὐξίκερω φλογίδες,
αἱ δολιχαί τε κάπρου φλογίδες.

δ' ἐν om. B. Alexidis versus om. C. V. 1. τριωβόλου κρεῖσκον B cum Porsono ad Xenophontis Anabasin p. LIII. τριωβολοκρεῖσκον PV. τριοβολοκρείσκον Basil. L. V. 2. θερμὸν Casaubonus. Libri καὶ θερμόν. εὔχυλον, τέρεν Porsonus. εὐχυλότερον APV. εὐχυλώτερον L.

656 a. V. 4. τι addidit Porsonus. προσφέρων PV. προσφέρον L. πρόσφερ' Porsonus. τὴν μὲν γὰρ] γὰρ om. B. ἔτι δὲ] ὅτι δὲ B.

656 b. ἐποπτᾶν] ἐποπιᾶν C. οὐδ' ἐφέψειν] οὐδὲ φεύγειν B. τὰ δὲ ὀπτὰ — ξηρότερα om. C. τὰ δὲ ὀπτὰ τῶν PVL. τὰ δὲ ὄντα τῶν AB. γοῦν ἐν om. B. Καλλιππίδῃ] καλλιπίδῃ B. Strattidis et Archippi locos om. C. Strattidis v. 2. θερμάς τε] θερμά τε B. ἔβρυχε AB. ἔβραχε PVL. καὶ et ἐν om. B. V. 1. Τὰ δ' ἄλλα] τὰ δίδαλλα A. τάδε δ' ἄλλα B. τὰ δαίδαλα PVL. V. 2. ταύρου AB. ταύρων PVL. τ' αὐξίκερω φλογίδες] ταξικερωφλογίδες BP et ut opinor A. ταξικέρων φλογίδες VL.

c 73. Περὶ δὲ περδίκων τί δεῖ καὶ λέγειν ἐμέ, πλεόνων εἰρημένων ὑφ᾽ ὑμῶν; ἀλλ᾽ οὐ παραλείψω τὸ ἱστορηθὲν ὑπὸ Ἡγησάνδρου ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. φησὶ γὰρ ὅτι Σάμιοι πλεύσαντες εἰς Σύβαριν καὶ κατασχόντες τὴν Σιρῖτιν χώραν περδίκων ἀναπτάντων καὶ ποιησάντων ψόφον ἐκπλαγέντες ἔφυγον καὶ ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς ἀπέπλευσαν. περὶ δὲ λαγῶν Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου ὡς δειπνῶν παρὰ τῷ Ἱέρωνι ὁ Σιμωνίδης οὐ παρατεθέντος
d αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγωοῦ, ἀλλ᾽ ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἱέρωνος, ἀπεσχεδίασεν

Οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽ εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο.

ὄντως δὲ ἦν ὡς ἀληθῶς κίμβιξ ὁ Σιμωνίδης καὶ αἰσχροκερδής, ὡς Χαμαιλέων φησίν. ἐν Συρακούσαις γοῦν τοῦ Ἱέρωνος ἀποστέλλοντος αὐτῷ τὰ καθ᾽ ἡμέραν λαμπρῶς, πωλῶν τὰ πλείω ὁ Σιμωνίδης τῶν παρ᾽ ἐκείνου πεμπομένων ἑαυτῷ μικρὸν μέρος ἀπετίθετο. ἐρομένου δέ τινος τὴν
e αἰτίαν „Ὅπως (εἶπεν) ἥ τε Ἱέρωνος μεγαλοπρέπεια καταφανὴς ᾖ καὶ ἡ ἐμὴ κοσμιότης.“ οὔθατος δὲ Τηλεκλείδης ἐν Στερροῖς οὕτω μνημονεύει

Ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὖθαρ φέρω.

ὑπογάστριον δ᾽ αὐτὸ ὠνόμασεν Ἀντίδοτος ἐν Μεμψιμοίρῳ.

74. Σιτιστῶν δὲ ὀρνίθων μὲν μνημονεύει Μάτρων ἐν ταῖς παρῳδίαις οὕτως

Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἐγέλασσαν, ἐπήνεικάν τ᾽ ἐπὶ τούτῳ

---

656 c. ὑφ᾽ ὑμῶν L. ὑφ᾽ ἡμῶν PV. παραλείψω] παραλήψω B. ὑπὸ AB. ὑφ᾽ PVL. ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. φησὶ γὰρ om. B. τῷ Ἱέρωνι] τὴν ἱέρωνι B. ὁ Σιμωνίδης om. B. τὴν τράπεζαν] τὴν om. B.

656 d. λαγωοῦ] λαγῴου Casaubonus. Οὐδὲ γὰρ] Parodia Iliad. ξ, 33. οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽ εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας αἰγιαλὸς
ος
νῆας ἐχαδέειν. οὐδ᾽ add. VL. om. ABCP. κίμβιξ C.

656 e. κοσμιότης] κοσμοιότης B. ἐν ἑτέροις οὕτως (οὕτω B) μνημονεύει AB. μνημονεύει ἐν ἑταίροις οὕτως PVL. Recte Στερροῖς scriptum IX. p. 399 c, ubi hunc versum attulit. φέρω] φορῶ 399. Σιτιστῶν δὲ] σιτιστῶν καὶ B. Ἀντίδοτος ἐν] ἐν om. B. μεμψιμοίρῳ A. μεμψιμοίρα BPVL. ἐν ταῖς] ταῖς om. B. οὕτως om. B. Matronis versus om. C. V. 1. ἐγέλασαν B. ἐπήνεικάν τ᾽ Schweigh. ἐπήνειν κάν τ᾽ A. ἐπηνεῖν κάντ. B. ἐπήνεγκάν τ᾽ VL et correctus P.

σιτευτὰς ὄρνιθας ἐπ' ἀργυρέοισι πίναξιν,
f ἄτριχας, οἰέτεας, λαγάνοις κατὰ νῶτον ἔϊσας.

δελφάκων δὲ σιτευτῶν ὁ φλυακογράφος Σώπατρος ἐν Βακχίδος γάμῳ οὕτως

Εἴ που κλίβανος ἦν, πολὺ δέλφαξ σιτευτὸς ἔτρυξεν.

δελφάκια δὲ Αἰσχίνης εἴρηκεν ἐν Ἀλκιβιάδῃ οὕτως „Ὥσπερ αἱ καπηλίδες τὰ δελφάκια τρέφουσιν.“ Ἀντισθένης δ' ἐν Φυσιογνωμονικῷ „Καὶ γὰρ ἐκεῖναι τὰ δελφάκια πρὸς βίαν χορτάζουσιν.“ καὶ ἐν Προτρεπτικῷ δὲ „Ἀντὶ δελφα-
657 κίων τρέφεσθαι.“ δέλφακα δὲ ἀρσενικῶς εἴρηκε Πλάτων ἐν Ποιητῇ „Δέλφακα δὲ ῥαιότατον.“ Σοφοκλῆς Ὕβρει „Ἐσθίειν ἐθέλων τὸν δέλφακα.“ Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι „Δέλφακας μεγάλους.“ θηλυκῶς δὲ Νικοχάρης ἔφη „Κύουσαν δέλφακα.“ καὶ Εὔπολις Χρυσῷ γένει „Οὐκ ἀλλεύθιον δέλφακα ωδονθ' ηστια καὶ μάλα καλήν.“ καὶ Πλάτων Ἰοῖ „Πρόσφερε δεῦρο δὴ τὴν κεφαλὴν τῆς δέλφακος.“ Θεόπομπος Πηνελόπῃ

Καὶ τὴν ἱερὰν σφάττουσιν ἡμῶν δέλφακα.

b χηνῶν δὲ σιτευτῶν καὶ μόσχων Θεόπομπος ἐν τρισκαιδεκάτῳ Φιλιππικῶν καὶ ἑνδεκάτῳ Ἑλληνικῶν, ἐν οἷς ἐμφανίζει τὸ περὶ τὴν γαστέρα τῶν Λακώνων ἐγκρατές, γράφων οὕτως „Καὶ οἱ Θάσιοι ἔπεμψαν Ἀγησιλάῳ προσιόντι πρόβατα παντοδαπὰ καὶ βοῦς εὖ τεθραμμένους, πρὸς τούτοις δὲ καὶ πέμματα καὶ τραγημάτων εἶδος παντοδαπόν.

---

656 f. V. 3. ἄτριχας ABPV. ὄτριχας L. λαγάνοις VL. λαγανοῖς ABP. δελφάκων δὲ Schweigh. Libri δελφάκων τε. οὕτως om. B. πολὺ δέλφαξ AC. πολυδέλφαξ PVL. ἔτρυξεν BCP. ἔτρυξε VL. οὕτως om. B. Ἀντισθένης] Legebatur Ἀντιφάνης. Vide Diogenem Laertium VI, 15. 16. δ' ἐν om. B. φυσιογνωμονικῷ L. φυσιογνωμικῷ BPV.

657 a. δὲ ῥαιότατον AP. δεραιότατον VL. δ' ὡραιότατον Casaubonus. Σοφοκλῆς Ὕβρει] Fr. 2. p. 663. ἐθέλων AB. ἐθέλω PVL. νικοχάρης ABPV. Νικοχάρις L. Χρυσῷ γένει] χρυσογένει P. De fragmento corruptissimo vide annotationem. οὐκ ἀλλεύθιον A. οὐκ ἀλεύθιον VL. οὐ κἀλεύθιον P. ωδονθ' ηστια A. ωδονθαστία B. ὠδονθηστία P. ὁδὸν θ' εἰστία VL. σφάττουσιν ἡμῶν Iacobsius p. 344. ἡμῶν σφάττουσι AB. ἡμῖν σφάττουσι PVL.

657 b. γράφων AB. γράφει PVL. Ἀγησιλάῳ] ἡγησιλάῳ B. εὖ τεθραμμένους] ἐντεθραμμένους P. καὶ τραγημάτων — τὰ

ὁ δ' Ἀγησίλαος τὰ μὲν πρόβατα καὶ τοὺς βοῦς ἔλαβε,
τὰ δὲ πέμματα καὶ τὰ τραγήματα πρῶτον μὲν οὐδὲ ἔγνω·
c κατεκεκάλυπτο γάρ. ὡς δὲ κατεῖδεν, ἀποφέρειν αὐτοὺς ἐκέ-
λευσεν, εἰπὼν οὐ νόμιμον εἶναι Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι
τούτοις τοῖς ἐδέσμασι. λιπαρούντων δὲ τῶν Θασίων „Δότε,
φησί, φέροντες ἐκείνοις“ δείξας αὐτοῖς τοὺς εἵλωτας,
εἰπὼν ὅτι τούτους δέοι διαφθείρεσθαι τρώγοντας αὐτὰ
πολὺ μᾶλλον ἢ αὐτὸν καὶ τοὺς παρόντας Λακεδαιμο-
νίων.“ ὅτι δὲ τοῖς εἵλωσιν ὑβριστικῶς πάνυ ἐχρῶντο Λα-
κεδαιμόνιοι καὶ Μύρων ὁ Πριηνεὺς ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ
d Μεσσηνιακῶν γράφων οὕτως „Τοῖς δ' εἵλωσι πᾶν ὑβρι-
στικὸν ἔργον ἐπιτάττουσι πρὸς πᾶσαν ἄγον ἀτιμίαν. κυνῆν
τε γὰρ ἕκαστον φορεῖν ἐπάναγκες ὥρισαν καὶ διφθέραν
περιβεβλῆσθαι, πληγάς τε τεταγμένας λαμβάνειν κατ' ἐνιαυ-
τὸν ἀδικήματος χωρίς, ἵνα μήποτε δουλεύειν ἀπομάθωσι.
πρὸς δὲ τούτοις εἴ τινες ὑπερακμάζοιεν τὴν οἰκετικὴν ἐπι-
φάνειαν, ἐπέθηκαν ζημίαν θάνατον, καὶ τοῖς κεκτημένοις
ἐπιτίμιον, εἰ μὴ ἐπικόπτοιεν τοὺς ἁδρουμένους. καὶ παρα-
δόντες αὐτοῖς τὴν χώραν ἔταξαν μοῖραν ἣν αὐτοῖς ἀνοί-
e σουσιν ἀεί.“ χηνίζειν δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν αὐλούντων. Δίφι-
λος Συνωρίδι

> Ἐχηνίασας· ποιοῦσι τοῦτο πάντες οἱ
> παρὰ Τιμοθέῳ.

75. Ἐπεὶ δὲ καὶ πετασῶνος μέρος ἑκάστῳ κεῖται, ἣν
πέρναν καλοῦσι, φέρε τι εἴπωμεν καὶ περὶ αὐτῆς, εἴ τις
τοῦ ὀνόματος μνημονεύει. κάλλισται μὲν γὰρ αἱ Γαλατι-

μὲν πρόβατα add. ABL, om. PV. παντοδαπόν L. παντοδαπῶν A: quod Casaubonus margini exemplaris sui adscripsit. τραγήματα παντοδαπὰ posuit epitome. καὶ τοὺς βοῦς L. καὶ τὰς μὲν βοῦς PV.

657 c. δέοι διαφθείρεσθαι L. δὲ οἶδα φθείρεσθαι ABPV. ἱστορεῖ om. B. γράφων οὕτως om. B. τοῖς δ' εἵλωσι φησὶ πᾶν B.

657 d. θάνατον ACPV. θανάτου L. ἁδρουμένους Casaubonus. Libri ἀνδρουμένους. —

657 e. χηνίζειν] χρονίζειν C, qui Diphili verba omisit. Ἐχηνίασας] ἐχήνισας H. Stephanus in Thesauro. πέρναν] πέρνην B. καὶ περὶ αὐτῆς om. B. γὰρ om. B. γαλατικαὶ BL. γαλλικαὶ A. γάλλαι V. γαλλαὶ P. Epitome totum locum praetermisit.

καὶ, καὶ οὐκ ἀπολείπονται δὲ αὐτῶν οὔτε αἱ ἀπὸ Κιβύρας τῆς Ἀσιατικῆς οὔτε αἱ Λύκιαι. μνημονεύει δὲ αὐτῶν Στρά-
f βων ἐν τρίτῃ Γεωγραφουμένων, ἀνὴρ οὐ πάνυ νεώτερος· λέγει γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῆς αὐτῆς πραγματείας ἐγνωκέναι Ποσειδώνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλόσοφον, οὗ πολλάκις μεμνήμεθα, συγγενομένου Σκιπίωνι τῷ τὴν Καρχηδόνα ἑλόντι. γράφει δ' οὖν ὁ Στράβων οὕτως „Ἐν Σπανίᾳ πρὸς τῇ Ἀκυτανίᾳ πόλις Πομπέλων, ὡς ἂν εἴποι τις
658 Πομπηιόπολις, ἐν ᾗ πέρναι διάφοροι συντίθενται ταῖς Κιβυρικαῖς ἐνάμιλλαι.“

Ἀλιπάστων δὲ κρεῶν μνημονεύει ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ

Ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι.

καὶ ἐν Γόησιν

Ὀστακὸν
ἀλίπαστον ἀεὶ τὸν θεράποντ' ἐπεσθίειν.

76. Ἐπεὶ δὲ καὶ „Σικελίας αὔχημα τροφαλὶς“ ἥδε ἔστι, φίλοι, λέξωμέν τι καὶ περὶ τυρῶν. Φιλήμων μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σικελικῷ

Ἐγὼ πρότερον μὲν ᾤόμην τὴν Σικελίαν
b ἓν τοῦτ' ἀπόταχτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν
καλούς. ἔτι ταῦτα προσετίθην ἀκηκοώς,
[τυρὸς Σικελικὸς ὅτι κράτιστος ἦν, αἵ τε περιστεραὶ Σικελικαί]

οὔτε αἱ ἀπὸ VL. αἱ om. ABP. Λύκιαι] λύκειαι P. τρίτῃ A. τρίτῳ PVL. Est p. 162. ed. Casaub.

657 f. αὐτὸν PVL. αὑτὸν A. αὐτὸς Schweigh. ἑβδόμῃ] In deperdita libri septimi parte ut videtur. τῆς αὐτῆς πραγματείας om. B. συγγενομένου] γενομένου P. Σπανίᾳ L. ἱσπανίᾳ PV. Ἀκυτανίᾳ] ἀκυτανίῳ B. πόλις PVL. πόλεϊς A. πόλεις B. Πομπέλων L cum Strabone. πομπάδων ABPV.

658 a. κιβυρικαῖς VL. κυβιρικαῖς B. κουρικαῖς A. Κανταβρικαῖς Strabo. Ἀριστομένης L. ἀριστοφάνης PV. Ὀστακὸν Toupius Emendat. vol. III. p. 96. ὄστρακον VL. ὁ στράβων BP. ἀεὶ] αἰεὶ A. ἐπεσθίειν PL. ἐσθίειν V. τροφαλὶς] PL. τροφαλλὶς V. ἥδε ἔστι, φίλοι] ἥδ' ἐστί σοι φίλος B. Φιλήμων] P. 382. μὲν γὰρ et τῷ ἐπιγραφομένῳ om. B. V. 1. ᾠόμην Bentleius. Libri ᾤμην.

658 b. V. 2. αὐτὸ VL. αὐτὸν ABP. V. 3. Libri ἔτι τε. τε delevit Bentleius. τυρὸς Σικελικὸς — Σικελικαὶ seclusit Bentleius.

ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικά·
σκεύη μὲν οὖν καὶ κτήματ' ᾠόμην φέρειν.

καὶ ὁ Τρομιλικὸς δὲ τυρὸς ἔνδοξός ἐστι. περὶ οὗ φ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Τρωικοῦ Διακόσ οὕτως „Τῆς Ἀχαΐας πόλις Τρομίλεια, περὶ ἣν γίνεται ρὸς αἴγειος ἥδιστος, οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον
c προσαγορευόμενος Τρομιλικός· οὗ καὶ Σιμωνίδης μνη νεύει ἐν ἰάμβῳ οὗ ἡ ἀρχὴ

Πολλὰ μὲν δὴ προεκπονῇ Τηλέμβροτε
γράφων

Ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαΐης
Τρομίλιος θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

Εὐριπίδης δ' ἐν Κύκλωπι ὀπίαν καλεῖ τυρὸν τὸν δριμ τὸν πηγνύμενον τῷ τῆς συκῆς ὀπῷ·

Καὶ τυρὸς ὀπίας ἐστὶ καὶ Διὸς γάλα.

ἐπεὶ δὲ περὶ πάντων εἰπὼν τῶν παρακειμένων ἀποτ
d γημα πεποίημαι τὸν Τρομιλικόν, καταπαύσω τὸν λόγ τὸ γὰρ λείψανον τῶν τραγημάτων καὶ τρωξίμων ἀποτ γημα εἴρηκεν Εὔπολις. σκώπτων γὰρ Διδυμίαν τινὰ ἀ τράγημα αὐτὸν εἴρηκεν ἀλώπεκος, ἤτοι ὡς μικρὸν τὸ σῶ ἢ ὡς κακοήθη καὶ πανοῦργον, ὥς φησιν ὁ Ἀσκαλωνί Δωρόθεος. τοὺς δὲ λεπτοὺς τῶν τυρῶν καὶ πλατεῖς Κρῆ θηλείας καλοῦσιν, ὥς φησι Σέλευκος· οὓς ἐν θυσίαις

V. 5. φόμην L. ᾤμην BPV. Τρομιλικὸς] στρομιλικὸς qui de toto loco haec excerpta habet ὅτι σικελίας αὔχημα φαλίς· καλοὺς γὰρ ποιεῖ τυρσύς. ἔνδοξος δὲ καὶ ὁ στρομιλικός. δὲ δημήτριος ὁ σκήψιος ὅτι πόλις ἀχαΐας στομίλεια (sic), περὶ ἣν γ ται τυρὸς αἴγειος ἥδυστος οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον ὁ προσ ρευόμενος στρομιλικός. δὲ τυρὸς] καὶ τυρὸς B. διακόσμου A. om. BPVL. οὕτως om. B. Τῆς Ἀχαΐας] περὶ ἀχαία τρομίλεια BPV et haud dubie A. τρομήλεια Basil. L.

658 c. Σιμωνίδης] Fr. 204. p. 407. Πολλόν με δεῖ πρ πονεῖν probabiliter Coraës. προεκπονητὴ τηλέμβρωτε B. τη βρωτε etiam A. γράφων] γράφον P. ἀχαίης B. ἀχαΐας P τρομίλιος PVL. στρομίλιος AB. Κύκλωπι] V. 136. Διὸς] Sic etiam C et Eustathius p. 1485, 30. Apud Euripi est βοός. εἰπὼν] εἶπον P.

658 d. Διδυμίαν] διδυμαίαν P. θηλείας ABC et codex nesianus in schedis Casauboni. θαλείας PVL.

σὶν ἐναγίζουσιν. πυριέφθων δὲ μνημονεύει, οὕτω δὲ καλεῖται τὸ πρῶτον γάλα, Φιλιππίδης ἐν Αὐλοῖς

e Τοὺς δὲ πυριέφθας καὶ τὰ λάχανα ταῦτ' ἔχων.

καὶ ἴσως πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπιδειπνίδας ἔλεγον Μακεδόνες. κώθωνος γὰρ ἡδύσματα ταῦτα.

77. Τοιαῦτά τινα ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ διαλεγομένου ἐπελθὼν εἷς ἐκείνων τῶν σοφιστῶν μαγείρων ἐκήρυσσε μύμα. καὶ πολλῶν ξενιζομένων ἐπὶ τῷ κηρύγματι, οὐ γὰρ ἐδείκνυεν ὁ στιγματίας ὅ τι ἦν, ἔφη, Ἀγνοεῖν μοι δοκεῖτε, ὦ ἄνδρες δαιταλεῖς, ὅτι καὶ Κάδμος ὁ τοῦ Διονύσου πάππος μάγειρος ἦν. σιωπησάντων δὲ καὶ ἐπὶ τούτῳ πάντων, Εὐήμερος, ἔφη, ὁ Κῷος ἐν τῷ τρίτῳ τῆς ἱερᾶς ἀναγρα-
f φῆς τοῦθ' ἱστορεῖ, ὡς Σιδωνίων λεγόντων τοῦτο, ὅτι Κάδμος μάγειρος ὢν τοῦ βασιλέως καὶ παραλαβὼν τὴν Ἁρμονίαν, αὐλητρίδα καὶ αὐτὴν οὖσαν τοῦ βασιλέως, ἔφυγε σὺν αὐτῇ.

Ἐγὼ δὲ φεύξομαι, ἐλεύθερος γεγώς;

οὐδὲ γὰρ ἂν εὕροι τις ὑμῶν δοῦλον μάγειρόν τινα ἐν κωμῳδίᾳ, πλὴν παρὰ Ποσειδίππῳ μόνῳ. δοῦλοι δ' ὀψοποιοὶ
659 παρῆλθον ὑπὸ πρώτων Μακεδόνων, τοῦτ' ἐπιτηδευσάντων ἢ δι' ὕβριν, ἢ δι' ἀτυχίαν τῶν αἰχμαλωτισθεισῶν πόλεων. ἐκάλουν δ' οἱ παλαιοὶ τὸν μὲν πολιτικὸν μάγειρον Μαίσωνα, τὸν δ' ἐκτόπιον Τέττιγα. Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος τὸν Μαίσωνα ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι οἴεται κεκλῆ-

---

πυριέφθων A. πυριεφθῶν PVL.

658 e. Ex Philippidis *Αὐλοῖς* Pollux VI, 54. πυρίεφθα memorat. Quamobrem Schweighaeuserus corrigit *Τὰ δὲ πυρίεφθα* vel *ἔχων* in *ἔχειν* mutato *τοὺς δὲ πυρίεφθα*. In C omisso poetae versu est *πυριέφθα* (sic) *δὲ καλεῖται παρὰ φιλιππίδῃ τὸ πρῶτον γάλα*. *λάχανα*] *λάγανα* B. *ἐπιδειπνίδας*] *ἐπιδειπνιάδας* C. *Τοιαῦτα* accessit ex A. *ἐκήρυσσε*] *ἐκήρυσε* B. *δαιταλεῖς*] *δαιταλῆς* A. *Διονύσου*] *διονυσίου* B. *δὲ καὶ*] *καὶ* om. B. *ἐν τῷ τρίτῳ*] *ἐν γ'* B.

658 f. *Σιδωνίων*] *σιδονίων* A. *φεύξομαι*] *φεύξομαί γ'* Schweigh. *φεύξομαι γεγὼς ἐλεύθερος* Iacobsius p. 345. Neutro opus, si *φεύξομαι* in fine trimetri positum fuit apud tragicum, cuius hic versus esse videtur. *ἂν εὕροι* PVL. *ἀνελεύθεροι* AB. *δοῦλον*] *δοῦλος* B. *Ποσειδίππῳ*] Scribebatur *Ποσιδίππῳ*.

659 a. *ἐκάλουν δ'* CPVL. *δ'* om. AB. *Τέττιγα*] *τέτιγα* C.

σθαι, οἷον τὸν ἀμαθῆ καὶ πρὸς γαστέρα νενευκότα, ἀγνοῶν ὅτι Μαίσων γέγονε κωμῳδίας ὑποκριτὴς Μεγαρεὺς τὸ γένος, ὃς καὶ τὸ προσωπεῖον εὗρε τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον
b μαίσωνα, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν ὁ Βυζάντιος ἐν τῷ περὶ προσώπων, εὑρεῖν αὐτὸν φάσκων καὶ τὸ τοῦ θεράποντος πρόσωπον καὶ τὸ τοῦ μαγείρου. καὶ εἰκότως καὶ τὰ τούτοις πρέποντα σκώμματα καλεῖται μαισωνικά. μάλιστα γὰρ εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοί τινες, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἐπιτρέπουσι. καὶ Φιλήμων δέ πού φησι

Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον, εἰς τὴν οἰκίαν
εἴληφ'· ἁπλῶς γὰρ οὐδὲ ἓν μὰ τοὺς θεοὺς
ὧν ἂν λέγῃ συνίημι· καινὰ ῥήματα
c πεπορισμένος γάρ ἐστιν.

τὸν δὲ Μαίσωνα Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Τίμαιον ἐκ τῶν ἐν Σικελίᾳ φησὶν εἶναι Μεγαρέων, καὶ οὐκ ἐκ τῶν Νισαίων. ἀλλ' ὅ γε Ποσείδιππος περὶ δούλων μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένῃ φησὶ

Ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτα. συμβαίνει δέ τι
νῦν μοι διακονοῦντι παρὰ τῷ δεσπότῃ
ἀστεῖον· οὐχ ἁλώσομ' ἐκφέρων κρέας.

καὶ ἐν Συντρόφοις

Ἐβάδιζες ἔξω τῶν πυλῶν μάγειρος ὤν;
d B. ἐντὸς πυλῶν παρμένων ἄδειπνος ἦν.
* * * πότερον οὖν
* * * ἀφεὶς ἔα
* * κατ' ἀγορὰν ἐργάζομαι·

---

659 b. Ἀριστοφάνης] ὁ ἀριστοφάνης B. Μενάνδρῳ] P. 64. Φιλήμων] Ex Stratonis Phoenicide hi versus cum aliis afferuntur IX. p. 382 b. Apud Meinekium p. 411. V. 2. οὐδὲ ἓν] οὐδεὶν C. V. 3. ὧν ἂν λέγῃ] ὧν λέγει ABP. ὧνπερ λέγει VL. ὅσ' ἂν λέγῃ 382.

659 c. V. 4. γάρ ἐστιν] πάρεστιν 382. Μαίσωνα] μάσωνα B. Μεγαρέων] Μεγάρων Schweigh. Νισαίων VL. νησαίων ABP. Ποσείδιππος] Scribebatur Ποσίδιππος. Posidippi fragmenta om. C. ἁλώσομ' VL. ἀλώσομαι BP.

659 d. V. 2. ἐντὸς πυλῶν παρμένων accesserunt ex A. παρμένων] γὰρ ἂν μένων? V. 3. 4. 5. Indicavi lacunas. V. 4. ἀφεὶς ἔα Bourdelotius ad Heliodorum p. 67. ἀφεισα AB et codex Farnesianus. ἀφίσει PVL.

ἐπρίατο γάρ τις ὁμότεχνός με γνώριμος.

78. Οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον εἰ καὶ θυτικῆς ἦσαν ἔμπειροι οἱ παλαίτεροι μάγειροι· προΐσταντο γοῦν καὶ γάμων καὶ θυσιῶν. διόπερ Μένανδρος ἐν Κόλακι τὸν τοῖς τετραδισταῖς διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ ποιεῖ ταυτὶ λέγοντα

e Σπονδή. δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν. ποῖ βλέπεις;
σπονδή. φέρ' ὦ παῖ Σωσία, σπονδή. καλῶς.
ἔγχει. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα,
Ὀλυμπίαισι, πᾶσι, πάσαις· λάμβανε
τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ· διδόναι σωτηρίαν,
ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν
ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι. ταῦτ' εὐχώμεθα.

καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ δέ φησιν ἕτερος

f Χὼς ἄφευσα χὼς ἐμίστυλα κρέα
εἰδώς· τί καὶ γὰρ οὐ καλῶς ἐπίσταμαι;

ἐμφαίνει δ' αὐτῶν τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἡ πρὸς Ἀλέξανδρον Ὀλυμπιάδος ἐπιστολή. προτρεπομένη μάγειρον αὐτῷ πρίασθαι θυσιῶν ἔμπειρον ἡ μήτηρ φησὶ „Πελίγναν τὸν μάγειρον λαβὲ παρὰ τῆς μητρός. οὗτος γὰρ οἶδε τὰ ἱερά σου τὰ πατρῷα πάντα ὃν τρόπον θύεται καὶ τὰ ὀργιαστικὰ καὶ τὰ Βακχικά, ὅσα τε Ὀλυμπιὰς προθύεται, οὐ-

---

V. 6. ἐπρίατο] ἐπριᾶτο A. Μένανδρος] P. 101. Menandri versus om. C. ἐν om. B. ποιεῖ] ποιεῖται B.

659 e. V. 2. σπουδὴ P. σπουδῆ B. φέρ' ὦ παῖ Σωσία Piersonus ad Moerin p. 298. φέρω (φερεω A. φέρέω B) πλείω ωσια PVL. φέρε πλείω Σωσία Heringa Observatt. p. 247. καλῶς VL. καλω A. καλὼ B. κάλω P. V. 3. ἔγχει Piersonus. Libri εὔχου. V. 3. 7. εὐχώμεθα L. εὐχόμεθα PV. V. 4. Ὀλυμπιαίσι L, quae Ὀλυμπίαισι voluerat. ὀλυμπιάσι APV. ὀλυμπιᾶσι B. πᾶσι add. ABPL et codex Farnesianus. om. V. V. 7. ὄνησιν L. ὀνησίαν APV. πᾶσι] πᾶσιν B. Σιμωνίδῃ] Fr. 136. p. 396.

659 f. χὼς ἄφευσα χὼς] χ' ὡσαφεὺς (χωσαφεὺς B. χωσαφεὺς P) σαχῶς VL. Correxit Bourdelotius ad Heliodorum p. 67. καλῶς Casaubonus. κακῶς PVL. προτρεπομένη] προτρεπομένου Casaubonus. αὐτῷ Schweigh. αὑτῷ Casaubonus. Libri αὐτῇ. Πελίγναν] πέλιγναν P. πάντα] πάντας B. ὀργιαστικὰ Casaubonus. ἀργαδικαστικὰ A. ἀργὰ δικαστικὰ PVL. ὅσα τε] ὅσα δὲ B. Ὀλυμπιὰς] Ὀλυμπίασι Schweigh.

τος οἶδε. μὴ οὖν ἀμελήσῃς, ἀλλὰ λαβὲ· καὶ ἀπόστειλον πρὸς ἐμὲ τὴν ταχίστην."

79. "Ὅτι δὲ σεμνὸν ἦν ἡ μαγειρικὴ μαθεῖν ἔστιν ἐκ τῶν Ἀθήνησι Κηρύκων. οἵδε γὰρ μαγείρων καὶ βουτύπων ἐπεῖχον τάξιν, ὥς φησι Κλείδημος ἐν Πρωτογονίας πρώτῳ. Ὅμηρός τε τὸ ῥέζειν ἐπὶ τοῦ θύειν τάσσει, τὸ δὲ θύειν ἐπὶ τοῦ ψαιστὰ μεταδόρπια θυμιᾶν. καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν δρᾶν ὠνόμαζον. ἔδρων δ' οἱ κήρυκες ἄχρι πολλοῦ βουθυτοῦντες, φησί, καὶ σκευάζοντες καὶ μιστύλλον-
b τες, ἔτι δ' οἰνοχοοῦντες. κήρυκας δ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ κρείττονος ὠνόμαζον. ἀναγέγραπταί τε οὐδαμοῦ μαγείρῳ μισθός, ἀλλὰ κήρυκι. καὶ Ἀγαμέμνων δὲ παρ' Ὁμήρῳ θύει βασιλεύων. φησὶ γὰρ ὁ ποιητής

Ἦ καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ.
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός.

καὶ Θρασυμήδης, ὁ τοῦ Νέστορος υἱός, ἀναλαβὼν πέλε-
c κυν κόπτει τὸν βοῦν, ἐπεὶ διὰ τὸ γῆρας ὁ Νέστωρ οὐκ ἠδύνατο· συνεπόνουν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοί. οὕτως ἔνδοξον ἦν καὶ μέγιστον τὸ τῆς μαγειρικῆς τέχνης ἀξίωμα. καὶ παρὰ Ῥωμαίοις δὲ οἱ τιμηταί, μεγίστη δ' αὕτη ἀρχή, τὴν περιπόρφυρον ἐνδεδυκότες καὶ ἐστεφανωμένοι πελέκει τὰ ἱερεῖα κατέβαλλον. οὐ παρέργως δὲ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ καὶ τὰ ὅρκια καὶ τὰ ἱερόθυτα κήρυκες κομίζουσιν, ὡς παλαιᾶς οὔσης καὶ προσηκούσης αὐτοῖς τῆς λειτουργίας·

d Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε,
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι.

καὶ πάλιν

Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων

οἶδε] οὐδὲν B.

660 a. σεμνὸν ἦν A. σεμνὸν καὶ PVL. βουτύπων PVL. βουτύρων A. βουθυτῶν margo P. τὸ δὲ θύειν] τὸ δὲ θύεις B. βουθυτοῦντες] βουτυτοῦντες L errore typothetae.

660 b. ὁ ποιητὴς] Iliad. γ, 292. Θρασυμήδης] Odyss. γ, 442.

660 c. ἱερεῖα ABCP. ἱερὰ VL. κατέβαλλον] κατέβαλον B. παρὰ τῷ Ὁμήρῳ] παρ' ὁμήρῳ B. αὐτοῖς L. αὐτῆς BPV.

660 d. Ἕκτωρ] Iliad. γ, 116. δύω] Scribebatur δύο. ἄρνα φέρειν BP. καλέσαι BP. Αὐτὰρ ὁ (αὐτὰς ὃ B)] Iliad. γ 118.

νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρν' ἐκέλευσεν
οἰσέμεναι.

καὶ

Ταλθύβιος δὲ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν,
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.

80. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῆς Ἀτθίδος Κλείδημος φῦλον
e ἀποφαίνει μαγείρων ἐχόντων δημιουργικὰς τιμὰς, οἷς καὶ τὸ πλῆθος ἐνεργεῖν ἔργον ἦν. οὐκ ἀπεικότως δὲ καὶ Ἀθηνίων ἐν Σαμόθραξιν, ὥς φησιν Ἰόβας, μάγειρον εἰσάγει φυσιολογοῦντα διὰ τούτων

Οὐκ οἶσθ' ὅτι πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη
πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσενήνεχθ' ὅλως;
Β. τοιοῦτόν ἐστι τοῦτο; Α. πάνυ γε, βάρβαρε.
τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου
ἡμᾶς γὰρ ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχεροῦς
f ἀλληλοφαγίας, ἤγαγ' εἰς τάξιν τινὰ,
καὶ τουτονὶ περιῆψεν ὃν νυνὶ βίον
ζῶμεν. Β. τίνα τρόπον; Α. πρόσεχε, κἀγώ σοι φράσω.
ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν,
γενόμενος ἄνθρωπός τις οὐκ ἀβέλτερος
ἔθυσ' ἱερεῖον πρῶτος, ὤπτησεν κρέας.
ὡς δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν,
αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα
θύοντες ὤπτων. ὡς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς
661 ἐμπειρίαν τιν' ἔλαβον, ἀρχῆς γενομένης
ἐπὶ πλεῖον ηὖξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην.

Ταλθύβιος] Iliad. τ, 250. δὲ θεῷ] δὲ ἴω B. δὲ τῷ πρώτῳ] δὲ α^{ω} B. Κλείδημος φῦλον L. καὶ δῆμος (δῆμὸς deleto circumflexo P) φῦλον APV. καὶ δημόςφυλος B. Conf. IX. p. 425 e.

660 e. Athenionis versus Iubae tribuit epitome. διὰ τούτων om. B.

660 f. V. 11. ἔθυσ'] θύσας margo P. ὤπτησεν P. ὤπτησε VL. κρέας Porsonus ad Toupii Emendat. vol. IV. p. 474. Libri κρέα. V. 12. ὡς Casaubonus. Libri ἴσως. V. 13. αὐτοὺς (scribebatur αὐτοὺς)] εἶτ' (sic) αὐτοὺς C. (θ superscr.) μὲν οὐκ] μὲν οὖν οὐκ B.

661 a. V. 16. ἐπὶ πλεῖον] ἐπὶ πλειον τιν A. ἐπιπλεῖον τίν' B. ἐπὶ πλεῖον τιν' P. ἐπιπλεῖστον τιν' V. ἐπὶ πλεῖστον L. ἐπιπλεῖον τινὲς C. ηὖξον AC. ἦυξον B. ηὖξαν PVL.

ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι
τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσιν φλογί,
ἅλας οὐ προσάγοντες· οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω
εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι.
ὡς δ᾽ ἤρεσ᾽ αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἅλας
προσάγουσιν ἤδη, τῶν ἱερῶν γεγραμμένων
τὰ πάτρια διατηροῦντες. ἅπερ ἡμῖν μόνα
ἅπασιν ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας,
b τὸ προσφιλοτεχνεῖν, διά τε τῶν ἡδυσμάτων
ἐπὶ πλεῖον αὔξειν τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
B. καινὸς γάρ ἐστιν οὑτοσὶ Παλαίφατος.
A. μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ὠνθυλευμένον
προϊόντος εἰσηνέγκατ᾽ ἤδη τοῦ χρόνου·
*　　　*　　　* ἀκριβῶς ἐρίφιον
*　　　* ἐτακέρωσε, πνικτῷ διέλαβεν
περικομματίῳ δι᾽ ἐπίγγρας ὑποκρούσας γλυκεῖ,
ἰχθὺν παρεισεκύκλησεν οὐδ᾽ ὁρώμενον,
c λάχανον, τάριχος πολυτελές, χόνδρον, μέλι.
ὡς πολύ τι διὰ τὰς ἡδονὰς ἃς νῦν λέγω
ἀπεῖχ᾽ ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ·
αὑτοῖς ἅπαντες ἠξίουν συζῆν, ὄχλος
ἠθροίζετ᾽, ἐγένονθ᾽ αἱ πόλεις οἰκούμεναι
διὰ τὴν τέχνην, ὅπερ εἶπα, τὴν μαγειρικήν.
B. ἄνθρωπε χαῖρε, περὶ πόδ᾽ εἶ τῷ δεσπότῃ.

V. 17. *μεμνημένοι*] *μεμνημένη* B. V. 18. *ὀπτῶσιν*] Scribebatur *ὠπτῶσι* (sic). V. 21. *ἤρεσ᾽*] *ἤρεσεν* C. *ἦρεσ᾽* P. *ὕστερον* ad sequentia refert C.

V. 22. Post *προσάγουσιν* C transit ad v. 27. interposito *καὶ λέγει*.

661 b. V. 27. *καινὸς οὑτοσὶ Παλαίφατος* attulit Eustathius p. 1859, 45. V. 28. — 47. om. C. V. 28. *ὠνθυλευμένον*] *ὡς θηλουμένον* P. V. 30. 31. Indicavi lacunas. V. 31. *ἐνταχερωσεπνικτω* A. *ἐτακέρως ἐπνίκτω* (*ἐπνίκτω* B) BP. *ἐνταχερὸν ἔμπνικτον* VL. *ἐτακέρωσε πνικτὸν* Porsonus in Miscellan. p. 247. V. 32. *γλυκεῖ* accessit ex A.

661 c. V. 35. *ὡς πολὺ διὰ* BPV et, ut suspicor, A. *ὡς πουλὺ διὰ* L. Addidi *τι*. V. 36. *ἂν ἔτι*] *ἄνευτι* B. V. 37. *αὑτοῖς*] Scribebatur *αὐτοῖς*. V. 38. *ἠθροίζετο* B. *ἐγένονθ᾽ αἱ* B cum Grotio in Excerptis p. 893. *ἐγένοντό θ᾽ αἱ* PVL. V. 40. *περὶ*

Α. καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν,
σπονδὰς ποιοῦμεν, τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς
ἡμῖν ὑπακούειν, διὰ τὸ ταῦθ' εὑρηκέναι
d τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς.
Β. ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν ἄφες παῦσαι λέγων.
Α. ἥμαρτον. ἀλλὰ δεῦρό μοι συνέσθιε·
τά τ' ἔνδον εὐτρεπῆ ποίει λαβών.

81. Καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Λεβητίῳ δηλοῖ ὅτι ἡ μαγειρικὴ τέχνη ἐπιτήδευμα ἐλευθέρων. πολίτης γάρ τις οὐκ ἀπινὴς ἐν αὐτῷ δείκνυται ὁ μάγειρος. καὶ οἱ τὰ Ὀψαρτυτικὰ δὲ
e συγγράψαντες Ἡρακλείδης τε καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρὸς οὐχ ἁρμόττειν φασὶ τὴν μαγειρικὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων. ἐκσεμνύνει δὲ τὴν τέχνην καὶ ὁ νεώτερος Κρατῖνος ἐν τοῖς Γίγασι λέγων

Ἐνθύμει δὲ τῆς γῆς ὡς γλυκὺ
ὄζει καπνός τ' ἐξέρχετ' εὐωδέστερος.
οἰκεῖ τις, ὡς ἔοικεν, ἐν τῷ χάσματι
λιβανωτοπώλης, ἢ μάγειρος Σικελικός.
f Β. παραπλησίαν ὀσμὴν λέγεις ἀμφοῖν [γλυκύς].

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπράτῳ ἐπαινῶν τοὺς Σικελικοὺς μαγείρους λέγει

Σικελῶν δὲ τέχναις ἡδυνθεῖσαι
δαιτὸς διαθρυμματίδες.

καὶ Μένανδρος ἐν Φάσματι

κόδ' εἰ Schweigh. περίποδ' εἰ A. περιποδεῖ P. περιπόδει VL. V. 43. ταῦθ'] ταῦτ' BP. εὑρηκέναι] εἰρηκέναι B.

661 d. V. 45. ἄφες] ἃ φῄς Coraës. ἀφεὶς Iacobsius p. 345. V. 46. Libri συνέσθιέ μοι. Transposuit Casaubonus. V. 47. In initio versus ὦ τᾶν addit Iacobsius. εὐτρεπῆ Grotius p. 895. Hemsterhusius ad Lucian. vol. I. p. 316. εὐπρεπῆ PVL. εὐπρεπεῖ B. ποίει L. πόει ABV. om. P. ἐλευθέρων] Legebatur καὶ ἐλευθέρων.

661 e. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων] Trimeter. τοῖς Γίγασι] τοῖς om. B. V. 1. Ἐνθύμει] Ἐνθυμοῦ? γῆς ὡς] γῆς φασὶ ὡς B. V. 2. ἐξέρχεται BP. V. 3. ἔοικε τῷ B. ἔοικεν τῷ P.

661 f. V. 5. γλυκύς om. C. δαιτὸς delendum, nisi aliquid excidit. διαθρυμματίδες A. διαθριμματίδες PVL. [Μένανδρος]

'Επισημαίνεσθ', ἐὰν
ἡ σκευασία καθάριος ᾖ καὶ ποικίλη.

Ποσείδιππος ἐν 'Αναβλέποντι

'Εγὼ μάγειρον ἕνα λαβὼν ἀκήκοα
662 τὰ τῶν μαγείρων πάντα καθ' ἑκάστου κακὰ
ἀντεργολαβοῦντος. ἔλεγον ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχει
ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοὔψον, ὁ δ' ὅτι τὸ στόμα
πονηρόν, ὁ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμονας
ἐπιθυμίας ἔνιά τε τῶν ἡδυσμάτων,
κάθαλος, κάτοξος, χναυστικός, προσκαυστικός,
καπνὸν οὐ φέρων, πῦρ οὐ φέρων. ἐκ τοῦ πυρὸς
εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὧν εἷς οὑτοσὶ
b διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν.

'Αντιφάνης δ' ἐν Φιλώτιδι τὴν σοφίαν τῶν μαγείρων ἐμφανίζων φησὶ

Οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε
ἕψειν ἐν ἅλμῃ φημί. *Β.* τὸ δὲ λαβράκιον;
Α. ὀπτᾶν ὅλον. *Β.* τὸν γαλεόν; *Α.* ἐν ὑποτρίμματι
ζέσαι. *Β.* τὸ δ' ἐγχέλειον; *Α.* ἅλες, ὀρίγανον,

P. 175. 'Επισημαίνεσθ', ἐὰν Bentleius. Libri ἐπισημαίνεσθαι ἄν. Ποσείδιππος] Scribebatur Ποσίδιππος. ἐν om. B. Posidippi versus om. C. V. 1. ἕνα λαβὼν Coraës. Libri ἀναλαβών.

662 a. V. 3. ἔλεγον ὁ μὲν Grotius in Excerptis p. 813. Libri ἐλέγομεν. V. 4. κριτικὴν B cum Casaubono. κρητικὴν PVL. τὸ στόμα Iacobsius p. 346. Aberat τὸ. V. 5. γλῶτταν] Scribebatur γλῶσσαν. V. 6. Post ἐπιθυμίας aliqua excidisse videntur. V. 7. κάθαλος APV. κάθηλος B. καθ' ἁλὸς L. κάτοξος Grotius. κατ' ὄξους BL. κατόξους PV. προσκαυστικὸς ABP. πρὸς καυστικὸς VL. V. 8. πῦρ οὐ φέρων. ἐκ Grotius. οὐ πῦρ οὐ (οὐδὲ P deletis litteris δὲ) φέρων δ' (φέρων οὐδ' B) PVL. V. 9. ἦλθον] ἆθλον B.

662 b. V. 2. τοῦ πυρός τ' B. τοῦ πυρὸς PVL. εἰς τὸ πῦρ Grotius. δ' ἐν om. B. Antiphanis versus om. C. Attulit VII. p. 295 d. V. 1. γλαυκίδιον 295. γλαυκίδον A. γλυκιδὸν B. γλυκηδὸν PVL. V. 2. ἕψειν 295. Libri ἑλεῖν. φημί om. 295. V. 3. ἐν ὑποτρίμματι ζέσαι L. ἐν ὑποτριμματίζεσθαι A. ἐνυποτριμματίζεσθαι B. ἐν ὑποτρίμματι (ὑποτριμματὶ V) ζέσθαι PV. V. 4. ἐγχέλειον Schweigh. ἐγχέλιον B et 295. ἐγχέλυον PVL. ἅλες 295. Legebatur ἅλας. ὀρίγανον A. ὠρίγανον PVL.

ὕδωρ. Β. ὁ γόγγρος; Α. ταυτόν. Β. ἡ βατίς; Α. χλόη.
Β. πρόσεστι θύννου τέμαχος. Α. ὀπτήσεις. Β. κρέας
ἐρίφειον; Α. ὀπτόν. Β. θάτερον; Α. τἀναντία.
c Β. ὁ σπλήν; Α. σεσάχθω. Β. νῆστις; Β. ἀπολεῖ μ'
οὑτοσί.

ἀοιδίμων δ' ὀψαρτυτῶν ὀνόματα καταλέγει Βάτων ἐν Εὐεργέταις οὕτως

Εὖ γ' ὦ Σιβύνη τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν
οὐδ' ἀναγεγράμμεθ', ἀλλὰ κάεται λύχνος,
καὶ βιβλί' ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ φροντίζομεν
τί Σόφων καταλέλοιπ', ἢ τί Σημωνακτίδης
d ὁ Χῖος, ἢ Τυνδάριχος ὁ Σικυώνιος,
ἢ Ζωπυρῖνος. Β. αὐτὸς εὕρηκας δὲ τί;
Α. τὰ μέγιστα. Β. ποῖα ταῦτα; Α. τοὺς τεθνηκότας

* * * * *

82. Ἐγὼ δὲ τοιουτονὶ βρῶμα ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μύμα φέρω. περὶ οὗ Ἀρτεμίδωρος μὲν ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν ὀψαρτυτικαῖς Γλώσσαις φησὶν ὅτι σκευάζεται ἐκ κρεῶν καὶ

V. 6. ὀπτήσεις 295. ὀπτῆς εἰς PVL. V. 7. ἐρίφειον 295. Scribebatur ἐρίφιον.

662 c. V. 8. σεσάχθων νῆστις B. Βάτων AB. βάττων PVL. Batonis versus om. C. V. 1. σιβύνη BP. Scribebatur Σιβύννη. V. 2. κάεται] Scribebatur καίεται. V. 3. βιβλί' ἐν Porsonus. Legebatur βιβλίον. βυβλίον P. χερσὶ B. χερσὶν PVL. V. 4. Σόφων Porsonus. σοφῶν A. σοφὸν PVL. Pollux VI, 70. ab Porsono indicatus, πολλὰ δ' ἂν εἴη τῶν περὶ τὴν ἡδυντικὴν σκευασίαν ἀνεξευρεῖν ἐκ τῶν ὀψοποιητικῶν συγγραμμάτων, Πανταλέοντος καὶ Μιθαίκου καὶ Ζωπυρίνου καὶ Σόφωνος καὶ Ἡγησίππου καὶ Παξάμου καὶ Ἐπαινέτου. συναριθμοῖτο δ' ἂν τούτοις Ἡρακλείδης τε ὁ Συρακόσιος καὶ Τυνδάριχος ὁ Σικυώνιος καὶ Σιμωνακτίδης ὁ Χῖος καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρὸς, ὀψοποιητικῆς πραγματείας σοφισταί. καταλέλοιπ' Porsonus. καταλέλοιπεν A. καταλέλειπεν B. καταλελοιπέναι PVL. τί Σημωνακτίδης Porsonus. τί Δημωνακτίδης Meinekius. τίς ἡμῶν ἀκτίδης (ἀκτείδης AB) PVL.

662 d. V. 5. Τυνδάριχος Porsonus. Legebatur Τυνδαρικὸς. V. 6. Ζωπυρῖνος Porsonus. Scribebatur Ζωπύρινος. δὲ τί] δέ τι PVL. V. 7. ποῖα Schweigh. et Porsonus. Legebatur πόσα. Post v. 7. indicavi lacunam ab Porsono sic expletam ὅταν περ ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν comparato Philemone VII, p. 289 a. Ἀρτεμίδωρος μὲν] μὲν om. P.

αἵματος, πολλῶν ἀρτυμάτων συνεμβαλλομένων. Ἐπαίνετος
δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ λέγει ταῦτα „Μύμα δὲ παντὸς ἱερείου
e καὶ ὄρνιθος δὲ χρὴ ποιεῖν τὰ ἁπαλὰ τῶν κρεῶν μικρὰ
συντεμόντα καὶ τὰ σπλάγχνα καὶ τὸ ἔντερον καὶ τὸ αἷμα
διαθρύψαντα, καὶ ἀρτύσαντα ὄξει, τυρῷ ὀπτῷ, σιλφίῳ,
κυμίνῳ, θύμῳ χλωρῷ καὶ ξηρῷ, θύμβρᾳ, κοριάννῳ χλωρῷ
τε καὶ ξηρῷ, καὶ γητείῳ, καὶ κρομμύῳ καθαρῷ πεφωσμέ-
νῳ, ἢ μήκωνι, καὶ σταφίδι, ἢ μέλιτι, καὶ ῥόας ὀξείας κόκ-
κοις. εἶναι δέ σοι τὸ αὐτὸ μύμα καὶ ὄψον."

83. Τοσαῦτα καὶ τούτου κατακόψαντος οὐ μόνον τὰ
προειρημένα, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἄλλος ἐπεισῆλθε τὴν ματτύην
f κομίζων. ὑπὲρ ἧς καὶ ζητήσεως γενομένης καὶ τοῦ Οὐλπιανοῦ
εἰπόντος τὰ ἐκ τῶν ὀψαρτυτικῶν Γλωσσῶν τοῦ προειρη-
μένου Ἀρτεμιδώρου, Αἰμιλιανὸς Δωροθέῳ ἔφη τῷ Ἀσκα-
λωνίτῃ σύγγραμμα ἐκδεδόσθαι ἐπιγραφόμενον Περὶ Ἀντι-
φάνους καὶ περὶ τῆς παρὰ τοῖς νεωτέροις κωμικοῖς ματ-
τύης· ἣν Θετταλῶν φησιν εἶναι εὕρημα, ἐπιχωριάσαι τε
κἀν ταῖς Ἀθήναις κατὰ τὴν Μακεδόνων ἐπικράτειαν. ὁμο-
663 λογοῦνται δὲ οἱ Θετταλοὶ πολυτελέστατοι τῶν Ἑλλήνων
γεγενῆσθαι περί τε τὰς ἐσθῆτας καὶ τὴν δίαιταν· ὅπερ
αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο καὶ τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγα-
γεῖν τοὺς Πέρσας, ἐζηλωκόσι τὴν τούτων τρυφὴν καὶ πο-
λυτέλειαν. ἱστορεῖ δὲ περὶ τῆς πολυτελείας αὐτῶν καὶ Κρα-
τῖνος ἐν τῇ Πολιτείᾳ αὐτῶν. ὠνομάσθη δὲ ἡ ματτύη, ὡς
μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
Ἐτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἡ μα-
b στίχη, καὶ τὰ μάλιστα καὶ [ἡ μᾶζα.] ἡμεῖς δὲ φαμὲν ἀπὸ
τοῦ μάττειν, ἀφ' οὗ καὶ ἡ μᾶζα αὐτὴ ὠνομάσθη, καὶ ἡ

λέγει ταῦτα om. B. δὲ χρὴ AB. χρὴ δὲ PVL.

662 e. θύμβρᾳ AB. θύμβραις PVL. γητείῳ AB. γηθύῳ PVL. κρομμίῳ B. ῥόας] Scribebatur ῥοῦς.

662 f. νεωτέροις A. μεσονεωτέροις BP. μεσωτέροις VL. κωμικοῖς] κωμικῆς B.

663 a. ἐζηλωκόσι] ἐζηλοκότι (sic) B. δὲ περὶ B. Legebatur δὲ καὶ περί. Κρατῖνος] Κριτίας Casaubonus. ἐν τῷ πρώτῳ] ἐν ά B. καὶ τὰ μάλιστα καὶ om. C et Eustathius p. 1751, 62.

663 b. ἡ μᾶζα addidit Schweigh. ἀπὸ τοῦ] αὐτὸ τοῦ B. ὠνομάσθη om. B.

παρὰ Κυπρίοις καλουμένη μαγίς, καὶ τὸ τρυφᾶν καθ' ὑπερβολὴν ὑπερμαζᾶν. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν τὴν δημοτικὴν καὶ κοινὴν ταύτην τροφὴν τὴν ἐκ τῶν ἀλφίτων μᾶζαν ὠνόμαζον, καὶ μάττειν τὸ παρασκευάζειν αὐτήν. ὕστερον δὲ ποικίλλοντες τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν ἀκολάστως καὶ περιέργως, μικρὸν παραγαγόντες τοὔνομα τῆς μάζης, ματ-
c τύην ὠνόμαζον πᾶν τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα, τὸ δὲ ματτυάζειν τὸ παρασκευάζειν αὐτά, εἴτε ἰχθὺς εἴη εἴτε ὄρνις εἴτε λάχανον εἴτε ἱερεῖον εἴτε πεμμάτιον. τοῦτο δὲ δῆλόν ἐστιν ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος παρέθετο μαρτυρίου Ἀλέξιδος. συνεμφῆναι γὰρ βουλόμενος ὁ Ἄλεξις τὴν ἀκολασίαν τῆς παρασκευῆς προσέθηκε τὸ λέπεσθαι. ἔχει δ' ἡ σύμπασα ἐκλογὴ οὕτως, οὖσα ἐκ τοῦ διεσκευασμένου δράματος, ὃ ἐπιγράφεται Δημήτριος

Τοὔψον λαβοῦσαι τοῦτο τἀπεσταλμένον
σκευάζετ', εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε,
d λέπεσθε, ματτυάζετε.

τῷ δὲ λέπεσθαι χρῶνται οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀσελγοῦς καὶ φορτικῆς δι' ἀφροδισίων ἡδονῆς.

84. Καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐν ταῖς ὀψαρτυτικαῖς Γλώσσαις τὴν ματτύην ἀποφαίνει κοινὸν εἶναι πάντων ὄνομα τῶν πολυτελῶν ἡδυσμάτων, γράφων οὕτως „Εἴ τις τῆς ὄρνιθος ματτύης. ἐσφάχθω μὲν διὰ τοῦ στόματος εἰς τὴν κεφαλήν. ἔστω δὲ ἕωλος, καθάπερ ὁ πέρδιξ· ἐὰν δὲ θέλῃς, ὡς ἔχει τοῖς πτεροῖς ἐᾶν τετιλμένην.“ εἶτα τὸν τρόπον
e ἐκθεὶς τῆς ἀρτύσεως καὶ τῆς ἑψήσεως ἐπιφέρει εὐθὺς „Καὶ

---

603 c. εἴτε πεμμάτιον A. εἴτε μ μμύττιον B. εἴτε μ . . . μμύττιον L. εἴτε μύττιον PV. εἴτε σπερμάτιον C et Eustathius p. 1752, 2.
Ἀρτεμίδωρος] Ἀπολλόδωρος Schweigh. μαρτυρίου AB. μαρτύριον PVL. βουλόμενος τὴν ἀκολασίαν τῆς παρασκευῆς ὁ ἄλεξις προσέθηκε B. λέπεσθαι] λίπεσθαι P. δ' ἡ σύμπασα ABPV. δ' σύμπασα Basil. δὲ σύμπασα L. οὕτως addidit Schweigh.
V. 2. εὐωχεῖσθαι B. προπόσεις AC et Eustathius. προπόσει VL. πρόσοπει (sic) P.

663 d. ἀσελγοῦς ἢ φορτικῆς δι' ἀφροδησίων B. γλώσσαις B. Scribebatur Γλώτταις γράφων οὕτως om. B, qui φησὶ infert post εἴ τις. Εἴ τις τῆς] ἔστι καί τις Schweigh. θέλῃς] θέλοις P.

νομάδα παχεῖαν ἕψε καὶ νεοσσοὺς τῶν ἤδη κοκκυζόντων, ἐὰν θέλῃς παρὰ πότον χρῆσθαι. εἶτ᾽ ἐξελὼν τὰ λάχανα εἰς τρυβλίον καὶ τῆς ὄρνιθος τῶν κρεῶν ἐπιθεὶς παρατίθει· τοῦ θέρους ἀντὶ τοῦ ὄξους τῆς ὄμφακος ἐμβαλὼν εἰς τὸν ζωμὸν ὡς ἔχει τοὺς βότρυς· ἐπειδὰν δὲ ἑφθὴ γένηται, ἔξελε μετὰ τοῦ βοτρυδίου πρὸ τοῦ τὸ γίγαρτον ἐξαφεῖναι, εἶθ᾽ οὕτως τὸ λάχανον κατάθρυπτε. οὗτος ματτύης ἐν τοῖς ἡδίστοις.“ ὅτι μὲν οὖν κοινὸν ἦν τοὔνομα
f τῶν πολυτελεστάτων ἐδεσμάτων φανερόν· ὅτι δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης εὐωχίας ὁμοίως ἐλέγετο Φιλήμων φησὶν ἐν Ἁρπαζομένῳ

Γυμνῷ φύλακιν ἐπίταττε, καὶ διὰ τριῶν
ποτηρίων με ματτύης εὐφραινέτω.

καὶ ἐν Ἀνδροφόνῳ

Πιεῖν τις ἡμῖν ἐγχεάτω καὶ ματτύην
ποιεῖτε θᾶττον.

Ἄλεξις δ᾽ ἐν Πυραύνῳ ἀμφιβόλως εἴρηκεν

664 *Ἐγὼ δ᾽ ἐπειδὰν ἀσχολουμένους λάβω,*
ἀνέκραγον Οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύην;

ὥσπερ ἂν εἰ τὸ δεῖπνον ἔλεγεν. πιθανὸν δὲ καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων ἀναφέρειν. Μάχων δ᾽ ὁ Σικυώνιος τῶν μὲν κατὰ Ἀπολλόδωρον τὸν Καρύστιον κωμῳδιοποιῶν εἷς ἐστι καὶ αὐτός, οὐκ ἐδίδαξε δ᾽ Ἀθήνησι τὰς κωμῳδίας τὰς ἑαυτοῦ, ἀλλ᾽ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ἦν δ᾽ ἀγαθὸς ποιητὴς εἴ τις ἄλλος τῶν μετὰ τοὺς ἑπτά· διόπερ ὁ γραμματικὸς
b Ἀριστοφάνης ἐσπούδασε συσχολάσαι αὐτῷ νέος ὤν. ἐποίησε δὲ καὶ οὗτος ἐν δράματι Ἀγνοίᾳ ταυτὶ

Ἥδιον οὐδέν ἐστί μοι τῆς ματτύης.
τοῦτ᾽ εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς

---

663 e. παχεῖαν] πηχεῖαν B. ἐὰν θέλῃς AB. ἐὰν δὲ θέλῃς PVL. λάχανον] λάγανον B. οὗτος AB. οὕτως PVL. ματτύης A. ματτύοις BPVL.

663 f. ἐν Ἁρπαζομένῳ] P. 361. ἐπίκαττε] ἐπιταττέτω? εὐφραινέτο (sic) L. εὐφραίνετο Casaubonus. ἐμφαινέτω V. ἐμφαίνετο P. ἐν Ἀνδροφόνῳ] P. 360. ἄλεξις τυράννῳ B.

664 a. Καρύστιον] καρύμον B. κωμῳδιοποιῶν A. κωμῳδιοποιὸν B. κωμῳδοποιῶν PVL. ἀλεξανδρείᾳ B. Scribebatur Ἀλεξανδρείῃ. ἄλλος] ἄλλο B.

κατέδειξαν ἡμῖν εἴτε πάντες οἱ θεοὶ
οὐκ οἶδα· πλήν γ' ὅτι μουσικωτάτου τινός.

85. Ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰσεφέρετο Νικόστρατός φησιν ἐν Ἀπελαυνομένῳ. μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ διηγούμενος ὡς λαμπρὰν καὶ εὔτακτον παρεσκεύασεν εὐωχίαν· προδιηγησάμενός τε οἷον ἦν τὸ ἄριστον καὶ τὸ δεῖπνον
c καὶ τρίτης μνησθεὶς παραθέσεως ἐπιφέρει

Εὖ γ', ἄνδρες, εὖ σφόδρ'· ἀλλὰ μὴν τῇ ματτύῃ
οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ' ὥστ' οἴομαι
οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι.

καὶ ἐν Μαγείρῳ

Θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον, ἢ τούτων τι τῶν
εἰς ματτύην, οὐδέτερον εἶδε πώποτε.

ἄλλος δέ τίς φησι

Περιφέρειν ματτύην καὶ ποδάριον
d καὶ γαστρίον τακερόν τι καὶ μήτρας ἴσως.

Διονύσιος δ' ἐν Ἀκοντιζομένῳ· μάγειρος δέ ἐστιν ὁ λέγων

Ὥστ' ἐνίοτ' ἂν τούτοισι ποιῶν ματτύην,
σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα διαμαρτὼν μίαν
ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὡς τὸν νεκρόν.

Φιλήμων ἐν Πτωχῇ

Ἐξὸν ἀποσάττεσθαι δι' ὅλην τὴν ἡμέραν,
ποιοῦντα καὶ διδόντα ματτύας ἐκεῖ.

e Μόλπις δ' ὁ Λάκων τὰ παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις ἐπαίκλεια, ὅ σημαίνει τὰς ἐπιδειπνίδας, ματτύας φησὶ λέγεσθαι παρὰ τοῖς ἄλλοις. ὁ δὲ κυνικὸς Μένιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρκεσιλάῳ γράφει οὕτως „Πότος ἦν ἐπικωμασάντων τινῶν καὶ ματτύην ἐκέλευσεν εἰσφέρειν Λάκαινά τις· καὶ

---

664 b. V. 3. κατέδειξαν L. κατεδίδαξαν ABCPV. V. 4. πλήν γ' ὅτι Schweigh. Libri πλὴν ἴστε γε.

664 c. V. 1. Εὖ γ' Casaubonus. Libri εὖ γε τ'. Μαγείρῳ] μαγείρῳ δὲ B. κάνδαυλον Schweigh. Legebatur κάνδυλον. καὶ ποδάριον Meinekius ad Menandrum p. 181. Aberat καί.

664 d. Dionysii v. 1. ὥστ' A. ὥστ' ἂν PVL. τούτοισι VL. τούτου τοῖσι A. τουτουτοσι B. τούτου τὸ σι P. Φιλήμων] P. 377. δι' PVL. δ' A. Μόλπις] Conf. IV. p. 140 e.

664 e. ἐπαίκλεια] ἐπέκλεια B. ἐπαίκλια C inter versus. ἐπάικλα 140. ὅ om. B. ἐπιγραφομένῳ om. B. γράφει οὕτως om. B,

εὐθέως περιεφέρετο περδίκια ὀλίγα καὶ χηνία ὀπτὰ καὶ τρύφη πλακούντων.“ τὸ δὲ τοιοῦτον δεῖπνον οἱ μὲν Ἀττικοὶ προσηγόρευον ἐπιδόρπισμα, οἱ δὲ Δωριεῖς ἐπάϊκλον,
f *τῶν δ' ἄλλων Ἑλλήνων οἱ πλεῖστοι ἐπίδειπνα.*

Τοσούτων καὶ περὶ τῆς ματτύης λεχθέντων ἔδοξεν ἀπιέναι· καὶ γὰρ ἑσπέρα ἦν ἤδη. διελύθημεν οὖν οὕτως.

---

qui ***φησὶ*** **addit post** ***πότος ἦν.*** ***χηνία*** **]** ***χήνεια*** **C.** ***τρύφη*** **Coraës.** ***τρυφὴ*** **PVL.** ***ἐπάϊκλον*** **C.** ***ἔπαικλον*** **PVL.**

664 f. ***ματτύης*** **]** ***ματτύας*** **B. Quod ante** ***διελύθημεν*** **legebatur** ***καὶ*** **delevi auctore B.** ***διελύθημεν*** **]** ***διεληλύθαμεν*** **B.** ***οὖν*** **add. AB. om. PVL.**

ΙΕ

665 *Εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος*
Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός,

κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην, ἑταῖρε Τιμόκρατες, οὐκ ἂν δυναίμην ἀπομνημονεύειν ἔτι σοι τῶν πολλάκις λεχθέντων ἐν τοῖς περισπουδάστοις τούτοις συμποσίοις, διά τε τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν ὁμοιότητα τῶν ἀεὶ καινῶς προσευρισκομένων. καὶ γὰρ καὶ περὶ τάξεως τῶν περιφορῶν πολλάκις
b *ἐλέχθη καὶ περὶ τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπιτελουμένων, ἅπερ καὶ μόλις ἀναπεμπάζομαι, εἰπόντος τινὸς τῶν ἑταίρων τὰ ἐκ τῶν Λακώνων Πλάτωνος ἰαμβεῖα*

Ἄνδρες δεδειπνήκασιν· ἤδη σχεδὸν ἅπαντες. εὖ γε·
τί οὐ τρέχων σὺ τὰς τραπέζας ἐκφέρεις; ἐγὼ δὲ
λίτρον παραχέων ἔρχομαι. κἀγὼ δὲ παρακορήσων·
σπονδὰς δ' ἔπειτα παραχέας τὸν κότταβον παροίσω·
c *τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη προχείρους εἶναι*
καὶ προσαναφυσᾶν. τὸ μύρον ἤδη παράχεον βαδίζων
Αἰγύπτιον, κᾆτ' ἴρινον· στέφανον δ' ἔπειθ' ἑκάστῳ
δώσω φέρων τῶν ξυμποτῶν. νεοκρᾶτά τις ποιείτω.
καὶ δὴ κέκραται. τὸν λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς εἰπέ.
d *σπονδὴ μὲν ἤδη γέγονε καὶ πίνοντές εἰσι πόρρω·*

---

665 a. *μέλος*] *μέλι* Barnesius. *διά τε*] *διά γε* B.

665 b. V. 1. *Ἄνδρες*] *ἄνδρες* PVL. V. 2. *σὺ* om. BP. V. 3. *λίτρον*] *λουτρὸν* aut *νίπτρον* Casaubonus. *λουτρὸν* Dalecampius. *παραχέον* (ω supra) P. *ἔρχομαι* Hermannus de metris p. 176. Libri *εἰσέρχομαι*. *νίπτρον παρέχων εἰσέρχομαι* Iacobsius p. 349. *παρακορήσω* Hermannus.

665 c. V. 5. *προχείρους*] *πρὸ χειρὸς* dubitanter Meinekius. V. 7. *κᾆτ'*] *κατ'* (καὶ supra) P. V. 8. *δώσω*] *δώρῳ* B. *ξυμποτῶν*] *συμποτῶν* B. *νεοκρᾶτα*] Scribebatur *νεόκρατα*. V. 9. *ἐπιτιθεὶς εἰπέ*] *ἐπιτίθησιν ἡ παῖς* Elmsleius in Edinburgh Review vol. XIX. p. 85.

665 d. V. 10. *σπονδὴ μὲν* Schweigh. *σπονδὴ με* A. *ποῦ δῆμε* PVL. *πίνοντές εἰσι* Porsonus in Miscellan. p. 247. Legebatur *πίνον-*

καὶ σκόλιον ἦσται, κότταβος δ' ἐξοίχεται θύραζε·
'αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορίσκη Καρικὸν μέλος τι
μελίζεται ταῖς συμπόταις· κἄλλην τρίγωνον εἶδον
ἔχουσαν, εἶτ' ᾖδεν πρὸς αὐτὸ μέλος Ἰωνικόν τι.

2. Μετὰ ταῦτ' οἶμαι καὶ περὶ κοττάβων ζήτησις ἦν καὶ τῶν ἀποκοτταβιζόντων. οὓς οἰηθείς τις τῶν παρόντων ἰατρῶν εἶναι τούτων, οἳ ἀπὸ βαλανείου καθάρσεως ἕνεκα τοῦ στομάχου πίνοντες ἄμυστιν ἀποβλύζουσιν, ἔφη οὐκ εἶναι παλαιὰν ταύτην παράδοσιν, οὐδὲ εἰδέναι τινὰ τῶν ἀρχαίων ταύτῃ τῇ καθάρσει χρησάμενον. δι' ὃ καὶ Ἐρα-
666 σίστρατον τὸν Ἰουλιήτην ἐν τῇ περὶ τῶν καθόλου πραγματείᾳ ἐπιτιμᾶν τοῖς τοῦτο ποιοῦσι, βλαπτικὸν ὀφθαλμῶν τὸ ἐπιχείρημα δεικνύων καὶ τῆς κάτω κοιλίας ἐπισχετικόν. πρὸς ὃν Οὐλπιανὸς ἔφη

Ὄρσ' Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων σε Χαρωνεύς.

οὐ γὰρ κακῶς τινι τῶν ἑταίρων ἡμῶν ἐλέχθη τὸ Εἰ μὴ ἰατροὶ ἦσαν, οὐδὲν ἂν ἦν τῶν γραμματικῶν μωρότερον. τίς γὰρ ἡμῶν οὐκ οἶδεν ὅτι οὐκ ἦν οὗτος ὁ ἀποκοτταβισμὸς ἀρχαῖος; εἰ μή τι σὺ καὶ τοὺς Ἀμειψίου ἀποβλύζειν ὑπολαμβάνεις. ἐπεὶ οὖν ἄπειρος εἶ τῆς τοιαύτης θεω-
b ρίας, μάθε παρ' ἐμοῦ ὅτι πρῶτον μὲν ἡ τῶν κοττάβων εὕρεσις Σικελική ἐστι παιδιά, ταύτην πρώτων εὑρόντων Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλαίσχρου ἐν τοῖς ἐλεγείοις διὰ τούτων

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονὸς ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.

τις ᾖδη. V. 11. σκόλιον] Scribebatur σκολιόν. V. 12. τι addidit Hermannus. V. 13. συμπόταις ABP. συμπόταισι VL. κἄλλην Schweigh. καλὴν PVL. ἄλλην Casaubonus. V. 14. εἶτ' ᾖδεν Schweigh. ειτηδε A. ἦτ' ᾖδε PVL. τι add. L. om. PV.

665 e. ἀποβλύζουσιν] ἀποκλύζουσιν C. δι' ὃ A. διὸ PVL.

666 a. ἔφη om. B. Ὄρσ'] Iliad. δ, 204. ubi κρείων Ἀγαμέμνων. καλέει] βαλέει B. ἀλέει P. κακῶς] κακῷ B.

666 b. De cottabo multa ex hoc loco petita scholiis ad Aristophanis Pac. 1243. inseruit Musurus. πρώτων AC et schol. Ar. πρῶτον PVL. Critiae versus attulit I. p. 28 b. Priorem tantum posuit schol. Ar. ἐς λατάγων 28. ἐς λαταγῶν Basil. L. ἐκ

Δικαίαρχος δ' ὁ Μεσσήνιος, Ἀριστοτέλους μαθητής, ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου καὶ τὴν λατάγην φησὶν εἶναι Σικελικὸν
c *ὄνομα. λατάγη δ' ἐστὶ τὸ ὑπολειπόμενον ἀπὸ τοῦ ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρὸν, ὃ συνεστραμμένῃ τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοτταβεῖον. Κλείταρχος δ' ἐν τῇ περὶ Γλωσσῶν πραγματείᾳ λατάγην Θεσσαλοὺς καὶ Ῥοδίους τὸν ἀπὸ τῶν ποτηρίων κότταβον λέγειν.*

3. *Κότταβος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρίστησιν ἐν Οἰνεῖ λέγων οὕτως*

Πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βαχχίου τοξεύμασι
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ 'τετάγμην, ἆθλα κοττάβων διδούς.

d *ἐκαλεῖτο δὲ κότταβος καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἔβαλλον τὰς λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δείκνυσι. Πλάτων δ' ἐν Διὶ κακουμένῳ παιδιᾶς εἶδος παροίνιον τὸν κότταβον εἶναι ἀποδίδωσιν, ἐν ᾗ ἐξίσταντο καὶ τῶν σκευαρίων οἱ δυσκυβοῦντες. λέγει δ' οὕτως*

Πρὸς κότταβον παίζειν, ἕως ἂν σφῷν ἐγὼ
τὸ δεῖπνον ἔνδον σκευάσω, πάνυ βούλομαι.

λαταγῶν BPV. Δικαίαρχος δ' schol. Ar. δ' om. BPVL. Μεσσήνιος] μεσήνιος AB et schol. Ar. μιλήσιος PVL. τὴν λατάγην] τὴν λάταγα schol. Ar. Idem om. φησίν.

666 c. ἀπὸ τοῦ] ἐκ τοῦ schol. Ar. οἱ παίζοντες post κοτταβεῖον posuit B. κοτταβεῖον BPVL. κοττάβιον C et schol. Ar. κλείταρχος ἐν τῷ περὶ B. Γλωσσῶν] Scribebatur Γλωττῶν. ἐκαλεῖτο καὶ C et schol. Ar. καὶ om. PVL. ἆθλον add. PL et schol. Ar. om. V. λέγων οὕτως om. B. V. 1. Βακχίου VL. βακχείου ABCP. V. 2. βαλόντα] Libri βάλλοντα. V. 3. ἐγὼ 'τετάγμην] Scribebatur ἐγὼ τετάγμην. κοττάβων] κότταβον Dalecampius et Casaubonus.

666 d. ἄγγος] ἄνος C. ἔβαλλον] ἔβαλον B. ἐνέβαλλον schol. Ar. in editione Aldina. τὰς λάταγας] τὰς λατάγας VL. τοὺς λατάγας P. τοὺς λᾶταγας schol. Ar. Κρατῖνος] Vide p. 667 f. Post δείκνυσι schol. Ar. addit ὅτι δὲ καὶ χαλκοῦν ἦν Εὔπολις ἐν Βάπταις λέγει „Χαλκῷ περὶ κοττάβῳ." κακουμένῳ] καλουμένῳ B et schol. Ar. εἶδος VL et schol. Ar. οἶνος ABP. τὸν κότταβον] τὸν om. schol. Ar. δυσκυβοῦντες] διακυβεύοντες schol. Ar. λέγει δ' οὕτως om. B. Platonis versus om. C et schol. Ar. V. 1. Πρὸς κότταβον] φησὶ add. B. V. 2. τὸ δεῖπνον ὃν ἐσκευάσω

Β. ἀλλ' ἃ νόμος ἔστ'; Α. ἀλλ' εἰς θυείαν παιστέον.
φέρε τὴν θυείαν, αἶρ' ὕδωρ, ποτήρια
e παράθετε. Β. παίζωμεν δὲ περὶ φιλημάτων.
* * *. Α. ἀγεννῶς οὐκ ἐῶ
παίζειν. τίθεμαι κοττάβεια σφῷν ἐγώ,
τασδί τε τὰς κρηπῖδας, ἃς αὐτὴ φορεῖ,
καὶ τὸν κότυλον τὸν σόν. Β. βαβαιάξ· οὑτοσὶ
μείζων ἀγὼν τῆς Ἰσθμιάδος ἐπέρχεται.

4. Ἐκάλουν δὲ καὶ καταχτούς τινας κοττάβους. ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπίπτοντα. Εὔβουλος Βελλεροφόντῃ

Τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι,
f ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἴρομαι.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς

Τονδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνίῃς. κότταβος
τὸ λυχνίον ἐστί. πρόσεχε τὸν νοῦν. ᾠὰ μὲν
καὶ πέμμα καὶ τράγημα νικητήριον.
Β. περὶ τοῦ; γελοῖον. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον;

BP et, ut conilcio, A. τὸ δεῖπνον ἐσκευάσω VL. ἔνδον τὸ δεῖπνον σκευάσω Iacobsius p. 350. V. 3. ἀλλ' ἃ νόμος ἔστ'; ἀλλ' εἰς Hermannus apud Meinekium p. 73. ἀλλ' ἄνεμος ἐστάλεις (ἐστάλλεις A. ἐσταλεὶς P) VL. θυείαν V. θυΐαν PL. παιστέον Hermannus. παῖς τεὸν ABPV. παῖς θεὸν L. V. 4. θυείαν V. θυΐαν PL.

666 e. V. 6. Indicavi lacunam. V. 7. τίθεμαι] τίθεμαι δὲ Schweigh. κοττάβεια A. κοττάβια PVL. V. 8. τασδί τε Elmsleius ad Acharn. v. 108. in Auctario. τασδί γε PVL. τὰς δέ γε B. V. 9. τὸν κότυλον] τὸ κότυλον B. οὑτοσὶ μείζων Casaubonus. οὗτοι ἱμιζωνι A. οὐ τοῖσι μόζωνι (sic) P. οὑτοῖσι (οὑτοῖσι L) μειζών VL. V. 10. ἀγὼν τῆς Casaubonus. Libri ἀγωνιστής. καταχτούς τινας κοττάβους] ἐλέγοντο δέ τινες καταχτοὶ κότταβοι. ἦν δὲ λύχνιον ἀγόμενον πάλιν τε συμπῖπτον — schol. Ar. κάτωθέ μοι] κάτω θέμενος B. κάτω θέμενοι P.

666 f. κοττάβειον] κοττάβιον B. V. 1. Τονδὶ Schweigh. τονδεὶ A. τὸν δεῖ B. τὸν δὴ PVL. Totum versum om. C. συνίῃς VL. συνίεις P. συνιεὶς AB. V. 2. λυχνίον ex hoc loco memoravit Ammonius. V. 3. καὶ πέμμα καὶ τράγημα Casaubonus comparato p. 667 d. Libri πέντε. ᾠὰ μὲν πέντε νικητήριον κοταβιῇ: τίνα τρόπον C.

A. ἐγὼ διδάξω καθ' ὅν. ὃς ἂν τὸν κότταβον
ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν
B. πλάστιγγα ποίαν; τοῦτο τοὐπικείμενον
ἄνω τὸ μικρὸν, τὸ πινακίσκιον λέγεις;
667 *A.* τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγξ. — οὗτος ὁ κρατῶν γίγνεται.
B. πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; *A.* ἐὰν θίγῃ μόνον
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος
ἔσται πάνυ πολύς. *B.* πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
πρόσεστι καὶ Μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;

καὶ μετ' ὀλίγα

Ὧι δεῖ λαβὼν τὸ ποτήριον δεῖξον νόμῳ.
A. αὐλητικῶς δεῖ καρκινοῦν τοὺς δακτύλους,
οἶνόν τε μικρὸν ἐγχέαι καὶ μὴ πολύν·
b ἔπειτ' ἀφήσεις. *B.* τίνα τρόπον; *A.* δεῦρο βλέπε.
τοιοῦτον. *B.* ὦ Πόσειδον, ὡς ὑψοῦ σφόδρα.
A. οὕτω ποιήσεις. *B.* ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνῃ
οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ'. *A.* ἀλλὰ μάνθανε.

5. Ἀγκυλοῦντα γὰρ δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρα εὐρύθμως πέμπειν τὸν κότταβον, ὡς Δικαίαρχός φησι, καὶ Πλάτων δ' ἐν τῷ Διὶ τῷ κακουμένῳ· παρακελεύεται δέ τις τῷ Ἡρακλεῖ μὴ σκληρὰν ἔχειν τὴν χεῖρα μέλλοντα κοτταβίζειν.
c ἐκάλουν δ' ἀπ' ἀγκύλης τὴν τοῦ κοττάβου πρόεσιν διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς.

V. 5. — 13. attulit XI. p. 487 d. V. 5. διδάξω] ἐπιδείξω 487. καθ' ὅν. ὃς Schweigh. Libri καθ' ὅσον. ἂν τὸν] αὐτὸν B. V. 6. ἀφεὶς] ἀφῇς C. ποιήσῃ πεσεῖν πλάστιγγα in libris omissa ex scholiaste Luciani suppleta sunt: vide ad 487. V. 8. τὸ πινακίσκιον ABC. τὸ om. PVL.

667 a. V. 9. πλάστιγξ] πλάστιν πλάστιγξ B. πλάστην πλάστιγξ P. γίγνεται] Scribebatur γίνεται. τοῦτ'; ἐὰν 487. τοῦτο ἂν ABC. τοῦτό γ' ἂν VL. τοῦτο ἀντέχῃ μόνον P. θίγῃ Iacobsius. Legebatur τύχῃ. V. 12. ἔσται] ἔσται καὶ P. V. 14. Ὧι δεῖ — αὐλητικῶς om. C. V. 15. δεῖ C. δὲ PVL. V. 16. ἐγχέαι] ἐγχέας B.

667 b. V. 18. ὦ om. BP. ὑψοῦ Coraës et Porsonus. Legebatur ὕψους. V. 20. αὐτόσ' VL. αὐτόσε AB. αὐτό γε C. αὐτὸς P. ἀγκυλοῦντα γὰρ AC. γὰρ om. PVL. χεῖρα ACP. χεῖρ' VL. κακουμένῳ] καλουμένῳ B. τῷ Ἡρακλεῖ PL. τῷ om. V.

οἱ δὲ ποτηρίου εἶδος τὴν ἀγκύλην φασί. Βακχυλίδης ἐν Ἐρωτικοῖς

Εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἵησι τοῖσδε τοῖς νεανίαις,
λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἥσσονας
ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος ἀεὶ τοὐμὸν κάρα
d τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστι σκοπὸς
ἐκτεμὼν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

ὅτι δὲ ἆθλον προὔκειτο τῷ εὖ προεμένῳ τὸν κότταβον προείρηκε μὲν καὶ ὁ Ἀντιφάνης· ᾠὰ γάρ ἐστι καὶ πεμμάτια καὶ τραγήματα. ὁμοίως δὲ διεξέρχονται Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ καὶ Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι καὶ Εὔπολις Ἕρμιππός τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις. τὸ δὲ καλούμενον
e κατακτὸν κοττάβιον τοιοῦτον ἐστί· λυχνίον ἐστὶν ὑψηλὸν, ἔχον τὸν μάνην καλούμενον, ἐφ' ὃν τὴν καταβαλλομένην ἔδει πεσεῖν πλάστιγγα, ἐντεῦθεν δ' ἔπιπτεν εἰς λεκάνην

667 c. φασί] φησί B. Βακχυλίδης] βακχυλλίδης B. Bacchylidis versus attulit XI. p. 782 e. Omisit epitome. τοῖσδε τοῖς A. τοῖς δὲ τοῖσι PVL. τοῖς 782. ἀντείνασα] ἐντείνουσα 782. Αἰσχύλος] Conf. p. 782 e. Aeschyli versus om. C. ἀγκυλητοὺς λέγει κοττάβους] Eustathius p. 344, 24. διὰ τούτων om. B, qui φησί post Εὐρύμαχος addit. V. 1. οὐκ] οὖν οὐκ Iacobsius p. 352. οὔ τις Casaubonus. ἥσσονας VL. ἧσσον A. ἥσσον BP. V. 2. ἐναισίους Porsonus ad Homeri Odyss. β, 159. αἰνεσίους PVL.

Versus 3. et 5. ex duorum versuum reliquiis compositi esse videntur. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ VL. ἦν μὲν αὐτῷ P. γὰρ ἦν αὐτῷ B. τοὐμὸν κάρα Petitus Observatt. VII, 13. τοῦ μὲν κάρα (κάρα B) AB. τοῦ μὲν καρὰ P. τοῦ μὲν κ' ἄρα VL.

667 d. ἀγκυλητοῦ L. ἀγκύλη τοῦ PV. κοσσάβιος ABP. κόσσαβος VL. V. 5. ἐκτεμὼν] ἐκ τ' ἐμῶν Stanleius comparato Polluce X, 76. ἐξεμεῖν (alii libri ἀπεμεῖν vel ἀνεμεῖν), ὅπερ οἱ πολλοὶ ὑποκοτταβίζειν καλοῦσιν. χεὶρ Heathius. χεῖρ' PVL. προὔκειτο] προέκειτο B. προείρηκεν L. προήρηκεν PV. Ἀντιφάνης] Supra p. 666 f. ἐν ante Τροφωνίῳ et ante Κύκλωψι om. B. Ἕρμιππός τε] Ἕρμιππος δ' B.

667 e. ἔχον L. ἔχων PV. ἐφ' ὃν AB. ἐφ' οὗ PVL. ἐφ' ᾧ schol. Ar. καταβαλλομένην] ἐκβαλλομένην schol. Ar. ἔδει πεσεῖν] ἐπιπεσεῖν schol. Ar. ἔπιπτεν] ἔπιπτεν P. ἐμπίπτειν schol. Ar.

ὑποκειμένην πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ· καί τις ἦν ἀκριβὴς εὐχειρία τῆς βολῆς. μνημονεύει δὲ τοῦ μάνου Νικοχάρης ἐν Λάκωσιν.

6. Ἕτερον δ' ἐστὶν εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δ' ὕδατος πληροῦται, ἐπινεῖ τε ἐπ' αὐτῆς ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν· ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοττάβια ὁ πλείω καταδύσας.
f Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν

Ἡ Μανία, φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους,
καὶ τὸν ποδανιπτῆρ', ἐγχέασα θὔδατος.

Κρατῖνος ἐν Νεμέσει „Τῷ δὲ κοττάβῳ προθέντας ἐν πατρικοῖσι νόμοις τὸ κεινέου ὀξυβάφοις βάλλειν μὲν τῷ πόντῳ δὲ βάλλοντι νέμω πλεῖστα τύχης." τὸ δ' ἆθλον Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν „Ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον (τοῦτ' ἐστὶ
668 κοττάβειον) ἱστάναι καὶ μυρρίνας." Ἕρμιππος Μοίραις

Χλανίδες δ' οὖλαι καταβέβληνται,
θώρακα δ' ἅπας ἐμπερονᾶται,
κνημὶς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται,
βλαύτης δ' οὐδεὶς ἔτ' ἔρως λευκῆς·
ῥάβδον δ' ὄψει τὴν κοτταβικὴν
ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην,

εὐχειρία] εὐχέρεια schol. Ar. δὲ τοῦ] δὲ om. B. μάνου] μανοῦ B. ἐν om. B. Λάκωσιν] λάκωνι B. ἐπινεῖ τε ἐπ' AC et Eustathius p. 1170, 56. ἐπίνειτε ἐπ' B. ἐπινεῖταί τε ἐπ' PVL. ἐπέκειτο δὲ ἐπ' schol. Ar. αὐτῆς] αὐτῇ schol. Ar. λάταγας schol. Ar. λατάγας PVL et Eustathius. καταδύειν] καταλούειν schol. Ar. κοττάβια] κοτταβεια A.

667 f. Amipsiae versum priorem attulit XI. p. 473 d. V. 1. Ἡ 473. ἢ PVL. V. 2. ποδανιπτῆρα AB. ποδονιπτῆρα PVL. θὔδατος] Scribebatur θ' ὕδατος. ἐν Νεμέσει] ἐν om. B. Τῷ] τὸ B. δὲ AB. δὶ PV. Δὶ Basil. L. πατρικοῖσι BP. πατρικοῖσιν VL. κεινέου ABP. κινέου VL. ὀξυβάφοις AB. ὀξύβαφος P. ὀξύβαφον VL. τὸ δ' ἆθλον ad Cratini verba retulerunt Dalecampius et alii. χαλκίον] χάλκειον ABP. χάλκιον VL. τοῦτ' ἔστι κοττάβειον delet Iacobsius. κοττάβειον] κοττάβιον B.

668 a. V. 1. δ' οὖλαι A: δοῦλαι PVL. V. 3. κνημὶς — ἀρθροῦται Porsonus in Miscellan. p. 248. et Erfurdtius p. 470. Libri κνημίδες — ἀρθροῦνται. V. 4. ἔτ' ἔρως Iacobsius et Coraës. Libri ἑτέρως. V. 5. — 10. attulit XI. p. 487 e.

μάνης δ' οὐδὲν λατάγων ἀίει·
τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις
παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας
ἐν τοῖσι κορήμασιν οὖσαν.

Ἀχαιὸς δ' ἐν *Λίνῳ* περὶ τῶν Σατύρων λέγων φησὶ

Ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες, τί μ' οὐ
b *λέγοντες, ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ.*

τοῦτο δὲ „λέγοντες“ παρ' ὅσον τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο, ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν *Ἰνάχῳ* Ἀφροδισίαν εἴρηκε τὴν λάταγα „Ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεισκύπτει δόμοις.“ καὶ Εὐριπίδης ἐν *Πλεισθένει*

Πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος
προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν.

καὶ Καλλίμαχος δέ φησι

Πολλοὶ καὶ φιλέοντες Ἀκόντιον ἧκαν ἔραζε
c *οἰνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας.*

7. Ἦν δέ τι καὶ ἄλλο κοτταβίων εἶδος προτιθέμενον ἐν ταῖς παννυχίσιν, οὗ μνημονεύει Κάλλιππος ἐν *Παννυχίδι* διὰ τούτων

Ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦντα λήψεται

V. 7. *μάνης δ' οὐδὲν* 487. *μανῆς δ' οὐδὲ* PVL. *λατάγων ἀίει* Iacobsius. *λατάγωνα ει* A. *λαταγῶν αἰεὶ* B. *λαταγῶνα εἰ* P. *λαταγῶν' ἢ* VL. *λατάγων αἰεὶ* 487. V. 8. *τὴν δὲ* A et 487. *τήνδε* B. *τὴν* PVL. *τάλαιναν* om. B. *πλάστιγγ' ἂν* 487. Libri *πλάστιγγα.* *τί μ' οὐ*] *τί μου* PVL.

668 b. *ἐπ' αὐτοῖς*] *ἐπ' αὐτοὺς* schol. Ar. *κοσσάβους*] *κοττάβους* schol. Ar. *ἐν Ἰνάχῳ*] Fr. 3. p. 620. *ξένη δὲ κἀφροδισία | λάταξ ἅπασι νῦν ἐπεισκύπτει δόμοις* Toupius Emendat. vol. II. p. 471. *Ἀφροδισία λάταξ*] *ἀφροδισία ἁ λάταξ* B. *ἐπεισκύπτει* L. *ἐπεκύπτει* ABP. *ἐπεγκύπτει* V. *ἐπεικύπτει* (sic) Basil. *ἐπισκήπτει* Coraës. *προσῳδὸν*] *πρόσωδον* PVL. *Καλλίμαχος*] Fr. 102. p. 467. V. 1. *καὶ*] *δὲ* schol. Ar. *ἧκαν*] *ἧκον* schol. Ar. *ἔραζε*] *ἔργαζε* AB.

668 c. V. 2. *οἰνοπόται*] *οἰνοπότας* B. *οἰνοπάτη* schol. Ar. *λάταγας* schol. Ar. Scribebatur *λατάγας.* *εἶδος*] *γένος* B. *Κάλλιππος*] Recte Porsonus in Miscellan. p. 248. corrigere videtur καὶ Ἵππαρχος, cuius *Παννυχὶς* memoratur p. 691 c. *διὰ τούτων* om. B. V. 1. *Ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦντα* Porsonus. Legebatur *ὁ δ' ἀγρυπνήσας τὸν πυραμοῦντα.*

τὰ κοττάβια, καὶ τῶν παρουσῶν ἣν θέλει
φιλήσει.

ἐγίνετο δὲ καὶ πεμμάτιά τινα ἐν ταῖς παννυχίσιν, ἐν αἷς πλεῖστον ὅσον χρόνον διηγρύπνουν χορεύοντες· καὶ διωνομάζετο τὰ πεμμάτια τότε χαρίσιοι, ἀπὸ τῆς τῶν ἀναιρουμένων χαρᾶς. μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Ἀγκυλίωνι λέγων οὑτωσὶ

d

Καὶ γὰρ πάλαι πέττει τὰ νικητήρια.

εἶθ' ἑξῆς φησιν

Ἐξεπήδησ' ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον.

ὅτι δὲ καὶ φίλημα ἦν ἆθλον ἑξῆς λέγει ὁ Εὔβουλος

Εἶεν, γυναῖκες· νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην
ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε.
θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας
καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα.

ὅτι δὲ ἐσπούδαστο παρὰ τοῖς Σικελιώταις ὁ κότταβος δῆλον ἐκ τοῦ καὶ οἰκήματα ἐπιτήδεια τῇ παιδιᾷ κατασκευάζεσθαι, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου. οὐκ ἀπεικότως οὖν οὐδ' ὁ Καλλίμαχος Σικελὴν τὴν λάταγα προσηγόρευσε. μνημονεύει τῶν λατάγων καὶ τῶν κοττάβων καὶ ὁ Χαλκοῦς καλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις διὰ τούτων

e

Κότταβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἑστάναι οἱ δυσέρωτες

V. 2. κοττάβια VL. κοττάβεια AP. θέλει A. θέλῃ PVL.
V. 3. Ante φιλήσει aliquid omisit. διωνομάζετο δὲ ταῦτα χαρίσια C. χαρίσια etiam Eustathius p. 1843, 25. χαρίσιοι Schweigh. χαρίσιαι A. χάρισιν αἱ B. χαρίσια PVL.

668 d. ἐν et λέγων οὑτωσὶ om. B. πέττει AB. πέπτει PVL. Totum versum om. C. εἶθ' ἑξῆς φησιν Ἐξεπήδησα] εἶτ' εὐθὺς ἐξεπήδησα C et Eustathius. ἀρτίως A et p. 646 b. ἄρτι ὡς PVL, om. C et Eustathius. πέττουσα ABC et 646. et Eustathius. πέπτουσα PVL. τοῖς Σικελιώταις] τοῖς om. B.

668 e. οἰκήματα A et Casaubonus. οἱ βήματα PVL. οἱ βάματα B. ἀλκαίου A et Casaubonus. ἀλκμαίου B. ἀλκμᾶνος PVL. προσηγόρευσε (—εν A) AB. προσηγόρευε PVL. λατάγων] λαταγῶν PVL. χαλκοῦς CPVL. χαλκὸς AB. τοῖς et διὰ τούτων om. B. Dionysii versus om. C. V. 1. ἑστάναι BPV. ἐστάναι A. ἱστάναι Basil. L.

μάνης δ' οὐδὲν λατάγων ἀίει·
τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις
παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας
ἐν τοῖσι κορήμασιν οὖσαν.

Ἀχαιὸς δ' ἐν Λίνῳ περὶ τῶν Σατύρων λέγων φησὶ

Ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες, τί μ' οὐ
λέγοντες, ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ.

τοῦτο δὲ „λέγοντες" παρ' ὅσον τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο, ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ Ἀφροδισίαν εἴρηκε τὴν λάταγα „Ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ πασιν ἐπεισκύπτει δόμοις." καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει

Πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος
προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν.

καὶ Καλλίμαχος δέ φησι

Πολλοὶ καὶ φιλέοντες Ἀκόντιον ἧκαν ἔραζε
οἰνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας.

7. Ἦν δέ τι καὶ ἄλλο κοτταβίων εἶδος προτιθέμενον ἐν ταῖς παννυχίσιν, οὗ μνημονεύει Κάλλιππος ἐν Παννυχίδι διὰ τούτων

Ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦντα λήψεται

V. 7. *μάνης δ' οὐδὲν* 487. *μανῆς δ' οὐδὲ* PVL. *λατάγων ἀίει* Iacobsius. *λατάγωνα ει* A. *λαταγῶν αἰεὶ* B. *λαταγῶνα εἰ* P. *λαταγῶν' ἢ* VL. *λατάγων αἰεὶ* 487. V. 8. *τὴν δὲ* A et 487. *τήνδε* B. *τὴν* PVL. *τάλαιναν* om. B. *πλάστιγγ' ἂν* 487. Libri *πλάστιγγα*. *τί μ' οὐ*] *τί μου* PVL.

668 b. *ἐπ' αὐτοῖς*] *ἐπ' αὐτοὺς* schol. Ar. *κοσσάβους*] *κοττάβους* schol. Ar. *ἐν Ἰνάχῳ*] Fr. 3. p. 620. *ξένη δὲ κἀφροδισία | λάταξ ἅπασι νῦν ἐπεισκύπτει δόμοις* Toupius Emendat. vol. II. p. 471. *Ἀφροδισία λάταξ*] *ἀφροδισία ἁ λάταξ* B. *ἐπεισκύπτει* L. *ἐπεκύπτει* ABP. *ἐπεγκύπτει* V. *ἐπεικύπτει* (sic) Basil. *ἐπισκήπτει* Coraës. *προσῳδὸν*] *πρόσωδον* PVL. *Καλλίμαχος*] Fr. 102. p. 467. V. 1. *καὶ*] *δὲ* schol. Ar. *ἧκαν*] *ἧκον* schol. Ar. *ἔραζε*] *ἔργαζε* AB.

668 c. V. 2. *οἰνοπόται*] *οἰνοπότας* B. *οἰνοπάτη* schol. Ar. *λάταγας* schol. Ar. Scribebatur *λατάγας*. *εἶδος*] *γένος* B. *Κάλλιππος*] Recte Porsonus in Miscellan. p. 248. corrigere videtur *καὶ Ἵππαρχος*, cuius *Παννυχὶς* memoratur p. 691 c. *διὰ τούτων* om. B. V. 1. *Ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦντα* Porsonus. Legebatur *ὁ δ' ἀγρυπνήσας τὸν πυραμοῦντα*.

c καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε, καὶ κατάθεσθε
τὴν ξύνεσιν παρ᾽ ἐμοὶ, καὶ τάδε μανθάνετε,

εἰς τὴν παροῦσαν ζήτησιν ἐπιτήδεια ὄντα. ὁρῶ γὰρ καὶ τοὺς παῖδας ἤδη φέροντας ἡμῖν στεφάνους καὶ μύρα. διὰ τί δὲ λέγονται τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν λύωνται οἱ στέφανοι, ὅτι ἐρῶσι; τοῦτο γὰρ ἐν παισὶ, τὰ Καλλιμάχου ἀναγινώσκων ἐπιγράμματα, ὧν ἐστι καὶ τοῦτο, ἐπεζήτουν μαθεῖν, εἰπόντος τοῦ Κυρηναίου

d Τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
τὠνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ᾽ ἐγένοντο χαμαί.

σὸν οὖν ἐστιν, ὦ μουσικώτατε, τὴν χιλιετῆ μου ταύτην ζήτησιν ἀπολύσασθαι, Δημόκριτε, καὶ διὰ τί οἱ ἐρῶντες στεφανοῦσι τὰς τῶν ἐρωμένων θύρας.

9. Καὶ ὁ Δημόκριτος, Ἀλλ᾽ ἵνα κἀγὼ, φησὶ, μνημονεύσω τῶν τοῦ Χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος Διονυσίου — Χαλκοῦς δὲ προσηγορεύθη διὰ τὸ συμβουλεῦσαι Ἀθηναίοις χαλκῷ νομίσματι χρήσασθαι, καὶ τὸν λόγον τοῦ-
e τον ἀνέγραψε Καλλίμαχος ἐν τῇ τῶν ῥητορικῶν ἀπογραφῇ — λέξω τι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἐλεγείων. σὺ δὲ, ὦ Θεόδωρε, τοῦτο γάρ σου τὸ κύριον ὄνομα,

δέχου τήνδε προπινομένην
τὴν ἀπ᾽ ἐμοῦ ποίησιν. ἐγὼ δ᾽ ἐπιδέξια πέμπω
σοὶ πρώτῳ χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.
καὶ σὺ λαβὼν τότε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

f φῂς οὖν, διὰ τί, τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν λύηται ὁ στέφανος, ἐρᾶν λέγονται; πότερον ὅτι ὁ ἔρως τοῦ τῶν ἐρώντων ἤθους περιαιρεῖται τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο τὴν

---

669 c. V. 2. διαλύσατε] διαλύετε P. κατάθεσθε] καταθέσθαι B.

669 d. Callimachi versus sunt epigramm. 45. p. 312. τὠνδρὸς A. τῶν διὸς B. τῶν δένδρων PVL. στεφάνων] Apud Callimachum στομάτων. χιλιετῆ] χιλιέτη B. ἀπολύσασθαι] ἐπιλύσασθαι Casaubonus. τῶν τοῦ AB. τῶν om. PVL. ποιητοῦ] ποιητῶν B. Ἀθηναίοις] ἀθηναίους B.

669 e. Καλλίμαχος] P. 472. ἀπογραφῇ AB et margo P. ἀναγραφῇ PVL. γάρ σου B. Legebatur γὰρ σὸν. V. 4. δῶρον] δώροσ᾽ B.

669 f. τοῦτο τὴν Schweigh. τὸ πρὸς τὴν PVL.

τοῦ ἐπιφανοῦς κόσμου περιαίρεσιν φρυκτόν τινα, φησὶ
Κλέαρχος ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν, καὶ σημεῖον νομίζουσι τοῦ
καὶ τὸν τοῦ ἤθους κόσμον περιῃρῆσθαι τοὺς τοιούτους;
ἢ καθάπερ ἐπὶ τῆς μαντικῆς ἄλλα πολλά, καὶ τοῦτο ση-
0 μειοῦνταί τινες; ὁ γὰρ ἐκ τοῦ στεφάνου κόσμος οὐδὲν ἔχων
μόνιμον σημεῖόν ἐστι πάθους ἀβεβαίου μέν, κεκαλλωπισμέ-
νου δέ. τοιοῦτος δ' ἐστὶν ὁ ἔρως· οὐδένες γὰρ μᾶλλον τῶν
ἐν τῷ ἐρᾶν ὄντων καλλωπίζονται, εἰ μὴ ἄρα ἡ φύσις
οἱονεί τι δαιμόνιον δικαίως βραβεύουσα τῶν πραγμάτων
ἕκαστον οἴεται δεῖν τοὺς ἐρῶντας μὴ στεφανοῦσθαι πρὶν
κρατήσωσι τοῦ ἔρωτος· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅταν κατεργασά-
μενοι τὸν ἐρώμενον ἀπαλλαγῶσι τῆς ἐπιθυμίας. τὴν ἀφαί-
ρεσιν οὖν τοῦ στεφάνου σημεῖον τοῦ ἔτι ἐν τῷ διαγωνί-
b ζεσθαι εἶναι ποιούμεθα. ἢ ὁ Ἔρως αὐτὸς οὐκ ἐῶν καθ'
αὑτοῦ στεφανοῦσθαι καὶ ἀνακηρύττεσθαι τῶν μὲν τὸν
στέφανον περιαιρεῖται, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐνδίδωσιν αἴσθησιν,
μηνύων ὅτι ἡττῶνται ὑπὸ αὐτοῦ· δι' ὃ ἐρᾶν οἱ λοιποὶ
τοὺς τοιούτους φασίν; ἢ ὅτι λύεται μὲν πᾶν τὸ δεδεμένον,
ὁ δὲ ἔρως στεφανουμένων τινῶν δεσμός ἐστι, (οὐδένες γὰρ
ἄλλοι τῶν δεδεμένων περὶ τὸ στεφανοῦσθαι σπουδάζουσι
πλὴν οἱ ἐρῶντες) τὴν τοῦ στεφάνου δήλωσιν σημεῖον τοῦ
περὶ τὸν ἔρωτα δεσμοῦ νομίζοντες ἐρᾶν φασι τοὺς τοιού-
c τους; ἢ διὰ τὸ πολλάκις τοὺς ἐρῶντας διὰ τὴν πτοίησιν,
ὡς ἔοικε, στεφανουμένους περιρρεῖν αὐτῶν τὸν στέφανον,
ἀντιστρέφομεν τῇ ὑπονοίᾳ τὸ πάθος, ὡς οὐκ ἂν ποτε
τοῦ στεφάνου περιρρέοντος, εἰ μὴ ἤρων; ἢ ὅτι ἀναλύσεις
περὶ μόνους μάλιστα τοὺς ἐρῶντας καὶ καταδεδεμένους γί-
νονται, τὴν δὲ τοῦ στεφάνου ἀνάλυσιν καταδεδεμένων τι-
νῶν εἶναι νομίζοντες, ἐρᾶν φασι τοὺς τοιούτους; καταδέ-

τοῦ ἐπιφανοῦς A. τοῦ om. PVL. φρυκτόν A. φρικτόν PVL. περιῃρῆσθαι AC. περιῃρεῖσθαι PVL. περιερᾶσθαι B.

670 a. κρατήσωσι] κρατήσουσι C. τοῦτο] τοὺς L vitio typothetico. ἐν τῷ add. ABCP. om. VL.

670 b. τῶν μὲν A. τῷ μὲν C. τὸν μὲν PVL. περιαιρεῖται L. περιαιρεῖσθαι ABPV. περιαιρεῖ C. μὲν πᾶν] πᾶν μὲν B. τὸ δεδεμένον AC. τὸ om. PVL. οὐδένες] οὐθένες PVL. δήλωσιν ACP. δὴ λύσιν VL.

670 c. πτοίησιν L. ποίησιν BPV. περιρρεῖν L. περιαιρεῖν PV.

δεινται γὰρ οἱ ἐρῶντες, εἰ μὴ ἄρα διὰ τὸ κατεστέφθαι τῷ
d ἔρωτι τοὺς ἐρῶντας οὐκ ἐπίμονος αὐτῶν ὁ στέφανος γίνεται. χαλεπὸν γὰρ ἐπὶ μεγάλῳ καὶ θείῳ στεφάνῳ μικρὸν καὶ τὸν τυχόντα θεῖναι. στεφανοῦσι δὲ τὰς τῶν ἐρωμένων θύρας ἤτοι τιμῆς χάριν, καθαπερεί τινος θεοῦ, τὰ πρόθυρα στεφανοῦσιν αὐτῶν· ἢ οὐ τοῖς ἐρωμένοις, ἀλλὰ τῷ Ἔρωτι ποιούμενοι τὴν τῶν στεφάνων ἀνάθεσιν, τοῦ μὲν Ἔρωτος τὸν ἐρώμενον ἄγαλμα, τούτου δὲ ναὸν ὄντα τὴν οἴκησιν, στεφανοῦσι τὰ τῶν ἐρωμένων πρόθυρα· διὰ ταῦτα δὲ καὶ θύουσιν ἔνιοι ἐπὶ ταῖς τῶν ἐρωμένων θύραις. ἢ
e μᾶλλον ὑφ᾽ ὧν οἴονταί τε καὶ πρὸς ἀλήθειαν τὸν τῆς ψυχῆς κόσμον ἐσκύλευνται, καὶ τὸν τοῦ σώματος κόσμον ὑπὸ τοῦ πάθους ἐξαγόμενοι καὶ σκυλεύοντες ἑαυτοὺς ἀνατιθέασι. πᾶς δ᾽ ὁ ἐρῶν τοῦτο δρᾷ μὲν παρόντος, μὴ παρόντος δὲ τοῦ ἐρωμένου τοῦ ἐμποδὼν ποιεῖται τὴν ἀνάθεσιν. ὅθεν Λυκοφρονίδης τὸν ἐρῶντα ἐκεῖνον αἰπόλον ἐποίησε λέγοντα

Τόδ᾽ ἀνατίθημί σοι ῥόδον
καλὸν μνῆμα καὶ πέδιλα καὶ τὰν κυνέαν καὶ
τὰν θηροφόνον λογχίδ᾽, ἐπεί μοι νόος ἄλλᾳ,
f ἐπὶ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

10. Ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἱερώτατος Πλάτων ἐν ἑβδόμῳ Νόμων πρόβλημά τι προβάλλει στεφανωτικὸν, ὅπερ ἄξιόν

ἐπίμονος] ἐπὶ μόνους P in textu, ἐπίμονος in margine.

670 d. μεγάλῳ] γλώσσει (sic) C. τυχόντα θεῖναι] Huc usque C. δὲ τὰς APV. δὲ καὶ τὰς L. στεφανοῦσιν] στεφανοῦντες Schweigh. αὐτῶν PL. αὐτῷ V. μὲν ἔρωτος BPV et, ut suspicor, A. μὲν γὰρ ἔρωτος L. στεφανοῦσι PVL. στεφάνου AB. τὰ τῶν ἐρωμένων — ἔνιοι ἐπὶ add. L. om. PV. ταῖς — θύραις L. τὰς — θύρας PV. οἴονταί τε BP. Aberat τε.

670 e. ἐσκύλευνται ABP. ἐσκυλεῦσθαι VL. καὶ τὸν] καὶ τοῦτον καὶ τὸν ABP. τούτοις καὶ τὸν VL. μὲν παρόντος ex Dalecampii interpretatione Schweigh. Aberat παρόντος. ἐρωμένου τοῦ BP et, nisi fallor, A. ἐρωμένου τοῦτο VL. ἐμποδὼν] ἐμποδῶν AB. V. 1. ῥόδον] ῥάδειον Hermannus Elem. doctr. metr. p. 448. V. 2. μνῆμα Hermannus. Libri νόημα. καὶ τὰν Hermannus. Aberat τὰν. κυνέαν AB. κυνέην PVL. V. 3. τὰν] Libri τὴν. ἄλλᾳ Schweigh. ἄλλαι ABP. ἀλλό (sic) V. ἀλλῇ L.

670 f. ἐν ἑβδόμῳ Νόμων] P. 819 b. προβάλλει CPVL. προ-

ἐστιν ἐπιλύσασθαι, οὕτως λέγοντος τοῦ φιλοσόφου „Μήλων τε τινῶν διανομαὶ καὶ στεφάνων πλείοσιν ἅμα καὶ ἐλάττοσιν ἁρμοττόντων τῶν ἀριθμῶν τῶν αὐτῶν." ὁ μὲν Πλάτων οὕτως εἶπεν. ἔστι δ' ὃ λέγει τοιοῦτον· ἕνα βούλεσθαι ἀριθμὸν εὑρεῖν, ᾧ ἕως τοῦ τελευταίου εἰσελθόντος
671 ἐξ ἴσου πάντες ἕξουσιν ἤτοι μῆλα ἢ στεφάνους. φημὶ οὖν τὸν ἑξήκοντα ἀριθμὸν εἰς ἓξ συμπότας δύνασθαι τὴν ἰσότητα πληροῦν. οἶδα γὰρ ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐλέγομεν μὴ συνδειπνεῖν τῶν πέντε γε πλείους· ὅτι δ' ἡμεῖς ψαμμακόσιοι ἐσμὲν δῆλον. ὁ οὖν ἑξήκοντα ἀριθμὸς εἰς ἓξ τοὺς συμπληρωθέντας τοῦ συμποσίου ἄρξεται οὕτως. εἰσῆλθεν εἰς τὸ συμπόσιον ὁ πρῶτος καὶ ἔλαβε στεφάνους ἑξήκοντα· ἐπεισελθόντι δὲ τῷ δευτέρῳ δίδωσι τοὺς ἡμίσεις καὶ ἑκα-
b τέρῳ γίνονται τριάκοντα· καὶ τρίτῳ ἐπεισελθόντι συνδιαιρούμενοι τοὺς πάντας ἐξ εἴκοσιν ἔχουσι. τετάρτῳ πάλιν ὁμοίως κοινωνήσαντες ἐκ πεντεκαίδεκα γίνονται· πέμπτῳ δὲ ἐκ δώδεκα καὶ τῷ ἕκτῳ ἐκ δέκα. καὶ οὕτως ἰσότης ἀναπληροῦται τῶν στεφάνων.

11. Ταῦτ' εἰπόντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας πρὸς τὸν Κύνουλκον

Οἵῳ μ' ὁ δαίμων (ἔφη) φιλοσόφῳ συνῴκισεν·
(κατὰ τὸ Θεογνήτου τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Φάσμα)
ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πόνηρε, γράμματα·

βάλλει AB. μήλων τε τινῶν B cum Platone. μήλων δὲ τινῶν PVL. μήλων τινῶν C. καὶ στεφάνων] καὶ om. B. ὁ μὲν Πλάτων οὕτως εἶπεν om. B. τοιοῦτον] τοιοῦτο B. βούλεσθαι AB. βούλεται PVL. ᾧ VL. ὅς AP. οὗ B.

671 a. κατ' ἀρχὰς] I. p. 4 e. δ' ἡμεῖς AB. δέ γε ἡμεῖς PVL. τοὺς συμπληρωθέντας AB. τοὺς συμπότας πληρωθέντος PVL. συμπληρωθέντος C omisso τοὺς. ἑκατέρῳ C. ἑκάτω PV. ἑκάστῳ Basil. L. ἐπεισελθόντι συνδιαιρούμενοι ABC. ἐπεισελθόντι ἐξ εἴκοσι (ἐξ κ P) συνδιαιρούμενοι PVL.

671 b. ἐξ εἴκοσιν] Libri ἑξήκοντα (ξά P). Correxerunt Casaubonus et Schweigh. ex epitome, in qua est ἀνὰ εἴκοσι. κοινωνήσαντες] κοινωνήσασιν epitome. πεντεκαίδεκα] Legebatur δεκαπέντε. ιε C. γίνονται] γίνεται C. Theogneti versus attulit III. p. 104 c. V. 1. συνώκησε BP. κωμῳδιοποιοῦ A. κωμῳδοποιοῦ PVL. V. 2. ἐπ' ἀριστερᾷ B.

e ἀνέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία·
πεφιλοσόφηκας γῇ τε κοὐρανῷ λαλῶν,
οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.'

πόθεν γάρ σοι καὶ ὁ τῶν Συρβηναίων ἐπῆλθε χορός; τίς τῶν ἀξίων λόγου μέμνηται τοῦ μουσικοῦ τούτου χοροῦ; καὶ ὅς, Οὐ πρότερον, ἔφη, ὦ οὗτος, διδάξω σε, πρὶν ἂν τὸν ἄξιον παρὰ σοῦ λάβω μισθόν. οὐ γὰρ ἐγὼ τὰς ἐκ τῶν βιβλίων ἀκάνθας ὥσπερ σὺ ἀναγινώσκων ἐκλέγω, ἀλλὰ
d τὰ χρησιμώτατα καὶ ἀκοῆς ἄξια. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς δυσχεράνας ἀνεβόησε τὰ ἐξ Ὕπνου Ἀλέξιδος

Οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἐστὶν ἔννομα·
οὗ φασι τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις
δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον, εἰς τὴν αὔριον
πωλεῖν ἀδείπνοις ἅπερ ἔθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν.

τὰ αὐτὰ ἰαμβεῖα φέρεται καὶ παρ' Ἀντιφάνει ἐν Ὕπνῳ. καὶ ὁ Κύνουλκος, Ἐπεὶ περὶ στεφάνων ζητήσεις ἤδη γε-
e γόνασιν, εἰπὲ ἡμῖν τίς ἐστιν ὁ παρὰ τῷ χαρίεντι Ἀνακρέοντι Ναυκρατίτης στέφανος, ὦ Οὐλπιανέ. φησὶ γὰρ οὕτως ὁ μελιχρὸς ποιητὴς

Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

καὶ διὰ τί παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ λύγῳ τινὲς στεφανοῦνται; φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν

f Μεγίσθης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπειδὴ

---

671 c. V. 3. ἀνέστροφεν Porsonus. Libri ἀντέστροφε. βιβλία AB. βυβλία PVL. V. 4. κοὐρανῷ] καὶ οὐρανῷ AB. V. 5. οὐδὲν] οὐδὲ B. Συρβηναίων] Vide p. 669 b. 697 e. τὰς ἐκ τῶν L et Schweigh. editio. τὰς τῶν PV. βιβλίων ABC. βυβλίων PVL.

671 d. δυσχεράνας] δυσχεράναι B. Ὕπνου Schweigh. Libri ὑπονοίας. V. 2. κεκλημένοις L. κεκτημένοις PV. V. 3. 4. τὸ δεῖπνον — ἰδεῖν add. ABL. om. PV. ἰαμβεῖα PVL. ἰαμβία A. φέρεται A. φαίνεται PVL.

671 e. οὕτως A. οὗτος PVL. στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ B. στεφάνου ὁ δ' ἀνὴρ A. στεφάνους δ' ἀνὴρ VL. In A haec est interpunctio ποιητὴς στεφάνου. ὁ δ' —. τὸν δὲ] τὸν δὲ P. ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν] ἐν β' μελῶν B. Anacreontis fragmentum repetit p. 673 d. V. 1. Μεγίσθης] Ὁ Μεγίσθης Gaisfordus ad

στεφανοῦταί τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.
ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄτοπος· πρὸς δεσμοὺς γὰρ καὶ πλέγματα ἡ λύγος ἐπιτήδειος. εἰπὲ οὖν ἡμῖν τι περὶ τούτων ζητήσεως ἀξίων ὄντων καὶ μὴ ὀνόματα θήρα, φιλότης.

12. Σιωπῶντος δ' αὐτοῦ καὶ ἀναζητεῖν προσποιουμένου ὁ Δημόκριτος ἔφη, Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικώτατος,
672 ἑταῖρε, ἐξηγούμενος τὸ χωρίον ἔφη ὅτι καὶ λύγοις ἐστεφανοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. Τέναρος δὲ ἀγροίκων εἶναι λέγει στεφάνωμα τὴν λύγον. καὶ οἱ ἄλλοι γε ἐξηγηταὶ ἀπροσδιόνυσά τινα εἰρήκασι περὶ τοῦ προκειμένου. ἐγὼ δ' ἐντυχὼν τῷ Μηνοδότου τοῦ Σαμίου συγγράμματι, ὅπερ ἐπιγράφεται Τῶν κατὰ τὴν Σάμον ἐνδόξων ἀναγραφή, εὗρον τὸ ζητούμενον. Ἀδμήτην γάρ φησι τὴν Εὐρυσθέως ἐξ Ἄργους φυγοῦσαν ἐλθεῖν εἰς Σάμον, θεασαμένην δὲ τὴν τῆς Ἥρας ἐπιφάνειαν καὶ τῆς οἴκοθεν σωτηρίας χαριστή-
b ριον βουλομένην ἀποδοῦναι ἐπιμεληθῆναι τοῦ ἱεροῦ τοῦ καὶ νῦν ὑπάρχοντος, πρότερον δὲ ὑπὸ Λελέγων καὶ Νυμφῶν καθιδρυμένου· τοὺς δ' Ἀργείους πυθομένους καὶ

Hephaestion. p. 327. μεγίστης B praebet p. 673. Conf. ad p. 674 a.

671 f. ἐπειδὴ VL et 673. ἐπεί τε AP. ἐπεί τ' B. V. 2. στεφανοῦται] ἐστεφανοῦνται B. στεφανοῦνται P. τε λύγῳ P cum Porsono. Legebatur τῇ λύγῳ. λύγῳ B omisso τῇ. πίνει VL et 673. πίνουσι ABP. τούτων add. PL. om. V. ὀνόματα θήρα Schweigh. ὀνομάτων θήρα ABP. ὀνοματοθήρα VL.

672 a. Ὅτι καὶ λύγοις ἐστεφανοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. ἀγροίκων δ' ἐστὶ στεφάνωμα ὁ λύγος. ἔστι δ' ἐπ' αὐτῷ ἀπεραντολογία τις μυθική· ἣν οὐκ ἀναγκαῖον ἐκθεῖναι. πλὴν ὅτι Κᾶρες τούτῳ ἐστεφανώθησαν πρῶτοι. ἁρπασάντων γὰρ ἐκ Τυῤῥηνῶν εἴδωλον Ἥρας, καὶ περὶ τὴν ἠόνα καταγαγόντες, (καταγαγόντων oportebat) καὶ διὰ δέος ἐασάντων ἐκεῖ, καὶ φυγόντων· οἱ περὶ Σάμον Κᾶρες, ἅτε βάρβαροι, ὑπονοήσαντες αὐτομάτως ἀποδεδρακέναι, πρός τι λύγου θωράκιον ἀπερεισάμενοι, καὶ τοὺς εὐμηκεστάτους κλάδους ἐπισπασάμενοι, περιείλησαν αὐτὸ πάντοθεν. διὸ παρεκελεύσατο αὐτοῖς Ἀπόλλων κατὰ τὸ παραπλήσιον ἔθος στεφανώματι χρῆσθαι τῇ λύγῳ, ἀτόπῳ καὶ εἰς πλέγματα ἐπιτηδείῳ δεσμῷ, καὶ καταδεῖν τὴν ἑαυτῶν κεφαλὴν τοῖς κλάδοις οἷς αὐτοὶ κατέλαβον τὴν θεόν· καταλῦσαι δὲ καὶ τἆλλα γένη τῶν στεφάνων ἐπέταξε, χωρὶς τῆς δάφνης. ταύτη (corr. ταύτην) δὲ αὐτὸς ἔφη τοῖς τὴν Ἥραν θεραπεύουσι μόνοις ἀπονέμειν δῶρον, τοῖς τε χρησθεῖσιν ἐκ τῆς μαντείας. Ὅτι Λακεδαιμόνιοι καλάμῳ στεφανοῦνται (674 a.) — C.

χαλεπαίνοντας πεῖσαι χρημάτων ὑποσχέσει Τυρρηνοὺς ληστρικῷ βίῳ χρωμένους ἁρπάσαι τὸ βρέτας, πεπεισμένους τοὺς Ἀργείους ὡς, εἰ τοῦτο γένοιτο, πάντως τι κακὸν πρὸς τῶν τὴν Σάμον κατοικούντων ἡ Ἀδμήτη πείσεται. τοὺς δὲ Τυρρηνοὺς ἐλθόντας εἰς τὸν Ἡραΐτην ὅρμον καὶ διαβάντας εὐθέως ἔχεσθαι τῆς πράξεως. ἀθύρου δὲ ὄντος
c τότε τοῦ νεὼ ταχέως ἀνελέσθαι τὸ βρέτας, καὶ διακομίσαντας ἐπὶ θάλασσαν εἰς τὸ σκάφος ἐμβαλέσθαι· λυσαμένους δ' αὐτοὺς τὰ πρυμνήσια καὶ τὰς ἀγκύρας ἀνελομένους εἰρεσίᾳ τε πάσῃ χρωμένους ἀπαίρειν οὐ δύνασθαι. ἡγησαμένους οὖν θεῖον τοῦτ' εἶναι πάλιν ἐξενεγκαμένους τῆς νεὼς τὸ βρέτας ἀποθέσθαι παρὰ τὸν αἰγιαλόν· καὶ ψαιστὰ αὐτῷ ποιήσαντας περιδεεῖς ἀπαλλάττεσθαι. τῆς δὲ Ἀδμήτης ἕωθεν δηλωσάσης ὅτι τὸ βρέτας ἠφανίσθη καὶ ζητήσεως γενομένης εὑρεῖν μὲν αὐτὸ τοὺς ζητοῦντας ἐπὶ
d τῆς ἠιόνος, ὡς δ' ἂν βαρβάρους Κᾶρας, ὑπονοήσαντας αὐτόματον ἀποδεδρακέναι, πρός τι λύγου θωράκιον ἀπερείσασθαι καὶ τοὺς εὐμηκεστάτους τῶν κλάδων ἑκατέρωθεν ἐπισπασαμένους περιειλῆσαι πάντοθεν. τὴν δὲ Ἀδμήτην λύσασαν αὐτὸ ἁγνίσαι καὶ στῆσαι πάλιν ἐπὶ τοῦ βάθρου, καθάπερ πρότερον ἵδρυτο. διόπερ ἐξ ἐκείνου καθ' ἕκαστον ἔτος ἀποκομίζεσθαι τὸ βρέτας εἰς τὴν ἠιόνα καὶ ἀφανίζεσθαι, ψαιστά τε αὐτῷ παρατίθεσθαι· καὶ καλεῖ-
e σθαι Τόνεα τὴν ἑορτήν, ὅτι συντόνως συνέβη περιειληθῆναι τὸ βρέτας ὑπὸ τῶν τὴν πρώτην αὐτοῦ ζήτησιν ποιησαμένων.

13. Ἱστορεῖται δ' ὑπ' αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν χρόνον τῶν Καρῶν δεισιδαιμονίᾳ περισχεθέντων, ἐπὶ τὸ μαντεῖον τοῦ θεοῦ παραγενομένων εἰς Ὕβλαν καὶ πυνθανομένων περὶ

---

672 b. ληστρικῷ βίῳ Schweigh. Legebatur ληστρικῷ τε βίῳ. Ἡραΐτην] κραίτην B.

672 c. διακομίσαντας] διακονήσαντας B.

672 d. τῆς ἠιόνος] τῆς ἰόνος B. εἰς τὴν B. Scribebatur ἐς τὴν. ἠιόνα] ἰόνα B. ἀφανίζεσθαι] ἀφαγνίζεσθαι B.

672 e. τόνεα τὴν A et libri Casauboniani. τὸ νεατὴν V. Τονεάτην L. τίνεα τὴν P. συντόνως] ἐν τόνῳ vel ἐν τόνοις Dobraeus in Appendice ad Aristophan. p. (112). περιειληθῆναι AB. περιειληφθῆναι PVL. τὸν χρόνον] τὸν om. B.

τῶν ἀπηντημένων, θεσπίσαι τὸν Ἀπόλλωνα ποινὴν αὐτοὺς ἀποδοῦναι τῇ θεῷ δι' ἑαυτῶν ἑκούσιον καὶ χωρὶς δυσχεροῦς συμφορᾶς, ἣν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἀφώ-
f ρισεν ὁ Ζεὺς τῷ Προμηθεῖ χάριν τῆς κλοπῆς τοῦ πυρὸς, λύσας αὐτὸν ἐκ τῶν χαλεπωτάτων δεσμῶν· καὶ τίσιν ἑκούσιον ἐν ἀλυπίᾳ κειμένην δοῦναι θελήσαντος, ταύτην ἔχειν ἐπιτάξαι τὸν καθηγούμενον τῶν θεῶν. ὅθεν ἀπ' ἐκείνου τὸν δεδηλωμένον στέφανον τῷ Προμηθεῖ περιγενέσθαι καὶ μετ' οὐ πολὺ τοῖς εὐεργετηθεῖσιν ἀνθρώποις ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς δωρεάν. διόπερ καὶ τοῖς Καρσὶ κατὰ τὸ παραπλήσιον ἔθος παρεκελεύσατο στεφανώματι χρωμένοις τῇ λύγῳ καταδεῖν τὴν ἑαυτῶν κεφαλὴν τοῖς κλάδοις
73 οἷς αὐτοὶ κατέλαβον τὴν θεόν. καταλῦσαι δὲ καὶ τἄλλα γένη τῶν στεφάνων ἐπέταξε χωρὶς τῆς δάφνης· τὴν δ' αὐτὸς ἔφη τοῖς τὴν θεὸν θεραπεύουσι μόνοις ἀπονέμειν δῶρον. τοῖς τε χρησθεῖσιν ἐκ τῆς μαντείας κατακολουθήσαντας αὐτοὺς ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι καὶ δίκην ἐν εὐωχίαις ἀποδιδόντας τῇ θεῷ τὴν προσήκουσαν. ὅθεν τοὺς Κᾶρας ὑπακοῦσαι βουλομένους τοῖς ἐκ τοῦ χρηστηρίου καταλῦσαι τὰς ἔμπροσθεν εἰθισμένας στεφανώσεις, αὐτούς τε κατὰ πλῆθος χρῆσθαι μὲν τῇ λύγῳ, τοῖς δὲ θεραπεύουσι τὴν
b θεὸν ἐπιτρέψαι φορεῖν τὸν καὶ νῦν ἔτι διαμένοντα τῆς δάφνης στέφανον.

14. Μνημονεύειν δ' ἔοικεν ἐπὶ ποσόν τι τῆς κατὰ τὴν λύγον στεφανώσεως καὶ Νικαίνετος ὁ ἐποποιὸς ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι, ποιητὴς ὑπάρχων ἐπιχώριος καὶ τὴν ἐπιχώριον ἱστορίαν ἠγαπηκὼς ἐν πλείοσι. λέγει δ' οὕτως

Οὐκ ἐθέλω, Φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλὰ παρ' Ἥρῃ
δαίνυσθαι ζεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.

---

672 f. ἀπ' ἐκείνου Heynius ad Apollodorum vol. II. p. 174. Libri οὔτ' ἐκείνου. τὴν θεὸν ABC. τὸν θεὸν PVL.

673 b. καὶ νῦν ἔτι] ἔτι καὶ νῦν B. μνημονεύειν PL. μνημονεύει V. ἐπὶ ποσόν τι L. ἐπιπεσόντι PV. τὴν λύγον L. τὸν λύγον BPV. πλείοσι] πλείοσιν B. κλείωσι P. λέγει δ' οὕτως om. B. Nicaeneti epigramma receptum in Antholog. Palat. vol. II. p. 777. V. 1. ἀλλὰ παρ' ἥρηι A. ἀλλὰ πάρήρη B. ἀλλ' ἐπ' ἀρούρης PVL.

ἀρκεῖ μοι λιτὴ μὲν ὑπὸ πλευροῖσι χαμεύνα·
c ἐγγύθι γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης
καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω
οἶνος καὶ Μουσῶν ἡ χαρίεσσα λύρη,
θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
μέλπωμεν, νήσου δεσπότιν ἡμετέρης.

ἐν τούτοις γὰρ ἀμφιβόλως εἰρηκὼς ὁ Νικαίνετος πότερον στρωμνῆς ἕνεκεν ἢ στεφανώσεως ἀρκεῖται τῇ λύγῳ, τῷ λέ-
d γειν αὐτὴν τῶν Καρῶν ἀρχαῖον στέφος πρόδηλον καθίστησι τὸ ζητούμενον. συνέβη δὲ τὴν τῆς λύγου στεφάνωσιν καὶ μέχρι τῶν κατὰ Πολυκράτην χρόνων, ὡς ἄν τις εἰκάσειε, τῇ νήσῳ συνηθεστέραν ὑπάρχειν. ὁ γοῦν Ἀνακρέων φησὶ

Μεγίσθης ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπειδὴ
στεφανοῦταί τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

15. Ταῦτα ἴσασιν οἱ θεοὶ ὡς πρῶτος αὐτὸς ἐν τῇ καλῇ Ἀλεξανδρείᾳ εὗρον, κτησάμενος τὸ τοῦ Μηνοδότου συγγραμμάτιον, καὶ ἐπιδείξας πολλοῖς ἐξ αὐτοῦ τὸ παρὰ
e τῷ Ἀνακρέοντι ζητούμενον. λαβὼν δὲ παρ' ἐμοῦ ὁ πᾶσι κλοπὴν ὀνειδίζων Ἡφαιστίων ἐξιδιοποιήσατο τὴν λύσιν, καὶ σύγγραμμα ἐξέδωκεν, ἐπιγράψας Περὶ τοῦ παρ' Ἀνακρέοντι λυγίνου στεφάνου· ὅπερ νῦν ἐν τῇ Ῥώμῃ εὕρομεν παρὰ τῷ Ἀντικοττύρᾳ Δημητρίῳ. τοιοῦτος δέ τις καὶ [ὁ Ἡφαιστίων συγγραφεὺς καὶ] περὶ τὸν καλὸν ἡμῶν Ἄδραν-

---

V. 3. λιτὴ μὲν] αιτη μὲν A. ἀιτημεν B. αἰτῆμεν P. κοίτη μὲν VL. πλευροῖσι AB et correctus P. πλευρῇσι VL. χαμεύνα] χαμμεῦνα A. Aut χαμεύνη aut χαμευνὰς scribendum videtur.

673 c. V. 4. ἐγγύθι] ἔγγυοι ABP. ἐγγὺς VL. προμώλου ABP. προμόλου V. V. 7. εὐκλέα] εὐκλεᾶ A. ὁ Νικαίνετος om. B.

673 d. τῷ λέγειν VL. τῷ δὲ λέγειν ABP. πολυκράτην ABP. πολυκράτη VL. Anacreontis versus attulit p. 671 e. V. 1. Μεγίσθης] μεγίστης B. δ' om. P. V. 2. τε dedi ex 671. Legebatur τῇ.

673 e. σύγγραμμα AB. ξύγγραμμα PVL. Περὶ τοῦ] παρὰ τοῦ A. παρὰ τῷ] παρὰ τῇ B. ἀντικοττύρᾳ A. ἀντιμόττυρα B. ἀντιμοττύρα VL. ἀντιμόττυζα P. In C hic locus omissus. ὁ Ἡφαιστίων συγγραφεὺς καὶ delet Casaubonus. ἄδραντον B. ἄνδραντον PVL. Ἄδραστον Casaubonus.

τον ἐγένετο. ἐκδόντος γὰρ τούτου πέντε μὲν βιβλία περὶ τῶν παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τοῖς περὶ ἠθῶν καθ' ἱστορίαν καὶ λέξιν ζητουμένων, ἕκτον δὲ περὶ τῶν ἐν τοῖς Ἠθι-
f κοῖς Νικομαχείοις Ἀριστοτέλους, ἐν οἷς ἀμφιλαφῶς παραθεμένου περὶ τοῦ παρὰ Ἀντιφῶντι τῷ τραγῳδιοποιῷ Πληξίππου, καὶ πλεῖστα ὅσα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀντιφῶντος εἰπόντος, σφετερισάμενος καὶ ταῦτ' ἐπέγραψέ τι βιβλίον Περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν Ἀντιφῶντος, οὐδὲν ἴδιον προσεξευρών, ὥσπερ κἀν τῷ περὶ τοῦ λυγίνου στεφάνου. μόνον γὰρ τοῦτ' ἴδιον εἴρηκεν ὅτι Φύλαρχος ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν οἶδε τὴν κατὰ λύγον
74 ἱστορίαν, καὶ ὅτι οὔτε τὰ Νικαινέτου οἶδεν οὔτε τὰ Ἀνακρέοντος ὁ συγγραφεύς· ἀπέδειξέ τε καὶ διαφωνοῦντα αὐτὸν κατ' ἔνια τῶν ἱστορηθέντων παρὰ τῷ Μηνοδότῳ. δύναται δέ τις λέγειν περὶ τῆς λύγου ἁπλούστερον ὅτι ὁ Μεγίσθης τῇ λύγῳ ἐστεφανοῦτο, ὡς παρακειμένης ἐκ τοῦ δαψιλοῦς ἐν ᾧ εὐωχεῖτο τόπῳ, συνδέσεως ἕνεκα τῶν κροτάφων. καὶ γὰρ καὶ Λακεδαιμόνιοι καλάμῳ στεφανοῦνται ἐν τῇ τῶν Προμαχίων ἑορτῇ, ὥς φησι Σωσίβιος ἐν τοῖς

βιβλία AB. βυβλία PVL.

673 f. νικομαχείοις PV. νικομαχίοις Basil. L. ἐν οἷς Schweigh. ἐννοίας VL. εὐνοίας P. ἀμφιλαφῶς] ἀμφιλαβῶς P. παραθεμένου] παρατιθεμένου B. περὶ τοῦ ABP. καὶ περὶ τοῦ VL. τραγῳδιοποιῷ A. τραγῳδοποιῷ PVL. βιβλίον AB. βυβλίον PVL. ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν] I, 6. προσεξευρὼν ABP. προσεξευροὺν V. προσεξευροῦν L. φύλαρχος ἐν ζ. οἶδε B.

674 a. ἀπέδειξέ τε L. ἀπέδειξέ τις PV. ὁ Μεγίσθης] οὐ μεγίστης B. Conf. ad p. 671 e. τῇ λύγῳ ἐστεφανοῦτο Schweigh. τη λυγως (τηλυγως B) στεφανοῦτο AB. τῇ λύγῳ στεφανοῦτο P. τῇ λύγῳ στεφανοῦται VL. Post παρακειμένης in V positum est ΛΕΙΠΕΙ. Post δαψιλοῦς in PV sequitur πάντες γόνυ πεπτηότες ex p. 696 a. Primus defectum supplevit G. Canterus Nov. Lect. IX, 1. in Gruteri Thesauro vol. III. p. 691. — 712. ex codicibus Italicis, Scaligeri usus emendationibus. „*Quae hic desunt habet Canterus Novar. Lection. lib.* III. *cap.* XXXI. [in editionibus scilicet Gruteriana prioribus] *Exstat in scripto codice Farnesianae Bibliothecae Romae.*" Casaubonus in margine edit. Basil. apud Schweigh. προμαχίων CL, Cant. et epitome Hoeschelii. „*Sunt codices in quibus scribitur* προμυχίων." Casaubonus.

περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι θυσιῶν γράφων οὕτως „Ἐν
b ταύτῃ συμβαίνει τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς χώρας καλάμοις στεφανοῦσθαι ἢ στλεγγίδι, τοὺς δ' ἐκ τῆς ἀγωγῆς παῖδας ἀστεφανώτους ἀκολουθεῖν.“

16. Ἀριστοτέλης δ' ἐν δευτέρῳ Ἐρωτικῶν καὶ Ἀρίστων ὁ περιπατητικός, Κεῖος δὲ τὸ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἐρωτικῶν Ὁμοίων φασὶν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι διὰ τοὺς περὶ τὸν οἶνον πόνους τῶν κεφαλαλγιῶν δεσμοὺς εὕρισκον τοὺς τυχόντας, τῆς τῶν κροτάφων συνδέσεως ὠφελεῖν δοκούσης· οἱ δ' ὕστερον ἅμα τῷ κροτάφῳ προσέβαλόν τινα καὶ κόσμον οἰκεῖον τῇ παρὰ τὸν οἶνον διαγωγῇ, μηχανησάμενοι τὸν
c στέφανον. βέλτιον δὲ διὰ τὸ πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἶναι ταύτην στεφανοῦσθαι ἢ διὰ τὸ συμφέρειν ἐσκεπάσθαι καὶ συνδεδέσθαι τοὺς κροτάφους πρὸς τὸν οἶνον.“ ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ καλὸς Ἀνακρέων ἔφη

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι θάλειαν ὀρτὴν ἀγάγωμεν Διονύσῳ.

ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὰ στήθη καὶ ἐμύρουν ταῦτα, ἐπεὶ αὐτόθι ἡ καρδία. ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας, ὡς Ἀλκαῖος ἐν τούτοις

d Ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραις
περθέτω πλεκτὰς ὑποθυμίδας.

καὶ Σαπφὼ

γράφων οὕτως om. B. Ἐν ταύτῃ] φησὶ add. B.

674 b. καλάμοις AB. καλάμῳ Cant. L. στλεγγίδι A. στελεγγίδι Cant. L. Ἀριστοτέλης δ'] δ' om. B. Κεῖος Casaubonus. κῖος Cant. L. Ὁμοίων Casaubonus. Libri ὁμοίως. πόνους τῶν κεφαλαλγιῶν ABC. τόνους κεφαλαλγιῶν Cant. L. προσέβαλον ABC. προσέβαλλον Cant. L. παρὰ] περὶ C.

674 c. ἐπὶ C et Eustathius p. 1908, 58. ἐπεὶ Cant. L. ὀφρύσιν] Scribebatur ὀφρύσι. θάλειαν] θαλίαν B. ὀρτὴν Hermannus Elem. doctr. metr. p. 486. Scribebatur ἑορτήν. διονύσῳ ABC. διονύσσῳ Cant. L. καὶ ἐμύρουν] καὶ τὰ ἐμύρουν B. ὑποθυμιάδας] Malim ὑποθυμίδας. ἐν τούτοις om. B.

674 d. Alcaei et Sapphus fragmenta om. C. ἀλλ' ἀνήτω μὲν Casaubonus. ἀλλὰ ἀννήτω μεν B. ἀλλὰ ἀννήτωμεν Cant. L. περθέτω Cant. L. παρθέτω Casaubonus. πλεκτὰς] πλέκτας Cant. L. πλεκταῖς Blomfieldus, cui est fragm. 46. ὑποθυμίδας Blom-

Καὶ πολλαῖς ὑποθυμίδαις
πλεκταῖς ἄντι ἁπαλᾷ δέρᾳ.

καὶ Ἀνακρέων

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμίδας περὶ
στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησιν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ, ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπὼν

Τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον, ἀρχαῖον στέφος·
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

Σαπφὼ δ' ἁπλούστερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῦ στεφανοῦσθαι ἡμᾶς λέγουσα τάδε

Σὺ δὲ στεφάνοις ὤδικα παρθέσθ' ἐράταις φόβαισιν
ὅρπακας ἀνήτω συνερραὶς ἀπαλαῖσι χερσίν.
εὐάνθεα γὰρ πέλεται καὶ Χάριτες μάκαιρα
μᾶλλον προτέρην ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

ὡς εὐανθέστερον γὰρ καὶ κεχαρισμένον μᾶλλον τοῖς θεοῖς παραγγέλλει στεφανοῦσθαι τοὺς θύοντας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ Συμποσίῳ φησὶν ὅτι οὐδὲν κολοβὸν προσφέρομεν πρὸς τοὺς θεούς, ἀλλὰ τέλεια καὶ ὅλα. τὸ δὲ πλῆρες τέλειόν ἐστι. τὸ δὲ στέφειν πλήρωσίν τινα σημαίνει. Ὅμηρος

---

fieldus. ὑποθυμιάδας Cant. L. Quod addebatur τις delendum vidit Schweigh. πολλαῖς] Scribebatur πολλαῖς. ὑποθυμιάδαις AB. ὑποθυμιάδες Cant. L. Restitui ὑποθυμίδαις. πλεκταῖς] πλέκταις Cant. L. Libri ἄντια παλαιδέραι. ἁπαλᾷ δέρᾳ Schweighaeuserus vidit. ἄντι in ἀμπ' mutandum videtur. In Anacreontis versu πλεκτὰς C. πλέκτας Cant. L. ὑποθυμίδας] Scribebatur ὑποθυμιάδας. στήθεσι C, Cant. L. στήθεσσιν A. ἐπὶ τιμῇ C. ἐπί τε τιμῇ Cant. L. ἀντίποινα ABC. ἀντίποια Cant. L. Aeschyli et Sapphus versus om. C. στέφανον] στέφανος Grotius in Excerptis p. 49.

674 e. Προμηθέως] προμήθεος A. τάδε om. B. V. 2. ἀνήτω] Scribebatur ἀννήτω. ἁπαλαῖσι Casaubonus. ἀπαλλαγίσῃ A. ἐπαλλαγεῖσῃ Cant. L. V. 3. χάριτες AB. χάρις τε Cant. L. μάκαιρα] μάκαιραι Blomfieldus fragm. 20. V. 4. προτέρην ἀστεφανώτοισι Schweigh. editio. προτέρηνα στεφανώτοισι Cant. L. προτέρηνα στεφάνω τοῖσιν B. δαπυστρέφονται Cant. L. διαπυστρέφονται B. Diremit Casaubonus.

674 f. τῷ Συμποσίῳ] τῷ om. B.

Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

καὶ

Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει.

τοὺς γὰρ αὖ τὴν ὄψιν ἀμόρφους, φησὶν, ἀναπληροῖ ἡ
675 τοῦ λέγειν πιθανότης. ἔοικεν οὖν ὁ στέφανος τοῦτο ποιεῖν βούλεσθαι. διὸ καὶ περὶ τὰ πένθη τοὐναντίον παρασκευάζομεν. ὁμοιοπαθείᾳ γὰρ τοῦ κεκμηκότος κολοβοῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ τε κουρᾷ τῶν τριχῶν καὶ τῇ τῶν στεφάνων ἀφαιρέσει.

17. Φιλωνίδης δ' ὁ ἰατρὸς ἐν τῷ περὶ μύρων καὶ στεφάνων „Ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς (φησὶ) θαλάττης ὑπὸ Διονύσου μετενεχθείσης εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς ἀμπέλου, καὶ πρὸς ἄμετρον ἀπόλαυσιν τῶν πολλῶν ἐκτρεπομένων ἄκρατόν τε
b προσφερομένων, οἱ μὲν αὐτῶν μανιωδῶς ἐκτρεπόμενοι παρέπαιον, οἱ δὲ νεκροῖς ἐῴκεσαν ἀπὸ τῆς καρώσεως. ἐπ' ἀκτῆς δέ τινων πινόντων ἐπιπεσὼν ὄμβρος τὸ μὲν συμπόσιον διέλυσε, τὸν δὲ κρατῆρα, ὃς εἶχεν ὀλίγον οἶνον ὑπολελειμμένον, ἐπλήρωσεν ὕδατος. γενομένης δ' αἰθρίας εἰς τὸν αὐτὸν ὑποστρέψαντες τόπον, γευσάμενοι τοῦ μίγματος, προσηνῆ καὶ ἄλυπον ἔσχον ἀπόλαυσιν. καὶ διὰ τοῦθ' οἱ Ἕλληνες τῷ μὲν παρὰ δεῖπνον ἀκράτῳ προσδιδομένῳ τὸν ἀγαθὸν ἐπιφωνοῦσι δαίμονα, τιμῶντες τὸν εὑρόντα δαίμονα. ἦν δ' οὗτος ὁ Διόνυσος. τῷ δὲ μετὰ δεῖπνον
c κεκραμένῳ πρώτῳ προσδιδομένῳ ποτηρίῳ Δία σωτῆρα ἐπιλέγουσι, τῆς ἐκ τοῦ μίγματος ἀλύπου κράσεως τὸν καὶ τῶν ὄμβρων ἀρχηγὸν αἴτιον ὑπολαβόντες. ἐδέησεν οὖν βοηθημάτων τοῖς ἐν τῷ πότῳ κεφαλὴν ἐπιθλιβεῖσιν. ἦν δὲ δεσμὸς ἐξ αὐτῶν προχειρότατος καὶ τῆς φύσεως ἐπὶ τοῦτο ὁδηγούσης. ἀλγήσας γάρ τις κεφαλὴν, ὥς φησιν Ἀνδρέας,

---

Κοῦροι] Iliad. α, 470. ἐπεστέψαντο B. Scribebatur ἐπιστέψαντο. Ἀλλὰ] Odyss. θ, 170. τοὺς γὰρ αὖ] αὖ om. C.

675 a. ὁμοιοπαθείᾳ C, ὁμοιοπαθεῖς Cant. L. ὁμοπαθεῖς B. θαλάττης] θαλάσσης B. προσφερομένων] προσφερομένων αὐτῶν AB. προσφερομένων αὐτὸν C.

675 b. παρέπαιον C. παρέπεον Cant. L. ὑπολελειμμένον] ὑποφελειμμένον B. ὑποστρέψαντες C, ἐπιστρέψαντες Cant. L. παρὰ δεῖπνον] περὶ δεῖπνον C.

675 c. ἐν τῷ πότῳ] ἐν τῷ τόπῳ B.

*εἶτα πιέσας καὶ κουφισθεὶς, εὗρε κεφαλαλγίας δεσμὸν
φάρμακον. τούτῳ οὖν βοηθήματι πρὸς τοὺς πότους χρώ-
d μενοι τοῖς παραπίπτουσι τὴν κεφαλὴν ἐδέσμευον· καὶ ἐπὶ
τὸν κίσσινον στέφανον ἦλθον, αὐτόματόν τε καὶ πολὺν
ὄντα καὶ κατὰ πάντα τόπον γεννώμενον, ἔχοντα καὶ πρόσ-
οψιν οὐκ ἀτερπῆ, χλωροῖς πετάλοις καὶ κορύμβοις σκιά-
ζοντα τὸ μέτωπον, καὶ τοὺς ἐν τῷ σφίγγειν τόνους ὑπο-
μένοντα, προσέτι δὲ ψύχοντα χωρὶς ὀδμῆς καρούσης. καὶ
ταύτῃ μοι δοκεῖ Διονύσῳ ὁ βίος ἀνεῖναι τὸ στέφος, τὸν
εὑρετὴν τοῦ πώματος καὶ τῶν δι' αὐτὸ ἐλασσωμάτων ἀλε-
ξητῆρα βουλόμενος εἶναι. ἐντεῦθεν δὲ εἰς ἡδονὴν τραπέν-
τες τὸ μὲν συμφέρον * * * καὶ τοῦ ἐκ μέθης παρα-
e βοηθῶν ἐλαττώματος ὁ στέφανος, τοῦ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς
ὀσμὴν ἐπιτερποῦς ἐφρόντισαν. διὸ μυρσίνης μὲν στέφανον
στύφοντα καὶ τὴν οἴνων ἀναθυμίασιν ἀποκρουόμενον, ἔτι
δὲ ῥόδινον, ἔχοντά τι καὶ κεφαλαλγίας παρηγορικὸν σὺν
τῷ κατὰ ποσὸν ψύχειν, πρὸς δὲ τοῖς δάφνινον, οὐκ ἀλ-
λότριον τοῖς πότοις ἡγητέον. λευκόϊον δὲ, κινητικὸν ὄντα
κεφαλῆς, καὶ ἀμαράκινον καὶ ἅπαντας τοὺς καροῦν δυ-
ναμένους ἢ βαρύνειν ἄλλως κεφαλὴν περιστατέον." τὰ
αὐτὰ εἴρηκε καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ μύρων καὶ στε-
f φάνων αὐταῖς λέξεσι. καὶ περὶ μὲν τούτων, ὦ ἑταῖροι,
ταῦτα.*

18. *Περὶ δὲ τοῦ Ναυκρατίτου στεφάνου τίς ἐστι τὴν
ἄνθην πολλὰ ἀναζητήσας καὶ πολλῶν πυθόμενος, ὡς οὐ-*

τοὺς πότους C et epitome Hoeschelii. τοὺς om. Cant. L. παρα-
πίπτουσι] παραπίνουσι C.

675 d. τῷ εὑρετῇ τοῦ πόματος — ἀλεξητῆρι βουλομένῳ εἶναι C.
ἀλεξητῆρα A. ἀλεξιτῆρα Cant. L. βουλόμενος] βουλόμενον B.
τὸ μὲν τοῖς ἐκ μέθης παραβοηθοῦν ἐλαττώμασι ἀφῆκαν epitome.

675 e. μὲν συμφέρον B. μὲν εἰς συμφέρον Cant. L. Indicavi
lacunam. καὶ τοῦ B. Legebatur καὶ τοῖς. λευκόϊον] λευ-
κόϊνον? Vid. Schweighaeuser. ad p. 689 d. περιστατέον] παρ-
αιτητέον epitome.

675 f. ὅτι ναυκρατίτης στέφανος ἐκ μυρρίνης, ἐκ μύθου σχὼν τὴν
ἀρχήν. οἱ γὰρ πρῶτον τοῦτον στεφανωσάμενοι, ἐκ μυρρίνης αὐτὸν περιέ-
θεντο, ἐκ ξηρᾶς ἀναθηλησάσης καινῶς ἐν ναυκράτει πόλει ἀφροδίτης
τύχᾳ βουλῇ· προσφιλὴς δὲ αὕτη τοῖς ναυκρατίταις C. τὴν ἄνθην]
τὴν ἀρχὴν Casaubonus.

δὲν ἐμάνθανον, ἐνέτυχον ὀψέ ποτε Πολυχάρμου Ναυκρατίτου ἐπιγραφομένῳ βιβλίῳ περὶ Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ ταυτὶ γέγραπται „Κατὰ δὲ τὴν τρίτην πρὸς ταῖς εἴκοσιν Ὀλυμπιάδα ὁ Ἡρόστρατος, πολίτης ἡμέτερος, ἐμπορίᾳ χρώμενος καὶ χώραν πολλὴν περιπλέων, προσσχών ποτε καὶ
676 Πάφῳ τῆς Κύπρου, ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης σπιθαμιαῖον, ἀρχαῖον τῇ τέχνῃ, ὠνησάμενος ᾔει φέρων εἰς τὴν Ναύκρατιν. καὶ αὐτῷ πλησίον φερομένῳ τῆς Αἰγύπτου, ἐπεὶ χειμὼν αἰφνίδιον ἐπέπεσε καὶ συνιδεῖν οὐκ ἦν ὅπου γῆς ἦσαν, κατέφυγον ἅπαντες ἐπὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα, σώζειν αὐτοὺς αὐτὴν δεόμενοι. ἡ δὲ θεὸς, προσφιλὴς γὰρ τοῖς Ναυκρατίταις ἦν, αἰφνίδιον ἐποίησε πάντα τὰ παρακείμενα αὐτῇ μυρρίνας χλωρᾶς πλήρη, ὀδμῆς τε ἡδίστης
b ἐπλήρωσε τὴν ναῦν ἤδη ἀπειρηκόσι τοῖς ἐμπλέουσι τὴν σωτηρίαν διὰ τὴν πολλὴν ναυτίαν. γενομένου δὲ ἐμέτου πολλοῦ καὶ ἡλίου ἐκλάμψαντος κατιδόντες τοὺς ὅρους ἧκον εἰς τὴν Ναύκρατιν. καὶ ὁ Ἡρόστρατος ἐξορμήσας τῆς νεὼς μετὰ τοῦ ἀγάλματος, ἔχων καὶ τὰς αἰφνίδιον αὐτῷ ἀναφανείσας χλωρὰς μυρρίνας, ἀνέθηκεν ἐν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ, θύσας τε τῇ θεῷ καὶ ἀναθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ ἄγαλμα, καλέσας τε καὶ ἐφ᾽ ἑστίασιν ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ
c τοὺς προσήκοντας καὶ τοὺς οἰκειοτάτους, ἔδωκεν ἑκάστῳ καὶ στέφανον ἐκ τῆς μυρρίνης, ὃν καὶ τότε ἐκάλεσε Ναυκρατίτην.“ ὁ μὲν οὖν Πολύχαρμος ταῦτα. οἷς κἀγὼ πείθομαι, ἡγούμενος οὐκ ἄλλον τινὰ εἶναι Ναυκρατίτην στέφανον ἢ τὸν ἐκ τῆς μυρρίνης, τῷ καὶ μετὰ τῶν ῥόδων ὑπὸ τοῦ Ἀνακρέοντος φορεῖσθαι. καὶ ὁ Φιλωνίδης δὲ εἴρηκεν ὡς ὁ τῆς μυρρίνης στέφανος τὴν ἐκ τῶν οἴνων

ἐπιγραφομένῳ om. B.

676 a. Ναύκρατιν] ναύκρατον B. αἰφνίδιον AB. αἰφνίδιος Cant. L. καὶ οὐ συνιδεῖν B. ὅπου] ὅποι A. τοῖς Ναυκρατίταις] τῆς ναυκρατίτης B. ὀδμῆς τε Cant. L. ὀδμῆς δὲ Schweigh. editio.

676 b. γενομένου δὲ] γενομένου τε B. θύσας τε] θυσίας τε Cant. L. Emendavit Canterus. καλέσας τε καὶ] καὶ abesse malim. ἐφ᾽ ἑστίασιν] ἐφεστίασεν B.

676 c. Πολύχαρμος] πολύχαρμον B. εἶναι Ναυκρατίτην] εἶναι κρατίτην A. Ἀνακρέοντος] Vide p. 671 e.

ἀναθυμίασιν ἀποκρούεται, καὶ ὁ τῶν ῥόδων ἔχει τι κεφαλαλγίας παρηγορικὸν πρὸς τῷ καὶ ἐμψύχειν. γελοῖοι οὖν εἰσι καὶ οἱ λέγοντες Ναυκρατίτην εἶναι στέφανον τὸν ἐκ
d τῆς βίβλου τῆς στεφανωτρίδος καλουμένης παρ' Αἰγυπτίοις στεφόμενον, παρατιθέμενοι Θεοπόμπου ἐκ τῆς τρίτης τῶν Ἑλληνικῶν, ὅς φησιν Ἀγησιλάῳ τῷ Λάκωνι παραγενομένῳ εἰς Αἴγυπτον δῶρα πέμψαι τοὺς Αἰγυπτίους ἄλλα τέ τινα καὶ δὴ καὶ τὴν στεφανωτρίδα βίβλον. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα τίνα ὠφέλειαν ἢ ἡδονὴν ἔχει τὸ βίβλῳ στεφανοῦσθαι μετὰ ῥόδων, πλὴν εἰ μὴ οἱ τούτοις χαίροντες στέψονται ὁμοῦ σκορόδοις καὶ ῥόδα. παμπόλλους δὲ οἶδα λέγοντας τὸν ἐκ τῆς σαμψύχου στέφανον εἶναι τὸν Ναυ-
e κρατίτην· πολὺ δὲ τὸ ἄνθος τοῦτο κατὰ τὴν Αἴγυπτον. διάφορος δὲ γίνεται κατὰ τὴν ὀδμὴν ἡ ἐν Αἰγύπτῳ μυρρίνη παρὰ τὰς ἐν ἄλλαις χώραις, ὡς καὶ Θεόφραστος ἱστορεῖ.

19. Ἔτι τούτων λεγομένων ἐπεισῆλθον παῖδες στεφάνους φέροντες τῶν ἀκμαζόντων κατὰ τοὺς καιρούς. καὶ ὁ Μυρτίλος, Λέγε καλέ, εἶπεν, Οὐλπιανὲ στεφάνων ὀνόματα. οἱ γὰρ παῖδες κατὰ τὸν Χαιρήμονος Κένταυρον

Στεφάνους ἑτοιμάζουσιν, οὓς εὐφημίας
κήρυκας εὐχαὶ προὐβάλοντο δαιμόνων.

f καὶ ἐν τῷ Διονύσῳ δὲ ὁ αὐτὸς ἔφη ποιητὴς

Στεφάνους τεμόντες, ἀγγέλους εὐφημίας.

σὺ δὲ μὴ τὰ ἐκ τῶν ἐπιγραφομένων Αἰλίου Ἀσκληπιάδου στεφάνων φέρε ἡμῖν, ὡς ἀνηκόοις αὐτῶν, ἀλλ' ἄλλο τι παρ' ἐκεῖνα λέγε. δεῖξαι γὰρ οὐκ ἔχεις ὅτι διαλελυμένως τις εἴρηκε ῥόδων στέφανον καὶ ἴων στέφανον· τὸ γὰρ παρὰ Κρατίνῳ κατὰ παιδιὰν εἴρηται „Ναρκισσίνους ὀλίσβους.“ καὶ ὃς γελάσας, Πρῶτος ἐν τοῖς Ἕλλησι στέφανος

---

676 d. ἐκ τῆς τρίτης] ἐκ γ' B. παραγενομένῳ B. Legebatur παραγινομένῳ. βίβλῳ] βύβλῳ A. κύκλῳ C. εἰ μὴ οἱ] εἰ μή τι οἱ B. σκορόδοις B. Legebatur σκορόδους.

676 e. Θεόφραστος] H. P. VI. 8, 5. p. 219. Chaeremonis ex Centauro versus om. C. προὐβάλοντο Cant. L. προὐβάλλοντο AB.

676 f. ὁ αὐτὸς AB. Aberat ὁ. σὺ δὲ μὴ τὰ] ἐν δὲ μῆτα B. διαλελυμένως] διαλελυμένων B. ὀλίσβους Schweigh. ὀλίσκους Cant. L.

ὠνομάσθη, ὥς φησι Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τετάρτῳ Δηλιάδος, τὸ παρὰ μὲν ἡμῖν στέφος, παρὰ δέ τισι στέμμα προσαγορευόμενον, διὸ καὶ τούτῳ πρώτῳ στεφανωσάμενοι δεύτερον περιτιθέμεθα τὸν δάφνινον. κέκληται δὲ στέφανος ἀπὸ τοῦ στέφειν. σὺ δὲ οἴει μ', ἔφη, Θετταλὲ ποικιλόμυθε, τῶν κοινῶν τούτων καὶ καθημαξευμένων ἐρεῖν τι; διὰ δὲ τὴν σὴν γλῶσσαν τῆς ὑπογλωττίδος μνησθήσομαι, ἧς Πλάτων ἐμνήσθη ἐν Διὶ κακουμένῳ

677 (marginal reference beside "δος, τὸ παρὰ μὲν ἡμῖν στέφος")

Καίτοι φορεῖτε γλῶτταν ἐν ὑποδήμασι,
στεφανοῦσθ' ὑπογλωττίσιν, ὅταν πίνητέ που·
b κἂν καλλιερῆτε, γλῶτταν ἀγαθὴν πέμπετε.

Θεόδωρος δ' ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, ὥς φησι Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων, πλοκῆς στεφάνων γένος τι τὴν ὑπογλωττίδα ἀποδίδωσι. λαβὲ οὖν παρ' ἐμοῦ· κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην

Ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων
ἀγῶνα θεῖτ' ἄν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

20. Ἰσθμιακόν. οὕτως τοῦτον καλούμενον στέφανον Ἀριστοφάνης μνήμης ἠξίωσεν ἐν Ταγηνισταῖς λέγων οὕτως

c Τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν·
εἶτ' ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ
ᾄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

Σειληνὸς δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις φησὶν „Ἴσθμιον στέφα-

---

677 a. στέφος] στέφανος Cant. CL. emendavit Canterus. προσαγορευόμενον om. B. κέκληται AB. κέκλειται Cant. L. στέφειν Schweigh. Libri στεφάνου. καθημαξευμένων] Scribebatur κατημαξευμένων. κακουμένῳ] καλουμένῳ B. Platonis versus om. C. V. 1. γλῶτταν] Scribebatur γλῶσσαν. V. 2. στεφανοῦσθ' Porsonus in Miscellan. p. 44. Libri στεφάνους δ'. ὑπογλωττίσιν A. ὑπὸ γλώττῃσιν Cant. L. ὅταν Schweigh. Libri ὅτε. πίνητε] πείνητε A.

677 b. V. 3. κἂν Casaubonus. Libri καί. πέμπετε] πέμπεται A. πέμπητε B. ταῖς Ἀττικαῖς] ταῖς om. B. οὖν παρ'] οὖν καὶ παρ' B. γὰρ om. B. Εὐριπίδην] In Antiopa apud Stobaeum Florileg. LXXXII, 2. vol. III. p. 149. παντὸς] παντὸς γὰρ B. λέγων οὕτως om. B.

677 c. V. 3. εἰς τὸν] ἐς τὸν B. Σειληνὸς] Scribebatur Σιληνός. ἐν ταῖς Γλώσσαις] Scribebatur ἐν ταῖς Γλώτταις. ἐν γλώσσαις B.

νον.“ Φιλητᾶς δέ φησι „Στέφανος. ἤγουν ὁμωνυμία ἀμφοτέρωθι, οἷον τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πρώτου κόσμου. λέγω δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ φρέατος καὶ τοῦ πρώτου κόσμου. λέγω δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ φρέατος καὶ τοῦ ἐγχειριδίου ἴσθμιον.“ Τιμαχίδας δὲ καὶ Σιμίας οἱ Ῥόδιοι ἀποδιδόασιν „ἐν ἀνθ' ἑνὸς „Ἴσθμιον, στέφανον“ οὗ μνημονεύει καὶ Καλλίξενος ὁ Ῥόδιος καὶ αὐτὸς γένος ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξανδρείας γράφων οὕτως * * * *

21. Ἐπεὶ δὲ Ἀλεξανδρείας ἐμνημόνευσα, οἶδά τινα ἐν τῇ καλῇ ταύτῃ πόλει καλούμενον στέφανον Ἀντινόειον γινόμενον ἐκ τοῦ αὐτόθι καλουμένου λωτοῦ. φύεται δ' οὗτος ἐν λίμναις θέρους ὥρᾳ, καὶ εἰσὶν αὐτοῦ χροιαὶ δύο, ἡ μὲν τῷ ῥόδῳ ἐοικυῖα· ἐκ τούτου δ' ὁ πλεκόμενος στέφανος κυρίως Ἀντινόειος καλεῖται· ὁ δ' ἕτερος λώτινος ὀνομάζεται, κυανέαν ἔχων τὴν χροιάν. καὶ Παγκράτης τις τῶν ἐπιχωρίων ποιητής, ὃν καὶ ἡμεῖς ἔγνωμεν, Ἀδριανῷ τῷ αὐτοκράτορι ἐπιδημήσαντι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ πολλῆς τερατείας ἐπέδειξε τὸν ῥοδίζοντα λωτόν, φάσκων αὐτὸν δεῖν καλεῖν Ἀντινόειον, ἀναπεμφθέντα ὑπὸ τῆς γῆς, ὅτε τὸ αἷμα ἐδέξατο τοῦ Μαυρουσίου λέοντος, ὃν κατὰ τὴν πλησίον τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Λιβύην ἐν κυνηγίῳ καταβεβλήκει ὁ Ἀδριανός, μέγα χρῆμα ὄντα καὶ πολλῷ χρόνῳ κατανεμηθέντα πᾶσαν τὴν Λιβύην, ἧς καὶ πολλὰ ἀοίκητα ἐπεποιήκει οὗτος ὁ λέων. ἡσθεὶς οὖν ἐπὶ τῇ τῆς ἐννοίας εὑρέσει καὶ καινότητι τὴν ἐν Μουσῶν αὐτῷ σίτησιν ἔχειν

Φιλητᾶς] Scribebatur Φιλίτας. φιλίτας A. λέγω δὲ τὸ A. λέγω δὲ τοῦ Cant. L. Σιμίας] Scribebatur Σιμμίας. Καλλίξενος] καλλίξεινος AB. ὁ Ῥόδιος] ὁ delet Schweigh.

677 d. γράφων οὕτως om. B. Lacunam indicavit Casaubonus. ἐμνημόνευσα] φησὶ add. B. Fuit igitur qui Callixeni haec verba esse sibi persuasisset. γινόμενον ABC. γενόμενον Cant. L. ὀνομάζεται om. B. Παγκράτης] Hanc narrationem apposuit Eustathius p. 1616, 58.

677 e. Ἀδριανῷ] Alibi apud Athenaeum Ἁδριανὸς scribitur. Ἀντινόειον] ἀντινεῖον A. Ἀδριανὸς] ἀνδριανὸς B. καὶ καινότητι ABC et Eustathius. καὶ νεότητι Cant. L. σίτησιν] σίτισιν Eustathius.

f ἐχαρίσατο. καὶ Κρατῖνος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ὀδυσσεῦσι κέκληκε τὸν λωτὸν στεφάνωμα, διὰ τὸ πάντα τὰ φυλλώδη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων στεφανώματα λέγεσθαι. ὁ δὲ Παγκράτης ἐν τῷ ποιήματι οὐκ ἀγλαφύρως εἴρηκεν

Οὔλην ἕρπυλλον, λευκὸν κρίνον ἠδ' ὑάκινθον
πορφυρέην, λευκοῦ δὲ χελιδονίοιο πέτηλα,
καὶ ῥόδον εἰαρινοῖσιν ἀνοιγόμενον ζεφύροισιν·
οὔπω γὰρ φύεν ἄνθος ἐπώνυμον Ἀντινόοιο.

678 22. Πυλεών. οὕτως καλεῖται ὁ στέφανος, ὃν τῇ Ἥρᾳ περιτιθέασιν οἱ Λάκωνες, ὥς φησι Πάμφιλος.

Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰάκχαν τινὰ καλούμενον οἶδα στέφανον ὑπὸ Σικυωνίων, ὥς φησι Τιμαχίδας ἐν ταῖς Γλώσσαις. Φιλητᾶς δ' οὕτως γράφει „Ἰάκχα, ἐν τῇ Σικυωνίᾳ στεφάνωμα εὐῶδες

Ἕστηκ', ἀμφὶ κόμας εὐώδεας ἀγχόθι πατρὸς
καλὸν Ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον."

Σέλευκος δὲ ἐν ταῖς Γλώσσαις ἑλλωτίδα καλεῖσθαί φησι τὸν ἐκ μυρρίνης πλεκόμενον στέφανον, ὄντα τὴν περίμετρον πηχῶν εἴκοσι, πομπεύειν τε ἐν τῇ τῶν Ἑλλωτίων
b ἑορτῇ. φασὶ δ' ἐν αὐτῷ τὰ τῆς Εὐρώπης ὀστᾶ κομίζεσθαι, ἣν ἐκάλουν Ἑλλωτίδα. ἄγεσθαι δὲ καὶ ἐν Κορίνθῳ τὰ Ἑλλώτια.

Θυρεατικοί. οὕτω καλοῦνται στέφανοί τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις, ὥς φησι Σωσίβιος ἐν τοῖς περὶ θυσιῶν, ψιλίνους αὐτοὺς φάσκων νῦν ὀνομάζεσθαι, ὄντας ἐκ φοι-

---

677 f. τὸν λωτὸν] τὸ λωτὸν A. V. 1. οὔλην C. οὐλὴν Cant. L.

678 a. Πυλεών] πυλέων Cant. L. περιτιθέασι λάκωνες B. Ἰάκχαν] ἰαχαχα B. Τιμαχίδας] τιμαχίδης B. ἐν ταῖς Γλώσσαις] Scribebatur ἐν ταῖς Γλώτταις. ἐν γλώσσαις B. Φιλητᾶς] Scribebatur Φιλήτας. φιλίτας AB. Σικυωνίᾳ] φησὶ add. B, quem praecedentia οὕτως γράφει omittere suspicor. Poetae versus om. C. V. 1. ἀμφὶ κόμας Schweigh. ἀμφίκομα Cant. L. εὐώδεας AB. εὐώδεως Cant. εὐώδεος L. ἐν ταῖς Γλώσσαις] ταῖς om. B. ἑλλωτίδα] Scribebatur ἐλλωτίδα. ἰλλωτίδα B.

678 b. εἴκοσι] Scribebatur κ. πομπεύειν τε ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἐλλωτίων κορινθόθι ἐπὶ εὐρώπῃ, ἣν ἐκάλουν ἐλλωτίδα C. Ἑλλωτίων] Scribebatur Ἐλλωτίων. ἐλωτίων B. φασὶ A. φησὶ Cant. L. Ἑλλωτίδα] Scribebatur Ἐλλωτίδα. ἑλλώτια A. Scribebatur Ἐλλώτια. στέφανοί τινες] τινὲς στέφανοι B.

νίκων. φέρειν δ' αὐτοὺς ὑπόμνημα τῆς ἐν Θυρέᾳ γενομένης νίκης τοὺς προστάτας τῶν ἀγομένων χορῶν ἐν τῇ
c ἑορτῇ ταύτῃ, ὅτε καὶ τὰς Γυμνοπαιδιὰς ἐπιτελοῦσι. χοροὶ δ' εἰσὶ τὸ μὲν πρόσω παίδων, τὸ δ' ἐξ ἀρίστου ἀνδρῶν, γυμνῶν ὀρχουμένων καὶ ᾀδόντων Θαλήτου καὶ Ἀλκμᾶνος ᾄσματα καὶ τοὺς Διονυσοδότου τοῦ Λάκωνος παιᾶνας.

Μελιλωτίνων δὲ στεφάνων μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ οὕτως

Στεφάνους τε πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους·

Ἐπιθυμίς. Σέλευκός φησι „Τὰ πάντα στεφανώματα.“ Τιμαχίδας δέ φησι τὰ παντοδαπὰ στεφανώματα, ἃ τὰς
d γυναῖκας φορεῖν, οὕτως καλεῖσθαι. ὑποθυμὶς δὲ καὶ ὑποθυμιάδες στέφανοι παρ' Αἰολεῦσι καὶ Ἴωσιν, οὓς περὶ τοὺς τραχήλους περιετίθεντο, ὡς σαφῶς ἔστι μαθεῖν ἐκ τῆς Ἀλκαίου καὶ Ἀνακρέοντος ποιήσεως. Φιλητᾶς δ' ἐν τοῖς Ἀτάκτοις ὑποθυμίδας Λεσβίους φησὶ καλεῖν μυρσίνης κλῶνα, περὶ ὃν πλέκειν ἴα καὶ ἄλλα ἄνθη. καὶ ὑπογλωττὶς δὲ στεφάνου ἐστὶν εἶδος. Θεόδωρος δ' ἐν ταῖς Ἀττικαῖς Γλώσσαις στεφάνων πλοκῆς γένος παρὰ Πλάτωνι ἐν Διὶ κακουμένῳ.

e 23. Εὑρίσκω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς κυλιστόν τινα καλούμενον στέφανον, καὶ μνημονεύοντα αὐτοῦ Ἄρχιππον ἐν Ῥίνωνι διὰ τούτων

Ἀθῷος ἀποδὺς θοἰμάτιον ἀπέρχεται

δ' αὐτοὺς] δι' αὐτοὺς B.

678 c. χοροὶ δ' εἰσὶ γ'· ὁ μὲν πρῶτος παίδων· ὁ δὲ δεύτερος ἐφήβων· ὁ δὲ τρίτος ἀνδρῶν Wyttenbachius ad Plutarchi Moral. vol. VI. p. 1206. μελιλωτίνων AB. μελιωτίνων Cant. L. ἐν om. B. Κρατεύᾳ Schweigh. Libri κρατίᾳ. οὕτως om. B. μελιλωτίνων δὲ στεφάνων μνημονεύει ἄλεξις. φιλήτας δέ φησι ὑποθυμίδας λεσβίους καλεῖν μυρσίνης κλῶνα — C. Ἐπιθυμίς Schweigh. Ἐπιθυμίδες Casaubonus. Libri ἐπιθυμεῖς. Τιμαχίδας] τιμαχίδης B.

678 d. ὑποθυμὶς] ἐπιθυμὶς Schweigh. ὑποθυμίδες ἢ ὑποθυμιάδες στέφανοι — Blomfieldus ad Alcaei fragm. 46. ὑποθυμὶς δὲ] δὲ om. B. περιετίθεντο] περιέθεντο B. Φιλητᾶς] Scribebatur Φιλήτας. φιλίτας A. τοῖς Ἀτάκτοις] τοῖς om. B. ὑποθυμίδας ABC. ὑποθυμιάδας Cant. L. κλῶνα] κλῶνας B. ταῖς Ἀττικαῖς] ταῖς] om. B.

678 d. διὰ τούτων om. B. ἀποδὺς Toupius Emendat. vol.

στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων οἴκαδε.
Ἄλεξις δ' ἐν μὲν Ἀγώνιδι ἢ Ἱππίσκῳ
'Ο τρίτος οὗτος δ' ἔχει
σύκων κυλιστὸν στέφανον. ἀλλ' ἔχαιρε καὶ
ζῶν τοῖς τοιούτοις.
ἐν δὲ Σκείρωνί φησιν
Ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἑαυτοῦ ἐρῶντι.
f Εὔβουλος δ' ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι
Περιφοραῖς κυκλούμενος
ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος.

τίς οὖν οὗτος ὁ κυλιστός; οἶδα γὰρ τὸν Θυατειρηνὸν Νίκανδρον ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὀνόμασι λέγοντα τάδε „Ἐκκυλίσιοι στέφανοι, καὶ μάλιστα οἱ ἐκ ῥόδων." καὶ τὸ εἶδος ὁποῖον ζητῶ, ὦ Κύνουλκε. καὶ μή μοι εἴπῃς ὅτι δεῖ τοὺς ἁδροὺς ἀκούειν. σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις οὐ μόνον ἀπόρρητα ἐκλέγων, ἀλλὰ καὶ διορύττων, καθάπερ οἱ παρὰ Βάτωνι τῷ κωμῳδιοποιῷ ἐν Συνεξαπατῶντι φιλόσοφοι, περὶ ὧν καὶ Σοφοκλῆς Συνδείπνοις φησὶν οὖσί σοι παραπλησίοις

679 Οὔτοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφὲς
φοροῦντα κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν
γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν.

ἐπειδὴ οὖν ἤδη καὶ σὺ πεπλήρωσαι οὐ μόνον τῶν τοῦ

III. p. 37. Libri ἀποδούς. τῶν ἐκκυλίστων A et Pollux VII, 199. τὸν ἐκ κυλίστων Cant. L. δ' ἐν μὲν om. B. V. 1. οὗτος δ' Meinekius p. 74. Legebatur δ' οὗτος. Σκείρωνι] τῷ σκείρωνι B. φησὶν om. B. δ' αὐτοῦ om. B. Ἀντιφάνης] Pollux l. l. καὶ κυλιστὸν δὲ εἴρηκεν Ἀντιφάνης.

678 f. Eubuli verba omisso περιφοραῖς attulit Eustathius p. 1538, 42. ubi scriptum ὥσπερ τις. οἶδα γὰρ AB. Aberat γάρ. τοῖς Ἀττικοῖς] τοῖς om. B. τάδε om. B. ἐκκυλίσιοι AB et Eustathius. ἐκκιλίσιοι C. ἐκκυλίστιοι Cant. L. καὶ μή μοι — ἀκούειν] εἴη δ' ἂν οἱ ἁδροὶ C. βάτωνι A. κάτωνι Cant. L. Συνδείπνοις (fr. 3. p. 605.)] σύνδειπνοι B. Idem si in A scriptum invenietur, vera haberi poterit Casauboni correctio Συνδείπνῳ.

679 a. V. 1. Οὔ τοι] οὐ τὸ B. διηλιφὲς Casaubonus. διηλειφὲς Cant. L. διήλειφες A. V. 2. καὶ ἀντίπαιδα A. οὐ πεπλήρωσαι] συμπεπλήρωσαι A. σὺ ἐμπεπλήρωσαι Schweigh.

γλαύκου κρανίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀειζώου βοτάνης, ἧς ὁ Ἀνθηδόνιος ἐκεῖνος δαίμων ἐμφορηθεὶς ἀθάνατος πάλιν ἤ τις γέγονε, λέγε ἡμῖν περὶ τοῦ προκειμένου, ἵνα μὴ κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα ὑπολάβωμέν σε ἀποθανόντα μεταμορφωθῆναι ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. τοὺς μὲν γὰρ τὰς γαστριμαργίας τε καὶ ὕβρεις καὶ φιλοποσίας μεμελετηκότας καὶ μὴ διευλαβουμένους εἰς τὰ τῶν ὄνων γένη καὶ τῶν τοιούτων θηρίων εἰκὸς ἐνδύεσθαι.

24. Ἀποροῦντος δ' αὐτοῦ, Ἐπὶ ἕτερον, φησί, στέφανον μεταβήσομαι, ὁ Οὐλπιανός, τὸν σρούθιον καλούμενον, οὗ μέμνηται μὲν ὁ Ἀσκληπιάδης, παρατιθέμενος τὰ ἐκ τῶν Εὐβούλου Στεφανοπωλίδων ταῦτα „Ὦ μάκαρ ἥτις ἔχουσ' ἐν δωματίῳ στρούθιον ἀεροφόρητον, λεπτότατον περὶ σῶμα συνιλλεσται τε ἡδυπότατον περὶ νυμφίον εὔτριχα, κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται αὐξόμενος ἔαρος ὀλολυγόνος ἔρωτι κατατετηκώς.“ πλέκεται δ' οὗτος ἐκ τοῦ στρουθίου καλουμένου ἄνθους, οὗ μνημονεύει Θεόφραστος ἐν ἕκτῳ φυτικῆς ἱστορίας ἐν τούτοις „Ἀνθεῖ δὲ καὶ ἡ ἶρις τοῦ θέρους καὶ τὸ στρούθιον καλούμενον, ὃ τῇ μὲν ὄψει καλὸν ἄνθος, ἄοσμον δέ.“ Γαλήνη δ' ἡ Σμυρναία στρυθίον αὐτὸν ὀνομάζει.

Πόθος. οὕτως τὶς στέφανος ὀνομάζεται, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν Γλώσσαις· καὶ ἴσως ὁ ἀπὸ τοῦ οὕτω καλουμένου πόθου ἄνθους πλεκόμενος, οὗ μνημονεύει ὁ αὐτὸς Θεόφραστος ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν Φυτικῶν

κρανίων AB. κρανείων Cant. L. ἀειζώου] ἀϊζώου A. πάλιν ἤ τις libri corrupte. ἁλιτηχὴς Adamus. Πλάτωνα] In Phaedone p. 81 e. ὑπολάβωμεν A cum Casaubono. ἀπολάβωμεν Cant. L.

679 b. διευλαβουμένους] δὲ εὐλαβουμένους B. Apud Platonem διευλαβημένους. μεταβήσομαι B. Legebatur μεταβήσομεν. ὅτι ὁ ἀσκληπιάδης στέφανόν τινα στρούθιον φησὶν ἀεροφόρητον λεπτότατον, ἀπὸ τοῦ στρουθίου ἄνθους, ὃ τῇ μὲν ὄψει ἐστὶ καλόν, ἄοσμον δέ C. μάκαρ ἥ τις A. μάκρη τις Cant. L. περὶ σῶμα — ἡδυπότατον accesserunt ex A. συνιλλεσται τε] συνίλλεται Schweigh. περὶ νυμφίον Schweigh. Scribebatur περινύμφιον. εὔτριχα κισσὸς A. εὐτριχάκισσος B. εὐτριχάρισσος Cant. L.

679 c. ἐν ἕκτῳ φυτικῆς ἱστορίας] Cap. 8, 3. p. 218. ἱστορίας om. B. ἶρις] Scribebatur ἴρις. στρούθιον] Apud Theophrastum στρουθίον. στρυθίον Cant. L. στρύθιον Schweigh. editio. οὕτως καλουμένου B. ὁ αὐτὸς om. B.

d γράφων ὧδε· „Τὰ δὲ θερινὰ μᾶλλον, ἥ τε λυχνὶς καὶ τὸ Διὸς ἄνθος καὶ τὸ κρίνον καὶ ἴφυον καὶ ἀμάρακος ὁ Φρύγιος, ἔτι δ' ὁ πόθος καλούμενος. οὗτος δ' ἐστὶ διττὸς, ὁ μὲν ἔχων τὸ ἄνθος ὅμοιον ὑακίνθῳ, ὁ δ' ἕτερος ἄχρως, ἔκλευκος, ᾧ χρῶνται πρὸς τοὺς τάφους.“

Καταλέγει δ' Εὔβουλος καὶ ἄλλους στεφάνους

Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις
στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων,
γρυπότατον, χαριέστατον, ὦ Ζεῦ·
τίς γὰρ αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει;

e κἀν τοῖς ἑξῆς τάδε φησὶ

Στεφάνους ἴσως βούλεσθε· πότερ' ἑρπυλλίνους,
ἢ μυρτίνους, ἢ τῶν διεξηνθισμένων;
B. τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τούτων.
σὺ τἄλλα πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

25. Φιλύρινος. Ξέναρχος Στρατιώτῃ

Φιλύρας εἶχε γὰρ
ὁ παῖς ἄφυλλον στέφανον ἀμφικείμενον.

Καλοῦνται δέ τινες καὶ ἑλικτοὶ στέφανοι, ὥσπερ παρ'
f Ἀλεξανδρεῦσι μέχρι καὶ νῦν. μνημονεύει δ' αὐτῶν Χαιρήμων ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν Διονύσῳ διὰ τούτων

Κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ
στεφάνων ἑλικτῶν.

Περὶ δὲ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀεὶ ἀνθούντων στεφάνων Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς οὕτω γράφει „Πόλις ἐπι-

---

679 d. ἐν τῷ A. τῷ om. B, Cant. L. ἕκτῳ B. Scribebatur ς'. γράφων ὧδε om. B, qui φησὶ infert post θερινά. Theophrasti verba iterum affert p. 680 f. ἄνθος om. B. κρίνον] κρῖνον B. κήρινθον in Theophrasto edebatur. ἔτι δ' ὁ] ἔτι καὶ ὁ B. V. 1. Αἰγίδιον] ἀργίδιον B.

679 e. V. 1. πότερ'] Libri πότερον. Emendavit Canterus. V. 2. διεξηνθισμένων Porsonus. Libri διηνθημένων. V. 3. Post τούτων aliquid omisisse videtur. Dobraeo ad Aristoph. Pluti v. 361. p. 44. scribendum videbatur βουλόμεθα τουτωνί· σὺ δὲ | ἅπαντα πώλει τἄλλα πλὴν —. V. 4. σὺ τἄλλα] Scribebatur σύ τ' ἄλλα. ἑλικτοὶ στέφανοι] στέφανοι om. B. ὥσπερ] ὡς B.

679 f. δ' αὐτῶν om. B. ἐν et διὰ τούτων om. B. Hellanici et Demetrii locos om. C. τοῖς et οὕτω γράφει om. B.

ποταμίη Τίνδιον ὄνομα. αὕτη θεῶν ὁμήγυρις καὶ ἱερὸν μέγα καὶ ἁγνὸν ἐν μέσῃ τῇ πόλει λίθινον καὶ θύρετρα λίθινα. ἔσω τοῦ ἱεροῦ ἄκανθαι πεφύκασι λευκαὶ καὶ μέλαιναι. ἐπ᾽ αὐταῖς οἱ στέφανοι ἐπιβέβληνται ἄνω τῆς ἀκάνθου τοῦ ἄνθους καὶ ῥοιῆς ἄνθους καὶ ἀμπέλου πεπλεγμένοι· καὶ οὗτοι ἀεὶ ἀνθέουσι. τοὺς στεφάνους ἀπέθεντο οἱ θεοὶ ἐν Αἰγύπτῳ, πυθόμενοι βασιλεύειν τὸν Βάβυν, ὅς ἐστι Τυφών.“ Δημήτριος δ᾽ ἐν τῷ περὶ τῶν κατ᾽ Αἴγυπτον περὶ Ἄβυδον πόλιν τὰς ἀκάνθας ταύτας εἶναί φησι γράφων οὕτως „Ἔχει δὲ καὶ ὁ κάτω τόπος καὶ ἄκανθάν τινα δένδρον, ὃ τὸν καρπὸν φέρει στρογγύλον
b ἐπί τινων κλωνίων περιφερῶν. ἀνθεῖ δ᾽ οὗτος ὅταν ὥρα ᾖ, καὶ ἐστὶ τῷ χρώματι τὸ ἄνθος καλλιφεγγές. λέγεται δέ τις μῦθος ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι οἱ Αἰθίοπες στελλόμενοι εἰς Τροίαν ὑπὸ τοῦ Τιθωνοῦ, ἐπεὶ ἤκουσαν τὸν Μέμνονα τετελευτηκέναι, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τοὺς στεφάνους ἀνέβαλον ἐπὶ τὰς ἀκάνθας. ἔστι δὲ παραπλήσια τὰ κλώνια στεφάνοις, ἀφ᾽ ὧν τὸ ἄνθος φύεται.“ ὁ δὲ προειρημένος Ἑλλάνικος καὶ Ἄμασιν Αἰγύπτου βασιλεῦσαι, ἰδιώτην ὄντα καὶ τῶν τυχόντων κατὰ τὸν πρῶτον βίον, διὰ
c στεφάνου δωρεάν, ὃν ἔπεμψεν, ἀνθέων πλεξάμενος τῇ ὥρᾳ περικαλλεστάτων, γενέθλια ἐπιτελοῦντι Πατάρμιδι τῷ τῆς Αἰγύπτου τότε βασιλεύοντι. τοῦτον γὰρ ἡσθέντα τῷ κάλλει τοῦ στεφάνου καὶ ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι τὸν Ἄμασιν καὶ μετὰ ταῦτα τῶν φίλων ἕνα αὐτὸν ἔχοντα ἐκπέμψαι

οὕτω] οὕτως A. Πόλις] ἔφη add. B. αὕτη Schweigh. αὐτὴ Cant. L. ἐν αὐτῇ Casaubonus.

680 a. αὐταῖς Salmasius Exercitatt. Plinian. p. 377. αὐτοῖς B, Cant. L. οἱ AB. δ᾽ οἱ Cant. L. ῥοιῆς ἄνθους] Libri ῥοιῆς ἄνθος. Emendavit Canterus. οὗτοι AB. οὕτως Cant. L. Τυφών] Scribebatur Τυφῶν. Ἄβυδον Berkelius ad Stephanum Byzant. p. 14. Libri ἄβυλον. φησὶ γράφων οὕτως] φησὶν οὕτως B. δὲ καὶ ὁ] καὶ om. B. ἄκανθάν τινα] ἀκανθάντινον B.

680 b. καλλιφεγγὲς Salmasius. Libri καὶ ἀφεγγές.

680 c. περικαλλεστάτων A. περικαλλῶν C. περικαλλέστατον Cant. L. Πατάρμιδι — Πατάρμιδος] πλαρτάμιδι — παρτάμιδος Cant. L. Emendatum ex AC. συνθηματιαίων δὲ στεφάνων, ἠργολαβημένων

ποτὲ καὶ στρατηγὸν, Αἰγυπτίων αὐτῷ πολεμούντων· ὑφ᾽ ὧν διὰ τὸ τοῦ Πατάρμιδος μῖσος ἀποφανθῆναι βασιλέα.

26. Συνθηματιαῖοι στέφανοι, ἠργολαβημένοι καὶ ἐκδόσιμοι. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις

Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

d Χορωνόν. Ἀπίων ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου φησὶ τὸν στέφανον πάλαι χορωνὸν καλούμενον, ἀπὸ τοῦ τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χρῆσθαι, αὐτούς τε περικειμένους καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου ἐπιγράμμασιν ἰδεῖν ἔστιν οὕτω καλουμένου

Φοῖβος ἐσαγεῖται Τυνδαρίδῃσιν αοιδης,
ἂν ἄμετροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῷ.

Ἀκίνιοι. στέφανοί τινες καλοῦνται οὕτως, οἱ ἐκ τῆς ἀκίνου τοῦ φυτοῦ πλεκόμενοι, ὥς φησιν Ἄνδρων ὁ ἰατρός. παρέθετο δ᾽ αὐτοῦ τὴν λέξιν Παρθένιος ὁ τοῦ Διονυσίου
e ἐν τῷ πρώτῳ τῶν παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς λέξεων.

27. Στεφανωματικὰ δ᾽ ἄνθη καταλέγει Θεόφραστος τάδε, ἴον, Διὸς ἄνθος, ἴφυον, ἡμεροκαλλές. πρῶτον δὲ τῶν ἀνθέων ἐκφαίνεσθαί φησι τὸ λευκόϊον, ἅμα δ᾽ αὐτῷ καὶ τὸ φλόγινον καλούμενον τὸ ἄγριον· ἔπειτα νάρκισσον καὶ λείριον, καὶ τῶν ὀρείων ἀνεμώνης γένος τὸ καλούμε-

---

καὶ ἐκδοσιμαίων μέμνηται ἀριστοφάνης C. Συνθηματιαῖοι] συνθηματαῖοι AB. ἐν om. B. Θεσμοφοριαζούσαις] V. 458. Πλέξαι στεφάνους] στεφάνους πλέξαι AB.

680 d. Χορωνόν] Χορωνός Casaubonus. Σιμωνίδης] Fr. 129. p. 395. οὕτω] οὕτως A. καλουμένου] καλούμενον Pursanus. ἀοιδῆς ἂν Schweigh. ἀοίδησαν Cant. L. ἄδην· ἀλλ᾽ Iacobsius p. 356. ἐπεστέψαντο A et Casaubonus. ἐπέμψαντο Cant. L. Ἀκίνιοι Casaubonus. ἀκίννιοι Cant. L. ἀκίνου] Libri ἀκίδος. Emendavit Canterus. ἐν τῷ πρώτῳ] ἐν αῳ B.

680 e. Θεόφραστος] H. P. VI. 6, 11. p. 215. τάδε] ἄλλα τε καὶ δὴ τάδε C. ἴον] ἰωνιὰν dixit Theophrastus. ἡμεροκαλλὲς ABC. ἡμεροκαλὲς Cant. L. πρῶτον δὲ] πρῶτον τε B. φησι] Ibid. 8, 1. p. 217. ἅμα δ᾽ — ἄγριον om. C. τὸ φλόγινον Schweigh. τὸ φλόνον A. τὸ φλόγα Cant. L. τὸν φλόγα B. Vide annotationem. τὸ ἄγριον Cant. L. τὸν ἄγριον AB. καὶ λείριον — λειμωνία καλουμένη om. C. λείριον Theophrastus. αἴριον A. ἀέριον Cant. L. καὶ τῶν — ὄρειον] Haec exciderunt ex libris Theophrasteis. καὶ τῶν ὀρείων ἀνεμώνης Schweigh. καὶ τῶν

νον ὄρειον καὶ τὸ τοῦ βολβοῦ κώδυον. συμπλέκουσι γὰρ καὶ τοῦτ᾽ ἔνιοι εἰς στεφάνους. ἐπὶ τούτοις ἥ τε οἰνάνθη καὶ τὸ μελάνιον, καὶ τῶν ἀγρίων ὅ τε ἑλίχρυσος καὶ τῆς
f ἀνεμώνης ἡ λειμωνία καλουμένη, καὶ ξίφιον καὶ ὑάκινθος. τὸ δὲ ῥόδον ὑστερεῖ τούτων καὶ τελευταῖον μὲν φαίνεται, πρῶτον δὲ παύεται. τὰ δὲ θερινὰ μᾶλλον, ἥ τε λυχνὶς καὶ τὸ Διὸς ἄνθος καὶ τὸ κρίνον καὶ τὸ ἴφυον καὶ ἀμάρακος Φρύγιος, ἔτι δ᾽ ὁ πόθος καλούμενος. ἐν δὲ τῷ ἐνάτῳ ὁ αὐτὸς Θεόφραστός φησιν „Ἐάν τις τοῦ ἑλιχρύσου τῷ ἄνθει στεφανῶται, εὔκλειαν ἴσχει μύρῳ ῥαίνων.“ μνημονεύει αὐτοῦ Ἀλκμὰν ἐν τούτοις

681 Καί τιν εὔχομαι φέροισα
τόνδ᾽ ἑλιχρύσω πυλεῶν᾽ ἀκηράτω κυπαίρω.

καὶ Ἴβυκος

Μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἑλίχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα,
καὶ τέρεινα δάφνα.

Κρατῖνος δ᾽ ἐν Μαλθακοῖς φησιν

Ἑρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις, ἑλιχρύσου κλάδοις.

ἔστι δὲ τὸ ἄνθος ὅμοιον λωτῷ. Θεμισταγόρας δ᾽ ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ χρυσέῃ βίβλῳ ἀπὸ τῆς πρώτης

ορειον μανιμωνην ης A. καὶ τῶν κατὰ τριῶν ἀνεμώνης Cant. L. ὄρειον Schweigh. Libri ὄρειον. βολβοῦ Theophrastus. βολκοῦ Cant. L. κώδυον AB. κώδιον Cant. L. ἡ λειμωνία Theophrastus. ἡ λιμωνία AB. κλιμωνία Cant. L.

680 f. τὰ δὲ θερινὰ —] Haec attulit p. 679 d. κρίνον Schweigh. editio. κρῖνον Cant. L. ἐν δὲ τῷ] τῷ om. B. ἐνάτῳ (19, 3. p. 325.)] Scribebatur θ΄. ὁ αὐτὸς Θεόφραστος om. B. φησιν „Ἐάν τις] ἐάν τις φησὶ B. στεφανῶται Schweigh. στεφανῶτε A. στεφάνωτε B. στεφανοῦνται Cant. L. ῥαίνων] ῥαίων A.

681 a. Alcmanis v. 1. τιν Casaubonus. τιν᾽ Cant. L. φέροισα A et Casaubonus. φέροισαν Cant. L. V. 2. πυλεῶν᾽] πύλεω Cant. L. πυλέωνα Casaubonus. ἀκηράτω Casaubonus. ἀκηράτων Cant. L. κυπαίρω Welckerus p. 47. Libri κυπέρω. κύπαιρον ex Alcmane memorat Eustathius p. 1648, 7. Vid. Koen. ad Gregor. p. 251. Ibyci v. 3: τέρεινα] τέρινα Cant. L. Emendavit Canterus. δ᾽ ἐν et φησὶν om. B. Cratini versum repetit p. 685 c. ἐπιγραφομένῃ om. B. βίβλῳ B, Cant. L. βύβλῳ A.

b δρεψαμένης νύμφης Ἐλιχρύσης ὄνομα τὸ ἄνθος ὀνομασθῆναι. τὰ δὲ κρίνα φησὶν ὁ Θεόφραστος εἶναι καὶ πορφυρανθῆ. Φιλῖνος δὲ τὸ κρίνον ὑφ' ὧν μὲν λείριον, ὑφ' ὧν δ' ἴον καλεῖσθαι. Κορίνθιοι δ' αὐτὸ καὶ ἀμβροσίαν καλοῦσιν, ὥς φησι Νίκανδρος ἐν Γλώσσαις. Διοκλῆς δ' ἐν τῷ περὶ θανασίμων φαρμάκων „Ἀμάρακον (φησὶν) ὃν σάμψυχόν τινες καλοῦσι."

28. Κοσμοσανδάλων δὲ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς διὰ τούτων

Κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι,
λειρίοις, ῥόδοις, κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις.

c Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ βίων „Ὅρα (φησὶ) τοὺς τὸ κοσμοσάνδαλον ἀνευρόντας Λακεδαιμονίους, οἳ τὸν παλαιότατον τῆς πολιτικῆς κόσμον συμπατήσαντες ἐξετραχηλίσθησαν. διόπερ καλῶς περὶ αὐτῶν εἴρηκεν ὁ κωμῳδιοποιὸς Ἀντιφάνης ἐν Κιθαριστῇ

Οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρθητοί ποτε,
νῦν δ' ὁμηρεύουσ' ἔχοντες πορφυροῦς κεκρυφάλους;"

Ἱκέσιος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης τὸ λευκόϊόν φησι μεσότητά τινα ἔχειν ἐν τῷ στύφειν, πολὺ δ' ἀρίστην εὐωδίαν

---

681 b. τὸ ἄνθος] τῷ ἄνθει B. κρίνα et κρίνον C. κρῖνα et κρῖνον Cant. L. ὁ Θεόφραστος] H. P. VI. 6, 3. p. 212. Κορίνθιοι δ' αὐτὸ καὶ] καὶ κορίνθιοι δὲ αὐτὸ B, γλώσσαις AB. γλώτταις Cant. L. Διοκλῆς δ'] δ' om. B. ἀμάρακον δέ τινες τὸν σάμψυχον καλοῦσιν C. ἀμάρακον C. ἀμαρακὸν Cant. L. ὃν A. ὃ Cant. L. σάμψυχον] σάμψουχον A. ἐν et διὰ τούτων om. B. Cratini verba affert p. 685 b. Cratini, Clearchi et Antiphanis locos om. C. κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι add. AB. om. Cant. L. κρίνεσιν Porsonus. Scribebatur κρίνοισι. κοσμοσανδάλοις] κοσμοσανδάλλος A.

681 c. τοὺς τὸ κοσμοσάνδαλον AB. τοὺς κοσμοτάνδαλον (sic) Cant. L. ἐν Κιθαριστῇ] ἐν om. B. δ' ὁμηρεύουσ' Elmsleius in Edinburgh Review vol. XIX. p. 86. Legebatur δ' ὁμηρείους. δι' ὁμηρέους B. Aeschines contra Ctesiphontem p. 72, 33. HSt. ab Meinekio ad Euphorion. p. 11. comparatus Λακεδαιμόνιοι δ' οἱ ταλαίπωροι προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, οἱ τῶν Ἑλλήνων ποτὲ ἀξιοῦντες ἡγεμόνες εἶναι, νῦν ὁμηρεύσοντες καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι —. πορφυροῦς] πορφυροὺς A, ut solet in similibus. δ' ἀρίστην] δι' ἀρίστην B.

d καὶ δυναμένην τέρπειν, ἀλλὰ πρὸς ὀλίγιστον. τὸ δὲ μέλαν, φησί, τὴν μὲν αὐτὴν θεωρίαν ἔχει, εὐῶδες δ' ἐστὶ πολὺ μᾶλλον. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ θηρίων φησὶ „Χαμαίπιτυν, οἱ δὲ ὁλόκυρον, οἱ δ' Ἀθήνησιν ἰωνιάν, οἱ δὲ κατ' Εὔβοιαν σιδηρῖτιν.“ Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν — τὰ δ' ἔπη ὀλίγον ὕστερον παραθήσομαι, ὅταν περὶ πάντων τῶν στεφανωματικῶν ἀνθῶν διεξέρχωμαι — τὸ ἴον, φησίν, Ἰωνιάδες τινὲς νύμφαι Ἴωνι ἐχαρίσαντο πρώτῳ. τὸν δὲ νάρκισσον ἐν τῷ ἕκτῳ περὶ φυτῶν ἱστορίας
e ὁ Θεόφραστος καλεῖσθαί φησι καὶ λείριον. εἶθ' ὑποβὰς ὡς διαλλάσσοντα τίθησι νάρκισσον καὶ λείριον. Εὔμαχος δ' ὁ Κορκυραῖος ἐν Ῥιζοτομικῷ καὶ ἀκακαλλίδα φησὶ καλεῖσθαι τὸν νάρκισσον καὶ κρόταλον. τοῦ δ' ἡμεροκαλλοῦς καλουμένου ἄνθους, ὃ τὴν μὲν νύκτα μαραίνεται, ἅμα δὲ τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι θάλλει, μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς λέγων οὕτως „Ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ.“ „Τῆς δὲ ἑρπύλλου (φησὶ Θεόφραστος) τὴν ἄγριον
f κομίζοντες ἐκ τῶν ἀγρῶν φυτεύουσιν ἐν Σικυῶνι καὶ Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ Ὑμηττοῦ. παρ' ἄλλοις δ' ὄρη πλήρη ἐστὶ τοῦ ἄνθους, καθάπερ ἐν Θρᾴκῃ.“ Φιλῖνος δέ φησιν αὐτὴν ζυγίδα καλεῖσθαι. περὶ δὲ τῆς λυχνίδος λέγων Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν τῷ Ῥιζοτομικῷ φησιν ἀναφῦναι αὐτὴν ἐκ τῶν Ἀφροδίτης λουτρῶν, ὅτε Ἡφαίστῳ συγκοιμηθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη λούοιτο. εἶναι δ' ἀρίστην ἐν Κύπρῳ καὶ Λήμνῳ, ἔτι δὲ Στρογγύλῃ καὶ Ἔρυκι καὶ Κυθήροις.“ ἡ

---

681 d. Apollodori locum om. C. Χαμαίπιτυν Schweigh. editio. χαμαιπίτυν Cant. L. οἱ δὲ ὁλόκυρον (ὀλόκυρον A) add. AB. om. Cant. L. ἰωνιάν, οἱ] Ἰωνίαν· οἱ Schweigh. editio. ἰωνιανοὶ B, Cant. L. ἰωνίαν οἱ in margine correxerat Canterus. σιδηρῖτιν] σιδηρίτην B. ὀλίγον ὕστερον] P. 683 a. ἐν τῷ (τῷ om. B.) ἕκτῳ (scribebatur ς')] Cap. 6, 9. p. 214. ἱστορίας om. B.

681 e. εἶθ' ὑποβὰς] Cap. 8, 1. p. 217. loco supra p. 680 e. apposito. καὶ λείριον] καὶ αἴριον B. κορκυραῖος AB. Scribebatur Κερκυραῖος. ἀκακαλλίδα] ἀκακακκαλίδα B. καλουμένου om. B. Κρατῖνος] Vide p. 685 c. ἐν Μαλθακοῖς] ἐν om. B. ἑρπύλλου] ἑρπύλου B. Θεόφραστος] H. P. VI. 7, 2. p. 215.

681 f. ἐκ τῶν ἀγρῶν om. C. Corrigendum ex Theophrasto ἐκ τῶν ὀρῶν. Φιλῖνος] φιλινος C. τῶν ἀφροδίτης λουτρῶν B.

δ' ἶρις, φησὶ Θεόφραστος, ἀνθεῖ τοῦ θέρους, μόνη τε τῶν Εὐρωπαίων ἀνθέων εὔοσμος ἐστίν. ἀρίστη δ' ἐστὶν
682 ἐν Ἰλλυριοῖς τοῖς ἀνῳκισμένοις τῆς θαλάσσης. Φιλῖνος δέ φησι τὰ ἄνθη τῆς ἴριδος λέγεσθαι λύκους, διὰ τὸ ἐμφερῆ εἶναι λύκου χείλεσι. Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν πρὸς ταῖς ἑκατὸν περὶ τὰς Ἄλπεις λίμνην τινά φησιν εἶναι πολλῶν σταδίων οὖσαν, ἧς περὶ τὸν κύκλον πεφυκέναι δι' ἔτους ἄνθη ἥδιστα καὶ εὐχρούστατα, ὅμοια ταῖς καλουμέναις κάλχαις. τῶν δὲ καλχῶν μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν ἐν τούτοις

Χρύσεον ὅρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχᾶν.

b μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἀγρωστίνῳ.

29. „Τῶν δὲ ῥόδων (φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ἕκτῳ) πολλαί εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ πλεῖστα αὐτῶν πεντάφυλλα, τὰ δὲ δωδεκάφυλλα, ἔνια δ' ἐστὶ καὶ ἑκατοντάφυλλα περὶ Φιλίππους. λαμβάνοντες γὰρ ἐκ τοῦ Παγγαίου φυτεύουσιν· ἐκεῖ γὰρ γίγνεται πολλά. μικρὰ δὲ σφόδρα τὰ ἐντὸς φύλλα· ἡ γὰρ ἔκφυσις αὐτῶν οὕτως ἐστὶν ὥστ' εἶναι τὰ μὲν ἐντὸς, τὰ δ' ἐκτός. οὐκ εὔοσμα δὲ οὐδὲ μεγάλα τοῖς μεγέθεσι. τὰ δὲ πεντάφυλλα εὐώδη μᾶλλον ὧν
c τραχὺ τὸ κάτω. εὐοσμότατα δὲ τὰ ἐν Κυρήνῃ· διὸ καὶ τὸ μύρον ἥδιστον. καὶ τῶν ἴων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθέων ἄκρατοι μάλιστα καὶ θεῖαι αἱ ὀσμαί· διαφερόντως δ' ἡ

Scribebatur τῆς Ἀφροδίτης λούτρων. δ' ἶρις C. δ' ἴρις Cant. L. δὲ ἴρις B. δ' ἴερις A. Θεόφραστος] H. P. VI. 8, 3. p. 218. μόνη — τῆς θαλάσσης] Ibidem IX, 7. p. 296. Ἰλλυριοῖς] ἰλλυρίοις A.

682 a. ἴριδος] ἱέριδος AB. ἐν η' ἱστοριῶν B. ἐν τούτοις om. B. Χρύσεον Ursinus et alii. Scribebatur χρύσειον. χρύσιον B. ῥαδινᾶν — καλχᾶν Dalecampius expressit. ῥαδινὰν — κάλχαν B, Cant. L.

682 b. μνημονεύει αὐτῶν et ἐν om. B. Ἀγρωστίνῳ] ἀγρωστείνῳ A. Θεόφραστος] H. P. VI. 6, 4. p. 213. ἐν τῷ ἕκτῳ] ἐν τῷ ς' A. ἐν ις' B. ἐν ς' Cant. L. ἑκατοντάφυλλα] ἑκατόμφυλλα C. ἐκεῖ γὰρ ABC cum Theophrasto. ἐκεῖ δὲ Cant. L. ἡ γὰρ ABC cum Theophrasto. ἡ γὰρ Cant. L. τὰ δὲ πεντάφυλλα] ἐν δὲ τοῖς μεγάλοις Theophrastus.

682 c. καὶ θεῖαι] ἐκεῖ apud Theophrastum, ubi Schneiderus Athenaei scriptura motus ἐκεῖθι dedit.

τοῦ κρόκου.“ Τιμαχίδας δ' ἐν τοῖς Δείπνοις τὸ ῥόδον φησὶ τοὺς Ἀρκάδας καλεῖν εὐόμφαλον ἀντὶ τοῦ εὔοσμον. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τετάρτῳ Παρθικῶν ἄνθος τι ἀναγράφει καλούμενον φιλάδελφον κατὰ τὴν Παρθικὴν χώραν, περὶ οὗ τάδε φησὶ „Καὶ μυρσίνης γένη ποικίλα μῖλαξ τε καὶ τὸ καλούμενον φιλάδελφον, ὃ τὴν ἐπωνυμίαν
d ἔλαβε τῇ φύσει πρόσφορον. ἐπειδὰν γὰρ ἐκ διαστήματος αὐτομάτως κράδαι συμπέσωσιν, ἐμψύχων περιπλοκὴν ἐν τῷ * * * μένουσιν ἡνωμέναι καθάπερ ἀπὸ ῥίζης μιᾶς, καὶ τὸ λοιπὸν ἀνατρέχουσι καὶ ζωοφυτοῦσι. διὸ καὶ τοῖς ἡμέροις φυλακὴν ἀπ' αὐτῶν κατασκευάζουσιν. ἀφαιροῦντες γὰρ τῶν ῥάβδων τὰς λεπτοτάτας καὶ διαπλέξαντες δικτύου τρόπῳ φυτεύουσι κύκλῳ τῶν κηπευμάτων· καὶ ταῦτα συμπλεκόμενα περιβόλου παρέχεται δυσπάροδον ἀσφάλειαν.“

30. Ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν μέμνηται ὁ μὲν τὰ Κύ-
e πρια ἔπη πεποιηκώς, Ἡγησίας ἢ Στασῖνος. Δημοδάμας γὰρ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἢ Μιλήσιος ἐν τῷ περὶ Ἁλικαρνασσοῦ Κύπρια, Ἁλικαρνασσέως δ' αὐτὰ εἶναί φησι ποιήματα. λέγει δ' οὖν ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὰ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ οὑτωσὶ

Εἵματα μὲν χροιᾶς τότε οἱ Χάριτές τε καὶ Ὧραι
ποίησαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
οἷα φοροῦσ' Ὧραι, ἔν τε κρόκῳ ἔν θ' ὑακίνθῳ

Τιμαχίδας] τιμαχίδης B. Ἀπολλόδωρος δ'] δ' om. B. τετάρτῳ] Scribebatur δ'.

682 d. κράδαι C. Scribebatur κραδαί. περιπλοκὴν] περιπλοκῇ C. ἐν τῷ om. C. Lacunam indicavit Schweigh. Canterus ἐν ταὐτῷ μένουσιν corrigebat. διὸ καὶ — ἀσφάλειαν om. C. κατασκευάζουσιν AB. παρασκευάζουσιν Cant. L. καὶ διαπλέξαντες A. καὶ διαπλέξαντές τε B. διαπλέξαντές τε Cant. L. ὁ μὲν AB. μὲν ὁ Cant. L.

682 e. Quae de Cypriis carminibus afferuntur om. C. ἑνδεκάτῳ] Scribebatur ιά. V. 1. — 4. ex Athenaeo attulit scholiastes Luciani ad librum de saltatione c. 5. vol. II. p. 271. V. 1. Εἵματα Canteri correctio est. ἕματα Cant. L. ἱμάτια AB et schol. Luciani. χροιῆς B. χροῖας (sic) Cant. L. χροίας schol. Luciani. οἱ] Libri et schol. αἱ. Correxit etiam Meinekius. ὧραι A et schol. ὥραι B. αὖραι Cant. L. V. 2. ποίησαν — φοροῦσ' ὧραι om. B.

ἔν τε ἴῳ θαλέθοντι ῥόδου τ' ἐνὶ ἄνθεϊ καλῷ,
ἡδέϊ, νεκταρέῳ, ἔν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσιν
f. ἄνθεσι ναρκίσσου καλλιρρόου· οἷ' Ἀφροδίτη
ὥραις παντοίαις τεθυωμένα εἵματα ἕστο.

οὗτος ὁ ποιητὴς καὶ τὴν τῶν στεφάνων χρῆσιν εἰδὼς φαίνεται, δι' ὧν λέγει

Ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
πλεξαμένη στεφάνους εὐώδεας, ἄνθεα γαίης,
ἂν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,
Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσῆ Ἀφροδίτη,
καλὸν ἀείδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου Ἴδης.

683 31. Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν καταλέγων καὶ αὐτὸς στεφανωτικὰ ἄνθη καὶ περὶ τῶν Ἰάδων Νυμφῶν καὶ περὶ ῥόδων τάδε λέγει

Ἀλλὰ τὰ μὲν σπείροις τε καὶ ὡς ὡραῖα φυτεύοις
ἄνθη Ἰαονίηθε· γένη γε μὲν ἴασι δισσά,
ὠχρόν τε χρυσῷ τε φυὴν εἰς ὦπα προσειδές,
ἅσσα τ' Ἰωνιάδες Νύμφαι στέφος ἁγνὸν Ἴωνι
Πισαίοις παθέσασαι ἐνὶ κλήροισιν ὄρεξαν.

V. 4. ἔν τε B. Scribebatur ἔν τ'. ἴῳ] ἴω (sic) B. ἰῷ schol. Luc. ῥόδου τ'] ῥόδων γ' schol. Luc. V. 5. ἡδέϊ] ἡδεῖ A. καλύκεσσιν A. καλίκεσσιν Cant. L.

682 f. V. 6. ἄνθεσι] ἄνθους Schweigh. ex Dalecampii interpretatione. καλλιρρόου] καλλιρόυ (sic) B. οἷ' Canteri correctio. δ' οια A. διοια B. δίοια Cant. L. δι' editiones Casauboni secunda et tertia. Recte Meinekius τοῖ' corrigere videtur: quo posito καλλίρρου scribendum erit. Ἀφροδίτη] ἀφροδίτῃ B. V. 1. φιλομμειδὴς] φιλομηδὴς B.

683 a. Νίκανδρος] Fr. 2. p. 277. De Nicandri fragmento haec habet C, νίκανδρος ἀκανθοβόλον που τὸ ῥόδον φησί. τὸ δὲ σισύμβριον, ὀσμαρόν. τὰς δ' ἀνεμωνίδας, τηλόθεν ἀστραπτούσας ὀξυτέρῃσιν ἐφελκομένας χροιῇσι. χωρίζει δὲ καὶ τὸ χελιδόνιον τῆς ἀνεμώνης, οἰομένων τινῶν ταὐτὰ εἶναι. Tractavit hunc locum Westonus in Hermesianacte inde ab p. 58. V. 1. σπείροις] σπείρεις B. ὡς accessit ex A. V. 2. Ἰαονίηθε· γένη γε μὲν ἴασι δισσὰ Scaliger apud Canterum. ιαονι ηθεγενηγεμενιασιδισσα B. ιαονι ηθεγένη γεμενιασιδίσσα Cant. L. Ex A Schweigh. nihil enotavit praeter ἰαονίηθε. V. 3. εἰς ὦπα προσειδὲς, ἅσσα τ' Ἰωνιάδες Schweigh. εἰ σ' ὦ πατρὸς εἰδεσασσά τ' ιωνιάδες A. εἰ σ' ὦ πατρὸς ειδεσασσατιωνιάδες B. εἰ σ' ὦ πατρὸς εἶδε σσάτ' ιωνιάδες Cant. L.

ἤνυσε γὰρ χλούνην τε μετεσσύμενος σκυλάκεσσιν
b Ἀλφειῷ καὶ λῦθρον ἑῶν ἐπλύνατο γυίων,
ἑσπέριος Νύμφαισιν Ἰαονίδεσσι κυχεύσων.
αὐτὰρ ἀκανθοβόλοιο ῥόδου κατατέμνεο βλάστας,
τάφροις τ' ἐμπήξειας, ὁδὸν διπάλαιστα τελέσκων.
πρῶτα μὲν Ὠδονίηθε Μίδης ἅπερ Ἀσίδος ἀρχὴν
λείπων ἐν κλήροισιν ἀνέτρεφεν Ἠμαθίοισιν
αἰὲν ἐς ἑξήκοντα πέριξ κομόωντα πετήλοις.
δεύτερα Νισαίης Μεγαρηΐδος. οὐδὲ Φάσηλις,
c οὐδ' αὐτὴ Λεύκοφρυν ἀγασσαμένης ἐπιμεμφής,
Ληθαίου Μάγνητος ἐφ' ὕδασιν εὐθαλέουσα.
κισσοῦ δ' ἄλλοτε κλῶνες ἐΰρριζου καπέτοισιν,
πολλάκι δὲ στέφος αὐτὸ κορυμβήλοιο φυτεύσαις
Θράσκιον ἢ ἀργωπόνῃε κλαδέεσσι πλανήτην,
βλαστοδρεπιδεχύτοιο καὶ εἰς μίαν ὀρεοκόρσην,
σπεῖραν ὑπὸ σπυρίδεσσι νεοπλέκτοισι καθάπτων,
ὄφρα δύο κροκόωντες ἐπιζυγέοντε κορύμβοις
d μέσσα συνωρίζωσιν ὑπερφιάλοιο μετώπου,

V. 6. χλούνην Casaubonus. Libri χλοῦν ἦν. τε Schweigh. Libri δὲ. γε Casaubonus.

683 b. V. 7. Ἀλφειῷ] ἀλφιῷ AB. V. 8. Conf. p. 681 d. V. 9. κατατέμνεο A. κατατέμνετο B. κατατέμνετο Cant. L. βλάστας Schweigh. βλαστὰς Cant. L. V. 10. διπάλαιστα τελέσσων (τελέσκων Schneiderus) Scaliger apud Canterum. διπαλέστατε λέσχων AB. διπαλαίστατε λέσχων Cant. L. V. 11. Ὠδονίηθε Μίδης ἅπερ Ἀσίδος Schweigh. ὠδονίης θέμιδος (θέμιδης AB) ὑπερώσιδος Cant. L. V. 12. λείπων ἐν Canteri correctio. Libri λείπωμεν. ἀνέτρεφεν Ἠμαθίοισιν Westonus. ἀνέστρεφε (ἀνέστεφε B) νηματίοισιν Cant. L. V. 13. ἐς] ἐν Valckenarius ad Herodoti VIII, 138. κομόωντα A. κομάοντα Cant. L. πετήλοις] πετάλοις B. V. 14. Νισαίης] Libri νισέης. Correxit Canterus, qui Νισσαίης scribebat.

683 c. V. 15. Λεύκοφρυν] λευκόφρειεν B, Λεύκοφρυς ἀγασσαμένοις corrigebat Canterus. Λεύκοφρυς ἀγασσαμένη Schneiderus. V. 17. ἐΰρριζον Casaubonus. εὔριζου A. ἐυριζου B. εὐρριζου Cant. L. De hoc et sequentibus versibus vide annotationem. V. 19. ἀργωπόνῃε A. ἀργοπόνῃε Cant. L. V. 20. ὀρεοκόρσην] ὄρσεο κόρσην Schneiderus. V. 22. κορύμβοις] κόρυμβοι corrigit Canterus.

683 d. V. 23. συνωρίζωσιν A. συνορίζωσιν Cant. L.

χλωροῖς ἀμφοτέρωθεν ἐπηρεφέες πετάλοισιν.
σπερματίνην κάλυκες κεφαλήγονοι ἀντέλλουσιν,
ἀργήεις πετάλοισι, κρόκῳ μέσα χρουσθεῖσαι·
ἃ κρίνα, λείρια δ᾽ ἄλλοι ἐπιφθέγγονται ἀοιδῶν,
οἱ δὲ καὶ ἀμβροσίην, πολέες δέ γε χάρμ᾽ Ἀφροδίτης·
ἤρισε γὰρ χροιῇ. τὸ δέ που ἐπὶ μέσσον ὄνειδος
e ὅπλον βρωμήταο διεκτέλλον πεφάτισται.
ἶρις δ᾽ ἐν ῥίζῃσιν ἀγαλλίδι ἠδ᾽ ὑακίνθῳ
αἰαστῇ προσέοικε, χελιδονίοισι δὲ τέλλει
ἄνθεσιν ἰσοδρομεῦσα χελιδόσιν· αἵ τ᾽ ἀνὰ κόλπῳ
φυλλάδα νηλείην ἐκχεύετον, ἀρτίγονοι δὲ
εἴδοντ᾽ ἡμύουσαι ἀεὶ κάλυκες στομίοισι.
σὺν καί περ τοξία χροιῇ λυχνὶς, οὐδὲ θρυαλλὶς,
οὐδὲ μὲν ἀνθεμίδων κενεὴ γηρύσεται ἀκμὴ,
οὐδὲ βοάνθεμα κεῖνα τά τ᾽ αἰπύτατον κάρη ὑψοῖ,
φλὸξ δὲ θεοῦ αὐγῇσιν ἀνερχομένης ἄουσα.
f ἕρπυλλον δὲ φριαλεῦσι τ᾽ ἐν βώλοισι φυτεύσεις,
ὄφρα κλάδοις μακροῖσιν ἐφερπύζων διάηται,

V. 24. ἐπηρεφέες A. ἐπηρεφέσι B. ἐπηρεφέας Cant. L. V. 25. σπερματίνην] σπερματικὴν Casaubonus. κεφαλήγονοι] κεφαλὴν γόνοι Schneiderus. κεφαλὴν etiam Casaubonus. ἀντέλλουσιν Bodaeus ad Theophrastum p. 654. Libri ἀντελλέουσιν. V. 26. ἀργήεις] ἀργίεις B. ἀργυρέοις Scaliger apud Canterum.

683 e. V. 31. ἀγαλλίδι ἠδ᾽ Sopingius ad Hesychium v. ἀγαλλίς. Libri ἀγαλλιάση δ᾽. V. 32. τέλλει] Libri τίλλει. Correxit Canterus. V. 33. αἵ τ᾽ ἀνὰ κόλπῳ Schweigh. αἰτανακόλπῳ Cant. L. αἵ τ᾽ ἀνὰ κόλπον corrigebat Canterus. V. 34. φυλλάδα νηλείην Schweigh. Libri φυλλάδαν ἠλείην. ἐκχεύετον] ἔγχευε. τὸν B. ἀρτίγονοι Casaubonus. ἀρτίγονον Cant. L. ἀντίγονον B. V. 35. εἴδοντ᾽ Casaubonus. εἶδον τε τ᾽ Cant. L. ἡμύουσαι A cum Casaubono. ἡμνοῦσαι Cant. L. V. 38. βοάνθεμα κεῖνα] βοὰν θεμάκεινα Cant. L. Correxit Canterus. τά τ᾽ αἰπύτατον Schweigh. τά τε πύτατον A. κατεπυτατον B. τὰ τεπύτατον Cant. L. κάρη Schweigh. κόρη AB. κάρυ Cant. L. κάρα Casaubonus. ὑψοῖ Casaubonus. Libri ὑψοῦ. V. 39. φλὸξ δὲ] φλὸξ τε Schweigh. ἄουσα] ἀνιοῦσα corrigit Canterus.

683 f. V. 41. διάηται correxit Canterus. διαηται sine accentu A. διάκταικε Cant. L. διάκται B.

ἠὲ καταχρεμάσῃσι ἐφιμείρων ποτὰ Νυμφέων.
καὶ δ' αὖ τῆς μήκωνος ἄπο πλαταγώνια βάλλοις,
ἄβρωτον κώδειαν ὄφρα κνώπεσσι φυλάξῃ.
φυλλοσινῇ γὰρ πάντα διοιγομένῃσιν ἐφίζει
ἑρπετὰ, τὴν δὲ δρόσοισιν ἐϊσκομένην βοτέονται
84 *κώδειαν, καρποῖο μελιχροτέρου πλήθουσαν.*
θρίων δ' οἰχομένων ῥέα μὲν φλόγες, ἄλλοτε ῥιπαὶ
πλῆξαν σάρκα τυπῇσι· τὰ δ' οὐ βάσιν ἐστήριξαν,
(θρῖα δ' οὐ λέγει τὰ τῆς συκῆς, ἀλλὰ τὰ τῆς μήκωνος.)
οὔτε τί πω βρώμην ποτιδεγμένα· πολλάκι δ' ἴχνη
στιφροῖς ὠλίσθησαν ἐνιχρίμψαντα καρείοις·
ἀδρύνει δὲ βλάστα βαθεῖ ἐν τεύχεϊ καρπόν.
b *σαμψύχου λιβάνου τε νέας κλάδας ἠδ' ὅσα κῆποι*
ἀνδράσιν ἐργοπόνοις στεφάνους ἐπιπορσαίνουσιν.
ἢ γὰρ καὶ λεπταὶ πτερίδες καὶ παιδὸς ἔρωτες
λεύκῃ ἰσαιόμενοι, σὺν καὶ κρόκος εἴαρι μύων,
κύπρος τ', ὀσμηρόν τε σισύμβριον, ὅσσα τε κοίλοις

V. 42. *ἠὲ* accessit ex AB. *καταχρεμασῃσι* sine accentu A. *καταχρεμασισιν* B. *καταχρεμάσισι* Cant. L. *ἐφιμείρων* Scaliger. *ἐφ' μίρων* Cant. L. *ἐφ μίρων* B. *ποτανυμφέων* B. V. 43. *αὖ τῆς* Schweigh. *αὐτῆς* Cant. L. V. 44. *κώδειαν*] *κωδίαν* A. *κειδίαν* B. V. 45. Libri *φυλάσσινη*. Correxit Porsonus. *διοιγομέναισιν* AB. *διοιγομένοισιν* Cant. L. *ἐφίζει*] *ἐμφίζει* B. V. 46. *δρόσοισιν*] *δρόσισιν* B.

684 a. V. 47. *κώδειαν*] *κωδίαν* A. *πλήθουσαν. θρίων*] *πλήθους αὐθρίων* B. V. 48. *δ' οἰχομένων* Schweigh. Libri *διοιχομένων*. *ῥιπαὶ* Schneiderus. Libri *ῥείπη*. V. 49. *σάρκα τυπῇσι* Schneiderus. Libri *σαρκοτύπησι*. V. 50. *παιβρώμην* Cant. L. *πιβρώμην* B. *πω βρώμην* Canterus. V. 51. *ἐνιχρίμψαντα* Canteri correctio. *ἐνιχρίμψαντε* A. *ἐνιχρίμψαντες* Cant. L. *ἐν χρίμψαντες* B.

V. 52. *τεύχεϊ* Schneiderus ex Dalecampii interpretatione *vasculo*. Legebatur *τάχεϊ*. Post hunc versum verba quibus transitus ad sampsychum parabatur Athenaeum omisisse animadvertit Schneiderus.

684 b. V. 54. *νέας*] *νέους* Casaubonus. V. 55. *ἢ γὰρ* Schweigh. *ἡ γὰρ* Cant. L. V. 56. *λεύκῃ ἰσαιόμενοι, σὺν* Schweigh. *λευκὴ ἰσαιόμενοιεν* AB. *λευκὴ ἶσα μένοιεν* Cant. L. *εἴαρι*] *ἔαρι* B. *μύων*] *μυίων* A. *μυιων* B. V. 57. *τ'* Schweigh. Libri *τε*. *ὀσμηρὸν* in AB, Cant. L omissum ex epitomes scriptura *τὸ δὲ σισύμβριον ὀσμηρόν* supra ad p. 683 a. apposita supplevit Schweigh. comparato Eustathio p. 1504, 41. *τῆς δὲ ὀσμῆς παράγωγόν ἐστι τὸ ὀσμηρόν. Νίκανδρος „Σισύμβριον ὀσμηρόν.“* *κοίλοις* Porsonus in

χλωροῖς ἀμφοτέρωθεν ἐπηρεφέες πετάλοισιν.
σπερματίνην κάλυκες κεφαλήγονοι ἀντέλλουσιν,
ἀργήεις πετάλοισι, κρόκῳ μέσα χροισθεῖσαι·
ἃ κρίνα, λείρια δ' ἄλλοι ἐπιφθέγγονται ἀοιδῶν,
οἱ δὲ καὶ ἀμβροσίην, πολέες δέ γε χάρμ' Ἀφροδίτης·
ἤρισε γὰρ χροιῇ. τὸ δέ που ἐπὶ μέσσον ὄνειδος
e ὅπλον βρωμήταο διεκτέλλον πεφάτισται.
ἶρις δ' ἐν ῥίζῃσιν ἀγαλλίδι ἠδ' ὑακίνθῳ
αἰαστῇ προσέοικε, χελιδονίοισι δὲ τέλλει
ἄνθεσιν ἰσοδρομεῦσα χελιδόσιν· αἵ τ' ἀνὰ κόλπῳ
φυλλάδα νηλείην ἐκχεύετον, ἀρτίγονοι δὲ
εἴδοντ' ἠμύουσαι ἀεὶ κάλυκες στομίοισι.
σὺν καί περ τοξία χροιῇ λυχνὶς, οὐδὲ θρυαλλὶς,
οὐδὲ μὲν ἀνθεμίδων κενεὴ γηρύσεται ἀκμὴ,
οὐδὲ βοάνθεμα κεῖνα τά τ' αἰπύτατον κάρη ὑψοῖ,
φλὸξ δὲ θεοῦ αὐγῇσιν ἀνερχομένης ἄουσα.
f ἕρπυλλον δὲ φριαλεῦσι τ' ἐν βώλοισι φυτεύσεις,
ὄφρα κλάδοις μακροῖσιν ἐφερπύζων διάηται,

V. 24. ἐπηρεφέες A. ἐπηρεφέσι B. ἐπηρεφέας Cant. L. V. 25. σπερματίνην] σπερματικὴν Casaubonus. κεφαλήγονοι] κεφαλὴν γόνοι Schneiderus. κεφαλὴν etiam Casaubonus. ἀντέλλουσιν Bodaeus ad Theophrastum p. 654. Libri ἀντελλέουσιν. V. 26. ἀργήεις] ἀργίεις B. ἀργυρέοις Scaliger apud Canterum.

683 e. V. 31. ἀγαλλίδι ἠδ' Sopingius ad Hesychium v. ἀγαλλίς. Libri ἀγαλλιάση δ'. V. 32. τέλλει] Libri τίλλει. Correxit Canterus. V. 33. αἵ τ' ἀνὰ κόλπῳ Schweigh. αἰτανακόλπῳ Cant. L. αἵ τ' ἀνὰ κόλπον corrigebat Canterus. V. 34. φυλλάδα νηλείην Schweigh. Libri φυλλάδαν ἠλείην. ἐκχεύετον] ἔγχευε. τὸν B. ἀρτίγονοι Casaubonus. ἀρτίγονον Cant. L. ἀντίγονον B. V. 35. εἴδοντ' Casaubonus. εἶδον τε τ' Cant. L. ἠμύουσαι A cum Casaubono. ἠμνοῦσαι Cant. L. V. 38. βοάνθεμα κεῖνα] βοὰν θεμάκεινα Cant. L. Correxit Canterus. τά τ' αἰπύτατον Schweigh. τά τε πύτατον A. κατεπυτατον B. τὰ τεπύτατον Cant. L. κάρη Schweigh. κόρη AB. κάρυ Cant. L. κάρα Casaubonus. ὑψοῖ Casaubonus. Libri ὑψοῦ. V. 39. φλὸξ δὲ] φλόξ τε Schweigh. ἄουσα] ἀνιοῦσα corrigit Canterus.

683 f. V. 41. διάηται correxit Canterus. διαηται sine accentu A. διάκταικε Cant. L. διάκται B.

ἠὲ καταχρεμαησι ἐφιμείρων ποτὰ Νυμφέων.
καὶ δ' αὖ τῆς μήκωνος ἄπο πλαταγώνια βάλλοις,
ἄβρωτον κώδειαν ὄφρα κνώπεσσι φυλάξῃ.
φυλλοσινῇ γὰρ πάντα διοιγομέναισιν ἐφίζει
ἑρπετὰ, τὴν δὲ δρόσοισιν ἐϊσκομένην βοτέονται
a κώδειαν, καρποῖο μελιχροτέρου πλήθουσαν.
θρίων δ' οἰχομένων ῥέα μὲν φλόγες, ἄλλοτε ῥιπαὶ
πλῆξαν σάρκα τυπῇσι· τὰ δ' οὐ βάσιν ἐστήριξαν,
(θρῖα δ' οὐ λέγει τὰ τῆς συκῆς, ἀλλὰ τὰ τῆς μήκωνος.)
οὔτε τί πω βρώμην ποτιδεγμένα· πολλάκι δ' ἴχνη
στιφροῖς ὠλίσθησαν ἐνιχρίμψαντα χαρείοις·
ἁδρύνει δὲ βλάστα βαθεῖ ἐν τεύχεϊ καρπόν.
b σαμψύχου λιβάνου τε νέας κλάδας ἠδ' ὅσα κῆποι
ἀνδράσιν ἐργοπόνοις στεφάνους ἐπιπορσαίνουσιν.
ἢ γὰρ καὶ λεπταὶ πτερίδες καὶ παιδὸς ἔρωτες
λεύκη ἰσαιόμενοι, σὺν καὶ κρόκος εἴαρι μύων,
κύπρος τ', ὀσμηρόν τε σισύμβριον, ὅσσα τε κοίλοις

V. 42. ἠὲ accessit ex AB. καταχρεμαησι sine accentu A. καταχρεμασισιν B. καταχρεμάσισι Cant. L. ἐφιμείρων Scaliger. ἐφ' μίρων Cant. L. ἐφ μίρων B. ποτανυμφέων B. V. 43. αὖ τῆς Schweigh. αὐτῆς Cant. L. V. 44. κώδειαν] κωδίαν A. κειδίαν B. V. 45. Libri φυλάσσινῃ. Correxit Porsonus. διοιγομέναισιν AB. διοιγομένοισιν Cant. L. ἐφίζει] ἐμφίζει B. V. 46. δρόσοισιν] δρόσισιν B.

684 a. V. 47. κώδειαν] κωδίαν A. πλήθουσαν. θρίων] πλήθους αὐθρίων B. V. 48. δ' οἰχομένων Schweigh. Libri διοιχομένων. ῥιπαὶ Schneiderus. Libri ῥείπη. V. 49. σάρκα τυπῇσι Schneiderus. Libri σαρκοτύπῃσι. V. 50. πωβρώμην Cant. L. πεβρώμην B. πω βρώμην Canterus. V. 51. ἐνιχρίμψαντα Canteri correctio. ἐνιχρίμψαντε A. ἐνιχρίμψαντες Cant. L. ἐν χρίμψαντες B.

V. 52. τεύχεϊ Schneiderus ex Dalecampii interpretatione *vasculo*. Legebatur τάχεϊ. Post hunc versum verba quibus transitus ad sampsuchum parabatur Athenaeum omisisse animadvertit Schneiderus.

684 b. V. 54. νέας] νέους Casaubonus. V. 55. ἢ γὰρ Schweigh. ἣ γὰρ Cant. L. V. 56. λεύκῃ ἰσαιόμενοι, σὺν Schweigh. λευκὴ ἰσαιόμενοιεν AB. λευκὴ ἴσα μένοιεν Cant. L. εἴαρι] ἔαρι B. μύων] μυίων A. μυιων B. V. 57. τ' Schweigh. Libri τε. ὀσμηρὸν in AB, Cant. L omissum ex epitomes scriptura τὸ δὲ σισύμβριον ὀσμαρόν supra ad p. 683 a. apposita supplevit Schweigh. comparato Eustathio p. 1504, 41. τῆς δὲ ὀσμῆς παράγωγόν ἐστι τὸ ὀσμηρόν. Νίκανδρος „Σισύμβριον ὀσμηρόν." κοίλοις Porsonus in

ἄσπορα ναομένοισι τόποις ἀνεθρέψατο λειμώ
κάλλεα, βουφθαλμόν τε, καὶ εὐῶδες Διὸς ἄνι
e χάλκας, σὺν δ' ὑάκινθον ἰωνιάδας τε χαμηλ
ὀρφνοτέρας, ἃς στύξι μετ' ἄνθεσι Περσεφόν
σὺν δὲ καὶ ὑψήεντα πανόσμεον, ὅσσα τε τύμ
φάσγανα παρθενικαῖς νεοδουπέσιν ἀμφιχέοντε
αὗταί τ' ἠίθεαι ἀνεμωνίδες ἀστράπτουσαι
τηλόθεν ὀξυτέρῃσιν ἐφελκόμεναι χροιῇσιν.
(ἐν ἐνίοις δὲ γράφεται „ἐφελκόμεναι φιλοχροιαῖς.“)
d πᾶς δέ τις ἢ ἑλένειον ἢ ἀστέρα φωτίζοντα
δρέψας εἰνοδίοισι θεῶν παρακάββαλε σηκοῖς,
ἢ αὐτοῖς βρετάεσσιν, ἅ τε πρώτιστον ἴδωνται·
πολλάκι θέλκια καλὰ, τό τε χρυσανθὲς ἀμέρ
λείριά τε στήλαισιν ἐπιφθίνοντα καμόντων,
καὶ γεραὸν πώγωνα καὶ εὐτραπέας κυκλαμίνους
σαύρην θ', ἢ χθονίου πέφαται στέφος Ἡγεσι

32. Ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν δῆλον γίνεται ὅτι
e ἔστι τὸ χελιδόνιον τῆς ἀνεμώνης. τινὲς γὰρ ταύ
ναι φασί. Θεόφραστος δέ φησι τὰς ἀνθήσεις λαμ

Miscellan. p. 248. κ' οἷα οἷς A. κοῖα οἷς B. χ' οἷα Cant. I
V. 58. ναομένοισι τόποις Casaubonus. Libri νεομένοισι πότοις
684 c. V. 60. ἰωνιάδας Scaliger. ἰωνίδας AB. ἴων δὰς C
V. 61. ἃς] ας B. στύξι B cum Vossio ad Hymn
Cererem p. 7. τῦξι Cant. L. τεῦξε Casaubonus. V. 62. ὑ
ταπίνος μέονος σατε τύμβοι B. πανόσμεον A. Scribebatu
νέσμιόν. V. 63. νεοδουπέσιν Meinekius Quaestion. Menan
p. 21. Libri νεόχου παισὶν. V. 64. αὐταί B. αὗται Cant. I
684 d. V. 66. ἑλένειον] ἐλένειον Cant. L. V. 67. εἰν
σιν B. παρακάββαλε A. παρακάμβαλε Cant. L. V. 69.
κια] θέλμια B. τό τε] ποτὲ Schweigh. dubitanter. V.
λήρια τε Cant. L. λειρίας τε AB. Emendavit Canterus. στήλ
στήλεσιν B. V. 71. εὐτραπέας] εὐστραφέας Schweigh. κ
μίνους] Libri κυκλαμίνου. Emendavit Canterus. V. 72. θ
τ' ἢ Cant. L et Schweigh. editio. τε ἠχθονίου B. χθονίου
χθόνιον Cant. L. Ἡγεσιλάου Salmasius in Exercitatt. p.
ἡγεσιλίου Cant. L. καί γε σ' ἡλίου B. γίνεται om. B.
684 e. Θεόφραστος δέ φησι τὸ ἡλιοτρόπιον διανθήσεις λαμβ
συνακολουθοῦν τοῖς ἄστροις, τὸ χελιδόνιον δὲ ἅμα τῇ χελιδόνι ἀνθεῖ
Θεόφραστος] H. P. VII. 15, 1. p. 252. τὰς ἀνθήσεις
Theophrasto dedi. τὰς δ' ἀνθήσεις A. τὰς διανθήσεις Cant. L.
Quod post λαμβάνειν sequebatur δεῖ delevi auctore C.

ολουθοῦντα τοῖς ἄστροις τὸ ἡλιοτρόπιον καλούμενον
χελιδόνιον· καὶ γὰρ τοῦτο ἅμα τῇ χελιδόνι ἀνθεῖ. καὶ
σίαν δὲ ἄνθος τι ἀναγράφει ὁ Καρίστιος ἐν ἱστορικοῖς
ημασι λέγων οὕτως „Νίκανδρός φησιν ἐξ ἀνδριάντος
φαλῆς Ἀλεξάνδρου τὴν καλουμένην ἀμβροσίαν φύε-
ἐν Κῷ.“ προείρηται δ᾽ ἄνω περὶ αὐτῆς ὅτι τὸ κρί-
ὕτω λέγουσι. Τιμαχίδας δ᾽ ἐν τετάρτῳ Δείπνου καὶ
ιόν τι ἀναγράφει καλούμενον ἄνθος

Θήσειόν θ᾽ ἁπαλὸν μήλῳ ἐναλίγκιον ἄνθος,
Λευκερέης ἱερὸν περικαλλέος, ὅ ῥα μάλιστα
ιρίλατο.

τούτου δέ φησι τοῦ ἄνθους καὶ τὸν τῆς Ἀριάδνης
μενον στέφανον πεπλέχθαι. καὶ ὁ Φερεκράτης δὲ ἢ
οιηκὼς τὸ δρᾶμα τοὺς Πέρσας μνημονεύων καὶ αὐ-
νθῶν τινων στεφανωτικῶν φησιν

Ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν, ἀναπνέων δ᾽ ὑάκινθον,
καὶ μελιλώτινον λαλῶν καὶ ῥόδα προσσεσηρώς·
ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ σέλινα,
γελῶν δ᾽ ἱπποσέλινα καὶ κοσμοσάνδαλα βαίνων,
ἔγχει κἀπιβόα τρίτον παιῶν᾽, ὡς νόμος ἐστίν.

πεποιηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένους Μεταλλεῖς

Ὑπ᾽ ἀναδενδράδων ἁπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντες
ἐν λειμῶνι λωτοφόρῳ, κύπειρόν τε δροσώδη,
κἀνθρύσκου μαλακῶν τ᾽ ἴων λείμακα καὶ τριφύλλου.

ολουθοῦντας B. καρύστιος οὕτως ἐν ἱστορικοῖς, ὁ νίκανδρος B. νίκανδρος A. ὁ Νίκανδρος Cant. L.
684 f. καὶ θήσειον δέ τι ἄνθος τιμαχίδας ἀναγράφει, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀριάδνης καλούμενον στέφανον πεπλέχθαι C. Τιμαχίδας δ᾽] δ᾽ B. V. 1. θ᾽ A. δ᾽ Cant. L. V. 2. λευκερέης AB. λευ-ῆς Cant. L. Libri περικαλλὲς ὄν ῥα. Emendavit Casaubonus. δὲ φησὶ AB. δέ φασι Cant. L.
685 a. V. 1. δ᾽ AC. δι᾽ B. διὰ Cant. L. V. 3. δὲ] καὶ B. σέλινα ABC. σέλινον Cant. L. V. 4. γελῶν δ᾽ ἱπποσέλινα esserunt ex AC. V. 5. κἀπιβοάτριτον Cant. L. Correxit nterus. κἀπιβόα C omisso τρίτον. παιῶν᾽ Schweigh. παιὼν nt. L. παίων C. V. 1. πατοῦντες B. Scribebatur πατῶντες
685 b. V. 3. κ᾽ ἀνθρύσκου A. κ᾽ ἀνθρίσκου Cant. L. λείμακα] bri λίμακα, correctum ab Cantero.

ἐν τούτοις ζητῶ τί τὸ τρίφυλλον. καὶ γὰρ εἰς Δημαρέτην ἀναφέρεταί τι ποιημάτιον ὃ ἐπιγράφεται Τρίφυλλον. κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις δὲ Ἀγαθοῖς Φερεκράτης ἢ Στράττις φησὶ

Λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς
ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ᾽ ἐν τῷ μύρῳ
λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων
κοσμοσανδάλων τε.

καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς

Παντοίοις γε μὴν κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι,
λειρίοις, ῥόδοις, κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις, ἴοις,
καὶ σισυμβρίοις, ἀνεμώνων κάλυξί τ᾽ ἠριναῖς,
ἑρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις, ἑλιχρύσου κλάδοις,
οἰνάνθησιν, ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ,
ἀνθρύσκου φόβῃ * * * *
τῷ τ᾽ ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ κάρα πυκάζομαι,
καὶ * κύτισος αὐτόματος παρὰ Μέδοντος ἔρχεται.

33. Ἡ δὲ τῶν στεφάνων καὶ μύρων πρότερον εἴσοδος εἰς τὰ συμπόσια ἡγεῖτο τῆς δευτέρας τραπέζης, ὡς παρίστησι Νικόστρατος ἐν Ψευδοστιγματίᾳ διὰ τούτων

d Καὶ σὺ μὲν
τὴν δευτέραν τράπεζαν εὐτρεπῆ ποίει,
κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασι,

Φερεκράτης] ὁ φερεκράτης B. V. 1. λαμπρᾶς Schweigh. λαμπρὰς Cant. L. V. 3. λαλεῖτε Dobraeus ad Aristoph. Ecclesiaz. p. 196. Libri λαλεῖται. ἐν Μαλθακοῖς] ἐν om. B. V. 1. κεφαλὴν — κοσμοσανδάλοις attulit p. 681 b. V. 2. κρίνεσιν Porsonus apud Dobraeum ad Aristophanis Nubes p. 21. Libri κρίνοις. κρίνεσι 681.

685 c. V. 3. κάλυξί τ᾽ AB. κάλυξ τ᾽ Cant. L. κάλυξιν Porsonus. V. 4. attulit p. 681 a. unde ὑακίνθοις dedi pro ὑακίνθῳ. ὑακίνθοισιν Porsonus. V. 5. ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ attulit p. 681 e. V. 6. ἀνθρύσκου Schweigh. ἀνθρυσκίσσου A. ἀνθρυσκίσκου Cant. L. Lacunam indicavit Schweigh. Libri φοβῆτε τ᾽ ἀεὶ φρούρῳ. Dudum correctum ex p. 685 f. V. 8. καὶ *] Syllabae defectum Porsonus supplevit posito κἀμοὶ, Hermannus in Elementis doctr. metr. p. 685. καὶ γάρ. Ψευδοστιγματίᾳ] ψευδοστιγματιάδει B. διὰ τούτων om. B.

685 d. V. 2. εὐτρεπῆ Hemsterhusius ad Lucian. vol. I. p. 316.

μύρον, στεφάνους, λιβανωτὸν, αὐλητρίδα λάβε.
Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας οὑτωσὶ λέγων

Κατὰ χειρὸς δ'
ἤλυθ' ὕδωρ· ἁπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ προχόῳ φέρων ἐπέχευεν.
εἶτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτων κλάδων δισύναπτον.

Εὔβουλος Τιτθαῖς

Ὡς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότ' εἰς δόμους,
εὐθὺς ἀνεκλίνετο· παρῆν στέφανος ἐν τάχει,
ᾔρετο τράπεζα, παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη
μᾶζα χαριτοβλέφαρος.

τοῦτο δ' ἦν ἔθος καὶ παρ' Αἰγυπτίοις, ὡς Νικόστρατός φησιν ἐν Τοκιστῇ. Αἰγύπτιον γὰρ ὑποστησάμενος τὸν τοκιστήν φησι

Καταλαμβάνομεν τὸν πορνοβόσκον καὶ δύο
f ἑτέρους κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας
καὶ στέφανον. Β. εἶεν καλὸς ὁ καιρὸς, Χαιρεφῶν.

σὺ δὲ γαστρίζου, Κύνουλκε· καὶ μετὰ ταῦτα ἡμῖν εἰπὲ διὰ τί Κρατῖνος εἴρηκε τὸν μελίλωτον „Τῷ τ' ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ." ἐπεὶ δέ σε ὁρῶ ἔξοινον ἤδη γεγενημένον· οὕτως

Libri εὐπρεπῆ. τῷ Δείπνῳ] τῷ om. B. οὑτωσὶ λέγων om. B. V. 1. δ' ἤλυθ'] διήλυθ' B. V. 3. προχόῳ] πρόχῳ Erfurdtius p. 471. V. 5. ἔφερε] ἔφερεν, B. στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος Grotefendus. Libri στεφανολεπτίδα ἀπὸ μυρτίδων.

685 e. V. 2. στέφανος Erfurdtius p. 457. Libri ὁ στέφανος. V. 4. Hunc versum solum habet epitome. μᾶζα] Scribebatur μάζα. τοῦτο δ' ἦν AB. τοῦτο γὰρ ἦν Cant. L. ὑποστησάμενος τὸν τοκιστὴν AB. τὸν τοκιστὴν ὑποστησάμενος Cant. L. Nicostrati versus om. C. V. 1. δύο Schweigh. δύ' A. δὲ Cant. L.

685 f. V. 3. καὶ στέφανον AB. τὸν στέφανον Cant. L. ἡμῖν εἰπὲ AB. εἰπὲ ἡμῖν Cant. L. Κρατῖνος] P. 685 e. ἀειφρούρῳ] ἀεὶ φρουρῷ Cant. L. Correxit Canterus.

δ' εἴρηκε τὸν μεθύσην Ἄλεξις ἐν Εἰσοικιζομένῳ· παύσομαί σε ἐρεσχηλῶν, καὶ τοῖς παισὶ παρακελεύομαι κατὰ τὸν Σοφοκλέα, ὅς ἐν Συνδείπνοις φησὶ

686 Φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν
κρατῆρ'· ὅδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς
ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται.

καὶ κατὰ τὸν Φλιάσιον δ' Ἀριστίαν· καὶ γὰρ οὗτος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Κηρσὶν ἔφη

Σύνδειπνος ἢ 'πίκωπος ἢ μαζαγρέτας,
Ἅιδου τραπεζεύς, ἀκρατέα νηδὺν ἔχων.

ἐπεὶ δὲ τοσούτων λεχθέντων μηδὲν ἀποκρίνεται, κελεύω αὐτὸν κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Διδύμους χυδαίοις στεφανωθέντα στεφάνοις ἐξάγεσθαι τοῦ συμποσίου. τῶν δὲ χυδαίων στε-
b φάνων μνημονεύων ὁ κωμῳδιοποιός φησι

Στεφάνων δὲ τουτωνὶ χύδην πεπλεγμένων.

κἀγὼ δ' ἐπὶ τούτοις τοῦ λέγειν ἤδη παύσομαι τὸ τήμερον, παραχωρῶ τε τὸν περὶ τῶν μύρων λόγον τοῖς βουλομένοις διεξέρχεσθαι· τῷ τε παιδὶ προστάττων ἐπὶ τῇ στεφανηφόρῳ ταύτῃ μου διαλέξει, κατὰ τὸν Ἀντιφάνους * *

ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο
c καὶ δᾷδα χρηστὴν ἡμμένην χρηστῷ πυρί.

οὕτω γὰρ τὴν τῶν λόγων διέξοδον ὥσπερ δράματος ποιήσομαι. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας, ὥσπερ αὐτοῦ σιωπὴν καταμαντευσάμενος, ἀπέθανεν εὐτυχῶς, οὐδένα καιρὸν νόσῳ παραδούς, πολλὰ δὲ λυπήσας ἡμᾶς τοὺς ἑταίρους.

Ἄλεξις] Conf. XIV. p. 613 c. ἐρεσχηλῶν A. Scribebatur ἐρεσχελῶν. ἐν Συνδείπνοις] Fr. 4. p. 606.

686 a. V. 2. κρατῆρ'] Libri κρητῆρα. ὁ δ' C. ὁ δ' Cant. L. ἀνὴρ] Libri ἀνήρ. ὠ'νὴρ Schweigh. ἐπιγραφομέναις om. B. Κηρσὶν] Κρησὶν (Cretensibus) expressit Natalis, quod ne codicis fide factum existimes, scito in B κηρσὶν scriptum esse. V. 1. βαζαγρέτας B. V. 2. Ἅιδου Toupius Emendat. vol. II. p. 478. αἰδοῦ Cant. L. ἀκρατέα C. ἀκραταίαν Cant. L. ὅτι ἄλεξις μέμνηται χυδαίων στεφάνων, ἤτοι χύδην πεπλεγμένων C.

686 b. μνημονεύων omisit B, qui μνημονεύει posuit loco verbi φησι. Στεφάνων δὲ] στεφάνων δέ τε B. τουτωνὶ Cant. L. τούτων A. τούτῳ B. Lacunam post Ἀντιφάνους indicavit Schweigh. V. 1. ἐνεγκεῖν] Στεφάνους ἐνεγκεῖν Casaubonus. δύο] δύοι A.

34. Περιενεγκόντων δὲ τῶν παίδων ἐν ἀλαβάστροις καὶ ἄλλοις χρυσοῖς σκεύεσι μύρα τὸν Κύνουλκον θεασάμενός τις πολλῷ τῷ μύρῳ τὸ πρόσωπον ἐπέχρισεν. ὁ δὲ διεγερθεὶς καὶ μόλις ἑαυτὸν ἀναλαβών, Τί τοῦτ'; εἶπεν,
d Ἡράκλεις, οὐ σπογγιᾷ τίς μου παρελθὼν τὸ πρόσωπον ἐκκαθαρίσει, μεμολυσμένον μαγγανείαις πολλαῖς; ἢ οὐκ οἴδατε καὶ τὸν καλὸν Ξενοφῶντα ἐν τῷ Συμποσίῳ ποιοῦντα τὸν Σωκράτην τοιαυτὶ λέγοντα „Νὴ Δί', ὦ Καλλία, τελέως ἡμᾶς ἑστιᾷς· οὐ γὰρ μόνον δεῖπνον ἄμεμπτον παρέθηκας, ἀλλὰ καὶ ἀκροάματα καὶ θεάματα ἥδιστα παρέχεις. Τί οὖν, εἰ καὶ μύρον ἐνέγκαι τις ἡμῖν, ἵνα καὶ εὐωδίᾳ ἑστιώμεθα; Μηδαμῶς, ἔφη ὁ Σωκράτης. ὥσπερ γάρ τοι ἐσθὴς ἄλλη μὲν γυναικεία, ἄλλη δὲ ἀνδρεία καλή,
e οὕτω καὶ ὀσμὴ ἄλλη μὲν γυναικί, ἄλλη δὲ ἀνδρὶ πρέπει. καὶ γὰρ ἀνδρὸς μὲν δή που ἕνεκεν οὐδεὶς μύρῳ χρίεται. αἵ γε μὴν γυναῖκες, ἄλλως τε ἂν καὶ νύμφαι τύχωσιν οὖσαι, ὥσπερ ἡ Νικηράτου τε τούτου καὶ ἡ Κριτοβούλου, μύρου μέν τι καὶ προσδέονται· αὐταὶ γὰρ τούτου ὄζουσιν. ἐλαίου δὲ τοῦ ἐν γυμνασίοις ὀσμὴ καὶ παρουσία ἀνδρῶν ἢ μύρου γυναιξὶν ἡδίων καὶ ἀπουσία ποθεινοτέρα. καὶ γὰρ δὴ μύρῳ μὲν ἀλειψάμενος δοῦλος καὶ ἐλεύθερος εὐθὺς ἅπας ὅμοιον ὄζει· αἱ δ' ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων μόχθων
f ὀσμαὶ ἐπιτηδευμάτων τε πρῶτον χρηστῶν καὶ χρόνου πολλοῦ δέονται, εἰ μέλλουσιν ἡδεῖαί τε καὶ ἐλευθέριαι ἔσεσθαι." καὶ ὁ θαυμασιώτατος δὲ Χρύσιππος τὴν ὀνομασίαν φησὶ λαβεῖν τὰ μύρα ἀπὸ τοῦ μετὰ πολλοῦ μόρου

---

686 d. οἴδατε] εἴδατε B. ἐν τῷ Συμποσίῳ] Cap. 2, 2. σωκράτην AB. σωκράτη Cant. L. Τί οὖν] καὶ ὃς ἔφη, Τί οὖν Xenophon. εὐωδίᾳ A. εὐωδίαν Cant. L. ἑστιώμεθα] ἡστιώμεθα Cant. L. Μηδαμῶς — τύχωσιν οὖσαι] Haec sola de Xenophontis verbis apposuit epitome.

686 e. ἄλλη μὲν γυναικί, ἄλλη δὲ ἀνδρὶ πρέπει ABC. ἄλλη μὲν ἀνδρί, ἄλλη δὲ γυναικὶ πρέπει Cant. L. οὐδεὶς] ἀνδρῶν οὐδεὶς C. ἀνὴρ οὐδεὶς Xenophon. μέν τι H. Stephanus apud Casaubonum. μέτι Cant. L. αὐταὶ Schweigh. Libri ναῦται. αὗται Xenophontis libri. τούτου AB. τοῦτο Cant. L. ὀσμὴ καὶ παροῦσα ἡδίων ἢ μύρου γυναιξὶν καὶ ἀποῦσα ποθεινοτέρα Xenophon.

686 f. ἐλευθέριαι AB. ἐλευθέριοι Cant. L.

καὶ πόνου ματαίου γίνεσθαι. Λακεδαιμόνιοι τε ἐξελαύνουσι
τῆς Σπάρτης τοὺς τὰ μύρα κατασκευάζοντας, ὡς διαφθεί-
ροντας τοὔλαιον· καὶ τοὺς τὰ ἔρια δὲ βάπτοντας, ὡς
687 ἀφανίζοντας τὴν λευκότητα τῶν ἐρίων. Σόλων τε ὁ σοφὸς
διὰ τῶν νόμων κεκώλυκε τοὺς ἄνδρας μυροπωλεῖν.

35. Νῦν δὲ τῶν ἀνθρώπων οὐχ αἱ ὀσμαὶ μόνον, ὥς
φησι Κλέαρχος ἐν τρίτῳ περὶ βίων, ἀλλὰ καὶ αἱ χροιαὶ
τρυφερὸν ἔχουσαί τι συνεκθηλύνουσι τοὺς μεταχειριζομέ-
νους. ὑμεῖς δ' οἴεσθε τὴν ἀβρότητα χωρὶς ἀρετῆς ἔχειν τι
τρυφερόν; καίτοι Σαπφώ, γυνὴ μὲν πρὸς ἀλήθειαν οὖσα
καὶ ποιήτρια, ὅμως ᾐδέσθη τὸ καλὸν τῆς ἁβρότητος ἀφε-
λεῖν λέγουσα ὧδε „Ἐγὼ δὲ φίλημμ' ἀβροσύναν, καί μοι
b τὸ λαμπρὸν ἔρος ἀελίω καὶ τὸ καλὸν λέλογχε“, φανερὸν
ποιοῦσα πᾶσιν ὡς ἡ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία τὸ λαμπρὸν καὶ τὸ
καλὸν εἶχεν αὐτῇ. ταῦτα δ' ἐστὶν οἰκεῖα τῆς ἀρετῆς. Παρ-
ράσιος δ' ὁ ζωγράφος, καίπερ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν ἑαυ-
τοῦ τέχνην τρυφήσας, καὶ τὸ λεγόμενον ἐλευθέριον ἐκ
ῥαβδίων τινῶν ποτηρίων ἑλκύσας, λόγῳ γοῦν ἀντελάβετο
τῆς ἀρετῆς, ἐπιγραψάμενος τοῖς ἐν Λίνδῳ πᾶσιν αὑτοῦ
ἔργοις

Ἁβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τάδ' ἔγραψε
Παρράσιος.

ᾧ κομψός τις, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὑπεραλγήσας ῥυπαίνοντι τὸ
c τῆς ἀρετῆς ἁβρὸν καὶ καλόν, ἅτε φορτικῶς μετακαλεσα-
μένῳ εἰς τρυφὴν τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς τύχης χορηγίαν,
παρέγραψε τὸ Ῥαβδοδίαιτος ἀνήρ. ἀλλ' ὅμως διὰ τὸ τὴν
ἀρετὴν φῆσαι τιμᾶν ἀνεκτέον. ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. Σο-

πόνου C. ποτοῦ Cant. L.

687 a. ἐν γ' περὶ βίων A. ἐν γ' βίων B. ἐν δευτέρῳ περὶ βίων Cant. L. ᾐδέσθη AC. ἡδέσθη B. ᾐδέθη Cant. L. λέγουσα ὧδε om. B. Sapphonis locum om. C. φιλήμμια βροσύναν Cant. L. φίλημμι ἀβροσύναν B. Ex A φίλημμι enotatum. ἔρος ἀελίω A. ἐρο σαελίω B. ἔρις ἀελίω Cant. L.

687 b. Παρράσιος] Eadem ex Clearcho narravit XII. p. 543 c. Totam narrationem omisit epitome. τινῶν] Libri ἐκτινων. λόγῳ] λέγω B. γοῦν B. γ' οὖν A. γὰρ οὖν Cant. L.

687 c. τὴν δοθεῖσαν Coraës. Aberat τὴν. κλέαρχος δὲ ἀφροδίτην ἡδονήν τινα οὖσαν δαίμονα, μύρῳ — C.

φοκλῆς δ' ὁ ποιητὴς ἐν Κρίσει τῷ δράματι τὴν μὲν Ἀφροδίτην Ἡδονήν τινα οὖσαν δαίμονα μύρῳ τε ἀλειφομένην παράγει καὶ κατοπτριζομένην, τὴν δ' Ἀθηνᾶν Φρόνησιν οὖσαν καὶ Νοῦν, ἔτι δ' Ἀρετὴν, ἐλαίῳ χρωμένην καὶ γυμναζομένην.

d 36. Τούτοις ἀπαντήσας ὁ Μασούριος ἔφη, Ὦ δαιμόνιε ἀνδρῶν οὐκ οἶδας ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν αἰσθήσεις ὀδμαῖς ἡδείαις παρηγοροῦνται, προσέτι τε θεραπεύονται, καθὰ καὶ Ἄλεξις φησιν ἐν Πονήρᾳ οὕτως

Ὑγιείας μέρος
μέγιστον, ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιεῖν.

καὶ ὁ ἀνδρειότατος δὲ, προσέτι δὲ καὶ πολεμικὸς ποιητὴς, Ἀλκαῖος ἔφη „Καδδ' ἐχεύσατο μύρον ἀδὺ καττῶ στήθεος
e ἄμμι." καὶ ὁ σοφὸς δ' Ἀνακρέων λέγει που „Τί μὴν πέτεαι συρίγγων κοιλότερα στήθεα χρισάμενος μύρῳ;" τὰ στήθη παρακελευόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἐστιν ἡ καρδία, ὡς καὶ ταύτης δηλονότι παρηγορουμένης τοῖς εὐώδεσι. τοῦτο δ' ἔπραττον οὐ μόνον τῆς εὐωδίας ἀπὸ τοῦ στήθους κατὰ φύσιν ἀναφερομένης ἐπὶ τὴν ὄσφρησιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ νομίζειν ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν ψυχὴν καθιδρῦσθαι,
f ὡς Πραξαγόρας καὶ Φιλότιμος οἱ ἰατροὶ παραδεδώκασι. καὶ Ὅμηρος δέ φησι

Στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ.

καὶ

Κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.

Κρίσει Tyrwhittus apud Brunckium p. 628. Libri κρησί. μύρῳ ABC. καὶ μύρῳ Cant. L. τε accessit ex B.

687 d. Μασούριος] Scribebatur Μασσούριος. μανσούριος B. ἔφη post οἶδας posuit B. πονηρά, οὗτος ὑγιείας B. Alexidis fragmentum attulit II. p. 46 a. ὀσμὰς AC. ὀδμὰς Cant. L. ποιεῖν] ποιῶν 46. Ἀλκαῖος] Plutarchus Moral. p. 647 e. ab Valckenario comparatus ad Theocriti I, 118. μαρτυρεῖ δὲ Ἀλκαῖος, κελεύων καταχέαι τὸ μύρον αὐτοῦ κατὰ τᾶς πολλὰ παθοίσας κεφαλᾶς καὶ τῶ πολιῶ στήθεος. ἔφη om. B. καδδιεχεύσατο. B. καδδεχεύατο C.

687 e. λέγει om. B. που accessit ex A. Τί μὴν] τιμὴν B. δ' ἔπραττον] διέπρασσον B.

687 f. Ὅμηρος] Odyss. υ, 17. 13. Iliad. η, 216. καὶ Κραδίη] καὶ om. B.

καὶ

Ἕκτορι δ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσε.

ὃ δὴ καὶ σημεῖον φέρουσι τοῦ τὸ κυριώτερον τῆς ψυχῆς ἐνταῦθα κεῖσθαι· κατὰ γὰρ τὰς ἐν τοῖς φόβοις γινομένας ἀγωνίας πάλλεσθαι τὴν καρδίαν ἐπιδηλότατα συμβαίνει.
688 καὶ ὁ Ἀγαμέμνων δέ φησιν ὁ Ὁμηρικὸς

Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.

καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ τὰς ἀπολελυμένας τοῦ φόβου πεποίηκε λεγούσας

Θυμῷ δ' οὔ τι φαιδρὰ χορεύει
τάρβους θυγάτηρ.

Ἀναξανδρίδης δὲ τὸν ἀγωνιῶντα παράγει λέγοντα

b Ὦ πονηρὰ καρδία,
ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος.
ὀρχεῖ γὰρ εὐθὺς, ἢν ἴδῃς δεδοικότα.

Πλάτων δέ φησι τὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν καὶ τὴν τοῦ πλευμόνος αὐτῇ φύσιν παραθεῖναι, πρῶτον μὲν μαλακὴν καὶ ἄναιμον, εἶτα σήραγγας ἔχουσαν οἷον σπόγγου κατατετρημένας, ἵν' ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ πολλάκις ἁλλομένη τὸν παλμὸν εἰς ὑπεῖκον καὶ μαλακὸν ποιῆται. ἀλλὰ
c μὴν καὶ τοὺς στεφάνους τοὺς περικειμένους τῷ στήθει ὑποθυμιάδας οἱ ποιηταὶ κεκλήκασιν ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθῶν ἀναθυμιάσεως, οὐκ ἀπὸ τοῦ τὴν ψυχὴν θυμὸν καλεῖσθαι, ὥς τινες ἀξιοῦσι.

37. Τῷ δὲ τοῦ μύρου ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται λέγων

Οὐκ ἂν μύροισι γρηῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

καὶ ἀλλαχοῦ δ' ἔφη

φόβοις Muretus. Var. Lect. XIX, 9. ψόφοις A. ψήφοις Cant. L.

688 a. Αἰνῶς] Iliad. κ, 93. Σοφοκλῆς] Fr. 46. p. 680. οὔ τι] οὔ τις C. Fort. οὔ τοι, οὐκ ἔτι Brunckius.

688 b. ὀρχεῖ] Libri ἀρχὴ. ὀρχῇ correxit Canterus. ἢν Schweigh. Libri ἂν. Πλάτων] In Timaeo p. 70 c. τῶν ὅλων] τὸν ὅλον B. σήραγγας] σύριγγας B.

688 c. μύρου] μείρου B. Ἀρχίλοχος] Fr. 34. 35. p. 305. 306. λέγων om. B. Οὐκ ἂν] Hunc versum attulit Plutarchus in Vita Periclis c. 28. p. 167 e.

'Εσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

μύρρα γὰρ ἡ σμύρνα παρ' Αἰολεῦσι, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ τῶν μύρων διὰ σμύρνης ἐσκευάζετο, καὶ ἥ γε στακτὴ καλουμένη διὰ μόνης ταύτης. ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν μὲν χρῆσιν
d οἶδε τῶν μύρων, ἔλαια δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτου

Ῥοδόεντι δ' ἔχριεν ἐλαίῳ.

καὶ ἀλλαχοῦ δὲ λέγει τι τεθυωμένον. καὶ ἡ Ἀφροδίτη δὲ παρ' αὐτῷ τὸν Ἕκτορος νεκρὸν ῥοδόεντι ἔχριεν ἐλαίῳ ἀμβροσίῳ. καὶ τοῦτο μὲν ἐξ ἀνθέων. περὶ δὲ τοῦ ἐκ τῶν ἀρωμάτων σκευαζομένου, ἃ δὴ θυώματα ἐκάλουν, ἐπὶ τῆς Ἥρας λέγει

Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ χρόα λευκὸν
e ἀμβροσίῳ, ἑανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.

38. Γίνεται δὲ μύρα κάλλιστα κατὰ τόπους, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν ὁ Ἡροφίλειος ἐν τῷ περὶ μύρων, γράφων οὕτως „Ἶρις μὲν ἐν Ἤλιδι χρηστοτάτη καὶ ἐν Κυζίκῳ· ῥόδινον δὲ κράτιστον ἐν Φασήλιδι, καὶ τὸ ἐκ Νέας δὲ πόλεως καὶ Καπύης· κρόκινον δ' ἐν Σόλοις τοῖς Κιλικίοις καὶ ἐν Ῥόδῳ· νάρδινον δὲ τὸ ἐν Τάρσῳ· οἰνάνθη δὲ ἡ Κυπρία καὶ Ἀδραμυττηνή· ἀμαράκινον Κῷον καὶ
f μήλινον. κύπρινον δὲ προκέκριται τὸ ἐν Αἰγύπτῳ· δευτερεῦον δ' ἐστὶ τὸ Κυπριακὸν καὶ τὸ ἐν Φοινίκῃ καὶ ταύ-

---

'Εσμυρισμένας] μυριχμένας B. σμύρνα] σμύρνη B.

688 d. χρῆσιν] χρίσιν B. ῥοδόεντι Homerus Iliad. ψ, 186. δροσόεντι Cant. L. δροσόεντι superscripto ῥοδόεντι C. δ' ἔχριεν Cant. L. δ' ἔχρισεν BC. δὲ χρῖεν Homerus. τεθυωμένον] Iliad. ξ, 172. ἀφροδίτη δὲ C. ἀφροδίτη δὲ Cant. L. ἔχριεν C. χρῖσεν Cant. L. δ' ἔχρισεν AB. Ἀμβροσίῃ] Iliad. ξ, 170. Epitome hos versus omisit. χρόα λευκὸν] λίπ' ἐλαίῳ Homerus.

688 e. ἑανῷ] Apud Homerum ἑδανῷ. Ἡροφίλειος] Scribebatur ἡροφίλιος. γράφων οὕτως om. B, qui ἔφη addit post ἶρις μέν. ἶρις C. ἴρις B, Cant. L. δὲ ἡ κυπρία A. Aberat ἡ. δ' ἀρίστη ἡ κυπρία C. ἀδραμυττηνή C. ἀδραμυττήνη Cant. L. ἀμαράκινον AB. ἀμαράκινον δὲ C, Cant. L.

688 f. δευτερεῦον — Ἀθήναις om. C. δευτερεῖον AB. δευτε-

της τὸ ἀπὸ Σιδῶνος. τὸ δὲ Παναθηναϊκὸν λεγόμενον ἐν Ἀθήναις· τὸ δὲ Μετώπιον καὶ Μενδήσιον κάλλιστα ἐν Αἰγύπτῳ σκευάζεται· σκευάζεται δὲ τὸ Μετώπιον ἐξ ἐλαίου τοῦ ἀπὸ τῶν πικρῶν καρύων. οἱ δὲ χορηγοῦντες, φησί, καὶ ἡ ὕλη καὶ οἱ τεχνῖται τὸ χρηστότατον ποιοῦσι μύρον, ἀλλ' οὐχ οἱ τόποι. Ἔφεσός γέ τοι πρότερον, φασί, τοῖς
689 μύροις διέφερε, καὶ μάλιστα ἐν τῷ Μεγαλλίῳ, νῦν δὲ οὔ. ἤκμασε δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διὰ πλοῦτον καὶ διὰ τὴν Ἀρσινόης καὶ Βερενίκης σπουδήν. ἐγίνετο δὲ καὶ ἐν Κυρήνῃ ῥόδινον χρηστότατον καθ' ὃν χρόνον ἔζη Βερενίκη ἡ μεγάλη. οἰνάνθινον δ' ἐν Ἀδραμυττίῳ πάλαι μὲν μέτριον, ὕστερον δὲ πρῶτον, διὰ Στρατονίκην τὴν Εὐμένους. ἡ δὲ Συρία τὸ παλαιὸν χρηστὰ πάντα παρείχετο, μάλιστα δὲ τὸ τήλινον, νῦν δ' οὔ. ἐν δὲ Περγάμῳ πρό-
b τερον μὲν ἐξοχῇ, νῦν δ' οὒ, μυρεψοῦ τινος ἐκπονήσαντος, τὸ παρ' οὐδενί πω γεγονὸς ἐσκευάσθη λιβανώτινον μύρον. μύρον δὲ χρηστὸν μύρῳ εὐτελεῖ ἐπιχεόμενον ἐπιπολῆς μένει. μέλι δὲ χρηστὸν χείρονι ἐπιχεόμενον εἰς τὸ κάτω βιάζεται· λαμβάνει γὰρ αὐτοῦ καθύπερθεν τὸ ἧττον."

39. Τοῦ δ' Αἰγυπτίου μύρου μνημονεύων Ἀχαιὸς ἐν Ἄθλοις φησὶν

Ἰσάργυρόν τ' εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου
δώσουσι κόσμον χριμάτων τ' Αἰγυπτίων.

μήποτε, φησὶν ὁ Δίδυμος, τὴν καλουμένην στακτὴν λέγει,
c διὰ τὴν σμύρναν, ἣν εἰς Αἴγυπτον καταγομένην κομίζεσθαι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἱκέσιος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης „Τῶν μύρων (φησὶν) ἃ μέν ἐστι χρίματα, ἃ δ' ἀλείμματα.

ρον Cant. L. Μενδήσιον] μενδάσιον B. φησι] ἡρόφιλος add. C.

689 a. μεγαλλίῳ A. μεγαλίῳ C. μεγαλείῳ Cant. L. ἤκμασι AB. ἤκμαζε Cant. L. Κυρήνῃ Canterus. Libri κορύνῃ. ἐν δὲ περγάμῳ πάλαι μὲν, νῦν δ' οὒ, μυρεψοῦ τινος ἐκπονήσαντος ἐσκευάσθη τὸ παρ' οὐδενί πω γεγονὸς λιβανώτινον μύρον C.

689 b. ἐκπονήσαντος] ἐκποιήσαντος B. λιβανώτινον C. τὸ λιβανώτινον Cant. L. ἐπιπολῆς] ἐπὶ πολὺ C. Achaei versus om. C. Ἰσάργυρόν τ' ἐς Heringa Observatt. p. 276. εἰς ἀργυροῦν τις AB. εἰς ἀργυροῦντες Cant. L. χριμάτων Canterus. Libri χριμμάτων.

689 c. ἱκέσιος ἐν δ' ἐν β' περὶ ὕλης B. ἃ μέν ABC. τὰ μέν Cant. L. χρίματα] χρίσματα C. ἀλείμματα] ἀλείματα B.

καὶ ῥόδινον μὲν πρὸς πότον ἐπιτήδειον, ἔτι δὲ μύρσινον, μήλινον· τοῦτο δ' ἐστὶ καὶ εὐστόμαχον καὶ ληθαργικοῖς χρήσιμον. τὸ δ' οἰνάνθινον εὐστόμαχον ὂν καὶ τὴν διάνοιαν ἀπαραπόδιστον φυλάσσει. καὶ τὸ σαμψύχινον δὲ καὶ ἑρπύλλινον ἐπιτήδεια πρὸς πότον καὶ κρόκινον τὸ χωρὶς
d σμύρνης πολλῆς. καὶ ἡ στακτὴ δ' ἐπιτήδειος πρὸς πότον, ἔτι δὲ νάρδος. τὸ δὲ τήλινον καὶ γλυκύ ἐστι καὶ ἁπαλόν. τὸ δὲ λευκόϊνον καὶ εὐῶδες καὶ σφόδρα πεπτικόν." Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ ὀδμῶν συντίθεσθαί φησι μύρα ἀπ' ἀνθέων μὲν ῥόδινον καὶ λευκόϊνον καὶ σούσινον, καὶ γὰρ τοῦτο ἐκ τῶν κρίνων· ἔτι δὲ τὸ σισύμβρινον καὶ ἑρπύλλινον, ἐν δὲ Κύπρῳ καὶ τὸ κρίνον· βέλτιστον δ' ἐν Αἰγίνῃ καὶ Κιλικίᾳ. ἀπὸ δὲ φύλλων τὸ μύρρινον καὶ τὸ οἰνάνθινον· αὕτη δ' ἐν Κύπρῳ φύεται ὀρεινὴ καὶ πολύ-
e γονος· ἐν δὲ Ἑλλάδι οὐ γίνεται, διὰ τὸ ἄοσμον. διὰ δὲ ῥιζῶν τό τ' ἴρινον καὶ τὸ νάρδινον καὶ τὸ ἀμαράκινον ἐκ τοῦ κόστου."

40. Ὅτι δὲ διὰ σπουδῆς ἦν τοῖς παλαιοτέροις ἡ τῶν μύρων χρῆσις δῆλον ἐκ τοῦ καὶ ἐπίστασθαι ποῖόν τι ἑκάστῳ τῶν μελῶν ἡμῶν ἐστιν ἐπιτήδειον. Ἀντιφάνης γοῦν ἐν Θορικίοις ἢ Διορύττοντί φησι

πρὸς πότον Canteri emendatio. Libri πρὸς τόν. Omisit haec C. καὶ ληθαργικοῖς — εὐστόμαχον ὂν om. B. τὸ δ' οἰνάνθινον AC. Aberat δ'. σαμψύχινον] σαμψούχινον A.

689 d. λευκόινον ABC. λευκόϊον Cant. L. Θεόφραστος δὲ AC. Aberat δὲ. Theophrasti locus est sect. 27. p. 741. ἐν δὲ Κύπρῳ καὶ τὸ κρίνον] Fortasse scripsit ἔτι δὲ κύπρος καὶ τὸ κρόκινον. Apud Theophrastum est καὶ ἡ κύπρος καὶ πρὸς τούτοις τὸ κρόκινον. μύρρινον] Sic etiam codex Vaticanus Theophrasti, cuius libri vulgati μύρινον. αὕτη C. αὐτὴ Cant. L. πολύγονος] πολύοδμος Theophrastus. ἐν δὲ Ἑλλάδι] ἀπὸ δὲ τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι Theophrastus.

689 e. ἄοσμον] εὔοσμον B. οὕτω δ' ἦν τοῖς πάλαι ἡ τῶν μύρων χρῆσις περισπούδαστος ὡς ἐπίστασθαι ποῖόν τι ἑκάστῳ τῶν μελῶν ἡμῶν ἐστιν ἐπιτήδειον· οἷον τὸ αἰγύπτιον μὲν κατ' ἀντιφάνην τοῖς ποσὶν ἡμῶν καὶ τοῖς σκέλεσι· φοινίκινον γνάθοις καὶ τιτθίοις· σισύμβρινον βραχίοσιν· ἀμαράκινον ὀφρύσι καὶ κόμῃ C. χρῆσις C, Cant. L. κρίσις AB. ἐν Θορικίοις AB. ἐν τοῖς Θορικίοις Cant. L. Antiphanis versus attulit XII. p. 553 d.

Λοῦται δ' ἀληθῶς· ἀλλὰ τί;
ἐκ χρυσοκολλήτου δὲ κάλπιδος μύρῳ
Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,
φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
f σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα,
ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
ἑρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

καὶ Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ

Ἔπειτ' ἀλείφεσθαι πρίω τὸ σῶμά μοι
μύρον ἴρινον καὶ ῥόδινον, ἄγαμαι, Ξανθία·
καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βάκχαριν.
Β. ὦ λακκόπρωκτε, βάκχαριν τοῖς σοῖς ποσὶν
ἐγὼ πρίωμαι; λαικάσομ' ἄρα βάκχαριν;

Ἀναξανδρίδης Πρωτεσιλάῳ

Μύρον τε παρὰ Πέρωνος, οὗπερ ἀπέδοτο
690 ἐχθὲς Μελανώπῳ, πολυτελοῦς, Αἰγυπτίου,
ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου τοῦ Πέρωνος καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ καὶ Ἡδυχάρει. Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀντείᾳ

Πρὸς τῷ μυροπώλῃ γενόμενον κατελίμπανον
αὐτὸν περὶ μύρον. * * μέλλει τε συνθείς σοι φέρειν
τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα.

41. Παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμῳδιοποιῶν ὀνομάζεταί τι μύρον βάκχαρις· οὗ μνημονεύει καὶ Ἱππῶναξ διὰ τούτων

V. 1. λοῦται δ' 553. λõυτ αἱ δου ο B. λοῦτ' αἴδου Cant. L. ἀλλὰ τί 553. ἀλλά τι Cant. L. V. 3. τὰ σκέλη] τὰς χεῖρας 553.

689 f. V. 5. σισυμβρίνῳ] σισυμβρίῳ Cant. L. καὶ Κηφισόδωρος ἐν] καὶ et ἐν om. B. Cephisodori v. 1. — 3. attulit XII. p. 553 a. Totum locum omisit epitome. V. 1. ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πριῶ 553. πρίω Schweigh. πριῶ Cant. L. V. 2. μύρον 553. Libri μύρον τ'. ἄγαμαι] ἄγαμοι B. Ξανθία 553. Libri ξανθίου. V. 3. χωρὶς πρίω μοι 553. πριωχωρίσμοι A. πριωχωρίς μοι Cant. L. βάκχαριν. ὦ] Libri βακχαρίνῳ. V. 5. λαικάσομ' ἄρα βάκχαριν Coraës. Libri λαικας ὁμαραβάκχαριν. Anaxandridis versus attulit XII. p. 553 d. Omisit epitome. V. 1. μύρον τε AB. μύρον δὲ Cant. L. μύρῳ δὲ 553.

690 a. V. 2. ἐχθὲς 553. Libri χθὲς. Antiphanis versus om. C. V. 1. γενόμενον] γευόμενον B. Post μύρον indicavi lacunam. V. 3. κινναμώμινα Schweigh. Legebatur κιννάμωμα. ἱππῶναξ A. Scribebatur Ἱππώναξ. διὰ τούτων om. B.

b Βακκάρει δὲ τὰς ῥῖνας
* * ἤλειφον· ἔστι δ' οἵη περ
κρόκος.
Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ
Βακκάρει χρισθέντα καὶ ψυκτηρίοις
πτεροῖς ἀναστήσαντα προσθίαν τρίχα.
Ἴων Ὀμφάλῃ
Βακκάρεις δὲ καὶ μύρα
καὶ Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς
ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον.

ἐν τούτοις Σαρδιανὸν κόσμον εἴρηκε τὸ μύρον, ἐπεὶ διαβόητοι ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί· καὶ τὸ παρ' Ἀνακρέοντι
c λυδοπαθὴς ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθής. μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς. Μάγνης δ' ἐν Λυδοῖς

Λούσαντα χρὴ καὶ βακκάριδι κεχριμένον.

καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἡ βάκκαρις. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ ἀντιδιαστέλλων φησὶ

Κἄγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.

καὶ Σιμωνίδης

Κἠλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασι
καὶ βακκάρει.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Θεσμοφοριαζούσαις

d Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μιαρὸς

---

690 b. V. 1. Βακκάρει] βακκάρει C. V. 2. Indicavi lacunam. ἔστι δ' C. ἔσθ' Cant. L. δ' ἐν om. B. Achaei versus om. C. ἀναστήσαντα] ἀναγήσαντα B. προσθίαν] Libri πρὸς θείαν. Emendavit Canterus. Ionis v. 1. Βακκάρεις] Libri βάκκαρις. κόσμον εἴρηκε] εἴρηκε κόσμον B. ἐπιδιαβόητοι B.

690 c. Λούσαντα χρὴ] λύσαντα δεῖ B. αἰσχύλος γὰρ AB. αἰσχύλος δ' Cant. L. ἰμυμόνη B. καὶ (καὶ om. B.) Σιμωνίδης] Fr. 134. p. 396. Aeschylo tribuit epitome. Κἠλειφόμην] ἐκλειφόμην B. θυώμασι] θυμιάμασι Clemens Alexandr. Paedag. II. 8. p. 207. ed. Potter. βακκάρει] βακκάρι C. βάκκαρι vel βάκκαριν Clementis libri. Versum integrum habet Clemens, καὶ γάρ τις ἔμπορος παρῆν. δ' ἐν om. B. Θεσμοφοριαζούσαις] Secundis, Aristophanis versus om. C.

690 d. V. 1. ἐνέπνευσ' Dobraeus in Addendis ad Aristophan. p. (105). Libri ἔπνευσ'.

φάσκωλος εὐθὺς λυόμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

42. Βρενθίου δὲ μύρου μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Ἀήροις οὕτως „Ἔστην δὲ κἀκέλευον ἐγχέασθαι νῷν μύρον βρένθιον, ἵνα τοῖς ἰοῦσιν ἐγχέῃ.“ βασιλείου δὲ μύρου μνημονεύει Κράτης ἐν Γείτοσι λέγων οὕτως

Γλυκύτατον δ' ὦζε βασιλείου μύρου.

e Σαπφὼ δ' ὁμοῦ μέμνηται τοῦ τε βασιλείου καὶ τοῦ βρενθείου λέγουσα οὕτως „Βρενθεΐῳ βασιληΐῳ.“ ψάγδης Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι

Φέρ' ἴδω τί σοι δῶ τῶν μύρων. ψάγδαν φιλεῖς;

Εὔπολις δ' ἐν Μαρικᾷ „Ψάγδαν ἐρυγγάνοντα.“ Εὔβουλος δ' ἐν Στεφανοπώλισιν

Αἰγυπτίῳ ψάγδανι τρὶς λελουμένη.

Πολέμων δ' ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον παρὰ Ἠλείοις φησὶ μύρον τι πλαγγόνιον καλεῖσθαι, εὑρεθὲν ὑπό τινος Πλαγγόνος. ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Σωσίβιος ἐν Ὁμοιότησιν. ὡς καὶ
f τὸ Μεγάλλιον· ὠνομάσθη γὰρ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου. οἱ δ' Ἀθηναῖόν φασιν εἶναι τὸν Μεγαλ-

---

V. 2. φάσκωλος] Pollux X, 137. λυόμενος expressit Dalecampius. Libri λουόμενος. V. 3. βακκάριδος] Erotianus p. 106. ed. Franz. Βρενθίου] βρενθείου C. οὕτως om. B. Pherecratis verba fortasse tetrametri fuerunt

Ἔστην δὲ κἀκέλευον ἐγχέασθαι
νῷν βρένθιον μύρον, ἵνα τοῖς ἰοῦσιν ἐγχέῃ τις.

μνημονεύει et ἐν et λέγων οὕτως om. B. ὦζε Porsonus [ad Odyss. ε, 455. Libri ὦ ζεῦ.

690 e. βρενθείου AC. βρενθίου B, Cant. L. βρενθείω βασιλήτω A. βρενθείῳ βασιληΐῳ B. βρενθεΐῳ βασιληΐῳ C. βρενθίῳ βασιλείῳ Cant. L. ἐν om. B. Δαιταλεῦσι] δηταλεῦσι B. Conf. p. 691 c. ἴδω AB. εἰδῶ Cant. L. Μαρικᾷ Canterus. Libri μάρι καί. Conf. p 691 c. δ' ἐν om. B. στεφανοπώλησιν B. ψάγδανι τρὶς AB et Canterus in margine. ψάγδαν ἐτρὶς Cant. L. ψαγδᾶνι τρὶς Schweigh. Πολέμων δ'] δ' om. B. Ἠλείοις] ἡλοίοις B. φησὶ μύρον τι] φησὶν τί B. πλαγγόνος C. Scribebatur Πλάγγονος.

690 f. μεγάλλιον C. μεγαλεῖον Cant. L. Μεγάλλου] μεγάλου C. ἀριστοφάνης τελμισσεῦσιν αὐτοῦ μνημονεύει καὶ φερεκράτης πετάλῃ στράττις τ' ἐν μήδω, καὶ λέγ' ὅτι B.

λον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι καὶ Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ, Στράττις τ' ἐν Μηδείᾳ οὕτως

Καὶ λέγ' ὅτι φέρεις αὐτῇ μύρον
τοιοῦτον οἷον οὐ Μέγαλλος πώποτε
ἥψησεν, οὐδὲ Δεινίας Αἰγύπτιος
οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτήσατο.

91 τοῦ Μεγαλλίου δὲ μύρου μνημονεύει καὶ Ἄμφις ἐν Ὀδυσσεῖ διὰ τούτων

Ἐρίοισι τοὺς τοίχους κύκλῳ Μιλησίοις,
ἔπειτ' ἀλείφειν τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ
καὶ τὴν βασιλικὴν θυμιᾶτε μίνδακα.
Β. ἀκήκοας σὺ δέσποτ' ἤδη πώποτε
τὸ θυμίαμα τοῦτο;

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ

Ἀλλ' οἷα νύμφη βασιλὶς ὠνομασμένη
μύροις Μεγαλλίοισι σῶμ' ἀλείφεται.

ναρδίνου δὲ μύρου μέμνηται Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ οὕτως

b 'Ηδὺ τὸ μύρον, παιδίον. Β. ἡδύ· πῶς γὰρ οὔ;
νάρδινον.

43. Τὸ δὲ χρίσασθαι τῷ τοιούτῳ ἀλείμματι μυρίσασθαι εἴρηκεν Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστραις διὰ τούτων

Μυρίσασα συγκατέκλεισεν ἀνθ' αὑτῆς λάθρᾳ.

μυρώμασιν μέντοι, οὐ μυρίσμασιν, ἔλεγεν Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις

Ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασι.

Ἀριστοφάνης] Huius verba attulit Hesychius v. μετάλλειον. στράττις τ' AB. Aberat τ'. Μηδείᾳ Schweigh. Libri μήδᾳ. V. 1. Libri μύρον φέρεις αὐτῇ. Transposuit Erfurdtius p. 471. V. 2. Μέγαλλος] μέγαλος B. V. 3. Libri Δινίας. Correxit Schweigh.

691 a. Μεγαλλίου] μεγαλλίδου B. διὰ τούτων om. B. V. 4. δέσποτ' ἤδη Porsonus. Libri δέσποτα δή. δὲ μύρου μέμνηται om. B. Μένανδρος] P. 95. ἐν et οὕτως om. B.

691 b. παιδίον] παιδίου B. Fortasse παιδάριον scribendum. ἐν et διὰ τούτων om. B. Alcaei versum om. C. Μυρίσασα Dalecampius. Libri μυρίσας. αὑτῆς] αὐτῆς A. ἔλεγεν] ἔλεγον B. ἐν Ἐκκλησιαζούσαις] V. 1117. ubi libri μεμύρωμαι.

e τῆς δὲ λεγομένης σάγδας, μύρον δ' ἐστὶ καὶ τοῦτο, Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ

Βάκκαρίς τε καὶ σάγδας ὁμοῦ.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι καὶ ἐν Μαρικᾷ Εὔπολις „Σάγδαν ἐρυγγάνοντα“ λέγων. ὅπερ ὁ Θυατειρηνὸς Νίκανδρος ἐπὶ τοῦ ἄγαν χλιδῶντος εἰρῆσθαι ἀκούει. Θεόδωρος δὲ θυμίαμά τί φησιν αὐτὸ εἶναι.

44. Παμπόλλου δ' ἐπιπράσκετο Ἀθήνησιν ἡ τοῦ μύρου κοτύλη, καὶ ὡς μὲν Ἵππαρχός φησιν ἐν Παννυχίδι, πέντε μνῶν, ὡς δὲ Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ, δέκα. Ἀντι-
d φάνης δ' ἐν Φρεαρρίῳ στακτῆς τοῦ μύρου μνημονεύων φησὶ

Στακτὴ δυεῖν μναῖν οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς.

οὐ μόνον δὲ τὸ τῶν Σαρδιανῶν γένος φιλόμυρον ἦν, ὡς Ἄλεξίς φησιν ἐν Ἐκπωματοποιῷ

Ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος,

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ πάντων τῶν καλλίστων εἰσηγηταὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ γενόμενοι. παρ' οἷς ἀνυπερβλήτου τιμῆς, ὡς προείρηται, τῶν μύρων ὑπαρχούσης, οὐκ ἀπείχοντο τῆς χρήσεως, ὥσπερ οὐδὲ ἡμεῖς νῦν οὕτω
e πολυτίμων καὶ καλλίστων ὑπαρχόντων, ὡς λῆρον εἶναι τὰ ἐν τῷ Εἰσοικιζομένῳ Ἀλέξιδος ταυτὶ

Οὐ γὰρ ἐμύριζετ' ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμά τι
γιγνόμενον ἀεὶ, Κρονικὸν, ἀλλὰ τέτταρας
περιστερὰς ἀφῆκεν ἀποβεβαμμένας
εἰς οὐχὶ ταυτὸν μὰ Δία τὴν αὐτὴν μύρον,

---

691 c. Ἐπίλυκος ἐν] ἐν om. B. κωραλίσκῳ A et Canterus in margine. κοραχίσκῳ B, Cant. L. ἐν Δαιταλεῦσι] ἐν om. B. Conf. p. 690 e. Μαρικᾷ Canterus. μυρικαὶ A. μάρι. καὶ B. μυρίσω Cant. L. Conf. p. 690 e. παμπόλλου AC. παμπολλοῦ Cant. L. ἐπιπράσκετο] ἐπιπράσσετο B. Μένανδρος] P. 114. ἐν om. B. δέκα] ι B. δ' ἐν om. B.

691 d. Φρεαρρίῳ Porsonus et Schweigh. in indice. Legebatur Φρεάρρῳ. μνημονεύων φησὶ] μνημονεύει B. Σάρδεων Schweigh. σαρδέων Cant. L. τῆς χρήσεως] τῆς χρίσεως Cant. L. Correctum ex C, in quo est τῆς τούτων χρήσεως.

691 e. ταυτὶ] ταύτη B. V. 1. ἀλαβάστου A, quod diserte agnoscit Eustathius p. 1161, 30. ἀλαβάστρου Cant. L. et, quod mireris, C. πρᾶγμά τι Canterus. Libri πράγματα. V. 2. Scribebatur γινόμενον et τέσσαρας.

ἰδίᾳ δ' ἑκάστην. πετόμεναι δ' αὗται κύκλῳ
ἔρραινον ἡμῶν θαἰμάτια καὶ στρώματα.
f μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
ἠλειφόμην θυόμενος ἰρίνῳ μύρῳ.

45. Πρὸς θεῶν, φίλοι, ποία ἡδονὴ, μᾶλλον δὲ σαλακωνία, θαἰμάτια μολύνεσθαι; ἐξὸν ταῖς χερσὶν, ὥσπερ ἡμεῖς νῦν ποιοῦμεν, ἀρυσαμένους ἀλείφεσθαι πᾶν τὸ σῶμα καὶ μάλιστα τὴν κεφαλήν. φησὶ γὰρ ὁ Φιλωνίδης ἐν τῷ περὶ μύρων καὶ στεφάνων τὴν ἀφορμὴν τοῦ τὴν κεφαλὴν
92 ἐν τοῖς πότοις λιπαίνειν ἐντεῦθεν γενέσθαι· τοῖς αὐχμῶσι γὰρ τὰς κεφαλὰς εἰς τὸ μετέωρον ἕλκεσθαι τὸ λαμβανόμενον· καὶ διὰ τοῦτο τῶν πυρετῶν διακαιόντων τὰ σώματα τέγγουσι τὴν κεφαλὴν ἐπιβρέγμασιν, ἵνα μὴ πρὸς τὸ ξηρὸν, ταύτῃ δὲ καὶ πολύκενον, ὁρμὴν τὰ παρακείμενα λαμβάνῃ. τοῦτο δὴ λογισάμενοι καὶ ἐπὶ τῶν πότων, τὴν εἰς μετέωρον τῶν οἴνων φορὰν ὑποπτεύσαντες, ἐπεσπάσθησαν κεφαλὴν λιπαίνειν, ὡς ἐλάσσονος βίας γενησομένης,
b εἰ ταύτην προτέγξαιεν. προστιθεὶς δ' ὁ βίος ἀεὶ τοῖς χρειώδεσι καὶ τῶν εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τρυφὴν ἀγόντων, ἐπὶ τὴν τῶν μύρων χρῆσιν ὥρμησε. χρηστέον οὖν, ὦ Κύνουλκε Θεόδωρε, μύροις παρὰ πότον τοῖς ἐλάχιστα καροῦν δυναμένοις, τοῖς στύφουσι δὲ καὶ ψύχουσιν ἐπ' ὀλίγον. ζητεῖ δ' ὁ πολυμαθέστατος Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι διὰ τί οἱ μυριζόμενοι πολιώτεροι; ἢ ὅτι τὸ μύρον διὰ τὰ ἀρώματα ξηραντικόν ἐστι, διὸ καὶ αὐχμηροὶ οἱ μυριζόμενοι; ὁ δὲ αὐχμὸς πολιωτέρους ποιεῖ. εἴτε γὰρ αὐ-

---

V. 6. θαἰμάτια AC. θἰμάτια B. θοἰμάτια Cant. L. καὶ στρώματα] Legebatur τὰ στρώματα.

691 f. V. 7. 8. omisit epitome. V. 7. Est Euripidis ex Telepho versus, de quo vide scholion ad Aristophanis Acharn. v. 497. φθονήσητ' A. φθονήσατ' Cant. L. V. 8. ἰρίνῳ Canterus. Libri ἠρίνῳ. φίλοι ποία A cum Cantero. φιλοποιία Cant. L. δὲ σαλακωνία] Libri δ' οὖσα λακωνία. δ' οὖν σαλακωνία Canterus. θαἰμάτια A. θοἰμάτια Cant. L. Φιλωνίδης Reinesius Var. Lect. III, 2. p. 335. Libri μυρωνίδης.

692 a. λογισάμενοι] λογισάμενος B.

692 b. χρειώδεσι Cant. L. χρειώδεσιν B. χρεώδεσι A. αὐχμηροὶ οἱ μυριζόμενοι AC. αὐχμηρὸν μυριζόμενοι B. αὐχμηρὸν Cant. L omisso οἱ μυριζόμενοι.

αυσις τριχὸς ἡ πολιὰ εἴτ' ἔνδεια θερμοῦ, ἡ ξηρότης μα-
c ραίνει. διὸ καὶ τὰ πιλία θᾶττον ποιεῖ πολιούς· ἐκκρίνεται
γὰρ ἡ οἰκεία τῆς τριχὸς ὑγρότης.

46. Ἥδιστον δὲ, ἄνδρες φίλοι, ἀναγιγνώσκων τὴν ὀγδόην καὶ εἰκοστὴν τῶν Ποσειδωνίου ἱστοριῶν περὶ μύρων τι λεγόμενον ἐτήρησα οὐκ ἀλλότριον ἡμῶν τοῦ συμποσίου. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος „Ἐν Συρίᾳ ἐν τοῖς βασιλικοῖς συμποσίοις, ὅταν τοῖς εὐωχουμένοις δοθῶσιν οἱ στέφανοι, εἰσίασί τινες μύρων Βαβυλωνίων ἔχοντες ἀσκίδια καὶ πόρρωθεν ἐκ τούτων περιπορευόμενοι τοὺς μὲν
d στεφάνους τῶν κατακειμένων δροσίζουσι τοῖς μύροις, ἄλλο μηδὲν ἔξωθεν παραρραίνοντες." ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμὲν, συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα, κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητήν· ὅτι Ἰανὸς, ὁ παρ' ἡμῖν θεὸς, ὃν καὶ πατέρα προσαγορεύομεν, πρῶτος εὗρε στέφανον. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Δράκων ὁ Κερκυραῖος ἐν τῷ περὶ λίθων γράφων οὕτως „Ἰανὸν δὲ λόγος ἔχει διπρόσωπον γεγονέναι, τὸ μὲν ὀπίσω, τὸ δ' ἔμπροσθεν ἔχοντα πρόσωπον. ἀπὸ τούτου καὶ τὸν Ἰανὸν ποταμὸν καὶ τὸ ὄρος Ἰανὸν
e ὀνομάζεσθαι, κατοικήσαντος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους. πρῶτον δὲ καὶ στέφανον εὑρεῖν καὶ σχεδίας καὶ πλοῖα καὶ νόμισμα χαλκοῦν πρῶτον χαράξαι. διὸ καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολλὰς πόλεις καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν, ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἐγχαράττειν πρόσωπον δικέφαλον, καὶ ἐκ θατέρου μέρους ἢ σχεδίαν ἢ στέφανον ἢ πλοῖον. τοῦτον δὲ τὴν ἀδελφὴν γήμαντα Καμίσην υἱὸν μὲν Αἴθηκα, θυγατέρα δ' Ὀλιστήνην γεννῆσαι. καὶ αὐτὸν ὡς μειζόνων ὀρεγόμενον πραγμάτων εἰς τὴν Ἰταλίαν διαπλεῦσαι, καὶ

---

692 c. ἀναγιγνώσκων] ἀναγινώσκων B. ἀλλότριον] ἀλλότριος B. εἰσίασι ABC. ἐσίασι Cant. L. μύρων C. μύρῳ Cant. L.

692 d. παραρραίνοντες C. παραραίνοντες Cant. L. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα — usque ad finem huius capitis ex codice nostro B primum edidit Victorius Var. Lect. XXXVI, 16. μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα] Conf. VI. p. 271 b. Ἰανὸς] Ἴανος C. γράφων οὕτως om. B. ὀνομάζεσθαι] ὀνομάζεται B.

692 c. εὑρεῖν] πρῶτον εὑρεῖν B. Καμίσην υἱὸν μὲν Αἴθηκα Schweigh. καμίσην υἱὸν μεναιθηκα A. καμισηννον μεναίθηβα B. καμίσηνον μεταίθηβα Cant. L. Epitome haec omisit. ὀρεγόμενον AB. ὀρεγόμενος Cant. L.

f οἰκῆσαι τὸ πλησίον Ῥώμης ὄρος κείμενον, τὸ ἀπ' αὐτοῦ Ἰάνουκλον ὀνομαζόμενον.

47. Τοσαῦτα καὶ περὶ μύρων ἐλέχθη. καὶ μετὰ ταῦτα πλείστων τῶν μὲν ἀγαθοῦ δαίμονος αἰτούντων ποτήριον, τῶν δὲ Διὸς σωτῆρος, ἄλλων δὲ Ὑγιείας, καὶ ἑτέρων ἑτέρους ἐπιλεγόντων, τοὺς τούτων τῶν κράσεων μεμνημένους τῶν ποιητῶν ἔδοξε παρατίθεσθαι, ὧν καὶ αὐτῶν μνησθήσομαι. Ἀντιφάνης μὲν γὰρ Ἀγροίκοις ἔφη

Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο,
μεγάλην Διὸς σωτῆρος ἄκατον ἦρέ τις.

Ἄλεξις δ' ἐν Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ

Ἀλλ' ἔγχεον
13 αὐτῷ Διός γε τήνδε σωτῆρος, θεῶν
θνητοῖς ἁπάντων χρησιμώτατον πολύ.
Β. ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ, ἂν ἐγὼ διαρραγῶ;
οὐδέν μ' ὀνήσει. Α. πῖθι θαρρῶν.

Νικόστρατος Πανδρόσῳ

Κἀγὼ, φιλτάτη,
μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς Ὑγιείας ἔγχεον.
λαβὲ τῆς ὑγιείας δὴ σύ. φέρε, τύχῃ 'γαθῇ.
τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ', ἡ πρόνοια δὲ
τυφλόν τι κἀσύντακτόν ἐστιν, ὦ πάτερ.

b ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δράματι καὶ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος κράσεως μνημονεύει, ἧς καὶ σχεδὸν πάντες οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. ἀλλ' ὅ γε Νικόστρατος οὕτως φησὶν

---

692 f. μὲν γὰρ om. B. Ἀγροίκοις] Scribebatur Ἀγροίκοισιν. V. 1. ἐπεκαλεῖτο Koppiersius p. 31. Libri ἐκαλεῖτο. παιώνη δὲ τὸ B. δ' ἐν om. B. Alexidis et Nicostrati versus om. C.

693 a. V. 3. χρησιμώτατος Casaubonus. V. 4. ἂν] Scribebatur ἐάν. V. 5. οὐδέν μ' ὀνήσει Piersonus ad Moerin p. 72. οὐδὲν μόνης εἰ Cant. L. πῖθι Canterus. Libri πεῖθει. Πανδρόσῳ] Versum secundum ex Nicostrati Ἀντερώσῃ attulit XI. p. 487 b. V. 1. Κἀγὼ] Κᾆτ' ὦ Iacobsius p. 364. V. 2. μετανιπτρίδ' repositum ex 487. μετανίπρια δ' (sic) A, Cant. μετανίπτρια δ' L. V. 3. τύχῃ 'γαθῇ Schweigh. Libri τύχᾳ ἀγαθῇ: quod est τυχἀγαθῇ. V. 4. πράγμαθ', ἡ Porsonus et Iacobsius p. 364. Libri πράγματα omisso ἡ.

693 b. οὕτως φησὶν om. B.

Ἀλλ' ἐγχέασα θᾶττον ἀγαθοῦ δαίμονος
ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν.
ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ. ἀγαθοῦ δαίμονος
δέχομαι. λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν.

Ξέναρχος ἐν Διδύμοις

Ὡς ὑπό τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι,
ἡ τἀγαθοῦ δαίμονος
συνέσεισέ μ' ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς.
ἡ τοῦ δὲ σωτῆρος Διὸς τάχιστά γε
ἀπώλεσε ναύτην καὶ κατεπόντωσέν μ', ὁρᾷς.

Ἔριφος Μελιβοίᾳ

Ἐκπίῃ δέπας πρὶν ἀγαθοῦ δαίμονος πρῶτον λαβεῖν,
πρὶν Διὸς σωτῆρος.

48. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης „Τὸν ἄκρατον (φησὶν) οἶνον τὸν ἐπὶ τῷ δείπνῳ διδόμενον, ὃν δὴ λέγου-
d σιν ἀγαθοῦ δαίμονος εἶναι πρόποσιν, ὀλίγον τε προσφέρουσιν, ὥσπερ ἀναμιμνήσκοντες μόνον τῇ γεύσει τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ θεοῦ δωρεὰν, καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν διδόασιν, ὅπως ἐλάχιστον ᾖ τὸ πινόμενον· καὶ τρίτον προσκυνήσαντες λαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς τραπέζης, καὶ ὥσπερ ἱκετείαν τινὰ ποιούμενοι τοῦ θεοῦ, μηδὲν ἀσχημονεῖν, μηδ' ἔχειν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ πότου τούτου, καὶ λαμβάνειν ἐξ αὐτοῦ τὰ καλὰ καὶ χρήσιμα.“ Φιλόχορος δ' ἐν δευ-

---

ἐν Διδύμοις] ἐν om. B. V. 1. ὑπό τι Porsonus. Libri εὔποτι.

693 c. V. 2. Porsonus in Miscellan. p. 248. explevit ἡ τοῦ μὲν ἀγαθοῦ δαίμονος πρώτιστα γὰρ —. Iacobsio p. 365. in fine versus scriptum fuisse videtur ἡ τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ δαίμονος. V. 4. τοῦ δὲ Schweigh. editio. τοῦδε Cant. L. V. 5. Libri ἀπώλεσεν αὐτήν. Correxit Canterus. Libri κατεπόντωσε. Correxit Schweigh.

Ἐκπίῃ Casaubonus. ἐκπεκίῃ Cant. L. δέπας Canterus. δέκας Cant. L. δαίμονος πρῶτον λαβεῖν Meinekius. Libri πρῶτον δαίμονος λαβεῖν, recte, si πρῶτα scribas. Θεόφραστος] Vol. V. p. 197. δ' om. B. διδόμενον ABC. διδόμενος Cant. L. ἀγαθοῦ] ἀθηναῖοι C et epitome Hoeschelii.

693 d. τοῦ θεοῦ] τοῦ διονύσου epitome. ὅπως ABC et epitome Hoeschelii. ὅπερ Cant. L. τὸ om. B. ἱκετείαν] Scribebatur ἱκέτειαν. μηδὲν] μηθὲν AB. Philochori locum attulit II. p. 38 d. φιλόχορος δέ φησι καὶ θέσμιον τεθῆναι προσφέρεσθαι μετὰ τὰ σιτία πᾶσιν ἀκράτου μέρος. γεῦμα καὶ δεῖγμα — C.

τορ Ἀτθίδος „Καὶ θέσμιον (φησὶν) ἐνέθη τότε προσφέ-
e ρεσθαι μετὰ τὰ σιτία πᾶσιν ἀκράτου μὲν ὅσον γεῦμα καὶ
δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ, τὸν δὲ λοιπὸν
ἤδη κεκραμένον· δι' ὃ καὶ τροφοὺς τοῦ Διονύσου τὰς
Νύμφας ὀνομασθῆναι.“ ὅτι δὲ δοθείσης τῆς τοῦ ἀγαθοῦ
δαίμονος κράσεως ἔθος ἦν βαστάζεσθαι τὰς τραπέζας ἔδειξε
διὰ τῆς αὑτοῦ ἀσεβείας ὁ Σικελιώτης Διονύσιος. τῷ γὰρ
Ἀσκληπιῷ ἐν ταῖς Συρακούσαις ἀνακειμένης τραπέζης
χρυσῆς, προπιὼν αὐτῷ ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος, ἐκέ-
λευσε βασταχθῆναι τὴν τράπεζαν. παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν
f οἱ θύοντες τῷ Ἡλίῳ, ὥς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ δωδεκάτῃ
τῶν ἱστοριῶν, μέλι σπένδουσιν, οἶνον οὐ φέροντες τοῖς
βωμοῖς, δεῖν λέγοντες τὸν τὰ ὅλα συνέχοντα καὶ διακρα-
τοῦντα θεὸν καὶ ἀεὶ περιπολεύοντα τὸν κόσμον ἀλλότριον
εἶναι μέθης.

49. Ἐμέμνηντο δὲ οἱ πολλοὶ καὶ τῶν Ἀττικῶν ἐκείνων
σκολίων· ἅπερ καὶ αὐτά ἄξιόν ἐστί σοι ἀπομνημονεῦσαι,
διά τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἀφέλειαν τῶν ποιησάντων, καὶ
τῶν ἐπαινουμένων ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ τῆς ποιητικῆς, Ἀλ-
καίου τε καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς Ἀριστοφάνης παρίστησιν
694 ἐν Δαιταλεῦσι λέγων οὕτως

Ἆισον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος.

καὶ Πράξιλλα δ' ἡ Σικυωνία ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ τῶν
σκολίων ποιήσει. σκόλια δὲ καλοῦνται οὐ κατὰ τὸν τῆς

θέσμιον AB. θεσμὸς Cant. L. θεσμὸν 38. ἐνέθη τότε] ἔθετο 38.
693 e. σιτία] σῖτα 38. ἀκράτου μὲν ὅσον Valckenarius Diatrib. p. 279. Libri ἀκρατούμενος ἕν. ἄκρατον μόνον ὅσον 38.
δι' ὃ A. διὸ C, Cant. L. αὑτοῦ] Scribebatur αὐτοῦ. ἀνακειμένας τραπέζας χρυσᾶς B. τὴν τράπεζαν] αὐτὴν τράπεζαν B.
οἱ θύοντες] Libri ὡς θύοντες. Emendavit Canterus.

693 f. ἐν ιβ' ἱστοριῶν B. δωδεκάτῃ] Scribebatur ιβ'.
δεῖν C, Cant. L. δεῖνα A. δεινὰ B. σκολίων C. σκολιῶν Cant. L. Proparoxytonum σκόλιον constanter est in epitome, quam secutus sum: oxytonum in Cant. L. ἀπομνημονεῦσαι B et Cant. et haud dubie A. ὑπομνημονεῦσαι L vitio typothetico, ut opinor, quod retinuit Schweigh. τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ B. ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ C, Cant. L. τῇ ἰδέᾳ omisso ταύτῃ A, nisi fallitur Schweigh.

694 a. λέγων οὕτως accesserunt ex A. κἀνακρέοντος] Libri καὶ ἀνακρέοντος. δ' ἡ Casaubonus. Libri δή. ἡ epitome.

μελοποιίας τρόπον, ὅστις σκολιὸς ἦν· λέγουσι γὰρ τὰ ἐν ταῖς ἀνειμέναις εἶναι σκολιά. ἀλλὰ τριῶν γενῶν ὄντων, ὥς φησιν Ἀρτέμων ὁ Κασανδρεὺς ἐν δευτέρῳ βιβλίων χρήσεως, ἐν οἷς τὰ περὶ τὰς συνουσίας ἦν ᾀδόμενα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἦν ὃ δὴ πάντας ᾄδειν νόμος ἦν, τὸ δὲ δεύτερον
b ὃ δὴ πάντες μὲν ᾖδον, οὐ μὴν ἀλλά γε κατά τινα περίοδον ἐξ ὑποδοχῆς, τρίτον δὲ καὶ τὴν ἐπὶ πᾶσι τάξιν ἔχον, οὗ μετεῖχον οὐκέτι πάντες, ἀλλ' οἱ συνετοὶ δοκοῦντες εἶναι μόνοι, καὶ κατὰ τόπον τινὰ εἰ τύχοιεν ὄντες· διόπερ ὡς ἀταξίαν τινὰ μόνον παρὰ τἄλλα ἔχον τὸ μήθ' ἅμα μήθ' ἑξῆς γινόμενον, ἀλλ' ὅπου ἔτυχεν εἶναι, σκόλιον ἐκλήθη. τὸ δὲ τοιοῦτον ᾔδετο ὁπότε τὰ κοινὰ καὶ πᾶσιν ἀναγκαῖα τέλος λάβοιεν· τηνικαῦτα γὰρ ἤδη τῶν σοφῶν ἕκαστον ᾠδήν τινα καλὴν εἰς μέσον ἠξίουν προσφέρειν.
c καλὴν δὲ ταύτην ἐνόμιζον τὴν παραίνεσίν τέ τινα καὶ γνώμην ἔχειν δοκοῦσαν χρησίμην τε εἰς τὸν βίον."

50. Τῶν οὖν δειπνοσοφιστῶν ὁ μέν τις ἔλεγε τῶν σκολίων τόδε, ὁ δέ τις τόδε. πάντα δ' ἦν τὰ λεχθέντα ταῦτα

α'

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας,
ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων σύ τε καὶ πατήρ.

β'

Πλούτου μητέρ', Ὀλυμπίαν ἀείδω

ὅστις] ὅτι Schweigh. ex Hesychio. Κασανδρεὺς] Scribebatur Κασσανδρεύς. βιβλίων Ionsius de script. histor. philos. IV, 9. p. 251. Libri βιβλίῳ. πρῶτον ἦν] πρῶτον ἢ B.

694 b. δι' ὅπερ A. διόπερ Cant. L. μήθ' ἑξῆς] μήδ' ἑξῆς B. γινόμενον AC. γινόμενος Cant. L. ἀλλ' ὅπη ἔτυχον μὲν εἶναι C. ὁπότε] ὅτε C. τηνικαῦτα C et epitome Hoeschelii. ταῦτα Cant. L. προσφέρειν] προφέρειν Coraës. In epitome est εἰσφέρειν ἠξίουν.

694 c. χρησίμην τε εἰς τὸν βίον] τῷ βίῳ χρησίμην C. α. V. 3. ἀλγέων καὶ Hermannus Elem. doctr. metr. p. 694. Libri ἀλγέων τε καί. V. 4. ἀώρων] εὐώρων C et epitome Hoeschelii.
β. V. 1. ὀλυμπίαν ἐδωδὴν μίτρας τε στεφανηφόρους B. ἀείδω] εἴδω A.

Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,
σέ τε παῖ Διὸς Περσεφόνη,
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

γ'

d *Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,*
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλων',
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

δ'

Ὦ Πὰν, Ἀρκαδίας μέδων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ Βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
γελάσειας, ὦ Πὰν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

ε'

Ἐνικήσαμεν ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.

ς'

Εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
e *τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν*
ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

ζ'

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,

V. 2. *Δήμητραν* Hermannus. V. 3. *σέ τε* accesserunt ex A. V. 4. *ἀμφέπετον* Canterus. Libri *ἄμφετον*.

694 d. γ'. V. 1. *τέκνα*] *παῖδα* Hermannus. V. 2. *ἄνακτ' ἀπόλλων'* A. *ἄνακτα* (*ἄνακτ'* C) *ἀπόλλωνα* C, Cant. L. δ'. V. 1. et 3. *ὦ* Hermannus. Libri *ἰώ*. V. 1. *Ἀρκαδίας*] *ἀρκαδίης* C. *μέδων* Hermannus. Libri *μεδέων*. V. 2. *ὀρχιστὰ* C. V. 3. *γελάσειας* Valckenarius ad Phoeniss. p. 30. Libri *γελασίαις*. V. 4. *ἀοιδαῖς* Hermannus. Libri *ταῖσδ' ἀοιδαῖς ἄειδε* (*ἄοιδε* B). In C hoc scolion ita scriptum *ἰὼ πὰν ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς, ὀρχηστὰ βρόμιε, ἰὼ πὰν, ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσύναις, ταῖσδ' ἀοιδαῖς ἄειδε κεχαρημένος.* ε'. V. 1. *ἐβουλόμεθα* Cant. L. V. 2. *θεοὶ* AC. *οἱ θεοὶ* Cant. L. ς'. Attulit Eustathius p. 1574, 16. V. 1. *εἴθε ζῆν* B.

694 e. V. 3. *εἰσιδόντα* Cant. L. *πάλιν*] Vide ne *πάλιν γ'* scribi praestet. ζ'. De aliis scriptoribus qui hoc scolio utuntur vide annotationem. V. 1. *θνατῷ* Schweigh. *θνητῷ* C,

δεύτερον δὲ καλὸν φυὰν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

ᾀσθέντος δὲ τούτου καὶ πάντων ἡσθέντων ἐπ' αὐτῷ καὶ μνημονευσάντων ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων αὐτοῦ μέμνηται ὡς ἄριστα εἰρημένου, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην αὐτὸ διακεχλευακέναι τὸν κωμῳδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ λέγοντα οὕτως

f 'Ο τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν,
τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν,
ὠνόμασεν ὀρθῶς· δεύτερον δ' εἶναι καλόν,
τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο.
μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει·
καλὸς δὲ πεινῶν ἐστιν αἰσχρὸν θηρίον.

695 ἑξῆς δ' ἐλέχθη καὶ τάδε

η'

'Εκ γῆς * * χρὴ κατιδεῖν πλόον,
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι.
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

θ'

'Ο καρκίνος ὧδ' ἔφα
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβὼν
„Εὐθὺν χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν"
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

Cant. L. V. 2. καλὸν φυὰν AC. καλοφυὰν Cant. L. V. 4. ἡβᾶν] Libri συνηβᾶν. Correctum ex aliis scriptoribus. Πλάτων] In Gorgia p. 451 e. ὁ Μυρτίλος] ὁ om. B.

694 f. V. 5. ὑγίειαν B. ὑγιείαν Cant. L. ὑγεῖαν C. γὰρ om. B. V. 6. πεινῶν] Libri πίνων. Emendavit Canterus.

695 a. η'. V. 1. Indicavi lacunam, quam Grotefendus verbis μὲν ἄνδρα explet. V. 3. δέ κ'] δὲ καὶ ABC. δὲ κ' Cant. L, Schweigh. θ'. V. 1. 'O] ὁ δὲ BC et Eustathius p. 1574, 14. καρκίνος C. καρκῖνος B, Cant. L. ἔφα Schweigh. Libri ἔφη. V. 2. χαλᾷ τὸν C (C superscripto χηλῇ, quod ex epitome Hoeschelii affert Casaubonus) L et Eustathius. χαλλιτὸν AB et codex Canteri. V. 3. Haec sola sunt scolii verba: proxima admonitio καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν cancri est. εὐθὺν B, codices Canteri et Casauboni et haud dubie A. εὐθέα (εὔθεα C) L, epitome Hoeschelii et Eustathius. ἔμμεν καὶ Casaubonus.

ι′

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
b ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

ια′

Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τί πού τέθνηκας·
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
Τυδεΐδην τέ φασιν Διομήδεα.

ιβ′

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην.

ιγ′

Ἀεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

ιδ′

c Ἀδμήτου λόγον ὦταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

ιε′

Παῖ Τελαμῶνος Αἶαν αἰχμητὰ, λέγουσί σε

εν μεν καὶ A. ἐν μὲν καὶ B et codex Casauboni. ἔμεν καὶ epitome et codex Canteri. ἔμμεν καὶ omiserunt Canteri et Casauboni editiones.

ι′. V. 2. κ'] Libri καὶ. V. 3. κτανέτην AC. κατανέτην Cant. L.

695 b. ια′. οὔ τί που] Libri οὔπω. Correctum ex schol. Aristoph. Acharn. 977. V. 2. νήσοις] νήσσοις B. V. 3. Libri ἀχιλλεὺς, ab Brunckio et aliis correctum. Versum 4. om. C. φασὶν Διομήδεα Lowthius de poesi Hebraeorum I. p. 14. ed. Oxon. Libri φασὶ τὸν ἐσθλὸν διομήδεα. ιβ′. V. 2. κ' Cant. L. καὶ AB.

ιγ′. V. 1. Ἀεὶ] Αἰεὶ Schweigh. editio, fortasse ex A. V. 2. Ἁρμόδιος Ilgenius. Libri ἁρμόδιε. κ'] καὶ B. V. 3. ὅτε AB. ὅτε Cant. L. κτανέτην] κατανέτην B.

695 c. ιδ′. Attulerunt etiam alii scriptores in annotatione indicandi. V. 1. ὦ ἑταῖρε AB. φίλει Cant. L. φίλει σέβου AB. φίλους σέβου C. ιε′. V. 1. λέγουσί σ' C, Cant. L. λεγούσης A.

ἐς Τροΐαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

ις'

Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροΐαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

ιζ'

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φοροῖεν Διονύσιον ἐς χορόν.

ιη'

Εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
d καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον.]

ιθ'

Σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σώφρονι σωφρόνει.

κ'

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος ὦταῖρ' ὑποδύεται.
φράζευ μή σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος.

κα'

Ἁ ὗς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

κβ'

Πόρνη καὶ βαλανεὺς τωυτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταὐτᾷ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει.

κγ'

Ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,

V. 2. μετ'] Libri καί. Correctum ex Eustathio p. 285, 4. ις' om. C. V. 2. μετ'] Libri καί. ιζ'. V. 2. φοροῖεν] Libri φέροιεν. Correctum ex Dione Chrysostomo, cuius locum vide in annotatione.

695 d. ιη'. V. 2. φοροίη ABC. φορείη Cant. L. ιθ'. V. 1. συνήβα A et Eustathius p. 1574, 21. συνῆκα C, Cant. L. συστεφανηφόρει C. συνστεφανηφόρει Cant. L. συγκανηφόρει Eustathius. V. 2. μαίνεο] μένεο B. σὺν σώφρονι σωφρόνει Canterus. συσσωφρονήσω σώφρονι A. συνσωφρονήσω σώφρονι Cant. L. συσσωφρόνει σώφρονι C et Eustathius. κ'. V. 1. ὦ ἑταῖρε ABC. κα' om. C.

695 e. V. 2. τὴν μὲν AB. τὺν μὲν Cant. L. ἔχω] ἔχων AB. τὴν δ' B. Scribebatur τὰν δ'. κγ' om. C. V. 1. ἔγχει καὶ κήδωνι AB et codex Canteri. ἔγχει κώθωνι Cant. L ex Canteri coniectura. ἔγχει δὴ κώθωνι Porsonus. διάκονε AB. διάκονε

αἰ χρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

κδ´

Αἰαῖ, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ᾽ ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

κε´

f Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλην ἔχει
τιμὰν ἔν τε βροτοῖς ἔν τε θεοῖσιν κατ᾽ ἐμὸν νόον.

κϛ´

σκόλιον δέ φασί τινες καὶ τὸ ὑπὸ Ὑβρίου τοῦ Κρητὸς ποιηθέν. ἔχει δ᾽ οὕτως

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός.
96 τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
τούτῳ πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ᾽ ἀμπέλω·
τούτῳ δεσπότας μνωΐας κέκλημαι.
τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ᾽ ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἀμὸν
* * * κυνεῦντί τε δεσπόταν

Cant. L. V. 2. αἰ χρὴ Porsonus. Libri εἰ δὴ χρή. οἰνοχοεῖναι λιθύδριον προδόσετε ῥόον B. οἰνοχοῆναι αἰ λιθυάριον προδόσεται ῥοὸν codex Canteri. κδ´. om. C. V. 1. Αἰαῖ] αἲ αἲ Cant. L.
Λειψύδριον Cant. L. λιψύδριον A. προδωσέταιρον Hermannus. προδοσέταιρον Cant. L. V. 4. ἔσαν Erasmus in Adagiis p. 633. ed. Francof. et Etymologici M. p. 361, 37. codex Dorvillianus. Libri κύρησαν. Suidas ἦσαν.

695 f. κε´. V. 2. θεοῖσιν] θεοῖς B. ἔχει δ᾽ οὕτως om. B. Hybriae scolion attulit Eustathius p. 1574, 7. V. 1. μέγας] μέγα Eustathius.

696 a. V. 4. ἀμπέλω H. Stephanus. ἀμπέλων C, Cant. L. ἀμπέλου Eustathius. V. 5. μνωΐας Hermannus in Elem. doctr. metr. p. 463. Scribebatur μνοίας. om. C et Eustathius. κέκλημαι] βέβλημαι B. V. 6. Antistrophae initium. τολμῶντ᾽ Hermannus. Libri τολμῶντες. V. 7. πρόβλημα χρωτὸς Cant. L. πρόβλημά τε χρωτὸς ABC, omisit haec verba Eustathius. V. 8. πεπτηῶτες Eustathius. πεπτηότες CPVL Cant. ἀμὸν Hermannus. Libri et Eustathius ἐμόν. V. 9. Lacunam indicavit Hermannus. Eiusdem emendationi debetur κυνεῦντί τε. Libri et Eustathius κυ-

καὶ μέγαν βασιλέα φωνέοντες.

51. Τούτων λεχθέντων ὁ Δημόκριτος ἔφη, Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου γραφὲν Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέα οὐ παιάν ἐστιν, ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος Δη-
b μόφιλος, εἰς αἰδῶ τε παρασκευασθεὶς ὑπ' Εὐρυμέδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ᾄδοντος ἐν τοῖς συσσιτίοις ὁσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα. ὅτι δὲ παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφασιν παρέχει τὸ ᾆσμα, ἀλλὰ τῶν σκολίων ἕν τι καὶ αὐτὸ εἶδός ἐστιν ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερὸν ὑμῖν ποιήσω.

Ἀρετὰ, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι παρθένε μορφᾶς
c καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου.
σεῦ δ' ἕνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης Λήδας τε κοῦροι
πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.

νέοντι, omisso τε. V. 10. φωνέοντες ABCP. φωνέοντι VL, Cant. et Eustathius. Ἀταρνέα] ἀταρνέαν B.

696 b. Δημόφιλος] εἶπε δημόφιλος C. εἰς αἰδῶ τε non sanavit Casaubonus delendo τε. σκολίων] Scribebatur σκολιῶν. ἐξ αὐτῆς VL. ἐξ ἀρχῆς BP. Hymnum Aristotelicum attulit Diogenes Laertius V, 7. unde Stobaei Florilegio inseruit Gesnerus vol. I. p. 4. ed. Gaisford. V. 2. 3. βίῳ (βίῳ C) σᾶς CVL et Diogenes. βιώσας τε AB. V. 3. πέρι BC. περὶ PVL.

696 c. V. 4. ἐν add. C et Diogenes, om. PVL. V. 5. ἀκάμαντας VL et Diogenes. ἀκαμάτους ABCP. V. 7. τ' ἀθάνατον — ὕπνου om. C. V. 7. τ'] εἰς Diogenes. κρείσσω AB. κρέσσω PVL. κρεῖσσον Diogenes. V. 8. μαλακαυγητοῖο Diogenes. μαλακαυγῆ τοῖο VL. μάλα κἀυγήτοιο P. ὕπνου] ὕπνους B. V. 9. δ' BPV (et haud dubie A) cum Diogene. θ' Basil. I. et Schweigh. editio. ἕνεχ' οὐκ Διὸς Brunckius in Analectis vol. I. p. 177. ἕνεκεν ὁ δῖος PVL. ἕνεχ' ὁ διὸς C. ἕνεκ' ἐκ διὸς Diogenes. Ἡρακλέης ex Diogene dedi. Scribebatur Ἡρακλῆς. V. 10. πόλλ' C. πολλὰ PVL. V. 11. σὰν ἀγρεύοντες] ἀναγορεύοντες Diogenes.

σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς
d Αἴας τ' Ἀίδαο δόμους
ἦλθον. σᾶς δ' ἕνεκεν φιλίου]
μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος ἔντροφος ἠελίου χήρωσεν αὐγάς.
τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις,
ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι
Μνημοσύνης θύγατρες,
Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι φιλίας τε γέρας βεβαίας.

52. Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα εἴ τίς τι κατιδεῖν ἐν τούτοις
e δύναται παιανικὸν ἰδίωμα, σαφῶς ὁμολογοῦντος τοῦ γεγραφότος τετελευτηκέναι τὸν Ἑρμείαν δι' ὧν εἴρηκε „Σᾶς γὰρ φιλίου μορφᾶς Ἀταρνέος ἔντροφος ἠελίου χήρωσεν αὐγάς.“ οὐκ ἔχει δ' οὐδὲ τὸ παιανικὸν ἐπίρρημα, καθάπερ ὁ εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρτιάτην γραφεὶς ὄντως παιάν, ὅν φησι Δοῦρις ἐν τοῖς Σαμίων ἐπιγραφομένοις Ὥροις ᾄδεσθαι ἐν Σάμῳ. παιὰν δ' ἐστὶ καὶ ὁ εἰς Κρατερὸν τὸν Μακεδόνα γραφείς, ὃν ἐτεκτήνατο Ἀλεξῖνος ὁ
f διαλεκτικός, ὥς φησιν Ἕρμιππος ὁ Καλλιμάχειος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ἀριστοτέλους. ᾄδεται δὲ καὶ οὗτος ἐν Δελφοῖς, λυρίζοντός γέ τινος παιδός. καὶ ὁ εἰς Ἀγήμονα δὲ τὸν Κορίνθιον, Ἀλκυόνης πατέρα, ὃν ᾄδουσι Κορίνθιοι, ἔχει τὸ παιανικὸν ἐπίφθεγμα. παρέθετο δὲ αὐτὸν Πολέμων ὁ πε-

V. 12. δὲ] τε Diogenes.

696 d. V. 13. τ'] τε PVL. V. 14. ἕνεκεν A. ἕνεκα BC et Diogenes. ἕνεκε PVL. V. 15. καὶ om. Diogenes. ἀταρνέος PV. Ἀταρνέως L et Diogenes. ἠελίου] ἀελίου Diogenes. αὐγάς] αὐγᾶς Diogenes. V. 16. τοιγὰρ C. τοὶ (τοι P) γὰρ PVL. ἀοίδιμος] ἀοίδιμον P, quod H. Stephanus de coniectura restituebat. V. 17. ἀθάνατον] ἀθάνατοι Diogenes. V. 18. 19. om. C. V. 18. Μναμοσύνας Diogenes. θύγατρες Diogenes. θυγατέρες PVL. V. 19. γέρας L et Diogenes. γαρας AB. γῆρας PV. βεβαίας] βεβαίου Diogenes recte.

696 e. παιανικὸν CL. παιωνικὸν AP. πιονικὸν Basil. ἀταρνέος PV. Ἀταρνέως L et Schweigh. editio. οὐδὲ] Scribebatur οὔτε. ὄντως] οὕτως B. ἐπιγραφομένοις om. B. ὥροις B et Schweigh. ὅροις PVL.

696 f. ὥς φησιν] φησὶν B omisso ὡς. Καλλιμάχειος] Scribebatur Καλλιμάχιος. αὐτὸν L. αὐτὸ PV.

ῥιηγητὴς ἐν τῇ πρὸς Ἀράνθιον ἐπιστολῇ. καὶ ὁ εἰς Πτολεμαῖον δὲ τὸν πρῶτον Αἰγύπτου βασιλεύσαντα παιάν ἐστιν, ὃν ᾄδουσι Ῥόδιοι· ἔχει γὰρ τὸ ἰὴ παιὰν ἐπίφθεγμα,
697 ὥς φησι Γόργων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν. ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ φησὶ Φιλόχορος Ἀθηναίους ᾄδειν παιᾶνας τοὺς πεποιημένους ὑπὸ Ἑρμίππου τοῦ Κυζικηνοῦ, ἐφαμίλλων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων πολλῶν καὶ τοῦ Ἑρμοκλέους προκριθέντος. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς ἀσεβείας, εἰ μὴ κατέψευσται ὁ λόγος, φησὶν „Οὐ γὰρ ἄν ποτε Ἑρμείᾳ θύειν ὡς ἀθανάτῳ προαιρούμενος ὡς θνητῷ μνῆμα κα-
b τεσκεύαζον, καὶ ἀθανατίζειν τὴν φύσιν βουλόμενος ἐπιταφίοις ἂν τιμαῖς ἐκόσμησα."

53. Τοιαῦτα λέγοντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Κύνουλκος ἔφη „Τί μ' ἀνέμνασας κείνων κυκλίων;" κατὰ τὸν σὸν Φίλωνα, δέον μηδὲν τῶν σπουδῆς ἀξίων λέγειν τι τοῦ γάστρωνος παρόντος Οὐλπιανοῦ. οὗτος γὰρ τὰς καπυρωτέρας ᾠδὰς ἀσπάζεται μᾶλλον τῶν ἐσπουδασμένων· οἷαί εἰσιν αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι, μοιχικαί τινες τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι, ὡς καὶ ἥδε

Ὦ τί πάσχεις; μὴ προδῷς ἄμμ', ἱκετεύω.
c πρὶν καὶ μολὲν κεῖνον, ἀνίστω·
μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃ σὲ κἀμὲ τὴν δειλάκραν.
ἁμέρα καὶ ἤδη. τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος οὐχ ἐσορῇς;

Πτολεμαῖον δὲ] δὲ om. B.

697 a. Γόργων Casaubonus. Libri γεωργός. τοὺς πεποιημένους — τῶν παιᾶνας add. ABL. om. PV. Ἑρμίππου] Ἑρμοκλέους Schweigh. ἐφαμίλλων — προκριθέντος om. C. γενομένων] γινομένων B. πολλῶν om. B. τῆς ἀσεβείας add. ABC. om. PVL.

697 b. ἐκόσμησα Schweigh. et Porsonus. ἐκοσμήσατο PVL. ἐκόσμουν C. ἔφη] φησὶ B. μ' ABC. με PVL. κυκλίων Schweigh. κυλίκων CPVL. τὸν σὸν L. τὸν σοφὸν PV. οἷαι CPVL. οἷα AB. αἱ] οἷαι αἱ B. λοκρικαὶ PL. λοκρίαι V. καλούμεναι] καλούμενοι A. om. C. ἥδε Ὦ τί] ἡδέω τι A. ἡδέω τί B. ἡδέω τί P. ἡδέως τι VL. πάσχεις ABP. πάσχειν VL. ἄμμ'] ἄμ' Bentleius de Phalaride p. 351. ed. Lips. μολὲν Schweigh. μόλεν PVL. μόλιν AB. ἀνίστω Schweigh. ἀνιστῶ PVL.

697 c. ποιήσῃ σὲ] Libri ποιήσῃς. ποιήσῃς σὲ Toupius Emend. vol. IV. p. 237. κἀμὲ] Scribebatur καί με. ἁμέρα καὶ] καὶ delendum videtur. οὐχ ἐσορῇς VL. οὐχ ἐχορῇς A. οὐκ ἐκόρησε B.

τοιούτων γὰρ ᾀσμάτων αὐτοῦ πᾶσα πλήρης ἡ Φοινίκη,
ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς περιῄει καλαμίζων μετὰ τῶν τοὺς κολά-
βρους καλουμένους συντιθέντων. εἴρηται γάρ, ὦ καλὲ
Οὐλπιανέ, τοὔνομα. καὶ ὅ γε Σκήψιος Δημήτριος ἐν τῷ
δεκάτῳ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου φησὶν οὕτως „Κτησιφῶν
ὁ Ἀθηναῖος, ποιητὴς τῶν καλουμένων κολάβρων, ὃν καὶ
d ὁ πρῶτος μετὰ Φιλέταιρον ἄρξας Περγάμου Ἄτταλος δι-
καστὴν καθεστάκει βασιλικῶν τῶν περὶ τὴν Αἰολίδα.“ ὁ
δὲ αὐτὸς οὗτος συγγραφεὺς κἀν τῷ ἐννεακαιδεκάτῳ τῆς
αὐτῆς πραγματείας Μνησιπτολέμου φησί ποτε τοῦ ἱστο-
ριογράφου, τοῦ παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ προσαγορευθέντι με-
γάλῳ πλεῖστον ἰσχύσαντος, υἱὸν γενέσθαι Σέλευκον, τὸν
τῶν ἱλαρῶν ᾀσμάτων ποιητήν· οὗπερ συνεχῶς ᾄδειν εἰώ-
θασι

Κἀγὼ παιδοφιλήσω· πολύ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν.
e *παῖς μὲν γὰρ παρεὼν κἠν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ.*

54. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀποβλέψας εἰς αὐτὸν ἔφη, Ἀλλ'
ἐπειδή μοι ὀργίζῃ, ἔρχομαί σοι λέξων τὸν Συρβηναίων χο-
ρὸν ὅστις ἐστί. καὶ ὁ Οὐλπιανός, Οἴει γάρ, ἔφη, κά-
θαρμα, θυμοῦσθαί με ἐφ' οἷς εἴρηκας, ἢ κἂν ὀλίγον σου
πεφροντικέναι, κύον ἀδδεές; ἀλλ' ἐπεὶ διδάσκειν μέ τι
ἐπαγγέλλῃ, σπονδάς σοι ποιοῦμαι οὐ τριακοντούτιδας, ἀλλ'
ἑκατοντούτιδας. σὺ δὲ μόνον δίδασκε τίς ὁ Συρβηναίων
f χορός. Κλέαρχος, ὦ λῷστε, ἐν δευτέρῳ περὶ παιδείας οὑ-
τωσί φησι „Λείπεταί τις ὁ Συρβηναίων χορός, ὧν ἑκα-

οὐκ ἐκόρης P. καὶ αὐτὸς A. καὶ οὗτος PVL. κολάβρους AB. κολάμβρους V. κολάβρους (μ supra) P. Καλάβρους L. ἐν τῷ δεκάτῳ] ἐν ι B. τοῦ et διακόσμου om. B. φησὶν οὕτως Κτησιφῶν] κτησιφῶν φησὶ B. ὁ πρῶτος] ὁ om. B.

697 d. τῆς αὐτῆς πραγματείας om. B. προσαγορευθέντι om. B. οὗπερ ABP. ὧνπερ VL.

697 e. παῖς] ταῖς B. εἰς αὐτὸν] δὲ αὐτὸν B. τὸν Συρβηναίων χορὸν] Vide p. 669 b. 671 c. κἂν ὀλίγον σου L. κατ' ὀλίγον σοι ABPV. κύον ἀδδεές] Iliad. φ, 481. ἐπαγγέλλῃ Schweigh. ἐπαγγέλῃ VL. ἐπαγγέλλης AB. ἐπαγγέλης P. σπονδὰς — τριακοντούτιδας sumpsit opinor ab Aristophane Acharn. v. 194. ἀλλ' ἑκατοντούτιδας add. ABL. om. PV. Κλέαρχος] καὶ ὅς, Κλέαρχος Schweigh.

697 f. οὑτωσί φησι „Λείπεταί τις] λείπεταί τις φησὶν B.

σταν τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ κατᾶσαι δεῖ, προσέχων οὐδὲν τῷ προκαθημένῳ καὶ διδάσκοντι τὸν χορὸν, ἀλλ᾽ αὐτὸς πολὺ τούτων ἀτακτότερός ἐστι θεατής. καὶ κατὰ τὸν παρῳδὸν Μάτρωνα

Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Εὔβοιός τε καὶ Ἑρμογένης δῖοί τε Φίλιπποι,
οἱ μὲν δὴ τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.
698 ἔστι δέ τις Κλεόνικος, ὃν ἀθάνατον λάχε γῆρας,
οὔτε ποιητάων ἀδαήμων οὔτε θεάτρων·
ᾧ καὶ τεθνειῶτι λαλεῖν πόρε Περσεφόνεια."

σὺ δὲ καὶ ζῶν, καλὲ Οὐλπιανὲ, πάντα μὲν ζητεῖς, λέγεις δὲ οὐδὲ ἕν. καὶ ὅς, Τίς ἡδέως, ἔφη, * * * τῶν ἐπῶν, ὦ καλέ μου ἑταῖρε, ἕως ἔτι ἐμμένομεν ταῖς σπονδαῖς.

55. Καὶ ὁ Κύνουλκος, Πολλοί τινες παρῳδιῶν ποιηταὶ γεγόνασιν, ὦ ἑταῖρε· ἐνδοξότατος δ᾽ ἦν Εὔβοιος ὁ Πάριος, γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ Φίλιππον. οὗτός
b ἐστιν ὁ καὶ Ἀθηναίοις λοιδορησάμενος, καὶ σώζεται αὐτοῦ τῶν παρῳδιῶν βιβλία τέσσαρα. μνημονεύει δ᾽ αὐτοῦ Τίμων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν σίλλων. Πολέμων δ᾽ ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρῳδίας γεγραφότων ἱστορῶν τάδε γράφει „Καὶ τὸν Βοιωτὸν δὲ καὶ τὸν Εὔβοιον, τοὺς τὰς παρῳδίας γράψαντας, λογίους ἂν φήσαιμι διὰ τὸ παίζειν ἀμφιδεξίως καὶ τῶν προγενεστέρων ποιητῶν ὑπερέχειν ἐπιγεγονότας. εὑρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἱππώνακτα φατέον τὸν ἰαμβοποιόν. λέγει γὰρ οὗτος ἐν τοῖς ἑξαμέτροις

προσέχων AB. προσέχοντα CVL. om. P. οὐδὲν] οὐδ᾽ ἐν B. Matronis versus attulit Eustathius p. 1665, 34.

698 a. V. 6. Περσεφόνεια] φερσεφόνεια B. οὐδὲ ἕν] οὐδὲν B. καὶ ὅς τίς P. καὶ ὅς τις V. καὶ ὅστις L. Lacunam indicavit Casaubonus. ἐμμένομεν] ἐμένομεν B. παρῳδιῶν] παρῳδῶν C hic et paullo post.

698 b. βιβλία ABC. βυβλία PVL. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν] ἐν ά B. σίλλων] Scribebatur σιλλῶν. ἐν τῷ δωδεκάτῳ] ἐν ιβ´ B. πρὸς Τίμαιον Schweigh. Libri περὶ τίμαιον. τάδε γράφει om. B, qui φησὶ add. post Βοιωτὸν δὲ. τοὺς τὰς ABCPV, τὰς excidit in L.

c *Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν ποντοχάρυβδιν,*
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἔννεφ' ὅπως ψηφῖδι κακῇ κακὸν οἶτον ὄληται,
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

κέχρηται δὲ καὶ ὁ Ἐπίχαρμος ὁ Συρακόσιος ἔν τινι τῶν δραμάτων ἐπ' ὀλίγον, καὶ Κρατῖνος ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Εὐνείδαις, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν Ἡγήμων ὁ Θάσιος, ὃν ἐκάλουν Φακῆν. λέγει γὰρ οὕτως

d *Ἐς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μετεωρίζοντες ἔβαλλον*
πολλοῖσι σπελέθοισι, καὶ ὧδέ τις εἶπε παραστάς,
Ὦ πάντων ἀνδρῶν βδελυρώτατε, τίς σ' ἀνέπεισεν
ἐς καλὴν κρηπῖδα ποσὶν τοιοῖσδ' ἀναβῆναι;
τοῖσι δ' ἐγὼ πᾶσι σμικρὸν μετὰ τοῦτ' ἔπος εἶπον,
Μνῆμ' ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἀναβῆναι
καὶ σπάνις, ἣ πολλοὺς Θασίων εἰς ὁλκάδα βάλλει
e *εὐκούρων βδελυρῶν, ὀλλύντων τ' ὀλλυμένων τε*
ἀνδρῶν, οἳ νῦν κεῖθι κακῶς κακὰ ῥαψῳδοῦσιν·
οἷς καὶ ἐγὼ μετὰ τοῖσι τὰ χρηίζων ἐπίθησα.

---

698 c. V. 1. *Εὐρυμεδοντιάδεα* Dobraeus ad Aristophanis Plut. v. 1051. p. 132. *εὐρυμεδοντι αδεα* A. *εὐρυμεδοντία δῖα* BC. *εὐρυμέδοντι ἀδεᾶ* P. *Εὐρυμέδοντ' ᾄδοις* VL. V. 2. *ὃς*] *ὃ* B. V. 3. *κακῇ* om. BP. Lacunae indicium est in P. V. 4. *δημοσίῃ*] *δημοσία* B. *ὁ ἐπίχαρμος* B. Aberat *ὁ*. *συρακόσιος* B. Scribebatur *Συρακούσιος*. *τῶν δραμάτων*] *τῶν* om. B. *Εὐνείδαις*] *εὐνίδαις* A. *ταῖς εὐνίδαις* B. *εὐνοίδαις* PVL.

698 d. V. 1. *μετεωρίζοντες* ABCPL et libri Casauboniani. *μετωρίζοντες* V. V. 2. *πολλοῖσι*] *πολλοῖς* B. *σπελέθοισι* L et *msti* Casauboni. *σπέλθοισι* APV. *λίθοισι* BC et epitome Hoeschelii et *membranae* Casauboni. *εἶπε*] *εἶπεσκε* (sic) B. V. 3. *τίς σ' ἀνέπεισε*] *τί σ' ἀνέπεισε* B. *τίς σ' ἀνέπεισέ σε* P. V. 4. *ἐς* add. VL. om. ABP. *ποσὶν*] *ποσὶ* B. *τοίοισδ'* L. *τοῖσιν δ'* PV. *τὴν δ'* B. V. 5. 6. *σμικρὸν*] Scribebatur *μικρὸν*. V. 6. *Μνῆμ'*] *Λῆμμ'* Iacobsius in Animadv. in Euripidem p. 112.

698 e. V. 8. *εὐκούρων* ACP et epitome Hoeschelii. *ἐς κούρων* VL. Post *ὀλλυμένων τε* C pergit *εἶτα μετὰ πολλὰ ἐπάγει, ταῦτά μοι ὁρμαίνοντι —*. V. 9. *οἳ νῦν* L. *οἱ* (*οἳ* V) *καὶ νῦν* BPV. *κεῖθι* L. *κιθι* AB. *κίθι* PV. *κακῶς* BL. *κακῶν* PV. V. 10. *τοῖσι* L. *τοῖσιν* PV. *ἐπίθησα* P. *ἐποίθησα* AB. *ἐπέθησα* VL. *ὡς καὶ*

αὖθις δ' οὐκ ἐπὶ κέρδος ἀποίσομαι, εἰς Θασίους δὲ
μηδὲν πημαίνων κλυτὸν ἄργυρον ἐγγυαλίξω,
μή τίς μοι κατὰ οἶκον Ἀχαϊάδων νεμεσήσῃ,
f πεσσομένης ἀλόχου τὸν Ἀχαϊκὸν ἄρτον ἐν οἴκοις,
καί ποτέ τις εἴπῃ σμικρὸν τυροῦντ' ἐσιδοῦσα,
ὡς Φιλίων ὁρμὴν παρ' Ἀθηναίοισιν ἀείσας
πεντήκοντ' ἔλαβε δραχμάς, σὺ δὲ μικρὸν ἐπέμψω.
ταῦτά μοι ὁρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη
χρυσῆν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἶπέ τε φωνῇ
699 „Δεινὰ παθοῦσα Φακῆ βδελυρὴ, χώρ' εἰς τὸν ἀγῶνα."
καὶ τότε δὴ θάρσησα καὶ ᾔειδον πολὺ μᾶλλον.

56. Πεποίηκε δὲ παρῳδίας καὶ Ἕρμιππος ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής. τούτων δὲ πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς θυμελικοὺς Ἡγήμων καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἐνίκησεν ἄλλαις τε παρῳδίαις καὶ τῇ Γιγαντομαχίᾳ. γέγραφε δὲ καὶ κωμῳδίαν εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον, ἣν ἐπιγράφουσι Φιλίννην. ὁ δὲ Εὔβοιος πολλὰ μὲν εἴρηκεν
b ἐν τοῖς ποιήμασι χαρίεντα. περὶ μὲν τῆς τῶν βαλανείων μάχης.

Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

ἐγὼ μετὰ τοῖς σίτου χρίζων ἐποίησα Iacobsius p. 366. V. 11. ἀποίσομαι AB. ἀπόσομαι P. ἀπείσομαι VL. δὲ om. B. V. 12. μηδὲν Schweigh. editio. μηθὲν BPVL. πημαίνων A cum Casaubono. ποιμαίνων PVL. ποιμένων B. ἐγγυαλίξω VL. ἐγγυαλίζω ABP. V. 13. νεμεσήσι B.

698 f. V. 14. πεσσομένης A cum Casaubono: πισσομένης B. πεσομένης PVL. V. 15. εἴπῃ σμικρὸν Meinekius ad Menandrum p. 30. εἴπῃ μικρὸν Porsonus. εἴπῃσι μικρὸν PVL. τυροῦντ' ἐσιδοῦσα A cum Casaubono. τηροῦντες ἰδοῦσα BP. τηροῦντας ἰδοῦσα VL. V. 17. ἔλαβε AB. ἔλαβεν PVL. ἐπέμψω VL. ἐπέψω AP. V. 18.—21, attulit IX. p. 406 e. V. 19. φωνῇ] μῦθον 406.

699 a. V. 20. βδελυρὴ 406. Scribebatur βδελυρά. χώρ' εἰς BCE et epitome Hoeschelii et 406. χωρεῖς PVL. V. 21. καὶ τότε δὴ ABCEP cum Casaubono. δὴ om. VL. καὶ τότ' ἐγὼ 406. θάρσησα restitutum ex C et 406. cum Casaubono. θαρσήσασα EPVL. καὶ ᾔειδον πολὺ μᾶλλον om. 406. ᾔειδον] ἄειδον E. ἄλλαις] ἄλλως B.

699 b. βαλανείων] βαλανέων Dalecampius. Βάλλον] Iliad. σ, 534. ἐγχείησιν] ἀγγείοισιν Schweigh.

περὶ δὲ τοῦ λοιδορουμένου κουρέως τῷ κεραμεῖ τῆς γυναικὸς χάριν

Μήτε σὺ τόνδ᾽ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κουρεῦ,
μήτε σὺ Πηλείδη.

ὅτι δὲ ἦν τις περὶ αὐτοὺς δόξα παρὰ τοῖς Σικελιώταις Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ὁ τραγῳδιοδιδάσκαλος ποιήσας ἐλεγεῖον τρόπον τοῦτον δηλοῖ

c 'Ως Ἀγαθοκλῆος λάσιαι φρένες ἤλασαν ἔξω
πατρίδος. ἀρχαίων ἦν ὅδ᾽ ἀνὴρ προγόνων,
εἰδὼς ἐκ νεότητος ἀεὶ ξείνοισιν ὁμιλεῖν
ξεῖνος· Μιμνέρμου δ᾽ εἰς ἔπος ἄκρον ἰὼν,
παιδομανεῖ σὺν ἔρωτι ποτ᾽ ἦν ἴσον. ἔγραφε δ᾽ ὠνὴρ
εὖ, παρ᾽ 'Ομηρείην ἀγλαΐην ἐπέων,
πισσύγγους, ἢ φῶρας ἀναιδέας, ἤ τινα χλούνην,
φλύων ἀνθηρῇ σὺν κακοδαιμονίῃ·
τοῖα Συρηκοσίοις καὶ ἔχων χάριν. ὃς δὲ Βοιωτοῦ
ἔκλυεν, Εὐβοίῳ τέρψεται οὐδ᾽ ὀλίγον."

d 57. Πολλῶν οὖν ἑκάστοτε τοιούτων λεγομένων, ἐπεί ποτε ἑσπέρα κατελάμβανεν ἡμᾶς, ὁ μέν τις ἔλεγε, παῖ, λύχνειον, οἱ δὲ λυχνέα, οἱ δὲ λοφνίαν, οὕτω καλεῖσθαι φάσκων τὴν ἐκ τοῦ φλοιοῦ λαμπάδα, ὁ δὲ πανὸν, ἄλλος δὲ φανὸν, ὁ δὲ λυχνοῦχον, ὁ δὲ λύχνον, καὶ δίμυξον δὲ

μήτε in utriusque versus initio C cum Homero Iliad. α, 275. μηδὲ PVL. κουρεῦ A. κουρεῦο duobus punctis superne positis. C. κούρην PVL. τοῖς Σικελιώταις] τοῖς om. B. ὁ Αἰτωλὸς Schweigh. ex A, ni fallor. ὁ om. PVL. Alexandri versus om. C.

699 c. V. 1. Ἀγαθοκλῆος Iacobsius ad Antholog. vol. VII. p. 244. ἀγαθοκλεῖος VL. ἀγαθόκλειος P. V. 3. ὁμιλεῖν PL. ὁμιλεῖ V. V. 4. δ᾽ εἰς ἔπος ἄκρον ἰὼν Casaubonus. Libri δεῖ σε πόσα κρονίων. V. 5. ποτ᾽ ἦν Iacobsius. πότην VL. δ᾽ ὠνὴρ εὖ Schweigh. δ᾽ ὠ 'νηρεῦ A. δ᾽ ὦ νηρεῦ B. δ᾽ ὢν ἡρεῦς PVL. V. 6. 'Ομηρείην] ὁμηρέην BP. V. 7. πισσύγγους ἢ Westonus in Hermesianacte p. 69. Libri πισσυγύσῃ. φῶρας ἀναιδέας Westonus. φωρῶσαν αἴδεας A. φωρασι ναιδέας B. φωρῶσαν αἰδέας P. φωρῶσαν ἀειδέας VL. V. 8. φλύων Schweigh. φλοίων PVL. ἀνθηρῇ Schweigh. ἀνθηρῇ A. ἀθήρῃ PVL. V. 9. ὃς δὲ Βοιωτοῦ Iacobsius. Libri ὡς δὲ βοιωτοὺς. Βοιωτοῦ etiam Casaubonus emendaverat.

699 d. οἱ δὲ λοφνίαν BPV. ὁ δὲ λοφνίαν L et Schweigh. editio. ἐκ τοῦ φλοιοῦ A. ἐκ παφλοιοῦ BP. ἐκ φλοιοῦ VL. ἄλλος δὲ φανὸν] ἄλλοι δὲ φανὸν B. καὶ δίμυξον δὲ λύχνον ἕτερος] δίμυξον

λύχνον ἕτερος, ἄλλος δὲ ἑλάνην, ὁ δέ τις ἑλάνας, τὰς λαμπάδας οὕτω φάσκων καλεῖσθαι παρὰ τὴν ἕλην· οὕτω δ' εἰπεῖν Νεάνθην ἐν πρώτῃ τῶν περὶ Ἄτταλον ἱστοριῶν· καὶ ἄλλος ὅ τι δή ποτε, ὡς τάραχον γίνεσθαι οὐ τὸν τυ-
e χόντα τῶν ἐπὶ τούτοις ἰστέων παρὰ πάντων λεγομένων. Σειληνὸν μὲν γάρ τις τὸν γλωσσογράφον ἔφασκεν Ἀθηναίους λέγειν τὰς λαμπάδας φανούς. Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος δέλετρον τὸν φανὸν καλεῖσθαι, οἷόν φησιν οἱ νυκτερευόμενοι τῶν νέων ἔχουσιν, οὓς οὗτοι ἑλάνας καλοῦσιν. Ἀμερίας δὲ γράβιον τὸν φανόν. Σέλευκος δὲ οὕτως ἐξηγεῖται ταύτην τὴν λέξιν, Γράβιόν ἐστι τὸ πρίνινον ἢ δρύϊνον ξύλον, ὅπερ ἐθλασμένον καὶ κατεσχισμένον ἐξάπτεσθαι καὶ φαίνειν τοῖς ὁδοιπορροῦσιν. Θεοδωρίδας γοῦν ὁ
f Συρακόσιος, ἐν Κενταύροις διθυράμβῳ φησὶ „Πίσσα δ' ἀπὸ γραβίων ἔσταζεν.“ μνημονεύει δὲ γραβίων κο * * * ἐν Φοινίσσαις.

φησὶ λύχνον φιλύλλιος C. Philyllii testimonium deperditum exhibitum haud dubie fuit p. 700 f. δίμυξον] δίμοξον B. λύχνον] λύχνος BP. ἄλλος δὲ] ἄλλοι δὲ B. ἑλάνην] ἐλάνην PVL. ἑλάνας L. ἐλάνας PV. Νεάνθην] νεάνθην ἦν B. ἐν πρώτῃ τῶν] ἐν ά τῶν B. εατων A. ἕνα τῶν PVL. ἱστοριῶν AB. ἱστορικῶν PVL.

699 e. παρὰ πάντων A. Aberat παρὰ. Σειληνὸν] Scribebatur Σιληνὸν. γλωσσογράφον BCP. γλωσσορά φον VL typothetae opinor error. ἑλάνας L. ἐλάνας PV. Ἀμερίας L. ἄμερις B. ἀμερὶς PV. ταύτην τὴν λέξιν om. B. πρίνινον] πρίνινον B.

699 f. συρακόσιος B. Scribebatur Συρακούσιος. ἐν Κενταύροις] ἕνεκεν ταύροις B. Πίσσα δ' ἀπὸ (legebatur ὑπὸ consentiente Eustathio p. 1571, 17.) γραβίων] τίς σά δ' ἀπογραβίαν P. ἔσταζεν] ἔστηζεν P. Post ἔσταζεν in BPV additur οἷον, quod recte deletum in L. nam remansit de verbis librarii οἷον ἀπὸ λαμπάδων quae in codice A inventa eiicienda esse vidit Dobraeus in Appendice ad Aristophan. p. (116). Post istud οἷον in BPV plurium versuum lacuna indicatur, tum sequuntur illa τῆς δ' ἐν τριόδοντι —. In fine folii laceri codicis A ita scriptus hic locus

θυραμβω φησιν. πισ
σα δ' απο γραβιον εσ
ζεν οἷον ἀπ
παδων μν
γραβίων κο

quorum haec facta ab Schweighaeusero emendatio est οἷον ἀπὸ λαμπάδων. μνημονεύει δὲ γραβίων καὶ Στράττις —. Post illa γραβίων

58. Ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοὶ ὠνομάζοντο Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι παρίστησι

Καὶ διαστίλβονθ᾽ ὁρῶμεν
ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ
πάντα τῆς ἐξωμίδος.

ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Νιόβῳ προειπὼν λυχνοῦχον „Οἴμοι κακοδαίμων, (φησὶ) λυχνοῦχος ἡμῖν οἴχεται.“ εἶτ᾽ ἐπιφέρει καὶ πῶς επιρρασας τὸν λυχνοῦχον οἴχεται εἶτ᾽ ἐπιφέρει καὶ ἔλαθες. ἐν δὲ τοῖς Δράμασι καὶ λυχνίδιον αὐτὸν καλεῖ διὰ τούτων

Ἀλλ᾽ ὥσπερ λύχνος
ὁμοιότατα καθεύδετ᾽ ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Πλάτων δ᾽ ἐν Νυκτὶ μακρᾷ

Ἕξουσιν οἱ πομπεῖς λυχνούχους δηλαδή.

Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ

Ἄνυσόν ποτ᾽ ἐξελθών, σκότος γὰρ γίγνεται,
καὶ τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ᾽ ἐνθεὶς τὸν λύχνον.

Ἄλεξις δ᾽ ἐν κηρυττομένῳ

Ὥστ᾽ ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον,
μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ᾽ ἑαυτόν, ὑπὸ μάλης
τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών.

κο in A pergitur folio verso ἐν φοινίσσαις. ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοι ωνομαζοντο . . . . φανης ἐν . . . λοσι . . . . πα . . . . σιν κα . . . στιλ . ον θορω ὁμοίως περ ἐν κενω λυχνουχω παντ . . . σ ἐξωμιδος. Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι παρίστησι Schweighaeuseri emendatio est comparantis Pollucem X, 116. ἐν δὲ τῷ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι „Καὶ διαστίλβονθ᾽ ὁρῶμεν ὥσπερ ἐν κενῷ (καινῷ Salmasius et alii) λυχνούχῳ πάντα τῆς ἐξωμίδος.“ Νιόβῳ Schweigh. νιουω A. ἐν δὲ τοῖς . ρ . ησ . A. ἐν δὲ τοῖς Δράμασι Schweigh. ex Polluce X, 119. σαφέστερον δὲ ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῳ „Ἀλλ᾽ ὥσπερ λύχνος ὁμοιότατα κάθευδ᾽ ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.“ λυχνίδιον Schweigh. λυχνίδων A. ὥσπερ λύχνος Pollux. ὥσπερ ὁ λύχνος A. φερεκράτης· τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ᾽ ἐνθεὶς λύχνον C. σκότος Schweigh. In A πρωτος esse videbatur tribus prioribus litteris evanidis. ἔκφερ᾽ ἐνθεὶς C. ἐκφαν . . νθεις A. Ἄλεξις δ᾽ ἐν] Litterae εν evanidae. Alexidis v. 1. ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν Elmsleius ad Acharn. v. 963. ἐξελὼν τοῦ λύχνου τὸν χαντον A litteris χαντον evanidis. V. 2. ἔλαθ᾽ ἑαυτὸν Elmsleius. ἐλαθεν θ᾽ αυτον A.

ευμηλης δ' ἐν Σφαττομένῳ . . . . εἰπὼν ηγουμενην . . . .
οσϑ ιδων . . . . ενιδι . . . . οει . . . . . φι . . .
699 της δ' ἐν Τριόδοντι ἢ Ῥωποπώλῃ προειπὼν „Λαβὲ τριό-
f δοντα καὶ λυχνοῦχον" ἐπιφέρει

Ἐγὼ δὲ δεξιᾷ γε τόνδ' ἔχω τινά,
σιδηρότευκτον ἐναλίων ϑηρῶν βέλος,
κερατίνου τε φωσφόρου λύχνου σέλας.

Ἄλεξις Μίδωνι

700 Ὁ πρῶτος εὑρὼν μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν
τῆς νυκτὸς ἦν τις κηδεμὼν τῶν δακτύλων.

59. Ἐν δὲ Θεοφορήτῳ ὁ αὐτὸς Ἄλεξις

Οἶμαί γ' ἐπιτιμᾶν τῶν ἀπαντώντων τινὰς
ἡμῖν, ὅτι τηνικαῦτα μεϑύων περιπατῶ.
ποῖος γάρ ἐστι φανὸς, ὦ πρὸς τῶν ϑεῶν,
τοιοῦτος οἷος ὁ γλυκύτατος ἥλιος;

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Ὕβρει

Οὔκουν λαβὼν τὸν φανὸν ἅψεις μοι λύχνον;

b ἄλλοι δ' ἔφασκον φανὸν λέγεσϑαι τὴν λαμπάδα, οἱ δὲ τὴν ἔκ τινων ξύλων τετμημένων δέσμην. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς

Ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὑτοσί·
δεῖ τ' οὐχὶ σείειν, ἀλλ' ἀποσείειν αὐτόϑεν.

Νικόστρατος ἐν Πατριώταις

Ὁ κάπηλος γὰρ οὐκ τῶν γειτόνων,

ἐν Σφαττομένῳ Schweigh. εν σφαττομενῳ A. φι . . . της] Φιλιππίδης Meinekius Commentatt. miscellan. I. p. 35. comparato Photii lexico p. 238, 5. Λυχνοῦχον: τὸν κεράτινον φανὸν, ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν αὐτῷ περιέχεσϑαι. φανὸς δὲ ἡ ἐκ ξύλων λαμπάς· Φιλιππίδης. της A. τῆς BPVL. V. 2. ἐναλίων] ἐν λίων B. βέλος Casaubonus. Libri μέλος.

700 a. Alexidis ex Midone versus attulit Eustathius p. 1571, 10. ὁ αὐτὸς Ἄλεξις] Ἄλεξις om. B. Οἶμαί γ' Iacobsius p. 368. Legebatur οἶμαι γάρ. ἀπαντώντων (sic) BVL. ἀπώντων P. τινας om. B. δ' ἐν om. B. Ὕβρει Οὔκουν Porsonus. ὑβρίου κόβυ (κόβυ B) EPVL. Ὕβρει etiam Casaubonus emendabat. ἅψεις ABP. ἅψοις VL.

700 b. τετμημένων] τετιμημένων BP. Μένανδρος] P. 24. ἀνεψιοῖς PVL. ἀνεψιὸς AB. ἀλλ' ἀποσείειν αὐτόϑεν Bentleius. Libri ἀλλὰ ποδιεῖν αὐτόν. ἐν Πατριώταις] ἐν om. B. Nicostrati versus om. C.

ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι
ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ.

c Φιλωνίδης Συμπλεούσαις
Ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινεν οὐδὲ ἕν.
B. ἔπειτα φυσᾶν δυστυχὴς οὐκ ἠδύνω;

60. Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλοις τὴν νῦν λυχνίαν καλουμένην λύχνειον κέκληκε διὰ τούτων
Τίς τῶν λυχνείων ἡ 'ργασία; B. Τυρρηνική.
ποικίλαι γὰρ ἦσαν αἱ παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργασίαι, φιλοτέχνων ὄντων τῶν Τυρρηνῶν. Ἀριστοφάνης δ' Ἱππεῦσι
Τῶν δ' ἀκοντίων
συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀγνοίᾳ

d Ἅψαντες λύχνον
λυχνεῖον ἐζητοῦμεν.

Εὐφορίων δ' ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι Διονύσιόν φησι τὸν νεώτερον Σικελίας τύραννον Ταραντίνοις εἰς τὸ πρυτανεῖον ἀναθεῖναι λυχνεῖον δυνάμενον καίειν τοσούτους λύχνους ὅσος ὁ τῶν ἡμερῶν ἐστιν ἀριθμὸς εἰς τὸν ἐνιαυτόν. Ἕρμιππος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰάμβοις τὸ στρατιωτικὸν λυχνεῖον σύνθετον οὕτως ὀνομάζει. ἐν δὲ Φορμοφόροις δράματι „Τῇδ' ἐξιόντι δεξιᾷ, ὦ λυχνίδιον." πανὸς δ' ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ συνδεδεμένον· τούτῳ
e δ' ἐχρῶντο λαμπάδι. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς
Εἰσιὼν

V. 2. ἄν τε φανὸν B cum Schweigh. ἂν στέφανον AP. ἄν τ' ἔλαιον VL. V. 3. ἀπέπεμψ' VL. ἀπέπεμψεν ABP.

700 c. φυσᾶν L et Eustathius p. 1571, 13. φυσσᾶν C. φήσας PVL. δ' ἐν om. B. Κραπατάλοις] Scribebatur Κραπατάλλοις. λυχνίαν PVL et Eustathius p. 1571, 19. λυχνείαν AB. λύχνειον] λυχνίον C et Eustathius. λυχνείων] λυχνίων BP. Ἀριστοφάνης] Sic etiam Eustathius. Recte Porsonus Ἀντιφάνης corrigere videtur. Proximum δ' om. B. λυχνείῳ VL. λυχνίῳ ABCP et Eustathius. δ' ἐν om. B.

700 d. Εὐφορίων] P. 76. δ' om. B. Σικελίας τύραννον om. B. εἰς τὸ B. ἐς τὸ PVL. κωμῳδιοποιὸς A. κωμῳδοποιός PVL. σύνθετον] σύνδετον Schweigh. Τῇδ' ἐξιόντι] τῇ δεξιόντι P.

700 e. Μένανδρος] P. 25. Diphili verba attulit Eustathius

πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον, ὅ τι πάρεστι φῶς μόνον, πολὺ ποιεῖ.

Δίφιλος Στρατιώτῃ „Ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός“ πρότερος δὲ τούτων Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνηται τοῦ πανοῦ.

ἐν ἴωνι· ἐλει
προημῶν κ
χον οὐ μνη
εν εισοικισ
ὁ δε ξυλο
  ὡς ἐβαδι
μετὰ χερσιν
  δε τῶν ἄλλων
εμενον ἐν
  δεοι κατα
  ὅπερ ετι

* * * *

61. Ξυλολυχνούχου δὲ μέμνηται Ἄλεξις· καὶ τάχα τούτῳ ὅμοιόν ἐστι τὸ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκολύχνιον.
f Φιλύλλιος δὲ τὰς λαμπάδας δᾷδας καλεῖ. οὐ παλαιὸν δ' εὕρημα λύχνος· φλογὶ δ' οἱ παλαιοὶ τῆς τε δᾳδὸς καὶ

---

p. 1571, 20. ἐν Ἀγαμέμνονι] V. 284. Pors. ubi libri φανόν.
Post μέμνηται in P octo circiter versuum lacuna est. τοῦ πανοῦ (του πανου A. τοῦ πάνου L) add. AL. om. PV. In A in folio recto de posterioris columnae initio post του πανου sequuntur illa εν ιωνι — ὃ δὲ ξυλο et in folio eodem verso de prioris columnae superiore parte supersunt ὡς ἐβαδι — ὅπερ ετι. tum sequitur lacuna usque ad finem columnae pertinens, quae in BVL ex epitome expleta est verbis Ξυλολυχνούχου — Φρύνιχός φησι. τὸ παρὰ BC et epitome Hoeschelii. τῷ παρὰ VL. Θεοπόμπῳ] Θεοπόμπου B. ὀβελισκολύχνιον Casaubonus ex epitome ut ait: in qua ὀβελισκόλυχνον invenisse videtur ut est in BC. ὀβελισκόλυχνος VL. Pollux X, 118. ὀβελισκολύχνιον εἴρηται ὑπὸ Θεοπόμπου τοῦ κωμικοῦ ἐν Εἰρήνῃ

Ἡμᾶς δ' ἀπαλλαχθέντας ἐν ἀγαθαῖς τύχαις
ὀβελισκολυχνίου καὶ ξιφομαχαίρας πικρᾶς.

700 f. οἱ παλαιοὶ] οἱ πολλοὶ B.

τῶν ἄλλων ξύλων ἐχρῶντο. „Κοιμίσαι λύχνον“ Φρύνιχός φησι —

* * * * * * * * *
* * * σω καὶ θρυαλλίδ᾽, ἢν δέῃ.

καὶ Πλάτων ἐν Νυκτὶ μακρᾷ „Ἐνταῦθ᾽ ἐπ᾽ ἄκρων τῶν κροτάφων ἕξει λύχνον δίμυξον.“ μνημονεύει τοῦ διμύξου λύχνου καὶ Μεταγένης ἐν Φιλοθύτῃ καὶ Φιλωνίδης ἐν
01 Κοθόρνοις. Κλείταρχος δ᾽ ἐν ταῖς Γλώσσαις λοφνίδα φησὶ καλεῖν Ῥοδίους τὴν ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου λαμπάδα. Ὅμηρος δὲ τὰς λαμπάδας δετὰς ὀνομάζει

Καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.

ἐλάνη δὲ ἡ λαμπὰς καλεῖται, ὡς Ἀμερίας φησί. Νίκανδρος δ᾽ ὁ Κολοφώνιος ἐλάνην τὴν τῶν καλάμων δέσμην. λύχνα δὲ οὐδετέρως εἴρηκεν Ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ ἱστοριῶν. λυχνοκαυτίαν δὲ ἣν οἱ πολλοὶ λέγουσι, λυχναψίαν
b Κηφισόδωρος ἐν Ὑΐ.

Καὶ ὁ Κύνουλκος ἀεί ποτε τῷ Οὐλπιανῷ ἀντικορυσσόμενος ἔφη, Ἐμοὶ δέ, παῖ δωρόδειπνε, ἀσσαρίου κανδήλας

ξύλων L. λύχνων V. φρύνιχος BC. κλείταρχος VL. Pollux VII, 178. ab Schweigh. indicatus, καὶ τὸ κατασβέσαι τὸν λύχνον ὃ νῦν κοιμίσαι καὶ κατακοιμίσαι λέγουσι. Φρύνιχος δ᾽ εἴρηκεν ἐν Μονοτρόπῳ

Ἔπειτ᾽ ἐπειδὰν τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ.

Post φησι in V trium versuum lacuna est, in epitome sequuntur νίκανδρος δ᾽ ὁ κολοφώνιος ἐλάνην φησὶ —. σω καὶ — δέῃ accesserunt ex A. Eas Philyllii versus reliquias esse recte coniecit Schweigh. ex epitomae verbis ad p. 699 d. appositis et Polluce VI, 103. λύχνου δὲ διμύξου τῶν κωμῳδῶν Φιλύλλιος μνημονεύει. Lacunam ita explevit Porsonus in Adversar. p. 140. δίμυξον δὲ λύχνον εἴρηκε Φιλύλλιος

Καὶ λύχνον δίμυξον οἴσω καὶ θρυαλλίδ᾽, ἢν δέῃ.

ἢν δέῃ] ην δενί A. ἐπ᾽ ἄκρων] ἐτ᾽ (sic) ἄκρων B. ἕξει] ἥξει P. τοῦ διμύξου καὶ μεταγένης φιλοθύτῃ καὶ φιλωνίδης κοθόρνοις B. Μεταγένης — Φιλωνίδης] Pollux X, 115.

701 a. ταῖς Γλώσσαις] ταῖς om. B. λοφνίδα VL. λοφίδα ABP. τῆς ἀμπέλου] καὶ ἀμπέλου L vitio typothetico. Ὅμηρος] Iliad. λ, 553. ρ, 663. τρεῖ] τρεῖς B. ὀνομάζει PL. ὀνομάζειν V. ἐλάνη PVL. ἐλάνη B. ἐλάνην] ἐλάνην C. ἐν δευτέρᾳ] Cap. 62. 133.

701 b. Ὑΐ Schweigh. ὑεῖ AB. ὑγιεῖ PVL. ἔφη om. B.

ποίω, ἵνα κἀγὼ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα ἀναφωνήσω τάδε τὰ τοῦ ἡδίστου Ἀριστοφάνους.

Ἐκφέρετε πεύκας, κατ' Ἀγάθωνα, φωσφόρους.

καὶ ταῦτ' εἰπὼν

Οὐρὰν ὑπίλας ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν

ὑπεξῆλθε τοῦ συμποσίου ὑπνηλὸς κάρτα γενόμενος.

72. Τῶν δὲ πολλῶν τὸ ἰὴ παιὼν ἐπιφθεγγομένων, ὁ
f Ποντιανὸς ἔφη, Τὸ ἰὴ παιών, ἄνδρες φίλοι, μαθεῖν βούλομαι εἴτε παροιμία ἐστὶν εἴτε ἐφύμνιον εἴτε τι ἄλλο. πρὸς ὃν ὁ Δημόκριτος ἔφη, Κλέαρχος ὁ Σολεύς, οὐδενὸς ὢν δεύτερος τῶν τοῦ σοφοῦ Ἀριστοτέλους μαθητῶν, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ παροιμιῶν τὴν Λητώ φησιν ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀνακομίζουσαν εἰς Δελφοὺς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν γενέσθαι παρὰ τὸ τοῦ κληθέντος Πύθωνος σπήλαιον. καὶ φερομένου τοῦ Πύθωνος ἐπ' αὐτοὺς ἡ Λητὼ
d τῶν παίδων τὸν ἕτερον ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχουσα προσβᾶσα τῷ λίθῳ τῷ νῦν ἔτι κειμένῳ ὑπὸ τῷ ποδὶ τῆς χαλκῆς εἰργασμένης Λητοῦς, ὃ τῆς τότε πράξεως μίμημα γενόμενον ἀνάκειται παρὰ τὴν πλάτανον ἐν Δελφοῖς, εἶπεν, ἵε παῖ. τυχεῖν δὲ τόξα μετὰ χεῖρας ἔχοντα τὸν Ἀπόλλωνα. τοῦτο δ' ἐστίν, ὡς ἂν εἴποι τις, ἄφιε παῖ καὶ βάλε παῖ. διόπερ ἀπὸ τούτου λεχθῆναί φασι τὸ ἵε παῖ καὶ ἵε παιών. ἔνιοι δὲ παρεγκλίνοντές τε τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ἀλεξητήριόν τινα παροιμίαν λέγουσιν, ἰὴ παιών, καὶ οὐχὶ

τάδε τὰ τοῦ L. τάδε τοῦ PV. Οὐρὰν] Euripidis ex Oedipode versus apud Aelianum N. A. XII, 7. et Erotianum v. Ὑπείλλει p. 378. ὑπίλας Schweigh. ὑπήλασ' VL. ὑπήκας P. ὑπίλασ' de sphinge dixerat Euripides. τοῦ συμποσίου AB. ἐκ συμποσίου PVL. πολλῶν τὸ ἰὴ] πολλῶν τὸ ἵη A.

701 c. τὸ ἰὴ παιὼν (ἵη παιὼν A. ἰήπαιων B. ἰὴ παιὰν L) ἄνδρες — ὁ Δημόκριτος ἔφη add. ABL. om. PV. ἐν πρώτῳ παροιμιῶν B.

701 d. τῷ νῦν PL. τῷ om. V. μίμημα] μίμησις dicitur in epitome. παρὰ τὴν A. περὶ τὴν CPVL. ἵε παῖ] ἰε παῖ P. βάλε ABC. βάλλε PVL. ἵε παῖ et ἵε παίων (sic: non παιών) C. ἰε παῖ et ἰε παιὼν PVL. δεινοῖς — οὐχὶ ἵε παῖ om. P cum lacunae indicio. τινα om. B. λέγουσιν A. φασὶν BCVL.

e ἰὲ παῖ. πολλοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς τέλος ἔχουσιν ἐπιφθεγγόμενοι οἱ μὲν ἐν παροιμίᾳ φασὶν οὕτως τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἰὴ παιών, διὰ δὲ τὸ λίαν ἡμῖν εἶναι σύνηθες λανθάνον ὂν παροιμία, οἱ δέ τι τοιοῦτον λέγοντες οὐχ ὡς παροιμίαν. τὸ δὲ ὑφ᾽ Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ λεχθὲν φανερῶς πέπλασται· ἐπὶ σπονδαῖς τοῦτο πρῶτον εἰς τρὶς εἰπεῖν τὸν θεὸν οὕτως, ἰὴ παιάν, ἰὴ παιών. ἐκ ταύτης γὰρ τῆς πίστεως τὸ τρίμετρον καλούμενον ἀνατίθησι τῷ
f θεῷ, φάσκων τοῦ θεοῦ τοῦθ᾽ ἑκάτερον εἶναι τῶν μέτρων· ὅτι μακρῶν μὲν τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν λεγομένων ἰὴ παιὰν ἡρῷον γίνεται, βραχέως δὲ λεχθεισῶν ἰαμβεῖον· διὰ δὲ τοῦτο δῆλον ὅτι καὶ τὸν ἴαμβον ἀναθετέον αὐτῷ. βραχειῶν γοῦν γινομένων, εἰ δύο τὰς ἁπασῶν τελευταίας συλλαβὰς εἰς μακρὰν ποιήσει τις, ὁ Ἱππώνακτος ἴαμβος ἔσται.

63. Μετὰ ταῦτ᾽ ἤδη μελλόντων καὶ ἡμῶν ἀνίστασθαι ἐπεισῆλθον παῖδες φέροντες ὁ μέν τις θυμιατήριον, ὁ δὲ * * * * * * *
* * * * * * * * *

---

701 e. ἰὴ παιὼν C. ἴη παιὼν VL. τοῖς τέλος] τοῦ τέλους P. ἐπιφθεγγόμενοι οἱ μὲν ἐν παροιμίᾳ φασὶν οὕτως τοῦτο δὴ (οὕτως τοῖς τὸ δὴ B. οὕτως τοῖς τοδὶ P.) τὸ λεγόμενον ἰὴ παιὼν (ἰήπαιων B), διὰ δὲ τὸ (διὰ καὶ τὸ B. διὰ τὸ P.) λίαν ἡμῖν εἶναι σύνηθες λανθάνομεν (ἐν add. BP) παροιμία (λανθάνον ὂν παροιμία Schweigh.) ABP. ἐπιφθεγγόμενον ἐν παροιμίᾳ ὡς οὐχ ἁπλῶς ἐφύμνιον φασὶν οὕτως τὸ ἤου λελόμενον (φασὶν τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον L) ἴη (ἰὴ L) παιών. διὰ δὲ τὸ λίαν ἡμῖν εἶναι σύνηθες λανθάνειν ὂν παροιμία VL. Quae ex epitome interpolata sunt, de cuius scriptura vide annotationem. δέ τι τοιοῦτον A. δὲ τὸ τοιοῦτον PVL. πέπλασται] πέπλησται B. ἐπὶ] ἐπεὶ B. τοῦτο] τοῦτον C. ἰὴ παιάν, ἰὴ παιών] ἴη παιὰν ἴε (ἴε C) παιὼν BC. ἴη παιὰν ἴη παιὼν P, ad quae in margine ἴη παιὰν post παιὼν additur. ἴη παίων ἴη παιάν V. ἰὴ παίων ἴη παιὰν L, ad quao ex A hoc solum notatur inverso eum ordine παιὰν et παιὼν praebere.

701 f. ἰὴ παιὰν] ἴη παιὰν ABC. ἴη (ἴη P) παιὼν PVL. βραχέως C. βραχέων PVL. ἰαμβεῖον PVL. ἰαμβίον A. ἰαμβίων B. βραχειῶν] βακχείων P. γοῦν C. γὰρ PVL. ἁπασῶν] ἀπάντων P. Post ὁ δὲ in BV duorum, in P novem versuum lacuna est: tum sequitur ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι —. Quae in A

ἔθος δὲ ἦν ἀναστᾶσι τοῦ δείπνου καὶ σπείσασι τὸ λοιπὸν τοῦ ἀκράτου τῷ διδόντι παιδὶ ἐκπιεῖν διδόναι.

702 Ὅτι παιᾶνα εἰς Ὑγίειαν ἐποίησε τόνδε Ἀρίφρων ὁ Σικυώνιος

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης.
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,

---

post ὁ δὲ scripta fuerunt usque ad illa οἴδασιν . . πατρος legi nequeunt propter extremam folii partem laceram et exesam, nisi quod verba ἴθος δὲ ἦν ἀναστᾶσι et τᾶς εἰσοδαίμονος in paeanis versu 4. adhuc dignosci possunt. ἔθος δὲ ἦν usque ad paeanis versum ultimum ex epitome, in qua ὅτι ἔθος ἦν scriptum, inseruerunt VL. Ante ὅτι ἔθος ἦν in C illata sunt ὅτι ἐν τῷ βυρσηναίων (corr. συρβηναίων) χορῷ ἕκαστον τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ κατᾷδειν δεῖ προσέχοντα οὐδὲν τῷ προκαθημένῳ καὶ διδάσκοντι τὸν χορόν, ex p. 697 f. petita.

702 a. ὅτι παιᾶνα C. ὅτι om. VL. Ariphronis paean cum immemorabili scripturae diversitate incisus est lapidi prope Athenas reperto, nunc Cassellis asservato, quem post I. M. Gesnerum tractavit Boeckhius in Corpore inscriptionum vol. I. p. 477. 478. Initium carminis usque ad βιοτᾶς attulerunt Lucianus de lapsu inter salut. c. 6. vol. I. p. 733. et Maximus Tyrius XIII. vol. I. p. 229. ed. Reisk. V. 1. σεῦ Lucianus et Maximus Tyr. σοῦ CVL et lapis Cassel. V. 3. 4. 9. Simillimus est Licymnii locus apud Sextum Empir. XI, 49. p. 701. τίς γὰρ πλούτου χάρις ἢ τοκήων ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώπου βασιληίδος αρχᾶς. σέθεν δὲ χωρὶς οὔ τις εὐδαίμων ἔφυ. Plutarchus Moral. p. 450 b. — οὔτε γὰρ πλούτου χάριν ἢ τεκέων οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς —. Idem p. 479 a. — ἧς χωρὶς οὔτε πλούτου, φασίν, οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς εἶναί τινα χάριν καὶ ὄνησιν.
V. 4. ἢ in initio ex Licymnii loco addidit Boeckhius. τᾶς] τοῦ C. ἰσοδαίμονος C et epitome Hoeschelii. εἰσδαίμονος A. ἰβδαίμονός τ' V. εὐδαίμονός τ' L. ἀρχᾶς VL. τ' ἀρχᾶς C „idemque in A fuit quantum ex evanida scriptura iudicare licet." Schw.
V. 5. ἀφροδίτας C. ἀφροδίτης VL.

b *ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,*
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρ·
σέθεν δὲ χωρὶς οὔ τις εὐδαίμων ἔφυ.

64. * * * * * *
οἴδασιν. Σώπατρος γὰρ ὁ φλυακογράφος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῇ λέγει οὕτως
Κρεανομοῦμαι καὶ τὸν ἐκ Τυρρηνίας
οἶνον συνόκτω λαμβάνειν ἐπίσταμαι.

Ταῦτα, φίλτατε Τιμόκρατες, κατὰ τὸν Πλάτωνα, οὐ
c Σωκράτους νέου καὶ καλοῦ παίγνια, ἀλλὰ τῶν δειπνοσοφιστῶν σπουδάσματα. κατὰ γὰρ τὸν Χαλκοῦν Διονύσιον
Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

---

702 b. V. 7. μάκαιρα CVL. V. 8. καὶ τέθαλε Boeckhius. τέθαλε C. τέθηλε VL. ἔαρ VL. ὄαρ C et margo epitomes Hoeschelii, quae in textu ὄαρι praebet. V. 9. ἔφυ ex Licymnii loco recte addidit Boeckhius. οἴδασιν . . . . πατρος γαρ . . . . γραφος, in quibus lacunas recte explevit Schweigh., accesserunt ex A in initio ultimae totius codicis columnae scripta. Φακῇ ex A additum, in quo φακή scriptum. Eius loco lacuna est in PV, non est in L. Post λέγει οὕτως sex circiter litterarum lacuna in PV. κρεανομοῦμαι ABL. κρέανο. μοῦμαι P. Κρέανο Μοῦσαι V. τυρρηνίας PVL. τυρρηνίας AB. συνόκτω] Scribebatur σὺν ὀκτώ. Πλάτωνα] Epistola II. p. 314 c. διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτ' ἐγὼ περὶ τούτων γέγραφα, οὐδ' ἔστι σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν οὐδ' ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγόμενα Σωκράτους ἐστὶ καλοῦ καὶ νέου γεγονότος.'

702 c. Τί — καταπαυομένοις Dionysius sumpsit ab Pindaro, cuius vide fragm. 59. p. 588. ἀρχομένοισιν L. ἀρχομένοις ABCPV et Eustathius p. 1164, 23. ποθεινότατον CL, epitome Hoeschelii et Eustathius. πιθανότατον MPV. Dionysii verba in epitome continuo sequuntur hymnum in Sanitatem.

SUMMARIA*).

A.

*) Summaria Graeca sunt Aldina: Latina Schweighaeuseri.

Γ.

Δ.

E.

ϛ.

H.

Θ.

I.

IA

IB.

ΙΔ.

ΙΕ.

INDEX RERUM*).

A.

*) Hunc indicem ab Schweighaeusero sumpsi, locis plurimis mutatum.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

M.

Q.

R.

S.

T.

X.

Z.

INDEX SCRIPTORUM.

D.

G.

H.

I.

L.

N.

O

P.

Q.

R.

S.

V.

X.

Z.

ADDENDA.

I. p. 3 f. Antiphanis v. 1. poenitet criticorum commemorasse coniecturas Aldino *περ* innixas, quod ut ab relicuis libris, ita etiam ab codice Florentino abest. Vera igitur scriptura haec esse videtur, *Τοῦ δ' ἂν τις ἄλλου πρὸς θεῶν | εὔξαιτο πλουτεῖν —.*

VI. p. 267 f. V. 3. ὁδοιπορoῦντα] Corrige typothetae peccatum ὁδοιπονοῦντα.

VIII. p. 342 b. *γλαῦκον τοῖς ἐν πόντῳ γαλεοῖς | σῖτ', ὀψοφάγων λίχνων τ' ἀνδρῶν | ἀγάπημα φέρων κατὰ τῶν ὤμων* amicus Erfurdtii in diariis Lipsiensibus a. 1807. vol. I. p. 69.

XII. p. 546 b. τὸ τὰς *Δίκας* typotheta dedit pro τὸ τᾶς *Δίκας*.

XIII. p. 566 e. Cratini versum fuisse *ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν ῥοδοδάκτυλος οὖσα* recte suspicari videtur Dobraeus ad Aristophanis Plutum 555. in Addendis p. (106). 579 d. V. 40. *μὴ τοὔμπλόκιόν μου προσπεσούσης ἐκτράγῃς* Erfurdtius in diariis Lipsiens. 1807. vol. I. p. 66. 580 b. V. 36. Scribe τοιγαροῦν 604 b. Distingue *Πορφυρίου | ἀπὸ στόματος —.*

XV. p. 669 b. 671 c. 679 e. f. *Συρβηναίων*] *Συρβηνίων χορὸς* dicitur ab Photio in *συρβηνεὺς* p. 557, 11. 676 a. *μυρρίνας*] *μυρρίνης* Schweighaeuserus in indice p. 492. 679 d. *τί παρ' αὐτόν; ἔχουσα φιλήσει. quid ad (supra) eum? si habeas, amabere.* coniectura ab amico Erfurdtii prolata in diariis Lips. 1807. vol. I. p. 73.

